ANUL XXVI. — No. 1 IANUARIE 1937

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

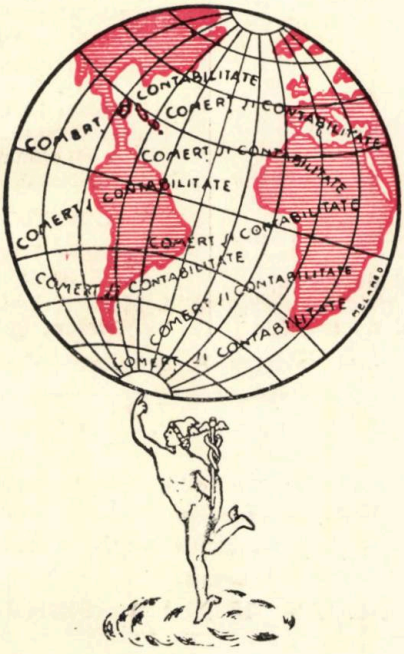

BIBLIOTECA CENTRALĂ
ASOCIAȚIUNII
SIBIIU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR No. 12
TELEFON 3-79-83

39242.

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuș Lucian, Dr. în științe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din țară.
Hodoș Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Națională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Nat.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Șef serv. Min. Comun.
† **Rasidescu St. I.,** fost președ. al Corp. Absol. Șc. super. de comerț.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la școala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil șef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREȘEDINTE:

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab.
Membru în Comitetul de redacție.

VICE-PREȘEDINȚI:

N. Arghir, Director Casa Construcțiilor.
Membru în Comitetul de redacție.
V. M. Ioachim, Secretar Camera de Comerț.
Membru în Comitetul de redacție.

SECRETAR GENERAL:

Theodor Nițu, Subdirector la Creditul Industrial.
Membru în Comitetul de redacție.

CONSILIERI:

D. Bobină, Director Oficiul Naț. al Coop. Rom.
Membru în Comitetul de redacție.
S. M. Blumenfeld, Comerciant.
Membru în Comitetul de redacție.
N. K. Constantinescu Expert contabil.
Membru în Comitetul de redacție.
P. Drăgănescu-Brateș, Membru în Comitetul de redacție.
Andrei Gheorghiu, Profesor.
Casier al Corpului.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M.
Președintele Corp. Contabililor.
I. C. Negrescu, Director Soc. Com. Locuințe Eftine.
Membru în Comitetul de redacție.
Ștefan Popescu, Director Societ. de gaz și electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI:

Marinescu Florian, Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert Contabil.
Th. Sersea, Șef Cont. atelier. C.F.R.

Directorul revistei: **P. Drăgănescu-Brateș.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Cioranu Corneliu, Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., Hodoș Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamțu C., Gr. Trancu-Iași, Staicovici Chr. D., Ștefănescu Alex. N., Zanne N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUȚIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BĂNCI POPULARE LEI **200**

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENȚA

ANUL XXVI. — No. 1 IANUARIE 1937

REVISTA GENERALĂ
DE
COMERȚ ȘI CONTABILITATE

Proprietatea Corpului Absolvenților Șc. Super. de Comerț. APARE LUNAR Organ oficial de publ. a Corpului Contabililor autoriz. și experți.

CUPRINSUL:

Comitetul: Un pas înainte 1
Dr. V. M. Ioachim: Considerațiuni contabile în legătură cu importurile în compensație 3
Prof. Gr. Mladenatz: Intreprinderea cooperativă în noua economie 6
Alexandru Tănăsescu: Contabilitatea prin imagini 13
C. Fleischacker: Prețul de cost în Industrie și Comerț . . . 16
Theodor Ludu: Literatura Contabilă Română 20
Fr. Horac: Economia dirijată și contabilitatea 24
N. N. Păunescu: Academia Comercială și studiul contabilității . 29
*** Realizări românești în legislația muncii . . . 32
*** Dela Cercul Contabililor 36
*** Serbarea de sfârșit de an dela fabricile D. Mociornță 39

UN PAS ÎNAINTE

Intrăm în anul al XXVI-lea an al existenței efective a revistei noastre.

Privind drumul parcurs, drum care se evidențiază în indexul materialului publicat în coloanele revistei, dela apariția ei (1908) până la anul 1936, putem spune cu mulțumire, că ne-am făcut datoria : am proectat o rază de lumină contabilă destul de puternică și am stârnit un curent de cercetări în domeniul contabilității.

M. Sa Regele Carol II-lea în cuvântarea de Anul Nou, ca răspuns la urările Guvernului, a relevat necesitatea **unui spirit de gospodărie** în administrarea intereselor economice ale țării noastre, în cuvintele :

„Dacă vor să păstreze un renume, dacă vor să fie iubiți de această țară și dacă vor, ca Eu, ca Suveran, să le dau tot sprijinul, pe care trebue Să-l dau guvernelor Mele, aceasta va depinde înainte de toate numai și numai de sentimentul absolut de gospodărie și de utilitate publică".

„Țara aceasta și întreg poporul Meu, să fie convinși că din acest loc, unde Mă găsesc prin voința poporului Meu, Eu sunt acela care voi sta strajă neclintită, pentru ca acest deziderat al Meu și al Țării, să se îndeplinească cu sfințenie".

Suntem siguri că dacă articolele publicate în coloanele revistei noastre ar fi mai de aproape cercetate, acest spirit de bună gospodărie ar fi ceva mai pronunțat în țara noastră.

Rolul contabilității și al contabililor însă nu este suficient înțeles, tocmai de aceia cărora ei le pot fi de mai mare folos. Extragem câteva fraze din cuvântarea M. S. Regelui George VI al Angliei, rostită la Guildhall, din Londra, cu ocazia celui de al IV-lea Congres Internațional de Contabilitate (Iulie 1933).

„In prezent, necesitatea de a avea o bună verificare a contabilității și de a lua avizul experților Contabili a devenit din ce în ce mai manifest recunoscută, așa de mult, încât multe Societăți au un expert contabil ca membru în Consiliul de Ad-ție".

„In prezent, în afară de serviciile pe cari experții contabili pot să le aducă Societăților Comerciale sau Industriale, Mi se pare evident, că ajutorul expertului contabil, chiar pentru o persoană particulară devine, din ce în ce mai mult o necesitate. Eu personal fac apel la un expert contabil care să-Mi verifice în fiecare an propriile Mele socoteli, pentru ca să știu unde Mă găsesc".

„Activitatea expertului contabil se întinde într'o sferă atât de largă încât avizul și asistența lui sunt indispensabile omului de afaceri"

„O cunoaștere a contabilității este necesară la tot pasul vieții. Atât de puternic am acest simțământ, încât sper că uzul recent pus în practică de a da fiecărui tânăr cunoștințele fundamentale în timpul ultimilor ani de școală, în ce privește viața afacerilor, va fi considerabil extins și Contabilitatea și știința verificărilor contabile va cuprinde o parte importantă în această educație comercială".

Rolul nostru nu este terminat. El începe acum să fie apreciat și să i se recunoască importanța.

Mulțumind tuturor acelor cari ne-au urmărit, ne-au înțeles și ne-au sprijinit cu vorba sau cu fapta lor, păsim cu încredere în activitatea noului an.

COMITETUL

Considerațiuni contabile în legătură cu importurile în compensație

Regimul compensațiilor, care a fost viu criticat în ultimul timp, a avut totuși darul să stimuleze exportul, să înlesnească importul de articolele necesare și să lichideze o bună pate din arierate, fără a provoca o scădere mai mare a monetei, decât aceia rezultată din conjuctura internațională și din nevoia continuă de fonduri a Statului.

Compensațiiie au prezentat însă lacune, nedreptăți și abuzuri prin felul arbitrar, în care s'a aplicat sistemul.

In loc de norme generale și precise, pe baza cărora oricine — fără intervenții — să poată face export și import în compensații, s'a creiat un fel de privilegii pentru anumite firme sau persoane, privilegii, cari desigur că nu se obțineau ușor.

După cum nu erau norme precise și aplicabile tuturor în ce privește obținerea și chiar executarea compensațiilor, tot asemenea nu se urmărea lichidarea autorizațiilor date conform condițiunilor stabilite.

De aci o serie de abateri, cu sau fără aprobări, mai mult sau mai puțin valabile, o serie de nereguli, falșuri, din care unele au ajuns în fața justiției.

Având prilejul să cercetăm din punct de vedere contabil unele din aceste falșuri, am putut constata ce puțină atenție s'a dat din toate părțile înregistrărilor contabile în legătură cu operațiile de compensație.

Nici exportatorii, nici importatorii, nici Banca Națională, nici Băncile autorizate și nici organele publice respective n'au ținut o socoteală a acestor compensații, deși executarea autorizațiilor de compensații dădea naștere la o serie de obligații și drepturi, cari trebuiau urmărite și evidențiate prin scripte.

Astfel. spre a începe cu exportatorii, deși aceștia făceau de obiceiu două feluri de exporturi ș. a. *exporturi normale* și *exporturi în compensație*, primele cu obligația de a ceda totalitatea devizelor la B. N. R. iar cele de al doilea cu obligația de a ceda numai o cotă la B. N. R., restul putându-le comercializa, totuși în general n'au ținut în contabilitatea principală nici o partidă privind devizele rezultate din aceste exporturi cu arătarea cotei ce

se cuvenea Băncei Naționale și a cotei vărsate, așa ca în orice moment să se cunoască soldul datorat.

Nu s'a urmărit aceste operații nici prin conturi de evidență și nici chiar prin registre auxiliare, așa că numai din documente sau diverse însemnări rezultă cu oare care aproximație datele de mai sus.

Deși erau două categorii de exporturi, totuși nu s'a întocmit și nici nu s'a cerut de Banca Națională să se întocmească situații separate lunare de exporturi normale și exporturi în compensații, ceeace a permis falșificarea formularelor B. și C. trecându-se un export dintr'o categorie în alta.

La Banca Națională asemenea nu s'a ținut o situație exactă a operațiunilor de export în legătură cu fiecare autorizație, spre a se vedea în orice moment cât s'a executat din fiecare autorizație, ce devize a rezultat, cât s'a depus și cât a mai rămas de depus, aceasta și din cauză că se făcea unele exporturi în contul mai multor autorizații odată.

Confruntarea partizilor dela B. N. R. cu datele firmelor exportatoare prezintă diferențe, uneori apreciabile provenite și din metodele diferite de calcularea valorilor.

Toate socotelile se țin numai la serviciile respective fără un control al contabilității generale, care — prin conturi colective — ar fi trebuit să urmărească toate operațiile de compensații, în ce privește cedarea devizelor.

Dacă pe bază de documente diferite se făcea aceleași înregistrări și în registrele analitice dela serviciile respective și în registrele contabilității generale, nu se putea face cu atâta ușurință falșuri, trecându-se, printr'o simplă mențiune a unui funcționar, „exporturi normale" la categoria „exporturi în compensație"; asemenea nu rămâneau atâtea devize nepredate.

Importatorii deținători de autorizații de compensații, bazați pe faptul că exportatorii și băncile autorizate manipulau devizele, nu țineau socoteală decât de cota liberă ce li se cuvenea, fără a se interesa, dacă s'a predat la B. N. R. cota prevăzută în autorizația de compensație.

Băncile autorizate, considerând probabil garanția dată de ele numai ca o formalitate în plus, nu se ocupau de modul cum se lichidau autorizațiile de compensații, înregistrând numai operațiile efective de depuneri, remiteri, ordine de plată făcută prin Bancă.

Suntem siguri că nici o bancă nu ar putea să spună azi care

este cuantumul devizelor, pentru cari mai au să răspundă în baza scrisorilor de garanție, unele considerându-se chiar scoase din garanție, pentru că s'au admis derogări de la normele stabilite.

In fine, birourile cari eliberează autorizațiile au destule lucrări pentru a putea urmări la timp ce a devenit fiecare autorizație, mai ales că intervin modificări, combinații de autorizații, aprobări speciale, etc.

Singurele birourile vamale țin o socoteală la zi de exporturile efectuate pe baza diverselor autorizații.

De aceea în dispozițiile cari se dau din București se spune: „S'a aprobat a face exportul din autorizațiile nr. . . . . *dacă mai are disponibil.*

Ori, dacă la centru s'ar fi ținut o socoteală exactă de aceste autorizații, n'ar mai fi nevoie să se facă această rezervă.

In loc ca, din înregistrările făcute pe bază de documente deosebite, la: exportatori, la deținători de autorizații, la B. N. R. la contingentare și la vămi, să rezulte un control, care să facă imposibilă frauda, s'a neglijat complet partea contabilă.

Aceasta este una din multiplele explicații ale activității vii din Bursa neagră.

Citim acum în ziare că Banca Națională a luat unele dispoziții în legătură cu un control mai serios al exporturilor; acest control însă nu trebue să se bazeze numai pe declarații și înregistrări statistice, ci trebue organizat *un control contabil bazat pe înregistrări multiple și suprapuse făcute de funcționari și servicii deosebite.*

O confruntare la intervale cât de scurte între datele contabilității generale, cu datele serviciilor respective și cu situațiile comunicate de exportatori va pune regulă și lumină și va reduce la minimum posibilitățile de fraudă.

Dr. V. M. IOACHIM

Arătați înaintașilor voștri că ați știut să trageți profit din sfaturile și lucrările lor și încredințați publicitatea reclamelor, precum și bilanțului întreprinderii unde lucrați, la:

REVISTA GENERALĂ DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

care este condusă de colegi ce reprezintă și apără interesele noastre.

Intreprinderea cooperativă în noua economie [1])

Voiu începe prin a preciza poziţiunea unei anumite forme de întreprindere, întreprinderea cooperativă, în cadrul economiei actuale.

Problema prezintă dificultăţi. E dificilă în primul rând fiindcă nu există acum acord asupra caracterelor nouei economii.

De altfel noua ordine economică nu este încă pe deplin aşezată.

Ne aflăm acum mai de grabă într'o fază de tranziţie, într'o perioadă de evoluţie a economiei omeneşti, încă neterminată şi străbătută de curente diverse, uneori divergente. Vroind deci să stabilim caracterele noului regim economic, suntem avizaţi în bună măsură la încercări de a descifra viitorul, la previziuni, pândite de pericolul de a reprezenta mai de grabă nişte *deziderate* ale cercetătorului, expresiunea concepţiilor lui economice ori sociale ca şi a intereselor categoriei sociale din care face parte; chiar şi involuntar, se poate depăşi aci domeniul ştiinţei propriu zise, care are a se mărgini să cunoască, să descrie şi să explice cauzal realităţile economice. Totuşi credem că acum chiar ştiinţa economiei sociale are la îndemână posibilitatea ca prin cunoaşterea realităţilor actuale şi compararea cu evoluţia din trecut să descopere liniile de direcţiune ale nouei faze economice.

Desigur că ceeace isbeşte dela început atenţiunea cercetătorului este atmosfera de nemulţumire ce pluteşte azi în jurul sistemului economic dominant până aci sau cel puţin de neîncredere în capacitatea lui de a asigura normala desfăşurare a activităţii economice.

De aci nouile formule economice ce se preconizează, ori sunt chiar pe cale de înfăptuire.

Din diversitatea sistemelor ce-şi dispută azi domeniul economiei sociale, se pot desprinde, credem, câteva tendinţe fundamentale:

1. Economia liberală se bizue pe *automatismul* ruajului economic, care, prin liberul joc al forţelor economice şi umane, trebue să se realizeze celebrele armonii economice şi sociale. Viaţa economică şi-ar avea legile ei proprii, nemodificabile, cu caracter de vecinicie şi universalitate.

---

1) Lecţiunea de deschidere a anului şcolar 1936—1937 la Academia de Inalte Studii Comerciale şi Industriale din Bucureşti (în ziua de 2 Noembrie 1936).

Nouile concepții sunt, dimpotrivă, *voluntariste* în înțelesul că aparatul economic trebuie să se supuie *voinței sociale.* Activitatea economică nu reprezintă decât un instrument pentru realizarea unor țeluri superioare, de ordin etic ori național ori social. La baza economiei noui stă ideea de *serviciu social.* Și în știință, economia pură face loc unei economii sociale care este mai omenească. De aci și caracterul pronunțat *teleologic* al curentelor economice actuale.

Să reținem în special că acum principiul voluntarismului înlocuiește ideea legilor economice naturale, concepția fatalistă a determinismului economic.

Economia liberală face acum loc *economiei organizate.*

2. Elementul acesta de ordin subiectiv, — modificarea ideilor dominante — alături de un motiv de ordin obiectiv — modificarea ruajului economic însuși prin massarea producției și a circulației bunurilor economice, prin unificarea pieților, cât și prin uniformizarea consumației — au avut drept urmare un alt fenomen de mportanță capitală: *economia de grup* ia acum un loc important în viața economică. Fără ca de cele mai multe ori să se renunțe la spiritul de inițiativă și de responsabilitate individuală, fără ca întreprinderea particulară să fie exclusă, — este cert că acum pretutindeni, activitatea economiilor particulare este supusă unor *norme* edictate de o organizație liberă ori obligatorie din care ele fac parte: cartel, sindicat, trust, ori vre-o asociație profesională, cameră profesională s. a. m. d.

Este ceeace germanii numesc „gebundene Wirtschaft".

3. Dacă unitatea economică se încadrează în grup, acesta la rândul său se încadrează în *economia națională.* Iar aceasta nu mai e socotită ca un *agregat,* o sumă a economiilor particulare aflătoare în teritoriul național, cari își au fiecare viața sa autonomă și țelurile sale proprii, deosebite de acelea ale totului, ci economia națională este privită acum ca o entitate, economiile particulare componente nefiind decât celule ale acestui organism, ne putându-se concepe ca ele să trăiască izolate de totul economiei naționale; concepției *relaționiste* i se opune ca atare o concepție *organică* a economiei naționale.

Iar știința economică așează în centrul preocupărilor sale Economia Națională, care este organizația economică a Națiunei, reprezentată politic prin Stat.

De aci și modificarea raporturilor dintre Stat și viața eco-

nomică Statul asumându-și rolul de normator al activității economiilor particulare spre a o încadra intereselor colectivității naționale.

Această situație nouă e de natură să aducă modificări adânci în structura ca și în metodele de lucru ale unității economice: *întreprinderea.* Orice alcătuire economică, oricât de simplă ar fi ea, are caracterul unui *fenomen social.* Normele de organizare și de funcționare ale *întreprinderii* ca și funcțiunile și spiritul *întreprinzătorului* sunt și ele în bună măsură determinate și drept urmare supuse modificării în cadrul evoluției economiei generale. Nu există un mod unic și neschimbat de organizare și de funcționare a întreprinderilor, după cum nu există un tip universal și etern de întreprinzător: *Intreprindere și întreprinzător variază și ele odată cu întreaga economie omenească.*

In ce privește epoca contemporană, este cunoscut fenomenul *concentrării întreprinderilor,* care dacă nu s'a înfăptuit în măsura prevăzută de *Karl Marx,* nu este mai puțin o realitate azi, și care a provocat adânci schimbări de ordin economic și social. Această concentrare, înlesnită de massarea populației consumatoare, de aplicațiunea din ce în ce mai intensă a technicei ca și de concentrarea financiară, mai ales prin sistemul societăților pe acțiuni a provocat mai întâi o separare a funcțiunii de întreprinzător de aceea de procurator de capitaluri. Mai mult, atribuțiile întreprinzătorului, ale șefului de întreprindere sunt azi fărămițate în mâinile mai multor persoane. Raționalizarea întreprinderilor, tipizarea procedeelor, uniformizarea normelor de conducere fac ca *intuiția* vechiului întreprinzător să fie înlocuită cu ceeace *Sombart* a denumit *„budgetivizarea întreprinderilor"*, căci acum se lucrează pe bază de programe de activitate și de budgete prestabilite Intreprinderea capitalistă își pierde ca atare din ce în ce mai mult acel caracter dinamic asupra căruia a insistat în special *Schumpeter.* O modificare a funcțiunilor și a spiritului întreprinzătorului, o modificare și a spiritului capitalistului, la care goana irațională după *profit* de până acum cedează unei dorințe de *stabilitate.* Capitalistul devine rentier ca structură sufletească. Este aceasta poate un semn de oboseală, urmare a epocii de neliniște economică pe care o străbatem încă.

Și, în fine, massarea muncitorilor, manuali și intelectuali în mari exploatări economice, organizarea lor profesională, economică și politică, răspândirea culturii în massele populare, au provocat trezirea conștiinței și o înălțare a aspirațiilor muncitorimei,

care cere pentru factorul *muncă* un loc mai important în cadrul întreprinderii, ca și al întregii economii naționale. Aceste aspirațiuni sunt întărite acum și de însemnătatea ce se acordă factorului muncă în nouile ideologii politice. Acest curent de opinie nu a putut să lase neînrăurite nici disciplinele economice și astfel asistăm la fenomenul că se acordă un loc din ce în ce mai important problemei muncii atât în manualele de economie politică, cât și în cele de știință a întreprinderilor.

Practic, noua mentalitate se manifestă prin reforma raporturilor dintre factorii economici în interiorul întreprinderii. Se pun în timpul de față, mai ales în Germania, bazele unei *Sociologii a întreprinderilor* și ale unei *Politici Sociale în întreprindere.*

Expunerea de până aci lămurește fenomenul că s'au putut naște și desvolta în ultimul timp întreprinderi cari funcționează în vederea altor mobile de cât acel al *profitului:* întreprinderi ale colectivităților publice, diferite forme de regii mixte, ghildele de construcții, ca și diferite alte forme de economii colective, printre care de bună seamă locul cel mai important îl ocupă *întreprinderea cooperativă.*

Cooperația nu este numai o doctrină, ea este și o realitate, este, după cum s'a spus, singura experiență socială a veacului al XIX-lea care a reușit. Constatăm că desvoltându-se până aci în cadrul economiei liberale, ea nu dispare în marile sisteme de economie socială. La recenta sesiune a Institutului internațional de studii cooperative s'au manifestat două concepții opuse: Prima consideră că întreprinderea cooperativă e indisolubil legată de economia liberală și că deci ea ar trăi și ar dispare odată cu liberalismul economic. Cealaltă concepțiune constată o similitudine între metodele și țelurile cooperației și principiile cari se așează la baza noului regim economic.

Intr'adevăr, economia cooperativă înlocuește mobilul *profitului* cu acel al *celui mai bun serviciu,* identic cu principiul care guvernează întreprinderile publice și care corespunde noțiunilor de *eficiență,* folosit mai ales de inginerii americani în construcțiile lor economice, ori de *Wirtschaftlichkeit* adoptată în Germania actuală ș. a. m. d.

Cooperativa reprezintă o formă de economie colectivă pentru că ea este în chip organic legată de economiile particulare cari i-au dat ființă.

Inițiativa particulară ca și simțul de *răspundere* nu sunt în-

lăturate în forma întreprinderii cooperative. Activitatea unității economice este însă subordonată aci unor țeluri superioare. Funcțiunea de *întreprinzător* este menținută. Problema șefului de întreprindere este evident una din problemele cele mai dificile ale economiei cooperative. In avantaj, în această privință, dacă este raportată la întreprinderea publică, ea se găsește principial desavantajată față de cea particulară cu un caracter capitalist. Problema nu este însă iresolubilă, după cum am prevărut, mai ales în cadrul nouei economii, în chip firesc, pentru realizarea economiei cooperative, ca de altfel a tutulor celorlalte formule de economie socială cari tind azi la reorganizarea ordinei economice, este nevoie de o anumită structură sufletească la cei cari participă la întronarea ei, este nevoie de crearea unei mentalități adecvate în massele populare, cărora se adresează acțiunea cooperativă: In orice caz, forma de economie cooperativă și-a făcut dovada capacității sale în anumite sectoare importante ale vieții economice.

Ca și nouile forme economice, întreprinderea cooperativă nu are *autonomie* desăvârșită. Nu se poate concepe o cooperativă lucrând izolat, ci numai încorporată într'un organism mai vast o asociație de astfel de unități cooperative, cuprinzând o regiune, o categorie economică, o economie națională, depășind chiar în unele privințe limitele acesteia. In ce privește normele de conducere, politica de operațiuni, atitudinea față de problemele zilei, cooperativa este subordonată unor directive stabilite de organizațiile superioare la cari a aderat.

De aceea, cooperația a reprezentat. încă în perioada economiei liberale, un *fragment important de economie organizată.* Modul de organizare este federativ. Acest *federalism economic,* ținând seamă de condițiile speciale de muncă și de viață ale fiecărei regiuni și ale fiecărei categorii economice, permite elaborarea și executarea *unui plan economic;* iar acesta, așezat pe baze raționale și unitare, nu cade totuș într'un centralism uniformizator.

In sfârșit, economia cooperativă corespunde nouilor ideologii și prin atitudinea față de factorul *muncă.* Cooperația reprezintă, așa cum spunea încă de acum o sută de ani, *Wolliam King*: *Organizarea economică a intereselor muncii.* Ea acordă acestui factor economic locul determinant în întreprindere și adoptă un mod de repartiție a productului social care exclude beneficiile parazitare. Desvoltarea economiei cooperative în cadrul economiei naționale

e de natură să producă o deplasare în modul de repartiție a venitului național, prin întărirea veniturilor din muncă.

Iată deci însușiri cari fac ca economia cooperativă să corespundă intereselor colectivității naționale, ceeace explică de ce aproape pretutindeni organizația cooperativă a fost socotită în ultimul timp ca un instrument util și adecvat al politicei de Stat, în domeniul organizării producției naționale, ori al valorificării producției naționale, ori de aprovizionare a populației.

Situația aceasta este aproape generală. Așa dar, economia cooperativă nu numai că nu dispare odată cu întronarea nouilor sisteme economice, dar pare că ea găsește acum un teren încă mai vast de activitate.

Trebue să constatăm ca, la început ostile, nouile regimuri politice și economice instalate în diferite state au recunoscut repede valoarea cooperației pentru organizarea anumitor sectoare ale vieți economice. Se pare că pretutindeni trei importante sectoare ale economiei naționale, — economia rurală, organizarea consumatorilor și organizarea micilor întreprinderi meșteșugești și comerciale, — rămân rezervate cooperației. După datele B. I. M., de sigur necomplete, rezultă că în Europa (fără Rusia sovietică) funcționează vre-o 240.000 unități cooperative; 175.000 din acestea grupau peste 41 milioane societari, din cari vreo $16\,^1/_2$ milioane erau în cooperativele agricole și peste 18 milioane în cele de consum.

Rolul cel mai important îl joacă mișcarea cooperativă în economia agricolă. Este acum admis că agricultura nu poate fi încadrată complect nici în sistemul capitalist, nici în cel colectivist și că forma caracteristică de organizare a gospodăriei agricole țărănești este cea cooperativă, care-i permite să-și păstreze avantajiile micei exploatări și totodată să se poată folosi de avantajiile marei exploatări, în ce privește organizarea producției, cât și în ce privește desfacerea produselor sale pe piață, ca și aprovizionarea cu articolele necesare.

Pentru economia noastră națională, care, se sprijină în mare măsură pe economia rurală, în special pe economia măruntă agricolă, prezintă un interes deosebit această constatare.

Și de fapt, azi, peste un milion de gospodarii țărănești au aderat în cooperație. Este aci, de sigur, unul din cele mai importante fenomene economice și sociale din ultimele decenii. In orice caz, cooperația reprezintă *singura formă de manifestare colectivă pe teren economic a țărănimei noastre.*

Cooperația l-a obicinuit pe micul agricultor cu metodele pieții financiare și comerciale.

Nu este locul aci să intrăm în cercetarea datelor statistice, din care să cunoaștem structura, politica de operațiuni și rezultatele întreprinderilor noastre cooperative mai ales că ramura cea mai importantă a mișcării, băncile populare, sătești, se găsește acum într'o perioadă de asanare, necesară în urma pierderilor ce a avut de suferit ca urmare a intervenției legiuitorului în domeniul datoriilor agricole.

Putem spune numai că ne găsim acum într'o perioadă de importante modificări în câmpul de activitate al cooperației țărănești. In special, asistăm la o desvoltare a cooperației economice, a cooperațiilor de aprovizionare a gospodăriilor agricole cu cele trebuitoare unei raționale exploatării a pământurilor, ca și a operațiilor de valorificare, fie în stare brută, fie transformate, industrializate a produselor acestor exploatări.

Aceste noui întreprinderi au rostul de a ridica rentabilitatea scăzută a exploatărilor agricole. Ele înlesnesc totodată adaptarea economiilor agricole la cerințele pieții comerciale.

Aceste noui sarcini ale mișcării noastre cooperative cer nu numai mijloace economice și financiare, dar *și personal* Pregătită problema aceasta a personalului de conducere a întreprinderilor noastre cooperative, cari cunosc și ele mișcarea de concentrare, a federalelor regionale și naționale, este una din problemele cari își așteaptă soluțiunea în timpul de față.

Chiar în starea actuală a mișcării, avem lipsă de personal de conducere care nu a putut fi găsit ceeace însemnează că problema lipsei de lucru nu are numai o premiză de ordin statistic și nu comportă numai o soluțiune de automată organizare a serviciilor de plasare. Este și o problemă de calitate a materialului omenesc, în special, în domeniul care ne interesează pe noi aci, de pregătire profesională. Avem nevoie de *techniceni* pentru organizarea și conducerea unor mari întreprinderi cooperative de colectare, prelucrare și desfacere, mai ales la export, a produselor economiei noastre rurale: cereale, lemn, vite, pasări, ouă, lapte, și produse ale laptelui, vinuri și a. m. d.

Tineretul pregătit în școalele economice și familiarizat cu nouile metode ale economiei moderne are aci posibilități vaste de activitate.

PROF. GR. MLADENATZ

Contabilitatea prin imagini

S'a discutat că astăzi nu se mai citește, și în special, literatură contabilă, fiindcă oricine învață contabilitatea uită chinurile „guvernării conturilor", și de dată ce a început să protesteze din cauza diviziunii muncii prea desvoltată, socotește că ori ce literatură contabilă este de prisos.

Afară de acestea și în literatura obișnuită, se observă o înputinare a cetitorilor, din cauza cinematografului. Este cinematograful un instrument al civilizației, sau dacă este rău întrebuințat poate aduce în aceeaș măsură o influență nefastă asupra omenirii?

Germanii au căutat să-l întrebuințeze și pe tărâm științific, și au dat filmul contabil deabea în 1935, deși eu îl vestisem că se poate aplica din anul 1927 în revista „Comerț și Contabilitate".

Am creaiat ceva mai ieftin și mai folositor decât cinematograful. **„Contabilitatea dublă prin imagini"**, pe care a binevoit să mi-o editeze serioasa noastră întreprindere, „Cartea Românească", deocamdată numai în domeniul comercial, dar am făgăduit și pentru tărâmul bancar, agricol, și industrial.

Se înfățișează sub forma a 25 de cartoane, care au fotografiat pe o parte debitul contului, și pe alta creditul lui, în imagini cu descrierea pe scurt și regula de debitare și de creditare, care rămâne totdeauna aceeaș.

Prin faptul că noțiunea de debit a unui cont este zugrăvită în imagine, contabilitatea devine *direct intuitivă, și se fixează definitiv mai bine decât la cinematograf*, care-ți dă o serie de imagini, pe când aici, este una singură, și se completează prin alte imagini în dreapta cu creditul altui cont, tot așa zugrăvit și care ne arată prin semnul de plecare, care se continuă în jos pe carton, întocmai ca drumul valorii, pe cartonul din stânga până la sosire indicată printr'un vârf de săgeată.

Mai toate conturile au afinitate și se explică articolul prin mutarea dela un carton la altă serie, încât poți să faci cel puțin 150 de articole, numai cu 25 de conturi.

Ceeace însă, se dobândește este și faptul că școlarul sau amatorul de a învăța contabilitate, își mută singur cartoanele dela un cont la altul, și face tot felul de combinații de articole, rămânându-i în minte imaginile și guvernarea conturilor, așa cum îi rămâne formulele studentului dela chimie, care vrea să lucreze în laborator,

și nu găsește pe sticluțe decât formula chimică a fiecărei substanțe. Zadarnic, se învață despre valențe, despre combinarea corpurilor, că până ce nu ia substanțele singur cu mâna sa, până nu face combinația corpurilor, nu-și dă seama de reacțiunea chimică, așa de bine, când el însuși este activ în învățare.

Prin urmare, contabilitatea prin imagini dă ocazie ca școlarul să fie prin excelență activ și să înțeleagă cu ușurință guvernarea conturilor.

Când sunt două conturi de valori atunci se presupune că marcarea dintre cartoane cu linii punctate s'ar găsi și contului Corespondentului, care dispare.

Contabilitatea în imagini nu va fi un sistem de memotehnie grotească, întrucât ea corespunde cu **imitarea realității,** *principiu fundamental și în descoperirea* **contabilității duble dar mai ales la aplicarea ei prin imagini.**

Tot ca o îndrumare și ca aplicare în toate registrele contabile cu imagini voi face cu aceleași desemne și principii:

Iurnalul prin imagini, unde nu vor fi decât imaginea contului debitor și creditor, fără explicații și reguli, dar în schimb urmând formatul articolului din jurnal, adoptat de D-l Profesor Iacobescu, adică debitul în stânga, creditul în dreapta care se potrivește de minune contabilității prin imagini.

Cartea Mare prin imagini, are iarăși o perfectă logică repetând contul despre care este vorba, și în partea stângă a sa conturile creditoare, și în partea dreaptă a sa conturile debitoare. S'ar putea spune dacă privim cu atenție, că semnele din stânga și din dreapta de plecare și de sosire *sunt exact ca și ramificațiile unui cuier,* sau pare că ar fi dacă privim pe conturi, *compartimente reale ale vieții* economice. Departe de noi gândul, de a creia ființe imaginare, cum spune Say:

„Negustorii închiși în orașe, nu aud, în mijlocul baloturilor, „nici o voce de naiadă: cel mult dacă din timp în timp, Eole, „găsește destul loc spre a se desumfla burdufurile sale în strâmta „mercerie" care conduce în magazinul lor. Zeilor aerului liber, „nu le place prăvălioarele dosnice. Cu toate acestea, imaginația „nu-și poate pierde niciodată drepturile sale. Când rasa păsto-„rilor a devenit negustătoare, și-a adus în afaceri gustul pe care-l „avea pentru ficțiuni și și-a creiat o atmosferă nouă de ființe „imaginare, ca să nu trăiască singuratecă, Casa și magazia au de-

„venit personagii mitologice, zei de rând, cărora de altfel nu „le-au lipsit altarele!".

Din potrivă fiecare cont, face posibilă învățarea căci ramurile de cuier, reprezintă operația care se trece la 2 conturi, dela cele două părți pe care le avea în jurnal fie care cont.

Am mai introdus atât în jurnal cât și în Cartea mare *desemnul pe scara cifrei, de articol,* care dacă a fost 500.000 de lei, și s'a repetat, la un milion, atunci am dublat imaginile respective, încât am măsurat cu figură mărimea cifrelor, pentru ca să arăt că până la Bilanț și în bilanț egalitatea persistă neîncetat.

Balanța de verificare, am redat-o numai cu solduri prin imaginea acelora-și conturi, și cu scara respectivă, alături de ea am reprodus inventarul prin imagini și în realitate, cum se scrie în registrul inventar. Din comparația uneia cu a alteia, ne dă contul de Profit & Pierdere, și prin strângerea în cântarul întreprinderii, a tuturor elementelor din inventar, alcătuiesc și bilanțul în imagini.

Toate le voiu strânge într'un caietel și voiu reproduce într'un exemplu simplu, sub denumirea de *„Abecedar contabil prin imagini"*, El nu este decât partea integrantă din contabilitatea prin imagini.

Intrucât dreptul de proprietate, a acestei exteriorizări a contabilității îmi aparține de curând, am trimes scrisori la principalii editori din Italia, din Franța, din Germania, Elveția, Belgia, Statele-Unite, ca să vedem dacă sunt dispuși, să cumpere dela noi din țară, sau să le dăm dreptul pentru a pune în vânzare în țara respectivă.

Eu am făcut încercările, cu elementele cele mai slabe din clasă, care n'aveau nici descernământul judecății, nici atenția cuvenită și prin faptul că *îi oblig să-mi descrie ceeace observă* și apoi să facă schema, li s'a întipărit uimitor de ușor operația pe care o înțelegeau cu atâta greutate! . . .

ALEXANDRU TĂNĂSESCU
Profesor

N. B. — Lucrarea se găsește în editura Cărții Românești, cu prețul de 50 de lei plicul cuprinzând „Guvernarea Conturilor", — din care s'ar putea alcătui parțial și celelalte din abecedar contabil.

Incurajați și răspândiți Revista Generală de Comerț și Contabilitate, organul oficial de publicitate al Corpului Contabililor.

Prețul de cost în Industrie și Comerț [1])

In calitate de contabil industrial mă ocup în mod special cu prețul de cost în industrie.

1. In industrie prețul de cost este rezultatul tuturor cheltuielilor întrebuințate direct și indirect pentru un bun (produs)

2. Prețul de cost în industrie, adică prețul de cost al fabricației se compune din :

Costul materialului prim și accesorii întrebuințate direct la fabricație ;

Costul combustibilului ori energiei întrebuințate direct la fabricație ;

Salarii muncitorești întrebuințate direct pentru producerea mărfei respective ;

Regia exploatărei (material și salarii de regie, întreținerea uzinei etc. manopere) ;

Regia administrativă (personalul exploatărei, amortizărei, cota parte la cheltuelile ad-tive și costul personalului comun cu alte exploatări, sarcini sociale).

Bineînțeles costul materialului prim și al combustibilului include toate cheltuelile de procurare (factură, vamă, transport până la depozit) de manipulare în depozitele și costul și pierderile selecționărei, minus eventualele câștiguri însă întrebuințabile (d. e. fier vechi, ambalaje etc.), și valoarea produselor accesorii.

3. De obicei cheltuelile generale de administrație (adică cheltuelile conducerei generale comune pentru toate exploatările ca : direcțiuea, contabilitate, organizația de vânzare, mai departe impozitul comercial și industrial *nu intră* în prețul de cost al fabricației.

De aceste cheltueli se ține însă seamă *la calculația* prețului de cost de vânzare cum vom vedea mai jos :

4. Unele industrii încarc stocul de materiale cu dobânzi calculate asupra valorii stocului. După părerea mea gestiunea financiară este independentă de exploatare și șeful exploatărei n'are vreo influență asupra operațiunei financiare, aceasta fiind dictată de interese generale ale intreprinderii. Incărcând materiale cu dobânzi, se ridică costul și prețul lor. Dobânzile, *care sunt cheltuielile pur administrative,* trebue tratate și socotite

1) Acest articol ne-a fost trimis sub formă de „Observațiuni" la broșura „Prețul de cost" tipărită de Consiliul Superior al Corpului.

în sarcina gestiunei anului respectiv, ele neputând intra în prețul de cost al fabricației, altfel o parte însemnată a lor va figura în activ și ca rezultat s'ar majora câștigul cu o sumă care efectiv s'a cheltuit, dar ca venit nu s'a realizat încă, fiind probabilă.

5. In industrii, materialele prime și de exploatare, fabricatele gata și cele neterminate se trec în inventarul anual cu prețul de cost al fabricației, adică fără regie generală și dobânzi, cari apar separat în contul de Profit și Pierdere. Este chiar recomandabil ca și cota de amortizare, cât și cheltuelile pentru ocrotiri sociale să fie trecute separat în contul de Profit și Pierdere, cu toate că în cursul anului suma acestor cheltuieli (amortizări, sarcini sociale, impozite pe cifra de afaceri, taxa de consumație) se înregistrează în debitul contului „Profit și Pierdere" și în *favoarea conturilor de fabricație.*

6. Normele pentru repartizarea cheltuielilor generale de fabricație (adică cheltuielile de regie arătate la punctul 2) nu pot fi generalizate. La uzinele metalurgice d. e. la furnalul înalt , la oțelării, repartizarea se face de obiceiu pe baza cheltuielilor de transformare (material prim sporit cu combustibilul și salarii directive). La atelierele mecanice orele productive (adică lucrate efectiv la fabricație, fără orele de regie) servesc ca baza repartizării. Chiar și înlăuntrul unei și aceeaș exploatări sunt diferite chei de repartizare după natura lucrărilor executate (d. e. cu mâna, cu prese mari, cu utilaj special).

7. Produsele accesorii și secundare se scad de obicei din costul fabricatelor principale, evaluându-le cu o valoare stabilită în acest scop.

8. Materii prime, cât și semifabricate trec în fabricație sau cu prețul mediu al stocului, sau cu un preț standard. Materii prime și de exploatare nu se încarc cu cheltuielile de regie, în afară de regia proprie a depozitului pentru repartizarea căreia de obicei se fixează în prealabil un procent aproximativ.

9. La Uzinele mari, în interesul unei repartizări mai echitabil cheltuielile genrale de regie ale întreprinderii cum sunt :

Dobânzile ;

Amortizarea instalațiunilor, amortizarea creanțelor dubioase ;

Cheltuielile de conducere centrale ca : salarii, chirii, cheltuieli de birou, cheltuieli de întreținere ;

Cheltuieli indirecte: donații, subvenții, reclame, comisioane, despăgubiri cheltuieli accidentale (vezi punctul 11).

Se repartizează asupra diferitelor ramuri de fabricație pe

bază de chei special calculate. La începutul anului se stabileşte budgetul acestor cheltuieli şi combinându-le cu prevederile producţiei (budgetul industrial) se fixează cotele, care *numai pentru calculaţia ofertelor* — se adaogă la preţul de cost al fabricaţiei. Bineînţeles dacă în cursul anului se arată divergenţe însemnate faţă de prevederi, cotele vor fi revizuite.

10. Multe întreprinderi înregistrează amortizările numai la sfârşitul anului în debitul contului de profit şi pierdere. După părerea mea, în costul fabricaţiei trebue să intre şi amortizarea instalaţiunilor servind producţiei. Este just ca exploatarea să suporte — în formă de cotă anuală — costul instalaţiunilor noui care dă un randament mai bun exploatărei.

Pe baza valorii instalaţiunilor încă neamortizate şi a cheilor legale, se fixează la începutul anului cotele de amortizare cu care se încarcă producţia. Cotele pot fi fixe lunare, independente de ocupaţia uzinei, ori pot fi aplicate în cotele calculate pe unităţile producţiei (pe tone, pe ore lucrate etc.).

11. Ca cheltuieli generale *normale* înţeleg cele prevăzute la începutul anului în budgetul industrial şi necesare pentru buna administraţie a uzinei. Se poate întâmpla ca din cauza evenimentelor independente de conducerea uzinei, exploatarea va avea cheltuieli anormale (incendiu, inundaţie, furturi, grevă, sistări în exploatări din diferite cauze, accidente etc.).

Cheltuieli cauzate de aceste întâmplări nu pot încărca exploatarea şi trebuesc tratate ca o pierdere a întreprinderei.

12. Cum s'a arătat mai sus de obicei amortismentele care deservesc producţia se tratează în cursul anului la conturile de fabricaţie intrând astfel în preţul de cost. Este însă recomandabil în interesul clarităţei bilanţului a le arăta aparte în bilanţul anual, în debitul contului Profit şi Pierdere. Printr'o operaţie de stornare în debitul contului de Profit şi Pierdere şi în creditul conturilor de fabricaţie se majorează cu amortizările beneficiului brut, rezultând din soldurile conturilor de fabricaţie (sau conturile de vânzare).

Tot astfel este posibil a scoate la finele anului şi cheltuielile pentru ocrotiri sociale, taxele de consumaţie, etc. tratate în cursul anului în contul fabricaţiei, trecându-le în contul de Profit şi Pierdere în modul sus arătat pentru amortismente.

13. Nu se pot stabili norme şi principii generale pentru determinarea noţiunei preţului de cost.

In conducerea unei întreprinderi bine organizată are un rol impotant calculaţia pentru stabilirea preţului de cost de vânzare

(anticalculația în deosebire de post-calculația), arătând ca operațiune terminată prețul de cost efectiv.

In prețul de cost de vânzare intră — în afară de prețul de cost de fabricație — și cheltuielile generale de regie (dobânzi și cheltuielile conducerei centrale, comune pentru toate exploatările), cât și chltuielile organizației de vânzare.

Cheltuielile generale de regie se adaugă la prețul de cost al fabricației în forma unei chei calculate pe baza preliminarului anual al acestor cheltuieli (budgetul industrial). Dar și factorii prețului de cost al fabricației trebuesc calculați special dacă prețurile materialelor, salariile ori condițiunile de lucrare arată schimbări față de perioada închisă a fabricației.

C. FLEISCHACKER
Directorul Contabilității Reșița

Citiți și răspândiți „Revista de Comerț și Contabilitate" apreciată mult și în străinătate.

UZINELE METALURGICE UNITE

„Titan, Nadrag, Calan"

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PRODUSELE UZINEI CALAN:

RADIATOARE, CAZANE DE INCALZIRE

CENTRALA, BAI DE FONTA EMAILATA

ETC., ETC.

BIROUL DE VÂNZARE **„SOCOMET"** BUCUREȘTI Calea Victoriei, 51

Literatura Contabilă Română

(Sinteza secolului al XIX-lea)

Cu toată vitregia României neocârmuită de Regulamentul Organic, dela care am folosit totuși intenția culturală, în „străinătate" la Brașov aflăm prima încercare din literatura contabilă română.

Când, în 1837 **Emanoil Ioan Nichifor** traduce — cum era firesc — din germană *Allgemeine Handlungs und Wechsel-Ordnung: sau Pravila comercială, care cuprinde regulile comerții, ale catastifelor, și ale greșelilor, și socoteala interesurilor și a...* (In cirilică).

Cu întrebări și răspunsuri despre registre, bilanț, „casa banilor", ea caută să fie *practică* pentru negustor, dar nu uită și „sfaturi filosofești foarte folositoare". Trecând în Valahia și Moldova aceste încercări sunt mai dese, datorindu-se școalei care înscrie în programul său contabilitatea (ca a IV-a primară din Iași, 1838).

Numai așa se explică golurile dintre 1837—1844 și 1864.

Tot o traducere face și **Dimitrie Iarcu** (1816—1879), institutor cu preocupări enciclopedice, fecund autor didactic, dar rămânând, mai ales, în istoria timpului pentru contabilitate și bibliografie.

Doppia skriptura sau ținerea katastișelor. In partidă simplă și în partidă îndoită... Partea I București 1844 (în cirilică) a tradus-o Iarcu după profesorul parizian **J. Jaclot,** chemat fiind cum spune ediția a doua Paris 1828—29. „La tenue des livres enseignée en vingt et une leçon et sans maître", socotind deasemenea că Iarcu era profesor la clasa a treia a școalei primare dela Colțea, când în 1844 s'a introdus ca obiect și contabilitatea.

Am putea spune, întâia carte de contabilitate cu registre și liniaturi, lucrând cu cinci conturi: Mărfuri, Casa, Trate, Câștig, Pagubă.

O terminologie românească neexistând, a urmat pe aceea italiană, alteori introducând cuvinte românești de negustorie.

Partea a doua s'a tipărit în 1845. Tot contabilitate a mai scris Iarcu în 1860, una agricolă în 1870 și chiar în manualele de economie casnică. **Ion Ionescu,** agronomul și economistul, în cursul public din 1859 s'a ocupat în lecția a doua de contabilitate „fiind calculul și ordinea în locul hazardului și a confuziei".

Cartea românească de contabilitate, putem afirma, a mers pararel cu școala, cu înălțările și scăderile ei, fiind scrisă mai totdeauna de intelectuali de catedră până către zilele noastre.

Temeinic învățământul comercial s'a organizat prin legea din 1864, înființându-se școlile: dela Galați (26 Oct. 1864) director și profesor de contabilitate fiind **C. Troteanu**; București (28 Nov. 1864) director și profesor de contabilitate fiind **Louis Toussaint**; Ploești (1874); Craiova (1878); Iași (1880).

Așa, **Louis Toussaint**, despre care știm că trăia în 1907, francez adus în țară de Domnitorul Cuza, tipărește în traducerea lui Raoul de Pontbriant" *Expunere prescurtată de operațiuni comerciale și de comptabilitate*, apărută între 1864 și cel mult 1868. (D-l Al Sorescu greșește considerând volumul apărut la Galați „o vechime respectabilă care nu-i decât ediția doua, deloc schimbată acelui indicat de noi). Apare un al șaselca cont „Mobilier sau material". Un capitol (VIII) despre „Corespundința comercială", consideră scrisoarea de credit o poliță și nu o înglobează.

Scriitor de largă personalitate a fost **Theodor Ștefănescu**, (1842—1909) mult timp director al școalei de comerț din București și director la Banca Națională. *Cursul de contabilitate în partidă dublă*. București 1874, ajuns în 1908 la a șasea ediție, a fost cartea de căpătâi a generații de contabili. Contabilitatea este considerată o știință. Conturile se împart în: Valori, Rezultate, Persoane. O atenție deosebită calculării conturilor curente. Theodor Ștefănescu pentru veacul al XIX-lea românesc este Ion Ghica al literaturii contabile.

* * *

Inainte și după 1874 s'a scris deasemenea despre *„Subiecte contabile"* — urmăm definiția d-lor Iacobescu și Sorescu — lămurind și întregind contabilitatea. Astfel dintr'un larg proect de „Dublă contabilitate", Iuliu Bernard Wechsler a scos numai 40 de pagini (Buc. 1864) cu noțiuni de istorie comercială și economică; **S. Rosenthal și A. Tapponier**, în franceză, o tablă de dobânzi (Buc. 1865); în românește din 1864, **C. Ștef. Velara**. Organizarea unei burse la București, căci ideea este veche, ne dă *Manualul Bursei* (Buc. 1882) de **Georges Dracos**, apoi cu același titlu, tot București 1882, **N. Kirilov și A. C. Demetrian**.

Corespondența comercială în limbă română, după încercarea timidă a lui Th. A. Paraschivescu: *Manuel epistolaire de poche*... Buc. 1873; se realizează în 1896 de **Theodor Ștefăneseu** *Corespondența comercială conținând modele de scrisori*... Buc. 1896, pentru care scrisoarea comercială este un contract. Capitol dedicat corespondenței am întâlnit și la Toussaint. Din nou, ca și în con-

tabilitate, după realizarea din 1896 a lui Ștefănescu, depășirea revine lui **I. C. Panțu** în *Curs complet de corespondență comercială pentru școlile de comerciu.* Brașov 1897, ajuns la ediția treia în 1912 Folosește autori germani, iar dintre români citează pe C. Neamțu și N. Butculescu. Și nou: „Terminii comerciali mai usitați" (p. 287—321). Lucrarea didactică din 1898 de **Alexandrina Tomescu,** este, poate, întâia afirmare femenină.

* * *

Abea acum se poate discuta problematica acestei științe contabile, despre utilitatea căreia nu se mai întreabă nimeni ca în primele câteva decade ale anului 1800. Incât **I. Spititopol**, pune *Câte-va cestiuni privitoare la Conturile curente.* Buc. 1896; **N. Galitza**: *Balance quotidienne de la comptabilité. Procédé nouveau...* Brăila 1897; iar **Zamfir Petrescu** scrie un *Tratat teoretic și practic de contabilitate.*

Din Ardeal, după atâta tăcere răsbate încă odată un nume: **Ion C. Panțu**: *Procent, promil, interese și teoria conturilor curente...* Sibiu 1898.

Până acum se ocupase cu literatura, scrisese chiar un roman „Liniștea casei".

Literatură și contabilitate? Și totuși Panțu scrie cu pătrundere și documentare. *Un capitol din contabilitatea dublă...* retipărit în Anuarul lui Petra Petrescu în 1897, nu-l desminte. Roman, contabilitate, corespondență comercială, iată ce scrie cu fermitate Panțu, informându-se din bogata literatură germană, până la el neutilizată. Dintre români folosește pe Iarcu, Eliade, (Paul P. Eliade directorul școalei din Ploești, care intenționa să scrie o *Encyelopedia concentrată* și din care cunoaștem *operațiunile lui...* Ploesci, 1875). și Ștefănescu. După el conturile se pot clasifica în Statistice (Casa, Mărfuri, Efecte), Economice (care arată rezultatul) Mixte și de Rezultate.

Totdeauna informat, I. C. Panțu poate fi considerat *întâiul spirit științific în literatura contabilă română.*

* * *

Este de admirat și de subliniat continuitatea generațiilor care nu s'au luptat între ele, ci pentru știința contabilă au luptat, evoluând firesc, în limitele sociale deseori vitrige.

Dela Nichifor la Panțu — ce coincidență — este o linie ascendentă. încât socotim cu elementele istorice cunoscute astăzi, că putem încerca astfel împărțirea literaturii contabile la noi;

I. Începuturi 1837 E. Nichifor, D. Iarcu, L. Toussaint.

II. Realizări 1874 Th. Ștefănescu, I. Spiliotopol, Z. Petrescu, N. Galitza.

III. Depășiri 1898 I. C. Panțu.

In prima etapă și a doua, influența italiană și franceză prin literatura franceză, din care s'a tradus. Cu Panțu legătura cu gândirea germană.

Tot ce urmează după acest 1898, care nu este o despărțire de hotar, ci un moment, se adună și se continuă în virtutea acelei frumoase tradiții contabile pe care am subliniat-o după 1908 în *Revista generală de comerț și contabilitate.*

* * *

Adunând laolaltă aceste date, puțin, prea puțin, sau deloc cunoscute, ne simțim răsplătiți sufletește, transcriind cuvintele lui Teodor Ștefănescu din precuvântarea ediției a doua: „*Toți câți sûntu mai forți ca mine sûntu datori a complectà acè a ce mie mia scăpatu din vedere sèu n'am pututu face, și prin acèst'a voru servi știință la a cărei adorare m'am grăbitu a me'nscrie êntre cei d'âintâiu*".

THEODOR LUDU

COLEGI, Conform art. 26 din Reg. Legei Corpului Contabililor, toți membrii sunt obligați să-și achite la zi cotizația și abonamentul. Vă rugăm să achitați la prima cerere abonamentul la Revista „Comerț și Contabilitate", organ oficial de publicații al Corpului Contabililor.

Cei întârziați cu plata nu vor mai fi trecuți pe tabloul anual al contabililor profesioniști și nu-și vor mai putea exercita profesiunea lor înaintea instanțelor judecătorești.

Economia dirijată și contabilitatea

De câți va ani axa în jurul căreia se învârtește tot mai mult viața economică și, odată cu ea, cea mai mare parte din discuțiile celor ce se îndeletnicesc cu cercetarea fenomenelor economice este economia dirijată.

Este drept că ideia aceasta nu este perfect concretizată și cei ce se folosesc de ea nu o privesc ca pe o noțiune cu o sferă bine determinată.

După unii, economia dirijată este doar un plan economic (Planwirtschaft), pe care o gospodărie națională și-l întocmește pentru un timp determinat, precizând în el țelurile precum și amănuntele desfășurării lui pentru atingerea acestor țeluri. In acest înțeles, economia dirijată — sau mai bine zis economia planificată — este doar un mijloc putând sluji doctrine și tendințe diferite: în U. R. S. S. planurile cincinale sunt în serviciul luptei de clasă și a economiei comuniste, în Germania planul de 4 ani va fi folosit pentru desvoltarea programului național social, etc

După alții, economia dirijată este un intervenționism de stat, putând porni dela simplul amestec al parlamentului în desfășurarea vieții economice până la dirijarea întregei vieți gospodărești după voia și socotelile statului. Este vorba deci de un neomercantilism, deosebit de mercantilismul veacurilor trecute, prin existența unei sisteme binemărginite și cu un scop oarecum mai precizat și mai curat economic.

Incercând, prin abstracție, să scoatem pentru documentarea de față, o noțiune cât mai generală a ideii de economie dirijată, vom spune că o economie este dirijată atunci, când asupra ei, statul exercită un control cu țeluri bine definite, care toate tind la ridicarea acelui stat ca entitate economică.

Odată definită noțiunea de economie dirijată, ținem să mai adăugăm că prin contabilitate vom înțelege doar pe acea, care se ocupă cu procesele economice de producție, etc., și nu de mănunchiul de măsuri strânse în legea contabilității publice și care se ocupă cu socotelile statului de administrarea și cheltuiala veniturilor sale.

Viața contabilității într'o economie dirijată este condiționată de felul de trai al proprietarului acelei economii, adică de a statului. Ori noi știm că avem două categorii de proprietari:

1. State colectiviste, în care sectorul privat este înlăturat și înlocuit pe deantregul cu sectorul public, cazul U. R. S. S.-ului, în care toate unitățile economice formează un singur tot.

2. State capitaliste, în care sectorul privat este principalul factor al vieții economice; aci unitățile economice caută să se desvolte fiecare în parte. Din această grupă fac parte aproape toate statele din lume.

In U. R. S. S. poziția contabilității este bine definită; contabilitatea, ca și statistica sunt socotite ca *funcții de stat* [1]).

Gosplanul (Comisiunea de Stat a Economiei dirijate), în care din anul 1925 sunt concentrate atât organizarea acțiunilor economice cât și conducerea lor, este corpul central de „conducere, organizare și contabilitate a Statului". El face parte din Consiliul Muncii și al Apărării și are drepturi de Comisie de guvernământ.

Toate instrucțiile sale în privința metodelor de organizare contabilă trebuesc aplicate de orice autoritate și instituție din Uniunea Sovietică. Comisiuni de economie dirijată subordonate se găsesc în toate republicile, teritoriile și orașele cu mai mulți de 20.000 locuitori. In fiecare minister (comisariat al poporului) al Uniunii sau ale republicilor confederate există câte un „corp special" de organizare și administrare, de care depind „corpurile de organizare de gradul II" ale diferitelor sisteme economice (cooperative, trusturi, căi ferate, etc.) și cărora, la rândul, lor, le sunt subordonate „corpurile de organizare de gradul III" ale ntreprinderilor individuale (fabrici, porturi, unități cooperative, etc.).

Menirea contabilității este să înregistreze toate elementele, atât ale producției cât și ale distribuției. Inregistrările sunt conduse de „secretari speciali" formați în corpurile centrale sau provinciale.

1. Metoda „observațiilor-baze" ale executării planului. Cele însemnate cifre-indice ale îndeplinirii planului economic sunt reunite iar rezultatele înaintate de întreprinderile respective organizațiilor contabile imediat superioare. Aci se fac noi centralizări și calcule care se trimet mai departe, până ajung la Gosplan.

2. Metoda conturilor de gestiune, cuprinzând bilanțurile și situațiile contabile, pe care trebuesc să le trimită pe cale erarhică forurilor superioare toate întreprinderile statului și toate unitățile cooperative, Aceste acte sunt socotite ca mult mai solide și pe baza lor se stabilesc premizele.

---

1) V. V. Obo'ensky: Les premises, la nature et les formes de la direction colective de l'économie.

Cu toate că statul pune toată grija în conducerea contabilității, aceasta nu dă randamentul dorit de stat. Organizarea birocrată a tutulor instituțiilor, dela cea mai de jos până la cea mai de sus, roade fără întrerupere organismul economic al statului. Plângerile numeroase, pornite chiar dela cei mai înalți dregători, ne dovedesc aceasta. Personalul, în mare parte nepregătit, și recrutat după criterii neeconomice, este departe de a fi la înălțimea personalului specializat din întreprinderile particulare, cari actionează în statele capitaliste.

Rezumând, putem spune că, într'o țară colectivistă statul respectă și apreciază funcția contabilității, dar mecanismul acestei funcții este mereu defectos din cauza rotițelor din el.

Cum stau lucrurile într'un stat capitalist?

Am spus că în aceste state întreprinderile economice din sectorul privat constituiesc factorul principal al economiei naționale. Cu toate acestea, nici întreprinderile economice ale statului nu sunt lipsite de însemnătate: ele sunt destul de numeroase, și ca număr dar — mai ales — și ca valoare a investiției lor. In plus ele tind să se desvolte răpind necontenit din domeniul sectorului privat. Să ne aruncăm deci o scurtă privire și în casa acestor întreprinderi, pentru ca să vedem cum este tratată contabilitatea.

Intreprinderile economice ale statului caută să-și însușească metodele de organizare al tovarășelor stăpânite de particulari. Fiecare întreprindere publică se socotește o individualitate deosebită de a celorlalte. Faptul că una și aceași persoană morală, statul, este proprietarul tutulor întreprinderilor publice, nu le leagă prea mult între ele. Dezideratul bugetului unic pentru întreaga armătură economică și administrativă a statului a rămas tot un deziderat

Caracterul individualist face ca în contabilitatea întreprinderilor obștești să precumpănească *metoda bilanțieră*, având paralel cu ea și metoda situațiilor de gestiune pentru stabilirea locului în cadrul bugetar al statului. Chiar în regiile pure și simple, acolo unde atât conturile din activ cât și cele din pasiv nu corespund decât unor articole din bugetul general al statului, vom găsi încercări de a evada din cadrul bugetar. In regiile, unde această evadare este complect imposibilă, domnește lâncezeala și regresul.

Elementul personal care lucrează în contabilitatea întreprinderilor statului este, în general, bun, întrucât conducătorii acestor întreprinderi, însuflețiți de dorința de a se evidenția instituția lor,

caută să dea avânt unui serviciu, socotit de ei ca factor principal al activității.

In sectorul privat al statelor capitaliste, adică în sectorul principal al producție din aceste state, situația contabilității este mult mai tristă. Concepția impozitului progresiv a găsit în contabilitatea întreprinderilor, drumul cel mai potrivit pentru desăvârșire maximului de "dreptate fiscală". Această descoperire a menirii contabilității a fost nenorocită. Intregul serviciu al cotabilității a ajuns spionul fiscului, dar un spion pe care patronul trebuia să-l trateze și să-l hrănească bine.

Toate problemele de rentabilitate sau de prevedere, cărora înainte contabilitate le fixa premizele, pentru ca apoi întreprinzătorul să tragă din ele concluziile potrivite scopurilor, devin pentru fisc, cifre negre pe hârtie albă, având un singur scop : stabilirea maximului de impozit.

Fiscul, ca reprezentant al impozitului progresiv și întreprizătorul economic ajung adversari de moarte. Primul vede în concluziile bilanțului un rezultat definitiv, cel de al doilea doar expunerea unei stări tranzitorii; rezultatul știe că nu-l va cunoaște precis decât când operațiile în curs se vor termina. Pentru întreprinzător bilanțul nu este decât o fotografie luată în timpul mersului unei întreprinderi. Din cearta celor 2 protagoniști cel mai mult a suferit contabilitatea. Cine a putut, a asvârlit-o din primul moment peste bord, cine nu a păstrat-o așa cum păstrezi un lucru de care ți-e teamă. N-a fost destul. Fiscul găsise în contabilitate o fereastră, pe care întreprinzătorul se vede constrâns să o țină deschisă. Deci nimic mai ușor decât ca pe această fereastră să se uite și alții. Și au venit, rând pe rând, tot felul de controlori: ai muncii, ai timbrelor de aviație, ai avangardelor economiei dinrijate. Incet, incet Incăperea sacră a templului economic a fost profanată complect.

De aci înainte contabiltatea își pierde și mai mult rostul ei. Micul negustor și micul industriaș, care ar fi trebuit să găsească un sprijin în ea, ajungând să aibe groază de cheltuelile inutile (poate chiar primejdioase), pe care i le impune registrul de „aur" : o filă costă doar cel puțin 10 lei. Intreprinzătorul mare se trudește să facă cele mai onorabile sforțări, ca să *păstreze rolul inițial al contabilității, căci știe că fără ea își primejduește existența.*

Pe măsură ce contabilitatea pierde din însemnătate, crește numărul contabililor șomeri. Școlile comerciale scot mereu candidați pentru seviciile de contabilitate. Cele mai bune elemente au dreptul

să urmeze Academiile Comerciala. Elementele mai slabe sunt constrânse să caute refugiul în contabilitățile decadente ale unor întreprinderi, adesea decadente și ele. Titrații Academiilor, conștienți că în serviciile contabilităților particulare nu vor mai putea găsi, decât foarte puțini, câmp de lucru, caută alte drumuri: funcționari publici, economiști, ingineri comerciali, etc.

Aceasta este situația contabilității din sectorul privat al economiei naționale dela noi din țară și din oricare altă țară. Este sumbru tabloul acesta, o recunosc; dar nu este definitiv. Nu poate dura mult. Sau sub ruinele contabilității se va prăbuși întregul sector privat, sau acesta — având încă destulă vitalitate — va reclădi contabilitatea în toată măreția ce i se cuvine.

FR. HORAC

A apărut

Anuarul pe 1935 al Asociației pentru Știința Asigurărilor

cu următorul conținut:

Legea asigurărilor private.

Legea Corpului actuarilor.

Prof. O. ONICESCU și G. MIHOC: Sur les sommes de variables indépendentes.

ZAHARIA FLORIAN: Asigurările de grup.

GEORGE GRIGOROV: Modificarea Legii asigurărilor.

Dr. FR. KAFKA: Despre asigurările agricole.

P CHAPIER și V. LONGHIN: Asigurarea pentru contul cui va aparține.

Ing J. MARCU · Incendii cu „cauze necunoscute".

Dr ST. GOLIGER: Congresul Internațional de medicină de asigurări asupra vieții.

I. PUPEZA: Considerațiuni asupra întrebuințării fondului comun al asigurărilor sociale sub regimul legii de unificare.

A. SCHWEFELBERG și I. CASVAN: Jurisprudența.

Recenzii.

EMIL LIVEZEANU: Statistica asigurărilor private în România pe anul 1935

PREȚUL LEI 60

Academia comercială și studiul contabilității

In diverse rânduri am avut ocazia să fiu martorul unor discuțiuni, oarecum interesante, între studenții Academiei, cu privire la studiul Contabilității. Este vorba de felul cum studenții înțeleg rostul uneia dintre cele mai importante materii ce se predă la Academie, a materiei care în viitor va forma profesiunea majorității dintre ei.

Poate că articolul acesta n'ar avea nici un rost, dacă, după cum socot eu, credința majorității studenților nu ar fi greșită în ceeace privește rostul și felul de predare a acestei materii. Această credință constă în faptul că ei sunt contra părții teoretice ce se face la Academie, înclinând, sau vrând să încline, mai mult spre partea practică.

Ar fi desigur absurd să se susțină că Contabilitatea se învață din teorie, — însă este tot așa de absurd să se creadă că o apropiere completă a acestui studiu se poate face numai din practică.

Este suficient, pentru lămurirea acestor lucruri, a ne pune întrebarea, dacă Contabilitatea este sau nu o știință. Cine ar putea acum răspunde altfel decât afirmativ? Răspunsul afirmativ ne aduce imediat în față condițiunile ce se cer unei științe printre cari, de un interes deosebit, este *metoda*.

Metoda este în știință mijlocul prin care ajungem la rezultate dorite sau finale.

Sunt anumite științe, cari prin natura lor își impun metoda de cercetat și dela care nu se poate abate. Sunt altele în cari numai o singură metodă nu este suficientă și atunci se recurge la un complex de metode. Cu cât însă metoda va fi mai bine stabilită, cu atât rezultatele vor fi mai pozitive și mai clare.

Dar metoda este un mijloc de care nu trebue să se servească numai cercetătorul, ea este în acelaș timp și mijlocul prin care se apropie o știință deja stabilită.

Este o chestiune de pedagogie pe care o găsesc interesantă.

Profesorul trebue să dea elevului faptele stabilite în forma lor rigidă la care au ajuns în punctul ultim, sau trebue să ia materialul în forma lui maleabilă, să-l treacă prin mai multe stări succesive și ordonate pentru a-l aduce la forma finală?

Numai procedând prin sistemul de analiză și căutând a stabili legi generale (mai ales în științele positive) în baza cărora să putem face în urmă deducțiuni *logice* se poate apropia o știință, mai ales în Facultate.

La ce ne-ar folosi dacă profesorul ne-ar enunța legi cari se învață ușor și se uită și mai ușor ? Legea însă disecată, (și aci intervine partea practică) va fi pe deplin înțeleasă și apropiată și atunci adevăratul scop este ajuns.

Să admitem că ni s'ar spune : Conturile : Marfă, Casa, Efecte de Primit, etc. sunt conturi de valori cari se debitează și se creditează în ocaziile cutare. Ce vom fi învățat ? Aproape nimic. Puși în fața nenumăratelor conturi existente, pe cari profesorul ar fi scăpat din vedere să ni le spună, datorită mai ales mulțimii lor, precum și în fața atâtor conturi pe cari ar trebui să le creem datorită împrejurărilor speciale în care suntem puși, am avea ocazia să vedem, cum adesea se vede, amestecându-se conturi de categorii deosebite, contabilități încurcate și situații greșite. Cunoscând însă cauzele datorită cărora ele sunt puse în acea categorie, și trebue accentuat, totalitatea cauzelor (economice, juridice, sociale, logice, etc.) aceste lucruri nu se mai pot întâmpla. Ar fi acesta unul din multiplele exemple ce s'ar putea da.

Dar admițând că contabilitatea se învață numai din practică și că în cel mai bun caz școala nu ar avea de dat decât anumite directive de ordin general, — se pune întrebarea : care este rostul Contabilității într'o școală superioară cum este Academia Comercială. Nu este oare deajuns atât cât s'a făcut în Școala Comrecială ? S'au văzut doar atâți contabili perfecți fără a fi absolvenții unei facultăți. Este foarte just, numai că nu este complet. „Academia Comercială nu urmărește în special să scoată contabili, — după cum spune d-l Prof. Iacobescu în vol. I de Cont, al d-sale — ci își propune *„să contribue la formarea totului de cunoștiințe necesare unui bun Ad-tor conducător, director, cenzor, șef organizator, profesor, expert contabil, etc.“*.

Admițând cea de a doua ipoteză, atunci apare ca o consecință ca viitorii licențiați, îndreptați spre atâtea ramuri de activitate contabilă să cunoască partea teoretică. Ca profesori au nevoe de totalitatea părții teoretice ; istoria, evoluție, partea juridică, legăturile cu alte științe, — ca viitori conducători de întreprinderi, cenzori, experții contabili au nevoe de partea

economică și juridică, în deosebi, ca simpli contabili au deasemenea nevoe de partea juridică precum și de totalitatea legilor cari guvernează contabilitatea.

Ca un punct aparte, avem nevoe de legături cu științele sociale atât în ceeace prievște cultura generală cât și pentru faptul că Contabilitatea nu este altceva decât sintetizarea acestor fenomene în cifre. Am putea spune că ea este știința care se ocupă cu înregistrarea tuturor activităților omenești în domeniul economic. Până acolo ar putea ajunge. Dacă ea se ocupă numai cu înregistrarea unui mic cuantum de fapte din patrimoniul unor anumite persoane, aceasta nu diminuează cu nimic din importanța ei, cu atât mai mult cu cât acest număr restrâns de persoane este reprezentantul caracteristic al fenomenelor economice omenești.

Indepărtându-ne dela aceste idei, atunci Contabilitatea ar fi departe de a fi o știință, ea rămânând o simplă metodă, care n'ar avea ce căuta în programul unei facultăți ca Academia Comercială.

N. N. PĂUNESCU

APEL CĂTRE COLEGI,

Pentru întregirea bibliotecei noastre rugăm pe stimații noștri colegi cari au cărți de contabilitate românești sau streine, cât mai vechi și chiar mai noui, să ni le ofere

De asemenea rugăm a ni se trimite numere vechi din revistă pe anii : 1912, 1914 și 1915.

Numele donatorului va fi publicat în revistă cu mulțumiri.

COMITETUL

D-nii abonați cari nu primesc regulat revista sunt rugați a ne aviza de îndată ce nu primesc un număr. Reclamațiunile târzii sunt greu de rezolvat și de multe ori imposibil de soluționat în mod favorabil.

Realizări românești în legislația muncii

Extras din Conferința ținută de d-l GR. L. TRANCU-IAȘI, fost ministru, la Cercul Avocaților din Varșovia în Octombrie 1936.

Problema socială în România întregită are un aspect cu totul diferit de acela pe care îl avea în România veche, datorită fenomenelor sociale care s'au ivit după terminarea războiului (desvoltarea marei industrii și organizarea elementului patronal în asociații corporative ; creșterea excesivă a numărului salariaților industriali și asocierea lor în organizații profesionale, etc.).

Față de acestea și în scopul unei desvoltări normale economice și sociale a țării noastre, s'a creiat în 1920 un departament al muncii și al asistenței sociale, iar pe dealtă parte, s'au introdus în Constituția țării principii noui de politică socială (toți factorii de producție au drepturi egale la protecția statului ; statul are dreptul să intervină pe cale legislativă între raporturile dintre factorii de producție, în scopul de a se preveni conflicte economice și sociale ; apărarea libertății muncii și reglementarea asigurării lucrătorilor).

Intre preocupările capitale ale departamentului muncii și asistenței sociale figurează două mari probleme : *protecția și reglementarea muncii* și *asigurările sociale.*

In ceiace privește protecția și reglementarea muncii, față de numărul crescând al conflictelor de muncă și față de insuficiența dispozițiilor legale, în vigoare înainte de război atât în vechiul regat cât și în noile provincii, pe dealtă parte, obligațiunile privitoare la protecția muncii pe care le-am contractat prin Tratatul dela Versailles și diferite convenții internaționale privitoare la muncă, au obligat Ministerul Muncii să vie cu o *lege care să reglementeze conflictele colective de muncă,* prin instituirea obligatorie a arbitrajului, înainte ca părțile să recurgă la greve sau lock-out.

După legea care reglementează conflictele colective de muncă, a fost adusă în 1921 *legea sindicatelor profesionale,* care garantează dreptul de liberă asociere a tuturor acelor care exercită aceiaș meserie, fără obligația unei autorizații preala-

bile. Această lege a fost modificată ulterior aproape în întregime, în 1924 și 1927.

Paralel cu legislația muncii, s'a urmărit *organizarea asistenței sociale,* care începe în țara noastră ca operă de stat abia în 1920, în urma creierii noului departament al muncii și asistenței sociale.

Este adevărat, că asistența socială în România a existat și înainte de această dată. Documentele ne vorbesc de instituții de asistență socială chiar din secolul al VI-lea, însă, spre deosebire de actualele instituții de asistență socială, cele anterioare anului 1920 erau lipsite de o organizare sistematică și generalizată.

Începută în 1920, opera de asistență socială este complectată în 1922 prin legea care creiază Ministerul Sănătății, al Muncii și al Asistenței sociale, care întrunea sub o direcție unitară, diferitele opere de asistență socială din întreaga țară. Legea menționată mai sus, dă în sarcina direcției generale a asistenței sociale următoarele atribuțiuni :

a) Controlul serviciilor, a instituțiilor și a societăților de ajutor ;

b) Aplicarea legilor, a regulamentelor, a ordonanțelor și a deciziilor privitoare la asistența socială, ca și funcționarea operelor de asistență publică, care sunt trecute prin această lege sub controlul departamentului sănătății, muncii și ocrotirilor sociale ;

c) Protecția și educația orfanilor și a copiilor părăsiți ;

d) Ajutorarea bătrânilor, a invalizilor și a infirmilor ;

e) Colaborarea cu celelalte instituții de stat sau particulare în scopul reeducării răniților de război ;

f) Creiarea de instituții sau de servicii pentru ajutorarea săracilor.

Această operă de asistență socială este complectată și desăvârșită printr'o întreagă serie de legi aplicate în intervalul 1921-1934, și ale căror efecte binefăcătoare n'au întârziat să se resimtă.

Astfel : *legea pentru represiunea cerșetoriei și a vagabondajului din Iulie 1921,* prevede arestarea tuturor cerșetorilor și a vagabonzilor adulți și trimiterea lor în coloniile de muncă, în scopul educării sau reeducării lor prin ajutorul muncii. Cât privește pe copii cerșetori și vagabonzi, aceștia sunt trimiși

în instituţii speciale, unde li se dă în afară de educaţie şi instrucţie şi cunoştinţele necesare unei meserii.

Legea pentru reglementarea şi controlul apelurilor la contribuţia publică benevolă din 1923, prevede condiţiile în care pot fi autorizate colectele publice, precum şi măsurile de supraveghere şi control a instituţiilor şi societăţilor autorizate să apeleze la caritatea publică, ca şi sancţiunile ce se vor aplica contravenienţilor la dispoziţiile legii.

Prin *legea sanitară din 1930,* se complectează dispoziţiunile privitoare la asistenţa socială şi în special acelea privitoare la asistenţa mamei şi a copilului. Prevede întemeierea de oficii de asistenţă în comunele urbane şi de case de asistenţă în comunele rurale, şi organizează asistenţa mamei şi a copilului, a infirmilor şi a bătrânilor.

Prin *legea migraţiunilor din 1925,* se reglementează şi se raţionalizează în acelaş timp, emigrările şi imigrările, în conformitate cu necesităţile economice ale ţărilor interesate şi cu interesele lucrătorilor.

Prin *legea pentru protecţia muncii naţionale din 1930* şi complectată în 1934. se urmăreşte proteguirea muncii naţionale, prin instituirea controlului autorităţilor asupra numărului personalului străin din întreprinderile particulare, cărora li se impune să utilizeze un anumit procent de personal românesc.

In sfârşit, prin *legea repausului duminical* din 1925, se asigură tuturor salariaţilor din industrie şi comerţ, repauzul în zile de sărbători legale.

Cât priveşte *asigurările sociale,* legiferate pentru prima oară în ţara noastră în 1912, şi adaptate nouilor situaţii creiate prin mărirea teritoriului prin legea Ioaniţescu din 1933, ele prevăd mai ales asigurarea pentru riscurile rezultate din muncă. După această lege, beneficiază de asigurările sociale, meseriaşii patroni, lucrătorii din întreprinderile comerciale şi industriale publice şi particulare, a căror retribuţie nu trece de 6.000 lei, funcţionarii particulari şi servitorii. Cei asiguraţi au dreptul la asistenţă medicală, medicamente, pansamente, ajutor în bani în caz de boală, accident, naştere sau deces ; deasemenea, au dreptul la pensie pentru cazuri de invaliditate, boală şi accident

Prin legea din 1930 modificată în 1934 s'a reglementat întrebuinţarea personalului străin în întreprinderi.

O altă lege, care a dat foarte bune rezultate a fost legea construcțiilor, grație căreia s'a rezolvit în mare parte criza de locuințe prin numeroasele imobile în valoare de circa 25 miliarde lei ridicate la orașe în anii 1931-1935.

In 1927 s'a făcut prima lege pentru creiarea Camerelor de Muncă pe principiul parității (patroni și salariați). In 1932 s'a făcut o nuuă lege (legea D. R. Ioanițescu) cu reprezentarea numai a salariaților și a meseriașilor.

Pentru organizarea meseriilor s'a votat în Aprilie 1936 legea care abrogă vechea lege din 1912 și unifică regimul meseriilor în toată țara.

Toate aceste legiuiri sociale au la bază noua ideologie a solidarității omenești.

Mi-amintesc cu acest prilej, încheie d-l Gr. L. Trancu-Iași, sfârșitul tragediei doctorului Faust ; după ce a trăit toată gama sentimentelor și gândirii omenești și toate sbuciumările vieții, se oprește în fața spectacolului sublim al solidarității și exclamă :

„Oh, clipă ! oprește-te pentru un moment, tu, care ești așa de frumoasă".

Mă gândesc la aceste mari cuvinte, când evoc edificiul justiției sociale românești care — cu toate imperfecțiunile — prezintă un spectacol grandios al solidarității sociale.

E. WOLFF
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ
BUCUREȘTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcțiuni de fier. — Destilatoare și Agitatoare. — Transmisiuni Moderne. — Injectoare de ars Păcură. — Instalațiuni de încălzire Centrală.

Mare depozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru, 3
Motoare «DEUTZ», Mașini-Unelte, Scule, Pompe, etc.

Dela Cercul de Studii Comerciale

Rezumatul conferinței d-lui Decan *N. Butculescu:* **Despre o călătorie în Islanda, Spitzberg și Norvegia,** ținută la Camera de Comerț și Industrie din București, Sâmbătă 5 Decembrie 1936.

D-l Decan Butculescu ne-a comunicat în cuvinte și imagini atât impresiunile d-sale cât și informațiunile de ordin economic pe care le-a putut culege în cursul acestei călătorii.

Pe vaporul „Reliance" al Soc. „Hapag" (Hamburg America Linie) au călătorit circa 480 pasageri de diferite națiuni din care 6 români. Condițiunile călătoriei fiind extrem de avantajoase, întrucât pentru prețul plătit (cca. 20.000—40.000 lei) de persoană nu numai că a fost plătit drumul și toată întreținerea pe vapor, dar și deplasările cu vapoașe, bărci, automobile și docare pe unde a fost nevoe, face să se deducă sforțările pe care Statul German le face desigur cu subvențiile pentru întreținerea navigației de pasageri.

Trecând asupra frumuseților Berlinului cu Statuia colosală a lui Bismark, impunătoarea clădire a Reichstagului frumosul Bulevard „Unter den Linden" marele parc. „Tiergarten" și împrejurările Charlottemburg, Postsdam, Vansee și altele, d-l Butculescu ne descrie mișcarea comercială a portului Hamburg, care este azi mai puțin însemnată de cât înainte de războiu.

Vizitarea Scoției s'a făcut începând cu Edimburg și trecând la Glasgow precum și lacurile renumite „Lohclomond, Katrine" s. a.

Insulele Orcade și Faroe sunt vizitate în treacăt oprindu-se mai mult timp în Islanda, o insulă de 100.000 km. p. cu 100.000 locuitori dintre cari 26000 în Capitala Reykjavik oraș modern și civilizat.

Traiul Islandezilor se rezumă la pescuit, și la creșterea animalelor și mai ales a oilor.

Sunt de admirat și isvoarele de apă caldă (Geiser) care pun la dispoziția populației mijlocul de a încălzi locuințele iarna și de a întrebuința apă caldă (110 grade) în nevoile menajului.

Spitzberg e un grup de insule situat la 75 grade latitudine Nord cu o suprafață de cca. 69.000 km. p.

Terenul muntos nu adăpostește mai mult de 2000 locuitori cari se ocupă cu pescuitul baienei a moruei, heringilor și cu vânatul ursului alb.

Insulele Spitzberg au vara un climat dulce sub care cresc flori și iarbă. Aceasta din cauza curentului cald al Oceanului Atlantic Golfstream care atinge coastele de Vest ale insulelor, făcând să se topească și să detașeze vara blocuri de ghiață mai mici sau unele imense „Iceberguri" care înfricoșează pe navigatori. Spitzberg este vara adevărata țară a luminei căci soarele nu apune deloc dela ½ lui Iunie până la ½ lui August și iarna are 4 luni încontinu întuneric.

Un aspect deosebit de impresionant îl prezintă „Banchisa" blocul nordic de ghiață eternă peste care nu se poate pătrunde. Ghețurile au forme bizare devenind pe alocuri grandioase.

Abilul explorator italian General Nobile care se afla pe vapor împreună cu fică-sa a povestit călătorilor câteva din întâmplările trăite de el în explorarea Polului Nord, unde era să-și găsească moartea.

Pe coastele Norvegiei călătorii au vizitat portul Hamerfest cel mai nordic oraș — care e un mare centru pentru comerțul peștelui și al blănurilor mai ales de vulpi albe argintii și albastre și piei de urs alb.

O vedere magnifică au avut călătorii de pe Capul Nord, Vârful masiv izolat înalt de peste 300 m. deasupra Mării. Suișul este foarte anevoios din cauza lipsei unei poteci sau drum șoseluit, ceeace Norvegienii ar fi putut face pentru a atrage pe vizitatori. Acestora li se oferă un spectacol majestos mai ales în toiul nopții cum l-au făcut grupul de călători, când soarele apune și răsare mai în acelaș timp și în acelaș punct sub forme și culori de neuitat.

Trecerea prin țara Laponilor dă prilej călătoriilor să cunoască viața acestui popor seminomad de rasă mongolă deosebit însă de Eschimoși. Laponii sunt creștini și extrem de cinstiți. Despre furtul unei vaci săvârșit acum 100 ani se vorbește ca de o poveste. Ei sunt foarte curați și a surprins pe călători obiceiul că pâinea cumpărată dela brutărie este pusă imediat într'un, săculeț pe care femeile și copii îl aduc de acasă.

Se vizitează orașele Lingseidet, Drontheim și Bergen, precum și câteva din numeroasele fiorduri adânci, intrături ale apei Oceanului în coasta muntoasă, cu stânci amenințătoare care se ridică din apă și printre care șerpuesc numeroase cascade. Numai o voce ca a d-lui prof. Simionescu sau o pană ca a lui Tican ar putea descrie cu destulă coloratură frumusețea acestor locuri, ca și toate momentele plăcute avute pe vaporul „Reliance" care în tot timpul oferă distracții ca : baluri, jocuri de tenis, cinematograf, întreceri de înot în basinul cu apă destul de larg, mese la discreție și o politețe extremă la tot pasul.

Avem și noi multe frumuseți în țara noastră și la munte și la apă care așteaptă inițiativa și confortul pentru a atrage nu numai pe vizitatorul autohton dar și pe vizitatorul din străinătate.

Brateș

Conferința d-lui Iosef D. Lazăr

D-l Iosef D. Lazăr, mare comerciant a vorbit Marți 15 Decembrie, la Cercul de Studii al Corpului Contabililor experți și autorizați dsepre îndrumările ce trebue date tineretului pentru viața practică.

D-sa pleacă dela constatarea că standardul de viață în România — mai ales la țară este foarte scăzut; dacă acest standard s'ar putea ridica printr'o muncă mai rațională a pământului ceeace ar spori venitul populației rurale, s'ar da comerțului și industriei un implus mai mare și statul ar putea lua o parte mai activă la intensificarea nevoilor colectivităților fără a spori sarcinile individuale.

Conferințiarul emite ideia înființării pe tot cuprinsul țării a satelor model cum sunt Breaza și Vălenii de Munte, satele din Dobrogea organizate de actualul Ministru al Domeniilor etc.

Un rol important în această direcție îl are tineretul care iese din școalele de agricultură, meseri și comerț.

Acest tineret trebue însă să fie îndrumat către viața practică și în special către sate, unde este atât de lucru.

Vorbind de comerț, d-l Iosif Lazăr, arată numărul redus de comercianți pe care l'au dat școalele comerciale și spune că ar trebui introduse cursuri practice de vânzare, reclamă, de vitrine etc.

Se ocupă apoi de comerțul de export și relevă rolul important al atașaților comerciali, care ar trebui recrutați numai dintre elementele trecute și prin școli și prin viața reală a afacerilor.

A apărut

MONOGRAFII CONTABILE: COMERȚUL DE COLONIALE

de *Dr. Al. Vasilescu*

Costul volumului lei 88.

Pentru comenzile făcute de d-nii abonați prin Administrația Revistei se acordă un rabat de 10 %.

Serbarea de sfârșit de an dela fabricile D. Mociorniță

Joi 31 Decembrie a avut loc la fabricile D. Mociorniță din str. Apele Minerale No. 67—75 serbarea de sfârșit de an organizată pentru lucrători și familiile lor.

Părintele Păunescu, parohul bisericii Cărămidarii de Jos a oficiat slujba religioasă după care a rostit o frumoasă cuvântare cu îndemnuri creștinești și patriotice ascultată cu mult interes de cei prezenți.

Serbarea a început cu „Trăiască Regele" și alte cântece patriotice și naționale.

A urmat programul străjeresc declamații, dansuri naționale orchestra de amatori a lucrătorilor.

La urmă s'a jucat piesa de teatru „Sfârșitul pământului", toate rolurile fiind interpretate de lucrăroare și lucrători din fabrică.

După terminarea programului artistic, d. D. Mociorniță a ținut o cuvântare, mulțumind tuturor.

D. Mociorniță a insistat asupra nevoii de disciplină și de ascultare a legilor țării, pentru a ne feri de vântul de nebunie ce bântue în unele țări și totodată a fi în stare să ne apărăm hotarele. De asemenea d-sa a arătat cât de multă muncă organizată se depune în fabricile oela orașe și cum lucrătorii mai toți sunt țărani sau fii de țărani, devin în scurt timp elemente de muncă organizată, spre deosebire de cei din sate, cari au rămas tot la felul de muncă arhaică și primitivă de altădată, care muncă face ca pământul lor, să nu dea randamentul ce normal ar trebui să-l dea.

D. Mociorniță a descris apoi impresiile culese din călătoriile în țările din Apus, cari se refac cu pași repezi și unde tot pământul este lucrat în condițiuni perfecte, datorită întrebuințării sistemelor intensive de cultură modernă care face ca agricultorul să aibă calitativ și cantitativ randament. Acest randament dacă l-ar avea sătenii noștri din agricultură el s'ar resfrânge în mare parte și asupra muncitorilor dela orașe.

D-sa a terminat urând ca Anul nou să fie un an plin de voie bună și de muncă cu reale foloase pentru toți.

La urmă s'a distribuit ucenicilor și copiilor de lucrători îmbrăcăminte și încălțăminte.

Jurisprudențe*)

LEGEA CONTRACTELOR DE MUNCA. — *Gratificație. Obiceiul constant al întreprinderii de a le acorda. Dacă se mai păstrează caracterul facultativ al gratificației. Soluție negativă. Prescripție. Dacă se poate renunța de salariat la beneficiul ei. Soluție afirmativă.*

Deși gratificația sub raportul naturei sale juridice este un act de gratuitate, la facultatea patronului, atunci însă când obiceiul constant al întreprinderii este de a se da gratificații funcționarilor, patronul este ținut la plata gratificației, dacă la data angajării funcționarului, n'a făcut cunoscut acestuia voința sa de a se plăti gratificații.

Funcționarul unei întreprinderi poate renunța la beneficiul prescripției din art. 73 legea contractelor de muncă, pentru pretențiunile bănești derivând din avansuri de salarii pe care întreprinderea le formulează contra acestuia.

După ruperea contractului de muncă, dispozițiunile art. 68 legea contractelor de muncă nu mai sunt aplicabile raporturilor dintre patron și fostul său salariat și în consecință, este admisibilă compensarea creanței patronului contra salariatului, cu sumele de bani pe care salariatul le are de primit, cu orice titlu, de la patron.

(Trib. Ilfov. S. I com., No. 493 din 30 Martie 1936).

ARDEAL. CAMBIE. — *Scutirea de protest. Condițiuni de valabilitate. Cambie emisă în alb. Dreptul posesorului de a complecta. Limite.*

In conformitate cu dispozițiunile art. 42 cod. cambial se poate renunța la facerea protestului, prin expresiunea „fără protest", „fără cheltueli" sau alte expresiuni similare. Prin acest text nefiind prevăzute condițiunile necesare pentru valabilitatea unei atari renunțări urmează că scutirea de protest poate fi făcută în mod valabil, în scris, în orice loc pe cambie sau în afară de cambie prin un act separat sau chiar și oral, dacă această renunțare rezultă în mod cert din atari împrejurări concludente, carl indică fără nici un dubiu, existența scutirii.

Posesorul unei cambii emise în alb este în drept să o complecteze cu toate clauzele esențiale. Existența acestor clauze se cere numai la data când se valorifică cambia, fie pe cale judiciară, fie extra judiciară.

Complectarea ulterioară a cambiei emisă în alb cu condițiunile cerute pentru existența cambiei, nu este lăsată la libera apreciere a posesorului cambiei, ci exercitarea acestui drept este îngrădită atât prin dispozițiunile legei cât și prin convențiunea părților. In consecință, dacă o complectare posterioară emiterii cambiei, este contrară convențiunei părților, pretențiunea încorporată în cambie numai poate fi validată pe calea acțiunei cambiale, ci numai pe aceea a dreptului comun.

(Curtea de Casație, S. III, Decizia No. 942 din 26 Mai 1936)

Din Revista de Drept Comercial No. 9 din 1936.

CONT CURENT. IMPRUMUT IN CONT CURENT. — *Denunțare Simpla comunicare a soldului debitor. Când constitue o condițiune suficintă pentru denunțarea contului. Convențiune pentru emiterea de cambii de rulment. Consecințele emiterii în privința raporturilor între părți de a denunța oricând contul. Dacă este necesară o justificare pentru a putea denunța contul. Soluție negativă.*

LEGEA CAMETEI. — *Dispoziținne privitoare la recalcularea dobânzilor neîncasate efectiv, cu începerea dela 2 Februarie 1929. (art. 7 al. b). Aplicabilitatea și la convențiunea de cont curent.*

Când într'un contract de împrumut în cont curent este stipulat că soldul rezultând din registre devine exigibil fără a fi nevoe de o lichidare judecătorească, simpla comunicare a soldului debitor împreună cu denunțarea contului este o procedură legală suficientă pentru denunțare, comunicarea extrasului de cont fiind necesară numai pentru lichidare.

Dacă printr'un asemenea contract, s'a convenit ca debitorul să emită cambii de rulment, cu singura obligație pentru creditor de a credita pe debitor cu sumele încasate în baza acestora, emiterea cambiilor nu produce novațiune între părți, raporturile urmând a se aranja mai departe potrivit clauzelor contractului de împrumut în cont curent.

Când într'un contract de cont curent s'a stipulat că aceasta va putea fi denunțat oricând, cel ce denunță contul curent nu are nevoe de nici o justificare a actului său.

Dispozițiunile art. 7 al. b din legea cametei sunt aplicabile și convențiunilor de cont curent și în consecință, dobânzile de orice fel, neîncasate efectiv, cu exigibilitatea anterioară promulgării acestei legi (2 Aprilie 1931), se reduc de plin drept, prin efectul legei la 18% pe an, cu începere de la 2 Februarie 1929).

(Curtea de Casație, S. III, Decizia No. 1928 din 26 Noembrie 1935).

Din „Revista de Drept Comercial, No. 3-4 din 1936.

Dela Corpul Contabililor Autorizați și Experților-Contabili

Corpul Contabililor autorizați și experți contabili, Secția Ilfov, aduce la cunoștința membrilor săi că a hotărât preschimbarea actualelor cărți de membru.

Această preschimbare se face pentru a unifica diferitele certificate, legitimații și carnete aflătoare în circulație și cari prin varietatea lor îngreuează operațiunile de identificare și control a membrilor săi.

Concomitent cu această preschimbare se va proceda și la verificarea înscrierii membrilor în Corp.

Domnii membrii sunt rugați a depune din vreme spre preschimbare, carnetele ce posedă pentru a ușura operațiunile de mai sus.

Recenzii

N. K. Constantinescu : LA REGLEMENTATION DE LA SITUATION DES EXPERT-COMPTABLES, 1936, pag. 32. — D-l N. K. Constantinescu, vice-președintele Asoc. Experților Contabili publică într'o broșură raportul prezentat de d-sa la Congresul Federației Generale a Muncitorilor intelectuali ținut în 1936 la Geneva.

D-sa după ce explică originele profesiunei de expert prin extinderea principiului diviziunei muncei și al separațiunilor funcțiunilor de conducere de mânuiri și de control, relevă importanța funcțiunei contabile.

Progresele făcute pe tărâmul administrativ și technic a dus la o specializare și în funcțiunea contabilă, care cuprinde : țiitori de registre, contabili, contabili organizatori, verificatori, experți, etc.

Arată că o legiferare a acestor funcțiuni deosebite s'a încercat la noi prin Legea Corpului Contabililor. D-sa crede însă că denumirea de „expert-contabil" ca un grad superior nu este potrivită, această denumire trebuind să fie rezervată numai pentru acei ce în mod efectiv exercită profesiunea de expert contabil. D-l N. K. Constantinescu propune pentru aceștia creiarea unui *„Corp al Experților Contabili"*.

Propunerea d-sale merită să fie examinată.

In 1921 când s'a făcut Legea, s'a întocmit la început un proiect numai pentru legiferarea profesiunei de expert contabil, însă, în urma discuțiunilor urmate și a dorinței celor mai mulți, de a se consacra profesiunea contabilă ca profesiune de specialitate, s'a ajuns la legea, ce ne guvernează azi.

Este adevărat că în spiritul Legii din 1921 gradul de expert-contabil nu indică exclusiv pe profesionistul expert ci constitue și un grad superior în erarhia Corpului ; în 1921 nu se putea face altfel ; de altfel nici acum nu se poate face o separațiune complectă între experții contabili liber profesioniști și aceia cari având o pregătire teoretică și technică superioară, pot face lucrări de organizare, verificare, control fără a exercita în mod exclusiv profesiunea de expert Judiciar, Fiscal, etc.

Se poate însă scoate din această categorie pe acei cari au alte funcțiuni, cari nu au legătură propriu zis cu contabilitatea, dar cari doresc să fie alături de profesioniștii contabili, ca unii ce au trecut prin același învățământ.

Nu trebue să se uite că legea din 1921, deși vorbește de reglementarea profesiunei de contabil și expert contabil, este de fapt o lege care urmărește strângerea într'un Corp al tuturor acelora, cari au trecut printr'un învățământ comercial.

De aceea poate că ar fi fost mai potrivită o denumire mai largă cum ar fi *„Corpul Comercialiștilor"*, însă era foarte greu să se găsească mijlocul și mai ales platforma pentru a reglementa profesiunea de „Comercialist".

Am ţinut să dau aceste lămuriri ca unul care am luat parte activă la redactarea proectului legii din 1921, când cei ce au luptat pentru această lege şi-au pus problemele discutate în raportul d-lui N. K. Constantinescu, dar — faţă de situaţia de fapt — a trebuit să alegem o soluţiune tranzacţională pentru a face un început.

De sigur că timpul va pregăti terenul pentru a se ajunge la diferenţierea de funcţiuni, pe care şi noi o considerăm folositoare.

In ce priveşte misiunea expertului contabil, d-l N. K. Constantinescu pune accentul pe avizul ce expertul trebue să-l dea asupra chestiunilor supuse cercetării sale.

Suntem de perfect acord cu D-sa şi noi am combătut la timpul său restricţia introdusă în Legea contribuţiunilor directe.

Ne pare bine că această constatare vine din partea vice-preşedintelui Asociaţiei Experţilor Contabili, pentrucă tocmai în această Asociaţie s'a emis păreri contrarii, cari poate au contribuit la introducerea dispoziţiunilor din art. 80 al. 2, — care a redus mult misiunea expertului contabil.

Raportul d-lui N. K. Constantinescu este o contribuţie foarte folositoare la precizarea locului, pe care contabilitatea şi profesioniştii contabili trebue să-l ocupe în administraţia publică şi privată.

Asemenea lucrări pregătesc drumul către o mai dreaptă judecată şi o mai justă apreciere a funcţiunii contabile sub diversele sale aspecte.

Dr. V. M. Ioachim

THEORIE POSITIVE DE LA COMPTABILITÉ par *J. Dumarchey*, Lyon. — Legea de bază a contabilităţii, după care se face debitarea şi creditarea conturilor a avut evoluţia ei.

De la teoria personalistică a autorilor din primele manuale de contabilitate, după care „cine primeşte este debitor şi cine dă este creditor" s'a trecut la teoria materialistă cu „intrări şi eşiri" şi apoi la teoria patrimonială cu permanenta egalitate între bunuri (Activ) şi provenienţa lor (Pasiv).

Această din urmă teorie şi-a făcut drum şi formează azi baza de predare a studiului contabilităţii la cele mai multe Academii Comerciale.

Unii autori construesc pe baza acestui principiu noui teorii, cari de fapt sunt numai variante.

In această categorie intră, după părerea noastră, şi teoria positivă a lui J. Dumarchey, care are meritul că dă şi alt fundament ştiinţific acestei teorii, în afară de principiul contabilităţii.

„Valoarea", după Dumarchey, este echivalentul în unitate-valoare a mărfii aleasă ca măsurător, respectiv în bani, este deci ceeace toată lumea numeşte preţ.

„Cont" este o clasă de unităţi de valoare, care au caractere comune.

Ţinând seama de caracterele comune ale diverselor conturi, acestea se pot împărţi în 3 mari categorii: *Activ, Pasiv,* şi *Situaţia netă.*

Cum între Activ şi Pasiv + Situaţia netă este egalitate totdeauna

la orice augmentare în grupa Activ corespunde o augmentare în grupa Pasiv + S. N.

De unde regula : *orice augmentări de Activ se trec în stânga, orice diminuare în dreapta iar la pasiv este contrariu.*

Această regulă nu este de loc nouă și o găsim sub o altă formă în manualele de contabilitate care împart conturile în 2 mari grupe : *Conturi de Activ, ce încep prin a se debita și conturi de Pasiv, ce încep prin a se credita.*

Această împărțire are o explicație științifică și mai logică în teoria patrimonială cu activul care reprezintă drepturi de dispoziție asupra bunurilor și pasivul care reprezintă proveniența valorilor din activ.

Oarecare originalitate prezintă desfacerea conturilor din cele trei grupe formând subcategorii din ce în ce mai restrânse după caracterele comune ce le prezintă.

Și aici însă teoria sa zisă *„integrală"* nu prezintă originalitate, pentrucă aplică la repartizarea conturilor un principiu destul de cunoscut *„al lichidității"* pentru conturile din Activ și al *„exigibilității"* pentru pasiv iar la situația netă, principiul separării rezultatelor anuale de situația anterioară.

Dumarchey recunoaște că teoria sa își are obârșia în „Dreikontentheorie" a lui Leitner și alți autori germani, dar stăruie asupra derivațiunii tuturor conturilor din cele trei grupe după caracterele comune, ce interesează pe cel ce ține contabilitatea.

Manualul și-l termină cu un interesant capitol privitor la contabilitatea industrială.

Aci autorul desvoltă o idee, care-și face drum în marile întreprinderi s. a. ideea *contabilității previzionale,* care este reprezentată prin budgetele anuale și intermediare, — budgete bazate pe cifrele din contabilitatea industrială și pe experiența afacerilor.

De aici o nouă funcțiune a contabilității industriale s. a., controlul budgetar și furnizarea materialului pentru întocmirea budgetelor viitoare.

Plecând de la teoria grupării conturilor după caractere comune, autorul împarte conturile dintr'o industrie în 5 grupe :

1) Conturile de materii prime și servicii productive ;
2) Conturile produselor în curs de fabricație ;
3) Conturile produselor fabricate ;
4) Conturile serviciilor de vânzare ;
5) Conturile de vânzare.

Arată apoi cum se stabilește prețul de cost în diferite feluri de fabricații.

Numește „preț de revenire total" acela care rezultă din adăogarea spezelor de administrație și de vânzare, pe care propune să se contabilizeze la debitul contului de vânzări.

Totuși când este vorba de inventariere, propune să se socotească produsele după *„prețul de cost al fabricației".*

Nu vedem de ce să complicăm contabilitatea cu prețul de revenire total sau „prețul de cost al vânzării" cum l'am denumit noi.

Noi considerăm că spezele de administrație generală trebue contabilizate în conturi separate, care rămân deschise până la sfârșitul anului, când se acoperă din beneficiul brut.

Altfel nu are rațiune inventarierea cu prețul de cost al fabricației, principiu pe care l'am susținut și noi și a fost adoptat de Consiliul superior al Corpului.

Dr. V. M. Ioachim

C. Tăutu: ROLUL CONTRIBUȚIUNILOR IN VIAȚA STATULUI, pag. 205, Preț lei 100. D-l C. Tăutu, Inspector General financiar, a dat la lumină o interesantă lucrare despre „Rolul Contribuțiunilor în viața Statului".

După o expunere lămuritoare a diferitelor noțiuni în legătură cu economia financiară, autorul face o incursiune în istoricul finanțelor publice românești, servindu-se de lucrările d-lui Prof. N. Iorga și de documentatele lucrări de specialitate ale d-lor Prof. Gh. N. Leon, Laurențiu Grigorescu, Gh. M. Dobrovici etc.

D-sa a știut să se servească de informațiunile, datele și principiile expuse în aceste studii cu o deosebită pricepere, punându-le în serviciul ideii, care formează miezul lucrării sale ș. a. ilustrarea rolului contribuțiunilor în viața de Stat cu evidențierea rezultatelor fericite din înțelegerea acestui rol atât din partea organelor fiscale cât și din partea cetățenilor.

Este o pledoare caldă și convingătoare pentru a schimba concepția de constrângere ce există la baza ideii de impunere într'o concepție de datorie cetățenească în folosul colectivității și al individului.

Autorul face cu mult curaj unele constatări puțin îmbucurătoare în ce privește unele practici fiscale și unele manopere din partea contribuabililor tocmai dintre acei, cari beneficiază mai mult de budgetul Statului direct sau indirect.

Este foarte interesantă ideia de relațiune dintre economia financiară și regimul politic — idee desvoltată de autor și sprijinită cu date statistice foarte elocvente.

Astfel, în secolul al 18-lea sub dominația turcească 70% din budget se ducea în Turcia și numai 6,90 se cheltuia pentru nevoile poporului ; restul pentru Domn, boeri etc.

Astăzi, situația este cu totul alta, grija tuturor conducătorilor fiind azi să sporească cheltuelile pentru interesele colectivității, de cari să beneficieze întreaga națiune și cei săraci ca și cei bogați.

Totuși, observăm din datele prezentate de autor că pentru multe funcțiuni cum de pildă partea sanitară și de asistență socială, procentul este cam același în 1936 ca și în 1850, circa 2,50%.

Pe noi lucrarea d-lui Inspector General C. Tăutu ne interesează nu numai prin materialul documentar și prin ideile dezvoltate ci și prin preocuparea ce vedem că însuflețește pe organele superioare ale Ministerului de Finanțe, cari urmăresc ridicarea veniturilor Statului și o mai bună folosire a banului public prin educația fiscală a agenților Ministerului de Finanțe și a contribuabililor.

Cartea d-lui Tăutu pune o piatră la consolidarea edificiului nostru fiscal.

Dr. Vim.

I. Revista „DEMOCRAȚIA" din Noembrie-Decembrie 1926, dă câteva interesante articole, care atrag atențiunea cetitorului atât prin numele celor ce le-au semnat cât și prin titulatura lor; ele tratează chestiuni cari interesează viața noastră socială, politică, națională și economică.

II. ANALELE ECONOMICE ȘI STATISTICE în numărul pe Septembrie-Noembrie, posedă un bogat material, care cuprinde articole interesante ca : „Evoluția biletului de bancă" semnat de d-l Al. N. Ștefănescu ; „In jurul reorganizării creditului" de d-l Gh. Brânzescu ; „Problemele comerțului român sub domnia Regelui Carol I" de Mihail Iorgulescu, toate de actualitate.

In partea „Cronica economică și financiară", găsim articole ce interesează lumea comercială precum și date statistice cari evidențiază bogățiile țării noastre : agricultura și petrolul.

III. „BULLETIN DE L'ASSOCIATION DES ANCIENS ELEVES DE L'ECOLE SUPERIEURE DE COMMERCE DE GENÈVE", pe Decembrie 1936, revistă frumos redactată, cuprinde interesante articole economice și literare astfel în „Quelques notes sur l'automobile en Suisse" găsim importante date asupra evoluției automobilelor în Elveția, și cât de mare importanță prezintă acest vechicul în viața de toate zilele, ne mai fiind considerat ca un obiect de lux, de unde se desprinde ideea că prețul unui automobil să fie cât mai eftin, pentru a putea fi la îndemâna oricui, pentru înlesnirea afacerilor și traficului în general.

Revista mai conține și articole literare ca „Juan les Pins", „Décembre" și „Croquie".

IV. Revista științifică a contabililor belgieni „LE COMPTABLE" pe Decembrie 1936, ca de obicei tratează chestiuni de contabilitate, economie, drept comercial și chestiuni de ordin profesional.

N. Popescu

„CU ALECSANDRI IN ITALIA" de *Gr. Trancu-Iași,* extras din revista „Conferința" No. 1 din 1 Decembrie 1936. — Pe neașteptate D-l Profesor Trancu-Iași a fost solicitat să vorbească la Sala Dalles despre Alecsandri în Italia, în locul Domnului Profesor Marcu, împiedicat din cauză de boală.

Cum Domnul Prof. Gr. Trancu-Iași cunoaște Italia din călătorii și limba italiană mulțumită profesorului Corneliu Codrescu, dela Școala Comercială Superioară din Iași, cunoaște lucrările și viața lui Alecsandri și are o bogată bibliotecă, nu i-a fost greu să brodeze o expunere de toată eleganța, plină de învățăminte și de simțământ național.

Alecsandri se mândrea întotdeauna cu origina lui italiană. Este interesant de relevat spiritul italian în opera lui Alecsandri.

De amintirile culese pe malurile Arnului la Florența, leagănul celor mai ilustre glorii ale literaturii și artei italiene se leagă una din cele mai semnificative opere din tinerețea scriitorului moldovean „Buchetiera din Florența".

Alecsandri avea legături directe cu o serie întreagă de literați și artiști italieni. Cântecul Gintei Latine este inspirat de aceste cunoștințe.

Domnul Prof. Trancu-Iași, termină conferința cu cuvintele lui Gabrielle D'Annunzio „L'amore non e amato", relevând că dragostea lui Alecsandri, care cuprinde dragostea întregului neam românesc pentru Italia, pare că nu este iubită

România, pentru întâia oară, așteaptă dela Italia soare senin și bucurie, și găsește vânt, ploi și zăpadă.

Nădăjduim însă, că în curând vom regăsi seninul soarelui italian, căci românul are o vorbă : „După ploaie și furtună, vine iarăși vreme bună".

Braleș

Grigore Trancu-Iași : REPERTORIUL LUCRĂRILOR MELE, Tipografia Institutului de Arte Grafice „Tiparnița". — Marele nostru maestru și-a repertorat articolele scrise în ziare, reviste, broșuri și lucrări diferite. In *Cuvânt Inainte,* d-sa spune :

„Cei care au învățat contabilitatea știu că oricât de mic sau de mare este un registru, repertoriul este calea de a te orienta în el".

„L'am realizat pentru mine. Poate va folosi și altora !"

Desigur că va folosi și folosul a început chiar să se arate ; s'au tipărit în ultimul timp câteva repertorii și memorii de lucrări, între care și al subsemnatului.

Este imposibil a face un rezumat al articolelor și lucrărilor cuprinse în „Repertoriu", sau măcar a schița conținutul lor.

Dela 1890 până la 6 Noembrie 1936, putem spune că nu a fost chestiune de ordin economic, social și național, în care autorul să nu-și fi spus cuvântul.

Relev al treilea articol, menționat în „Repertoriu" : „Ajutorarea comercianților scăpătați" publicat în Buletinul Camerei de Comerț din 30 Aprilie 1894 ; această idee frământată zeci de ani a ajuns la realizare și o vedem trecută în paginele legilor și expunerilor de motive : „Legea pentru asigurarea comercianților din 1926". Din păcate însă, legea nu și-a găsit încă aplicarea.

Parcurgând cu privirea paginele „Repertoriului", se desprinde străduința de a încuraja munca, (citez : „Legea pentru încurajarea construcțiilor și construcțiilor populare din 1921 și 1927" și în primul rând, organizarea ministerului muncii în țara noastră) apoi, oblăduirea celor desmoșteniți de soartă, și o continuă dorință de luminare a masselor.

Brateș

COLEGI, Citiți și răspândiți
„Revista Generală de Comerț și Contabilitate"

Dela Consiliul Superior al Corpului Contabililor

Vineri 18 Decembrie, s'a ținut ședința Consiliului Superior sub prezidența d-lui decan N. Butculescu asistat de Dr. P. Drăgănescu-Brateș.

S'a luat în discuție textul comunicării făcută în Parlament cu privire la lucrările de expertiză și s'a hotărât să se trimită o adresă lămuritoare d-lui Ministru de Justiție și d-lui Ministru al Muncii.

* * *

S'a examinat capitolele din Proectul Codului de Comerț privind contabilitatea, administrarea și controlul Soc. Anon. constatându-se că s'a ținut seamă în mare parte de dezideratele exprimate de Corp.

S'au făcut propuneri în legătură cu punerea în concordanță a noului cod comercial cu legea Corpului Contabililor privind ținerea registrelor și prezentarea bilanțului.

Pentru al 8-lea congres al Corpului s'au indicat ca teme de discutat :

Studiul contabilității la Academiile de Comerț;

Importanța Situațiilor contabile pentru conducerea întreprinderilor;

Porturile Dunărene și exportul românesc;

Controlul bugetar la întreprinderile particulare;

S'a revizuit materialul ce urmează a fi expus din partea Corpului la Expoziția Internațională dela Paris.

* * *

S'a luat act de rezultatul demersului făcut la D-l Subsecretar de Stat Bentoiu și la Parlament pentru introducerea funcțiunilor contabile ca specialitate în noul statut al funcțiuonarilor publici.

* * *

Dăm mai jos textul scrisorii adresată d-lui Ministru al Justiției și d-lui Ministru al Muncii:

Domnule Ministru,

Luând cunoștință de unele afirmațiuni că foarte adesea două expertize contabile asupra aceleași afaceri făcute, dau rezultatele diferite, ceeace după unele păreri nu ar fi îngăduit, avem onoare

a vă aduce la cunoștință că acest fapt se poate întâmpla, și el vădește o diferență de opinii asupra însemnătății cifrelor care deși par a fi pozitive, totuși pot da loc la interpretări, mai ales când chestiunile puse experților nu concordă.

Acest lucru se întâmplă și în știința dreptului și a medicinii și în alte științe.

Astfel de diferențe nu trebue numai decât interpretate ca fiind rezultatul unei culpabile nepriceperi și mai puțin a unei patente rele credințe.

Dacă totuși, în fapt, s'ar putea întâmpla cazuri unde incompetința și reaua credință ar fi dovedite, suntem gata să cercetăm acele cazuri și să luăm măsurile cuvenite împotriva acelor culpabili.

Primiți, vă rugăm, Domnule Ministru, încredințarea înaltei noastre considerațiuni.

Decan,
(ss) **N. Butculescu**

Director,
(ss) **Dr. Petru Drăgănescu-Brateș**

A apărut: „Memento Organizatorului: 300 de sugestiuni pentru sporit randamentul unei intreprideri", de H. Pasdermagian, Inginer la Șc. Politehnică din Zürich, Doctor în drept, docent la Universitatea din Geneva, traducere de Ing. P. P. Dulfu, secretar general I. R. O. M. tipărită pe hârtie velină cu numeroase planșe, 108 pagini d format 210/97 cu prețul de lei **120**.

Lucrarea face o expunere metodică a diverselor puncte ce trebuesc avute în vedere în organizarea sau reorganizarea unei intrprinderi sau unui servici și nu trebue să lipsească din biblioteca niciunui industriaș, tehnician sau șef de serviciu.

Se poate procura dela Institutul Românesc de Organizare Științifică a Muncii, str. Clémenceau 6, dela librăria Tehnică „Politecnicum"sau dela principalele librării din București.

Rugăm pe D-nii ABONAȚI să bine-voiască a ne semnala, printr'o carte poștală erorile strecurate în scrierea adreselor, cum și orice MODIFICARE DE ADRESA necesară.

Consiliul Superior al Corpului Contabililor Experți și Autorizați

In conformitate cu art. 11 din legea Corpului.

Secțiunile județene — exceptând Secțiunile Ilfov și Cluj — sunt convocate în adunarea generală ordinară pentru Duminică 31 Ianuarie ora 10 a. m. la sediul fiecărei Secțiuni.

Ordinea de zi:

1. Darea de seamă a Consiliului de Administrație.
2. Raportul Censorilor.
3. Descărcarea Consiliului de gestiunea sa.
4. Budgetul pe 1937.

Pentru Secțiunile mai jos notate, la ordinea de zi se mai adaugă:

Craiova: Aplicarea art. 26 din Regulamentul legii Corpului.

Cetatea Albă: Complectarea Consiliului de Administrație.

Râmnicu Vâlcea: Ratificarea cooptărei în Consiliu a D-lui Octav Rotărăscu.

Tighina: Alegerea Consiliului de Administrație și a Censorilor.

Alba Iulia: Alegerea Consiliului și Censorilor.

Satu Mare: Alegerea Consiliului și Censorilor.

Galați: Congresul Corpului.

Dacă la prima adunare nu se va întruni jumătate plus unul din numărul membrilor, adunarea se va ține Duminică 7 Februarie ora 10 dim. cu orice număr de membrii.

Secția Cluj se convoacă pentru Duminică 28 Februarie, respectiv Duminică 7 Martie ora 10 dim.

Decan,
N. Butculescu

Director,
Dr. V. M. Ioachim

COMUNICAT

Se aduce la cunoștiință colegilor, că examenul de Expert Contabil, se va ține la Secțiunea Cluj, în zilele de, 23, 24 și 25 Aprilie 1937 și la care, se pot prezenta, candidați, de pe întreg cuprinsul Transilvaniei, Bănatului și celelalte provincii.

Președintele Secțiunei Cluj
Prof. Dr. Sabin Cioranu

Secretarul Secțiunei Cluj
Ștefan Suciu

O amintire

PROF. CONSTANTIN PETRESCU

Scurt, gras, roșu, ageri și ochelarii prinși de lanț ; privirea blândă și impunătoare totdeodată. Așa mi-a rămas în memorie portretul fostului meu profesor de contabilitae Consantin Petrescu. Tot ceeace explica se prindea. Eu îi ascultam lecțiile, după ce le ascultasem pe ale lui Teodor Nicolau (Ploești) și Teodor Ștefănescu (București) și făceam practică și de birou și de prăvălie. Orizontul cunoștințelor mele se lărgea cu fiecare lecție. Când profesorul scotea elevul la tablă și acesta venea fără registre, era deajuns ca maestrul să-l întrebe, cu bunătatea lui caracteristică : „REJISTRELE" ?. pentruca ultimul școlar să se pătrundă de sentimentul datoriei. Colegii mei, cari mă ascultau pentru balanța de verificare, spuneau că învață la Contabilitate, fiindcă la Petrescu, le este rușine, să iasă cu lecția neînvățată.

Pe vreme când eram la școală, se vorbea, din promoție în promoție și vestea ajunsese până la promoția noastră, care nu era prea depărtată, de un absolvent strălucit al maestrului Constntin Petrescu. Acest strălucit discipol se numea Trancu L. Grigore, adică d-l *prof. Gr. Trancu-Iași*, fost ministru, autorul legii organizării Corpului Contabililor în România și creatorul Ministerului muncii.

In 1901 am terminat școala și am aflat, curând după aceea că Petrescu, după ce a tipărit o carte de contabilitate, a murit. Mi-am proocurat și eu, cu mari greutăți, fiindcă nu se găsea în librării dupa cum nu se găsește nici acum, tratatul de „CONTABILITATE și ADMINISTRAȚIE", în care profesorul a strâns lecțiile predate, cu atâta măestrie, la Școala comercială de gradul II-lea din Iași. Petrescu era un model demn de imitat : modest, muncitor, econom și ordonat ; își ținea contabilitatea personală foarte amănunțit, și de multe ori nu servea exemple din această contabilitate, din care puteam să vedem că prin muncă și economie, el, agonisise o bibliotecă vastă, casă, vie și ceva bani. A murit prea de timpuriu se zice într'un accident, și neavând moștenitori direcți, l-au moștenit niște neamuri din Com. Dridu (Ilfov), de unde era obârșiea lui.

Strălucitul discipol, Trancu L. Gripore, cu inima lui bună și ca recunoștință pentru maestrul uitat de ai săi, a luat inițiativa ridicării pe mormântul din cimitirul Eternitate dela

Iaşi a unei plăci de marmoră, pe care se poate citi şi astăzi, sub fotografia defunctului, „JURNAL BILANŢ", titlul unei lucrări contabile concepută de Petrescu, iar pe casa din com. Dridu în care s'a născut, i-a bătut o tablă comemortivă.

Constantin Petrescu a lăsat o dâră luminoasă în materie de contabilitate, dacă judecăm opera după cum se cuvine în timpul şi în împrejurările în care ea a fost făcută, şi ne-a părăsit în toiul unei bogate activităţi didactice.

TOMA VOICULESCU

Colegiale

— D-l JEAN CONSTANTINESCU, Directorul Şcoalei Superioare de Comerţ, Regele Carol al II-lea a fost numit în Consiliul permanent al Educaţiei Naţionale pe timp de 3 ani.

— D-l C. BALAMES, a fost delegat de Camera de Muncă în Consiliul Judeţului Lăpuşna.

— D-l I. MANOILESCU, fost Inspector General B. N. R. a fost numit Director General al Băncii Timişoara.

— D-l N. K. CONSTANTINESCU, Vice-Preşedintele Asociaţiei Experţilor Contabili a fost ales în Comisia Superioară de Control de pe lângă Casa Centrală a Asigurărilor Sociale.

— D-nii TOMA VOICULESCU, D. BOBINA şi HORIA ARDELEANU au fost numiţi în Comisia Superioară de băuturi spirtoase.

— D-l C. C. NEAMŢU a fost ales Preşedinte al Camerei de Comerţ şi Industrie din Craiova.

— D-l CORNEL BEDIŢEANU a fost numit inspector special la Casa Naţională a Fondului Aviaţiei.

— D-l I. RĂDUCANU, Rectorul Academiei Comerciale, a fost ales Preşedinte activ al *„Consiliului Superior"* de *Indrumare al Invăţământului Comercial.*

— D-nii TRAIAN SUCIU, I. MARDAN, ST. CONSTANTINESCU BARZON au fost desemnaţi Censori ai Consiliului Superior al Corpului Contabililor.

— Profesorii dela liceele comerciale, foştii elevi, admiratori şi prieteni ai d-lui prof. Spiridon Iacobescu dela Academia comercială din Bucureşti, au hotărît să-l sărbătorească cu ocazia împlinirii a 25 ani de activitate ca profesor.

Sărbătorirea va avea loc la Fundaţia Carol I din Bucureşti în ziua de 7 Februarie 1937 ora 11 dimineaţa.

Adeziunile se pot adresa de pe acum la liceul comercial Carol I, splaiul Unirii 51.

Cereri de înscriere

IN CORPUL CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI

Secția Alba Iulia: Elena Balta și Teodor Gruița, stagiari; Pavel Pastztohy, autorizat.

Secția Botoșani: Iancu A. Moses și Burăh sin Burăh, stagiari; Eugenia Adam, expert contabil.

Secția Chișinău: Iosif Schneider și Vitanovschi Nicolae, stagiari.

Secția Ciuc: Lukacs Anton, stagiar.

Secția Ilfov: Scorțeanu C. Gh., Alexe P. Nicolae, Popescu D. M. Aurel, Roșca N. Nicolae, Popescu I. Ilie, Schapira A Sami, Nelu Mayer, Rottman Marcel, Anghelescu Al., Sandu Petre, Jalaboi Olt. Vasile, Solomon Ionel, Boldur Voinescu Petre, Leibovici Leibu, Alexandrescu C. Gheorghe, Epuran I. Al., Iosif Nicolae, Fischer Vladislov, Titirigă Gh. Ioan.

Secția Iași: Goldner U. Z., Gottlieb Marcu și Gottlieb Herman.

Secția Lugoj: Ioan Titel, stagiar.

Secția Câmpulung-Muscel: Ioan Guiman, stagiar.

Secția Satu-Mare: Sureanu Romul, Nastai Gheorghe, Rițiu Traian, Hoticu Gavril, Mureșan P Iuliu și Menczer Ioan, stagiari; Tarța V. Ioan, autorizat; Roth Abraham, expert.

Secția Turgu-Mureș: Andrei Gross, stagiar.

Secția Timișoara: Erna Meisner, Petru Krauser, Francisc Schneider, Ștefan Weltner.

Secția Vâlcea: Ilie V. Butta și Gh. Gr. Mazuru, stagiari.

AVANSĂRI

Secția Alba: Ștefan Pieldner, la gradul de contabil autorizat; Petre Vlad la gradul de expert contabil.

Secția Botoșani: Pincu Groper, la gradul de contabil autorizat.

Secția Câmpulung-Muscel: Gh. I. Răcaru, la gradul de contabil autorizat

Secția Satu-Mare: Rusu E. Aurel, Weiss Vasile, Sichermann Alexandru Samoilă, Reisman Nicolae și Felker Iosef la gradul de contabil autorizat.

REINSCRIERI

Secția Alba: Melchior Schwartz.

RETRAȘI

Secția Alba: Petre Paștiu.

TRANSFERĂRI

Secția Satu-Mare: Mircea Cioranu, dela Satu-Mare la Turda și Ștefănescu Simion, dela Arad la Satu-Mare.

Abonamente

In cursul lunei de la 20 Noembrie 1936 — 15 Decembrie 1936 am primit următoarele sume *)

INCASATE DIN ȚARĂ PRIN INCASATORII NOȘTRI SAU CU MANDATE POȘTALE

Bazargic : I. D. Constantinof 1936, 200; Toder A. Petcof 1936, 100; Preda Nicolae 1936, 200; N. Raicoleanu 1935—1936, 300; Sapungief Kiril 1935—1936, 300; Traian Tănăsescu 1936, 200; D. Iv. Smacof 1935—1936, 300; N. G. Suiunciuclief 1935—1936, 300.

Baia-Mare : Lewi Ernest 1936, 160.

Bivolari-Iași : Marcu Sumer 1935, 160.

Brăila : Filip Löbel 1935, 160.

Buzău : Octavian Patriciu 1935, 200; Gibescu Corina 1936, 100; Vasile Theodoru 1936, 200; Aurel Andronescu 1935, 80; Vasile Crețu 1936, 100; Stoica Iordache 1936, 200; Morărescu Ștefan 1934—1935, 400; Vasile Stoica 1934-1935-1936, 500; Vasile Talașman 1936, 200; G. C. Stănescu 1936, 100; Gh. Ciolan 1935, 200; D-tru Mărculescu 1936, 200; Tudor Popescu 1935, 200; Școala Com. Sup. de Băeți 1933—1934—1935, 600; Gh. Mracek 1935—1936, 300; T. Bodeanu 1935, 200; Nic. Drăgănuță 1935, 200; Poper D. Herman 1935, 200; Spinescu Traian 1936, 100; Tenger Alexandru 1935—1936, 300; Nic. Sogodel 1936, 200; Ștefan Stanoevici 1934—1935, 320; C-tin Pavelescu 1936, 100; M. Rosenstein 1935, 200; Tudor D. Șerban 1936, 200; David Schächter 1934—1935, 300; Leon Bernstein 1937, 100.

Bacău : Gh. Bălănescu 1936, 160; Dem. Georgescu 1936, 160.

Dărmănești-Băcani : Mohan Ioan 1936, 100; Richard Krampol 1936, 160; C. Pasalega 1935—1936, 320; V. Pârvănescu 1935—1936, 320.

Focșani : O. R. Neguț 1935, 200; I. D. Stanciu 1935, 100; N. Pr. Popa 1935—1936, 400; C-tin Pamfil 1933, 200; Albert Focșaner 1935, 200; Rudolf Neiger 1936, 200; C. V. Cărare 1934, 200; Cristea Lazarovici abon. 1931—1934, 400; Camera de Comerț 1934—1935—1936, 600; C. R. Niculescu 1934, 160; Traian Niculescu 1936, 200; Anton Alaci 1937, 200; Alfred Mendelsohn 1936, 200; I. Rosenstein 1936, 200; Oct. Vlădescu 1936, 200; Reisner Gustav 1934, 100; Bernahard Strulovici 1936, 200; Paul Müntzer abon. 1931—33, 200; G. I. Galeșeanu 1935—1936, 280.

Petroșani : Holt Vasile 1936, 200; 1937 lei 50; Pant. Răducanu 1936, 200.

Sibiu : Frederich Wopaka 1936, 100; V. Badea 1936, 200.

Silistra : Ohanesian S. 1936, 160; Anton Gherghief 1936, 100.

Sighișoara : Varga Olimpiu 1936, 160.

Sf. Gheorghe : Nic. Ghidiniță 1936, 200.

Timișoara : Băieș Mihai 1935—1936, 400.

---

*) Mulțumind d-lor abonați, rugăm a ni se comunica orice schimbare de adresă, sau reclamațiuni pe cuponul m. p.

Bucureşti :

Anton Alexandrescu 1936, 200; Gr. Alexandrescu 1936, lei 200; Dem. Anastasescu 1936, 100; Ing. D. Rusu Abrudeanu 1935—1936, 400; N. Abeles 1936, 200; Jean Abramovici 1936, 200; Gh. Albeanu 1936, 200; D. Gh. Alexandrescu 1935, 200; Victor Beloianu 1936, 200; Banca Mayer Aftalion 1936, 200; Eugen Bauer 1935, 100; Nic. Boilescu 1936, 160; Iulius Bleicher 1936, 160; A. Braunstein 1936, 200; I. Brendörfer 1936, 200; C-tin Bubulete 1936, 160; N. Banişor 1936, 200; Critz Isaia 1936, 160; Gh. Cherciu 1936, 100; P. M. Codreanu 1936, 200; I. Comşa Fulga 1935, 200; Cârnu G. Romulus 1936, 80; Cornea Romulus 1935, 160; Comoli Iacob 1936, 200; Dumitrescu Gh. Ioan 1936, 200; Feingold Abraham 1936, 100; Ion Florescu 1935, 160; Găiculescu George 1935—1936, 300; Gheorghe Vasile 1936, 200; Carol Heifer 1936, 200; Rudolf Hagi 1936, 100; Oscar Herman 1935, 160; H. Iacobescu 1936, 100; N. Lovin 1936, 200; Leon Marcovici 1936, 160; M. Mitrani 1934, 80; Ion Marinescu 1935, 200; Cezar Miron 1934—1935, 320; Manacu Petre 1936, 100; Iacob Negru 1936, 200; Petre Osiac 1936, 80; Mihail Oţelescu 1936, 200; Pascu Iulian 1936, 160; Popovici Adrian 1936, 200; Gh. Petculescu 1936, 200; Vladimir Stemjocriu 1935, 160; D-tru Stoenescu 1936, 160; S. Segaler 1936, 100; Silviu Samuely 1936, 200; I. Schlossberg abon. 1930—33, 200; Ştefan Radu 1936, 80; C. A. Rădulescu 1935—1936, 320; Rosen Mandi 1936, 160; Heinrich Rosenberg 1935, 100; Ignat Soil 1936, 100; M. Săvoiu 1935, 160; Suliac Ilie 1936, 200; C. Săndulescu 1936, 200; Nic. Stănescu 1936, 200; Th. Sersea 1935, 200; Herman Schwartzman 1936, 160; Aron Solomon 1936, 100; I. Stoianovici 1933—1934—1935—1936, 640; Iulian Ţigănăşcanu 1936, 100; St. Ţenov 1936, 160; Tuliu Barbu 1936, 100; Al. Vasilescu 1935, 160; Vasile Trandafirescu 1936, 160; Zaichman Haim 1936, 100.

Manuscrisele, cari se primesc după 5 ale lunei, nu se publică de cât în luna următoare, dacă bineînţeles Comitetul de redacţie a admis manuscrisul. Rugăm a ni le trimite scrise numai la maşină.

CĂTRE ABONAŢI. Toţi d-nii abonaţi, cari sunt în măsură a achita infima sumă de lei 200.— costul abonamentului, sunt rugaţi a plăti la prima cerere, pentruca să putem continua trimiterea acestei raze de lumină fără plată, deocamdată şi acelora cari şomează în adevăr şi nu pot să plătească.

Domnii abonaţi rămaşi în restanţă cu plata abonamentului sunt rugaţi cu insistenţă a achita abonamentului, fie direct, fie prin intermediul Secţiunilor Corpului Contabililor, sau la prezentarea încasatorilor noştri.

Definitiv

Contabilitatea de control

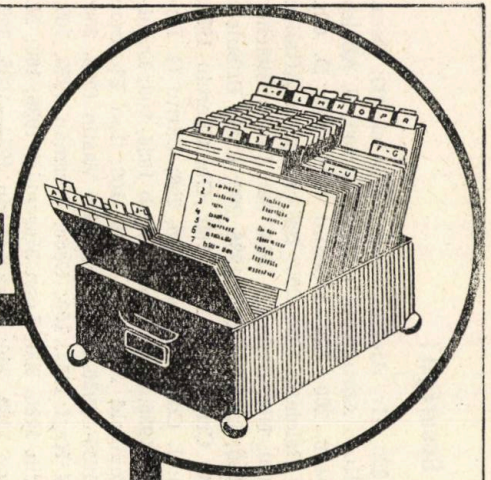

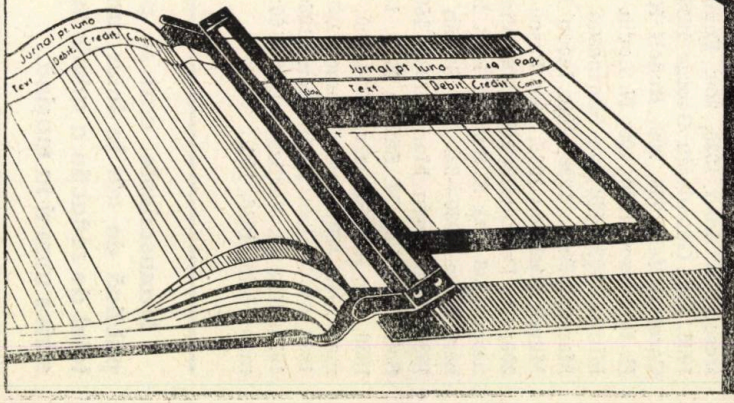

Vă oferă:

1. Mari economisiri de timp.

2. O claritate excepţională.

Cereţi deci prospecte şi informaţiuni, în mod gratuit dela

„GRATIOSA" S.A.

STR. RÂULUI, 12

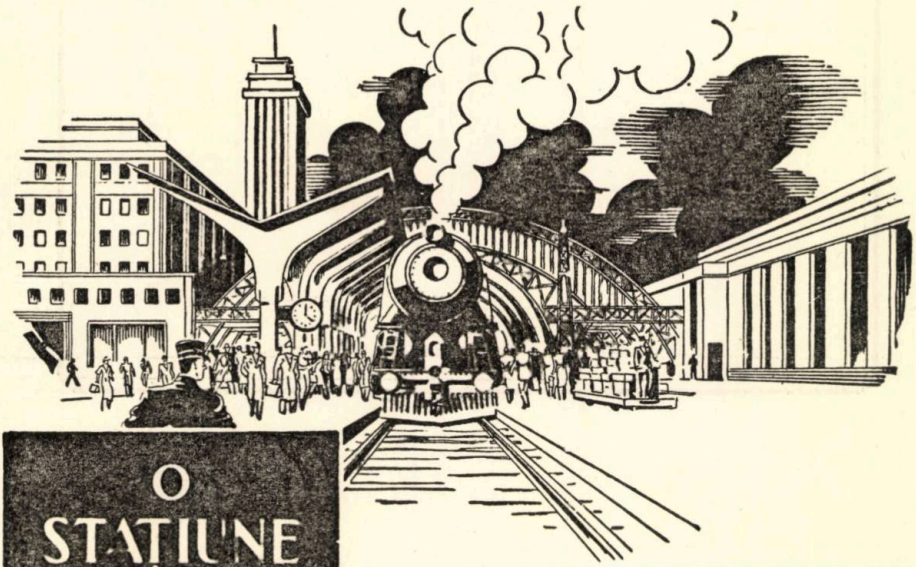

O STAȚIUNE MARE CU O SINGURĂ LINIE

Închipuiți-vă că o mare stațiune de cale ferată ar avea o singură linie pentru toate trenurile care vin și pleacă. Ce s'ar întâmpla oare cu orariul, cu confortul pasagerilor, cu veniturile căilor ferate? Lucrul acesta este tot atât de adevărat și de important pentru serviciul telefonic. Dacă aveți un trafic prea mare pentru o singură linie, afacerile Dv vor suferi. Clienții se vor enerva, găsind numărul Dv. veșnic ocupat. Veți pierde clienții tot atât de sigur ca și când ați sta cu magazinul închis.

INSTALAȚIUNI PENTRU TOATE UTILITĂȚILE

Societatea de Telefoane ține la dispoziția abonaților diferite tipuri de instalații, pentru utilizările cele mai complicate. Oricât de complexe ar fi necesitățile telefonice ale întreprinderii Dv., un specialist al Societății de Telefoane vă va fi pus imediat la dispoziție, pentru instalația necesară.

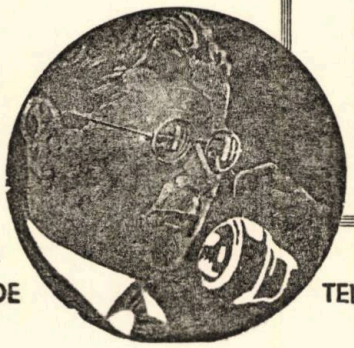

SOCIETATEA ANONIMĂ ROMÂNĂ DE TELEFOANE

Adresa :

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ției Revistei

BUCUREȘTI, I. — STR. TEILOR No. 12

ANUL XXVI. — No. 2 FEBRUARIE 1937

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

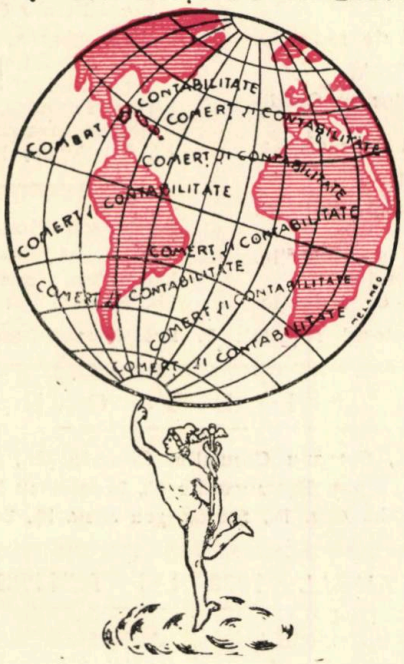

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR No. 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuş Lucian, Dr. în ştiinţe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din ţară.
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naţ.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Şef serv. Min. Comun.
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE:

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab.
Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI:

N. Arghir, Director Casa Construcţiilor.
Membru în Comitetul de redacţie.
V. M. Ioachim, Secretar Camera de Comerţ.
Membru în Comitetul de redacţie.

SECRETAR GENERAL:

Theodor Niţu, Subdirector la Creditul Industrial.
Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI:

D. Bobină, Director Oficiul Naţ. al Coop. Rom.
Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant.
Membru în Comitetul de redacţie.
N. K. Constantinescu Expert contabil.
Membru în Comitetul de redacţie.
P. Drăgănescu-Brateş, Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Profesor.
Casier al Corpului.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Preşedintele Corp. Contabililor.
I. C. Negrescu, Director Soc. Com. Locuinţe Eftine.
Membru în Comitetul de redacţie.
Ştefan Popescu, Director Societ. de gaz şi electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI:

Marinescu Florian, Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert Contabil.
Th. Sersea, Şef Cont. atelier. C.F.R.

Directorul revistei: **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Cioranu Corneliu, Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Gr. Trancu-Iaşi, Staicovici Chr. D., Ştefănescu Alex. N., Zanne N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BĂNCI POPULARE LEI **200**

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENŢA

ANUL XXVI. — No. 2 FEBRUARIE 1937

CUPRINSUL:

*** Indemnuri Regale 57
Dr. V. M. Ioachim: Expertize şi Contra-Expertize 58
M. Sipoş: Cheltueli, monedă şi dever 61
M. D. Wechsler: Valoarea facturată a produselor şi legea impozitului pe cifra de afaceri 69
Drăgănescu-Brateş: Dela colegii americani 76
„ Mici firimituri pentru contabili 78
*** Sărbătorirea d-lui prof. Spiridon Iacobescu . . 79
*** Jurisprudenţe fiscale 86
*** Recenzii 93
*** Dela Cercul de Studii al Corpului Contabililor . 103
Aureliu Marinescu: Pentru colegii morţi în războiul pentru întregirea neamului 107
*** Din lucrările Consiliului Superior 111

INDEMNURI REGALE

„Felul în care a fost priceput până acum la noi învăţământul agricol, cred că a fost complect fals. Să mă ierte Domnii ingineri agronomi că spun acest lucru tocmai în congresul lor.

Invăţământul agricol, după Mine, nu are scopul de a produce agronomi, ci de a produce agricultori. Şi este trist a vedea că din numărul celor cari urmează cursurile şcoalelor medii şi superioare de agricultură dela noi din ţară, nu vor să iasă decât funcţionari..." REGELE CAROL II

Aceste Inalte Indemnuri, îşi găsesc aplicare şi în învăţământul comercial, unde este un domeniu foarte vast şi foarte însemnat pentru economia noastră naţională.

Sperăm că dacă repetatele îndemnuri ale profesorilor şi înaintaşilor noştri, accentuate cu toate riscurile şi de Preşedintele nostru de onoare, nu au dat până acum rezultate apreciabile, INALTELE INDEMNURI REGALE vor avea ecoul dorit în sufletele tinerilor noştri comercialişti şi-i vor mâna să activeze cu toată vigoarea, pentru cucerirea acestui teren de muncă, atât de folositor Economiei noastre naţionale.

DRĂGĂNESCU-BRATEŞ

Expertize şi Contra-Expertize

In ultimul timp s'a pus în discuţie deosebirile de vederi ce există uneori între experţi şi contra-experţi asupra unor chestiuni, care ar intra în cadrul ştiinţelor pozitive.

In articolul de faţă ne vom ocupa de expertizele şi contra-expertizele contabile, unde ar părea că nu pot exista deosebire de vederi şi concluzii trase din aceleaşi cifre.

Această părere nu poate avea nici o justificare pentrucă şi în contabilitate, ca şi în drept, în medicină, etc. se poate foarte bine ajunge pe baza aceloraşi elemente la concluzii diferite; dovada, hotărârile contradictorii ce se dau uneori asupra aceleaşi chestiuni şi sentinţele reformate de instanţele superioare în procese, unde nu intervin experţii. . .

Cu atât mai mult pot fi deosebiri de vederi în materie de contabilitate, unde atâtea chestiuni nu sunt fixate prin texte de legi şi nici prin reguli unanim admise.

Astfel evaluarea la inventar, calculul amortismentului, calculul preţului de cost, stabilirea rezervelor etc. sunt atâtea probleme, cari nu sunt soluţionate nici prin dispoziţii legale, nici prin norme generale fixate de ştiinţa sau technica contabilă,

Când disciplina contabilă cunoaşte variate teorii cu privire la problemele de mai sus, cum se poate susţine că aceleaşi cifre trebue neapărat să ducă la acelaşi rezultat, la aceleaşi concluzii ?

Conceptul de valoare-fundamental în contabilitate — fiind unul din cele mai complete, este greu să admitem că în starea de-azi contabilitatea este o ştiinţă exactă prin excelenţă, pretenţie pe care nu o au nici alte discipline, cu un mai mare trecut şi cu o bază ştiinţifică mai precisă.

Dacă mai intervin în discuţie şi alte chestiuni de alt ordin (fiscal, economic, social, juridic etc.) atunci deosebirile de vederi pot fi mai accentuate.

Am avut prilejul în lunga noastră carieră, să vedem deosebiri de vederi, cari n'au fost tranşate decât în Casaţie şi atunci nu în mod definitiv, căci în cazuri similare, s'a dat alteori hotărâri diferite.

Amintim două mari procese fiscale, în care era vorba de circa cinci sute milioane lei, unde doi profesori de contabilitate au

avut la acelaș post două păreri deosebite, sprijinite fiecare pe bază de principii de știință și tehnica contabilă.

Chestiunea a fost rezolvată de justiție, însă discuția a rămas deschisă asupra chestiunii de principiu, fiecare având și azi convingerea că dreptatea este de partea sa.

Nimănui nu i-a trecut prin minte atunci să vorbească de nepricepere sau rea credință.

Tot într'un proces fiscal de 60 milioane cu o importantă instituție financiară, două rapoarte de expertiză au ajuns la concluzii diferite — tot între doi profesori — fiecare aducând argumente de ordin contabil și juridic în susținerea tezei sale.

De curând, s'a vorbit asemenea de o mare diferență între două rapoarte de expertiză și fără să se cerceteze situația pe pe latura ei tehnică, s'a făcut diverse afirmații și supoziții în legătură cu priceperea și cu buna credință a experților.

Era vorba de prejudiciul material al Băncii Naționale din nepredarea unor devize rezultate din export.

O primă comisiune de experți a fost de părere că întreaga valoare a devizelor nepredate Băncii Naționale ar constitui un prejudiciu material pentru B. N. R.; a doua comisie, făcând aceeaș constatare cu privire la nepredarea devizelor, a fost de părere că prejudiciul material nu poate rezulta decât din diferență de curs între costul ce trebuia plătit de B. N. R. pentru devizele ce trebuiau predate de exportatori și cursul de vânzare, pentrucă devizele nu se predau gratuit Băncii Naționale, pentru a vorbi de o pierdere egală cu valoarea acestor devize.

Procurorul, care susținea acuzarea, a găsit just punctul de vedere din raportul de contra expertiză, pentrucă misiunea contra experților, conform jurnalului de numire, a fost numai să cerceteze prejudiciul material.

In ce privește prejudiciul moral, respectiv prejudiciul pentru economia națională, această chestiune n'a fost admisă de Tribunal să se dea experților să o cerceteze și cu drept cuvânt, pentrucă nu era o chestiune de ordin pur contabil.

Și se pot cita multe alte cazuri, în care experții cu aceeași pregătire și de perfectă onorabilitate pot foarte bine să ajungă la concluzii diferite.

Dar chiar în același raport, poate ca să existe opinie separată tot atât de bine documentată ca și opinia majorității.

Natural că deosebirile de vederi pot să provină și din erori făcute — cu sau fără știință — din nepricepere ori poate chiar din rea credință.

Noi nu ne ocupăm de asemenea cazuri, pe cari le dorim să fie cât mai rare, ci avem în vedere numai acele cazuri, în care se produc deosebiri de vederi și de concluzii isvorâte dintr'o convingere personală bazată pe principii, cari se pot discuta, dar nu se pot înlătura.

Faptul că asemenea cazuri se întâlnesc destul de des, mai ales într'o disciplină cu atâtea chestiuni încă în discuție, nu trebue să ducă la concluzia că ne putem lipsi de oficiul experților contabili, pentrucă același fenomen îl găsim și în celelalte domenii și chiar în materie de drept.

Imperfecțiunile fatale unei științe nu-i ia caracterul de disciplină bazată pe anume legi generale, cari permit să scoată în evidență adevărul relativ.

Cu atât mai puțin, nu trebue să tragem concluzia din orice deosebiri de rapoarte sau de hotărâri că la mijloc este ori nepregătire ori rea credință, după cum greșit s'a pus chestiunea în unele cercuri, cari au găsit ecou și într'o comunicare făcută în Parlament.

Dr. V. M. IOACHIM

A apărut: „Memento Organizatorului: 300 de sugestiuni pentru sporit randamentul unei intreprideri", de H. Pasdermagian, Inginer la Șc. Politehnică din Zürich, Doctor în drept, docent la Universitatea din Geneva, traducere de Ing. P. P. Dulfu, secretar general I. R. O. M. tipărită pe hârtie velină cu numeroase planșe, 108 pagini d format 210/97 cu prețul de lei 120.

Lucrarea face o expunere metodică a diverselor puncte ce trebuesc avute în vedere în organizarea sau reorganizarea unei intrprinderi sau unui servici și nu trebue să lipsească din biblioteca niciunui industriaș, tehnician sau șef de serviciu.

Se poate procura dela Institutul Românesc de Organizare Științifică a Muncii, str. Clémenceau 6, dela librăria Tehnică „Politecnicum" sau dela principalele librării din București.

Cheltueli, monedă și dever[1])

La baza noțiunii de „cheltueli", sau „costuri" stă ideea că se dă ceva pentru a căpăta în schimb altceva, legând cu aceasta adesea ideea de consumație.

Chestiunea cheltuelilor, precum știm, stă în strânsă legătură cu alte chestiuni importante. In ceeace privește necesitatea de a face distincție între noțiunile „investiție" și „costuri" (cheltueli), ținem să citâm numai o mică parte din părerile savantului cercetător în știința întreprinderilor, Schmalenbach, care spune între altele (Dynamische Bilanz, 1926, pag. 113): „Se vorbește de costuri (Kosten) și se înțelege prin aceasta, investiție, (Aufwand). Cum de obicei fiecare investiție (Aufwand) cauzează cheltueli (Ausgaben), deci costuri (Kosten), se întrebuințează un cuvânt pentru celălalt. Această confuzie e naturală, fiindcă cauzarea costurilor, cheltuirea de bani, atrage atenția asupra sa ca fiind în mod aparent elementul hotărâtor. In realitate însă, pentru orice activitate economică esențialul nu este cauzarea costurilor, ci consumația acelui bun, care cauzează costurile! Mai departe Schmalenbach definește noțiunea de „investiție" (Aufwand) în Dyn. Bilanz 1933, pag. 126, astfel: Investiție este valoarea acelor bunuri, cari au fost distruse ori s'au pierdut pe seama întreprinderii, fie cu destinație determinată sau nedeterminată, fie în exploatarea întreprinderii însăși sau în afară de această exploatare". Mai citâm și ceva asupra noțiunilor „investiție" (Aufwand) și „costuri" (Kosten) de acelaș autor din „Selbstkostenrechnung und Preispolitik", 1934, pag. 112—114: „Prin costuri nu se înțelege ceeace a costat ceva.... Consumația este hotărâtoare și nu cheltuirea de bani. Deaceea cuvântul „costuri" (Kosten) nu e fericit ales"...

După Prof. dr. F. Leitner (Selbstkostenberechnung industrieller Betriebe) „investiție" (Aufwand) este pricinuirea costurilor. Prof. dr. K. Mellerowicz definește noțiunea „costuri" (Kosten) în „Kosten und Kostenrechnung„ precum urmează: Costuri sunt consumare

---

1) Literatura folosită:

Prof. G. Alessеanu: Curs de Contabilitate; *Prof. dr. Bugeţeauu:* Intreprinderile particulare; *Prof. Sp. Iacobescu* și *Al. Sorescu:* Contab. com. gener.; *Prof. dr. V. M. Ioachim:* Contab. industr.; *Prof. dr. F. Leitner:* Selbstkostenrechnung industr. Bètriebe; *Dr. St. Lorentz:* Grundlagen der Kostengestaltung.

de bunuri, evaluată în bani, pentru producerea unei prestații. După Prof. dr. Bungeţeanu („Intreprinderi particulare") investiție este o consumație de capital în timpul unei perioade de exploatare. Cheltuelile se nasc acolo, unde are loc consumarea de bunuri pentru producerea serviciilor și abia în momentul când are loc consumarea. Dr. P. Gerstner definește: „Investiții" sunt cheltueli necesare pentru producerea unui fabricat". Dr. St. Lorentz în studiul său „Grundlagen der Kostengestaltung, 1932"., privește consumația de bunuri din două puncte de vedere: Cantitativ și evaluativ și definește astfel: „Prin investiție (Aufwand) înțelegem consumarea cantitativă a unui bun cu scopul de a-și procura un alt bun. Prin „costuri" (Kosten) înțelegem aceeași consumare privită evaluativ".

După cum vedem expresiunea de „investiții" se întrebuințează într'un sens mai larg de cât în terminologia contabilă curentă, unde de obicei prin „investiții" se înțelege capitalul fix investit în imobile, mașini, instalații, etc., cari intră în costul produselor prin cheltuelile de întreținere și prin amortisment.

Scopul investiției, care e o prestație, este de a obține în schimb o contraprestație și de a realiza pentru aceasta o plusvaloare, ceeace este țelul fiecărei întreprinderi. O întreprindere își procură de pildă materii prime și achită contravaloarea lor într'un mod oarecare (numerar, efecte). Această contravaloare — deși o cheltuială de numerar — înseamnă *investiția întreprinderii.* In momentul în care materiile prime sunt predate în întregime sau în parte *exploatării,* respectiv sunt *consumate în exploatare* în urma procesului de producțiune, se nasc costurile. Investiția întreprinderii se transformă așa zicând în costuri, așa încât putem spune că investiția este pricinuirea costurilor. Se întâmplă des că *numai o parte* din investițiile făcute de întreprindere într'o anumită perioadă (pentru mașini, materiale, etc.) este consumată *de exploatare* în aceeași perioadă. Adesea se vinde numai *o parte* din fabricate. Astfel de resturi ale bunurilor investite de întreprindere apar — precum știm — în bilanțul de avere ca elemente de activ.

Trebue să facem distincție între costuri (cheltueli) și plăți în numerar; o plată nu trebue să provoace totdeauna costuri. Există plăți cari nu sunt de loc costuri și n'au să devie nici mai târziu costuri. De ex. restituirea unui împrumut, plata unei cambii. Astfel de plăți fac — precum știm — să dispară respectivele posturi de pasiv. Mai departe avem plăți cari sunt în întregime costuri De

ex. plata salariilor, cumpărare de materiale, cari se predau imediat uzinei. In sfârșit există și plăți cari devin mai târziu costuri și anume: sau în întregime, sau în parte, sau treptat. De ex. cumpărare de materiale cari se întrebuințează mai târziu sau în întregime, sau în parte; plata anticipată a chiriei; cumpărare de mașini la cari cota-parte a uzării se amortizează și se ține de costuri. Am arătat mai sus că costurile se nasc în acel moment în care bunurile sunt predate exploatării, sau mai exact când *consumarea* din partea *exploatării* are loc. Dacă *n'are* loc o consumare *nu se nasc costuri.*

Rezumând putem spune: Trebue să facem distincție între noțiunile atât de importante „investiție" și „costuri".

Investiția se înregistrează de *contabilitate* pentru o anumită *perioadă de exploatare,* pe când costurile sunt puse în socoteală de *secția calculării prețului de cost* pentru o *unitate de producție* (1 kg, 1 hl, 1 m, etc.) Investiția *nu* înseamnă încă *consumare de bunuri,* ci este numai o procurare de bunuri din partea întreprinderii în scop de a obține o contraprestație (producție) care la rându-i să producă o plus valoare. Investiția cauzează de regulă o *cheltuială de numerar,* ceeace voim să scoatem în evidență. Deci putem spune: Investiție este pricinuirea costurilor.

Consumația bunurilor are loc *în exploatare* și abia în *exploatare* se nasc *costurile.* Putem spune: Costuri înseamnă o consumație de bunuri cu scopul de a produce alte bunuri. (Despre investiție și costuri vom vorbi mai jos în legătură cu deverul).

Moneta îndeplinește, precum se știe, între alte funcțiuni, două mai importante: este un instrument de schimb și o măsurătoare de valori. Dar ea îndeplinește și în întreprindere două funcțiuni și anume o funcțiune concretă, ca mijloc de plată și una abstractă ca măsurător de valori. In funcțiunea sa concretă, moneta apare ca element de activ în inventar și bilanț; ea reprezintă aici numerarul din casă, adică un bun care, privit din punctul de vedere al întreprinderii, se consumă la fel ca și celelalte bunuri. Numerarul se diminuiază la fel ca și stocurile de materii prime însă se deosebește de celelalte bunuri prin aceea, că nu apare în produsul fabricat. Prin monetă putem dobândi toate felurile de bunuri; ea este bunul cel mai fungibil și din cauza aceasta cel mai lichid, prin urmare e considerat ca cel mai potrivit mijloc de plată. Funcțiunea abstractă a monetei constă în aceea, că prin ea

se exprimă valoarea tuturor celorlalte părți de avere, cari nu sunt monetă.

Inainte de a arăta relațiunile între funcțiunea de bun și între funcțiunea de măsurător de valori a monetei, trebue să constatăm că întreprinderea este legată de piață în două feluri: *a*) prin bunuri speciale, cari împreună cu moneta — ca instrument de schimb general — formează averea întreprinderii, *b*) prin moneta în genere ca bun de schimb. Prin bunurile speciale ale întreprinderii (fabricate, materiale, mașini, etc.) întreprinderea poate să întreție relațiuni numai cu respectivele piețe speciale; însă posedând instrumentul general de schimb monetă, întreprinderea poate intra în relațiuni cu orice piață. In aceasta constă marele avantaj al posedării monetei față de alte bunuri și putem deci considera moneta ca mijlocul universal de legare cu piața.

Banul are o putere de cumpărare mai mare sau mai mică. Nu trebue indentificată puterea de cumpărare cu moneta. Puterea de cumpărare a unei intreprinderi nu este încă epuizată, când mijloacele de plată devin neîndestulătoare. Lipsind acestea, ele pot fi făcute lichide prin darea altor părți de avere. Puterea de cumpărare a întreprinderii este reprezentată prin bunurile, potrivite pentru punerea la dispoziția pieței și ea există atâta timp, cât prin darea unor părți de avere se pot procura altele, mai lichide. Moneta și disponibilitățile joacă un rol deosebit de important înlăuntrul puterii de cumpărare a unei întreprinderi, ele reprezentând puterea de cumpărare imediat disponibilă sau lichidă.

Consumația monetei se poate face pentru *a)* procurarea și întreținerea bunurilor, necesare pregătirii deverului, acestea pot fi de natură tehnică (clădiri, mașini, unelte, etc.) sau de natură juridică (brevete, licențe, etc.). La dobândirea acestor bunuri resp. drepturi se consumă puterea de cumpărare lichidă (moneta) *b*). O altă consumare a puterii lichide de cumpărare este aceea, la care nu obținem o contraprestație concretă (de ex. plata impozitelor, etc.) *c)* Al treilea fel de consumare a puterii lichide de cumpărare, care, care are importanță pentru expunerile noastre, este procurarea bunurilor destinate deverului (materii prime, etc.). Aceste bunuri la rândul lor precum știm, se consumă și ele la fel. Putem deosebi aici două faze ale consumației.

a) Faza de consumație a puterii lichide de cumpărare (a monetei) la procurarea unui bun.

b) Faza de consumație a bunului ce am dobândit în schimbul monetei.

Moneta este în strânsă legătură cu celelalte părți de avere. Toate părțile de avere ale unei întreprinderi, și mai ales moneta, sunt într'o continuă mișcare. Fiecărei ieșiri a unei părți de avere îi corespunde o intrare a unei alte părți de avere. Se dau bunuri într'o formă anumită, cu scopul ca ele să revie sub altă formă, cu o plus-valoare. Aceasta este o circulație care ne evidențiază dinamica întreprinderii; este ceeace numim dever, înțelegând prin dever nu numai cumpărarea și vânzarea de bunuri, ci și trecerea lor prin toate fazele procesului de producțiune. Deci la întreprinderi industriale; procurare de bunuri; întrebuințarea respectiv consumația lor prin uzare, modificare, transformare; desfacerea bunurilor și în sfârșit înlocuirea lor.

Referindu-ne la cele expuse pe scurt în numărul 4/1936 din Revista de Com. și Contab., despre noțiunea de dever, voim să facem câteva complectări asupra acestei chestiuni. Dever înseamnă o *mișcare* economică. Fiecare dever înseamnă o schimbare oarecare, și în *schimbări* iese în evidență toate mișcările economice. Deverul în acest sens nu trebue confundat cu rezultatul vânzării — adică cifra de afaceri — care este deasemenea numită dever, dar care este numai o fază a deverului luat în sens mai larg. Procesul de dever poate fi descompus în mai multe părți, numite *faze de dever.* Locul unde se întâlnesc două faze și unde deverul se poate măsura, se numește etapă de dever.

Intr'o întreprindere industrială avem după M. R. Lehmann „Betriebswirtschaftslehre" cel puțin 6 faze de dever și deverul se poate măsura la următoarele 6 etape pe care le enumerăm în ordinea lor cronologică: 1. Plăți, 2. Miză, 3. Investiție, 4. Producție, 5. Rezultatul vânzării (cifra de afaceri), 6. Incasări. Redăm, tot după Lehmann, următoarea schemă în care fazele sunt însemnate cu I -VI și etapele cu 1—6.

Prin expresiunea „Miză" voim să arătăm că prin procurarea bunurilor (mașine, materiale, etc.) și prin punerea lor la dispoziție a avut loc o miză de capital într'o formă concretă.

In întreprinderile comerciale fazele III și IV ale deverului nu există, așa că rămân numai patru faze (I, II, V, VI).

Din această schemă se evidențiază pe de o parte în fazele, I, II, V și VI relațiunile întreprinderii cu piața (procurarea de mași, materii prime, servicii, etc.), pe de altă parte activitatea ei

cu privire la desfacerea fabricatelor (viața exterioară). Mai departe în fazele III și IV are loc procesul de producțiune propriu zis, în care bunurile investite sunt puse în fața fabricatelor produse (viața interioară).

I	1	Viața exterioară	Faza pregătirii mijloacelor de plată	Plăți	Afacere
II	2		Faza procurării mijloac. de producție	Miză	
III	3	Viața interioară	Faza întrebuințării resp. consum. bunurilor	Investiție	Exploatare
IV	4		Faza nașterii fabricatelor	Producție	
V	5	Viața exterioară	Faza desfacerii fabricatelor	Dever	Afacere
VI	6		Faza încasării contravalorii	Incasări	

Grupând cele 6 etape — înșirate mai sus în ordinea lor cronologică — și așezându-le două câte două față în față, obținem următoarele perechi:

1)	Plăți	6) Incasări
2)	Miză	5) Rezult. vânz.
3)	Investiție	4) Producție

Pe când plățile, încasările, miza și rezultatul vânzării pot fi ușor stabilite, se nasc dificultăți — precum se știe — la stabilirea investiției și producției. Diferența între producție și investiție

ne dă rezultutul obținut prin dever, rezultat arătat de contul de P. & P.

Dacă voim să vedem relațiunea între avere și costuri, putem să pornim de ex. și dela socoteala de rezultate (Contul de P. & P.), în care sunt puse față în față pentru timpul unei perioade de exploatare, intrările și ieșirile de valori — ca investiție (cheltueli) și producție (venituri) — arătându-se astfel mișcarea și viața întreprinderii. Aceste costuri sunt cifre abstracte, dar în realitate ele provin — precum știm — din elemente de activ (în primul rând numerarul), ieșite mai înainte din întreprindere, în schimbul cărora intră echivalentele lor (mașine, materii prime, etc.), cari se investesc și cari pe urmă, în cursul procesului de dever devin costuri. Aceste costuri apar în faza a IV-a a procesului de dever în forma schimbată ca fabricate (prestații). După vânzarea fabricatelor, contravaloarea lor apare iarăși într'o altă formă (numerar), efecte, etc).

Această contravaloare, acest venit brut al întreprinderii, servește înainte de toate pentru a înlocui investițiile și pentru a produce prestații noui. Deci vedem aici circulația cunoscută. Investiția duce la prestație (producție), prestația la venitul brut și venitul brut face pasibil investiții noui, cari duc iarăși la prestații noui. Vedem aici relațiunea între avere și costuri. Părți de avere — inclusiv moneta — devin costuri și costurile devin din nou părți de avere. Pentru procurarea unui fel de avere se dă un alt fel de avere. Deci cheltuelile apar înlăuntrul unui proces de dever de două ori și anume: odată la procurarea unui bun și a doua oară, când se dă acest obiect pentru producerea altui bun.

Inlăuntrul procesului de dever al unei întreprinderi industriale, putem deosebi două feluri de consumație, și anume:

a) la procurarea mijloacelor de producțiune: consumația monetei (a puterii lichide de cumpărare).

b) La investiția mijloacelor de producțiune resp. întrebuințarea lor: consumația bunurilor ce am dobândit în schimbul monetei.

Dăm schema din pagina următoare, care înfățișează cele spuse.

In această schemă arătăm numai trei faze principale ale deverului, însemnându-le cu A, B și C, In faza A, la procurarea mijloacelor de producțiune, se debursează de obicei bani, deci are loc o consumație a *monetei*, în schimb în faza B, la întrebuințarea mijloacelor de producțiune, avem o consumație de *bunuri.*

Țelul fiecărei întreprinderi este ca prin producțiunea bunurilor

și prin desfacerea lor să obție mai mult decât a investit; întreprinzătorul va căuta deci pentru realizarea acestui scop, să aplice așa numitul principiu economic atât la procurarea bunurilor cât și la întrebuințarea lor în procesul de producțiune. Principiul

SCHEMĂ

A	Intreprindere	*Procurarea* bunurilor (pregătirea mijloacelor de prodncțiune)	Plăți Miză	Consumația *monetei*	Monetă
B	Exploatare	*Intrebuințarea* bunurilor (uzare, modificare, transformare)	Investiție Producție	Consumația *bunurilor* investite	Monetă
C	Intreprindere	Desfacerea fabricatelor	Vânzare Incasare	Iarăși apariția monetei	Monetă

acesta economic consistă în realizarea de maximum de rezulttea cu minim de eforturi. Realizarea principiului economic în întreprindere este ceeace am putea numi raționalizare economică (eficiență) după un termen american, Wirtschaftlichkeit, cum zic germanii.

Deoarece mărimea costurilor rezultă din două componente: din procurare și întrebuințare (respectiv investiție), putem deosebi și două feluri de organizări raționale și anume: *a)* prima aplicată la *procurarea* bunurilor, prin care înțelegem gradul de folosire a puterii de cumpărare disponibile, la dobândirea bunurilor (serviciilor, drepturilor); *b*) a doua aplicată la investiția (întrebuințarea) bunurilor prin care înțelegem consumarea cea mai rațională a bunurilor. Ambele formează așa numita „eficiența costurilor".

M. ȘIPOȘ
Profesor

Valoarea facturată a produselor și legea impozitului pe cifra de afaceri

Impozitul pe lux și cifra de afaceri se stabilește, potrivit art. 4 al legii impozitului pe lux și cifra de afaceri, asupra valorii de facturare, arătând că prin valoarea de facturare se înțelege *prețul de vânzare*, plus ambalajul și taxele de consumație.

Legea impozitului pe lux și cifra de afaceri este astfel pe cât de categorică, pe atât de explicită, în sensul că elementele, ce intră în calculul cătimei de impozit datorat pe cifra de afaceri nu sunt și nu pot fi altele decât prețul de vânzare al produselor facturate, în care intră toate sumele debursate de întreprinderea producătoare, în mod direct și indirect pentru facerea acelor produse, precum și pentru vânzarea lor, plus spezele de ambalaj și taxele de consumație.

Atât și nimic mai mult!

Cu toate aceste, se caută de curând, a se da înțelesului valorii de facturare a produselor printr'o interpretare, care întrece litera și spiritul strict al legii impozitului pe lux și cifra de afaceri, o lărgire, care dacă conține numai o aparență de adevăr, este în schimb în contrazicere nu numai cu normele contabile ale stabilirii valorii de factură ale produselor, dar și cu normele de aplicarea impozitului pe lux și cifra de afaceri.

Astfel, s'a emis părerea, că prin valoare de facturare a produselor se înțelege nu numai prețul de vânzare, plus ambalajul și taxele de consumație, prevăzute în mod expres de art. 4 din legea impozitului pe lux și cifra de afaceri, ci suma finală a facturii, în care intră pe lângă cele de mai sus și frahctul pe apă sau uscat, impozitul pe cifra de afaceri, timbrele fiscale și de aviație, etc., etc.

Așa dar, impozitul pe lux și cifra de afaceri trebuie socotit, urmând această părere, asupra sumei finale a facturii, care ar reprezenta astfel prețul cu care se vând produsele, adică, pentru întreprinderea care pune în circulație produsele, acest preț constituie prețul de vânzare, în vreme ce pentru întreprinderea care cumpără acele produse, acest preț constituie prețul de cost al acelor produse.

Această interpretare este fără îndoială în totul greșită dacă este privită la lumina atât a uzanțelor comerciale, ce stau la baza

încheierii afacerilor comerciale, cât și a dispozițiunilor legii impozitului pe lux și cifra de afaceri, în special, și al dreptului fiscal, în general.

Astfel, din punctul de privire al uzanțelor comerciale prețul de vânzare al produselor se stabilește între părți, la încheierea afacerii, în general și în mod normal, socotit loco fabrica, sau depozitul de desfacere, și în acest preț sunt socotite toate sumele debursate de întreprindere dela punerea în fabricație a produselor, ce sunt a se vinde, și până la ajungerea lor la ușa magaziei fabricei, sau depozitului acesteia, inclusiv spezele eventuale de ambalaj și taxele de consumație, precum și o margine de beneficiu industrial-comercial. Acest preț, astfel constituit, reprezintă pentru fabrică o valoare, ce trece, prin efectul încheierii afacerii, din patrimoniul ei în patrimoniul întreprinderii cumpărătoare. Aici rolul întreprinderii care și-a vândut produsul se termină. Intreprinderea cumpărătoare, clientul, are să preia produsul — marfa — dela ușa fabricei, sau a depozitului acesteia și să-l aducă, exclusiv pe seama și socoteala ei, la locul unde dorește să-l aibe așezat. Dacă însă, din anumite considerente, cari în termeni negustorești se cheamă „culanță Comercială" întreprinderea vânzătoare *se însărcinează* — nu *se îndeletnicește* — a trimite ea produsul-marfă la destinația dorită de întreprinderea cumpărătoare, ea o va face numai pe seama și socoteala exclusivă a acelei întreprinderi cumpărtoare, astfel că toate spezele avute cu această trimitere formează obiectul unei decontări în afară de valoarea comercială a produsului — marfă vândută la un preț de vânzare dinainte stabilit. Aceiaș normă de înțelegere intră și în socotirea tuturor impozitelor și taxelor de timbru ce lovesc legalmente actul comercial de vânzare — cumpărare, cari sunt deasemeni în sarcina exclusivă a clientului, deoarece aceste impozite și taxe sunt datorate numai după ce produsul — marfă părăsește ușa fabricei, sau a depozitului acesteia.

Din acest punct de privire *factura* cuprinde două părți distincte:

1. *Prețul de vânzare al produselor,* în care intră conform legii impozitului pe lux și cifra de afaceri și spezele de ambalaj și taxa de consumație.

2. *Cheltuielile,* ce formează obiectul unor speze, impozite și taxe legale, ce lovesc marfa vândută după eșirea ei din fabrică, sau depozitul acesteia.

Din punctul de vedere economic contabil al întreprinderii, care vinde produsul — marfă, această distincțiune are o importanță cu

totul deosebită prin aceia că face deosebire între valoarea mărfii eșită din patrimoniul ei în patrimoniul întreprinderii cumpărătoare, și pe care această întreprindere o garantează cu însăși marfa preluată, și cheltuielile ocazionate de cumpărător în afară și pe deasupra valorii acelei mărfi.

Căci, dacă valoarea mărfii, consemnată în prețul ei de vânzare, este datorată de clientul cumpărător în numerar, ea poate eventual, din anumite motive, asupra cărora nu este locul să se insiste aici, să fie acoperită cu însăși acea marfă, în vreme ce cheltuelile ocazionate în sensul celor arătate mai sus, și cari sunt în sarcina exclusivă a clientului cumpărător, nu pot fi acoperite decât prin numerar.

Aceasta în ordinea economică a lucrurilor întreprinderii.

In ordinea contabilă a lucrurilor întreprinderii, această distincțiune este deasemenea necesară, deoarece prin ea se ține socoteală ce anume valoare datorează clientul în marfă, care rezidă în prețul convenit de vânzare și în care intră: prețul de cost al mărfii produse, spezele aferente de vânzare și cota de beneficiu al vânzătorului, plus spezele de ambalaj și taxa de consumație. Cu această valoare se încarcă contul clientului în favoarea contului de produse vândute, în momentul când acesta ridică produsul-marfă la locul convenit. Toate celelalte cheltueli datorate în urma acestei operațiuni comerciale, ocazionate fie de anumite dispoziții legale fiscale, fie de anumite obligațiuni de natură comercială și cari intervin la întocmirea facturii, precum sunt cheltuelile de transport, impozitul pe cifra de afaceri, impozitul proporțional eventual de vânzare, timbrele de factură, timbrele de aviație, etc., formează obiectul unei debitări separate a clientului în favoarea contului cassa, la rubricile, respective.

In acest fel, factura este, înainte de a fi o piesă justificativă de ordin uridic, s'au fiscal, un decont, în care sunt trecute sumele privind o vânzare de produse, în așa fel, încât să se poată vedea, în mod clar, prețul de vânzare al acelor produse care reprezintă în acest fel, valoarea de factură a acelor produse, precum și toate categoriile de cheltuieli debursate de întreprinderea vânzătoare în contul clientului cumpărător.

Toate aceste sume dau în adevăr o sumă finală de factură, care reprezintă pentru cumpărătorul produselor trecute în acea factură prețul lor de cost. Dar, a se emite ideia, că acest preț de cost este egal cu prețul de vânzare al produselor, este o eroare.

Dacă cumpărătorul produselor este ținut să înglobeze, la stabilirea prețului de cost al acelor produse, toate sumele, ce le-a plătit, sau mai are să plătească, pentru vânzătorul acelor produse prețul lor de vânzare, este și rămâne suma convenită între părți la încheierea afacerii de cumpărare-vânzare, la care este obligat să adauge în vederea calculului impozitului pe lux și cifra de afaceri, eventualele speze de ambalaj, și taxe de consumație. Toate sumele cheltuite de producătorul-vânzător, fie dintr'o obligație de natură legală, fie din anumite considerente de ordin negustoresc, în numele și pentru contul clientului cu privire la vânzare, după predarea, fie chiar principală, a produselor vândute, sunt și rămân debursări, ce cad în afară de încheierea afacerii, și nu pot deci fi incluse în cifra de afaceri.

Căci, pentru ca o sumă să fie considerată cifră de afaceri ea trebuie să fie rezultatul unei transacțiuni comerciale susceptibilă să producă un venit comercial. Faptul că, o întreprindere se însărcinează, din complezență negustorească, pentru clientul ei, să ducă și să încarce transportul de produse-marfă, pentru a-l expedia francat, sau nu, la adresa acelui client din alt oraș, plătind în numele și pentru contul lui, anumite speze, sau aplică pe factura emisă anumite timbre cerute de lege și plătește anumite impozite proporționale în legătură cu acea factură emisă, nu este de natură să poată fi considerat drept act comercial, de pe urma căruia *să rezulte vre-o cifră de afaceri.*

Dealtfel, aceasta rezultă în mod clar, până la evidență, din însăși textul art. 4 din Legea impozitului pe lux și cifra de afaceri care spune precis, fără a lăsa vreo posibilitate de interpretare, că acest impozit este datorat asupra prețului de vânzare al produselor plus spezele de ambalaj și taxa de consumație.

Mai departe, potrivit acestei legi, impozitul pe lux și cifra de afaceri este datorat în momentul în care produsul este pus în circulație, fie păsind ușa vămii, fie păsind ușa fabricei, sau depozitului acesteia și acest impozit este a se calcula asupra valorii pe care o are acel produs în acel moment, adică în momentul când este pus în circulație și această valoare numita lege o definește precis prin prețul de vânzare, plus spezele de ambalaj și taxa de consumație.

Deci, legiuitorul a hotărât impunerea valorii produsului, a prețului convenit de vânzare, în momentul punerei în circulație al acelui produs la acel preț comercial convenit.

Numită lege nu cuprinde nici o dispoziţiune din care ar putea rezulta, că impozitul pe lux şi cifra de afaceri ar fi datorat asupra preţului de vânzare plus toate cheltuielile inerente vânzării produsului după punerea acestuia în circulaţie, cum ar fi cazul cu cheltuielile de transport, impozite proporţionale, taxe de timbru etc., datorate în urma punerei acestuia în circulaţie. Nici nu putea să prevadă vre-o asemenea dispoziţiune, deoarece aceste cheltuieli, debursări, nu pot face obiectul unei cifre de afaceri, pentru că iau naştere independent de afacerea comercială propriu zisă şi în urma punerei în circulaţie a produsului, ce face obiectul acelei afaceri comerciale.

Este deci cu totul greşit, chiar din punctul de privire strict al dispoziţiunile legii impozitului pe lux şi cifra de afaceri, să se socotească pedeasupra spiritului şi literei ei, că impozitul pe lux şi cifra de afaceri este datorat pe *valoarea de circulaţie* a produsului, adică pe valoarea cu care el circulă în comerţ cu titlu de marfă, când această lege dispune taxarea produsului la *valoarea* pe care acesta o are *în momentul în care* el *este pus în circulaţie* de vamă, fabrică, sau depozitul acesteia, valoare care este definitivă în *preţul* lui *de vânzare* convenit între părţi, şi care preţ de vânzare se înţelege liber de toate cheltuielile, ce survin în mod inerent la întocmirea facturii de vânzare.

In materia impozitului pe lux şi cifra de afaceri, aşa cum o stabileşte legea, nu este loc să se facă confuziune între valoarea de circulaţie a produsului în comerţ şi valoarea comercială, ce o are produsul, în momentul când este pus, după prevederile legale, în circulaţie.

Impozitul pe lux şi cifra de afaceri nu poate fi datorat, potrivit legei, decât asupra valorii, ce o are produsul în momentul punerii lui în circulaţie, respectiv asupra preţului său de vânzare, convenit între părţi la încheierea afacerei.

Acest preţ de vânzare, convenit între părţi la încheierea afacerii, este obiectul ce formează cifra de afaceri a întreprinderii. Toate celelalte sume debursate de întreprindere pentru contul exclusiv al clientului neintrând în acest preţ de vânzare, nu pot fi considerate drept cifră de afaceri, şi ca atare nu pot face obiectul legii impozitului pe lux şi cifra de afaceri.

Căci, din punctul de privire tehnic contabil, de care legea impozitului pe lux şi cifra de afaceri a ţinut desigur socoteală, cifra de afaceri este suma, ce se află trecută în creditul contului

de produse vândute și această sumă nu este și nu poate fi alta decât prețul obținut pe produse în momentul când afacerea de vânzare a fost încheiată, prin predarea lor la ușa fabricei, sau depozitului acesteia.

Intocmirea facturii de vânzare are loc întotdeauna după efectuarea acestei predări, deci după punerea în circulație a produselor, prevăzută de lege, adică după ce afacerea a fost încheiată. Sumele debursate după această predare, se trec și ele în factura întocmită, însă separat de prețul obținut pe produsele vândute, tocmai pentru a nu încărca cifra de afaceri cu valori, ce nu sunt de esența ei și pentru a feri situațiunea contabilă de inexactități.

O dovadă mai mult, că prețul de vânzare al produselor nu este tot una cu suma finală a facturii, adică valoarea ce o are produsul în momentul punerii sale în circulație nu este tot una cu valoarea sa de circulație în comerț, este dată de următoarele jurisprudențe în această materie:

Sentința No. 531 din 9. 7. 936 a Trib. Prahova: „Având în „vedere că apelanții susțin prin motivele de apel că în mod „eronat și cu călcarea flagrantă a art. 4 legea cifrei de afaceri, „s'a dresat procesul verbal, deoarece acest text de lege prevede „categoric, că prin valoare de facturare se înțelege prețul de fac- „turare al produselor inclusiv ambalajul și taxele de consumație; „că, în speță, procesul verbal de contravenție vorbește de impozit „pe cifra de afaceri la contravaloarea timbrului, adăugat pe facturi, „ceiace este cu totul ilegal și nelogic, astfel că procesul verbal „este făcut fără bază legală. Având în vedere că legea impozitului „pe lux și cifra de afaceri nu cere să se plătească impozitul pe „cifra de afaceri decât numai asupra valorii de facturare, înțele- „gându-se prin aceasta numai prețul de vânzare al produselor, „inclusiv ambalajul și taxele de consumație. Că deși Ord. No. „89796/935 prevede că impozitul pe cifra de afaceri se plătește „la valoarea de facturare, adică valoarea netă a mărfurilor, plus „toate spezele și taxelele, acest ordin adaugă la lege și nu poate „fi ținut în seamă. Că așa fiind, Tribunalul constatând că pro- „cesul verbal nu are nici o cauză legală, urmează să admită „apelul, reformând procesul verbal și apărând pe apelanți de plata „impozitului și amenzi ce li s'a aplicat.

Sentința No. 461 din 9. 7. 936 a Trib. Constanța: „...Considerând „că în conformitate cu disp. art. 4 din legea impozitului pe lux și cifra „de afaceri, dispoziținni, ce sunt categorice în ceiace conțin, im-

„pozitul nu se calculează decât asupra valorii de facturare și „acest text definește valoarea de facturare ca fiind compusă din „prețul de vânzare, inclusiv valoarea ambalajului și taxa de con- „sumație și în nici un caz legea nu pretinde a se calcula impozitul „și asupra timbrelor și a celorlalte taxe; că în atare caz se pre- „tinde diferența de impozit pentru cifra de afaceri pe lângă va- „loarea mărfii, a ambalajului și taxei de consumație, cum prevede „art. 4 și asupra impozitului pe cifra de afaceri, asupra taxei „timbrelor, taxelor comunale, care majorează prețul de facturare „al mărfii, au a fi înlăturate ca fără temei legal, atâta vreme cât „se constată din facturile de vânzare, că impozitul pe cifra de „afaceri, taxele comunale și de timbru, au fost trecute distinct de „prețul total al vânzării; având în vedere pe de altă parte că tot „Ministerul de Finanțe prin instrucțiunile date cu ord. No. 432134 „din 15. 2. 933 a arătat că impozitul pe lux și cifra de afaceri „se aplică asupra valorii de facturare a mărfurilor inclusiv amba- „lajul și taxa de consumație, ca atare bonificările, scontul de cassă, „rabaturile, cheltuielile de transport, timbrele și impozitul pe cifra „de afaceri, trecute distinct în factură, se scad dela plata impo- „zitului pe cifra de afaceri; că, deci acest motiv al contestației „este fondat, Tribunalul a admis contestația".

Ploești. **M. D. WECHSLER**

E. WOLFF

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

BUCUREȘTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcțiuni de fier. — Destilatoare și Agitatoare. — Transmisiuni Moderne. — Injectoare de ars Păcură. — Instalațiuni de încălzire Centrală.

Mare depozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru, 3 Motoare «DEUTZ», Mașini-Unelte, Scule, Pompe, etc.

Dela colegii americani

Confratele nostru din Washington „The Certified Public Accountant" [1]) a întreprins o anchetă rugând pe toți președinții organizațiilor din diferite State să-și spună cuvântul cu privire la o mai bună organizare a profesiunii de expert contabil.

Relevăm câteva păreri :

D-l William D. Morrison spune : cerințele statutelor, aproape ale tuturor organizațiunilor experților contabili din diferitele State, pun obligațiunea pregătirei anterioare depunerii examenelor pentru obținerea titlului de expert contabil public (Certified Public Accountant) mult prea jos. Această cerință este în general aceia de a fi absolvit o școală superioară sau de a avea o educațiune echivalentă. Din nenorocire însă o mare majoritate a Statelor nu au legi cari să pună obligația expertului contabil public să fie înscris în Corpul Contabililor certificați din Statul unde doresc să practice, mai înainte de a le permite să ofere serviciile lor publicului.

D-sa cere o organizație națională, pe întreg cuprinsul Statelor Unite sub denumirea de Certified Public Accountants care să strângă la un loc pe toți experții contabili.

D-l Robert H. Montgomery spune : profesiunea noastră este compusă din tot felul de oameni, cari practică verificările contabile sub tot felul de condițiuni, lovindu-se de tot felul de probleme ale clienților, ale comunităților și ale lor proprii, oameni cari diferă foarte mult ca pregătire de bază, experiență, activitate și legături.

Timpurile de azi ne aduc problema mare că toți profesioniștii experți contabili să gândească și să activeze laolaltă, prin societățile lor locale reunite într'o organizație națională, pentru ca astfel să îndeplinească un lucru efectiv și să obție rezultate substanțiale. Ca niciodată mai înainte în istoria profesiunii noastre, membrii ei cată a se strânge laolaltă întru realizarea unei necesități urgente de coordonare în acțiune, în chestiunile cari privesc profesiunea lor și țara lor.

Iată cari ar fi principiile unei mai bune organizațiuni a experților contabili :

---

1) Numerile Oct.-Noembrie 1936.

1) Experții contabili trebue să considere profesiunea lor ca pusă în serviciul public.

2) Organizarea experților contabili în grupuri profesionale responsabile trebue să fie determinată mai ales de criteriul adaptării ei în scopul de a satisface și a contribui la desvoltarea binelui public.

3) Sunt multe chestiuni în cari publicul este îndrituit să apeleze la sfatul și competința și la îndrumarea experților contabili, însuflețită de un spirit public — nu numai a unei minorități selecte, dar a unei însemnate majorități a întregii profesiuni — și urmează în mod logic că organizația trebue să fie în stare să dea publicului beneficiul unui sfat și sprijin dezinteresat de rangul unei profesiuni, ceiace o minoritate, ori cât de înțeleaptă și patriotică ar fi, nu poate să dea.

4) Tocmai pentru a putea oferi această patriotică îndrumare este limpede că profesiunea organizată trebue *să fie independentă*, să se administreze prin ea însăși, trebue să fie bine reprezentată, să fie ținută *departe de orice influență sau control politic și să fie liberă de o intimidare din partea Guvernului* sau a vreunor interese speciale, urmărind în orice moment numai scopul de a servi interesul public așa cum îl cere viața locală și națională. Mai bine, fără nici o organizație națională, decât cu una care să fie controlată sau intimidată de partizani politici, care să nu poată să aibe curajul să-și îndeplinească independent funcțiunile ei publice, care să subservească clientela sa.

O cerință primordială este : protejarea publicului prin exigerarea unei educațiuni adequate și a unui *nivel etic înalt pentru admiterea membrilor în această profesiune.*

D-l Harry M. Jay spune : „voința majorității experților contabili americani și-a găsit expresia în creiarea unei organizațiuni naționale care să cuprindă St. Unite. Noi nu putem să ne mai conducem după dorința noastră personală, ci trebue să recoltăm dorințele unui număr cât mai mare și să încordăm străduințele noastre pentru a atinge perfecțiunea în sensul că cel mai mare beneficiu să fie obținut pentru toți.

Spiritul de asociație trăește în noua organizație, organizație a membrilor pentru membri cu cel mai mare efect profesional".

Este bine să cunoaștem situația din alte țări, pentruca să ne dăm seama cât am realizat la noi.

DRĂGĂNESCU-BRATEȘ

Mici firimituri pentru contabili [1]

Cu ce să ne ocupăm în orele libere

Viața economică în noua ei tendință cată să ne ofere tot mai multe ore libere. Nu știm dacă e bine sau mai rău, în tot cazul e bine să ne gândim cum folosim orele libere, multe puține, câte ne vor sta la dispoziție pentru a ne desvolta cultura noastră și deci valoarea noastră, atât din punct de vedere particular cât și pentru binele public.

Iată câteva câmpuri fertile pe care le-am putea explora : geografia, istoria civilizației, chestiuni economice, istoria economiei politice, — poezii, romane, muzică sau alte arte, știință, filozofie, religie, biografiile oamenilor mari, istoria diferitelor ramuri de activitate și însfârșit probleme la ordinea zilei.

Câte și mari desfătări nu ne oferă aceste câmpuri încântătoare. Cât le oferim noi din multele sau puținele noastre ore libere și cât oferim jocului de cărți, dansurilor și plimbărilor fără rost, sau altor așa zise distracții, cari nici recreație, nici adevărate plăceri nu ne oferă.

Radio poate să realizeze mult și chiar face ceva în unele din aceste câmpuri ,dar și el fiind comercializat, cum e, trebue să țină seamă mai ales de gusturile societății.

Câte grupuri mari sau mici nu s'ar putea constitui din suflete asemănătoare însuflețite de dorul de a cerceta și discuta astfel de probleme ? Câte ore la gura sobei nu ar putea fi dedicate spicuitului prin aceste mănoase lanuri ? Poate civilizația noastră să găsească formule fericite care, în numele modei să ne impună acest fel de a ne petrece timpul liber ?

BRATEȘ

1) Din „The Certified Public Accountant" Washington, Oct.-N-brie. 1936

Rugăm Secțiunile Corpului de Contabili Autorizați și Experți Contabili ca să ne trimită scurte relațiuni asupra Dării de Seamă și Adunărei Generale, spre a fi înserate în Revistă.

Sărbătorirea d-lui prof. Spiridon Iacobescu

dela Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București

Cu prilejul împlinirii a 25 ani de profesorat și pentru activitatea științifică a d-lui prof. Spiridon Iacobescu, a avut loc sărbătorirea d-sale în Amfiteatrul Fundației Carol I, în ziua de Duminică, 7 Februarie 1937.

Această sărbătorire a fost prezidată de d. prof. Grigore Trancu Iași, fost ministru.

Ministrul Educației Naționale, Corpul Profesoral al Academiei Comerciale, al Liceelor Comerciale și toate organizațiunile comerciale și financiare din Capitală în frunte cu Corpul Contabililor Autorizați și experți au participat într'un număr impunător la această omagiere bine meritată.

Peste 25 de oratori, reprezentând instituțiile culturale și economice din întreaga țară, au relevat meritele d-lui prof. Spiridon Iacobescu.

D. prof. Grigore Trancu Iași, deschizând seria cuvântărilor, arată că sărbătorirea d-lui prof. Spiridon Iacobescu reprezintă și o sărbătorire a științei contabilității în România.

D-sa vorbește apoi despre evoluția acestei științe, începând dela „răbojul" ciomagului ciobănesc și fazele ei de desvoltare în țara noastră, relevând pe primii autori de contabilitate ca : Nichifor, Dimitrie Iarcu, Teodor Ștefănescu, Troteanu, Panțu, Constantin Petrescu și alții.

Trecând la sărbătorirea d-lui prof. Spiridon Iacobescu, d-sa îi oferă, în calitate de președinte al comitetului de inițiativă, bustul său de bronz, prin cuvintele :

„Acest bronz material este un simbol al bronzului moral, închegat din munca, activitatea, imparțialitatea și devotamentul pe care l-ai pus pentru instituția căreia cu toată dragostea i-ai slujit" și îi urează să trăiască mulți ani, pentru folosul profesiunei contabile și în interesul consolidării și înălțării patriei.

D-l Dr. Ilie Purcaru, Directorul General al Invățământului Comercial, vorbește ca reprezentant al d-lui dr. C. Angelescu, Ministrul Educației Naționale, care i-a dat însărcinarea să spună și cuvântul d-sale de conducător și îndrumător al întregei educațiuni și culturi naționale din țara românească.

Scoate în evidență apoi concursul larg și prețios pe care d-l prof. Spiridon Iacobescu l-a dat Ministerului în toate chestiunile de interes general, de ordin didactic, de aplicație economico-comercială sau de natură pedagogică.

Ca președinte al comisiilor pentru examenele de capacitate, al profesorilor de științe comerciale, în calitate de colaborator al legii de organizare a învățământului comercial și industrial din anul 1936 și de președinte al comisiei pentru elaborarea programei analitice a științelor comerciale, d-l prof. Spiridon Iacobescu a lucrat cu toată competența și cu un devotament pentru care îi exprimă recunoștința Ministrului Educației Naționale.

D-l Ion Răducanu, în calitate de Rector al Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București, aduce sărbătoritului salutul cald al colegilor dela această Academie, unit cu acel personal al D-sale.

D-sa relevă că d-l Spiridon Iacobescu a dat dovada unui adevărat profesor misionar.

In calitate de coleg, arată că sărbătoritul este un prieten sincer, un prieten devotat, un prieten cu o voință hotărâtă, cu el și cu alții. Ii urează să meargă înainte, mărind patrimoniul științei contabile din România.

D-l Vice-Rector Prof. *Gh. Arghiescu* aduce mulțumiri sărbătoritului pentru concursul dat Societății Regale Române de Geografie unde, de când D-sa este în Consiliu s'a introdus o contabilitate model.

D-l prof. I. Evian, în calitate de reprezentant al Academiei Comerciale din Cluj, se simte fericit de însărcinarea dată, pentru că meritele didactice și științifice sunt în deosebi de cunoscute. Mai departe, scoate în relief activitatea depusă de sărbătorit pentru ridicarea și recunoașterea „breslei" contabililor din România, prin munca competentă ce o desfășoară ca președinte al Cercului de Studii Comerciale.

Felicită pe sărbătorit și exprimă urările sale personale și ale colegilor dela Academia Comercială din Cluj.

D-l Temistocle Alexandrescu, din partea Camerei de Comerț și Industrie din București, exprimă admirația și recunoștința acestei instituțiuni, pentru marea operă științifică a

sărbătoritului și arată contribuția d-sale în folosul și pentru prosperitatea tuturor întreprinderilor comerciale, industriale și financiare din România.

Cuvântarea d-lui Decan N. Butculescu

Domnule Ministru,
Domnilor Profesori,
Onorată Asistență,

Sărbătorirea oamenilor de știință, cari se disting prin marea lor activitate, a intrat în obiceiurile moderne și constitue un just omagiu adus lor de către națiune, de către colegi și de foștii elevi.

Inițiativa luată de către Onoratul Corp Profesoral, în special cel contabil, de a sărbători meritele colegului Sp. Iacobescu le face mare cinste pentru că ei recunosc în sărbătorit, după 25 de ani de activitate profesorală rodnică și neîntreruptă, cum nu sunt multe, un îndrumător fără seamăn și un apostol în specialitatea ce și-a ales.

Miile de foști elevi și mai ales miile de contabili răspândiți pe tot întinsul Țărei, datoresc lui Sp. Iacobescu o recunoștință adâncă, bine meritată, pentru toate învățăturile ce acest eminent dascăl superior și autor de atâtea lucrări de specialitate le-a pus la îndemână.

Cea mai puternică grupare, cuprinzând 70 de secțiuni, a foștilor elevi și a colegilor profesorului Sp. Iacobescu, *Corpul Contabililor Autorizați și Experți Contabili,* unde el activează în Consiliul Superior alături de d-l Rector ca delegat al Inaltei Academii de Comerț, încă dela înființare, adică din momentul ce alt neîntrecut profesor, fostul Ministru Trancu-Iași, a reglementat prin Lege exercitarea profesiunei de Contabil în România, mai înainte ca alte multe țări, din Occident chiar, să se gândească la asemenea legiferare, acest corp aduce prin glasul meu d-lui Iacobescu un omagiu de admirațiune și de recunoștință, ce toți îi datoresc.

Grație învățăturilor lui Sp. Iacobescu, în foarte mare parte și grație Legei Trancu-Iași fiecare contabil ocupă un loc și un rol bine definit în vasta structură economică a Țării Românești.

Pentru mine, îmi este cu atât mai scumpă însărcinarea de

a omagia pe Sp. Iacobescu din partea marei familii a contabililor din întreaga Țară, cu cât eu însumi contabil de meserie, am avut prilejul plăcut de a fi fost la Școala Sup. de Comerț din București — după neuitatul profesor Th. Ștefănescu — și profesor de contabilitate al sărbătoritului de azi.

Veți binevoi a recunoaște cu toții că : Nu poate fi bucurie mai mare ca aceia a profesorului care asistă la o manifestație atât de frumoasă ce se face fostului său elev.

Să trăești, dragă Iacobescu, și să ajungi a împlini și 50 ani de profesorat !

D-l Dr. Petru Drăgănescu Brateș, aduce salutul călduros și prietenesc al colegilor din Corpul Absolvenților Școalelor Comerciale Superioare și relevă colaborarea domnului Prof. Iacobescu la „Revista Generală de Comerț și Contabilitate". Deasemenea îi prezintă felicitări și bune urări din partea foștilor colegi din Banca Națională a României.

D-l Prof. Const. G. Demetrescu, Vice Președinte al Asociației Profesorilor de Științe Comerciale din România, spune că această asociație scrie în cartea sa de aur una din cele mai strălucite pagini, cu prilejul sărbătoririi președintelui ei, d-l Prof. Spiridon Iacobescu.

In numele colegilor profesori de științe comerciale, exprimă recunoștință și admirație pentru prețioasa operă științifică din strălucirea căreia s'a luminat întreaga profesiune ; relevă că spre mândria neamului nostru, valoarea acestei opere a fost recunoscută de cei mai distinși profesori ai Academiilor și Universităților Comerciale din Străinătate.

Scoate în evidență că acest mare maestru a creiat nu numai o operă scrisă, ci și una vie, tot atât de valoroasă — discipolii săi.

D-l Victor Ionescu, Președintele Asociației Licențiaților Academiilor Comerciale, elogiază pe sărbătorit pentru dragostea pe care a arătat-o întotdeauna, atât studenților cât și licențiaților acestei academii. Il asigură pe d-l Prof. Iacobescu de tot devotamentul foștilor săi elevi, exprimându-i urări, atât d-sale cât și familiei.

D-l I. A. Constantinescu, membru în Consiliul Permanent al Ministerului Educației Naționale, vorbește în calitate de director al liceului comercial „Regele Carol I" din București și exprimă d-lui Prof. Iacobescu — Președintele Comitetului

Școlar al Liceului Comercial de sub conducerea sa — omagii și recunoștință pentru interesul și dragostea, pe care sărbătoritul o arată pentru propășirea acestui liceu.

Ca amintire și omagiu, îi oferă sărbătoritului un splendid „Album", în care se oglindește întreaga activitate a liceului comercial „Regele Carol I".

D-l Senator Prof. N. Penescu, arată marile merite ale d-lui Prof. Iacobescu, contribuția d-sale în toate domeniile în care a activat și a realizat ordine, progres și prestigiu.

D-l Niculescu Ritz, în numele Sfatului Negustoresc, arată că dintre toate științele cari se predau la Academia Comercială, cea mai importantă pentru negustorime este știința contabilității, care formează temelia oricărei întreprinderi economice. Elogiază munca rodnică și constructivă a sărbătoritului, exprimând sentimente de recunoștință din partea întregei negustorimi.

D-l Prof. Alex. Costache, ca Vice-Președinte al Corpului Contabililor Autorizați și Experți, Secția Ilfov, aduce față de sărbătorit, omagii de devotament și recunoștință.

Sărbătorirea Profesorului Spiridon Iacobescu este aceia privind un om și o operă. Omul este sufletul său, iar opera este monumentala lucrare științifică a sărbătoritului. Relevă apoi însușirile de creațiune și competență ale d-lui Prof. Spiridon Iacobescu, ca profesor, ca membru al Corpului Contabililor, ca președinte al Cercului de Studii, asigurându-l de dragostea întregului Corp de Contabili. Roagă pe sărbătorit a primi calitatea de membru de onoare al Corpului Contabililor Secția Ilfov.

D-l Mociorniță felicită pe d-l Prof. Spiridon Iacobescu pentru toată activitatea sa științifică și culturală.

D-l Alexandru Ionescu, Inspector Școlar, vorbește în numele primilor licențiați ai Academiei Comerciale din București și exprimă d-lui Prof. Spiridon Iacobescu întreaga gratitudine și recunoștință pentru activitatea sa științifică.

D-l Stancu Brădișteanu, Președintele Federației Generale a Asociațiilor Profesionale de Salariați Publici, omagiază pe sărbătorit pentru munca ce a depus pentru ridicarea economică a funcționarilor publici din România.

D-l N. K. Constantinescu, vorbește în numele Asociației Experților Contabili din România și al Federației Asociației

Profesionale de Contabili, relevând simțămintele de solidaritate profesională, pe care sărbătoritul a știut să le insufle acestei bresle.

D-l Trandafirescu Nămăești, din partea Asociației Contabililor Autorizați, vorbește despre Legea Corpului Contabililor și arată că sărbătorirea d-lui Prof. Iacobescu este o adevărată manifestare a științei contabilității în România.

In numele A.P.C.R., exprimă urări și felicitări marelui maestru Spiridon Iacobescu.

D-l Alexandru Botez, Directorul Ziarului „Profit și Pierdere", elogiază pe sărbătorit și pe d-l Prof. Trancu Iași.

Studentul Petre Brezuleanu, dela Academia Comercială din București, în numele Asociației Studenților, exprimă devotament și admirație marelui maestru, Spiridon Iacobescu.

Se dă cetire numeroaselor telegrame de omagiere, primite din partea profesorilor și tuturor organizațiilor economice din țară, după care urmează răspunsul sărbătoritului.

D-l Prof. Spiridon Iacobescu, cu modestia cunoscută numai oamenilor de știință, începe prin a arăta că d-sa a fost întotdeauna împotriva unor astfel de sărbătoriri. A fost însă pus în fața unui fapt împlinit și a trebuit să vină la această manifestare. Spune apoi că se simte dator să muncească, pentru a putea plăti tot ce fiecare din noi este dator societății, în care ne-am născut și trăim, pentru ridicarea nivelului ei la locul ce i se cuvine. Arată cât de greu este astăzi să se călăuzească o lume pe drumul cel drept și mai ales pe calea adevărului. Își reamintește cu drag de primele începuturi ale cercetărilor sale și cum a fost încurajat și ajutat de șefii și prietenii săi.

Recomandă tineretului să se verifice în orice acțiune va întreprinde, pentru a vedea ce știe și ce nu știe și să găsească prin aceasta mijlocul de a putea atinge ținta ce urmărește.

Relevă concursul prețios, ce i l-a dat în tot timpul d-l Prof. Grigore Trancu Iași, d-l N. Butculescu, fostul d-sale profesor și colegii d-sale.

Mulțumește Ministrului Educației Naționale pentru cuvintele de caldă apreciere și mai ales de încurajare, ce i s'au adresat prin directorul general, d-l dr. Ilie Purcaru, pe care îl apreciază în deosebi, pentru alesele însușiri, pe cari i le relevă.

Mulțumește apoi d-lui Rector Răducanu, tuturor oratorilor și comitetului de inițiativă.

Termină cu un cald apel către tineret, să muncească, să construească în domeniile lor de specialitate, aceasta fiind adevărata sărbătorire, la care și d-sa ar lua oricând parte.

Seara a avut loc un banchet intim la Restaurantul „Luzana", la care au ținut cuvântări și s'au răscolit amintiri duioase de către d-nii Dumitru Stănescu-Teodoru, dr. P. Drăgănescu-Brateș, profesorii Const. G. Demetrescu, Alexandru Costache, etc.

„Lumea nu începe numai dela cei de astăzi". O afirmație prețioasă.

București, 17 Febr. 1937

Iubite D-le Decan Butculescu,

Comitetul de inițiativă pentru sărbătorirea mea dela 7 Februarie 1937, fericit de participarea Dvs. și cuvintele frumoase ce le-ați spus la amintita sărbătorire vă transmite prin mine călduroasele sale mulțumiri.

Intrucât mă privește pe mine, Eu sărbătoritul, am față de Iubitul nostru Decan, sentimente mai adânci, sădite în sufletul meu, din vremea copilăriei mele, când i-ai fost dragul său Profesor de Contabilitate, după preaveneratul Teodor Ștefănescu.

Vremurile care au urmat de atunci ne-au pus în serviciul cauzei profesiunei noastre, unde am activat fără preget, ridicând nivelul acestei profesiuni, până la ceeace este astăzi.

Pentru aceasta însă cel mai devotat susținător al ei, a fost totdeauna Decanul Nicolae Butculescu, căruia îi urez încă mulți ani de perfectă sănătate, pentru ca să se bucure de puii săi, atât cei din familia firească, cum și cei din marea familie a Contabililor din țara noastră.

Cu toată dragostea (ss) *Sp. Iacobescu*

COLEGI, Citiți și răspândiți „Revista Generală de Comerț și Contabilitate"

Jurisprudențe fiscale

Art. 31 pct. 6 și 7 din legea Contribuțiunilor directe. — Amortizarea investițiunilor mobiliare la întreprinderile comerciale. [1])

Mobilierul întreprinderilor comerciale fiind asimilat instalațiunilor mobiliare din întreprinderile industriale, se bucură de aceiaș cotă de amortisment (până la 15%) și se scade din beneficiul impozabil.

Regim de favoare. — Automobilele ce servesc întreprinderile comerciale se bucură de cota de amortisment de 20%.

Decizia Comisiei Centrale publicată în Mon. Of. 125/934 nu poate modifica și interpreta astfel dispoz. art. 31 p. 6 și 7 din l. c. d.

Având în vedere că contribuabilul D. N. a făcut recurs împotriva deciziunei cu nr. 899/933 a Comisiunei II-a de Apel, pentru următoarele două motive formulate și desvoltate prin motivele depuse separat în această instanță și anume :

1. „Exces de putere și violarea legei contribuțiunilor directe.

Comisiunea de Apel n'a admis să fie scăzută suma de lei 287.121 amortisment de investiții, pe motiv că întreprinderile comerciale nu pot beneficia de amortismentul prevăzut la punctul 6 și 7 din art. 31 din legea contribuțiunilor directe.

Legea contribuțiunilor directe în art. 31 nu face nici o distincțiune între întreprinderi industriale și cele comerciale, ci arată că venitul net se obține scăzându-se din veniturile brute rezultate din operațiunile făcute în cursul anului, cheltuelile proprii ale întreprinderii, deci le asimilează unele cu altele în ceeace privește amortismentul.

In primul paragraf al acestui articol, chiar arată „că chiria sau arenda se scade, a imobilelor cari servesc întreprinderilor comerciale sau industriale", prin acest paragraf legiuitorul accentuiază din nou că nu este nici o diferență între întreprinderi comerciale și industriale.

Mai mult, în paragraful 6 din sus numitul articol, legiuitorul nu face nici o diferență în ceeace privește amortismentul, când spune : „amortismentul pentru instalațiunile mobi-

1) Din „Curierul financiar" No. 1 din 1937.

liare și imobiliare până la 15% din prețul lor de cost, în condițiile dela punctul 7 de mai jos".

Acest punct conține următoarele : „Chiria instalațiilor care n'au caracterul de mobile în natură, dacă acestea aparțin exploatatorului, se vor scădea sumele necesare, fără a putea depăși 15% din cost".

Deci, nici paragraful 7 din articolul de mai sus, nu face nici o deosebire între întreprinderile comerciale și industriale, căci vorbește de exploatator.

Rezultă că în tot articolul 31 al L. C. D., legiuitorul nu a făcut nici o diferență între amortismentul la industrie și comerț.

Chiar ordinul Ministerului de Finanțe nr. 133907/1927 spune că nu este nici o diferență.

Toate jurisprudențele sunt în acest sens.

Aceasta era situația pentru amortismentul prevăzut în art. 31 punctul 6 și 7 din L. C. D. înainte de decizia Comisiei Centrale publicată în Monitorul Oficial nr. 125/1934, care nu recunoaște acest lucru, spunând că amortizarea nu este admisibilă decât la întreprinderile industriale, ceeace în fapt această decizie modifică legea cu toate că art. 83 din L. C. D. atribuțiunile acestei Comisii centrale fiscale sunt de „a da norme generale la constatări, evaluări și aprecieri, iar nu a modifica L. C. D.. In fața acestei decizii a Comisiei centrale fiscale se pune întrebarea : Sumele învestite în mobilier, cum le poate amortiza comerciantul, căci la cheltueli nu le poate da și decizia de mai sus oprește de a fi amortizate ?

Este inexplicabil rostul acestei decizii care modifică art. 31 din L. C. D. și toate jurisprudențele date înainte de această decizie, precum și ordinul Ministerului de Finanțe nr. 133907/1927.

Prin hotărârea Secției II de Apel București nr. 3545 din 8 Mai 1935, deci în urma deciziei Comisiei Centrale fiscale a Ministerului de Finanțe, care este dată în anul 1934, casează hotărârea comisiei de apel nr. 1223/1935 depe lângă Administrația financiară de Constatare Contribuțiuni directe Sect. II Negru din Capitală : care nu a scăzut amortismentul la întreprinderile comerciale.

2. In ceeace privește amortismentul la camionetă, în sumă de lei 72.473, care nici pe această sumă nu a scăzut-o, pe lângă cele expuse la motivul dela punctul 1, aci chiar decizia co-

misiei centrale fiscale, admite acest amendament, prevăzând chiar un coeficient de amortizare mai mare, de 20%, decât cel prevăzut în art. 31 punctul 6 și 7.

Având în vedere că, pentru a da această soluțiune Comisiunea de Apel scade din venitul impozabil stabilit prin procesul verbal de impunere nr. 1/935, de lei 900.444, sumele de lei 15.500, convorbiri telefonice și cheltueli nejustificate, din contul de cheltueli generale, lei 8.500 rechizite de biurou rămase la inventar la finele anului și lei 15.325 diferența de curs din contul mărfei generale, ce au fost adăogate la venit și a menținut în beneficiul impozabil sumele de lei 72.473.- amortismentul camionetei și lei 287.121.- amortismentul mobilierului întreprinderei, ce nu intră în cadrul amortismentului prevăzut de art. 31 aliniatul 6 și 7 din legea contribuțiilor directe, care se aplică conform deciziunei Comisiei Centrale Fiscale publicată în Monitorul Oficial nr. 125/934 numai întreprinderilor industriale.

Considerând că, în urma concluziunilor reprezentanților părților, Curtea examinând actele din dosarul instanței de fond și deciziunea atacată cu recurs, constată că ambele motive de recurs sunt întemeiate și urmează a fi admise pe considerațiunea că în conformitate cu dispozițiunile art. 31 al. 6 și 7 din legea contribuțiunilor directe și paragraful 97 din instrucțiunile ministeriale de aplicarea acestei legi sunt amortizabile atât mobilierul întreprinderilor comerciale care este asimilat instalațiunilor mobiliare la întreprinderile industriale și a cărui cotă de amortizare este fixată până la 15% din prețul lui de cost, cât și automobilele ce servesc întreprinderei și a căror cotă de amortizare poate ajunge conform deciziei Comisiei centrale fiscale publicată în Monitorul Oficial nr. 55/932 până la 20% anual, astfel că instanța de apel menținând în beneficiul impozabil amortismentul mobilierului și al camionetei întreprinderei recurentului, a săvârșit un exces de putere și o violare a dispozițiunilor art. 31 al. 6 și 7 din legea contribuțiunilor directe.

Că, astfel fiind, recursul contribuabilului D. N. este întemeiat și urmează a fi admis și în consecință deciziunea Comisiunei II-a de Apel nr. 899/935, casată cu trimetere spre o nouă judecare a apelului contribuabilului recurent, în conformitate cu normele indicate mai sus, etc.

Curtea de Apel Buc. Secția II. Decizia No. 229/936.

Impunerea arendărilor cari țin contabilitatea regulată

Arendașii care țin contabilitate regulată și sinceră pot fi declarați neimpozabili în cazul când ei dovedesc că în urma exploatării pe care au făcut-o n'au realizat nici un beneficiu.

Considerând că potrivit art. 40 din legea contribuțiunilor directe aprecierea veniturilor nete ale arendașilor în cazul când nu țin o contabilitate regulată și nu se poate dovedi acest beneficiu, se va face ținându-se seamă de valoarea locativă a proprietăților exploatate, stabilită la recensământ, conform normelor ce se vor stabili de comisiunea Centrală Fiscală.

Considerând că acest text a fost interpretat prin avizul Comisiunei Centrale Fiscale publicat în „Monitorul Oficial Nr. 125 din 1934 în sensul că arendașii nu pot fi supuși la impozitul minimal prevăzut de art. 39 din legea contribuțiunilor directe.

Comisiunea decide că, atunci când arendașii de terenuri agricole țin o contabilitate sinceră și regulată și din întreprinderea lor rezultă pierderi, ei nu vor fi impuși la impozitul minimal prevăzut de art. 39 din legea contribuțiunilor directe.

(A se vedea jurnalul Nr. 43.778 din 1937, Decizia Comisiei Centrale fiscale).

* * *

*) *Impozit comercial, complimentar. Scădere. — Diferențe de*

Impozit comercial, complimentar. Scădere. — Diferențe de curs la efecte publice. Nu se scad. — Art. 30, 31, pct. 10 lcd.

Impozitul complimentar fiind independent de impozitul comercial și nefiind exceptat dela scădere prin art. 31 pct. 10 l.c.d. se consideră drept cheltuială a întreprinderii și se scade din beneficiul brut.

Deciziunea Comisiunei Centr. Fiscale publicată în Mon. Of. Nr. 37 din 1930, care stabilește contrariul, adaugă la lege și deci nu poate fi ținută în seamă.

Diferențele de curs la efectele publice nu se pot admite la scădere întrucât fluctuațiile de curs pot fi nu numai în defavoarea contribuabililor ci și în favoarea lor.

*) Din Revista „Tribuna financiară" Nr. 51 din 1937).

Asupra recursului făcut de Noua Fabrică de Postav Azuga prin reprezentantul său legal în contra deciziei Nr. 4920 din 1933, a Comisiunei de Apel de pe lângă Administrația Financiară de constatare Prahova, prin care s'a admis în parte atât apelul făcut de către numita recurentă cât și cel făcut de fisc în contra procesului verbal de impunere cu Nr. 273 din 1932 și s'a redus venitul impozabil al recurentei la 4.087.415 lei.

Având în vedere actele și lucrările dosarului, susținerile și opunerile părților.

Având în vedere că recurenta prin recursul său a invocat trei motive de casare și anume :

1. Exces de putere, violarea art. 35 și 39 din legea contrib. directe prin aceea c ăa înlăturat nemotivat raportul de expertiză fiindcă a adăugat la beneficiu prin apreciere, o sumă globală de 1.750.000 lei, care nu reprezintă un post anumit, ci o parte din totalul de lei 6.977.234, format din sute de înregistrări comptabile.

2. Violarea art. 31 din punctul 10 din legea contrib. directe prin aceea că deși a cerut înaintea comisiunei de apel să se scadă din beneficiu brut suma de 649.864 reprezentând impozitul complimentar achitat în anul precedent, întrucât constitue o cheltuială certă a întreprinderei, totuși comisiunea de apel a respins această cerere pe considerațiunea că acest impozit nu se poate scădea din beneficiul impozabil față cu deciziunea comisiunei centrale fiscale din 30 Oct. 1930, ca adaus la par. 87 din instrucțiunile legei contrib. directe, care precizează că prin impozitul legei de față se înțelege atât impozitul calculat cu cota dela art. 30 cât și cel calculat dela art. 32 din aceeași lege plus cotele adiționale.

3. Violarea art. 30 și 31 din legea contrib. directe prin aceea că comisiunea de apel ca și prima instanță de impunere a adăogat la beneficiul brut suma de 91.572 lei reprezentând pierderea pe care a suferit-o în cursul anului prin scăderea cursului la efecte publice și acțiuni și instanțele de fond refuză să o admită pe motiv că nu ar fi efectivă.

In ce privește primul motiv.

Având în vedere că comisiunea de apel prin decizia atacată cu recurs motivează că nu poate fi vorba a fi scăzută din beneficiul brut întreaga sumă de 6.977.234 indicată că ar fi plătită pentru diferența de preț, bonificații, scontări, etc. ceeace

ar reprezenta cam 10 la sută din totalul deverului, deci o sumă enormă și a admis ca cheltueli numai suma de 3.477.234 lei, cum a hotărât și prima instanță adică 5 la sută din totalul deverului, care se apropie de realitate față de contractele încheiate cu diferite firme cu care recurenta lucrează.

Considerând că procedând astfel comisiunea de apel nu a comis nici un exces de putere sau vreo violare de lege, ci motivarea sa fiind o chestiune de fapt, în raport cu elementele dela dosar, de care a ținut seamă ,scapă cenzurei instanței de casare, astfel că acest motiv este neîntemeiat.

In ce privește cel de al doilea motiv, recurenta se plânge că numai prin violarea art. 31 pct. 10 din legea contribuțiunilor directe comisiunea de apel nu a admis la scădere impozitul complimentar achitat în anul precedent întrucât constitue o cheltuială certă a întreprinderei sale.

Având în vedere că potrivit art. 31 punctul 10 din legea contr. directe se scad toate cheltuelile întreprinderei cu excepția „impozitul de față".

Considerând că impozitul complimentar a cărei scădere se cere de către recurentă, este o dare excepțională, deosebită de impozitul comercial și reglementată separat în art. 42 al legei contrib. directe, iar dovada că în speță este vorba de un impozit deosebit rezultă din faptul că, potrivit legei (art. 42 al. penultim) în compunerea venitului impozabil la complimentar la societățile anonime, intră și alte venituri pe lângă cele impuse la impozitul elementar comercial, astfel că este imposibil de admis că, impozitul de față la care se referă art. 31 pct. X cuprinde și impozitul complimentar, care are o altă așezare și de care art. 31 nici nu se ocupa.

Că a se decide altfel, ar fi să se dea acestui text de lege o interpretare extensivă, contrară normelor de interpretare a legilor.

Intr'adevăr, disp. art. 31 punctul X prin care se exclude dela scădere impozitul de față, constitue o derogare dela principiul general stabilit prin acelaș text de lege, potrivit căruia toate cheltuelile întreprinderii se scad din beneficiul brut spre a se stabili venitul impozabil ; derogările și excepțiile fiind de strictă interpretare ele nu pot fi extinse pe cale de analogie.

Că astfel fiind, acest motiv de recurs este întemeiat și în consecință urmează a se admite recursul iar deciziunea co-

misiei centrale pe care se bazează comisiunea de apel când ajunge la soluțiunea dată, nu poate fi ținut în seamă, dat fiind că prin această deciziune se adaugă la lege.

In ce privește cel de al treilea motiv :

Având în vedere că din deciziunea atacată cu recurs se constată că suma de 91.572 lei ce reprezintă diferențe de curs, la efecte publice nu este admisibilă la scădere, întrucât ea nu reprezintă o pagubă efectivă, aceste fluctuațiuni de curs putând a fi alta dată în favoarea societății după cum sunt în defavoarea ei ;

Considerând că acest al treilea motiv de recurs urmează a se respinge, întrucât comisiunea de apel, motivând în fapt acest capăt de cerere, fiind de suverana ei apreciere, scapă cenzurei instanței de casare.

(Curtea de Apel București S. III, Decizia Nr. 70 din 1936).

D-nii abonați cari nu primesc regulat revista sunt rugați a ne aviza de îndată ce nu primesc un număr. Reclamațiunile târzii sunt greu de rezolvat și de multe ori imposibil de soluționat în mod favorabil.

Arătați înaintașilor voștri că ați știut să trageți profit din sfaturile și lucrările lor și încredințați publicitatea reclamelor, precum și bilanțului întreprinderii unde lucrați, la:
REVISTA GENERALĂ DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE
care este condusă de colegi ce reprezintă și apără interesele noastre.

Recenzii

Le contrôle bugetaire par *Robert Satet*, Delmas Edit. Paris 1936.

„Institutul Internațional pentru organizarea Științifică a muncii" s'a preocupat în ultimii ani de problema controlului budgetar, ținând sub auspiciile sale un prim congres în 1930 la Geneva.

D-l R. Satet, profesor de *„Studiul controlului bugetar"* la Paris a făcut o amplă dare de seamă a acestui Congres, iar anul acesta a îmbogățit literatura cu o nouă lucrare, în care — după o expunere teoretică a chestiunei — dă o serie de aplicații din diverse industrii atât din Franța cât și din străinătate.

Autorul a avut la îndemână o bogată documentație atât din literatura cercetată cât și din ancheta ce a făcut in diverse țări.

In ce privește România citează lucrarea d-lor Prof. C. Alesseanu și V. M. Ioachim (L'application de la Compt. publique à l'Etat et aux Regies autonomes) și lucrarea d-lui Prof. A. Gheorghiu (Contab. soc. de gaz metan).

Iar ca aplicațiuni, citează Soc. Reșița, Unirea, Soc. de telefoane, Soc. de gaz metan și toate regiile autonome.

După cum se vede, autorul este bine informat și ne pare bine că de astădată n'am fost ignorați cum se întâmplă în alte lucrări de specialitate.

Un merit revine colegilor noștri din țară, cari au știut să pună contabilitatea în legătură cu controlul budgetar și să scoată în evidență foloasele acestei metode de urmărire a operațiunilor unei întreprinderi.

Adoptând metoda contabilității previzionale, care trebue să meargă mână în mână cu contabilitatea realizărilor, se introduce principii raționale în conducerea întreprinderilor.

Numai unită cu controlul budgetar, contabilitatea devine ceeace o denumeau vechii autori busola întreprinderii.

Budgetul într'o întreprindere particulară prezintă desigur unele greutăți în întocmirea și executarea lui, pentrucă întreprinzătorul de multe ori nu poate influența atmosfera exterioară, însă poate lua din vreme măsuri contra influențelor conjuncturii externe, dacă la intervale cât mai scurte compară cifrele previzionale cu cifrele realităților.

Autorul stăruie cu drept cuvânt asupra acestor idei pe care e consideră ca făcând parte integrantă din organizarea științifică

a muncii într'o întreprindere, așa după cum arată și d-l prof. Manoilescu în cursul său de „Economie politică și Raționalizarea întreprinderilor predat la școala politehnică.

Dr. Statet nu vorbește în lucrarea sa de un singur budget, ci de o serie de budgete, cari sunt proprii fiecărei întreprinderi industriale ș. a.

Budgetul vânzărilor, budgetul producției, budgetul aprovizionărilor, budgetul cheltuelilor [*a)* de fabricație, *b)* de administrație și comerciale). Budgetul investițiunilor și budgetul trezoreriei.

Toate la un loc formează *„budgetul general al întreprinderii"*. Spre deosebire de budgetul statului, întreprinderile trebue să alcătuiască și budgete intermediare pe interevale de timp mai scurt, precum și budgete paralele după posibilitățile viitoare ale întreprinderii (budgete pentru vânzările maximale, pentru vânzări minimale, budgete medii).

Partea interesantă a lucrării domnului Satet o formează exemplele ce se dă de metodele aplicate în diverse întreprinderi pentru controlul budgetar cu aprecierile firmelor respective asupra foloaselor ce le are de pe urma acestui control.

Contabilii și conducătorii de întreprinderi cari vor să fie în curent cu principiile de organizare rațională a muncii și a adminstrației trebue să citească această carte.

Dr. Vim

Intreprinderile Românești de Credit sub influența conjuncturei (1919—1932) de *V. V. Protopopescu*, dr. Șt. Economice, București 1936, Tipografia „Lupta", N. Stroilă.

Autorul semnalează în introducere că știința economică românească suferă de lipsa cercetărilor conjuncturale.

In deosebi ducem mare lipsă de statistici lucrate după norme științifice.

In studiul d-sale, autorul cercetează conjunctura, sub două aspecte :

Conjunctura generală economică cuprinzătoare a tuturor mișcărilor petrecute în organismul Economiei Naționale și care au putut să influențeze într'un fel sau altul mersul general al întreprinderilor de credit și al II. conjunctura specială referitoare exclusiv la întreprinderile de credit.

In partea I autorul analizează un bilanț global al băncilor studiind compoziția activului și pasivului modul de procurare a mijloacelor

de lucru și dinamica bilanțului, în perioadele 1919—1925, 1925—1929 și 1929—1932.

Numărul băncilor crește dela 486 în 1919 la cifra maximă de 1122 în 1928 și scade la 1037 la 1931. Graficul întocmit la pag. 34 ne arată evoluția diferitelor posturi din activ și pasiv.

Foarte interesant este graficul dela pag. 57 și 58 care ne prezintă linia de evoluție a deprecieri monetare, a emisiunilor de acțiuni și majorări de capital, a mijloacelor proprii și mijloacelor străine, activului realizabil, activului disponibil, pasivului exigibil, etc.

Nu mai puțin important este graficul lichidității dela pag. 57.

In capitolul II se ocupă de analiza indicilor economici generali.

1. Indicele g-l al acțiunilor în bursă.
2. „ valorilor cu venit fix.
3. „ prețului de detail.
4. „ dobânzilor.
5. „ ipotecilor înscrise.

din interpretarea cărora rezultă:

1. O stare conjuncturală favorabilă de ordin pur speculativ în intervalul 1919-1924 prin hausse a valorilor de bursă.

2. O stare conjuncturală favorabilă prin regimul scumpirei dobânzilor și a nivelului ridicat al vieții.

3. O stare conjuncturală favorabilă prin cererile mari de credite ipotecare.

Rentabilitatea în diferite ramuri de activitate bancară, industrială, comercială, este redată pentru intervalul de timp studiat în graficul dela pagina 107, iar riscurile întreprinderilor de credit sunt studiate în paginele următoare.

In concluziune autorul relevă câteva observațiuni de ordin general.

1. Legătura intimă dintre fenomenul monetar și bilanțul global.
2. Abundență de numerar.
3. O creștere generală a bilanțului global ceiace în esență reprezintă o desvoltare a operațiunilor de bancă.
4. Insuficiența valorică a mijloacelor de lucru ale întreprinderilor de credit, lucrarea merită a fi consultată de cei care se interesează de chestiunile economice la noi. **Brateș**

Impozitul pe salarii de *I. M. Gabroveanu*, 34 pag. ed. 1937. — Colegul nostru d-l I. M. Gabroveanu, licențiat al Academiei de Inalte studii Comerciale din București, cu multă experiență în chestiunile fiscale, a dat la iveală o broșură de 34 pagini, în care

se ocupă în mod amănunțit și cu multă competință de diferitele impozite ce apasă, în prezent, asupra veniturilor din salarii.

D-sa după ce analizează fiecare impozit în parte — impozitul fiscal de 4 și 8%, impozitul pentru drumuri, camerile de muncă, Casa Asig. Sociale, și supra cota, — arătând, cu exemple, felul lor de calcul cum și legile speciale pe baza cărora au fost creiate, enumără dificultățile de calcul, izvorâte tocmai din cauza variației acestor legi speciale — și ne înfățișează într'o expunere clară și practică, câtă pierdere de timp și muncă inutilă se cheltueşte din partea celor ce sunt chemați sa țină evidența acestor impozite, — reținându-le, — și apoi vărsându-le fiscului.

Actualul sistem de vărsare a impozitelor pe salarii, nu prezintă nici un mijloc de control, fiindcă e o imposibilitate ca funcționarul respectiv dela Ad-ția Financiară să aibă timpul material ca să facă verificarea, în intregime, a statelor de vărsare prezentate.

Pentru remedierea acestor rele, pentru simplificarea reținerii impozitelor adiționale și supra cotei, asupra salariilor, cum și pentru ușurința verificării statelor de vărsare respective, din partea organelor Ministerului de Finanțe, d-l I. Gabroveanu, propune un sistem de coeficienți aplicați la diferite categorii de salarii.

Acești coeficienți fixați pe bază de oarecari calcule, și în raport cu randamentul actual al tuturor impozitelor adiționale și apoi al supra cotei, s'ar aplica global asupra fiecărei cetegorii de salariu și s'ar ajunge la o cifră globală de adiționale, care apoi s'ar repartiza periodic, — lunar, trimestrial — de organele fiscului, diferitelor case speciale.

Acest sistem ar putea fi privit drept îndrăznet de către teoriticieni, însă eu cred că el e realizabil în practică, binențeles după oarecare studii de amănunt făcute de cei ce sunt chemați a se ocupa de asemenea chestiuni în administrația finanțelor.

Din parte-mi, recomand această lucrare tuturor colegilor, cari se ocupă de chestiunile fiscale pentru, cari prezintă un vădit interes.

Th. Nitzu

Dr. D. D. Pascu: **Banca Națională a Albaniei** cu o prefață de *Prof. Victor Slăvescu.* — Ca urmare la interesantul studiu privind Băncile de Emisiune din Balcani, d-l Dr. D. Pascu ne-a dat anul trecut o lucrare complectă privind numai Banca Națională a Albaniei, care are o situație cu totul specială în cadrul acestor instituții.

Autorul a cules un bogat material informativ o bună parte la fața locului, — a analizat acest material cu obiectivitate științifică în lumina principiilor cari frământă astăzi viața economică politică a Statelor.

Domnul Pascu a ținut prin acest studiu să scoată în evidență urmările economice și financiare, pe care le poate avea dependința Băncii Naționale de capitalul străin, așa cum este cazul Băncii Albaniei, mai ales când la acordarea concesiunei nu s'a apărat în deajuns interesele statului și ale economiei naționale.

Autorul relevă și explică unele fapte caracteristice în legătură cu funcțiunea Băncii Albaniei, care — deși nu are rădăcini în țară — totuși a reușit să mențină cursul hârtiei monetă datorită acumulării de aur.

Este singura parte meritorie din activitatea acestei Bănci, obținute însă cu mari sacrificii din partea economiei naționale.

De aci autorul trage concluzia că un capital străin nu poate decât să-și urmărească numai interesele sale proprii de rentabilitate.

Noi credem însă că vina nu este atât a capitaliștilor străini cât a acelora cari nu știu să reziste pretențiunilor exagerate a acestora.

Albania nu se putea lipsi de acest capital, ca probă că n'a fost în stare să acopere tranșa de capital rezervată naționalilor, dar era de datoria guvernanților să știe să se servească de acest capital.

Domnul Pascu face un scurt studiu comparativ al Băncii Naționale a Albaniei cu celelalte Bănci de emisiune din punct de vedere al constituirii, al funcționării și al rezultatelor.

Aci credem că s'a strecurat o eroare de tipar la pagina 48, unde s'a trecut Banca Națională a României printre Băncile de Stat când știut este că s'a înființat de particulari în participație cu Statul, participație care la un moment dat se și vânduse.

Un tablou interesant găsim în acest studiu comparativ în ce privește veniturile brute și cele nete.

In acest tablou vedem că cea mai costisitoare administrație este aceea a Băncei Albaniei cu 85,10 % cheltueli față de venituri brute, după care la distanță foarte mică vine *România* cu 80,39 % față de Jugoslavia cu 42 %, Cehoslovacia cu 39,41 % etc. De aci deci nu se poate trage nici o concluzie privind legătura între felul de constituire a capitalului și cheltuelilor de administrație.

Pentruca autorul să poată trage o concluzie în legătură cu capitalul străin pe această temă, face o comparație între cheltuelele Băncii Albaniei și cheltuelele din prima epocă cu B. N. R.

(1880—1890) când procentul de cheltueli era numai de 18,75 % din veniturile brute.

Dar dacă se referea la situația din momentul apariției lucrării ?

Sunt în lucrarea domnului Dr. Pascu o serie de fapte și considerațiuni în strânsa legătură ca problemele monetare și financiare care preocupă azi pe toată lumea.

Autorul a reușit ca într'un studiu ca caracter mai mult monografic, să-și spună punctul său de vedere în probleme ce sunt în legătură cu politica monetară și de credit a unei țări.

Astfel că studiu merită a fi citit nu numai pentru datele bogate și exacte ce le conține privind Banca Națională a Albaniei dar și pentru critica și concluziile prilejuite de aceste date.

Dr. V. M. Ioachim

COLEGI, Conform art. 26 din Reg. Legei Corpului Contabililor, toți membrii sunt obligați să-și achite la zi cotizația și abonamentul. Vă rugăm să achitați la prima cerere abonamentul la Revista „Comerț și Contabilitate", organ oficial de publicații al Corpului Contabililor.

Cei întârziați cu plata nu vor mai fi trecuți pe tabloul anual al contabililor profesioniști și nu-și vor mai putea exercita profesiunea lor înaintea instanțelor judecătorești.

CĂTRE ABONAȚI. Toți d-nii abonați, cari sunt în măsură a achita infima sumă de lei 200.— costul abonamentului, sunt rugați a plăti la prima cerere, pentruca să putem continua trimiterea acestei raze de lumină fără plată, deocamdată și acelora cari șomează în adevăr și nu pot să plătească.

Reviste

France Comptable sub direcțiunea d-lui M. *Rene Delaporte.* — **Neuilly sur Seine.** Cuprinde:

1. **Le mois fiscale.**

2. **La science de l'homme,** în care într'o filozofică expunere arată tendința omului de a-și îmbogăți patrimoniul sub toate formele și raporturile și de a-l face să fructifice.

Pentru ziua de mâine ne trebuesc oameni de cunoștințe temeinice, de înaltă intelectualitate și de morală absolută la înălțimea problemelor de rezolvat.

Tinerimea noastră obosită nu ne dă speranță. Intrebuințarea tineretului a fost încercată la lucru dar cu rezultate lamentabile. Sunt educatori cari greșesc când în numele unei egalități nenaturale, fără considerațiuni de natura fiecărui copil, aplică acelaș program și regulament școlar tuturor. „De când condițiunile naturale ale existenței au fost suprimate de civilizația modernă, cunoașterea omului a devenit cea mai necesară din toate științele" termină sociologul articolul său.

D-l René Delaporte face un apel pentru sindicalizarea tuturor Contabililor (ceeace la noi s'a și realizat). După o statistică populația universitară în Europa a crescut dela 1913 până la 1932 cu 30% până la 38%.

In Franța, numai dela 1930 până la 1934, numărul studenților a crescut dela 45.000 la 86.800 și să mai spunem că la noi sunt mulți studenți.

3. „Rentabilitatea și Randamentul" articolul d-lui René Delaporte clarifică cele două noțiuni: rentabilitatea o consideră ca fiind raportul între beneficiul net și capitalul social, pe când randamentul financiar ar fi raportul între beneficiul net și întreg capitalul investit care ar cuprinde: capitalul social, plus rezervele și alte fonduri, plus împrumuturile, fără furnizori. **Brateș**

Din problemele cooperației românești comunicări făcute la Asociația generală a Economiștilor din România în 1935—1936.

Relevăm cuvintele d-lui Prof *V. Slăvescu*: **„Cred în Cooperație".**

D-sa subliniază în prim rând faptul că la noi cooperația suferă mult și nu poate lua o extindere mare din următoareie motive

prea a fost supusă multor încercări și experiențe puțin studiate, oferind astfel prilejul crizei economice să o găsească în plină desorganizare.

Ceeace a împiedicat și mai mult mersul ei normal a fost criza morală de care suferea și care se resfrângea mai mult asupra temeliilor: „solidarizare, idealism, încredere și avânt".

Termină cu exprimarea credinții că Cooperația la noi, sprijinită de oameni încercați și convinși de ideologia acestei mișcări va lua o desvoltare înfloritoare, necesară bunei diriguiri a economiei țărănești.

Singura salvare a țărănimei noastre o formează:

Cooperația și cooperatorii ei.

Urmează articolele:

Legislația cooperatistă în România de Prof. *I. N. Fințescu*
Asanarea și desvoltarea Băncilor populare de credit orășenesc de Colonel dr. *Al. Costin Dobre*
Agricultura țărănească și cooperația rurală de *Alex. Galan*
Asanarea și reorganizarea cooperației de credit Sătesc de *G. C. Popovici.* **Brateș**

Il bolletino del contribuente Direttore *Luigi Perregali* Milano 10 Dec. 1936, cuprinde:

Jurisprudențe și studii juridice de actualitate referitoare la impozite comerciale, industriale și imobiliare.

The incorporated accountants journal London, Secretary *A. A. Garret* Ianuarie 1937.

Confratele nostru își exprimă regretul pentru plecarea fostului rege Eduard VIII dela tron, exprimându-și în acelaș timp și satisfacția că aceasta s'a produs fără nici o clintire a solidarității Imperiului Britanic, ceeace a dovedit încă odată puterea lui de coeziune, putere care este surpriza și admirația lumii întregi.

Relevă în acelaș timp și abilitatea primului ministru Baldwin, care în cuvântarea sa în Camera Comunelor a fost foarte simplu foarte omenesc și foarte strălucitor.

Aduce toate laudele regelui succesor George VI, care ca Duce de Kent a luat parte la inaugurarea localului Institutului Experților-Contabili în 1929.

Cu ocazia suirii pe tron, o adresă cu bune urări i-a fost înaintată din partea Consiliului Asociației.

La adunarea generală a secțiunei Soc. Experților Contabili din Newcastle — upon — Tyne d-l Colonel Sir Frank R. Simpson Bart., a spus că acționarii societăților au mare încredere când văd semnătura unui expert contabil în josul unui bilanț. D-sa ca inginer de mine aduce toate elogiile lucrărilor membrilor Asociației experților contabili. **Brateș**

Revista de Contabilidade e Comercio, Porto, Decembrie 1936. Cuprinde: Servicos Municipalizados. L'ame de la Publicité. La ensenanza de la practica profesional de Contador. Dos fundos em organismos corporativos. A technica moderna des balancos bancarios. O eusino da proffisao de caixeire. A industria portuguesa de curtumes, necessidade da sua organizacao. Legislacao de uso corrente. Porblemas de Contabilidade. Ecos e Comentarios. Bibliografia Indice do IV ano.

Reviste de drept comercial și studii economice, No. 1, Ianuarie 1937. Directori: *G. Tașcă* și *A. Chemale.* Cuprinde studiul D-lui Stelian Ionescu despre „Valoarea noțiunii de credit și protecțiunea legală în România în ultimii 20 ani" în care autorul insistă asupra necesității de a coordona străduințele de restaurarea ideii de credit cu climatul monetar în cadrul căruia ideea de credit urmează să se realizeze. Cât timp Economia națională va avea de suferit efectele instabilității monetare, nici un moment nu se poate spera în redresarea ideei de credit.

„**Vicisitudinile concordatului preventiv și necesitatea sistematizării sale științifice**" de *I. I. Georgescu.*

„**Aplicațiunile noului cod penal în comercial**" de *Dumitru T. Pascu.*

„**Considerațiuni asupra caselor de schimb în raport cu noua lege bancară**" de *I. Canul.*

Le Comptable No. 12 Decembrie 1936. Revue scientifique et professionelle des Comptables belges, *Bruxelles.* Cuprinde: Le revizeur. Valeurs réalisables. L'enseignement comptable. Fondation de la Societé. La responsabilité des Administrateurs et des Comis-

saires. Pour réformer la Societé Anonime. Arrêté ministeriel réglementant la délivrance des certificats d'origine. L'alignement des monnaies. Les etats généraux de la Comptabilité. La délivrance des Extraits cadastraux. Allocations familiales. Les pensions de retraite et de survie. Consultations. Faillite. Chèques postaux. Provisions. Prévisions. Système de Comptabilité Paiscrisie.

Brateș

Buletinul A. G. I. R. Decembrie 1936. Relevăm pasagiul: Inginer și Inginer comercial, în care se arată că Congresul A. L. A. C. I. a probat o excepțională maturitate de gândire și cele mai bine intenționate acțiuni în sectorul naționalismului și Economiei țărei noastre.

Își rezervă dreptul de a evidenția nepotrivirea titlului de inginer comercial.

Revista învățământului comercial, anul I, Nr. 1, Ianuarie 1937, apare trimestrial sub conducerea d-lui *Prof. Aurel Lepădatu.* Administrația: București str. Bratocea, 4. Tipografia Mercur S. A. Oradea. — Salutăm cu bucurie apariția acestui confrate care are să se ocupe de chestiunile speciale ale acestui învățământ, precum și de chestiuni de colegialitate.

Este drept că, așa precum afirmă primul articol al „Revistei Învățământului comercial" revista noastră — care nu e bătrână, ci viguroasă — s'a ocupat în coloanele sale și de probleme de învățământ comercial. Le trecem acum asupra tânărului confrate, mai ales pe cele de amănunt, dar vom continua a ne ocupa totuși de unele probleme mari, de care se leagă soarta comerțului și a contabilității și mai ales a absolvenților vechilor școli de comerț și liceelor comerciale de azi, precum și a licențiaților Academiilor de Comerț.

Chiar subsemnatul m'am ocupat în dese rânduri de aceste probleme și voiu continua atât în vechea cât și noua revistă.

Felicităm pe inițiator și urăm viață lungă tânărului confrate.

Drăgănescu-Brateș

Rugăm Secțiunile din țară să binevoiască a ne trimite scurte știri colegiale scrise la mașină.

Dela Cercul de Studii al Corpului Contabililor

Secția Ilfov

Conferința d-lui Prof. Al. Tănăsescu despre: „Contabilitatea prin imagini"

Marți 19 Ian. a. c. în cadrul ciclului de conferințe al Cerc. de Studii de sub președinția d-lui Prof. Sp. Iacobescu, d-l Prof. Al. Tănăsescu a desvoltat problema „Contabilitatea prin imagini".

D-sa începe prin a omagia cu câteva cuvinte frumoase pe acei cari prin munca lor au ridicat această știință a contabilității aici unde se găsește astăzi.

Relevă nouile curente în acest domeniu cari s'au creiat atât la noi cât și în străinătate.

Intrând în fond d-sa arată însemnătatea cum și avantagiile întrebuințării sistemului prin imagini mai ales în domeniul didactic.

După o expunere destul de argumentată d-sa împarte avantagiile acestui procedeu în 3 grupe bine lămurite: 1) Didactice, 2) Științifice și 3) Raționale.

Termină recomandând necesitatea întrebuințării acestui procedeu, iar pentru contabilitatea analitică recomandă registrul rațional.

Conferința d-lui August Em. Dorwagen, ținută în ziua de 25 Ianuarie 1937, despre: „Contabilitatea Agricolă"

Domnul August Em. Dorwagen, prin introducția ce face, arată marele rol ce agricultura îl joacă în economia mondială, față de industrie și comerț și că cu toate aceste, agricultura, are cea mai săracă literatură contabilă. Săracă și ca număr și cele mai multe sărace și în conținut.

In evoluțiunea posesiunei pământului agricol din țara noastră, face comparația structurei agricole, dela împroprietărirea țăranilor din 1864. față de actuala, care încă este evolutivă, căci mișcarea bunurilor rurale este liberă și deci structura noastră agricolă este continuu schimbătoare.

O statistică utilizabilă de structura agricolă, ne lipsește.

Fărămițarea pământului, duce negreșit la părăsirea regulelor de economie agrară, în dauna economiei naționale, dar e tot așa de negreșit și la pulverizarea contabilității agricole.

Arată că, evoluțiunea posesiunei pământului agricol, a jucat în toate timpurile, un rol nefast asupra desvoltărei literaturei contabile.

De peste un secol se tot caută de către diferiți autori, metodul de contabilitate cel mai potrivit agriculturei, fără ca până în zilele noastre să se fi stabilit vreo înțelegere și să fi ajuns la convingerea că numai o singură contabilitate există. Forma, variațiunea conturilor și a calculelor speciale agricole, nu schimbă întru nimic bazele ei.

In unele țări, în epoca post-belică, statul indică metodul și normele de operațiuni contabile, ca astfel să rezulte un bilanț fiscal și nu economic.

Diferiți autori nu sunt de acord, asupra valorificărei produselor proprii, întrebuințate tot în moșie, la alte culturi, precum și a îngrășămintelor naturale. Arată cum se stabilește valoarea acestor produse.

Conferențiarul face o descripțiune a diferitelor grade de influență asupra pământului agricol exercitat de către produsele proprii, a îngrășămintelor chimice și naturale, a influenței culturilor antemergătoare, asupra celor posterioare, a slăbirei pământului, a duratei avantagelor îngrășămintelor naturale și artificiale și o mulțime de astfel de probleme, ce sunt în contabilitate operabile, atât cât chimia agricolă ne ajută.

Incheie acest capitol cu vorbele lui von Thünen că: „Dacă am aștepta să facem agricultură, abia atunci, când s'ar ajunge la o înțelegere, cum și prin cari părți esențiale, gunoiul influențează cultura, omenirea ar ajunge muritoare de foame".

Trecând la literatura contabilă, d-nul Dorwagen, face o descriere a autorilor din apus cari s'au ocupat în special de studiu. contabilității agricole și arată ca primul autor de contabilitate agricolă din 1586 pe călugărul Don Angelo Pietra din Genova. Apoi Johann H. Jung cu prelegerile sale academice din Lipsca din anul 1786. Edmond Degranges care în 1795 s'a ocupat de calculele produselor solului, precum și dacă contabilitatea să se țină pe tarlale sau pe culturi. Și mai încolo, Berghaus, Thaer, von Thünen, von der Goltz, Aeroboe și alții.

In ce privește prețuirea produselor moșiei, întrebuințate tot în moșie, toți autorii stabilesc mai mult norme generale.

Conferențiarul combate ideia contului unic pentru toate culturile la un loc și arată necesitatea, cum și avantagele conturilor speciale pe culturi. Arată modalitățile de repartizarea forțelor de muncă pentru fiecare cultură în parte, ca astfel să putem avea conturile întregite în orice timp.

Caracteristica exploatațiunei agricole, este în primul rând determinată prin încetineala mișcărei bunurilor. Se seamănă toamna și se culege în mijlocul verei viitoare. Se seamănă primăvara și se culege vara sau toamna. Prăsila vitelor se face după timpul de gestație, la un an, la șase luni și așa mai departe.

Prin urmare, în agricultură avem deaface cu bunuri ce au mișcări mult mai lente, decât acele din alte ramuri de activitate omenească și deci supuse altor calcule decât acelor din industrie și comerț.

Distinge fazele dc cultivare, de acele de comercializare și descrie în chip amănunțit conturile ce sunt menite să dea rezultatele parțiale, adică, acele de cultivare, deosebit de acele de speculațiune.

Toate bunurile indispensabile, cari ca mijloace pozitive și reale, capabile de o productivă întrebuințare, servesc producțiunea, constituesc capitalul agricol. Așa definește conferențiarul capitalul agricol. Prin urmare, toate bunurile ca, vilele somptuoase, vehicule luxoase, animale ce se cresc de plăcere, parcuri, sere și alte asemenea bunuri de agrement, *nu pot fi privite drept capital agricol.*

Capitalul îl împarte în două grupe principale: Obiectul agricol, Moșia și Mijloacele. Fiecare din aceste le divide în alte grupe secundare după fel și timp de întrebuințare.

Beneficiul net dintr'o exploatațiune se compune din rezultatele diferitelor ramuri de producțiune, cari au conlucrat la cultivarea și exploatarea moșiei. Calculele de rentabilitate, se fac mai întâi pentru fiecare cultură în parte, de unde conferențiarul arată cum se pot desprinde factorii ce au influențat la rezultatul obținut.

O exploatațiune agricolă formează un organ de sine stătător. Cadastrul stabilește acest organ. După ce această lucrare de bază complectată cu acea de comasare va fi terminată, putem cunoaște structura noastră agricolă, foarte importantă pentru aplicarea contabilității.

Au luat parte la discuțiuni d-nii Prof. Al. Tănăsescu, Prof. Const. Demetrescu, Prof. N. Costache, Dr. Horeangă, I. Lazăr, G. Ștefănescu.

Ca încheere, d-l Președinte Prof. Sp. Iacobescu aduce elogii conferențiarului, care este cunoscut prin lucrările sale și peste hotarele țărei noastre, de expunerea făcută, pe care o numește o sinteză a contabilității agricole.

Conferința d-lui Dr. N. Badea Buzău despre: „Comerțul exterior al României în timpul restricțiunilor valutare"

D-sa începe prin a face un istoric al comerțului exterior înainte de războiu, când la baza fiecărui transacțiuni comerciale era clauza națiunii celei mai favorizate.

Arată evoluția transacțiilor comerciale cum și a măsurilor drastice ce s'au luat în raport cu desvoltarea transacțiilor, făcând să dispară aproape în întregime acea clauză a națiunii celei mai favorizate. In 1930 măsurile luate au culminat în contingentarea importului și controlul comerțului cu devize.

Relevă necesitatea introducerii acestor măsuri și în România, datorită căreia comerțul nostru exterior a fost modificat de mai multe ori. Printr'o clară expunere d-sa împarte desvoltarea relațiilor noastre comerciale cu străinătatea în 4 etape.

1) Dela Mai 1932 — Octombrie 1934 în care toate devizele dela export treceau la Banca Națională care le punea la dispoziția pieții.

2) Oct. 1934 până la 10 Iunie 1935 — etapa în care a luat naștere ideea negocierii în târgul liber a devizelor din export.

3) 10 Iunie — 1 Dec. 1935 — în care exportatorul primea dela B. N. R. o primă economică variabilă între 10% și 40%.

4) 1 Dec. 1935 până azi — în care se relevă selecționarea devizelor pe piață: forte cu o primă de 38%, și slabe cari sunt lăsate la libera negociere.

Termină prin a arăta evoluția importului și exportului la noi cum și balanța comercială 1935—36 — ținând seamă de țările cu devize forte și cele cu devize slabe.

Colegii absolvenți ai Școalelor Superioare de Comerț și ai Liceelor Comerciale sunt cu insistență sfătuiți să-și reclame în 1937 carnetele de contabili dela secțiile respective unde s'a decis, ca la Secția Ilfov, înlocuirea celor vechi cu altele noui. Altfel, riscă să nu li se recunoască exercitarea profesiunei de contabili experți sau autorizați.

Pentru colegii morți în războiul pentru întregirea neamului

Știu din experiență cât de greu se înfăptuește o inițiativă. Am pățit multe și nu m'am lecuit. Odată pornit la drum, merg înainte și nu mă opresc până nu văd reușita. Etatea și necazurile nu m'au obosit, din contră m'au oțelit.

Dela prietenii și colegii ce mă cunosc și mă înțeleg am avut întotdeauna o frățească îmbrățișare ,ei știu că sunt un animator, și, mai știu încă, că, dacă glasul cedează, rămâne scrisul și dacă și scrisul cedează, rămâne gestul, iar după gest o iau iar dela glas și... nu mă las.

Rămâne însă bineînțeles că, nu mă amestec decât numai atunci când este vorba de fapte bune și cu interes general.

In numărul din Decembrie 1936 al acestei reviste am arătat inițiativa luată pentru așezarea unei plăci comemorative la Școala Superioară de Comerț din Bulevardul Domniței (azi Liceul Comercial N. Crețulescu) în amintirea foștilor elevi ai acestei școale, morți în războiu.

Am ales numărul din Decembrie pentru că prima zi a acestei luni a fost în anul trecut deosebit sărbătorită în întreaga Țară de la Vlădică până la opincă, deci o zi de entuziasm național ; am mai ales numărul din Decembrie pentru că aveam siguranța că în zilele de repaus ale sărbătorilor colegii vor găsi câteva minute ca să citească în revistă între alte articole și apelul adresat către foștii elevi ai numitei școale.

Nu m'am înșelat, căci am primit prețioase comunicări.

Din cele patruzeci și șase de serii de absolvenți, care au precedat anul 1916 (din seria 1870 avem încă pe domnul Demetrescu Mirea) *cel puțin 25 de serii și-au trimis reprezentanți pe câmpul de luptă.*

Din comunicările ce am primit până la 1 Februarie a. c. am aflat, și, prin această revistă, vor afla toți colegii că eroii noștri căzuți pe câmpul de onoare și identificați până la această dată sunt următorii :

din seria 1896 1. Huber Anton, căzut la Turtucaia.
„ „ 1898 2. Marineanu Marin,
„ „ 3. Crivătz Ion.

din seria	1899	4. Stănculescu Vasile.
„ „	1900	5. Ionescu Marin,
		6. Ştiucă Constantin.
„ „	1903	7. Filip Gheorghe,
		8. Mihăescu Alexandru.
„ „	1904	9. Slăvescu Ion, căzut la Jiu,
		10. Bureţea Marin.
„ „	1907	11. Bereşteanu Nicolae,
		12. Constantinescu P. Dumitru,
		13. Margine Mihail.
„ „	1908	14. Făgărăşeanu Constantin
		15. Tripcovici Marin
„ „	1909	16. Bătrânu E. Nicolae
„ „		17. Ţanovici D. Gheorghe
„ „	1911	18. Iuliani P. Ion
„ „	1914	19. Ioanin Gh. Ştefan
		20. Ştirbescu Mihai
„ „	1915	21. Israilovici A. Herman.

Nu pot fi numai aceştia, am siguranţa că avem încă mulţi.

Rugăm insistent pe colegi să ne comunice dacă s'a strecurat vreo eroare de nume sau vreo scăpare din vedere la seriile citate mai sus.

Aşteptăm apoi şi dela reprezentanţii celorlalte serii comunicarea eroilor lor.

Să nu se uite şi contribuţia de care avem nevoie. Colectarea se face la sediul revistei.

In ziua de Duminică 6 Iunie 1937, care precedează zilei eroilor (Inălţarea), să preamărim cum se cuvine memoria acelora din colegii noştri, cari au făcut supremul sacrificiu pentru apărarea neamului şi întregirea hotarelor ţării.

Colegi, toţi cari aţi trecut pe băncile Şcoalei Comerciale din Bulevardul Domniţei, face-vă-ţi datoria faţă de cei, a căror amintire trebue să fie o pildă pentru viitoarele generaţii.

AURELIU MARINESCU

Manuscrisele, cari se primesc după 5 ale lunei, nu se publică de cât în luna următoare, dacă bineînţeles Comitetul de redacţie a admis manuscrisul. Rugăm a ni le trimite scrise numai la maşină.

Felicitări Regale

La scrisoarea de felicitare adresată M. S. Regelui George al VI-lea cu ocazia suirei pe Tron am primit următorul răspuns, prin intermediul Ministerului Regal al Afacerilor Străine din România :

COPIE

Foreign office.
18 th. January, 1937.

Sir,

I have the honour to acknowledge the receipt of M. Laptew's note No. 2612/G of the Sist December last enclosing for transmission to The King a letter from the Society of Accountants in Bucharest offering good wishes to His Majesty and to The Queen and the Royal Family.

I have duly laid the Society's letter before my Sovereingn, who has comanded me to request you to be so good as to convey them the sincere thanks of Their Majesties for this kind message, which They greatly appreciate.

I have the honour to be,
with the highest consideration,

Sir,
Your obedient Servant
(For the Secretary of State)

Monsieur Basile Grigorcea
etc., etc., etc.

MINISTERUL AFACERILOR STRĂINE

Londra, 18 Ianuarie 1937.

Domnule,

Am onoare a vă adeveri primirea notei diplomatice No. 2612/G a d-lui Laptew din 5 Decembrie 1936, având anexată, pentru a fi transmisă M. S. Regelui George al VI-lea, o scrisoare dela Corpul Contabililor din București, prin care se transmit bune urări Majestății Sale și M. S. Reginei și Familiei Regale.

Am supus zisa scrisoare Suveranului meu, care mi-a ordonat să vă rog să fiți atât de buni de a le transmite sincerile mulțumiri ale Majestăților Lor pentru acest amabil mesaj, pe care M. M. L. L. îl apreciază foarte mult.

Am onoare să fiu,
Cu cea mai înaltă considerație
Domnule,
al Dvs. supus servitor
(ss.) p. Secretarul de Stat

D-lui Basile Grigorcea
etc., etc., etc.

Colegiale

— D-l **Dr. N. A. Rusescu,** Director la Asigurările Sociale, a fost ales Președinte al Federației Asociațiilor funcționarilor tritați.

— D-l **Dr. I. Evian** a fost solicitat să țină Conferințe de contabilitate la Școala de Conductori Publici.

— D-l **Const. A. Mușetescu** a fost numit agent oficial de schimb și efecte.

— D-l **Prof. Stoicovici** a plecat la Dubrovnik spre a lua parte la conferința economică a Micei Antante.

D-l **Prof. C. Bungețeanu** a ținut o interesantă conferință la Camera de Comerț din Târgoviște despre viața industrială românească dela 1929 până la 1937.

— D-l **Aurel Popescu** a fost numit Censor la Camera de Comerț din Ismail.

— D-l **Gh. Ionescu** a fost numit în al doilea post de Secretar al Camerei de Comerț din Ploești.

— D-l **Tomescu-Brăila** și D-l **I. Romanovici** au fost aleși Censori ai nouei Societăți profesionale: „Frontul muncii românești".

— La examenul pentru obținerea gradului de expert contabil, ținut în ziua de 16 Ianuarie a. c. la Corpul Contabililor Autorizați și Experți Contabili, Secția Ilfov, au reușit următorii candidați:

Bucea Ilie, Călăraşu D. Ioan, Detrino I. C-tin, Dumitrescu T. Dumitru, Drăghicescu I. C., Dumitrescu I. Aurel, Mărculescu Traian, Marinescu S. Nicolae, Popescu S. Constantin, Stanciu C. A., Haralambie, Tănăsescu Dima, Vanvulescu Alex., Wittner Ionel, Zahalca Ion, D. Apostolescu.

Din lucrările Consiliului Superior al Corpului Contabililor Experți și Autorizați

Consiliul Superior a făcut următoarea intervenție la Președinția Senatului :

Domnule Președinte,

Luând cunoștință de proectul de lege ce se află acum în discuția onor. Senatului privind recunoașterea personalității juridice Institutului regal de Științe Administrative, avem onoare a vă ruga să binevoiți a supune onor. Maturului Corp următoarea întâmpinare.

Art. 3 din suszisul proect cere tuturor funcționarilor administrativi să urmeze cursurile acestui institut, scoțând de sub prevederile legii pe acei funcționari, cari fac parte dintr'un Corp de specialitate (ingineri agronomi, chimiști, etc.

Din categoria funcționarilor specialiști fac parte și experții contabili și contabilii autorizați cari îndeplinesc funcțiuni de contabilitate.

Aceștia formează chiar un Corp legiferat cu condiții de admitere speciale s. a. studii teoretice de specialitate și practică.

Astfel fiind, credem că funcționarii administrativi cari fac parte din Corpul contabililor experți și autorizați trebue puși sub același regim ca și funcționarii din celelalte corpuri de specialitate.

Vă rugăm, domnule Președinte, să binevoiți a accepta ca articolului 3 să i se dea o redacțiune, în care să se țină seamă și de dezideratul nostru pe care credem că și dvs., îl veți găsi întemeiat.

Propunem ca la acest articol să se adaoge un aliniat cu următorul text.

„Funcționarii administrativi cari fac parte dintr'un Corp constituit de specialitate nu sunt obligați să urmeze aceste cursuri".

ȘEDINȚA PLENARA

Duminică 21 Februarie s'a ținut ședința plenară a Consiliului Superior sub președenția d-lui Decan N. Butculescu.

S'a aprobat proectul de buget pe 1937 de lei 240.000 la venituri și cheltueli.

S'a hotărât să se facă secției Ilfov o donație de lei 200.000 pentru procurarea unui local propriu.

S'a fixat al 8-lea congres al Corpului pentru 19-22 Iunie 1937 la Galați cu următoarele rapoarte : *Invățământul Contabilității la Academiile de Inalte Studii Comerciale. Raportor profesor Sp. Iacobescu.*

Importanța situațiilor contabile pentru conducerea întreprinderilor, raportor dr. P. Drăgănescu-Brateș.

Porturile Galați și Brăila ca centre de export. Raportori : George Eșanu, Galați, L. Cioranu, Brăila, prof. D. Panaitescu, Galați.

Situația membrilor Corpului față de statutul funcționarilor publici. Raportor prof. Costache și G. Panait-Brăila.

Situația membrilor Corpului față de statutul funcționarilor particulari. Raportor N. Butculescu.

Cassa de pensii a Corpului. Raportori prof. G. Huber și G. Panait-Brăila.

Comunicări :

Consiliul a luat act de invitația la Congresul Internațional al Experților Contabili care se va ține la Roma între 1-5 Iunie și Congresul Internațional de Contabilitate care se va ține la Paris între 12-19 Septembrie.

S'a hotărât participarea Corpului la aceste congrese fixându-se și referatele ce se vor prezenta. Delegația română la Roma va fi prezidată de d-l *profesor Gr. L. Trancu-Iași.*

S'a desemnat d-l profesor *Cezar Miron* în delegația permanentă.

In urma lămuririlor juridice date de d-l *Prof. I. Ghițescu-Cernăuți* se admite ca Președintele Secției Ilfov să fie reprezentat în Consiliul Superior de Vice Președinte, până la însănătoșire, dând de fiecare dată o scrisoare de delegație.

D-l *N. Butculescu* a adus în discuție statutul funcționarilor particulari, protestând contra faptului, că în acest statut sunt

înglobați și funcționarii de specialitate cum sunt membrii Corpului.

Domnii *Victor Ionescu* și profesor *Jean Constantinescu* ridică chestiunea *Federației Asociațiunilor Contabililor*. D-l Victor Ionescu cere ca întreaga activitate să fie grupată în jurul Consiliului Superior al Corpului.

D-l profesor *Badea* aduce în discuție comunicarea d-lui deputat Elefterescu în chestiunea expertizelor contabile.

D-l Decan arată, că principial s'a dat Ministerului de Justiție și Ministerului Muncei lămuririle necesare în această privință, iar în ce privește cazurile concrete de abateri dela îndatoririle profesionale, ele urmează a fi aduse mai întâi la cunoștința secțiunilor.

Se ia cunoștință de proectele de legi pentru creditul agricol și creditul meșteșugăresc și se aduc mulțumiri guvernului, că în comitetul de Cenzori s'a prevăzut ca unul din cenzori să fie expert-contabil.

In ședința din 21 Februarie a. c. a Consiliului s'a hotărât să se participe în mod oficial la Congresul General de contabilitate dela Roma din zilele de 1, 2 și 3 Iunie a. c., o delegație din sânul corpului.

Acei cari doresc să participe ca delegați ai secției, pe cont propriu, sunt rugați să comunice numele și adresele lor la secretariatul general al Consiliului Superior, Corpul Contabililor str. Teilor 12, în vederea formării unui grup, pentruca să se reducă cheltuelile de transport.

Programa Congresului Internațional de Contabilitate dela Roma din zilele de 1, 2 și 3 Iunie a. c.

1. Legislația, organizarea și desvoltarea profesiunii în diferite țări.
2. Funcțiunile sociale, technice și practice ale profesiunii libere în domeniul organizărilor de afaceri.
3. Revizia și controlul administrațiunilor publice și private.
4. Specializarea technică-profesională în legătură cu necesitățile actuale și înființările de școale.
5. Contabilitatea în organizarea corporativă fascistă.
6. Contabilitatea în economie și finanțele moderne.

Din activitatea Secțiunilor Corpului Contabililor Experți și Autorizați

Secțiunea Ilfov

Duminică 31 Ianuarie a avut loc adunarea generală a Secțiunei Ilfov, la sediul Corpului în Str. Teilor Nr. 12.

Adunarea s'a deschis la orele 10¼ fiind prezidată de d-l vice-președinte, Prof. Alexandru Costache.

D-l N. Caraianu secretarul secțiunei expune darea de seamă a Consiliului pe anul expirat, din care se desprind preocupările cari au reținut atențiunea conducătorilor.

1) Menținerea și adâncirea legăturilor de colaborare și armonie cu toate categoriile de membrii, bazate pe erarhia pregătirii profesionale și a aportului de hărnicie depusă în folosul muncei obștești.

2) Ridicarea tot mai sus a demnității profesionale prin susținerea drepturilor isvorâte din legea Corpului. Astfel elaborarea „Regulamentului asupra expertizelor", continuarea activității „Cercului de Studii Comerciale" de către secțiunea și organizarea unui ciclu de conferințe.

In aceiași ordine de idei tendința de reprimare și sancționare a oricăror abateri, imcompatibile cu demnitatea profesiunei contabile.

3) Casa de Asistență de sub președinția d-lui Valeriu Oancea. Importanța ajutoarelor distribuite membrilor și proectul pentru înființarea unei Case de Pensiuni care să întregească opera făcută până acum.

4) Casa Corpului, sec. Ilfov. Autorizarea de a se construi o „Casă a Contabililor" care să fie o dovadă a unității și prestigiului de care Corpul trebu esă se bucure alături de celelalte organizațiuni technice constituite.

D-l Vasile Blaj trecând la expunerea realizărilor materiale din anul trecut se relevă dublarea încasărilor ceiace denotă progresul din ce în ce mai accentuat și posibilitățile tot mai mari pentru viitor.

D-l Stelu Barzon Constantinescu ,dă citire raportului censorilor pe anul expirat. Se dă citire deasemeni contului de Venituri și Cheltueli pe anul 1936.

Adunarea, în unanimitate, aprobă bilanțul expus și dă descărcare Consiliului de Administrație și Censori de gestiunea sa.

Deasemenea aprobă proectul de budget pe anul viitor.

D-l Gh. Huber expune adunării raportul privitor la autorizațiunea Secției Ilfov de a-și procura un sediu. Iau parte la discuțiunile în această chestiune d-nii : Dr. Drăgănescu-Brateș, Prof. Andrei Gheorghiu, Gh. Fugaciu, Jean Botez, Valeriu Oancea și Victor Ionescu care toți își arată satisfacțiunea pentru această inițiativă a Secțiunei imperios cerută de nevoile membrilor și prestigiul unui Corp de profesioniști de importanța Corpului Contabililor.

D-l Prof. Costache în numele Consiliului răspunde tuturor arătând economia acestei hotărâri și cerând autorizarea adunărei de a trece imediat la realizarea ei.

Adunarea, în unanimitate, dă Consiliului autorizarea de a trata și a procura un sediu în limitele raportului prezentat de d-l Prof. Gh. Huber.

Tot odată adunarea decide trimiterea unor telegrame de omagiu d-lui președinte de onoare Prof. Gr. L. Trancu-Iași, d-lui președinte al Cercului de Studii, Prof. Sp. Iacobescu și d-lui Prof. Cesar Miron, președintele secției.

D-l Victor Ionescu, președinte A.L.A.C.I. expune adunărei prefacerea pe care o socotește necesară pentru ridicarea prestigiului profesional și a autorității membrilor Corpului. Găsește că sarcina acestei prefaceri revine în primul rând secțiunei Ilfov, cea mai importantă din țară.

In aceiași chestiune mai iau cuvântul d-nii Oscar Papadumitru, N. Trandafirescu și Jean Botez cerând o activare permanentă pentru realizarea acestei idei.

In sfârșit adunarea ratifică prin aclamații cooptarea d-lui Victor Ionescu ca membru în Consiliul Secțiunei Ilfov în locul rămas vacant prin retragerea d-lui Aureliu Marinescu.

La orele 12 d-l Profesor Costache declară adunarea închisă.

Citiți și răspândiți „Revista de Comerț și Contabilitate" apreciată mult și în străinătate.

Societatea Istoriei noui pentru pacea universală

Primim dela domnul Profesor Iacobescu un prospect însoțit de mai multe chestionare și manifeste prin care se face apel la oricine îmbrățișează ideia unei reconstrucții a patrimoniului omenesc, printr'o pace universală, să trimită la adresa de mai jos, un memoriu care să îndeplinească următoarele condițiuni :

Termen. Să fie pus la poștă cel mai târziu până la 1 Mai 1937.

Textul. Să fie scris la mașină în 2 exemplare, la două rânduri, numai pe o parte a foii, cu numele și adresa complectă a celui care trimite în colțul din dreapta a foii, cu antetul următor pus la mijloc :

„Prize Competition"

Să nu cuprindă mai mult de 2000 cuvinte. In caz că se întrebuințează a doua foaie sau a treia foae, etc. toate vor purta adresa în colțul din dreapta sus și antetul la mijloc, cu numerotarea 2, 3 etc.

Limbi. Răspunsurile pot fi scrise în una din următoarele limbi : engleză, franceză, germană, olandeză, italiană, spaniolă, portugheză, chineză, japoneză, rusă, arabă și presană ; de preferat franceza și engleza.

Cele mai bune lucrări vor fi premiate :

Pr. I mondial, 1.000 l. st.
Pr. II mondial, 600 l. st.
Pr. III mondial 400 l. st.
6 premii continentale 200 l. st.
36 premii naționale a 50 l. st.

Adresa :

THE NEW HISTORY SOCIETY — WORLD COMPETITION
132 East 65-th Street
NEW YORK N. Y. U. S. A.

Rugăm pe D-nii ABONAȚI să bine-voiască a ne semnala, printr'o carte poștală erorile strecurate în scrierea adreselor, cum și orice MODIFICARE DE ADRESA necesară.

DE LA CORPUL ABSOLVENȚILOR ȘCOALEI SUPERIOARE DE COMERȚ DIN ROMÂNIA

BILANȚUL GENERAL

INCHEIAT LA 31 DECEMBRIE 1936

Casa	Numerar 4.058			Fond social		330.000	
	Dispon. la Bănci . 318.262	322.320		„ amort. mobilier		103.304	
Acțiuni și Ef. publice V. n. 186.100		44.600		„ bibliotecă		16.511	
Garanții		500		„ cult. Dr. Drăgănescu-Brateș .	efecte 20.000 numer. 350	20.350	
Mobilier		132.961		Fond cult. Iosif D. Lazăr	efecte 5.112 numer. 1.101	6.314	
Biblioteca		16.841		Abonamente		4.520	
Ef. publ. Fond Dr. Drăgănescu-Br.		20.000		Diverși creditori		46.051	
„ „ „ Iosif D. Lazăr . .		5.112		Excedent		60.249	587.199
Diverși debitori		44.865	587.199				
		587.199	587.199			587.199	587.199

Președinte,
(ss) **N. Butculescu**

Secretar General,
(ss) **Th. Nitzu**

De la Corpul Absolvenților Școalelelor Superioare de Comerț din România

Pentru a se pune de acord statutele noastre cu noua lege de organizare a Invățământului Comercial s'a găsit necesare unele modificări, pentru aprobarea cărora se face urmotoarea

CONVOCARE

Avem onoare a aduce la cunoștința d-lor membri ai Corpului nostru, că sunt convocați în Adunarea Generală Extraordinară pe ziua de Luni 23 Martie ora 7 p. m. la sediul Corpului din Str. Teilor No. 12.

La ordinea de zi :

1) Modificarea unor articole din Statute.

In caz că Adunarea nu se va putea ține în această zi, se amână la 27 Martie 1937 în acelaș loc și la aceiași oră.

COMITETUL

STATUTELE

Corpului Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din România

Text vechi

Art. 1. — Se înființează o asociație profesională sub denumirea : Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din România ca o continuare a asociației cu același nume înființată în anul 1900, ale cărei statute au fost votate de Adunarea deputaților în ședința din 25 Februarie 1915.

Art. 4. — Scopul acestui corp este asocierea tuturor absolvenților școalelor superioare de comerț din țară pentru crearea, întreținerea și desvoltarea de raporturi cât mai strânse de solidaritate și sprijin moral reciproc, etc...

e) Va apăra drepturile acordate absolvenților școalelor sup. de comerț prin legile țărei, etc...

STATUTELE

Corpului Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț și Liceelor Comerciale din România

Text nou

Se înființează o asociație profesională sub denumirea : Corpul Absolvenților Școalelor Sup. de Comerț și Liceelor Comerciale din România ca o continuare a asociației cu același nume, înființată în anul 1900 ale cărei statute au fost votate de Adunarea Deputaților în ședința din 25 Februarie 1915.

Scopul acestui corp este asociarea tuturor absolvenților școalelor sup. de comerț și liceelor comerciale din țară...

Va apăra drepturile acordate absolvenților școalelor sup. de comerț și liceelor comerciale prin legile țărei, etc...

Text vechi	Text nou
g) Va îndruma pe absolvenții școalelor comerciale cu preferință către...	Va îndruma pe absolvenții școalelor comerciale și liceelor comerciale cu preferință către...
Art. 5, al. a). — Să posede titlul de absolvire al unei școli sup. de comerț din țară sau...	Să posede titlul de absolvire al unei școli sup. de comerț sau liceu comercial din țară sau...
Art. 6. — Respingerile dela înscrieri nu se motivează și se dau cu drept de apel la prima adunare generală.	Respingerile dela înscrieri nu se motivează.
Art. 7. — Fiecare membru va plăti o taxă de înscriere și o cotizație lunară care se vor fixa anual de Adunarea generală.	Fiecare membru va plăti o taxă de înscriere de lei 1000 (una mie) și o cotizație anuală de lei 60 (șase zeci). In cazuri excepționale Consiliul poate acorda reduceri atât la taxa de înscrieri cât și la cotizație.
Art. 11. — Conducerea Corpului este încredințată unui Consiliu ales de Adunarea generală pe timp de 3 ani și compus din 11—15 membrii. După trecerea primului an, se reînoește o treime a membrilor din consiliu în fiecare an prin tragere la sorți.	Conducerea Corpului este încredințată unui Consiliu ales de Adunarea generală pe timp de 4 ani și compus din 11—15 membrii. Pentru a fi ales în consiliu trebue o vechime de cel puțin 6 ani ca membru. După trecerea primului an se reînoește o pătrime a membrilor din Consiliu în fiecare an prin tragere la sorți.
Art. 12. — Consiliul secțiunei din București a Corpului complectat cu câte un delegat, ales de consiliul filialelor pe regiuni : Oltenia, Banat, Transilvania, Bucovina, Basarabia, Dobrogea formează Consiliul Central. Acești delegați vor fi desemnați de filialele cu cel mai mare număr de membri și cu sediul în cele mai importante orașe și anume : Craiova, Timișoara, Cluj, Cernăuți, Chișinău și Constanța.	Consiliul secțiunei din București a Corpului complectat cu câte un delegat ales de Consiliul filialelor pe regiuni : Oltenia, Banat, Transilvania, Bucovina, Basarabia, Dobrogea și Moldova formează Consiliul Central. Acești delegați vor fi desemnați de filialele cu cel mai mare număr de membrii și cu sediul în cele mai importante orașe și anume : Craiova, Timișoara, Cluj, Cernăuți, Iași, Chișinău și Constanța.
Art. 23. — Adunarea generală ordinară se va întruni odată în fiecare an în luna Maiu, etc...	Adunarea generală ordinară se va întruni odată în fiecare an cel mai târziu până la 1 Maiu etc...

SOCIETATEA NAȚIONALĂ

BILANȚUL

ACTIV — **Incheiat la 31**

	Lei	i
Cassa numerar și disponibil la bănci		97.633.901
Efecte publice ale fondurilor statutare		
Vai. nom. 106—426—352 Val. reală	46.802.055	
Titluri diverse „ „	61.791.750	108.593.805
Participațiuni industriale „		52.645.150
Portofoliu de Scont „		244.561.103
Conturi curente cu garanție ipotecară	1.599.790.708	
„ gaj comercial	721.752.273	
„ scris de gar. și pe cred. personal	96.389.458	2.417.932.439
Debitori în conversiune (scont și curent cota de plată		78.223.668
Mobilier		1
Imobile		89.111.096
Diverse Conturi		115.785.843
		3.204.487.006
Conturi de ordine.		
Efecte de cont. curent		2.379.171.161
Hipoteci, gajuri. comerciale, cesiuni, titluri și efecte comerciale, ingaj		3.119.773.016
Diverși debitori p-tru ser. de garanții		714.699.668
„ garanții		1.278.849.803
Garanții statutare		260.000
Polițe de asigurare p-tru ipot. gajuri		4.057.312.623
Diverse conturi		1.068.369.942
		12.618.436.213

CONTUL DE PRO

Incheiat la 31

	Lei	Lei
Cheltueli generale: Salarii, chirie, furnituri de birou, lumitat și incălzit, indemnizația cenzorilor și a comisarului guvernului, tantiema contractuală a direcțiunei, jetoane de prezență, ajutoare și binefacere, impozite diverse		36.752.834
Beneficiul net		43.808.741
		80.561.575

Președinte (ss) **OSCAR KIRIACESCU** — Director General

Am verificat prezentul Bilanț și Contul da Profit și Pierderi conf. art.

Cenzori: (ss) **Victor Deleu, Dr. Ghoren**

DE CREDIT INDUSTRIAL

GENERAL
Decembrie 1936

PASIV

	Lei	Lei
Capital		500.000.000
Fond rezervă statutar	104.920.815	
„ pentru creanțe dubioase	40.937.882	
„ de rezervă special	40.000.000	185.858.697
„ pentru mică industrie		18.525.942
Depuneri spre fructificare	194.488.428	
Angajamente pt. efecte reescontate la B.N.R.	2.246.459.276	
Diverși creditori	12.300.755	2.453.248.459
Dobânzi cuvenite an. 1937		1.430.000
Dividende neachitate		1.615.167
Profit și pierdere, beneficiu net		43.808.741
		3.204.487.006
Conturi de ordine.		
Depunători de ef. de cont. curent		2.379.171.161
Depunători de ipoteci, gajuri comerciale, cesiuni, titluri și efecte comerc. în gaj		3.119.773.016
Depunători de scrisori de garanție		714.699.803
Div. creditori p-tru scrisori de garanție		1.278.649 803
Depunători de garanții statutare		260.000
Depunători de polițe pt. Hipoteci și gajuri comerciale		4.057.312.623
Diverse conturi		1.068.369.942
		12.618.436.213

FIT ȘI PIERDERE
Decembrie 1936

	Lei	Lei
Dobânzi și beneficii diverse		67.496.566
Cupoane dividende, la participațiuni industriale diverse		13.065.009
		80.561.575

(ss) **V. SLĂVESCU** Seful Contabilității

Sub-director (ss) **TH. NITZU** expert-contabil

186 din codul comercial și le-am găsit în concordanță cu registrele:

Netta, expert-contabil, **Cristu Simionescu**

BANCA ROMÂ

ACTIV — **Bilanț general încheiat**

Cassa	Numerar efectia	368.680.029	
	Disponibil B. N. N.	346.801.870	
	Disponibil C. E. C.	8.825.476	
	Cup. scăzute și titluri eștite la sorți	1.103.530	725.410.905
	Disponibil la Bănci		
In străinătate			396.009.911
	Portofoliu de titluri		
Titluri românești:			
Efecte pub. v. n. 71.034.775		v r.30.193.079	
Tit. cot. bursă v. n. 218.365.501		v.r.70.314.306	
Tit. necont. bursă v. n. 315.926.496		v.r. 114.535.595	215.042.980
Din titlurile de mai sus sunt angajate:			
Efecte publice v. n. 47.994.200		v.r.24.039.001	
Alte titluri v. n. 1.073.900		v.r. 1.024.439	
	Portofoliu scont		
Plătibil în țară: Cambii fără garanții de gir		326.498 756	
Cambii garantate cu ef. comerc.		77.780.186	
„ garantate cu titluri		61.854.643	
„ garantate cu mărfuri		206.660.000	
„ garantate cu ipoteci		79.545.224	
„ cu garanții div. și scris gar.		117.117.501	
„ cu gaj agricol		258.800	869.715.110
Din portofoliu de mai sus se află reescontat:			
Plătibil în țară total		67.576.400	
Din țară:			
Debitori	Debitori fără garanții și giruri	412 355.321	
	„ garantați cu efecte conmerciale	12.239.242	
	„ garantați cu titluri	99.521.895	
	„ garantați cu mărf. și dev.	656.687.723	
	„ garantați cu ipoteci	317.151 467	
	„ garantați cu gar. div. și scris. gar.	406.161.230	
	„ garantați cu gaj agricol	51.900	1.904.168.778
	„ beneficiind de legea lichidării datoriilor din 7.IV.1934 (cota rămasă)		103.546.163
	Participațiuni		
In țară: La întreprinderi industriale			37.536.741
Imobile	necesare com. propr. și pt. funcț.	77.083.000	
	Alte imobile	48.903.000	125.986.000
	Mobilier		1
	Conturi diverse		5.450.416
			4.382.867.050
	Conturi de ordine		
Cauțiuni statutare			1.980.000
	Debitori pt. aval. și scris. de gar. date de Bancă		
In țară: (din care B. N. R. export lei 1.361.414.572)		1.562.144.311	
In străinătate		236.446.684	1.798.590.995
	Efecte comerciale în gaj		
In portofoliu		91.766.240	
Reescontate		3.693.112	95.459.352
	Cambii de circulațiune		
In portofoliu		1.057.502.651	
Reescontate		110.915.309	1.168.417.960
Efecte spre încasare			419.534.374
Ipoteci, cesiuni, mărfuri, în gaj și gar. diverse			2 670.590.177
Titluri în gaj: In portofoliu			478.335.456
Depozite de titluri și alte valori în păstrare			1.263.925.698
Debitori de titluri împrumutate			196.180.522
Acreditive și diverse			848.832.488
Efecte reescontate în conversiune (cota rămasă)			41.606.634
			8.983.453.656

NEASCA S. A.

la 31 Decembrie 1936 — PASIV

Capital social		280.000.000
Fonduri de rezervă		
Rezervă legală		124.500.000
Fond. de amortisment		
Pentru creanțe dubioase	117.376.101	
Pentru imobile	12.486.000	129.862.101
Dep. spre fructificare		
Din țară:		
La vedere	2,015 268.113	
Pe teren	106.191.560	
Pe livrete de economie nomin.	481.679.064	
Pe livrete de economie plătibile la purtător	5.855.482	2.608.994.219
Creditori		
Din țară:		
La vedere	426.763.924	
Din străinătate	461.890.414	888.654.338
Angajamente de reescont		
Din țară: La B. N. R.		223.791.455
Cecuri și ordine de plată emise		
Cu plata în țară	28.770.499	
Cu plata în străinătate	11.960.333	40,730.832
Dividende neridicate		3.808.298
Conturi diverse		13.637.045
Conturi transitorii		10.522.702
Beneficiu net:		
Reportat din anul trecut	17.904.826	
Din anul curent	40.461.189	58.366.015
		4.382.867.000
Conturi de ordine		
Deponenți de cauțiuni statutare		1.980.000
Credite pt. aval. și scris. de gar. date de Bancă		
În țară: (din care B. N. R. export lei 1.361.414.572)	1.562.144.311	
În străinătate	236.446.684	1.798.590.995
Deponenți de efecte com. în gaj		95.459.352
Deponenți de cambii de circulație		1.168.417.960
Remitenți de efecte spre încasare		419.534,374
Deponenți de ipoteci, cesiuni, mărf. în gaj și gar. div.		2.670.590.177
„ de titluri în gaj		478.335.456
„ de titluri și alte valori în păstrare		1.263.925.698
Diverse titluri împrumutate		196.180.522
Acreditive și diverse		848.832.488
Angajări de reescont în convers.		41.606.634
		8.983.453.656

BANCA ROMÂNEASCĂ

DEBIT — **Contul de Profit şi Pierdere încheiat la 31 Decembrie 1936** — CREDIT

Cheltueli de administraţie			Report din beneficiul anului preced.		17.904.826
Salarii şi indemnizaţii	77.848.668		**Dobânzi încasate**		
Diverse	12.946.048	90.794.716	Dela portofoliu scont	58.687.991	
Impozite şi taxe		2.011.792	Dela debitori	109.693.585	
Dobânzi plătite			Comisioane încasate		168.381.576
La depuneri	80.721.282		Venitul portofoliului de titluri		49.790.770
La alţi creditori	9.415.600		Venitul participaţiunilor		16.777.148
La reescont	12.930.247	103.067.129	Venitul imobilelor		3.406.898
Amortizări			Beneficii diverse		1.804.341
La imobile	5.972.000				15.961.346
La creanţe	13.815.253	19.787.253			
Beneficiu net					
Report din anul 1935	17.904.826				
Al anului 1936	40.461.189	58.366.015			274.026.905
		274.026·905			

Vice-preşedinte, **N. P. ŞTEFĂNESCU**

Director general, **ION SĂVESCU**

Şeful Contabilităţii: Sub-Director, **Ion Saragea**

Verificat şi găsit în conformitate cu registrele, codul de comerţ şi legea bancară.

Cenzori: **Dem. Cnnstantinescu, Const. Georgescu, Ştefan C. Ioan, Al. D. Matak, I. Purcăreanu**

Cereri de înscriere

In Corpul Contabililor Autorizați și Experților Contabili

Secția Bacău: Oscar M. Avram, F. Troim Bercovici, Miche Schwartz, Moritz Marcus, în gradul de contabili stagiari.

Secția Bazargic: Ioachim Atanasof, stagiar.

Secția Brașov: Polonyi H. Werner, Morariu Ghiran, Cornea Eugenia, Höhr Walter, Kleininger Mihail, stagiari, Viorel C. Ioan, contabil autorizat.

Secția Craiova: Șerban Ioan, Alexandru C. Grigoriță, Constantin M. Parseghian, C. Constantinescu, stagiari.

Secția Focșani: Marcus A. Mayer, stagiar.

Secția Iași: Alexandrescu Ana și Marcus Iosif.

Secția Ilfov: M. I. Vâlcu, Grigoriu I. Chiriac, Gulimar C. Ioan, Mateescu I. Constantin, Ștefan N. Motică, Tămăduianu Constantin, Ion I. Ghiorghiță, Ion I. Nicula, Niculescu I. Mihail, Ghega M. Constantin, Pascalovici Herman, Petrescu T. Nicolae, Jan Grossman, Bogdan Aurel, Frantz Spachner, Cordoș Dumitru, Stuparu II, Ciocan C. Marin, N. Bădulescu, Victor Bădulescu, Fătu Gh. Gheorghe, Stoenescu Gh., Gh. N. Otopeanu, V. N. Cristescu, Mihail D. Păunescu, Constantin Săuteanu, V. Clinceanu, Vasile Bazgan, Ionaș Pencovici, Mittă P. Marin, Țapu I. Ioan, Vorovenci I. Ioan.

Secția Pitești: Andreescu Gh. Gheorghe, Nimereală I. Ioan, stagiari.

Secția Piatra-Neamț: Barhad David și Mendel Iancu, stagari.

Secția Sibiu: Nicolae Dordea, Kurt Nusbächer, Dam Ladislau, Luca Dragomir și Pascu Constantin, stagiari.

Secția Simleul Silvaniei: Donogany Grigor, Königstein Alexandru, Chirvay Aurel, stagiari.

Elvira Olteanu, în gradul de cont. autorizată în baza art. 10 din regulamentul legii.

Nicolae Coroi, în gradul de expert contabil.

Secția Târgul Mureș: Bustya Francisc, stagiar.

Secția Vaslui: Avram Rabinovici.

Secția Vlașca: Niculae Dumitru și Ion Gh. Anghel.

Secția Târnava-Mare: August Mettert, Oprea Ioan, Viorel Terchilă, Silvestru Rucăreanu, Iosif Straussman și Emil Perea.

Secția Timișoara: Nicolae Miniov. Gheorghe Coca, Bann Adalbert, Vasile Marin, Iulian Grosfsoreanu, Iacob Nicolae, Watz Eugen.

Secția Roman: Dărângă Traian, Florea I. Gh., Grunberg Max, Braunstein Samy, Kahane Ghizela.

Cereri de avansări la gradul de contabili autorizați:

Secția Brașov: Geldschmit Kurt, Hergetz Ioan, Ștephani Walter și Milato Wilhehn.

Secția Târnava Mare: Alexandru I. Culea.

Avănsări dela stagiari la gradul de contabil autorizat:

Secția Bacău: Leon Brül, Lazăr Zeiden, Sami Arvam.
Secția Bazargic: Ilie Ionescu.
Secția Ilfov: Sami Herman, Savu N. Dumitru, Stanciu B. Marin, Nichita V. Nicolae, Paul Brătulescu, M. Finta și Th. Georgescu.
Secția Pitești: Nitu M. Jean, Samoilă Aurel, Voicilă Jean.
Secția Roman: Stumer Lolu, Iliescu Emanoil, Joasub Aron și Bercovici Sany.
Secția Târgu Mureș: Erdöes Tiberiu, Méth Herman și Schwartz Ernest.
Secția Târnava Mare: Dumitru H. Puflea.

Treceri dela gradul de contabil autorizat la gradul de expert contabil:

Secția Ilfov: Constantin I. Drăghicescu, Aurel T. Dumitrescu, N. Tănăsescu Haralambie Dima, Detrino I. Constantin, Ilie N. Bucea, Dem. T. Dumitrescu, Traian Mărculescu, Ioan Zahalca, Gh. N. Călărașu, Ionel Wittner, Constantin Popescu.
Secția Simleul Silvaniei: Antoniu Pop.

Șterși din tablou:

Secția Simleul Silvaniei: Zoltan Szenassy, contabil autorizat decedat și Teodor Borșitzky, contabil expert.

Excluși din Corp:

Secția Sibiu: Aurel Sfetea, expert contabil.

Suspendați conf. art. 26:

Secția Iași: Maximilian Marian și Mircea Budali, contabili autorizați.

Transferări:

Secția Roman: Neculai Sofrocescu, expert contabil dela Secția Someș.
Secția Bacău: Gh. Stancu și Mihail Cristea, experți contabili transferați la Secția Ilfov, Max Mathias, contabil autorizat transferat la Secția Ilfov, Ion Matei, expert contabil transferat la Secția Cernăuți.
Secția Sighișoara: Siegbert Klemens, expert contabil transferat la Secția Sibiu.
Secția Sibiu: Oscar Thomandl, contabil autorizat la Secția Constanța.

Necunoscuți:

Dăm mai jos numele abonaților cărora nu li s'a putut distribui revista, înapoindu-se cu mențiunea: „Necunoscut" sau „mutat fără adresă" și rugăm pe d-nii abonați cum și pe toți acei care le cunosc adresa sau locul unde fac serviciu să binevoiască a ne informa cu o c. p. la Ad-ția Revistei.

București

1. Constantin Bubulete, fost Str. Pr. Unite, 7.
2. Alter Solomon, fost Str. 11 Iunie, 23.
3. Iordache N. Onea, fost Str. Dragoș Vodă, 27.
4. Ioan N. Diaconescu, fost Str. Ploeșteanu, 35.
5. Francisc Mayer, fost Str. Știrbei Vodă, 20.
6. Vladimir Stemperiu, fost Str. Sevastopol, 20.
7. N. Panaitescu, fost Str. Carol Knappe, 61.
8. Coman E. Teodor, fost Str. Franzelari, 7.
9. Ștefan Albuleț, fost Str. Polonă, 16.
10. Chițescu C-tin, fost Str. G. Vlădoianu, 18.
11. Gh. Georgescu, fost Str. Impăcărei, 23.
12. Gh. I. Vasilescu, fost Str. Sf. Constantin, 22.
13. Cristu A. Getta, fost Str. Independenței, 7.

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN"

S. A. R.

Tablă neagră, galvanizată, decapată, dublu decapată, cu rezistență, albă, plumbuită, **ondulată.**
Fier cerc, comercial, beton profilat.
Fier cerc laminat la rece.
Cazane și **radiatoare** „Calan" pentru încălziri centrale.
Băi de fontă emailată „Record".
Articole sanitare negre și emailate.
Tuburi și **accesorii** de fontă pentru canalizare.
Tucerie comercială.
Mașini de **gătit** și **sobe** „Vesta".

Articole noui:

Cilindrii din fontă dură pentru laminat tablă.
Mese și **capace** de **recoacere** din oțel rezistente la temperaturi înalte.
Cărămizi și **pământ refractar.**

Domnii abonați rămași în restanță cu plata abonamentului sunt rugați cu insistență a achita abonamentului, fie direct, fie prin intermediul Secțiunilor Corpului Contabililor, sau la prezentarea încasatorilor noștri.

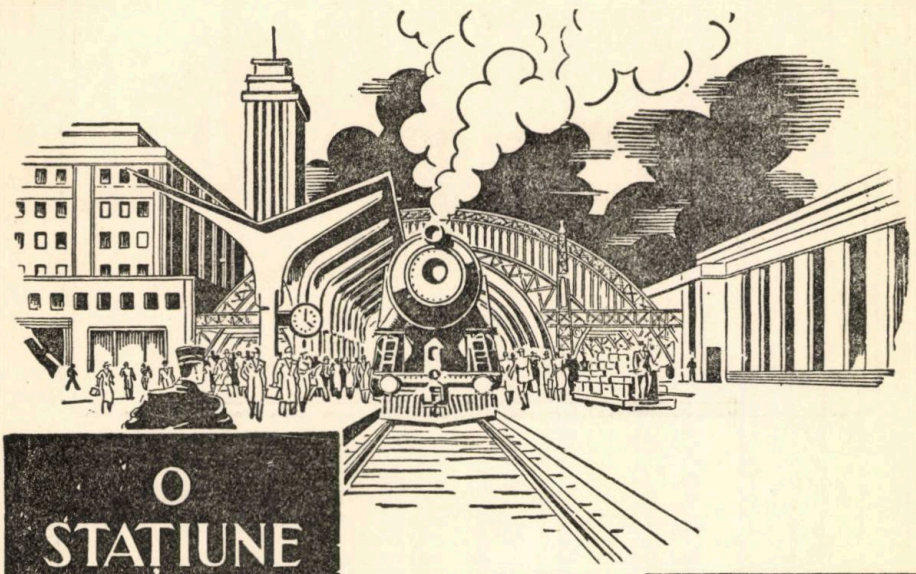

O STAȚIUNE MARE CU O SINGURĂ LINIE

Închipuiți-vă că o mare stațiune de cale ferată ar avea o singură linie pentru toate trenurile care vin și pleacă. Ce s'ar întâmpla oare cu orariul, cu confortul pasagerilor, cu veniturile căilor ferate? Lucrul acesta este tot atât de adevărat și de important pentru serviciul telefonic. Dacă aveți un trafic prea mare pentru o singură linie, afacerile Dv vor suferi. Clienții se vor enerva, găsind numărul Dv. veșnic ocupat. Veți pierde clienții tot atât de sigur ca și când ați sta cu magazinul închis.

INSTALAȚIUNI PENTRU TOATE UTILITĂȚILE

Societatea de Telefoane ține la dispoziția abonaților diferite tipuri de instalații, pentru utilizările cele mai complicate. Oricât de complexe ar fi necesitățile telefonice ale întreprinderii Dv., un specialist al Societății de Telefoane vă va fi pus imediat la dispoziție, pentru instalația necesară.

SOCIETATEA ANONIMĂ ROMÂNĂ DE TELEFOANE

Adresa :

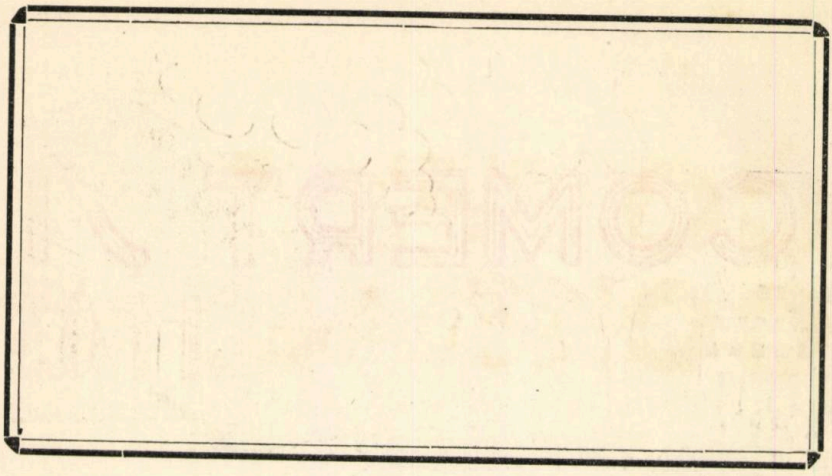

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ției Revistei :

BUCUREȘTI, I. — STR. TEILOR No. 12

ANUL XXVI. — No. 3 MARTIE 1937

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

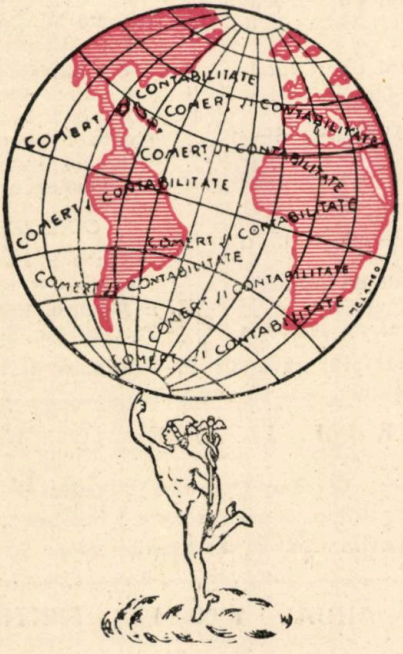

BIBLIOTECA CENTRALĂ
ASOCIAȚIUNII

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR No. 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuș Lucian, Dr. în științe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din țară.
Hodoș Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Națională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Nat.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Șef serv. Min. Comun.
† **Rasidescu St. I.,** fost președ. al Corp. Absol. Șc. super. de comerț.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la școala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil șef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREȘEDINTE:

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab.
Membru în Comitetul de redacție.

VICE-PREȘEDINȚI:

N. Arghir, Director Casa Construcțiilor.
Membru în Comitetul de redacție.
V. M. Ioachim, Secretar Camera de Comerț.
Membru în Comitetul de redacție.

SECRETAR GENERAL:

Theodor Nițu, Subdirector la Creditul Industrial.
Membru în Comitetul de redacție.

CONSILIERI:

D. Bobină, Director Oficiul Nat. al Coop. Rom.
Membru în Comitetul de redacție.
S. M. Blumenfeld, Comerciant.
Membru în Comitetul de redacție.
N. K. Constantinescu Expert contabil.
Membru în Comitetul de redacție.
P. Drăgănescu-Brateș, Membru în Comitetul de redacție.
Andrei Gheorghiu, Profesor.
Casier al Corpului.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Președintele Corp. Contabililor.
I. C. Negrescu, Director Soc. Com. Locuințe Eftine.
Membru în Comitetul de redacție.
Ștefan Popescu, Director Societ. de gaz și electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI:

Marinescu Florian, Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert Contabil.
Th. Sersea, Șef Cont. atelier. C.F.R.

Directorul revistei: **P. Drăgănescu-Brateș.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Cioranu Corneliu, Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., Hodoș Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamțu C., Gr. Trancu-Iași, Staicovici Chr. D., Ștefănescu Alex. N., Zanne N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUȚIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BĂNCI POPULARE LEI **200**

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENȚA

ANUL XXVI. — No. 4 APRILIE 1937

CUPRINSUL:

Dr. V. M. Ioachim:	Controlul Societăţilor anonime în Franţa	129
Prof. Olimpiu I. Barna:	Intreprinzătorul şi rolul său	132
M. D. Wechsler:	Preţul de cost	138
***	Dela Cercul de Studii Comerciale	147
***	Dela Consiliul Superior	148
***	Din activitatea Secţiunilor	150
***	Vizitele conducătorilor Corpului Contabililor	156
N. Butculescu:	Actualităţi economice	158
***	Recenzii	165
***	Reviste	173
***	Jurisprudenţe fiscale	177
***	Colegiale — Cereri de înscriere, etc.	178

Controlul Societăţilor anonime în Franţa

In numărul 3/935 al Revistei de Comerţ şi Contabilitate ne-am ocupat de un proect de lege (proectul Lesaché) privind controlul Societăţilor anonime în Franţa, proect votat de Senat cu 284 voturi contra 5.

Spuneam atunci că, deşi proectul învederează o preocupare de a da o organizaţie mai potrivită acestui control, totuşi nu rezolvă problema, nici cel puţin atât cât s'a rezolvat în România prin legea Corpului contabililor încă din 1921.

Intr'adevăr, proectul se ocupă numai de Soc. anonime cu acţiuni cotate la Bursă (3.000 faţă de 48.000 numărul total al societăţilor) şi nu punea condiţiuni precise pentru eliberarea diplomei de „Comisari — verificatori de societăţi", — singuri în drept a fi cenzori, după sus-zisul proect.

Deaceia, proectul n'a fost primit cu prea mare însufleţire cu tot numărul mare de voturi întrunit la Senat.

Şi cum s'a mai întâmplat cu o serie întreagă de proecte în aceeaşi direcţie, proectul Lesaché a rămas în cartoane, căci la Cameră n'a ajuns să fie adus în discuţie.

In schimb, după notele ce a binevoit să ni le pună la dispoziţie Preşedintele nostru de onoare, D-nul Profesor Gr. Trancu-Iaşi, aflăm că s'a votat un decret lege la 8 August 1935, care înăspreşte responsabilitatea penală a administratorilor şi refor-

mează instituția cenzorilor, cerând de la aceștia garanții de moralitate și de competință.

S'a prevăzut între altele că la societățile pe acțiuni făcând apel la economiile publice *cel puțin unul din cenzori trebue să fie ales dintr'o listă întocmită de o comisie, care lucrează pe lângă Curtea de Apel din regiunea respectivă.*

In baza delegației ce i s'a conferit prin decretul lege, Consiliul de Stat a întocmit un regulament de administrație publică, care determină procedura de urmat pentru stabilirea acestei liste și fixează măsurile disciplinare, cărora sunt supuși cenzorii astfel recrutați. Grație bunevoinței Camerei de Comerț și Industria din Paris, ne-am procurat materialul respectiv precum și rapoartele în legătură cu aceste texte.

Funcțiunile censorilor, astfel cum au fost definite prin decretul-lege din August 1935, sunt mult mai întinse ca cele prevăzute în vechea lege asupra Soc. anon. din 1867.

In afară de verificările de ordin contabil, ei vor trebui să se comporte ca adevărați tehnicieni ai finanței, industriei și comerțului.

Decretul lege din 1935 și regulamentul pentru numirea censorilor din 29 Iunie 1936 sunt întocmite cu mare grijă de a nu aduce vre-o atingere libertății de funcționare a Soc. pe acțiuni.

Mai întâi dispoziția cu privire la alegerea censorilor dintr'o anumită listă se referă numai la Soc. pe acțiuni, cari fac apel la economiile publice — noțiune care poate da naștere la discuții asupra câmpului de aplicațiuni al legii.

Apoi, de unde un proect din 1925 prevedea că toți cenzorii trebuesc numiți de Tribunal; proectul din Martie 1935, votat de Senat prevedea că numai unul din cenzori va fi numit de Tribunal, iar decretul lege renunță complect la această dispoziție, lăsând, ca și înainte, desemnarea tuturor cenzorilor pe seama acționarilor cu restricția că alegerea a cel puțin unuia din cenzori trebue să se facă dintr'o listă întocmită de o comisiune ad-hoc.

O dispoziție, a cărei justificare nu o prea găsim, privește interzicerea cenzorilor de a deveni administratori la societatea controlată sau afiliată timp de 5 ani dela expirarea mandatului de cenzor.

O măsură bună este obligația cenzorilor de a anunța procurorului Republicei orice fapte neregulate, despre care au luat cunoștință, contravenienții fiind pedepsiți cu închisoare dela 1—5 ani și cu amendă dela 1000—20.000 franci.

Regulamentul, care fixează normele de întocmire a listei de comisari-verificatori lasă Comisiunei, pentru primul an de aplicare (1937), cea mai mare libertate, așa încât credem că oricine ar vrea să facă parte dintr'o asemenea listă, nu-i va fi greu să obțină înscrierea pentrucă onorabilitatea și moralitatea sunt însușiri, cari se presupun că le are orice persoană, care îndeplinește orice funcțiune, iar capacitatea atât timp cât nu trebue dovedită prin anumite studii și examene oricine o poate dovedi fie și prin certificate de complezență.

Cum aceștia rămân bine înscriși și pentru viitor, situația de azi cu cenzori improvizați se permanetizează.

Pentru viitor, regulamentul este mai sever prevăzând trecerea unui examen în fața unei comisiuni formată dintr'un delegat al Curții de Conturi ca Președinte, un profesor universitar de drept, un funcționar din Administrația finanțelor publice și 2 tehnicieni propuși de Ministerul Instrucțiunei.

La acest examen nu se vor putea înscri decât: experții contabili brevetați, conform legii din 22 Mai 1927, foști funcționari publici cu 10 ani vechime, experți contabili și experți financiari de pe lângă instanțele judecătorești, persoanele cari au o practică comercială sau contabilă de cel puțin 10 ani, ori s'au ocupat cu chestiuni privind Soc. pe acțiuni și au funcționat ca cenzori cel puțin 5 ani; persoanele cari au condus efectiv timp de 10 ani contabilitatea, contenciosul sau serviciul financiar al unei Societăți făcând apel la economiile publice.

Străinii se pot prezenta la asemenea examene, dacă intră într'una din condițiunile de mai sus și dacă în țara respectivă străinii pot fi censori.

A doua zi (1 Iulie 1936) s'a și adus o modificare limitând cercul persoanelor cu 10 ani practică, în sensul că trebue să posede și diploma unei școli comerciale economice sau politice.

* * *

Acestea sunt dispozițiunile principale din noul regim de control al Soc. anonime.

Găsim că aceste dispoziții nu aduc o prea mare modificare în situația de fapt și după puțin timp se va veni cu noi reglementări, care să pună pe o bază mai precisă și mai largă această reglementare.

Dr. V. M. IOACHIM

Intreprinzătorul şi rolul său

Ştiinţa intreprinderilor este alcătuită din teoria şi technica intreprinderilor, cari formează un ott omogen şi organic. Când vorbim de principiile generale teoretice, ştiinţa întreprinderilor studiază toate fenomenile vieţii interne, stabilind normele după care trebuie să se organizeze, rezolve problemele vitale pentru existenţa întreprinderii.

Acest mănunchiu de principii teoretice stabilite de ştiinţa întreprinderilor, ne ajută a afla mijloacele practice, metodele de întrebuinţare, pentru aplicarea lor în domeniul vieţii reale, de unde întreprinderea îşi culege roadele activităţii, concretizate în suma totală a beneficiilor, redate de bilanţul contabil.

Dela început intreprinzătorul depune în întreprindere două feluri de muncă: *a)* intelectuală şi *b)* manuală sau fizică. Natural că prima predomină, fiindcă întreprinzătorul este mai mult un element de organizare, conducere şi administrare, decât de munca fizică.

Pentru cunoaşterea factorilor cari contribuie la realizarea acestei opere practice, trebuie să stabilim, mai întâiu, calităţile unui bun întreprinzător, pentru ca apoi să putem cerceta rolul său important. Calităţi ce vor asigura propăşirea întreprinderii, cât şi rentabilitatea operaţiunilor efectuate de întreprindere.

Se ştie că *valoarea unei întreprinderi se măsoară după valoarea întreprinzătorului şi a colaboratatorilor lui.* Cu adevărat se poate spune, că „omul sfinţeşte locul".

Intreprinzătorul pentru a putea satisface cerinţele impuse de viaţă şi întreprindere, trebue să dispună de un număr de calităţi printre cari enumărăm pe cele de ordin fizic, intetectual, psihologic şi moral.

Să cercetăm aceste calităţi în ordinea expunerii lor:

1. *Calităţi fizice.* Nu fără de interes sunt calităţile fizice, daoarece numai o sănătate perfectă, un fizic plin de energie, pot asigura intreprinderii o deplină reuşită.

2. *Calităţi intelectuale.* Comerţul fiind o ştiinţă, întreprinzătorul trebue să fie instruit şi educat în această materie. Astfel, el trebue să aibă cunoştinţe temeinice de contabilitate, psihologie, aritmetică, corespondenţă comercială română, franceză, germană, economie

politică, geografie economică, drept, legislație fiscală, vamală, cât și st. întreprinderilor, pe lângă alte discipline, care-i vor permite o solidă pregătire în ramura profesiunii alese. Iată ce zice Goethe despre negustorie: „Eu nu știu care spirit ar fi mai desvoltat și ar trebui să fie mai desvoltat, ca spiritul unui negustor adevărat. Ce privelişte nu ne creiază ordinea în care conducem afacerile noastre. Ea ne permite să vedem în orice timp totul, fără să mai avem nevoe să ne lăsăm încurcați de amănunte".

„Ce avantagii nu asigură negustorului contabilitatea în partidă dublă. Este una din cele mai frumoase invenţiuni ale spiritului omenesc. Și orice bun gospodar trebue să și-o introducă în gospodăria lui".

Având toate aceste cunoștințe, întreprinzătorul va putea pune diagnosticul necesar tuturor operațiunilor sau eventualilor crize ce se vor abate asupra intreprinderii.

3. *Calități psihologice.* Intreprinzătorul trebue să aibă un simț practic și un spirit de largă inițiativă în branșa comerțului său. Simțul practic aduce beneficii mari în urma operațiunilor rentabile pe cari intreprinderea le face, iar spiritul de largă inițiativă, crează din întreprinzător un adevărat isvor binefăcător, pentru întreprindere.

In comerț, dinamismul întreprinzătorului joacă un mare rol. Comerțul se caracterizează prin acea activitate, veșnic vie, unde totul se execută cu regularitate matematică, aducătoare de economii de timp și ban, alăturea de o reală promptitudine în contabilizarea lucrărilor isvorâte din variatele operațiuni efectuate de întreprindere.

Stăpânirea de sine, sinceritatea, calmul, punctualitatea, buna dispoziție, tactul, diplomația și spiritul de observație, complectează calitățile unui bun întreprinzător. Cu drept cuvânt proverbul american zice: „Pentru a fi un bun negustor trebue să fii un bun psiholog".

4. *Calități morale.* O principală calitate care i se cere întreprinzătorului este cinstea, moralilatea în afaceri. Cinstea asigură vadul comercial, încrederea clienților și a furnizorilor în intreprindere și întreprinzător. *Comerțul trebue considerat deci ca o profesiune nobilă,* alăturea de celelalte.

Unde predomină cinstea și moralitatea, acolo izbânda este asigurată!

Spuneam mai sus, că întreprinzătorul în activitatea sa este ajutat de un număr de colaboratori cari lucrează sub conducerea sa directă sau a organelor sale subalterne.

Printre aceştia putem enumăra pe administratorii întreprinderii, agenţii consemnatari de valori (magazionerul, funcţionari şi muncitori) prin mijlocul cărora întreprinderea îşi desvoltă întreg planul de activitate.

Dacă întreprinzătorul, după cum am văzut, trebue să fie inzestrat cu anumite calităţi, în aceiaşi măsură ele se cer şi colaboratorilor săi, natural în ramura lor de activitate, căci numai astfel întreprinzătorul va avea siguranţa desăvârşită a unei colaborări fructuoase, spre care tinde orice întreprindere bine condusă.

Prin utilizarea raţională a patrimoniului şi a colaboratorilor săi, se realizează conducerea întreprinderii.

Pentru aceea, întreprinzătorul când recurge la recrutarea acestor colaboratori, are în vedere calităţile lor fizice, intelectuale şi psihice. Cercetarea lor se face cât mai riguros, pentru o selecţionare severă, scutind întreprinderea de salarii neaducătoare de rentabilitate, plătite celor ce nu corespund chemării pentru care au fost destinaţi.

In această direcţie avem serioase studii făcute de inginerul american Taylor, care a dat la iveală o nouă formă de „organizarea ştiinţifică a muncii", iar marele întreprinzator H. Ford a dat în opera sa „Ma vie et mon oeuvre" noui directive de organizare, administrare şi conducere a întreprinderilor.

Nu vom intra în detaliile de organizare ştiinţiiică a muncii, ci ne vom mulţumi a enumăra metoda preconizată de Taylor.

Astfel citǎm:

1. Studiul muncii manuale,
2. Instruirea organelor de execuţie şi conducere,
3. Pregătirea muncii,
4. Cercetarea mişcărilor inutile ale muncitorilor, spre a fi evitate,
5. Cronometrarea muncii,
6. Salarizarea umană a muncitorului şi participarea lui la beneficiile întreprinderii.

Selecţionarea acestor colaboratori se face în mod ştiinţific, prin mijlocul laboratoarelor de psihotehnie organizate pe lângă fiecare mare întreprindere.

In aceste laboratoare se face examenul fizic al muncitorului, alăturea de examenul de orientare profesională, bazat pe aptitudinele de care dispune pentru viaţa practică, economică-industrială.

Iată pe scurt în ce constă această selecţionare necesară pentru organizarea ştiinţifică a muncii, preconizată de Taylor.

In modul acesta întreprinderea își va putea recruta muncitori, tehnicieni cât și personalul administrativ apt, pentru marea lor misiune ce o au în viața economică românească. Omul potrivit la locul potrivit!

După ce am văzut calitățile întreprinzătorului și a colaboratorilor lui, să cercetăm rolul însemnat al întreprinzătorului.

Rolul întreprinzătorului începe din momentul în care *ideea înființării unei întreprinderi a luat naștere în mintea întreprinzătorului.* Zile, luni, ba chiar și ani această idee este frământată de întreprinzător, pentru a da o cât mai solidă pregătire viitoarei întreprinderi. Lucrările încep din primul moment. Planuri financiare, de organizare se întocmesc, iar viitoarele organe de colaborare intră în funcțiune. Deci din primul moment apare actul de voință, inteligență a întreprinzătorului, alăturea de puterea sa fizică și morală, cari acționează împreună, spre un scop comun și final, care este rentabilitatea.

Pentru atingerea țintei, întreprinzătorul pornește la constituirea întreprinderii, redactând actele cerute de legislația țării. Imediat apoi urmează vărsarea aportului în întreprinderea legal constituită după care începe opera de organizare și administrare.

Apoi apare adevărata valoare a omului, reprezentată prin felul cum concepe organizarea viitoarei întreprinderi. In direcția aceasta, el, pune în aplicare planul de organizare.

Organizarea merge mână în mână cu felul de administrare a vieții interne și externe și unde întreprinzătorul este factorul cel mai important. Calitățile sale urmează să fie valorificate de întreprindere, unde, el, pune o parte din ființa sa. După cum este întreprinzătorul așa va fi și organizarea și administrațiunea. Nu fără importanță ziceam, mai sus, că valoarea unei întreprinderi se măsoară după valoarea întreprinzătorului și a colaboratorilor săi. Rolul întreprinzătorului astfel devine din ce în ce mai complect, cerând întreprinderea dela el grabnice și temeinice directive.

Intreprinzătorul, așa dar, este persoana care concepe, organizează și administrează o întrprindere, al cărui patrimoniu este compus din drepturi și datorii.

Patrimoniul adus în intreprindere trebue administrat cât se poate de rentabil, pentruca astfel, să-și poată realiza obiectul și beneficiul final.

Prin administrațiune se înțelege acea activitate depusă de întreprinzător sau de organele sale administrative însărcinate cu

primirea, conservarea, manipularea, fructicarea și controlul acestui patrimoniu.

La baza administrațiunii stau principiile de organizare.

Prin organizare înțelegem felul cum se concepe executarea diferitelor operațiunî, bazate pe un plan cât și mijloacele de acțiune pentru realizarea întregului plan de lucru.

Principiile unei bune administrațiuni, unde rolul intreprinzătorului este netăgăduit de mare, sunt:

1. *Autoritatea.* Dreptul organelor administrative de a da ordine și obligația subalternilor de a le executa întocmai.

2. *Responsabilitatea.* Responsabilitatea organelor administrative, pentru operațiunile executate, în cadrul întreprinderii.

3. *Unitate de conducere și ierarhie.* Dela autorul comun, pornesc toate directivele de conducere pentru întreprindere. Deasemenea el fixează întreg complexul de atribuțiuni, drepturi și obligațiuni pentru colaboratori.

4. *Ordinea și diviziunea muncii.* In întreprindere fiecare lucru și om trebue să fie la locul lor. Bazându-se pe o perfectă divlziune a muncii, controlul colaboratorilor se poate face cât mai serios.

5. *Disciplina.* Intreg corpul angajaților dela cel mai mare până la cel mai mic, trebue să se supună și să execute dispozițiile organelor de conducere, fără întârziere și murmur.

6. *Salarizarea personalului* să fie dreaptă, în raport cu puterea și calitatea muncii.

7. *Inițiativa,* adică dreptul colaboratorilor de a expune noui planuri de perfecționare, de activitate, executându-le după caz, (Contabilitatea vol. I. C. G. Dumitrescu).

La toate acestea se mai adaugă:

1. *Prevederea,* adică cunoscând prezentul să prevezi viitorul. Acesta în vederea unei noui acțiuni de muncă ce urmează a se desfășura.

2 *Coordonarea,* sau legătura organică între organizare internă și externă, pentru o cât mai complexă armonizare a supremelor interese legate de întreprindere.

3. *Controlul,* adică mijlocul de supraveghere și de constrângere pentru executarea întregului plan de activitaie. Controlul să se facă des, inopinat și real, aplicându-se imediat măsurile coercitive contra celor vinovați.

Iată deci marele rol al întreprinzătorului într'o întreprindere individuală sau societate, unde acest rol cade în sarcina organelor

cari țin locul său. Organizarea, conducerea și administrarea unei întreprinderi individuale este concentrată într'o singură mână, pe când la societăți este încredințată diverselor organe.

Deci întreprinzătorul este organul de organizare, autoritate, prevedere, conducere, muncă, onestitate și control ce trebue să să imprime adevărata valoare a întreprinderii, ajutat fiind în toate acestea de colaboratorii săi.

Prof. OLIMPIU I. BARNA

BIBLIOGRAFIE

1. *V. Slăvescu*: Obiect, metodă și doctrină.
2. *C. G. Demetrescu:* Comerț și Contabilitate vol. I.
3. *Ch. Gide*: Economie polttică vol. I.
4. *Ing. Șuluțiu*: Munca industrială.
5. *Răpeanu N.*: Lecturi comerciale.
6. *Dr. Drăgănescu-Brateș:* Comerțul, Știința și Arta.
7. *Dr. Drăgănescu-Brateș:* Din viața lui Ford.
8. *Dr. V. M. Ioachim:* Contabilitate cu aplicație la industrie.

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN"

S. A. R.

Tablă neagră, galvanizată, decapată, dublu decapată, cu rezistență, **albă,** plumbuită, **ondulată.**
Fier cerc, comercial, beton profilat.
Fier cerc laminat la rece.
Cazane și **radiatoare** „Calan" pentru încălziri centrale.
Băi de fontă emailată „Record".
Articole sanitare negre și emailate.
Tuburi și **accesorii** de fontă pentru canalizare.
Tucerie comercială.
Mașini de **gătit** și **sobe** „Vesta".

Articole noui:

Cilindrii din fontă dură pentru laminat tablă.
Mese și **capace** de **recoacere** din oțel rezistente la temperaturi înalte.
Cărămizi și **pământ refractar.**

Prețul de cost

Prețul de cost, ce se stabilește de către întreprinderi sub formă de deviz provizoriu, înainte de a se pune în fabricație anumite produse, sau înainte de a se proceda la cumpărarea unor mărfuri, pentru a se ști cu aproximațiune, apropiată dă realitatea lucrurilor, ce vor costa acele produse, sau mărfuri, este în adevăr rezultatul unei aprecieri. Dar această apreciere nu poate intra în cadrul unei situațiuni precise a averii întreprinderii, fiind de natură cu totul aleatorie din punctul de privire al realizărilor.

Prețul de cost exact al produselor, sau mărfurilor, nu poate fi stabilit decât pe calea unui sistem de contabilitate, care nu poate fi nicidecum rezultatul unei aprecieri, ci este rezultatul unui calcul de preciziune contabilă.

Din acest punct de vedere denumirea de preț de cost nu are un înțeles propriu, căci prin preț se înțelege rezultatul unei aprecieri.

Prețul de cost fiind reunirea pe cale contabilă a tuturor valorilor debursate de întreprindere din averea ei, fie pentru producerea unor fabricate, fie pentru achiziționarea unor mărfuri, cu scopul de a se cunoaște, pe deoparte, ce valoare efectivă au pentru întreprindere aceste produse, sau mărfuri, și pe dealtă parte, să se știe ce câtime de valoare au investit din averea lor în aceste produse, sau mărfuri, respectiv, ce câtime de avere reprezintă acele produse, sau mărfuri, ce posedă în patrimoniul lor, din averea lor totală.

Deaceia, cea mai potrivită definițiune, ce s'ar putea da rezultatului acestui calcul al costului produselor, sau al mărfurilor, ar fi cea de „valoare de cost", prin care se dă a se înțelege, fără înconjur, că reprezintă pe deoparte suma valorilor efectiv debursate de întreprindere, fie pentru producerea fabricatelor, fie pentru procurarea mărfurilor, și că reprezintă pe dealtă parte echivalentul capitalului investit de întreprindere în acele produse, sau mărfuri.

Căci, produsele fabricate, sau mărfurile achiziționate, reprezentând pentru întreprindere echivalentul unei părți din averea lor totală, ele trebuie să fie exprimate în situațiunea averii ei printr'o *valoare* de esență activă pentru acea întreprindere, independent de faptul dacă această valoare va fi, sau nu, realizată prin *prețul* ce se va fi obținut prin desfacerea lor pe piața de consum. Adică, atâta vreme cât acele produse, sau mărfuri, rămân în patrimoniul

întreprinderii, ele sunt și rămân echivalentul sumelor debursate de întreprindere din averea ei, în scopul producerei, sau achiziționării lor, acoperind astfel suma capitalului întreprinderii, investit întrînsele.

Astfel fiind, produsele, sau mărfurile, sunt trecute în scriptele întreprinderii. cu o valoare de cost, care reprezintă suma valorilor debursate de întreprindere, fie pentru producerea, fie pentru achiziționarea lor, și este în acelaș timp valoarea lor de inventar, prin care arată suma a care se ridică averea întreprinderii sub formă de produse, sau mărfuri, ce are în patrimoniul ei.

Prin urmare, valoarea de cost, fie a produselor, fie a mărfurilor, trebuie stabilită și înscrisă, ca atare în situuțiunea contabilă a întreprinderii, de așa manieră, încât să arate, ce anume posedă întreprinderea *în mod real*, sub raportul capitalului investit, în produse, sau mărfuri, indeferent la ce dată.

Deaceia, valoarea de cost, într'atât cât este echivalentul capitalului întreprinderii investit în produse sau mărfuri, nu trebue subevaluată prin anumite omisiuni, sau mai bine zis, *evitări* de valori, ce au contribuit în mod efectiv, fie la fabricarea produselor, fie la achiziționarea mărfurilor, tot așa precum valoarea de cost nu trebuie supraevaluată printr'o *umflare* cu anumite valori ce nu au contribuit în mod efectiv la producerea fabricatelor, sau procurarea mărfurilor.

In adevăr, stabilirea valorii de cost este supusă, atât prin mulțimea elementelor-valori, cât și prin elasticitatea cătimilor lor, ce sunt a-i se pune în sarcină, în special într'o contabilitate industrială, unor anumite norme, ce diferă dela caz la caz, atât după natura, cât și după programul de lucru al întreprinderii.

Totuși, se poate fixa, cu privire la stabilirea valorii de cost a produselor, sau mărfurilor, un principiu, care să permită, prin fixarea unei reguli generale contabile, evitarea stabilirii unei valori de cost, ce nu ar putea fi potrivită cu situațiunea reală de fapt a patrimoniului întreprinderii, în dauna raportului adecvat, ce trebuie să o arate valoarea de cost, mai ales în postura ei de valoare de inventar, față de capitalul întreprinderii.

Acest principiu constă în aceia, că valoarea de cost, fie a produselor, fie a mărfurilor, fiind o reunire a sumelor debursate de întreprindere, fie pentru efectuarea acelor produse, fie pentru achiziționarea acelor mărfuri, aceste sume debursate, trebuie, pentru a putea fi înglobate, în mod justificat, în valoarea de cost, să fie

toate de esență activă pentru întreprindere, adică să fie materializate în mod efectiv în valoarea comercială a acelor produse, sau mărfuri și readuse astfel, pe calea vânzării, din nou în patrimoniul întreprinderii.

Intreprinderile, fie industriale, fie comerciale au — în general — trei feluri de debursări în cursul exercițiului lor, cari sunt denumite în mod generic: cheltuieli, anume:

1. Debursări, ce poartă asupra transformării lucrative a averii întreprinderii, precum sunt, în întreprinderile industriale, debursările reclamate de procesul de producție în vederea efectuării produselor specifice întreprinderii, iar în întreprinderile comerciale, debursările reclamate de necesitățile de aprovizionare în mărfurile specifice.

2. Debursări, ce poartă asupra administrării economice și financiare a averii întreprinderii și cari sunt efectuate cu scopul de a aduce la îndeplinire, atât în îndeplinire, atât în întreprinderile industriale, cât și în întreprinderile comerciale, toate nevoile, cari sunt în strânsă legătură cu organizarea și controlul serviciilor întreprinderii, pentru a corespunde scopului căruia au fost creiate.

3. Debursări, care poartă asupra nevoilor în legătură cu desfacerea prin vânzare, fie a produselor, fie a mărfurilor.

Primul soiu de cheltuieli este denumit, în întreprinderile industriale: cheltuieli de producție, iar în întreprinderile comerciale: cheltuieli de achiziționarea mărfurilor.

Al doilea soiu de cheltuieli este denumit în toate felurile de întreprinderi: cheltuieli de administrație.

Al treilea soiu de cheltuieli este denumit deasemeni în toate felurile de întreprinderi: cheltuieli de vânzare.

Deasemeni, cheltuielile de producție mai sunt denumite: cheltuieli productive, în vreme ce cheltuielile de administrație și de vânzare mai sunt denumite: cheltuieli improductive.

Desigur, că nu se poate stabili un criteriu pe baza acestor denumiri, prin care să se poată distinge, în mod precis, anume care din aceste soiuri de cheltuieli, sau o parte din acestea, pot sau nu, fi înglobate în valoarea de cost a produselor, sau mărfurilor, pentru a îndeplini condițiunea esențială contabilă, anume, aceia de a reprezenta în situațiunea întreprinderii o exponență activă.

In aceasta rezidă, de altfel, toată discuțiunea în controversă, de a se ști, care cheltuieli, sunt, sau nu, de esența valorii de cost a produselor, sau mărfurilor, pentru a îndeplini această condițiune

In vreme ce toată lumea contabilă este de acord în aceia, că toate cheltuielile directe de producție, adică toate cheltuielile productive, sunt de esența valorii de cost, prin aceia că sunt recunoscute ca intervenind în mod efectiv în producerea fabricateler, sau procurarea mărfurilor, materializându-se astfel, în mod activ, într'însele, și că cheltuielile de vânzare necontribuind cu nimic la producerea fabricatelor, sau la procurarea mărfurilor, nu pot fi, și nu sunt de esența valorii lor de cost, totuși chestiunea cheltuielilor de administrație, adică a cheltuielilor improductive, este încă în discuțiune, în sensul, că unii susțin părerea, că acest soiu de cheltuieli nu poate fi de esența valorii de cost a produselor, sau mărfurilor, deoarece sunt *cheltuieli,* care trebuie să facă obiectul contului de rezultate al întreprinderii, căci dacă s'ar scoate cheltuieli din acel loc și s'ar îngloba în valoarea de cost a produselor, sau mărfurilor, activându-le astfel, s'ar ajunge la umflarea activului întreprinderii, în vreme ce alții susțin părerea că, este necesar ca acest soiu de cheltuieli să fie repartizat asupra valorii de cost a produselor, într'atât, cât au concurat la efectuarea or, în procesul de producțiune, sau la achiziționarea mărfurilor, spre a se putea avea, pe cale contabilă, un preț de cost efectiv, cuprinzând absolut toate elementele, pe care întreprinderea a înțeles să le folosească în acel proces de producție, sau achiziție, rezultatul exercițiului întreprinderii având să se conformeze acestui mod de a lucra al întreprinderii.

Astfel miezul chestiunii valorii de cost a produselor, sau mărfurilor, este învăluit, în această controversă, de termenul „cheltuieli".

In adevăr, *cheltuielile,* fie ele chiar de administrație, sunt sume neproductive, într'atât cât ele sunt debursate de întreprindere într'un scop *aleatoriu,* cu atât mai mult cu cât nu au nici o înrudire cu efectuarea produselor, sau achiziționarea mărfurilor și din această cauză acest fel de cheltuieli nu pot fi trecute asupra valorii de cost a produselor, sau mărfurilor, fără a încărca această valoare de cost cu sume ce nu o privesc.

Din contră, dat fiind caracterul lor aleatoriu, ele trebuiesc lichidate prin contul de rezultate.

Dar sumele debursate de întreprindere sub formă de cheltuieli de administrație, în vederea și în scopul efectuării produselor, într'un proces de producțiune, sau pentru achiziționarea unor mărfuri, nu sunt cheltuieli cu caracter aleatoriu, în adevăratul sens al cuvântului, ci sunt sume investite în obiecte materiale, produse

sau mărfuri, cari au pentru întreprindere o valoare materială, recuperabilă prin prețul, pe care îl dobândește pe piața lor de desfacere, prin vânzare.

Cu alte cuvinte, întreprinderea producătoare, sau întreprinderea comercială, prin faptul că debursează sume în vederea efectuării produselor, sau achiziționării mărfurilor, în scopul de a le desface prin vânzare, pe piața de consum, la un preț stabilit, investește în aceste produse, sau mărfuri, o parte din capitalul lor, prefăcând astfel acest capital în produse, sau mărfuri, cari prin valoarea comercială, pe care o au, reprezintă — în definitiv — aceiași câtime de capital.

Ceiace stă, deci, la baza valorii de cost a produselor, sau mărfurilor, nu sunt anumitele cheltuieli, denumite în diferite feluri, poate în mod intenționat, ci câtimile de capital investit de întreprindere în acele produse, sau mărfuri, garantate cu valoarea lor comercială, cu prețul pe care acele produse, sau mărfuri, îl au pe piața lor de desfacere în momentul vânzării lor.

Prin urmare, valoarea de cost a produselor, sau mărfurilor, nu este și nu poate fi un conglomerat de cheltuieli oarecare, ci reprezintă — în mod absolut — suma de capital al întreprinderii, transformat de aceasta în produse, sau mărfuri.

Numai în felul acesta valoarea de cost a produselor, sau mărfurilor își poate justifica titlul de valoare de inventar a acestora în situațiunea financiară-contabilă a întreprinderii, în raport față de capitalul înscris al acelei întreprinderi.

A se susține că, anumite sume debursate de întreprindere sunt de esența valorii de cost a produselor, sau mărfurilor, în vreme ce altele, *deși au contribuit* la efectuarea, sau achiziționarea lor, nu sunt de esența acestei valori, pe motivul că ele alterează valoarea activului întreprinderii în dauna rezultatului exercițiului, este pe cât de greșit, pe atât de fără temeiu.

Căci, toate sumele debursate de întreprindere în mod exclusiv pentru efectuarea produselor, sau achiziționarea mărfurilor, *nu au absolut nici o înrâurire*, nici asupra activului întreprinderii, și nici asupra rezultatului întreprinderii, atâta vreme cât ele sunt circumscrise de valoarea de cost a acelor produse, sau mărfuri, definită într'un post de activ în bilanț, și contrabalansată de postul capital al aceluiaș bilanț.

Evident, dacă în loc să se treacă toate sumele debursate de întreprindere, fie pentru efectuarea produselor, fie pentru achizi-

ționarea mărfurilor, asupra valorii lor de cost, o parte din aceste sume sunt considerate drept cheltuieli aleatorii și sunt trecute, ca atare, venitul exercițiului se mărește, în adevăr, în proporție cu totalul sumelor trecute la cheltuieli, astfel, că *este imperios necesar*, ca aceste cheltuieli să fie scăzute din acel venit, pentru a-l readuce la linia realității technice contabile.

Din acest punct de privire se constată, acolo, unde câtimile de cheltuieli de administrație, ce au contribuit la efectuarea produselor, sau achiziționarea mărfurilor, în loc să fie trecute asupra valorii de cost sunt trecute, în ultima linie, asupra contului de rezultate, că trecerea lor în acest loc *nu isvorăște din motive de prevedere*, ci din nevoia de *a descongestiona* suma venitului întreprinderii de acele sume, ce se află acolo fără rost, în loc să se afle pe contul valorii de cost a produselor, sau mărfurilor.

Adică, prin trecerea lor pe contul de rezultate, la încheierea exercițiului, nu se săvârșește decât operațiunea contabilă de transferare de pe contul de rezultate, unde *incomodează*, retrimițând aceste sume, la origină, în activul bilanțului, spre a acoperi capitalul inițial, recompletându-l.

Suma activului este, astfel, readusă la același numitor, nu dintr'o necesitate de prevedere, cum se susține, ci printr'o necesitate de ordin contabil bilanțier.

Desigur, că această chestiune nu ar merita discuțiunea, deși prezintă destul interes din punctul de vedere technic contabil, dacă ea s'ar limita la produsele, sau mărfurile vândute în cursul și până la încheierea exercițiului, căci conturile lichidate, în acest decurs de vreme, se regulează, astfel, prin acea operațiune de transferare contabilă, dar căutându-se ridicarea unei metode de lucru, fie ea chiar neconformă cu technica contabilă, la rangul de principiu contabil, ea se extinde, astfel și asupra trecerii valorilor produselor, sau mărfurilor, rămase nevândute în momentul încheierii exercițiului.

Din acest punct de privire, metoda de a se trece câtimile așa numitelor cheltuieli de administrație, ce au contribuit în mod efectiv, fie la fabricarea produselor, fie la achiziționarea mărfurilor, la încheierea exercițiului, în sarcina contului de rezultate, aduce după sine următoarele anomalii:

1. Produsele, sau mărfurile, rămase în depozitul întreprinderii, la încheierea exercițiului, sunt trecute în inventar cu o valoare mai mică, decât o au în realitate, în raport cu suma de capital investit

într'însele, precum și în raport cu prețul ce se poate obține pe ele prin vânzare pe piața lor de desfacere.

2. Cu această diferență de valoare se micșorează, în mod silit, rezultatul exercițiului întreprinderii, fără ca să existe un acord între necesitatea acestei măsuri și situațiunea economică-financiară a întreprinderii, în momentul încheierii exercițiului.

3. Diferența de valoare dintre valoarea trecută în inventar și valoarea reală scripturală a produselor, sau mărfurilor, în raport cu suma capitalului învestit într'ânsele, este trecută, fără arătarea precisă, în restul activului bilanțului.

De aici rezultă:

In primul rând, că postul de „produse", sau „mărfuri" din activul bilanțului, apare astfel, subevaluat.

In al doilea rând, că prin micșorarea rezultatului exercițiului întreprinderii, provocată de trecerea acestei diferențe de valoare în sarcina contului de rezultate, se procedează la creiarea unei rezerve, care, deși nu scapă de sub controlul cifrelor trecute în bilanț, este însă foarte greu de indentificat, în dauna venitului net al exercițiului.

In al treilea rând, că diferența de valoare scripturală a produselor sau mărfurilor, este trecută acolo, unde nu-i este locul în bilanț.

Pentru ilustrarea chestiunei, iată o exemplificare concludentă:

O întreprindere industrială a fabricat, in cursul unui exercițiu, o cantitate de 10 pompe de mână. Prețul de vânzare a acestor pompe se stabilește la suma de Lei 22.000, — știut fiind, că: valoarea lor de cost tehnic (material, manoperă, uzură, forță motrice, întreținere) se ridică la suma de Lei 16.000, — cheltuielile de regie industrială (cota-parte de speze de distribuție, lumină, chirie a localului de fabricație, renumerația organelor de direcțiune și control) se ridică la suma de Lei 2.000; cheltuielile de vânzare (speze de recepționare, chiria localuiui de imagazinare, lumină, retribuția organelor de direcțiune și control a desfacerii, reclame, etc.) se ridică la suma de Lei 1.000; beneficiul de realizat se ridică la Lei 3.000.

La 25 Decembrie, adică la 5 zile înainte de încheierea exercițiului, întreprinderea industrială vinde din cantitatea de 10 pompe avute în magazie, o cantitate de 5 pompe la prețul de Lei 11.000, realizând astfel un beneficiu brut de Lei 3.000; Scăzând din acest beneficiu brut cheltuielile de regie și de vânzare în suma de Lei 1.500, rezultă un beneficiu net de Lei 1.500.

Ținând seama, că la încheierea exercițiului restul de 5 pompe rămase nevândute, trebuiesc trecute în inventar la valoarea lor de cost tehnic (Lei 8.000) și că valoarea regiei industriale, precum și a spezelor de vânzare rămase, trebuiesc trecute în sarcina venitulului, adică în debitul contului de profit și pierdere, înseamnă, că prin această trecere se anulează beneficiul net, *în adevăr realizat*, făcându-l să dispară.

Fapt cert este, că întreprinderea a realizat prin vânzarea celor 5 pompe de mână un beneficiu de Lei 1.500, și logic este, atât din punctul de vedere tehnic contabil, cât și din punctul de privire economic financiar al întreprinderii, ca acest beneficiu să apară în bilanțul ei. Cu toate aceste, printr'o înterpretare greșită a chestiunii, acest beneficiu nu poate apare în bilanț.

Că, acest beneficiu nu este perdut pentru întreprindere, este adevărat căci el se află astfel, reținut în activul bilanțului, sau mai bine zis, ascuns în acel bilanț, dar acest fel de a arăta lucrurile nu sunt și nu pot fi, în concordanță cu principiile, ce stau la baza unei contabilități adecvate.

Dacă se trece însă cele 5 pompe rămase la inventar cu valoarea lor de cost tehnic în suma de Lei 8.000, plus valoarea cheltuielilor de regie industrială, ce au un raport direct cu fabricarea acelor pompe, în sumă de Lei 1.000; adică în total, cu o valoare de inventar de Lei 9.000 rezultatul exercițiului întreprinderii va acuza un beneficiu net de 1.000 lei (1.500—500). Astfel, se va ști în mod precis, că în urma vânzării celor 5 pompe s'a ales un beneficiu net de Lei 1.000 și că au mai rămas în depozitul fabricii alte 5 pompe, pentru care întreprinderea a investit o sumă de capital de Lei 9.000, pentru care poate căpăta, prin vânzare, suma de Lei 11.000.

Ploești M. D. WEXLER

D-nii autori de lucrări contabile, economice, financiare, sunt rugați a trimite câte 2 exemplare la Revistă pentru a li se face recenzii.
Exemplarele vor rămâne apoi Bibliotecei Corpului Absolvenților Școalelor Comerciale și Bibliotecei Corpului Contabililor.

Concursul

pentru lucrarea: „Obligativitatea ţinerii registrelor la sucursale"

In No. 5 al Revistei am publicat un concurs pentru o lucrare cu titlul de mai sus.

In urma acestei publicaţii nu s'au primit decât 3 manuscrise.

Faţă de numărul restrâns al participanţilor, cari au examinat problema mai mult din punct de vedere fiscal, Comitetul nu a putut decerne premiul fixat.

Una din aceste lucrări a apărut ca articol sub semnătura D-lui Stelian Popescu, Inspector Special de finanţe, în Revista „Curierul financiar" No. 1/937.

D-sa ajunge la concluzia că:

„Jurnalul şi copierul trebue ţinute de sucursale, atunci când la *sucursală nu există posibilitatea de a înregistra, normal, fără întârziere şi deodată cu operaţiile de la Centrală, toate faptele Contabile de la Sucursale*". In ce priveşte inventarul, pentru aceasta neexistând aceiaşi cerinţă de a se înregistra într'o anumită zi, D-sa este de părere că ţinerea lui nu este obligatorie pentru sucursale.

Registrele cu caracter fiscal prevăzute de anumite Legi, precum registru cifrei de afaceri, registru de făină, registru de călători trebuesc ţinute de fiecare sucursală, fără a fi nevoie să fie timbrate, exceptând ultimul registru.

In sprijinul tezei sale cu privire la ţinerea jurnalului de sucursale, D l Stelian Popescu aduce câteva jurisprudenţe.

Chestiunea nu este atât de simplă, pentrucă uneori cuvintele „înregistrare normală" sunt susceptibile de interpretări diferite.

Celelalte două manuscrise reprezintă unul un punct de vedere şi mai fiscalist decât cel expus mai sus, iar altul reprezintă punctul de vedere opus.

Cu permisiunea autorilor, vom publica aceste manuscrise ca articole în Revistă.

COMITETUL

A apărut lucrarea colegului inspector general *Ion I. Ghelasse* intitulată: **Comerţul şi valorificarea lânei în cadrul economiei internaţionale.**

Costul unui exemplar Lei 60. A se adresa autorului în Calea Moşilor No. 224.

De la Cercul de Studii Comerciale

Rezumatul conferinței d-lui Victor Scărlătescu despre:
Concepții economice despre Stat.

In ciclul de conferințe organizat de Cercul de Studii Comerciale al Corpului Contabililor autorizați și Experți-Contabili Secția Ilfov, a vorbit d-l dr. Victor Scarlătescu despre: „Concepții economice despre Stat".

D-l Victor Scărlătescu și-a început comunicarea arătând că suntem încă departe de a fi găsit forma ideală de Stat modern, acesta urmând a fi imaginat și creiat. Vorbitorul se ocupă numai de latura economică a formei de Stat, arătând mai întâi, cum a născut ideia de Stat liberal, ca o reacțiune împotriva abuzurilor administrației vechiului regim. D-sa, arată apoi cari au fost principiile călăuzitoare pe cari s'a rezemat Statul liberal, principii cari s'ar putea rezuma la: *a)* influența iudividualismului filozofic și politic al secolului al XVIII-lea; *b)* Revoluția franceză; *c)* Liberalismul economic al fiziocraților și a lui Adam Smith.

Conferențiarul arată apoi că, prin evoluția însăși a vieții economice, începând cu cea de a doua jumătate a secolului al XIX-lea forța liberalismului economic este atenuată; ca influențe doctrinare apar teoria protecționismului a lui Friederich List și mișcarea socialistă, culminând cu apariția lucrării „Capitalul" al lui Karl Marx.

D-l Victor Scărlătescu, după ce arată măsura în care, în toate statele, oamenii au intervenit în economia privată, fără a se turbura însă vechea ordine economică, conchide că în pragul isbucnirii războiului mondial nu mai rămăsese decât o palidă umbră a liberalismului economic instaurat de revoluția franceză.

Trecând la situația de după război, vorbitorul arată chipul în care statele au fost obligate să intervină în viața economică, pentru a asigura o cât mai mare armonie a intereselor colective.

D-l Dr. Scărlătescu își încheie conferința făcând apologia situației din România și arătând că formula care convine astăzi economiei românești este aceia a naționalismului economic.

Încurajați și răspândiți Revista Generală de Comerț și Contabilitate, organul oficial de publicitate al Corpului Contabililor.

De la Consiliul Superior
al Corpului Contabililor Experți și Autorizați

D-l Dr. V. M. Ioachim, Directorul Corpului, a trimis D-lui Dr. W. Voss din Berlin, următoarea scrisoare cu privire la lucrarea sa „Revisionnund Trenhandwesen".

„Am citit cu mult interes lucrarea Dvs.; ați descris foarte exact situația din România.

Aș dori totuși să fac observațiuni cu privire la calificarea experților din România. Această calificare nu se obține așa de ușor, legea cere mai întâi o pregătire teoretică (cel puțin diploma unui învățământ comercial superior) și o practică de 5 ani.

Afară de aceasta, Consiliul Superior al Corpului Contabililor a introdus dela 1927 și un sever examen.

Acest examen se depune în fața unei Comisiuni care este prezidată de un Profesor dela Academia de Inalte Studii Comerciale; examenul este scris și oral și se dă din următoarele materii: Contabilitatea, Studiul Intreprinderii, Economia Politică, Finanțe, Drept Comercial și Expertize Contabile.

De lucrările scrise sunt dispensați numai titrații, cari au tipărit lucrări contabile de valoare.

Pentru întreaga țară sunt numai 2 comisiuni de examinare.

De când s'a introdus acest examen, obțin gradul de expert numai 15 — 20 candidați anual.

Pe baza numai a practicei nu poate nimeni să fie expert contabil în România.

Sper ca aceste informațiuni vor fi folositoare pentru eventuala nouă ediție a prețioasei Dv. lucrări".

* * *

La această scrisoare, D-l Dr. Wilhem Voss a răspuns următoarele:

Vă mulțumesc mult pentru serisoarea Dv. din 25 crt.

Vă sunt îndatorat pentru informațiunile ce mi le-ați dat cu privire la examenele introduse pentru experți contabili în România.

Următoarea adresă a fost înaintată Ministerului Finanțelor:

Domnule Ministru,

Luând cunoștință din ziare de proectul de Lege pentru reorganizarea serviciilor publice de contabilitate, cu onoare vă rugăm să binevoiți a avea în vedere demersurile repetate ce le-am făcut și rezoluțiunile luate în diverse Congrese ale Corpului nostru, ale Asociației licențiaților Academiilor de Comerț și ale Corpului Absolvenților Școalelor Superioare privind pregătirea ce trebue să o aibă conducătorii serviciilor de contabilitate.

In aceste demersuri și moțiuni s'a cerut ca directorii, subdirectorii, șefii serviciilor de Contabilitate, etc. să fie recrutați dintre acei ce au o pregătire contabilă teoretică și practică — licențiați și absolvenți ai Școalelor Comerciale Superioare.

Astăzi când s'a reușit prin Legea din 1929 să se introducă contabilitatea dublă în toate administrațiile publice este o necesitate ca funcțiunea din contabilitate să fie încredințată acelora, cari s'au pregătit în această disciplină; cu atât mai mult cu cât acum avem un număr suficient de elemente bine pregătite, pe care le produc cele două Academii și numeroasele școli superioare de comerț din țară.

Credem că cel puțin pentru viitor se poate pune această dispoziție și care, după cum este întocmit proectul, nu ar privi pe cei ce ocupă actualmente funcțiuni de conducere în serviciile de contabilitate fără a avea titluri de specialitate.

După cum vă este cunoscut există o Lege a Corpului Contabililor încă din 1921, care reglementează exercitarea profesiunei de contabil autorizat și expert contabil.

Ar fi, timpul credem, Domnule Ministru ca după 15 ani de existență a Corpului să putem obține ca și în materie de contabilitate să se respecte principiul specialității, care se aplică pentru ingineri, avocați, chimiști, arhitecți, agronomi, etc.

Pentru aceste motive, vă rugăm, Domnule Ministru, a păstra și pentru directori și subdirectori de contabilitate principiul specialității, în conformitate cu Legea Corpului și Statutului funcționarilor publici..

Primiți, vă rugăm, Domnule Ministru, odată cu mulțumirile noastre anticipate și asigurarea deosebitei noastre considerațiuni.

Decan, **N. Butculescu**

Director, **Dr. V. M. Ioachim**

Din activitatea Secțiunilor
Corpului Contabililor Experți și Autorizați

(Extrase din Dările de Seamă)

Secția Brăila

Darea de Seamă cuprinde o expunere a politicei internaționale enumărând pe cele mai principale: campania Italiană în Abisinia, ocupația militară germană a zonei demilitarizate din Renania, răsboiul fraticid din Spania, etc.

Teama de răsboi a împins lumea la cea mai formidabilă cursă de înarmări.

Privită situațiunea țării noastre în lumina evenimentelor internaționale constitue un însemnat progres față de anii trecuți, în toate ramurile de activitate ca: agricultura, industria și comerțul.

Mai greu își revine comerțul de bancă, din cauza amputației produsă de diversele legiuiri de protecție a debitorilor.

Evidențiază rolul hotărâtor ce revine contabililor ca să grăbească desvoltarea procesului phsiologic al încrederii, ca unii ce sunt mai familiarizați cu problemele economice.

Intr'o țară cu atâtea resurse morale și materiale nu ne este îngăduit să avem o situație de inferioritate față de nici un alt stat.

Stăpâni pe un sol și subsol bogat, cu cereale, păduri, petrol, având o admirabilă poziție geografică, cu acces la mare, legat prin Dunăre cu orientul îndepărtat și occidentul, pe cea mai veche arteră a schimburilor internaționale.

Această onoare trebue să revină în primul rând Brăilei ca ultimul port maritim fluvial în drumul dintre orient și occident.

Mai cuprinde o expunere a situației Corpului și activitatea desfășurată de Consiliul de Administrație în cursul anului expirat. Prezentându-se conturile de bilanț și de venituri și cheltueli pe 1936, precum și proectul de budget pe 1937 au fost aprobate de Adunarea Generală.

Adunarea generală a mai ratificat cooptările făcute în Consiliul de Administrație în persoana d-lor Lucian Cioranu și Ioan Stoenescu.

Secția Constanța

D-l N. Comănescu, vice-președinte al Secției Constanța ne aduce la cunoștință activitatea lăudabilă a acelei Secțiuni, unde s'au ținut conferințe, serbări, agape, prelegeri în tot cursul anului 1936, cu inimosul sprijin al d-lui președinte D. Tașcovici.

Secția Hotin

Adunarea generală ordinară a avut loc în ziua de 31 Ianuarie a. c., sub președinția d-lui Ion Cionca. S'a aprobat Bilanțul, Contul de Venituri și Cheltueli, s'a dat descărcarea Consiliului de gestiunea sa și s'a votat Proectul de Buget pe 1937.

D-l Ion Cionca, propune o serie de conferințe pentru anul 1937 în scopul de a strânge rândurile și a stabili o solidaritate în rândurile celor ce activează în viața economică și financiară.

D-sa aduce în discuție proectul de modificare a Statutului Funcționarilor Publici și proectul pentru Apărarea Patrimoniului Public, spunând că se va duce lupta pe toate căile ca și la Instituțiunile de Stat posturile de contabili și mânuitori de bani publici și orice fel de gestionări în genere să fie încredințate numai oamenilor specialiști și pregătiți în această direcțiune a Științei contabile (membrii ai Corpului nostru pe baza de studii și practică verificată).

Din activitatea Consiliului de administrație și comisiunei permanente ale Corpului contabililor autorizați și experți contabili, Secția Ilfov

Pentru construirea căminului propriu, Consiliul de Ad-ție a luat hotărâri definitive, stabilind ca să fie format din o sală mare de ședințe, o sală de consiliu, o sală de bibliotecă, birouri pentru președinte și secretar, o sală de așteptare cu vestibul, etc. Supravegherea construirii și strângerii fondurilor necesare s'a încredințat unui Comitet de construcții în frunte cu d-l Prof. Gr. L. Trancu-lași.

Pentru strângerea fondurilor se va face apel la numeroase personalități din viața economică și comercială, cărora li se vor încredința liste de subscripție.

* * *

In legătură cu apărarea și promovarea intereselor profesionale ale membrilor Corpului experți-contabili, s'a hotărât ca să se facă memorii către Ministerul de Finanțe în ceeace privește detașarea experților pe lângă Comisiunile de impunere și de apel, iar către Ministerul de Justiție pentru o repartiție echitabilă a expertizelor, principiu care să fie introdus în regulamentul ce urmează să-l întocmească.

Iu lunile Ianuarie și Februarie a. c. s'au primit înscrierile urmdtoare:

46 Membrii contabili stagiari:
44 „ „ autorizați;

și s'au aprobat transferări dela alte secțiuni:

5 membrii contabili autorizați.
2 „ experți contabili.

Dela un grad la altul s'au trecut:

18 membrii dela stagiari la contabil autorizat.
11 „ „ autorizați „ „ experți, de către Consiliul Superior, în baza examenului ținut în Ianuarie a. c.

Din bugetul de venituri și cheltueli pe a. c. în sumă de 750.000 lei, s'a realizat și cheltuit în lunile Ianuarie și Februarie a. c.:

Venituri realizate	Lei 258.482
Cheltueli efectuate:	
Cote cuvenite Consiliului Superior și	
„ „ Casei de asistență . . .	Lei 166.985
excedent	Lei 90.497

La casa de Economii și și Cecuri Poștale, s'au depus în Ianuarie și Februarie a. c. suma de lei 194.493.

Din fondurile Casei de Asistență s'au acordat dela 1 Ianuarie la 20 Martie a. c., ajutorare la 24 membrii ai Corpului, în sumă de lei 18.700.

Conferințele ținute la cercul Studii Comerciale și Contabile au avut succes deosebit, fiind audiatate de fiecare dată de peste 200 persoane. La comunicări s'au făcut și discuțiuni în contradictoriu, luând parte la ele numeroși colegi, cari au evidențiat și mai mult importanța subiectelor tratate.

Secțiunea Iași

Duminică 7 Februarie s'a întrunit la Camera de Comerț adunarea generală a Corpului Contabililor, secțiunea Iași.

D-l Ilie Criveanu, Vicepreședintele Secțiunei, recomandă membrilor pe d-l C. Coțianu, noul Președinte, cunoscut prin calitățile deosebiie datorită cărora i s'a încredințat conducerea sucursalei Băncii Naționale din a doua Capitală a țării. D-sa propune trimiterea unei telegrame omagiale d-lui Gh. Marinescu la București, ceeace se aprobă unanim.

Din Darea de seamă a activității pe 1936 rezultă că sunt înscriși 62 contabili stagiari, 395 autorizați, 61 experți contabili, în total 518 membri. S'au acordat în 1936 ajutoare în bani colegilor șomeuri, plus alimentele și lemnele obținute dela Camera de Muncă, — s'au acordat burse elevilor Șc. Comerciale, s'a intervenit la instanțele judecătorești pentru vizele registrelor de către membrii Corpului și pentru acordarea expertizelor prin rotație: apoi, pentru modificarea anteproectului de lege pentru reglementarea profesiunii de funcționar particular și a Statutului funcționarilor publici pentru menținerea drepturilor obținute de membrii Corpului Contabililor și pentru numirea membrilor săi în serviciile publice de contabilitate, gestiune, control, etc.

S'au luat măsuri ca secțiunile Corpului din circumscripția Iași să fie bine reprezentate în alegerile la Camera de Muncă Iași, secțiunea funcționarilor particulari.

S'a complectat biblioteca secțiunei cu peste 100 volume de specialitate.

D-l C. Coțianu propune și adunarea aprobă reînceperea conferințelor lunare la Sfatul Negustoresc.

D-l Fușalău propune a se da un comunicat privitor la necesitatea de a se ține registre, contra propaganda făcută de unele categorii de mici negustori fiind dăunătoare Corpului.

D-l Censor N. Negoiță, arată că, în acelaș timp, se sărbătorește la București activitatea desfășurată de d-l Spiridon Iacobescu, Profesor de Științe Comerciale la Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București. D-sa face o expunere amănunțită a operilor d-lui Profesor Sp. Iacobescu, arătând marele aport adus științei românești și prestigiului deosebit de care se bucură întreaga lume contabilă românească datorită muncii, capacității și însușirilor sale sufletești.

Adunarea generală aprobă — prin aclamații unanime — trimiterea unei telegrame de omagii și calde urări d-lui Prof. Sp. Iacobescu.

Secția Oravița

După cum se observă s'a început un reviriment printre absolvenții școalelor superioare de comerț și licențiații Academiei, funcționari, că organizarea în Corp pe baza legii aduce cu sine apărarea drepturilor de prezent și cu atât mai vârtos mai târziu, când va urma în mod natural selecționarea personalului în întreprinderi, și un drept câștigat e un imperativ de care în mod fatal va trebui să se țină seamă. Acest criteriu a început să determine și la noi un curent de înscriere în Corp.

Citiți și răspândiți „Revista de Comerț și Contabilitate" apreciată mult și în străinătate.

Secția Turda

a ținut Adunarea Generală sub președinția d-lui Ioan I. Baciu și Nicolae Suciu, secretar general.

D-l Președinte a făcut următoarea expunere: „Așteptăm încă dela înființare momentul când să vă expunem o situație a Corpului nostru mai înfloritoare, atât din punct de vedere moral cât și material, dar se vede că și anul acesta nu putem spune altceva de cât ca în trecut. Cauza o găsim în afară, în situația economică și financiară a Țării, care, în primul rând are influența covârșitoare asupra noastră. Ne-am înființat tocmai la isbucnirea crizei mondiale, care a sguduit din temelii toată situația financiară a lumii. Dar am sperat că timpul va limpezi în curând acel haos și ne vom putea relua activitatea cu roade binefăcătoare. Acest timp a durat până acum, însă treptat cu tendința de îmbunătățire. Una din caracteristicele anului acesta a fost nesiguranța care a influențat viața economică a Țării, nesiguranță datorită mai cu seamă lipsei politicei internaționale. S'au depus totuși eforturi foarte mari pentru a se relua relațiile comerciale și economice cu străinătatea, ajungându-se chiar la rezultate foarte frumoase.

Balanța noastră comercială cu străinătatea este acum activă. S'a îmbunătățit și situația industriei naționale — foarte simțitor, astfel că acest fapt împlinit, va atrage după sine și îmbunătățirea situației Corpului nostru din întreaga țară — mulți colegi vor găsi de aci înainte un plasament dintre cei care șomăm.

„De aceia rog pe Domnii Colegi, ca în anul nou ce începem în viața Corpului, să depună fiecare toată râvna pentru promovarea și îmbunătățirea a tot ce privește buna stare a profesiunei de expert și a profesiunei de contabil.

Adunarea Generală dă descărcarea cuvenită și aprobă Bugetul pe anul 1937.

D-nii abonați cari nu primesc regulat revista sunt rugați a ne aviza de îndată ce nu primesc un număr. Reclamațiunile târzii sunt greu de rezolvat și de multe ori imposibil de soluționat în mod favorabil.

† Prof. Giovanni Fumagalli
din Galați

a fost condus în ziua de 7 Martie 1937, la locașul de veci din cimitirul Eternitatea de familie, rude, prieteni și foști lui elevi.

D-l **Prof. Gr. Trancu-Iași**, fost ministru, a rostit următoarea cuvântare:

Papa Dragă,

In scunda cancelarie dela școala superioară de Comerț din Galați, făurind planuri de viitor, eram vrăjiți de inima ta, de graiul tău, de știința ta, de bunătatea ta.

Mai târziu când din modesta căsuță de acolo s'a înălțat palatul școalei, nu mai eram profesori. Dragostea și colegialitatea noastră supraviețuia.

Văzul tău în ultimul timp nu mai scruta orizontul ca odinioară dar lumina minței tale ne făcea să zărim noi în depărtare în adâncimea științelor și artelor.

Acum aproape de colegul Virgil Benișache va sălășlui pentru vecie trupul tău, pentru că sufletul tău va fi mereu printre noi. La școală, la Academia de export, pretutindeni unde este un coleg al tău, un prieten, un discipol.

Când elevii nu știau și totuși spuneau câte ceva le repetai *„Questro non è farina del vostro saco"*.

Noi atâta timp cât ne va fi dat să-ți supraviețuim vom trăi din „farina del vostro saco" spiritual. Ce nu ne învățai tu: și franceză și greacă și italiana și matematica.

Ne vom aminti de „forza vindice a ribeliunei", pe care o repeta într'una fiul garibaldianului Fumagali, vom repeta: „Chi a venti non sà, a trente non fà, a quaranta non bà, non sapà, non farà, non avà".

Vom da ca pildă statornicia ta în credințele politice.

Ne repetai într'una de inscripția de pe mormântul lui Nicolai Machiaveli la Florenza.

„A tant uomo null' ellogio".

Inchei aceste câteva cuvinte pe cari le rostesc în numele partidului poporului:

„A tant uomo null' ellogio", unui om ca Papa Giovanni orice elogiu e de prisos.

Papa Giovanni spunea tot: Bunătate, inimă, prietenie, dragoste, colegialitate, credință!

D-l **Ioan Neață** Expert Contabil, Directorul Băncii Ilfov București în numele absolvenților Școalei Comerciale Superioare din Galați a rostit cu acea ocaziune următoarele cuvinte:

Intristată Adunare,

In numele primei serii de absolvenți ai Școalei Comerciale Superioare 1907 din acest oraș, am trista misiune de a depune o lacrimă de durere sinceră la căpătâiul scumpului nostru profesor G. Fumagalii pe care moartea nemiloasă ni-l răpește tocmai când ne era mai necesar.

Om de caracter; profesor de elită, știa să te captiveze din primele ore de școală, iar prin sfaturile lui părintești și convingătoare, îl iubeai din respectul ce-ți impunea.

Te făcea să înveți din dragostea pentru persona lui ca și pentru obiectul ce-ți preda. Orele lui de clase erau ore de adevărată înălțare sufletească.

Profesorul Fumagalii nu știa să-și pedepsească elevii lui.

El cu toată povara anilor urmărea activitatea foștilor săi elevi și ne îndruma și după terminarea școlii acordându-ne cu toată sinceritatea de care era capabil, prietenia sa, celor ce o meritau.

Iată pentru ce noi, foștii lui elevi, răspândiți pe tot cuprinsul țării ne-am adunat azi aci, ca să aducem un ultim omagiu de recunoștință profesorului nostru iubit, în speranța ca gestul acesta să fie o slabă mângâiere pentru familia greu lovită prin pierderea ireparabilă ce a încercat.

Odihnește-te în pace scumpe „Papa Fumagali" și fii încredințat că prin noi, elevii tăi *ce nu te vom uita*, te-ai legat de eternitate.

D-l Prof. Trancu-Iași a depus o jerbă din partea Corpului profesoral.

Vizitele conducătorilor
Corpului de Contabili și Experți-Contabili la Secțiunile din țară

In vederea Congresului dela 19—23 Iunie a. c. pe care membrii Corpului din întreaga țară îl vor ține la Galați, când se va sărbători și definitivarea Președintelui de Onoare al Corpului D-l Grigore L. Trancu-Iași ca profesor în învățământul superior, conducătorii acestei asociațiuni au hotărât a lua contact cu diferitele Secțiuni mai depărtate din țară.

In ziua de 16 Martie D-l Decan al Corpului s'a dus în orașul Piatra-Neamț unde împreună cu D-l I. Georgescu, președintele Secției Neamț și cu D-l Hornoiu, directorul local al Băncei Naționale și alți membrii au constatat permanenta interesare a Secțiunei de înfăptuirile dela Consiliul Superior, cum și de legăturile strânse ce există între membrii acelei Secțiuni, care este una dintre cele mai bine conduse din țară.

In ziua de 21 Martie D-l Decan N. Butculescu s'a dus la Oradea unde era invitat de către D-l Zănescu, harnicul președinte, al Corpului din localitate și director al Băncei Naționale a României din Oradea, ea să țină o conferință asupra unor aspecte actuale ale economiei naționale a României.

Primirea oaspeților de membrii locali. în frunte cu președintele lor, a fost măreață, entuziastă și sinceră. Românii și minoritarii, într'o frățească înțelegere au ascultat cu viu interes instructivele comunicări și sfaturi date de către D-l Decan.

Peste 150 de persoane comercianți de frunte, directori de bănci, industriași și contabili au asistat în localul Camerei de Comerț și Industrie, unde D-l președinte Papudoff a ținut să facă onorurile conferinței trimesului Consiliului Superior. A urmat un banchet la care au participat peste 20 comercianți români, cari tocmai în aceeași zi serbau reunirea lor într'o asociație profesională, unde au luat cuvântul d-nii: director Zănescu, Moldoveanu, Șeitan, Popa, Klein, Schneyer, și alții, la care a răspuns cu multă obiectivitate d-l Decan N. Butculescu.

D-l Decan declară că manifestația din Oradea, grație președintelui Secțiunei, a fost o zi, într'adevăr înnălțătoare, pentru Corpul Contabililor și Experților contabili. D-sa a plecat de acolo

cu cele mai frumoase impresii asupra cunoștințelor făcute cum și asupra importanței ce a constatat că se dă breslei noastre în acel oraș.

La 4 Aprilie însăși președintele de onoare al Corpului d-l Grigore L. Trancu-Iași va vizita și va culege impresiunile D-sale de la Secția Bacău, iar la 11 Aprilie va merge la Brașov.

Vor urma vizitarea Secțiunilor Chișinău, Iași, Craiova, Timișoara și de către alți domni membri din Consiliul Superior.

Ținem să dăm mai jos numele persoanelor din Oradea, care au luat parte la neuitata manifestațiune din Oradea: A. Zănescu director B. N. R., Th. Papoudof președinte Camera de Comerț. Horia Nicolescu Administrator Financiar de Constatare, Ion Moldovean, I. Buzea Secr. G-ral Camera de Comerț, N. Szemene Dir. Casa de Păstrare, M. Bernath Director Banca Ardeleană, D-tru Ștefănescu Director Uzinele Comunale, Gh. Dumitrescu Director Banca Victoria, I. I. Șeitan Vice Președinte Camera de Comerț, M. Kerteszi Director Banca Fuzionată, A. Kardos Director Banca Generală Ungară, I. Popp Procurist Banca Victoria, D. Poppa Șef. Serv. Primărie, I. Vuia Dir. Banca Unirea, Dr. Schonfeld Director Soc. Vesta, E. Erödi Director La Roche-Darvas, Dr. Szirmay Director Inst. Moscovici, L. Kretsch Director Antrepozitele Oradea, Fr. Ullmann Director Intereim S. A., G. Carantino Șef, Cont. B. N. R., I. Stoicănescu Șef. Cont. Banca Românească, I. Ujkely Director Banca Credit Român, L. Heller Contabil Banca Credit Român, I. Marcovici Contabil Sohodol S. A., L. Schreier, Contabil Soc. Sedkal, D. Galliu Administrator Financiar Bihor, I. Ciuciu Controlor Financiar Bihor, I. Tamaș Contabil S. E. L., Dr. N. Turla Avocat, L. Klein contabil, I. Szasz Director Banca Bihoreană, B. Beznac Procurist Banca Generală Ungară, Dr. A. Erdös Director Soc. Cristall, W. Keleman Comerciant, G. Kelemen Contabil;

și **Asociația Comercianților Români** prin:

Președinte Teodor Popa, comerciant. Membrii: Gh. Botezatu comerciant, Gh. Madarasy comerciant, I. Clonda comerciant, I. Faur industriaș, I. Teodorescu comerciant, N. Bolcaș comerciant din Beiuș.

COLEGI, Citiți și răspândiți „Revista Generală de Comerț și Contabilitate"

Actualităţi economice*)

Despre situaţia economică a României

Anii 1935 şi 1936 au marcat o îmbunătăţire a situaţiei noastre economice. Recomand a se ceti pentru 1936: Rapoartele prea interesante ale B. N. R., Creditul Industrial, Banca Românească, etc.

Notăm unele împrejurări externe favorabile nouă, cereri mari de produse alimentare şi petrolifere cu preţuri urcate: acestea se cumpără mai ales pentru satisfacerea politicei de înarmări şi de stokaj.

In 1936 împrejurările interne au fost asemenea favorabile precum: o recoltă de grâu, mai ales şi de orz, abondentă, echilibrarea bugetului statului, plăţile arieratelor şi a lefurilor la zi şi utilizarea quasi forţată în construcţii, şosele, etc., a disponibilităţilor străine din bănci.

Toate aceastea au contribuit enorm la o reluare vădită a afacerilor şi a mişcării fondurilor.

Statul a dat Industriei Naţionale comenzi destul de importante, mai ales pentru armată, ceiace a evitat şomajul, iar prin politica de contingentare şi de export a produselor agricole, petrolifere, materiale lemnoase, etc., încurajate prin acordare de prime valutare s'a reuşit a se obţine o balanţă comercială favorabilă.

Prin încurajarea extracţiei aurului, în ţară, s'a contribuit asemenea, enorm la ridicarea economică a statului.

Toate aceste măsuri trebue să recunoaştem au fost luate la timp cu seriozitate spre lauda guvernanţilor ţării.

Balanţa comercială din 1936 a fost excendentară cu 9 miliarde; în 1935 era de 4 miliarde. Care este excedentul Balanţei economice a ţărei, adică aceia dintre încasări şi plăţi faţă de străinătate, căci Statul, C. F. R., Regia C. A. M. şi mai ales Ministerul Apărării Naţionale au avut mult de plată, noi nu putem şti. Totuşi se simte că excedent este, după invitaţia ce B. N. R. face industriei şi comerţului de a se acoperi arieratele prin depunerea contra valorei lor plus 38 % la această instituţie.

Când toate aceste arierate, consecinţa creditelor excesive acordate în 1929—1931 de străinătate, vor fi achitate şi împiedecân-

*) Extras din conferinţa ţinută la 25/III/937 la Corpul Contabililor din Oradea.

du-se un import ne chibzuit de materii fabricate cred că vom vedea valuta românească ridicându-se brusc din starea ei mizerabilă de azi, și aceasta cât de curând.

Adăogând și faptul că noi. în țară, producem circa 5.000 kg. aur pe an în valoare de 750.000.000 lei posibilitatea unei noui emisiuni la B. N. R. va crește simțitor din an în an. De aci și o creștere a scontului.

Se va ivi însă momentan și o îngreunare a mărirei scontului la B. N. R. pentru comerț și industrie, când se va pune în aplicare participarea primului nostru institut de credit cu 10% din emisiune la fondarea celor trei instituții mari de credit pentru agricultură, pentru meseriași, pentru funcționari.

Creditul.

D-l Dinu Brătianu, Șeful Partidului Liberal a spus clar în adunarea generată B. N. R. că trebue să se asigure creditul acordat și depunerile în bănci. Pentru a se înviora acest credit D-sa a recomandat ca remediu salutar înăsprirea condițiilor de credit. Cuvinte de om înțelept! Totuși la Camera de Comerț și Industrie din București o comisie compusă din 6—7 comercianți, 2—3 bancheri și numai 2—3 industriași a decis a se cere guvernului votarea unei legi noui a concordatului preventiv pe 3 sau 5 ani și cu reducerea de 40%. Industriașii care în cea mai mare parte sunt obligați să acorde credite au propus un an cu 25% reducere sau 2 ani cu plata sută în sută.

Industriașii au mai propus, ca mărfurile acaparate în ultimile 3 luni să nu intre în concordat.

In materie bancară nu legi de organizarea lor ne trebue, ci asigurarea că obligațiile odată contractate, ele se execută de ori cine și cu orice sacrificiu.

Trebue refăcută morala comercială, prea mult obișnuită azi cu iertările de datorii prin conversiune, concordate, și moratorii.

In 1934 s'a copiat o lege bancară după legiuirile străine, care s'a modificat de 2—3 ori și care n'a adus nici o înviorare a creditului, nici a depunerilor libere. Totuși băncile cari au respectat vechile principii de politică bancară și-au recăpătat în mare parte încrederea clientelei. Unele din ele ca: Soc. Bancară, Banca Românească, etc. nu au ce face cu reescontul B. N. R. Ar fi vremea ca și B. N. R. să revină la vechea ei chemare de Bancă de Emisiune și de regulatoare a creditului.

Despre politica fiscală.

Statul are un mijloc foarte lesnicios de a influența viața economică prin politica sa fiscală.

Putem afirma că această politică n'a fost prea încurajatoare pentru comerț și industrie care singure suportă mai mult ca 50% din sarcinile bugetare ale statului, comunelor și diferitelor alte numeroase case separate înființate ca niște lipitori ce sug sângele economiei naționale.

Legea inițială a contribuțiilor directe din 1923 ținea la origină seamă de toate interesele. De atunci încoace, prin modificările introduse cu tendințe mereu fiscale, s'a atins însă-și productivitatea țărei. Storcându-se din câștigurile băncilor, industriei și comerțului tot ce se putea stoarce, ba ceva mai mult, atunci când nu e câștig s'a pus impozite și pe pagubă și cheltueli adică pe capital atins simțitor mai ales prin impozitul minimal. S'au nesocotit registrele s'au introdus numeroase și variate taxe, iar excesele de control, ba pentru cifra de afaceri, ba pentru materiile prime ori fabricate din depozite, ba pentru taxele de consum, ba pentru bilanț, obosesc mai ales personalul contabil și pe patron, care numai e stăpân la el acasă și nu mai știe la care sfânt să se închine.

Pentru aceasta s'a cerut extinderea patentei fixe până la o sumă cât de mare votată pentru 300.000 lei.

Modificarea contribuțiilor directe, propuse acum în urmă de către Camerele de Comerț, prin sporirea claselor de patente fixe, a fost primită cu bucurie de către cei ce au venituri mici până la 300.000 lei pe an. Păcat că nu s'a mers până la 500.000 lei. Aceștia scapă de un control permanent șicănător al organelor fiscale, care pentru stat nu este de nici un folos practic.

In schimb, prin proectul modificător se schimbă simțitor venitul minimal al Societăților pe acțiuni, mărindu-se taxarea unora din ele.

Bugetul cel nou pe 1937-38 este caracterizat printr'o sporire nouă de circa 4% asupra veniturilor realizate în 1936-37 și 13% asupra celor 2 ani din urmă. Această sporire nu se poate obține decât prin noui taxe de consumație și sporirea cifrei de afaceri, apoi prin adaosul de 10—15% la transpoartele pe C. F. R. etc. Toate sporurile sunt puse mai ales în sarcina industriei și comerțului.

E adevărat că prin creșterea consumului de obiecte manufacturate în țară, afacerile fiind în simțitor progres, producătorii nu au urcat în proporție și nu trebue să urce prețurile decât

acolo unde nu se poate face altfel. Din cauza materiilor prime străine în ultimele vremuri urcate cu aproape sută la sută sporul prețurilor este explicabil.

Nouile taxe se pot suporta mai ușor de către industriile cari au înțelegeri asupra prețurilor de desfacere. Din acest punct de vedere cartelurile nu trebuesc condamnate, Ele preconizează și fac chiar scăderi de prețuri, atunci când consumul mare acoperă adaosul de taxe. Nouile taxe fiscale de tot soiul, recunoaștem, sunt provocate de nevoile statului și mai ales ale armatei, iar nu de cheltuelile inutile.

E de observat marea scădere a producției țițeiului, deci a tuturor produselor petrolifere care suportă azi peste 1/3 din sarcinile indirecte. Aceasta va produce o mișcare în încasările statului. In ultimele 6 luni se constată că dela 2400 vagoane zilnic producția sondelor, ea scade la 1.800 vagoane. Bogatele scăzăminte petrolifere din Moreni, Boldești, Bucșani, etc., pare că se epuizează și altele bogate ca ele nu le ia locul. D-l Tancred Constantinescu un perfect cunoscător al chestiunei petrolului, prin articole bine documentate, atrage atenția tuturor, asupra scăderei acestei producții, cum și asupra lipsei ce va avea țara de suferit printr'o prea mare intensificare a exportului petrolului.

Agricultura în ceeace o privește, nu s'a dat învățământului respectiv nici un imbold de îndreptare ceeace a atras mult justificata critică de acum câteva săptămâni a M. S. Regelui care a constatat slaba noastră producție agricolă: 6—8 hl. grâu la ha., în loc de 14—15 hl. cum aveam înainte de răsboi la marii proprietari și 15—20 hl. în alte țări.

Faptul că școlile noastre speciale agricole produc agronomi cu tendințe de a deveni slujbași la stat, nu agricultori, a fost asemenea relevat de înțeleptul nostru Suveran. Să sperăm că în urma acestor Inalte îndemnuri, nu vom mai rămâne țara cea mai înapoiată în agricultură, țară azi întrecută și de vecinii noștri sârbii și bulgarii, unde țăranii au părăsit de mult rutina.

Amintim că: Nu s'a făcut standardizarea cerealelor, nu avem silozuri nici magazii prin gări; B. N. R. n'a înființat încă creditul pe bază de warante. Nici o lucrare de irigație nu s'a făcut; apele în loc de a fi binefăcătoare pentru agricultură, constitue, un dezastru când vin mari.

Nu s'a încurajat pentru export o producție industrială din materiale agricole. Nu s'a dat țăranului nici un imbold, nici vite,

nici instrumente agricole și nici măcar exemplul unui traiu mai bun, agronomii preferând să locuiască la orașe și să-și închirieze cele 25—50 ha. pământ ce li s'a atribuit ca loturi demonstrative. Să sperăm că noua lege de încurajare a agriculturii votată luna această va fi cu chibzuință aplicată. Ne temem că, creditul pentru agricultură care se organizează acum, va ajunge tot scump în mâna țăranului. Băncile Populare trebue și ele reînviate și politica exclusă din ele.

Între agricultură și industrie

Printr'o scrisoare adresată de D-l Prof. Gh. Taşcă în numărul din 6/III al ziarului Excelsior D-lui C. Garoflid fost Ministru și Prim Președinte al Sindicatelor agricole atrage atenția asupra teoriilor D-lui Prof. Manoilescu privind pierderea ce țara și locuitorii ei ar avea-o producând într'un timp de o zi; de ex.: în agricultură o unitate; iar în industrie 10 unități. D-l Prof. Taşcă cere concursul D-lui Garoflid pentru a restabili adevărul și a constata că transformându-se țara noastră într'o țară de producție pur industrială, țărănimea ar pieri: cu ea și cumpărătorii produselor industriale. Negreșit că, câțiva industriași capitaliști ar profita enorm de foloasele industriei rezervate lor. Are și D-l Prof. Taşcă dreptate, are și D-l Prof. Manoilescu dreptate. Dar, regret că ambii nu privesc lucrurile mai departe și nu-și amintesc ceiace se petrece în alte țări agricole de ex. în Danemarca, Olanda etc. Acestea, din țări pur și simplu agricole au devenit și țări industriale având ca bază numai agricultura prin transformarea produselor lor brute.

Dacă și în țara noastră s'ar transforma produsele brute pentru export în: făină, paste, brânză, mezeluri, carne, flori, spirt, nutreț, uleiuri, glucoză, miere, ceară, semințe selecționate, cânepă pentru tors, etc., și dacă orgnizăm asemenea articole pentru export proporția de 1 în agricultură contra 10 în industrie s'ar schimba complect. Atunci d-l Manoilescu credem că ar renunța complect la teoriile d-sale. Ce am face noi fără agricultură cu pământul, acest capital ce avem aproape gratis la dispoziție și de unde vom lua capital pentru industrie. Concluzie: să rămânem agricultori așa cum a fost din vremurile lui Herodot să facem agricultură dar să o ameliorăm și să o intensificăm.

Industriașilor în genere de orice ramură ar fi, trebue să li se recomande să nu abuzeze de unele avantaje și situații favorabile

care le asigură prin taxe vamale și contingentare o desfacere cu folos a produselor lor: dar nu trebue oprită nici organizarea lor în vederea unei raționalizări a producției și a desfacerei. Lupta contra cartelurilor și a trusturilor nu trebue dusă ca mijloc de agitație politică, ci ca un mijloc de a se ridica valoarea producției naționale.

Pronunțând acest din urmă cuvânt trebue să se știe că în Statul Român, și că toți oamenii politici o afirmă, este o datorie a oricărui cetățean de a promova întrebuințarea elementelor etnice românești în comerț, în bănci și în industrie.

Toți trebue să înțeleagă, căci într'o zi se poate întâmpla ca necesitatea să nu cunoască margini. Cei vizați ar face bine ca din vreme să decidă din proprie inițiativă introducerea elementelor române, în afaceri.

Invățământul Comercial

După nouile legi ale Ministrului Educației Naționale C. Angelescu se predă învățământul comercial în: Școli medii supraprimare, în Gimnazii Comerciale, apoi în Licee Comerciale, Academii de Comerț și Industrie și Școli libere pentru adulți. Toate aceste au tendința de a creia: funcționari și conductori de afaceri, contabili, organizatori de întreprinderi și mai ales comercianți români. trebue ca proporțiile de azi să se răstoarne în viata economică a țării. Comisia de îndrumare în frunte cu rectorul Academiei de Comerț D-l Prof. Ion Răducanu, cu profesorii specialiști comercianți etc. organizează modul de încurajare conform legei acelor ce se destină comerțului.

La Corpul nostru al Contabililor și Experților Contabili

Se lucrează destul de activ.

Prin publicații, mai ales prin Revista Generală de Comerț și Contabilitate cu 23 ani de existență, prin întruniri și mai ales prin conferințe se apără interesele breslei și se cimentează solidaritatea între membri. S'a câștigat mult grație legii Trancu Iași pentru organizarea corpului. Se apără prestigiul și demnitatea profesională a contabilului ceiace provoacă admirația chiar a străinilor dar și gelozia altor bresle neorganizate, din țară. Prin congrese ne spunem cuvântul nostru. Avem un bogat propram al congresului din Iunie a. c. dela Galați și Roma. Nu trebue uitat că se ivesc între colegi și unele manifestații nesănătoase și neoportune cari îm-

piedică dezvoltarea normală a organiizațiilor noastre bazate pe legea din 1921, singura care trebue îmbrățișată de cei ce sunt bine intenționați.

Sub diferite grupări s'ar zice că se provoacă o emulație, o întrecere între membri.

Eroare însă!

Din nenorocire lucrurile nu sunt astfel și noi cunoaștem intențiile celor ce conduc și născocesc toate aceste bisericuțe. In ele se provoacă confuzii și se caută a se slăbi admirabila organizație contabilă cu care Trancu Iași, întâiul Ministru al Muncei a dotat țara.

Decan, **N. BUTCULESCU**

EXCURSIE DE PAȘTI IN ITALIA

23 Aprilie — 11 Mai 19 zile Lei 14.620

Se va vizita :

Belgrad, Veneția, Vicenza, Valdegna, Verona- Milano, Lacul de Como, Monza, Roma, Napoli Capri, Grota Azură, Amalfi, Sorento, Pozzoli, Florența, Triest, Grotele din Postumia, București

Informațiuni și Prospecte la sediul **Revistei Generale de Comerț și Contabilitate,** Str. Teilor No. 12, Telefon 3-79-83 și la d-l N. I. Alexandrescu, conducătorul excursiunei și directorul biroului de voiaj și turism Italia-România, Str. Buzoianu, 27, Tel. 4.62.08.

Vom face un grup special pentru Congresul dela Roma : 20 Mai—10 Iunie.

Rugăm Secțiunile Corpului de Contabili Autorizați și Experți Contabili ca să ne trimită scurte relațiuni asupra Dării de Seamă și Adunărei Generale, spre a fi înserate în Revistă.

Recenzii

Oreste Anastasiu : FRAUDE FISCALE IN MATERIE DE PETROL, cu o prefață de d-l prof. univ. *Gh. N. Leon.* — D-l Oreste Anastasiu, un pasionat cercetător al problemelor fiscale a publicat anul trecut o interesantă broșură cu titlul de mai sus.

D-sa, a examinat situația din punct de vedere fiscal a marilor Soc. petrolifere creațiuni ale capitalului străin și ajunge la concluzia că aceste Societăți nu contribue la sarcinile publice cu sumele ce s'ar cuveni Statului din activitatea lor destul de rodnică.

In ce privește impozitul pe beneficii, aceste Societăți spune D-l Anastasiu, se servesc de următoarele mijloace pentru a diminua beneficiul impozabil : întrebuințează capital străin împrumutat, fac abuz de investiții al căror cost este exagerat, fac amortizări excesive, socotesc la export prețuri inferioare celor reale, trimet peste granită părți din beneficii sub formă de cheltueli, onorarii etc., exagerează cheltuelile de prospecțiune, distribue acțiuni gratuite.

Autorul recunoaște că unele din aceste mijloace nu constitue fraude, ci se încadrează în texte de legi, cum sunt cotele mari de amortismente, scutiri de dobânzi pentru împrumuturi în monetă străină.

Asupra acestei chestiuni și noi am atras atenția prin „Revista Administrația financiară" arătând că, deciziunea Camerei Centrale din 1924, nu avea nici o bază legală nicăeri în legea contribuțiilor directe neprevăzându-se vreo scutire pentru dobânzi plătite în străinătate.

Abia anul trecut, Ministerul de Finanțe a anulat acea decizie așa că d-l O Anastasiu a putut avea o primă satisfacție de pe urma broșurei sale.

Asemenea, politică de amortisment a dat posibilitate Soc. petrolifere să sustragă dela impuneri sume importante nu prin fraude ci la lumina zilei cu aprobarea chiar a forurilor superioare de judecată.

Aci ar fi putut autorul să amintească celebrul proces fiscal cu fondul de reînoire la două mari Soc. petrolifere care deși fusese impuse pe drept am susținut noi — totuși la apel a fost scos de sub impunere.

Acest fond înseamna circa 600 milioane lei la care socie-

tățile respective au făcut regulat amortismente, deși legea din 1926 nu le dădea acest drept.

Tot asemenea au fost scoase de sub impunere diverse sume plătite de Soc. petroliferă birourilor din străinătate pentru diverse servicii în legătură cu finanțarea și exportul.

Aceste fapte ne face să primim sub un aspect mai puțin tăios acuzarea ce se aduce Soc. petrolifere cu capital străin de a plăti prea puține impozite pentru afacerile făcute în țară.

Toate operațiile ce le fac aceste Societăți și toate elementele venitului brut și al cheltuelilor sunt evidențiate lămurit în registre ; deci nu poate fi vorba de „fraude fiscale" cum le denumește d-l Anastasiu.

Din moment ce toate aceste operații sunt cunoscute autorităților fiscale, cărora nu li s'a refuzat niciodată controlul scriptelor și datelor trecute în registre, nu li se poate aduce Societăților petrolifere acuzația că au ascuns beneficiile.

Acelaș lucru putem spune și despre fraudarea fiscului prin trecerea în facturi a unor prețuri de vânzare mai mici decât realitatea.

Organele fiscale au mijlocul de a controla aceste prețuri, pentrucă sunt societăți românești cari fac export și s'ar putea ușor face o comparație între prețuri.

De altfel această chestiune a prețurilor la societățile afiliate formează obiectul preocupărilor tuturor Statelor.

Noi susținem că prețurile sunt prea mici și țările importatoare unde societățile au birouri susțin că se facturează cu prețuri prea ridicate și pe această cale se sustrag dela plata impozitelor pe teritoriul țărilor respective.

Suntem de acord cu autorul că se pot diminua beneficiile pe această cale însă, repetăm, organele fiscale au mijloace la dispoziție pentru a reconstitui beneficiul impozabil, chiar în cadrul actualelor legi. Depinde în mare parte însă și de felul cum se aplică legile.

Autorul și-a făcut datoria ; a relevat lucruri care dealtfel au fost în parte examinate și asupra lor s'a statuat de instanțele în drept.

In urma acestei hotărâri, unele sume au fost adăugate la beneficii impozabile, altele au fost considerate ca neimpozabile.

Aceasta fiind situația din punct de vedere al dreptului fiscal, credem că este o exagerare a se vorbi de fraude fiscale ; căci dacă ar fi vorba de fraude fiscale, până acum trebuiau să fie sancționate.

Dr. V. M. Ioachim

O OPERĂ PROFESIONALĂ, de *Gh. Cristodorescu* cu o prefață de d-l Ing. C. Osiceanu. Cartea Românească, București 1936/37. In trei volume cu 1165 pagini. — Este o operă monumentală datorită colegului nostru d-l Gh. Cristodorescu Directorul general al Uniunii Camerelor de Comerț și Industrie. Despre vol. I și II s'a mai vorbit, totuși e bine să reamintim conținutul lor pentruca să prezentăm o privire generală asupra întregei opere.

In vol. I autorul se ocupă de criza economică.

Uniunea Camerelor de Comerț și Industrie a căutat din primul moment să colaboreze cu puterile publice pentru combaterea crizei economice.

Uniunea a pus la baza politicei pentru combaterea crizei următoarele trei puncte cardinale :

a) menținerea stabilizării legale a leului ;

b) adaptarea economiei naționale la noua situațiune ;

c) valorificarea produselor agricole.

In vol. II se ocupă de : Politica socială, Legislația comercială, Proprietatea industrială, Organizarea profesională și Executarea legilor.

Uniunea Camerelor de Comerț și Industrie a colaborat în permanență cu puterile publice pentru luarea și aplicarea măsurilor legale de protecțiune a muncei în industrie și comerț, protecțiune pe care instituțiunea a considerat-o ca un comandament de armonie socială și de bună orânduire economică. Imbunătățirea condițiunilor de muncă a stat deci pe primul plan al preocupărilor Uniunii Camerelor de Comerț și Industrie în cei 10 ani de activitate.

In domeniul Legislației comerciale ținta Uniunii a fost grăbirea unificării și perfecționării legislației noastre comerciale. Patru au fost problemele care au reținut atenția încordată a lumii :

a) reforma codului de comerț ;

b) reorganizarea burselor de comerț ;

c) organizarea arbitrajului comercial ;

d) reglementarea și organizarea comerțului de bancă.

In toate aceste probleme Uniunea și-a spus cuvântul.

In domeniul organizării profesionale străduințele Uniunii au fost dominante de ideia asigurării unei cât mai bune reprezentări a intereselor profesionale și economice în țara noastră, idee care dealtfel formează pretutindeni în lume obiectul celor mai stăruitoare preocupări.

In vol. III se ocupă de sarcinile fiscale.

O fiscalitate perfectă, adică o fiscalitate care să corespundă în condițiuni optime imperativelor de justiție și de

echitate, atât de adânc înrădăcinate în sufletul omenesc, n'a fost realizată încă în nici o epocă și în nici o țară. Înfăptuirea acestei fiscalități a rămas încă idealul către care s'au îndreptat mereu și pretutindeni toate eforturile celor cari socotesc că dacă fiscalitatea nu este perfectă, ea este totuși perfectibilă. Poporul românesc este impus la sarcini fiscale excesive cari depășindu-i posibilitățile normale de contribuție, au dus la secătuirea progresivă și generalizată a însăși materiei impozabile. Opera Uniunii Camerelor de Comerț și Industrie în cei 10 ani de existență s'a resimțit și în această materie. Eforturile Uniunii s'au concentrat aproape asupra fiecăruia din impozitele și taxele ce prezintă un interes mai deosebit pentru comerț și industrie.

Uniunea nu s'a mărginit la proteste vagi împotriva greutăților fiscale, ci pentru fiecare din problemele ridicate ea a propus soluțiuni concrete. Rezultatul străduințelor Uniunii nu a corespuns în tot așteptărilor, nu e mai puțin adevărat însă că după urma lor s'a obținut totuși numeroase realizări, constând în ușurarea sarcinilor fiscale.

Evenimentul cel mai important al anului 1931 a fost reîntroducerea patentei fixe în regimul nostru fiscal relativ la impunerea comercianților și industriașilor (numai pentru micii comercianți și industriași cu venituri anuale până la 150.000 anual).

Legile fiscale modificate, cum și propunerile făcute, din care unele au rămas numai în stare de proect, împreună cu memoriile și încheerile Uniunii ca și cu desbaterile adunărilor generale ale Uniunii în care au fost rostite cuvântări multiple și foarte însemnate pro și contra, de asemenea demersurile Uniunii pe lângă Ministerul de Finanțe și alte autorități sunt redate cu fidelitate, ceeace dă lucrării o valoare documetară deosebită.

In anexă sunt recapitulate sarcinele fiscale care apasă asupra comerțului și industriei, ceeace înlesnește foarte mult o orientare în această materie.

Munca prodigioasă a d-lui Director General G. Cristodorescu rămâne pildă de ceeace se poate realiza unde este voință și dorință de a face lumină.

Oricâte cuvinte de laudă am spune, ele ar fi prea slabe ca să reliefeze această muncă pe care o vor aprecia și o vor răsplăti poate fără cuvinte, dar cu sentimentul de recunoștință, toți acei cari vor folosi bogata documentare ce ne oferă lucrarea d-lui G. Cristodorescu *„O Operă profesională"*.

Drăgănescu-Brateș

LIVRE D'OR, Société de Comptabilité de France, Section d'Egypte, 13 Place Mohamed Aly, Alexandrie, Eghypte. — Primim dela colegii noștri egipteni, o prea frumoasă lucrare publicată cu ocaziunea aniversării a 25 de ani dela fondare.

Lucrarea este tipărită pe hârtie cromo, având 170 de pagini cu o copertă de hârtie de in foarte fină, cu o tipăritură îngrijită și cu clișee și planșe artistic executate.

Ea conține o dare de seamă a activității acestei secțiuni importante a Societății de Contablitate a Franței, cu date statistice despre numărul țiitorilor de registre și experți contabili pe cari i-a format la școala sa și cu numele tuturor președinților, vicepreședinților, membrilor din consiliu, membrilor din comisiile examinatoare și a membrilor cari compun Asociația.

Relevăm un articol important :

„La comptabilité et la fin du comptable" datorit colegului nostru Réné Delaporte din Paris, și alte articole.

Felicităm pe colegii noștri atât pentru jubileul pe care-l serbează, cât și pentru interesanta lucrare pe care cu toată amabilitatea ne-au trimis-o.

LE TRAVAIL COMPTABLE, Avec et sans décalque, Gaston Lebrun Ingineur comercial A. I. C. M. prof. a l'Athenée Royal d'Anvers. Valer Dupuis Editeur 30 rue Courbe. 164 pagini 50 scheme Belgas, 6 — Lucrarea este un ghid pentru începători în materia contabilității ca și un ajutor pentru cei versați ; ea cuprinde 3 părți :

Partea I. Lucrările de contabilitate, fără a avea în vedere procedeul cu decalc.

Partea II. Execuția acestor lucrări cu ajutorul decalcului.

Partea III. Diferite mijloace de a îmbunătăți lucrurile contabile.

Autorul mărturisește în prefață că, deși unul din precursorii întrebuințărei procedeului cu decalc în Belgia, nu a tratat acest procedeu decât în partea II a lucrărei sale pentru a nu descuraja dela început pe colegii profesioniști cari cotinuă a întrebuința sistemul vechi. S'a ocupat mai mult, de lucrările de mână decât de cele mecanice pentrucă ele sunt mai răspândite. Aceasta nu însemnează că ar fi adversar al întrebuințărei mașinilor în lucrările de contabilitate, cari se înțelege dela sine că nu pot fi întrebuințate decât în întreprinderi ajunse la un grad mai mare de desvoltare.

Insfârșit trebue să relevăm tabela termenilor technici și prescurtărilor uzuale și bibliografia dela sfârșitul lucrării în

care fiecare lucrare și fiecare revistă este prevăzută cu un No. pe care îl menționează în corpul lucrării fără a mai repeta titlul.

Estte un sistem ingenios și nou.

In încheere autorul își exprimă dorința că lucrarea sa va stârni interese și va fi un îndemn pentru alții de a găsi alte drumuri noui în contablitate.

Ne unim la această speranță pentru a fi din ce în ce mai eficienți, după cum spune d-l Gaston.

Sistemul contabilității cu decalc prezintă fără îndoială însemnate avantajii față de contabilitatea care nu folosește foaiea de carbon — Prin acest sistem erorile de contabilitate se împuținează senisbil, pe lângă că se evite transcrierea la partizi.

Brateș

Dr. Marios Tsimaras: RECHERCHES AGRO-ÉCONOMIQUES ET COMPTABILITÉ AGRICOLE, Atena 1936. — D-l Dr. M. Tsimaras, Profesor la Universitatea din Salonic, a întocmit o interesantă lucrare, cu titlul de mai sus.

Regretăm că studiul fiind scris în limba greacă, nu putem să facem o expunere succintă a acestei lucrări, a cărei importanță am putut s'o deducem din tabla de materie redată și în limba franceză și dintr'un scurt rezumat în franțuzește tipărit la sfârșitul lucrării.

Autorul tratează în acest studiu problema agriculturei din punctul de vedere al exploatărei cu toate elementele inerente unei exploatări: capital, mijloace de lucru, rentabilitate, preț de cost, organizare, etc.

Era firesc ca o parte importantă a lucrării să fie consacrată contabilității.

Din tabla de materie se vede că autorul a avut în vedere greutățile ce stau în calea introducerii unei contabilități raționale în agricultură.

Totuși, d-sa crede că cel puțin în întreprinderile mari, aceste greutăți pot fi învinse și că deci obiectivele urmărite de orice contabilitate științifică se pot atinge și în agricultură.

Noi credem că numai în exploatările agricole mari — în cari organizarea exploatărei și organizarea contabilă — merg mână în mână, se poate ajunge la stabilirea cât mai aproape de realitate a prețului de cost și a rentabilității pe categorii de producție.

In exploatările mici și mijlocii, cum sunt majoritatea celor dela noi, trebue să ne mulțumim cu însemnări sumare de cheltuieli și

venituri și de cantități produse, pentrucă apoi pe baza acestora să se tragă învățămintele ce pot fi de folos economiei naționale în general și a agriculturei în special.

De altfel și d-l Prof. Tsimaras se pare că reprezintă același punct de vedere.

D-sa se dovedește a fi un bun cunoscător al situației din România și al literaturei române de specialitate, pe care a avut posibilitatea să o cerceteze chiar în limba română.

Alături de literatura franceză, germană, italiană, greacă, etc., găsim citate lucrările d-lor dr. Cornățeanu, I. Ghelase, Curelea, etc., ceeace ne dovedește cât de bine a căutat să fie documentat autorul în tot ceeace a scris.

Nu știm dacă autorul s'a ocupat în lucrarea sa de caracteristica proprietății țărănești din punct de vedere al exploatărei, — caracteristică pe care a zugrăvit-o atât de bine profesorul Sombart în „Apogeul capitalismului" și economistul rus Ciajanov ale cărei teorii le analizează d-l prof. Virgil Madgearu în „Agrarianim, feudalism și capitalism".

Economia țărănească este oarecum străină ideii de profit și de rentabilitate. Ea produce în primul rând pentru satisfacerea nevoilor proprii și apoi pentru comercializare. Ceeace scoate mai mult un mic agricultor față de altul, nu e cum spune d-l prof. Cornățeanu în lucrarea prezentată Congresului Internațional de sociologie, un profit, ci o plată mai bună pentru munca lui și a familiei

Căci, nu se poate vorbi de un profit al exploatărei, atunci când pentru munca întregei familii se socotește pentru un an întreg lei opt mii.

De aceea, credem că pentru economia țărănească nu poate fi vorba de o contabilitate dublă cu bilanț și Cont de Profit și Pierdere, ci de însemnări contabile, cum am arătat mai sus.

Lucrarea este prefațată de d-l Dr. A. I. Bogazoglu, profesor de Economie politică rurală la Universitate.

Menționăm că d-l Tsimaras este un pasionat cercetător al problemelor contabile.

D-sa a mai scris între altele: „Essai critique sur les fondements de la Comptabilité" și „Les théories comptables", unde se raliază la teoria positivă a contabilității a lui Dumarchey, lucrare despre care ne-am ocupat și noi în No. 1 din 1937 al acestei reviste.

Dr. V. M. Ioachim

Reviste

REVISTA DI FINANZA MODERNA, D Annata 1936, Decembr. 1936. Direzione e Amministratione Milano Via Settembrini, 7. — Pe lângă indexul materialului publicat în cursul anului 1936 numărul din Decembrie cuprinde articole semnate de profesori, avocați și raggionieri (experți contabili) despre chestiuni de drept fiscal mai cu seamă, cum și circulări și intsrucțiuni ministeriale.

„EL CONTADOR", Iulie-Iunie-August 1936. Organo del Instituto de Contadores del Peru, Lima Peru. — Iată o revistă mai veche ca a noasră fondată în 1900 și care acum abia ne aduce știrea că prin o resoluțiune a Ministerului de Industrie și comerț din 8 Iulie 1936 s'a înființat un registru în care să fie înscriși membrii activi ai Institutului Experților Contabili din Peru. Cu acest mod se dă un caracter de oficialitate experților contabili.

Felicităm pe colegii noștri din Peru de acest triumf care în mare parte se datorește stăruințelor celor din jurul revistei „El Contador".

DIE BETRIEBSWIRTSCHAFT, Novembr. 1936, Zeitschrift für Handelswissenschaft und Handelspraxis. C. E. Poeschelverlag Stuttgart. — Conține un studiu al D-lui Walter Weigmann din Leipzig cu privire la probleme de viitor în ce privește calculațiunile în Economia mereu crescândă, care este o desvoltare a cuvântărei ținută cu ocazia sărbătoririi centenarului Institului technic din Darmastadt

Este vorba spune autorul de a găsi forme comparabile în facerea calculului prețului de cost, care trebue privit numai ca un auxiliar al problemelor economice.

D-sa ne dă numeroase exemple și tabele pentru calculul prețurile de fabricație și vânzare pe mai mulți ani, punând în concluzia ce este necesar ca să se urmărească prețul de cost în desvoltarea lui dinamică proporțional cu desfacerea și pe diferite grupe de specialitate. Numai în acest fel vor fi de mare folos pentru inițiativa întreprinzătorului.

Apoi articolul „Probleme de rentabilitate la casele Germane de Economie de Horst Peckold de pe fluviul Saale Halle, cum și articolul „Problema tarifelor" în întreprinderile Electrice, în special prețul curentului pentru micul

consumator : se știe că prețul curentului electric nu se formează exact după prețul de cost, pentru toți consumatorii deopotrivă, ci invers proporțiinal cu consumul, după o curbă care scade cu cât consumul este mai mare. Problema se pune astfel în întregul ei, ca dela toți consumatorii să se acopere cheltuelile totale de fabricațiune, plus cheltuelile de Ad-ție și un beneficiu.

REVISTA GAZELECTRA pe Decembrie 1936, cuprinde : Sărbătorirea Dir. General Ing. N. G. Caranfil, Ministrul Aerului și al Marinei Regale. Cuvântările ținute cu ocazia sărbătoririi. Răspunsul d-lu Ministru N. G. Caranfil.

REVISTA GAZELECTRA pe Ianuarie 1937, cuprinde : Opera lui Aurel Vlaicu. Energie electrică. Telemecanică. Organizatorul o nouă profesiune. Cutia cu sugestii. O. E. T. R. de Elie Anisiea. Informațiuni. Note Bibliografice.

Brateș

ECONOMIA NAȚIONALĂ pe 1 Ianuarie 1937 cuprinde : Spre noi cărări întru cucerirea resurselor economice, ale bogăției noastre naționale.

Turismul în legătură cu industria hotelului și a restaurantului de C. I. Băicoianu. — Soluționarea acestei probleme ar trebui să ne preocupe îndeaproape.

Ar trebui găsit mijlocul practic pentru a canaliza capitalurile și energiile spre o ramură de producțiune importantă.

Autorul dă exemple de modul cum a fost organizată și rezolvată această problemă în Germania.

La München există o școală specială pentru restauratori care este cea mai bine organizată. La Hamburg chelnerii și bucătarii urmează școlile profesionale întreținute de corporațiile profesionale.

La Frankfurt pe Main există o școală de specialitate a uniunii internaționale a bucătarilor care se bucură de un renume special.

La Kiel există o școală specială pentru chelneri și ucenici.

In Franța guvernul împreună cu Asociațiile profesionale și negustorești a înființat numeroase școli de specialitate pentru bucătari și servicii la masă. Sunt școli pentru copii, pentru bărbați și pentru instrucția personalului femenin. In Austria și Elveția se dă o atenție specială pregătirii în această direcție.

Nu ar fi cazul oare ca Oficiul național de turism să privească problema turismului la noi în țară și sub acest aspect ? se întreabă autorul.

D-nul Ștefan Voicu se ocupă de comerțul nostru exterior și de puterea de cumpărare a pieții românești în raport cu desvoltarea industriei.

OBSERVATORUL SOCIAL ECONOMIC, Iulie-Decembrie 1936, Nr. 3—4. Cuprinde un articol al d-lui George Moroianu. „Jubileul de 75 ani al Asociației transilvane pentru literatură și cultura poporului român (ASTRA)" la care au luat parte M. S. Regele Carol II cu Marele Voevod Mihai, I. P. Sf. S. Mitropolitul Alexandru Niculescu înconjurat de P. Sfinții episcopi : Iuliu Hossu al Clujului și Gherlei, Traian Frențiual Orăzii, Al. Russu al Băii Mari și Nicoale Bălan al Lugojului.

Deasemeni au luat parte membrii guvernului în frunte cu d-l Gh. Tătărăscu și alte personalități, cum și un numeros popor. Serbarea a lăsat o adâncă impresie asupra celor care au participat la ea, căci ea s'a înfățișat ca o manifestație culturală și națională impunătoare.

D-l Pavel Roșca scrie despre „Probleme de actualitate pentru tinerimea universitară", încheind cu vorbele :„lucrează totdeauna așa ca gândurile, setimentele și faptele tale să fie în concordanță cu interesele superioare ale neamului tău și ale țării tale".

D-l Victor Jinga se ocupă de Economia americană și experiența Rosevelt. Mai scriu d-nii : dr. C. Romel, Eugen Beșa, Alexandru Bărbat și Avram Rășinaru.

Brașov

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ A INALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, Februarie 1937, No. 3. Director, G. T. Ionescu, Calea Rahovei, 29.

BULETINUL CURȚILOR DE APEL, Februarie 1937 No. 3. Red. și Ad-ția Calea Rahovei, 29. Director G. T. Ionescu.

ROMÂNIA INDUSTRIALĂ, Februarie 1937 No. 912. Revista intereselor economice Industriale Comerciale și Financiare. Director L. Streitman.

OLTENIA ECONOMICĂ, No. 5. 7 Februarie 1937. Organ săptămânal al Sfatului negustoresc Reg. Olteană. Red. și Ad-ția Sfat. negustoresc, Craiova.

TPANEZITIKH, Ianuarie, 1937. Organe de l'association des Employés de la Banque National du Grèce.

CRONICA ECONOMICĂ INTERNAȚIONALA, publicată de serviciul de Studii al Băncii Naționale a României. Anul II No. 12 Decembrie 1936. — Cuprinde activitatea băncilor românești după legea de reorganizare a comerțului de bancă, un studiu documentat cu studii statistice după dările de seamă pe ultimii trei ani 1934, 35 și 36.

Deasemena importante informațiuni cu privire la băncile de emisiune și activitate economică din diferite țări.

ENCICLOPEDIA CONTABILĂ, Biblioteca profesională. No. 1. Examenul pentru dobândirea gradului de Expert Contabil, de *Alex. I. Botez.* — Colegul nostru harnicul director al ziarului Profit și Pierdere, ne pune la îndemână o lucrare de mare utilitate practică, mai ales pentru acei cari doresc să dea examenul pentru dobândirea gradului de Expert Contabil și se întreabă ce să citească.

D-sa observă în întroducere că examenul pentru dobândirea gradului de Expert Cotabil odată trecut, învestește pe candidat cu noi drepturi sociale, juridice și economice ; el este un examen de maturitate profesională.

Deaceia acela care se prezintă în fața juriului examinator trebue să dea dovada acestei maturități.

Pentru îndrumarea candidatului autorul explică mai întâi condițiunile pe cari el trebue să le îndeplinească. condițiuni cerute de legea de reorgaizare a Corpului de Contabili Autorizați și Experți Contabili, îi arată toată procedura de îndeplinit pentru înscriere și modul cum decurge examenul.

Drept cel mai bun material de studiu reproduce câteva din problemele de contabilitate cari au fost date ca teme la diferite examene și rezolvarea lor.

Apoi o bibliografie indică mai multe lucrări de contabilitate, economie politică, drept comercial, legislație fiscală și technica întreprinderilor, bibliografie care însă prezintă multe lipsuri și ar fi de dorit să fie complectată.

Apoi reproduce legea și regulamentul Corpului ca și regulamentul și programul analitic pentru examenul de expert contabil.

Inițiativa este lăudabilă și merită a fi încurajată.

E. S. C. Februarie 1937. Buletin de L'unions des Associations des Anciens Elèves des Ecoles Superieures de Commerce. Paris 23 Rue N. D. Victoires (2).

Jurisprudenţe fiscale

Impunere suplimentară l.c.d. Persoana competintă a dresa procesul verbal de impunere suplimentară.

Procesul verbal de impunere suplimentară trebue să fie făcut de un funcţionar al fiscului, special delegat de Ministerul finanţelor, secretarul general sau directorul contribuţiunilor directe *).

„Asupra motivului întemeiat pe violarea art. 122 din l.c.d.

„Având în vedere că potrivit art. 122 din l.c.d. oridecâte ori se constată că din eroare, sau omisiunea instanţelor de impunere sau pentru un fapt datorit contribuabilului, anumite venituri nu au fost avute în vedere la stabilirea venitului impozabil se va face o impunere suplimentară, verificare contribuabililor şi stabilirea impunerilor suplimentare, nu se poate face decât de funcţionarii fiscului delegaţi pentru fiecare caz în parte de Ministerul Finanţelor, secretarul general sau directorul contribuţiunilor".

„Având în vedere că în speţă controlorul Traian Berendi, la 5 Noembrie 1934 a procedat la impunerea suplimentară a contribuabilului Samoilă Kremer în baza delegaţiei Nr. 6934 din 1934 a Administraţiei de constatare Dej, fără ca să rezulte din procesul verbal de impunere ori din actele dela dosar că a avut delegaţie specială pentru stabilirea impunerii suplimentare, aşa precum prevede art. 122 din legea sus citată, deci dela Ministerul Finanţelor, secretarul general sau directorul contribuţiunilor în consecinţă procesul verbal de impunere suplimentară este lovit de nulitate formală şi astfel comisiunea de apel numai cu violarea art. 122 din lege a putut menţine în parte acest proces verbal".

Pentru aceste considerente este fondat acest motiv de casare şi Curtea ne mai intrând în cercetarea celorlalte motive, a casat cu trimitere deciziunea Comisiunei de apel.

(Curtea de Apel Cluj, S. II, Decizia Nr. 1082 din 1936).

*) Din „Tribuna financiară" Nr. 50 din 1937.

Colegiale

— **UN EXEMPLU:** D-l **Prof. Dr. Gr. L. Trancu-Iași,** a fost ridicat la rangul de profesor titular definitiv la catedra de Corespondență Comercială Română dela Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București.

Această înaintare este un exemplu de ceeace se poate face cu voință și cum trebue să se obțină rangurile și drepturile.

Este un exemplu de muncă perseverentă și continuu devotată binelui și înălțării tineretului nostru.

D-sa a ridicat treaptă cu treaptă ierarhia profesorală, cum a indicat treaptă cu treaptă scara vieței sociale.

Condus de principiul „never too late" nici o dată prea târziu, și-a dat doctoratul după ce-a fost de două ori Ministru al țării și a primit cu modestie locul de conferențiar, pentru ca apoi să sue încă două trepte până la rangul de azi.

Felicitând călduros pe Președintele nostru de onoare ne bucură succesul d-sale, care se resfrânge și asupra noastră.

Colegii din Corpul Contabililor au hotărât să-l sărbătorească pentru a-i arăta simpatia lor și toată dragostea și omagiul lor.

— D-l **Prof. G. Alessaanu,** Prim-Președinte al Inaltei Curți de Conturi a fost numit Profesor la Institutul Regal de Științe administrative.

— D-l **D. Pavlov,** șeful contabilității Direcției Generale a Drumurilor a fost înaintat Director financiar.

— D-l **Gh. Anghelovici,** Consiller Comunal și Consilier al Camerii de Comerț, a fost delegat de Cameră în Consiliul de Administrație U. C. B.

— D-l **Prof. I. Ghițescu,** Președintele Secției Cernăuți a fost numit Profesor la Institutul Regal de Științe administrative, iar d-l **P. Badea,** conferențiar.

— D-l **G. Kosman,** Director la Primăria Capitalei, a fost numit Censor la Regia C. F. R. în calitate de expert-contabil.

Arătați înaintașilor voștri că ați știut să trageți profit din sfaturile și lucrările lor și încredințați publicitatea reclamelor, precum și bilanțului întreprinderii unde lucrați, la:

REVISTA GENERALĂ DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

care este condusă de colegi ce reprezintă și apără interesele noastre.

Cereri de înscriere

In Corpul Contabililor Autorizați și Experți Contabili.

Secția Bacău: Constantin I. Jaliu, Rozica Kitner, Isac Reitberg, Lupu Aizic, contabili stagiari, Constantin Grama, Dimitrie I. Marangoci, contabili autorizați.

Secția Brașov: Catrava Cl. Gh. Eugen, Avram Radu, Rothenari Victor, Czoppelt Kurt, Balo Ludovic, contabili autorizați.

Secția Botoșani: Sin Smon Idel, Ioan Guşe, Max Segal, Brif Fr. Leib, Roza Grűmberg, Malca Grümberg, Iosif Feldman, Vasile Moroșanu, contabili stagiari.

Secția Buzău: Androne Elena, Velea N. Vasile, Barbu C. Vasile, Georgescu V. Coman, Manea D. Ilie, Comșa Ionel, Solomon Z. Isac, contabili stagiari, Constantin T. Ioan, Popescu Constantin, Leopold Wurzer, contabili autorizați.

Secția Câmpulung-Muşcel: Popa Aurel, contabil stagiar.

Secția Chișinău: Targhel Teodor, Smuț Gherș, Grinberg Efim, Pildiș Șmerl, Comănescu Ioan, Filatov Serghi.

Secția Covurlui: Săvulescu Gh. Gheorghe, I, Weisenberg.

Secția Dorohoi: Maier Birman, Froim Sărăcuțu, Mihail Cușmariu, Simion Dulce, Elias Herșcovici, stagiari.

Secția Focșani: N. Stafler, contabil cu gradul de stagiar.

Secția Hotin: Theodor Steck, contabil autorizat.

Secția Iași: Schapira Chaim, Schwartz Simion, D. S. Ieşanu.

Secția Ilfov: Lăzărescu Constantin, Cohn Adolph, Sretenovici, Liubomir, St. Segărescu, Pintea Gheorghe, Grigore I. Petcu, Soare C. Petre, Seitan C. Traian, Radu T. Nițescu, Mija Radu, Spandonide Dumitru, Băloiu P. Ilie, Jufu Segall, Marin Gh. Mitrică, Birău V. Matei, Crăciun Gh. Tăsică, Meosu D. Ioan, Tănăsoiu Gh. Constantin, Petre R. Kroner, Sylvia Rastoczky, Popilian Gh. Ioan, Bratu V. Ioan, Nicolae Steriade, Dumitrescu G. I., Cilibiu I. Wilhelm, Teodorescu Em., Tolicov Mihail, Goldstein E. Leib, Ellenberg I. Pino, Gh. Vasilescu, Clara H. Bentin, Vasilescu Gheorghe.

Secția Vlașca: Vintilă I. Balutescu, Schneider F. Mircea, Erdeli P. Petre, Radu Anastasatu, Mircea Ștefănescu, contabili stagiari.

Secția Timişoara: Ștefan Polevko, Adalbert Kotroczo, Mutsch Norbert, Liviu Bădescu, Erdely Ștefan.

Secția Tg.-Mureș: Petric Ioan, Löwy Iosif, Blei Adalbert, contabili stagiari.

Avansări:

Secția Brașov: Munca Gheorghe, Schoch Otto, la gradul de contabili autorizați.

Secția Botoșani: Schvartz I. Smaia, Osias Strulovici, Avram Iacob Iosub, Theodoraș Shvartz, la gradul de contabili autorizați.

Secția Buzău: Spinescu Traian, Sava Iarca, Lovin Gheorghe, Petrescu Constantin, Harbic Aurelian, Iancovici D. Marcel, la gradul de contabili autorizați.

Secția Focșani: Mihai I. Hubert, Vasile Gh. Murguleț, Gheorghe D. Carp, la gradul de contabili autorizați.

Secția Dorohoi: Serghe Babacu.

Suspendați:

Secția Tg.-Mureș: Blum Isac, expert contabil, Baina Andrei, Balaban Martin, Bretter Tiberiu, Buzea Ion, Ferenczy Zoltan, Fikk Iosif, Goldstein Ignaț, Izsak Terezia, Komjati Ferdinand, Krausz Vilhelm, Lazăr Iuliu, Mark Terezia, Maroevich Ion, Morgenstern Carol, Nagy Bela, Nagy Elemer, Nemes Paula, Nilca Augustin, Orosz Iosif, Paller Mauriciu, Rosenfeld Martin Marcus, Simon Francisc, Skoda Ioan, Szasz Eugen, Szèkely Victor, Schwartz Ernest, Varnai Sarer Olga, Zobbel Gottfried, Soos Vasile, Weinberger Mauriciu, Dordea Nicolae, autorizați, Abraham Alexandru, Bobletec Cornelia, Berman Marcus, Dömsödi Carol, Fabian Robert, Friedl Richard, Halmoș Ladislau, Hilda Dumitru, Liebermann Elisabeta, Mestitz Alexandru, Moldovan Sigismund, Nemes Andrei, Nuridsany Bela, Popa Pavel, Szabe Ștefan, Szatmari Camil, Szentpeteri Alice, Todor Ludovic, Vasa Irma, Vigh Albert, cont. stagiari.

Secția Focșani: Ion Neagu, Iosif Herșcovici.

Eliminați și șterși din tablou:

Secția Bacău: Avram Mendl, Iulius Iuster, Mûller Osias, Reiseli Samy, Rintzler Ludovic, Rosenberg Leon, Segal I. A., Schulemsohn Samy, Teodorescu Maria. Andronic Tulbure, Westler A., contabili autorizați, Bercu Leibu, Herșcovici Iosef, Hențel M., Reisel Isac, Solomon Iancu, contabili stagiari.

Secția Focșani: Ioan P. Ioan, Grigore Hanagic, Emilian Blumen, Dumitru P. Ștefan, Stănescu H. N., Tarbă Ion, Ștefan C. Niculescu, Elias Steiner, Pavel Gheorghiu, Sofia Finkelștein.

Secția Tg.-Mureș: Blum Andrei, Gyéres Samuel, Lévy Andrei, Nagy Acațiu, contabili autorizați, Donțu Alexandru, Faler Desideriu, contabili stagiari.

Transferări:

Secția Brașov: George Gatrava, expert contabil dela Secția Vlașca și Izsak Dezideriu, contabil expert dela Secția Târnava Mică.

Secția Buzău: Negusiu D. Ioan și Dimitriu C. Ioan, contabili autorizați dela Secția Brăila.

Secția Vâlcea: Aurel Popescu, expert contabil dela Secția Vâlcea la Secția Ilfov.

Decedați în cursul anului 1936 și 1937:

Secția Brașov: Juga D. George, expert contabil, Liță Gh. Sofia, Bruse Gheorghe, Hesshaimer Adolf jun. contabili autorizați.

Secția Focșani: Cremnitzer B. I. Ionaș.

Necunoscuți:

Dăm mai jos numele abonaților cărora nu li s'a putut distribui revista, înapoindu-se cu mențiunea: „Necunoscut" sau „mutat fără adresă" și rugăm pe d-nii abonați cum și pe toți acei care le cunosc adresa sau locul unde fac serviciu să binevoiască a ne informa cu o c. p. la Ad-ția Revistei.

Alba Iulia

Kvactsay Carol, fost Procurist Casa Păstrare Aiud.
Hedean Sergiu, fost Sub-director Banca Rom. Sebeșană.

Brașov

Suzana Zagoni, fost Str. Dr. Flix, 6.
Feifer Jean, fost Str. Patr. Miron, 1.
Strum Mihail, fost Soc. Prejmar.
Szekely Nicoale, fost Str. Dr. Migler, 23/30.

Cernăuți

Eugen Max, fost Str. Gh. Lazăr, 15.
Rudolf Schmerza, fost Str. Regele Carol II, 17.
Resa Geringer, fost Str. Vasile Vodă Lupu, 20.
Conrad Franz Gustav, fost Str. Iancu Flondor, 10.

Constanța

Cioroiu Nicolae, fost Cont. Liceul Mircea cel Bătrân.
Mendel Grünberg, fost Str. Ștefan cel Mare, 1.
Gh. Cișmigiu, fost Str. Alex. cel Bun, 5.

Chișinău

Nisemboim Mardco, fost Str. Schmidt, 7.

Craiova

V. Cristescu, fost Funcț. Ad-ția Financiară.
Iacob Braun, fost Str. Al. Lahovari, 13.

Cluj

Kiss Iosif, fost Soc. Anon. Rente Moderne.

Deva

C-tin Gh. Ionescu, fost Banca Decebal.

Ploești

Manole Șerbănescu, fost Str. I. Brătianu, 12.

Fălticeni

Ioan S. Gheorghe, fost Banca Națională.

Abonamente

In cursul lunilor dela 15 Decembrie 1936—1 Februarie 1937, am primit următoarele sume *)

Incasate din țară prin încasatorii noștri sau cu mandate poștale:

Alba-Iulia: Löbl Maximilian 1936, 200.
Bazargic: Jacque Sevila 1936, 200; Ilie Ionescu 1936, 300; Th. I. Theodorof 1936, 200.
Bălți: M. Grimer 1937, 160.
Buzău: Ion G. Săndulescu 1836, 160.
Cluj: Nic. Cioca 1935—36, 320.
Caracăl: Camera de Comerț 1936, 160; Nic. Ciocănescu 1936, 160; Ioan A. Ionescu 1937, 160; Moraru B. Ioan 1936, 160; Năsturică Marin 1935—36, 320; Daniel Pârvanescu 1936, 160; I. D. Țugui 1936, 160.
Craiova: Anăstase D. Georgescu 1936, 160; Ștefan I. Antonescu 1937, 200.
Cernăuți: Ion Boletzchi 1936, 160; Soltiysick Iosif 1936, 160; M. Niedermayer 1936, 160; Bilevitz Paul 1936, 160.
Catina: Ilie I. Popescu 1935, 150.
Cahul: Ștefan Manolescu 1937, 200.
Câmpina: V. Meiu 1936—37, 400.
Dorohoi: Ion Bârsan 1937, 200.
Frumușica: C. G. Chițescu 1935—36, 320.
Hunedoara: Ion Don 1937, 160.
Hera: M. Cornșpan 1935—36, 320.
Galați: Nic. Vasilescu 1936, 200.
Leova: O. Tutelman 1935—36, 300; Vladimir Fuchs 1936, 200; Ghers Șchäffer 1936, 200.
Milano-Italia: Ilie Rosen 1937, 200.
Oravița: Gh. A. Popescu 1936, 160.
Ochiuri: Donciu Gh. Ioan 1937, 200.
R.-Vâlcea: Hoțiu M. Constantin 1935—36, 320.
Rădăuți: Coca Gavril 1935—36, 200.
Roșiorii de Vede: Victor Popescu 1936, 80.
Sighișoara: Varga Olimpiu 1936, 160.
Satu-Mare: N. Dumitru 1936, 200.
Siret: Gustav Hubich 1936, 200.
Sibiu: Siegbard Hlemens 1937, 200.
Târgu-Mureș: Ion Sadofsky 1936, 200; Emil Sângeorgian 1937, 100.

*) Mulțumind d-lor abonați, rugăm a ni se comunica orice schimbare de adresă, sau reclamațiuni pe cuponul m. p.

Turnu Măgurele: Florian Mocanu 1936, 200.
Timișoara: Biblioteca Comunală 1936, 484.
Tighina: Solomon Weiser 1936, 160.
Varșovia-Polonia: Victor Patay 1937, 200.
Uioara: Ion Dumitrescu 1937, 160.
Slatina: Dumitru Gheoceanu 1036—37, 400
Vâlcov: V. Postolenco ab. 1937, 200.

București:

Emil Axenfeld 1934, 200; Alexandru Alexandrov 1937, 80; Anciu Cohn 1937, 160; Victor Avramescu 1937, 160; Fabrica Asan 1937, 500; Alex. P. Iosif 1936, 100.

N. C. Bujoreanu 1937, 160; Ion Boldojar 1937, 200; Vasile Brăcăcescu 1936, 200; Nathan Bachman 1936, 200; Alexandru Balog 1936, 100; D. G. Botez 1936, 200; Ion Brandvarovici 1936, 160; Banca de Scont 1937, 200; Boiu B. Ioan 1936, 200; Marcel Birubaum 1936, 200; Brosiu Valeriu 1936, 100; Adler Berthold 1937, 160; Banca Centrală Cooperativă 1937, 500; Banca Românească 1937, 500; Banca de Credit Român 1937, 500.

I. M. Corlăteanu-Nițu 1937, 160; Casa de Ec. și Cecuri Poștale 1937, 1000; P. G. Contantinescu 1936, 160; Cristea Cartaș 1936, 100; N. Ciuciulete 1934, 100; Eugen Carpen 1936, 200; Osvald Conzelman 1936, 160; Alex. Casap 1936, 200; I. Campus 1937, 200; Colber A. Mandi 1937, 160.

Enescu Vasile 1936, 200; Elias Grümberg 1936, 200.

Isidor Finkelstein 1936, 160; Mauriciu Feuer 1936, 200; Eduard Fuhn 1936, 1936, 200; G. I. Filip 1937, 160; Anton Fara 1937, 160; Fabrica Falk 1937, 500; Fabrica Herdan 1937, 500.

Mendel Goldstein 1936, 160; I. Gropper 1937, 160; D. I. Georgescu 1937, 160; F. Jud 1937, 160.

M. Iacobescu 1937, 160; Tănase Ionescu 1935, 200; Ilie Jormescu 1937, 160; I. Iordănescu 1937, 160; Ioan Istrate 1937, 160; Gh. Ioanițescu 1937, 160; Jean Kamerling 1937, 160; Levy Iosif 1837, 200.

Liceul Comercial Crețulescu 1937, 500; Leibovici Henry 1936, 160; M. Lipschitz 1936—37 300.

I. Munteanu 1936, 160; Florian Marinescu 1937, 200; D. Mihail 1936—37, 300; Henry Marison 1937, 160; Gh. Molenski 1936, 160; M. Mihăilescu 1937, 160; Marin Mihail 1936, 200; Mihai Mathias 1937, 160; Al. Moianu 1936—37, 320; Th. Nitzu 1937, 160; N G Niculescu 1937, 200; N. Nițulescu 1936—37, 400; Ioan Mihăilescu 1936, 200; Mundi Liderman 1936, 100.

Oficiul de vânzare al hârtiei 1937, 500; Const. Olteanu 1937, 200; I. Opran 1936, 200.

Alexandru Pavel 1937, 160; Victor Puiu 1936, 200; George Prassa 1936, 200; Ludvig Pahler 1937, 160; Herman Pistner

1937, 160; D. Pârlog 1937, 160; Petrescu G. Mirea 1936, 100; N. Panaitescu 1936—37, 320; C. Pădureanu 1935, 200.

M. Russen 1937, 160; Em. Romberg 1936, 160; Oscar Redlinger 1937, 160; Burel Rosenberg 1934, 200.

N. Șerban 1936, 160; Ștefan D. Ioan 1936, 160; Sigmund Iosif 1936, 100; I. Stoianovici 1937, 160; Al. Ștefanovici 1937, 160; Mauriciu Scherer 1937, 200; A. Stoenescu 1937, 160; I. Șerbănescu 1934, 160; Ioan Scăenaru, Albert Schauer 1935, 160; Victor Slăvescu 1937, 200; Ion Schina 1936, 160; Isac Segal 1937, 200; David Saal 1937, 160; Ion Saragea 1937, 160; H. Saltzman 1936, 100; Ilie Stănescu 1937, 160; Sapsa Svadron 1936, 100; Sindicatul Spirtului 1937, 500; Societatea I. R. D. P. 1937, 1000; Soc. Petrol Bloc 1937, 500; Soc. Bancară Română 1937, 500; Soc. Comunală Loc. Eftine 1937, 300; Soc. Rom. de Telefoane 1937, 1500; Soc. Naț. de Credit Indnstrial 1937, 1000; Soc. Asig. Dacia-Română 1937, 500; Soc. Socec și C-ie 1937, 5000; Soc. Concordia 1937, 1000; Soc. de Asig. „Generala" 1937, 400; Soc. Mărășești 1937, 500; Soc. Reșița 1937, 500; Soc. Carpatina 1937, 500; Soc Steaua Română 1937, 500; Soc. Redevența 1937, 500; Soc. Colentina 1937, 500; Soc. Astra de vagoane 1937, 500; Prima Soc. Rom. de Explosibile 1937, 500; Soc. Fichet 1937, Soc. Schenker și C-ie 1937, 500; Tham Pincus 1937, 200.

Uzinele Titan, Nadrag, Calan 1937, 1000; I. Ureche 1937, 160.

Dan Vassescu 1937, 200; Marcel Victor 1937, 160; P. Boldur Voinescu 1937, 160.

Ch. Zaidman 1936, 100; Adolf Zalman 1936, 100; D. Zamfirescu 1937, 160.

E. WOLFF
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ
BUCUREȘTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcțiuni de fier. — Destilatoare și Agitatoare. — Transmisiuni Moderne. — Injectoare de ars Păcură. — Instalațiuni de încălzire Centrală.

Mare depozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru, 3
Motoare «DEUTZ», Mașini-Unelte, Scule, Pompe, etc.

Domnii abonaţi rămaşi în restanţă cu plata abonamentului sunt rugaţi cu insistenţă a achita abonamentului, fie direct, fie prin intermediul Secţiunilor Corpului Contabililor, sau la prezentarea încasatorilor noştri.

Definitiv

Contabilitatea de control

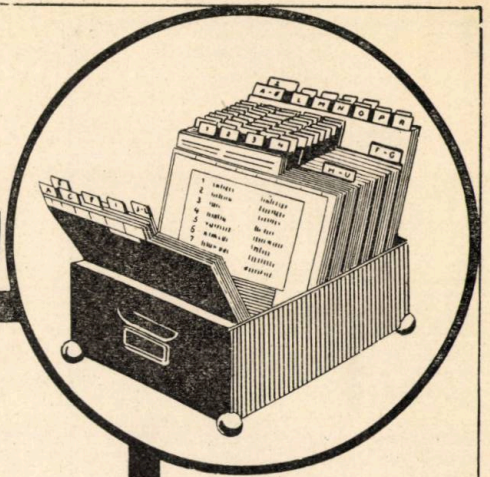

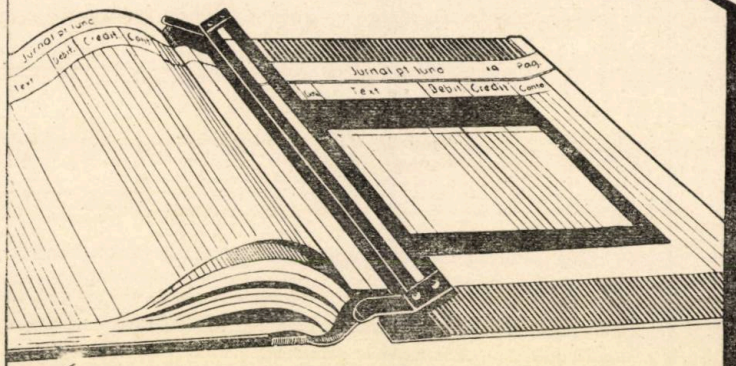

Vă oferă:

1. Mari economisiri de timp.

2. O claritate excepţională.

Cereţi deci prospecte şi informaţiuni în mod gratuit dela'

„GRATIOSA" S.A.

STR. RÂULUI, 12

Adresa :

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ției Revistei :

BUCUREȘTI, I. — STR. TEILOR No. 12

ANUL XXVI. — No. 4 APRILIE 1937

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNII SIBIIU

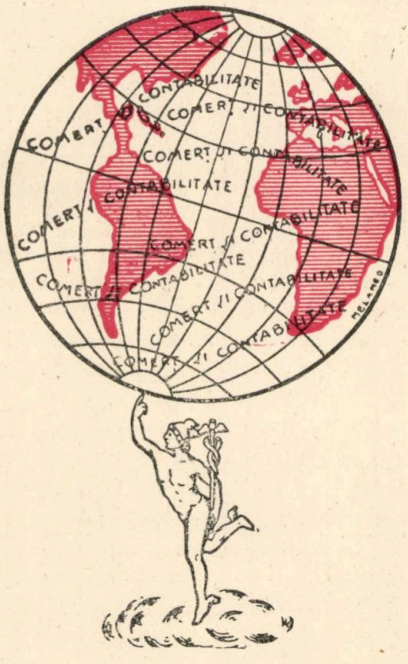

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR No. 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuş Lucian, Dr. în ştiinţe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din ţară.
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naţ.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Şef serv. Min. Comun.
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE:

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab. Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI:

N. Arghir, Director Casa Construcţiilor. Membru în Comitetul de redacţie.
V. M. Ioachim, Secretar Camera de Comerţ. Membru în Comitetul de redacţie.

SECRETAR GENERAL:

Theodor Niţu, Subdirector la Creditul Industrial. Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI:

D. Bobină, Director Oficiul Naţ. al Coop. Rom. Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant. Membru în Comitetul de redacţie.
N. K. Constantinescu Expert contabil. Membru în Comitetul de redacţie.
P. Drăgănescu-Brateş, Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Profesor. Casier al Corpului.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Preşedintele Corp. Contabililor.
I. C. Negrescu, Director Soc. Com. Locuinţe Eftine. Membru în Comitetul de redacţie.
Ştefan Popescu, Director Societ. de gaz şi electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI:

Marinescu Florian, Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert Contabil.
Th. Sersea, Şef Cont. atelier. C.F.R.

Directorul revistei: **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Cioranu Corneliu, Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Gr. Trancu-Iaşi, Staicovici Chr. D., Ştefănescu Alex. N., Zanne N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BĂNCI POPULARE LEI 200

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENŢA

ANUL XXVI. — No. 4 APRILIE 1937

CUPRINSUL:

Dr. V. M. Ioachim:	Standardizarea contabilităţii	185
***	Al VIII-lea Congres al Corpului Contabililor	189
Dr. Ioan Al. Petrescu:	Costul fabricaţiunii	190
Stelian Popescu:	Micii comercianţi	199
Const. Igrişan:	Intreprinderi economice neglijate: Composesoratele	203
Dr. Nic. Badea Buzău:	Rolul Experţilor Contabili	207
Mihail Dumitru:	Rolul social al Contabilităţii	210
***	Sărbătorirea d-lui Prof. Dr. Grigore Trancu-Iaşi	214
Brateş:	Un monument al lui Carada la Craiova	219
***	Dela Asoc. pens. Băncii Naţionale a României	221
***	Dela Cercul de Studii Comerciale	223
***	Contabilitatea în partidă dublă în Ad-ţia Municipală	227
N. Butculescu:	Dela Secţiuni: O nechibzuinţă	233

Standardizarea Contabilităţii
şi a calculului preţului de cost în Germania

In coloanele acestei reviste am avut prilejul să ne ocupăm de străduinţele ce se fac în Germania pentru întocmirea şi aplicarea de contabilităţi-tip la diverse categorii de întreprinderi.

Plecând de la teoria sistematizării conturilor a lui Schmalenbach (Kontenrahmen-Theorie) diverse organe publice, cum este Reichskuratorium für Wirtschaftlichkeit precum şi diverse asociaţiuni profesionale, precum: „Verband Deutscher Maschinenbau anstalten“ au procedat la întocmirea de planuri de conturi şi de scheme de calculare a preţului de cost, pe care le-au impus ori le-au recomandat întreprinderilor respective.

Regimul naţional-socialist, care urmăreşte deaproape activitatea tuturor întreprinderilor nu numai din punct de vedere privat economic, ci mai ales din punct de vedere social, a introdus chiar obligativitatea uniformizării normelor de contabilitate, autorizând asociaţiunile respective să întocmească contabilităţi-tip cu formularele şi explicaţiunile necesare.

Această măsură are de scop să dea posibilitatea urmăririi activităţii fiecărei întreprinderi, în special în ce priveşte preţul de cost şi de vânzare după aceleaşi norme.

Este ceeace am dorit să facem şi noi prin aducerea în discuţia Consiliului Superior a problemei preţului de cost, noţiune

asupra căreia sunt atâtea deosebiri de vedere în teorie și în practică, în cât o analiză a mai multor prețuri de cost este o imposibilitate.

* * *

In numărul de față ne vom ocupa de standardizarea contabilității și în special a calculației prețului de cost în tipografii, adică întocmai în intreprinderile, în care la noi se spune că se face un calcul al prețului de cost, dar în așa fel în cât, la o licitație publică s'a oferit de o tipografie să se execute o lucrare cu una sută mii lei iar de o altă tipografie aceeași lucrare cu treizeci mii lei.

Iată cum se înțelege la noi calcularea prețului de cost și respectiv a prețului de executare a unei lucrări.

Dăm mai jos după revista „Betriebswirtschaft" Nr. 6/936, părțile esențiale din ultimile ordonanțe întocmite de Asociația tipografilor din Germania pentru introducerea unui sistem pe cât posibil uniform de contabilizare și de circulație a prețului de cost, — ordonanțe cari au putere de lege.

Aceste dispoziții se aplică în special *tipografiilor mici și mijlocii*, cele mari având un sistem mai complex de contabilitate, depășind cerințele minime ale contabilității-tip.

Fiecare tipografie va încheea un Bilanț și Cont de Profit și Pierdere, după schema de mai jos.

In bilanț la *Activ* se va trece în posturi separate:

I. Investiții:

1. Mașini.
2, Litere.
3. Mobilier, unelte, etc.

II. Avere circulantă:

1. Materiale și mărfuri (tipografie).
2. Mărfuri (magazin).
3. Creanțe din lucrări tipografice.
4. Creanțe din lucrări editură.
5. Alte creanțe.
6. Lucrări începute.
7. Numerar în casă.
8. Disponibil la bănci.
9. Disponibil la cecuri poștale.
10. Efecte de primit.

La *Pasiv* :

I. Capital străin :

1. Efecte de plată.
2. Furnizori.
3. Restanțe (salarii, impozite, etc.)
4. Alte datorii.
5. Creditori bancari.
6. Imprumuturi.

II. Capital propriu :

La contul *Profit* și *Pierdere* se va trece :

La cheltueli :

1) Salarii; 2) Materiale consumate : *a)* în tipografii; *b)* în comerț ; 3) Cheltueli de exploatare ; 4) Cheltueli generale de administrație ; 5) Cheltueli directe de editură ; 6) Lucrări începute la deschiderea exercițiului ; 7) Amortizări.

La venituri : 1) Venituri din : *a)* lucrări tipografice ; *b)* editură ; 2) Lucrări începute la sfârșitul anului ; 3) Alte venituri.

Instrucțiunile arată că trebue ținută astfel socoteala cheltuelelor și veniturilor ca să se poată stabili situația pentru fiecare secțiuni și pe cât posibil pe unitate de lucru efectuat.

Cheltuelele trebuesc separate după felul lor în *directe*, care privesc anume lucrări și *indirecte* cari au un caracter general, apoi în *fixe* și *variabile*, în *cheltueli de exploatare* și *cheltueli de administrație.*

Repartizarea cheltuelelor indirecte se face după salariile directe, iar cota parte din cheltuelele generale se stabilește după costul direct (materiale plus salarii).

In prețul de cost intră și *amortismentul*, care se calculează asupra valorii de refacere a instalațiunilor, care trebue să se pună în socoteală, chiar dacă investițiile ar fi trecute în inventar cu o marcă.

Asemenea chiria se pune în socoteală, chiar dacă localul ar fi proprietate.

Aceasta spre a exista norme uniforme pentru calcularea prețului de cost.

Ca o particularitate, cu cari cei mai mulți autori nu sunt de acord, menționăm că se consideră ca un element al prețului de cost și un salariu moderat pentru patron, s. a. un salariu cu 25% mai mare decât al celui mai bine plătit lucrător.

Am arătat în altă parte că noi nu considerăm ca element al prețului de cost un salariu pentru patron, chiar dacă i se pune o limită ca mai sus.

Instrucțiunile cer ca să se întocmească situațiuni lunare cu elementele de mai sus.

* * *

Citind aceste dispoziții cu caracter obligator, ne gândim cât de departe suntem noi de asemenea preocupări.

Organizațiunile noastre profesionale din contră fac tot ce pot ca să scutească un număr cât mai mare de întreprinderi de ținerea registrelor.

In loc ca ele să îndemne chiar pe micii comercianți și meseriași să țină socoteli, din contră au stăruit ca aplicarea așă zisei patente fixe să aibă drept corolar scutirea negustorilor clasificați de a mai ține registre.

Dacă această cerere nu s'a admis, este din cauză că Statul vedea în această măsură pierderea unor venituri din timbrele aplicate pe registrele comerciale.

Dacă registrele se țin ori nu în ordine, dacă din ele se pot trage date precise în legătură cu exercitarea comerțului, acesta nu interesează organele publice, cari sunt mulțumite, că se consumă un număr de file cu timbrele respective.

Corpul nostru a rămas singur, ca să lupte cel puțin pentru respectarea dispozițiunilor din codul de comerț cu privire la ținerea regulată a scriptelor în toate întreprinderile, cari au această obligație după codul de comerț.

Dr. V. M. IOACHIM

COLEGI, Conform art. 26 din Reg. Legei Corpului Contabililor, toți membrii sunt obligați să-și achite la zi cotizația și abonamentul. Vă rugăm să achitați la prima cerere abonamentul la Revista „Comerț și Contabilitate", organ oficial de publicații al Corpului Contabililor.

Cei întârziați cu plata nu vor mai fi trecuți pe tabloul anual al contabililor profesioniști și nu-și vor mai putea exercita profesiunea lor înaintea instanțelor judecătorești.

Al VIII-lea Congres
al Corpului Contabililor Experți și Autorizați din România

La Galați 19—23 Iunie 1937

S'a fixat al VIII-lea Congres pentru zilele de 19—23 Iunie 1937.

Cu următoarele rapoarte:

1. Invățământul contabilității la Academiile de Inalte Studii Comerciale și Industriale, — raportor Prof. Sp. Iacobescu.

2. Importanța situațiilor contabile pentru conducerea întreprinderilor, — raportor Dr. P. Drăgănescu-Brateș.

3. Porturile Galați și Brăila ca centre de export, raportori d-nii Dir. G. Eșeanu, Prof. Panaitescu pentru Galați, L. Cioranu Brăila.

4. Situația membrilor Corpului față de statutul funcționarilor publici, raportori, Prof. Al. Costache și G. Panait, Brăila.

5. Situația membrilor Corpului față de statutul funcționarilor particulari, — raportor d-l N. Butculescu.

6. Casa de Pensii a Corpului, — raportori Gh. Huber și G. Panait, Brăila.

7. Comunicări:

D-l L. Cioranu, Director Banca Națională Brăila:

a) Organizarea creditului pentru membrii Corpului Contabililor:

b) Paticiparea membrilor Corpului la îndrumarea și organizarea pe baze comerciale a întreprinderilor comunale și județene:

c) Diverse comunicări.

Urmează excursiune cu vaporul la Vâlcov.

Congres Internațional de Contabilitate la Roma 1—3 Iunie 1936

Cu următoarele chestiuni;

1. Legislația, organizarea și desvoltarea profesiunei contabile în diferite țări.

2. Funcțiunile sociale, technice și practice ale profesiunei libere contabile în domeniul organizărilor de afaceri.

3. Revizia și controlul administrațiunilor publice și private.

4. Specializara technică-profesională în legătură cu necesitățile actuale și înființările de școale pentru contabili.

5. Contabilitatea și organizarea corporativă fascistă.

6. Contabilitatea în economia și finanțele moderne.

Inscrieri pentru ambele prin secțiuni sau la Consiliul Superior al Corpului Contabililor, București I, Str. Teilor 12.

Costul fabricaţiunii

Costul fabricaţiunii este o parte a preţului de cost. Pentru calcularea costului de fabricaţiune trebuie să se ţină seama atât de tipurile de fabricaţiune cât şi de varietatea produselor.

După orânduirea operaţiunilor technice se disting trei tipuri de fabricaţiune :

1. Fabricaţiune cu un singur grad de prelucrare.
2. Fabricaţiune cu grade succesive de prelucrare.
3. Fabricaţiune cu secţii paralele de prelucrare.

După numărul şi varietatea obiectelor produse se disting pentru fiecare categorie de mai sus următoarele tipuri de fabricaţiune :

1. Fabricaţiune cu un singur produs cu sau fără subproduse şi resturi.
2. Fabricaţiune cu mai multe produse asemănătoare cu sau fără subproduse şi resturi.
3. Fabricaţiune cu mai multe produse neasemănătoare cu sau fără subproduse şi resturi.

1. *Fabricaţiunea cu un singur grad de prelucrare.*

In acest fel de fabricaţiune, materia primă trece din mână în mână, din maşină în maşină, din atelier în atelier, până când ajunge produs deplin fabricat. In cursul fabricaţiunii valoarea materiei prime creşte cu cât a suferit un tratament mai intensiv şi mai îndelungat, cu cât se apropie mai mult de punctul unde fabricaţiunea se termină. Din punctul de vedere al preţului de cost nu se ţine seamă de diferitele operaţiuni technice şi nici de cheltuelile necesitate pentru fiecare mişcare, operaţiune sau tratament, ci numai de întregul proces de fabricaţiune. Contabilitatea înregistrează global cheltuelile necesare într'o perioadă de calculaţie. La sfârşitul perioadei de calculaţiune după datele culese de contabilitate, se calculează preţul de cost pentru întreaga producţiune, adică preţul de cost global al fabricaţiunei. Dacă fabricaţiunea se opreşte la un moment oarecare şi dă naştere la produse intermediare, costul acestora este foarte greu de stabilit, pentrucă înregistrarea cheltuelilor n'a urmărit fiecare mişcare. Greutatea survenită

este compensată prin aceia că procesul de fabricațiune este foarte scurt. Astfel înăuntru unei perioade de calculațiune se găsesc numai procese de fabricațiune întregi. (Intreprinderile de morărit, întreprinderile pentru topirea minereurilor, etc.).

2. *Fabricațiunea cu mai multe grade succesive de prelucrare.*

Nu tot așa se întâmplă în timpurile de fabricațiune cu grade succesive unde operațiunile sunt multiple și complexe. Din cauza deosebirii fundamentale ce se găsește între tratamentul ce-l sufere materia primă la început și tratamentul suferit mai târziu sau tratamentul dela sfârșitul procesului de fabricațiune, se organizează diviziuni principale, prin care materia primă intrată în fabricațiune trece succesiv până la complecta transformare în produse deplin fabricate. Diviziunile principale cuprind înăuntrul lor numai operațiunile din a căror conlucrare ese un semiprodus, căruia i se calculează un preț de fabricațiune. Materia primă trece din depozit, în primul grad de fabricațiune, unde suferă unele operațiuni dând naștere unui semifabricat al cărui preț de fabricațiune este egal cu totalitatea cheltuelilor de fabricațiune ocazionate de această diviziune. Dupăce semifabricatul a eșit din primul grad de prelucrare, în loc să intre în depozit, sau în loc să fie destinat vânzării, trece imediat pentru o altă prelucrare de ordin superior în gradul succesiv cu prețul de fabricațiune din diviziunea precedentă. Astfel gradul al II-lea de prelucrare primește produsul gradului I care urmează un nou fel de tratament, întreținut cu o altă serie de cheltuieli. In gradul al II-lea valoarea subprodusului se mărește cu salariul direct, cu materia accesorie și apoi cu toate cheltuelile indirecte de fabricațiune ocazionate de diviziunea principală corespunzătoare. După ce procesul de fabricațiune al gradului II este terminat, semifabricatul de ordinul al II-lea trece în gradul succesiv de prelucrare și așa mai departe până când produsul a ajuns la ultima formă. Cu ultimul preț de fabricațiune produsul trece în depozitul de produse definitiv fabricate. Contabilitatea și biroul de calculațiune urmăresc din grad în grad semifabricatele și dau datele necesare pentru calcularea prețului de fabricațiune.

Exemplul tipic de fabricațiune cu mai multe grade succe-

sive de prelucrare este industria zahărului. Primul grad de fabricațiune este compus din următoarele operațiuni: extragerea și filtrarea zemurilor, cristalizarea zahărului. In al doilea grad se execută operațiunea superioară de rafinare. Toate operțiunile din primul grad concură la producerea zahărului brut, care este considerat deplin fabricat în întreprinderile cărora le lipsesc instalațiuni pentru rafinare. Operațiunile din gradul al II-lea concură la producerea zahărului rafinat.

3. *Fabricațiunea cu secții paralele de prelucrare.*

Diviziunile principale iau materia primă din depozit și lucrează fiecare câte o parte a obiectului. Acest fel de fabricațiune se găsește mai mult în întreprinderile pentru confecționarea mașinelor și obiectelor compuse din mai multe părți distincte. Fabricațiunea are atâtea diviziuni câte părți speciale are obiectul de fabricat. Fiecare diviziune lucrează câte un număr de piese pe care le trimite unei diviziuni de montare unde se alcătuiește mașina sau obiectul destinat vânzării.

Prețul de fabricațiune se formează pentru fiecare diviziune din cheltuielile directe de fabricațiune, din cheltuielile diviziunilor auxiliare și din cheltuielile indirecte ca: salarizarea indirectă, cheltuieli de întrebuințarea mașinelor, amortisment etc.

Cu acest preț piesele lucrate în fiecare diviziune trec în diviziunea de ajustare și montare, care necesită o nouă serie de cheltuieli. Cheltuielile de fabricațiune din toate diviziunile alcătuiesc costul fabricațiunii obiectelor produse în perioada de calculațiune.

Regulele necesare determinării prețului de fabricațiune.

Mai înainte de a trece la adevărata calculațiune a prețului de fabricațiune, trebuie să se țină seama de următoarele patru regule necesare determinării prețului de fabricațiune.

1. Stabilirea perioadei de efectuare a procesului de fabricațiune.

2. Stabilirea perioadei de calculare a prețului de fabricațiune.

3. Stabilirea legăturei între principiile de înregistrare contabilă și principiile de calculare ale prețului de fabrcațiune.

4. Calcularea cheltuielilor efectuate în timpul perioadei de calculare a prețului de cost.

1. Perioada de efectuare a procesului de fabricațiune se începe de când materia primă intră în fabricațiune și se prelungește până când obiectul este complect fabricat. In timpul acesta materia primă și materia accesorie sufere diferite operațiuni, diferite tratamente înlăuntru unui grad de prelucrare sau în decursul mai multor grade de prelucrare. Durata procesului de fabricare poate fi mai lungă sau mai scurtă după complexitatea obiectului prelucrat.

In întreprinderile de morărit procesul de fabricațiune ține numai câteva minute ; în întreprinderile pentru fabricarea pâinei câteva ore ; în întreprinderile pentru fabricarea hârtiei, cimentului, tratamentul fiind mai anevoios, procesul de fabricațiune ține câteva zile ; în întreprinderile pentru executarea mașinelor mari procesul de fabricațiune poate fi câteva săptămâni ; iar în întreprinderile pentru construcțiuni câteva luni. In foarte rari cazuri procesul de fabricațiune durează peste un an. In industria modernă din cauza progresului technic înaintat durata procesului de fabricațiune tinde să fie din ce în ce mai scurtă. Pentru regulata succesiune a proceselor de fabricațiune incinta fabricațiunei se împarte în celule. Materia primă intră într'o celulă unde va suferi un tratament. După aceia va trece pe rând în alte celule lăsând în urmă locul gol pentru a urma alte procese de fabricațiune. Dacă incinta fabricațiunii este împărțită în șase celule, și în fiecare celulă se execută câte un tratament de opt ore, înseamnă că în cursul unei săptămâni sunt șase procese de fabricațiune începute și numai unul terminat.

2. Perioada de calculare a prețului de fabricațiune urmărește pe cât se poate perioada de efectuare a procesului de fabricațiune. Calcularea prețului de fabricațiune este o operațiune de ordin administrativ foarte anevoioasă, care nu se poate face decât după mai multe perioade de efectuare a procesului de fabricațiune. Perioada de calculație trebuie să fie uniformă în timp și să cuprindă înlăuntru ei procese de fabricațiune complecte. In întreprinderile cu fabricațiune uniformă și continuă în tot timpul anului, perioada de calculație poate să fie de 4-6 luni, iar în cele cu fabricațiune mai puțin uniformă, perioada poate să fie 2-3 luni. Prețul de fabricațiune este influențat foarte mult de variațiunea cantităților produse.

In întreprinderile mari care lucrează pe comandă, perioada de calculațiune este egală cu timpul executării comenzii. In întreprinderile cu foarte multe schimbări, perioada de calculație trebuie să se fixeze la mici intervale, o lună sau cel mult două. Perioadele uniforme scutesc și corijează multe calcule. De o perioadă bine aleasă depinde de foarte multe ori determinarea exactă a prețului de cost. Perioada de calculație cu durata de un an, este foarte periculoasă, atât în timpurile cu mai multă stabilitate cât și în timpurile de depresiune economică, când întreprinzătorul nu mai are nici o orientare. Dacă ar calcula un preț de fabricațiune pe perioade scurte, ar constata până la ce cantitate ar putea să producă pentruca prețul de vânzare să nu fie sub prețul de cost.

3. Din punct de vedere contabil, unele cheltuieli se înregistrează în momentul când s'au efectuat, fără să se țină socoteală că acestea grevează nu numai perioada de calculațiune în care s'au făcut, ci și perioadele anterioare sau posterioare. Spre exemplu : dobânda anticipativă grevează perioadele de calculațiune viitoare ; iar dobânda decursivă trebuie imputată tuturor perioadelor de când s'a contractat împrumutul. Tot astfel se întâmplă cu impozitul, chiria, reparațiunile etc. O parte din ele cum sunt chiria și impozitul, sunt cunoscute și se efectuiază în perioade stabilite mai dinainte, iar altele ca reparațiunile se efectuează în perioade necunoscute.

Dacă nu se ține socoteală de cantitatea cheltuielilor consumate înlăuntrul perioadei de calculație se produce un preț cu totul fals. Pentru a se evita asemenea erori se stabilește o legătură între principiile de înregistrare contabilă și principiile de calculare ale prețului fabricațiunei. Contabilitatea industrială lucrează cu două feluri de cheltuieli.

Cheltuieli de repartizat, constatate în măsura în care au avut loc sau evaluate la începutul unei perioade și debitate cu suma efectuată sau evaluată. Cheltuieli consumate, debitate cu suma respectiv consumată în acea perioadă.

Un exemplu : cheltuieli făcute pentru plata chiriei pe șase luni ; perioada de calculație fiind de două luni :

D.		C.
120.000 Cheltuieli de fabricațiune de repartizat	= Cassa	120.000

Inregistrarea contabilă în prima perioadă.

40.000 Cheltuieli de fabricațiune	= Cheltuieli de fabricațiune de repartizat	40.000

Soldul debitor al cheltuielilor de repartizat reprezintă cuantumul cheltuielilor neimputate, iar soldul creditor arată suma imputată peste limita respectivă. Aceasta are loc numai în caz de evaluare neprecisă. Contul cheltuielior de repartizat este numai transitoriu, destinat a greva fiecare perioadă de calculațiune cu cheltuielile consumate înăuntru ei ; lucru obișnuit în contabilitatea industrială, unde cheltuielile constitue conturi de valori de amortizat în mod gradat cu producțiunea.

4. In afară de cheltuielile arătate mai sus, pentru calcularea prețului de fabricațiune trebuie să se țină socoteală de cheltuielile incorporate de produsele al căror proces de fabricațiune nu este complect. O perioadă de calculație poate să cuprindă înlăuntru ei procese de fabricație necomplecte, din care cauză rămân întotdeauna din perioadă anterioară produse în curs de fabricație (produse intermediare), precum rămân după terminarea perioadei produse în curs de fabricațiune, care se complectează într'o perioadă posterioară. Suma cheltuielilor acestor procese incomplecte trebuiesc constatate după fișele de urmărire.

In decursul perioadei de calculațiune se prezintă următoarele cheltuieli :

a) Cheltuieli pentru produsele care își complectează fabricațiunea în perioada actuală.

b) Cheltuieli pentru produsele deplin fabricate în cursul perioadei de calculație.

c) Cheltuieli pentru produsele rămase în curs de fabricațiune, la sfârșitul perioadei de calculațiune.

1) *a) Fabricațiunea cu un singur produs fără subproduse și resturi.*

(Preț de fabricațiune global).

In acest tip de fabricațiune calcularea prețului de fabricațiune este foarte ușoară. Cunoașterea tuturor cheltuielilor directe de fabricațiune și a cheltuielilor indirecte de fabricațiune consumate în cursul perioadei de calculare este suficientă pentru a afla care este costul întregei fabricațiuni cuprinse între limitele acelei perioade. Costul acestei fabricațiuni se împarte pe numărul unităților produse în timpul perioadei și astfel se capătă prețul de fabricațiune pe fiecare unitate de produs.

Dacă tipul de fabricațiune este compus din mai multe grade, se calculează prețul de fabricațiune global mai întâi în primul grad. Cu acest preț de fabricațiune, produsul primului grad trece în gradul al doilea, unde din cauza unui nou tratament, i se adaugă cheltuielile ocazionate ca și în gradul I.

Produsul gradului al II-lea trece ca semifabricat în gradul al III-lea și așa mai departe, până când în ultimul grad, produsele luând forme definitive, costul de fabricațiune se împarte pe numărul tuturor unităților și astfel se stabilește prețul de fabricațiune pe fiecare unitate.

b) Fabricațiunea cu un singur produs, dar cu resturi și subproduse.

(Preț de fabricațiune global).

Subprodusele și resturile se produc de cele mai multe ori indiferent de voința întreprinzătorului. Când subprodusele și resturile pot fi vândute sau întrebuințate pentru consumul întreprinderii fără a necesita alte cheltuieli, trebuie neapărat să se țină cont de ele, nu pentru rațiunea de a mării direct veniturile întreprinderii, ci pentru a micșora prețul de fabricațiune.

Prețul de fabricațiune al obiectului principal este în funcțiune de valoarea resturilor și subproduselor, pentrucă la cantități egale de produse principale, prețul de fabricațiune al produsului principal, este cu atât mai mic cu cât valoarea subproduselor și resturilor este mai mare.

Valoarea subprodusului influențează prețul de cost al produsului principal.

Prețul de fabricațiune stabilit, fără a ține socoteală de valoarea subprodusului și resturilor, devine egală sau superioară prețului de vânzare ; ceeace face ca beneficiul real să dispară și în acelaș timp să rămână un beneficiu ascuns care nu se poate preciza cu ușurință.

Când subprodusele și resturile mai necesită încă cheltuieli de fabricațiune pentru a fi vândute sau întrebuințate în întreprindere, cheltuielile se adaugă direct subprodusului. Dacă transformarea ulterioară nu se poate deosebi nici ca operațiune technică distinctă, nici ca cheltuială specială, de operațiunile obiectului principal, valoarea lor comercială sau de întrebuințare se scade din totalitatea cheltuielilor de fabricațiune.

Dacă fabricațiunea are mai multe grade, valoarea subproduselor și resturilor se scade din costul fabricațiunei obiectului principal, în gradul în care obiectul principal se poate debarasa de ele, rămânând ca să treacă în gradul superior cu un preț de fabricațiune diminuat cu valoarea lor.

De obicei resturile se detașează în primul grad, astfel că produsele fabricate în primul grad, trec ca materie primă în gradul al II-lea, cu un cost de fabricațiune micșorat cu valoarea resturilor.

De subproduse se debarasează în gradele următoare. Subprodusele pot fi deosebite ca formă, consistență și valoare.

Fiecare din ele se despart ca valoare din costul de fabricațiune al obiectului principal în gradul în care se desparte și din punct de vedere technic.

Regulă. Prețul de fabricațiune global al unei producțiuni este egal cu totalitatea cheltuielilor de fabricațiune, scăzându-se valorile obținute pentru subproduse și resturi.

Prețul unitar este egal cu totalitatea cheltuielilor consumate în perioada de calculațiune, împărțite pe numărul de unități produse în cursul acelei perioade.

2. *Fabricațiunea cu mai multe produse asemănătoare.*
(Preț de fabricațiune global).

Spre deosebire de tipul de fabricațiune cu un singur produs, aici sunt mai multe produse asemănătoare, în totul sau numai în ceeace privește procedeurile de fabricațiune.

Cu cât produsele vor fi mai mari în raport cu mărirea unității, cu atât valoarea lor direct proporțională va scădea cu câte o porțiune în raport cu numărul unităților. Spre exemplu: două obiecte unul de o mărime oarecare și altul de două ori mai mare decât primul.

Materia primă pentru obiectul A. este a., iar materia primă întrebuințată pentru obiectul B. nu este 2 a, ci ceva mai puțin pentrucă se întrebuințează în mod mai economic. Tot așa se economisesc salariile și cheltuielile de fabricațiune pentru obiectul B.

Pentru obiectul A. materia primă = a.
„ „ B. „ „ = 2a — X.
Salarii directe pentru obiectul A. sunt 5 ore = b.
„ „ „ „ B. „ 9 „ = 2b — Y.

Cheltuieli indirecte de fabricaţiune pentru obiectul A = c.

Cheltuieli indirecte de fabricaţiune pentru obiectul B = 2c — Z.

X + Y + Z sunt economii realizate la prelucrarea obiectului B.

Valoarea primului obiect = a + b + c.

Valoarea secundului obiect = (2a — X) + (2b — Y) + (2c — Z) = 2 (a + b + c) — (X + Y + Z).

Valoarea produsului secund este egală cu de două ori valoarea primului produs din care se scade economia realizată (X + Y + Z) la cheltuieli. Economia se află odată şi se menţine atât timp cât nu apare o schimbare în elementele producţiunei.

Dr. ION AL. PETRESCU
Ad-tor financiar Argeş

NOTĂ. — In articolul viitor se va trata despre „Fabricaţiunea cu mai multe produse neasemănătoare".

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN"

S. A. R.

Tablă neagră, galvanizată, decapată, dublu decapată, cu rezistenţă, **albă,** plumbuită, **ondulată.**
Fier cerc, comercial, beton profilat.
Fier cerc laminat la rece.
Cazane şi **radiatoare** „Calan" pentru încălziri centrale.
Băi de fontă emailată „Record".
Articole sanitare negre şi emailate.
Tuburi şi **accesorii** de fontă pentru canalizare.
Tucerie comercială.
Maşini de **gătit** şi **sobe** „Vesta".

Articole noui:

Cilindrii din fontă dură pentru laminat tablă.
Mese şi **capace** de **recoacere** din oţel rezistente la temperaturi înalte.
Cărămizi şi **pământ refractar.**

Micii comercianți
și obligativitatea ținerii registrelor comerciale

1. Este vorba de obligativitatea ținerii registrelor comerciale de către micii comercianți, clasificați ca atare, în conformitate cu legea contribuțiunilor directe.

Problema interesează într'un grad deosebit, deoarece, în ultimul timp mai cu seamă, numeroase instanțe, cercetând unele procese-verbale de contravenție, la legea timbrului, dresate micilor comercianți, cari nu țineau sau nu prezentau registrele comerciale, le anulau, pe motivul că un anunț text din legea contribuțiunilor directe, ar feri pe aceștia de sancțiunea prevăzută de legea timbrului, în cazul menținerii efective a registrelor comerciale.

2. Obligativitatea ținerii registrelor comerciale este prevăzută, pentru Vechiul Regat, de art. 22 codul de comerț românesc, iar pentru ținuturile alipite în art. 25 codul de comerț ungar, cu deosebirea că, codul de comerț ungar nu precizează cari registre sunt obligatorii.

Obligativitatea ținerilor registrelor, după codul de comerț românesc este generală, excepție făcându-se numai pentru colportori, cei cari fac micul trafic ambulant, cărăuși sau pentru cei al căror comerț nu reese din cercul unei profesiuni manuale.

După codul de comerț ungar, obligativitatea este mai restrânsă, în sensul că se exceptează dela obligativitatea ținerii registrelor: *micii revânzători*, cârciumarii, ambulanții . . . ., dacă negoțul acestora nu depășește limitele *micii industrii*.

3. Legea contribuțiunilor directe din 1923, a prevăzut deasemenea obligativitatea ținerii registrelor comerciale pentru comercianți. Comercianții și industriașii sunt datori a ține în regulă registrele comerciale în forma prevăzută de *codurile de comerț în vigoare* [1]). Ca urmare a nesocotirii acestei obligațiuni L. C. D. prevede sancțiuni adecuate.

Când prin legea din 1/I/1932 și mai târziu prin legea din 18/III/1933 s'a creiat și s'a definit o categorie de mici comercianți și industriași, cu un regim fiscal aparte, legea contribuțiunilor directe, socotind că nu mai are nici un interes să ceară ținerea

1) Art. 134, actuala numerotare.

registrelor pentru comercianții clasificați, i-a ferit pe aceștia de orice sancțiune, în cazul menținerii registrelor comerciale.

Pentru a preciza mai bine spiritul în care legiuitorul a înțeles să dispenseze de amendă pe micii comercianți cari nu țin registrele comerciale, precum și sfera de aplicațiuni a textelor, vom reproduce acele texte.

Mai întâiu textul care sancționează neținerea registrelor comerciale :

„Comercianții și industriașii cari nu țin registrele comerciale vor fi pasibili de o amendă egală cu impozitul cuvenit fiscului" ; iar textul care dispensează pe mici comercianți de amendă :

„Această amendă nu se aplică micilor meseriași și micilor comercianți definiți conform art. 12 din legea impozitului pe lux și cifra de afaceri". (Art. 12 din legea cifrei de afaceri, astăzi art. 9, nu se referă, de fapt, decât la micii meseriași. Micii comercianți, deși legea nu precizează, sunt cei clasificați ca atare în conformitate cu art. 30 L. C. D.).

In rezumat deci, L. C. D. prevede obligativitatea ținerii registrelor, pentru comercianți și industriași, în conformitate cu codurile de comerț în vigoare, iar cei ce nu se conformează acestei dispoziții sunt sancționați. Nu se sancționează totuși neținerea registrelor comerciale în cazul celor clasificați.

Accentuăm că legea dispensează de sancțiune, dar nu dispensează expres de ținerea registrelor, pe cei clasificați.

Sau, într'alt fel, putem spune că legea contribuțiunilor directe, prevede prin art. 134, obligativitatea ținerii registrelor *pentru toți comercianții și industriașii,* dar în timp ce pentru comercianții neclasificați legea prevede în cazul neținerii acelor registre, sancțiuni (art. 103 al. f), aceste sanțiuni lipsesc când e vorba de micii comerciați (clasificați).

2. Lega timbrului din 27 Aprilie 1927, prin art. 4 § 19, supunând unei taxe fixe fiecare filă din registrele jurnal și inventar, a declarat, în acelaș timp *obligatorie,* ținerea lor. Pentru care motiv, oare, legea timbrului a stăruit în a declara obligatorii registre, ale căror obligativitate era fixată de codul de comerț român ? Am arătat mai sus că, codul de comerț ungar, declarând obligatorie ținerea registrelor, nu a fixat totuș cari sunt registrele obligatorii. Această *lacună a fost completată de legea timbrului care a înțeles în mod expres să facă obligatorii pentru întreg teritoriul țării registrul inventar și jurnal.*

Această obligativitate, prevăzută de art. 4 § 17 este dublată de sancțiunile prevăzute în art. 75. Neposedarea sau neținerea efectivă a registrelor obligatorii (inventarul și jurnalul) se pedepsește cu o amendă ce poate merge pânăla 1/4 din impozitul comercial pe un an al comerciantului contravenient, iar în cazul că nu există o bază impozabilă, cu o amendă de 1.000 până la 10.000 lei.

De remarcat că, în timp ce art. 134 L. C. D. impune ținerea registrelor obligatorii în scopul ca din acele registre să rezulte *veniturile impozabile*, legea timbrului urmărește prin obligativitatea *posedării* și *ținerii efective* a registrelor un scop cu totul altul, acela de a percepe taxa fixă de timbru datorată la fiecare filă din registrul jurnal și inventar.

Cu alte cuvinte, scopul declarării obligativității unor registre nu este acelaș în legea contribuțiunilor directe cu cel urmărit de legea timbrului. Sunt două scopuri diferite.

5. Incercările organelor fiscale de a sancționa pe comercianții și industriașii cari nu posedau, sau nu țineau efectiv registrele obligatorii, a fost în multe locuri și mai cu seamă în ultimul timp, respinse de justiție pe motivul că micii comercianți și industriași înțelegându-se prin aceasta toți cei clasificați în „patenta fixă", *ar fi dispensați* de ținerea registrelor de legea C. D. și prin aceasta sancțiunile prevăzute de art. 75 l. t. *nu ar mai fi aplicabile.*

Aceste hotărâri sunt date nu numai în contra spiritului celor două legi, dar în contra însăși a textelor de lege :

a) Legea contribuțiunilor directe și legea timbrului au două sfere de influență și aplicabilitate, complet distincte și de esență diferită ;

b) Scopurile urmărite de cele două legi, obligând la ținerea registrelor comerciale, sunt de asemenea *diferite ;*

c) O dispoziție, chiar expresă, o măsură luată, în vederea unei mai bune administrări a impozitului respectiv de l. c. d. nu are un caracter de superioritate față de l. t. Dacă după unii legea contribuțiunilor directe formează (în materie de procedură, de exemplu) *dreptul comun fiscal*, l. c. d. nu poate înlătura unele texte precise și contrarii prevăzute de l. t.

d) Apoi, pentrucă se invoacă împrejurarea că textul l. c. d. *care ar duce la dispensarea micilor comercianți de ținerea registrelor*, este mai recent, opunem principiul ca dispozițiile unei legi

generale nu poate deroga dela dispozițiile speciale ale unei alte legi, atât timp cât nu face acest lucru în mod expres.

Toată această argumentație de mai sus, în cazul când ar exista un text precis în l. c. d. care ar dispensa pe micii comercianți de *ținerea* registrelor.

Ori, în cazul nostru lucru este mai simplu. Acest text nu există. Textul invocat este art. 103 al. f din l. c. d.

Ori, din lectura acestui text reese că, pe deoparte, stabilește o sancțiune pentru comercianții care nu țin registre, sancțiune care este diferită și ca natură și ca volum de cea prevăzută în legea timbrului, iar pe de altă parte decretează că „această amendă nu se aplică *micilor comercianți*". Atât și nimic mai mult. Nu găsim nici unde vreun text din care să reiasă că micii comercianți sunt dispensați de a ține registrele prevăzute de codul de comerț.

Așa încât, în concluzie generală, legea contribuțiunilor directe nu dispensează pe micii comercianți de ținerea registrelor, ci numai amenda prevăzută de aceiași lege a contribuțiunilor directe, în cazul când acești comercianți nu țin registrele legale.

Textul respectiv din l. c. d. are influență numai în ce privește administrarea impozitului pe venit și nici decum asupra dispozițiunilor din legea timbrului, cari rămân a se aplica în integritatea lor.

STELIAN POPESCU
Expert-contabil

E. WOLFF
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ
BUCUREȘTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcțiuni de fier. — Destilatoare și Agitatoare. — Transmisiuni Moderne. — Injectoare de ars Păcură. — Instalațiuni de încălzire Centrală.

Mare depozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru, 3
Motoare «DEUTZ», Mașini-Unelte, Scule, Pompe, etc.

Intreprinderi economice neglijate: Composesoratele

In ţinuturile păduroase, mai ales de dincoace de Carpaţi, există numeroase întreprinderi economice sau mai de grabă cooperative forestiere, cu care pare că au mai multă asemănare, — *Composesoratele.*

In numeroasele reviste economice, contabile, financiare şi fiscale ce ne stau la îndemână, n'am găsit vre-un articol din care să putem reţine ceva pentru subiectul ce tratăm. Ceeace ne arată puţinul interes ce i'a acceptat acestor exploatări.

De aceea în structura lor de organizare, deşi este vorba de administrarea în comun a unor averi de milioane, *nu se pomeneşte deloc despre vre-un organ de contabilitate* şi astfel fiind, la multe nici nu există nici un fel de contabilitate, deoarece ne place să credem că oricine este de acord cu noi asupra faptului, că ţinerea unui registru de casă, fie acesta condus în condiţiuni ireproşabile, nu înseamnă contabilitate, *registrul de casă fiind un modest auxiliar al ştiinţei contabile aplicate.*

Este adevărat că Composesoratele, sunt puse sub controlul, supravegherea şi îndrumarea Oficiului Naţional al Cooperaţiei — „Centrala Coop. de Indrumare, Organizare şi Control" unde există şi un Serviciu al Obştiilor şi Composesoratelor.

Bugetele composesoratelor sunt aprobate de către Oficiul Naţional al Cooperaţiei, care în schimbul unei cote anuale de 0,75 %—10 % din totalul bugetului aprobat, dă îndrumări, supraveghează şi controlează activitatea composesoratelor prin inspectorii săi, chiar în faţa locului.

Studiul legal al reglementării existenţei Composesoratelor îl găsim în Codul Civil Austriac, în vigoare încă în Transilvania, sub capitolul „Cooproprietatea şi Comunitatea altor drepturi" (§ 825—858) unde între altele se spune că o comunitate de drepturi se stabileşte oridecâteori, acelaşi drept se cuvine nedespărţit mai multor persoane, din lege, testament, contract sau caz fortuit. Fiecare parte este proprietar deplin asupra părţii lui, putând să dispună liber de ea, să ceară socoteala şi împărţirea foloaselor, iar chestiunea de administrare se decide cu majoritatea de voturi şi în caz de neînţelegere se face prin judecătorie, fie prin diviziune în natură, fie prin vindere la licitaţie.

Conform cu Legea X din 1913, proprietarii pășunilor Composesoratelor și a pășunilor formate cu ocazia comasației, sunt obligați a se organiza în Societate de pășunat. Membrii societății dispun de cota lor în general, dar n'o pot înstrăina prin acte între vii decât cu consimțământul societății, ceia ce nu se poate refuza dacă înstrăinarea se face către Stat sau comună.

Potrivit legii din 17 Iunie 1923, unificată în acest scop, pădurile Composesoratelor se vor administra de Casa Pădurilor din vechiu regat, însă venitul net anual se va pune la dispoziția proprietarilor, conform cu drepturile ce le are fiecare.

In justiție, Composesoratele sunt reprezentate de către președinte, care de regulă administrează și averea, iar hotărârile ce se aduc în acest scop, se dau în Adunarea Generală prezidată de către Judecătărul Ocolului respectiv.

Pentru o mai complectă edificare a cititorilor noștri, în ceia ce privește modul de organizare și normele care statuiază obligațiunile și drepturile composesorilor, a căror avere se administrează în comun de către aceste Composesorate, vom reda în rezumat Statutul Regulament pentru organizarea unui asemenea Composesorat și pentru administrarea economică a averii lui, în stare indiviză și folosită în comun.

1. In dispozițiunile generale se arată redactarea regulamentului în Adunarea Generală a Composesorilor. potrivit dispozițiunilor legii silvice a României, se înșiră apoi averea imobilă asupra căreia urmează să se aplice regulamentul, lista nominală a proprietarilor — aceasta se rectifică anual — precum și dreptul de proprietate în comun al proprietarilor, exprimat în părți de proporție.

2. La Capitolul II se tratează despre; Sediu, organizația și atribuțiunile adunării proprietarilor comuni. Fără drept de vot pot lua parte; organele Min. de Domenii, ale Dir. Reg. Silvice, ale Ocolului Silvic, precum și delegații Casei Centrale ale Băncilor Populare, dreptul de vot exercitându-se după părțile de proprietate specificate în regulament. Adunarea Generală se convoacă de către Consiliu de Administrație de 2 ori pe an, fiind invitat în mod obligatoriu pentru Composesorat. Judecătorul Ocolului respectiv, care dealtfel va prezida de drept Adunările.

3. Capitolul III cuprinde organele de executare cu drepturile și datoriile lor, Consiliul de Administrație cu atribuțiunile lui, ale președintelui, ale administratorului silvic, precum și ale casierului și secretarului.

Menționăm că Adunarea Generală alege ca membrii în Consiliul de Administrație pe proprietarii majori și știutori de carte ai Composesoratului, cărora le și fixează onorarii. Membrii Consiliului aleg din sânul lor pe președinte, casier, secretar și ad-tor silvic. Ședințele Consiliului se țin odată lunar sau de câte ori este nevoie, iar hotărârile ce se dau (cu majoritate de voturi) se consemnează în procesul verbal al ședinței. Pentru hotărârile date, membrii răspund în mod solidar.

4. Capitolul IV tratează despre *Comitetul de Control*, care ales fiind de Adunarea Generală, își alege din sânul său un președinte și secretar. Despre ședințele ținute dresează proces-verbal, iar hotărârile luate se dau cu majoritate de voturi.

Relevăm că nu se cere a fi vreunul contabil sau contabil expert!

Ca atribuțiuni a acestui organ vom înșira; urmărește activitatea Consiliului de Administrație și a tuturor angajaților Composesoratului, atitudinea membrilor în exercitarea foloaselor în natură, ia parte la ședințele Cons. de Ad-ție fie reprezentat prin președinte fie printr'un membru delegat, cu drept de deliberare și propunere și în fine, formează Comisiunea de cercetare disciplinar peste Consiliul de Ad-ție și membrii acestuia.

5. Capitolele V și VI vorbesc despre funcționari și alți angajați, despre jurisconsult (permanent sau ocazional) cu cercul de activitate și retribuțiunea lui, precum și a pădurarilor și servitorilor.

6. In capitolul VII găsim; Procedeu în caz de omisiunea datoriilor sau un procedeu neregulat al Conducătorilor Composesoratulut, unde aflăm înșirate obligațiunile conducătorilor față de proprietatea comună precum și răspunderea materială ce o au în caz de vădită neglijență, infidelitatea etc. etc., modul de rezolvare a plângerilor și denunțurilor, fie numai contra unora, fie chiar contra întregului Cons. de Ad-ție sau de Control.

7. Capitolul VIII „Valorizarea și împărțirea în natură a foloaselor și a altor foloase". Aci se anunță că modul de exploatare este reglementat de către amenajamentul silvic și ordinele în vigoare, iar imobilele nesupuse administrației silvice sunt reglementate de hotărârile definitive ale Adunării Generale. Folosințele ce trec peste necesitățile Composesoratului, sau se vor distribui în natură, sau se vor valorifica.

In ce privește valorificarea prin vânzare sau prin arendă, acestea se fac prin intervenția autorităților de Stat și conform regula-

mentelor existente asupra pădurilor Statului. Președintele Composesoratului anunță din timp Ocolul Silvic despre valorificarea plănuită a folosințelor silvice.

Tot aci sunt prevăzute și normele tinerii licitațiilor, condițiunile eventuale ale unor contracte ce sunt a se încheia, modalitatea stabilirei tarifelor destinate pentru materialele ce se pun la dispozitia locuitorilor din comună, etc., etc.

8. La capitolul IX avem repartizarea și încasarea cheltuelilor comune și a lucrului comun, respective plata acestora. Atunci când venitul averii comune nu poate acoperii cheltuelile, Adunarea se îngrijește ca prin impunerea unei contribuții să se acopere deficitul sau ca prin muncă comună în natură să se execute lucrările necesare, iar în caz când un conposesor n'ar executa munca impusă asupra lui și în timpul fixat, o va rescumpăra în bani conform tarifului.

9. Capitolul X cuprinde: „Manipularea materialului și banilor și împărțirea venitului curat". In acest capitol se vorbește despre obligațiunile administratorului silvic, modul de manipulare și administrare a materialului, socotelile, spesele și dările de seamă ce trebuie să conducă pentru a se avea o situație a vânzărilor, încasărilor și speselor ocazionate.

Tot aci *se mai arată cum trebue să se țină registrul de casă* de către casier, *normele de înregistrare în scripte*, formându-se apoi bugetul preliminar care la eșire va cuprinde cheltueli și la intrări veniturile realizate, cu normele de repartizare a acestora pe conturi.

10. In sfârșit în capitolul XI avem dispozițiunile speciale care reglementează transcrierea părților de proporțiuni, schimbările în regulament, înființarea de eventuale cooperative de exploatare, valorificarea și credit, etc., etc.

Că în realitate cum sunt administrate aceste Composesorate și întrucât este respectat Statutul lor regulament, o vom arăta-o într'un articol viitor. In tot cazul, facem cu această ocazie un apel călduros către colegii contabili în măsură a ne informa, să trimită Revistei articole tratând chestia Composesoratelor atât din punct de vedere juridic cât mai ales contabil și economic.

CONST. IGRIȘAN

Colegi, susțineți revista prin plata promptă a abonamentelor.

Rolul Experților Contabili
atribuit de noua lege germană referitoare la Societățile pe acțiuni

La 30 Ianuarie 1937, s'a aprobat de către guvernul german o nouă lege referitoare la întemeerea, operațiunile și lichidarea societăților pe acțiuni, lege care evidențiază principiile național socialiste ale conducerii celui de al 3-lea Reich.

Fără a intra în analiza juridică a acestei legi [1]), care aduce multa inovații în materia dreptului comercial, mă voi limita, în expunerea de față, să relev rolul important ce se atribue, *expertului contabil*, prin susnumita lege.

Principiul liberalismului fiind în Germania îngrădit, iar în locul interesului pur individual trecând interesul general, *prin noua lege s'a căutat a se apăra interesele acționarilor și al creditorilor societăților pe acțiuni, prescriindu-se anumite norme, a căror respectare sunt chemați să o constate experții contabili.*

Societate pe acțiuni (societate anonimă sau în comandită pe acțiuni) poate fi nu numai o întreprindere comercială, ci și una cu caracter civil.

Art. 25 prevede că *actele de fondare a unei societați pe acțiuni trebuesc revizuite, în afară de Consiliul de Ad-ție și de Cenzori și de unul sau mai mulți experți contabili, numiți de Tribunal,* care urmează să stabilească :

1. Dacă vreun membru al Consiliului de Ad-ție sau de Cenzori aparține fondatorilor.

2. Dacă s'au preluat la fondare, acțiuni pentru contul unui membru din Consiliul de Ad-ție sau de Cenzori.

3. Dacă vreun membru al Consiliului de Ad-ție sau de Cenzori și-a rezervat vreun avantaj sau dacă pentru fondare sau pregătirea lucrărilor de fondare au luat vreo îndemnizare.

4. Dacă e vorba de o fondare cu aporturi în natură și dacă aceste aporturi în natură sau eventualele preluări de imobile nu au fost supraevaluate.

Fondatorii sunt obligați să dea toate lămuririle necesare expertului. In cazul când nu există unitate de vederi între fondatori și

1) Ceiace vom face cu altă ocazie.

expertul coutabil va decide Tribunalul. Tot Tribunalul fixează retribuția expertului.

Nici o societate pe acțiuni nu poate fi înregistrată în registrul comerțului' dacă nu se alătură la cererea respectivă și raportul experților contabili cu toate anexele sale, precum și adeverința că acest raport a fost înaintat și instanțelor oficiale comerciale. (In Germania întrepriderile comerciale sunt grupate în asoc. comerciale pe branșe).

Experții verificatori sunt obligați să nu divulge secretele întreprinderii ce o examinează, cunoscând că sunt pasibili de despăgubiri până la 100.000 R.M. (circa 4 milioane lei).

Bilanțul anual care se întocmește după un formular tip, fixat de lege, trebuește deasemeni examinat de un expert contabil înainte de a fi prezentat Consiliului de Cenzori (art. 135). *Dacă se publică un bilanț, fără a fi fost controlat de un expert contabil acel bilanț se consideră fără valoare.*

Experții contabili, chemați să verifice bilanțul și raportul de fine de an, *sunt aleși de adunarea generală,* înainte de terminarea anului respectiv. De ex. Adunarea Generală pentru aprobarea bilanțului pe 1936 alege experții cari vor verifica bilanțul anului 1937.

In cazul când expertul ales, din diferite motive, nu poate să-și îndeplinească funcțiunea, se numește un alt expert de către Tribunal.

Ca expert nu poate fi ales sau numit decât o persoană care este membră al unei societăți de experți contabili sau e recunoscută ca atare, în mod oficial.

Raportul experților nu trebue să se mărginească numai la constatarea faptului că bilanțul, ca formă, e bine întocmit și corespunde cu registrele și inventarul, ci trebue să controleze dacă s'au respectat prescripțiile referitoare la închiderea anului și la raportul de fine de an. (Aceste norme vor fi reglementate în mod amănunțit de Ministerul de Justiție).

Formula de încheere a raportului este:

„In urma examinării conștiincioase făcută pe baza registrelor, a arhivei și a explicațiilor și dovezilor prezentate de Consiliul de Ad-ție, am constat că atât contabilitatea cât și bilanțul și raportul de fine de an care explică bilanțul, corespund prescripțiunilor legale".

Această formulă se adaogă raportului numai după ce a fost înaintat Consiliului de Ad-ție și Cenzori și aceștia nu au făcut nicio obiecție. In cazul când Consiliul de Ad-ție nu e de acord

cu cele constatate de expert, acesta e îndreptăţit să refuze a adăoga formula de mai sus. In acest caz se va specifica acest lucru într'o notă clară şi vizibilă în josul bilanţului pentru ca acţionarii să poată lua cunoştinţă de ea.

Măsurile acestea arată cât de mare importanţă se atribue în Germania, expertului contabil, care are de îndeplinit, în materia sa, profesiunea contabilă, acelaş rol ca şi avocatul în domeniul dreptului: Contabilitatea, ca parte importantă a studiului întreprinderilor, a ajuns a se preda la Universităţile şi şcolile speciale ale Germaniei, nu numai studenţilor Academiilor Comerciale şi ai Facultăţilor economice, ci şi studenţilor şcolilor technice şi ai Facultăţii de drept. Economia politică şi studiul intreprinderilor sunt 2 discipline cari se complectează una pe alta.

Dr. NIC. BADEA BUZAU

Corpul Absolvenţilor
Şcoalelor Superioare de Comerţ din România

CONVOCARE

Domnii membrii ai Corpului absolvenţilor Şcoalelor Superioare de Comerţ din România sunt convocaţi în Adunare generală ordinară pentru ziua de Duminică 9 Mai 1937, ora 11 la sediul Corpului, în Bucureşti, Str. Teilor No. 12, la ordinea de zi fiind:

1. Darea de seamă, bilanţul şi contul de gestiune, încheiate la 31 Decembrie 1936, cum şi proectul de buget pe anul 1937.
2. Raportul cenzorilor.
3. Descărcarea Consiliului de Administraţie de gestiunea sa pe anul expirat.
4. Cumpărarea unui imobil.
5. Alegerea a 4 membri din Consiliul de Administraţie eşiţi la sorţi, conform art. 11 din Statute, în locul d-lor N. Arghir, D. Bobină, S. M. Blumenfeld şi Andrei Gheorghiu. Membrii eşiţi la sorţi sunt realigibili, conform art. 11 din Statute.
6. Alegerea a 3 cenzori şi 3 cenzori-supleanţi, conform art. 24 din Statute. Cenzorii sunt realigibili.
7. Diverse.

Nu vor putea lua parte la votul Adunărei generale ordinare, decât membrii la curent cu plata cotizaţiei şi cu 6 luni vechime, conform art. 9 din Statute.

Un membru nu poate avea decât o singură procură.

In caz că Adunarea nu se va putea ţine în această zi, se amână la 16 Mai a. c. în acelaş loc şi la aceeaş oră, când se va ţine cu orice număr de membrii.

Rolul social al Contabilității

Știința contabilă făcând parte din științele sociale și exprimând drepturile și obligațiunile pecuniare ale fiecărei persoane, ea apare ca o instituție de justiție socială. Deci, rolul fundamental al contabilității, este controlul și justiția socială, exprimată prin situația patrimoniului. In domeniul public, contabilitatea în partidă dublă, asigură buna și justa administrare a banului și averei publice. In domeniul privat prin contabilitate se urmărește controlul și ordinea juridică și economică a patrimoniului, servind și la conducere. Ea are și rolul ipotetic la începutul unei afaceri prin întocmirea planului de acțiune economică, apoi arată devierile dintre plan și executare, semnalează abaterile dela regulele întreprinderii, servește la calculul prețului de cost și controlului cu ocaziunea aplicării anumitor legi, cum e legea speculei, etc. arată gradul de lichiditate și soliditate a întreprinderii, rezultatele economice și drepturile lucrătorilor, și ale statului. Apoi servește ca probă în justiție prin registrele legale, pentru statistică și studii în domeniul economic, prin datele statistice pe care le oferă, apoi la salarizare, servește pentru a calcula plata lucrătorilor după modul cum produc, precum și randamentul mașinilor în raport cu munca umană, pentru a alege pe cea mai utilă. Contabilitatea servește și statului precum și diferitelor instituțiuni, fiind și materie de învățământ. Contabilitatea mai servește și în studiile de doctrine economico-sociale, prin monografii, ce se întemeiază pe datele contabile.

Contabilitate fiind, știința ordinei economice și juridice a patrimoniului, ea apare *ca o instituție de justiție socială", iar contabilul în acest caz este chemat a exercita această justiție.* Această calitate a contabilului se justifică prin faptul că el este *ținut de lege să refuze orice înregistrare care ar leza sau prejudicia interesele terților sau pe ale Statului.* Deci, el e ținut a înregistra numai ceeace este just. Contrariu, contabilul devine culpabil, fiind acuzat de faptul conivenței cu întreprinzătorul. De aceia, cu ocaziunea înregistrărilor, contabilul se va sprijini pe acte justificative în sensul juridic în toate cazurile trebuind să cunoască dreptul și legile privitoare.

Dacă în medicină nu s'a ajuns încă la descoperirea și perfecționarea unui aparat general, prin care să se poată găsi ușor diagnosticul oricărui pacient, fie ființă umană, fie animal, în economie suntem în posesia unui asemenea aparat, cu care în mod rațional este prevăzută la înființare orice întreprindere, considerată ca un organism economico-social, prin care aparat se poate vedea dacă acest organism e sănătos în ce grad, cum a mers, cum merge sau dacă e bolnav, spre a-i aplica tratamentul. Acest aparat este filtrul tuturor contractărilor și mișcărilor de valori, mișcări ce se produc cu sau fără voința noastră, și pe care nu-l cunosc și nu știu să-l întrebuințeze nici medicii, nici inginerii și nici alți profesioniști, ci numai contabilii de meserie, fie experți sau autorizați este „contabilitatea în partidă dublă", iar medicul, este conducătorul întreprinderii, (director, patron, etc.). Nici o mișcare de valoare nu se poate face de mânuitor până ce dispoziția dată de conducere nu trece mai întâi pe la contabilitate, exercitându-se astfel un control preventiv.

Deci, contabilitatea în partidă dublă, e încadrată în organismul întreprinderii, ca un aparat demarcat (ca aparatele auto-taxiurilor), care marchează și păstrează ordinea circulației valorilor. Dar, ca întreprinderea să fie numită organism, trebue mai întâi organizată în mod rațional, în strânsă legătură cu contabilitatea, adică așa fel încât să nu împiedice aparatul circulator sau de marcat „contabilitatea", în scopul pe care ea îl urmărește, sau să-i înlesnească atingerea scopului urmărit. Intreprinderea fără contabilitate, nu poate funcționa în mod normal, nici un minut, mai ales când e vorba de conducerea întreprinderii, unde contabilitatea, servește pe conducător, tocmai cum aparatele de bord servesc pe pilot în sborul fără vizibilitate. Un bilanț sau o sinteză a patrimoniului unei întreprinderi sau instituții, rezultat din înregistrări postume, a unor operațiuni și mișcări de valori, ce n'au fost prinse simultan cu producerea lor și înregistrate în ordinea justă a producerii lor, nu poate fi considerat decât ipotetic. Totuși în practică, unele întreprinderi individuale simulează o contabilitate, necesară pentru fisc, iar plata serviciului de contabilitate, astfel considerat devine un plus de impozit. Răsfoind dosarele fiscului și ale Tribunalului, ne putem convinge despre aceste fapte săvârșite în anii post-belici. cauza o știm ; e lupta

între întreprinderile particulare și Stat. Imixtiunea Statului a devenit așa de accentuată cu autoritatea pe care o exercită încât îți face impresia că toate întreprinderile particulare sunt niște regii mixte, în care statul nu pune mijloace, dar, în schimb, își ia profitul pe care îl dorește. Nivelul garantării libertății interesului individual ce stă la baza sistemului capitalist a scăzut în așa măsură, încât revoltă pe întreprinzătorul particular, care nu știe sigur, până unde va intra Statul pe ogorul său. Dacă însă s'ar fixa proporția de venit care să reprezinte un total de X% drept social, atunci trebuie ca, la fiecare întreprindere să postez câte un agent controlor, căci altfel ar fi imposibil. Deci, ești silit să desființezi pe micii comercianți grupând desfacerea prin oficii mari. Tot astfel din cauza divizării marei proprietăți agricole, suntem siliți să formăm obștiile agricole prin a face posibilă aplicarea contabilității în partidă dublă. Se impune astfel *organizarea controlului întreprinderilor prin contabilitate*, adică controlul aplicat în situația în care ne aflăm, pentru a cunoaște venitul întreprinderii, preț de cost, posibilitatea de aplicare a legei speculei, cu tendința către realizarea prețului just sau social, prin raționalizare, care implică de altfel asigurarea cifrei vânzărilor pentru întreprindere, ca să poată suporta cheltuielile (de întreprindere). Principiile legii speculei ar putea să se extindă și la concesiuni ale Statului și Instituțiilor publice, precum și la regiile autonome cum este C. F. R.-ul sau la regiile mixte cum este S. T. B.-ul, etc.

In a doua ipoteză ar trebui organizat *controlul față de cerințele sociale*, deci, există niște deziderate ale societății care trebuiesc neapărat satisfăcute. Dar, pentru eficacitatea controlului contabil, întreprinderile economice ar trebui să fie organizate în sensul organizării cooperatiste, unde întreprinderile nu apar ca niște bolovani izolați, ci sunt federalizate și centralizate, din punct de vedere administrativ, fără ca prin aceasta să se centralizeze și producțiunea ; mai ales în agricultură, unde sistemul întreprinderilor nu poate fi adaptat, având în vedere natura și felul producției, precum și agenții naturali care nu se pretează la calcule exacte.

Deci, s'ar păstra drepturile individuale, ca și în liberalism și s'ar ajunge la justa împărțire a bunurilor sociale, precum și *controlul prețurilor, pentru asigurarea prețului social sau just,*

prin raționalizare ; bine înțeles caracterul acestor întreprinderi este mai mult de satisfacerea trebuințelor și îmbunătățirii stării morale și materiale a fiecărui asociat, înlăturând astfel principiul câștigului individual autonom, care se află în neputință față de grupările capitaliste din timpul de față. Munca se va împăca cu capitalul devenind egale în forță ; munca va putea fi chiar superioară considerată ca forță generatoare, iar Statul va putea exercita *justiția socială „prin contabilitate"*.

IN CONCLUZIE

1. Să se introducă obligativitatea organizării raționale a întreprinderii, cu încadrarea serviciului de contabilitate dela înființarea ei, ca aparat de control. Serviciul Casieriei să fie rațional organizat, să se desființeze sistemul tejghelei, dinainte de războiu.

2. Să se introducă obligativitatea revizuirii bilanțurilor întreprinderilor particulare, și a prezentării bilanțului-tip, pentru a nu rămâne la dispoziția unora care ar dori să ascundă anumite sume, sub titluri generice sau derutătoare.

3. Soluționarea acestei probleme prin sistemul cooperației, pe măsura posibilităților.

4. A se găsi o modalitate de impunere a întreprinderilor particulare, care să le permită a-și ține adevărata contabilitate, în registrele legale.

5. A se garanta sau asigura, *independența contabilului* prin fixarea retribuțiunei sale, la fiecare întreprindere, de către o comisiune din care să facă parte membrii din corpul Contabililor autorizați și experți contabili și a se creia un fond de pensii, printr'o casă specială. Astfel, orice întreprindere plătind serviciul de contabilitate prin controlul unei instituții, va înlesni contabilului să respire mai bine și să nu mai fie pus în situația de azi.

MIHAIL DUMITRU

Citiți și răspândiți „Revista de Comerț și Contabilitate" apreciată mult și în străinătate.

Sărbătorirea

d-lui Profesor Universitar Dr. Grigore Trancu-Iași

Asociația Profesorilor de științe comerciale dimpreună cu mai mulți prieteni și admiratori ai activității D-lui Profesor Trancu-Iași, fost ministru, au prilejuit o entusiastă și înălțătoare sărbătorire a ilustrului maestru cu ocazia înălțării D-sale la rangul de profesor definitiv al Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale, din București.

Sărbătoritul însuși a ținut ca această manifestare să se facă într'un cadru școlar, la liceul comercial Nicolae Krețulescu, din București, fără banchet sau altă solemnitate.

Au luat parte profesori universitari, profesori din învățământul secundar, prieteni și foști colegi ai sărbătoritului, și toți elevii liceului.

A prezidat d-l profesor universitar Spiridon Iacobescu, care în cuvinte alese a evidențiat personalitatea sărbătoritului.

D-sa a dat citire scrisorii D-lui Dr. C. Angelescu, Ministrul Educației Naționale, care aduce mulțumiri și felicitări sărbătoritului pentru munca depusă în învățământul comercial.

D-l Dr. Ilie Purcaru, directorul general al învățământului profesional a amintit colaborarea D-lui Trancu Iași cu marele Haret la alcătuirea programei analitice de birou comercial.

D-l *Profesor universitar Gh. Țițeica* a spus :

Onorat auditoriu, vorbesc pentru profesori, vorbesc și pentru elevi, și vin să aduc o mărturie, nu numai a mea, mărturia majorității comisiunei, care a examinat pe d-l Trancu-Iași și care se găsește aici de față.

Acum mai mult de un sfert de veac, s'a ținut concursul la care d-l Trancu-Iași a eșit cel dintâiu și ceiace este mai interesant, este faptul că concursul s'a ținut în 2 etape. S'a ținut la prima dată și s'a casat. S'a casat din cererea mea, pentrucă unul din membrii comisiunei era bănuit. La primul concurs eșise întâiul tot d-l Trancu-Iași cu media — nu-mi aduc aminte exact — între 9-10 nu era 10. S'a ținut a doua oră concurs, tot sub prezidența mea, și atunci a luat nota 10 la toate materiile.

Dar, Domnilor, faptul acesta era cunoscut; vi s'a spus de la

început. Eu vreau să fac o altă constatare și să dau o altă mărturie.

Ce am constatat noi atunci?

In special la lucrările și la lecțiunile practice, în lecțiunile d-sale era un amestec admirabil de idealism, de frumusețe, de expunere și în acelaș timp de spirit practic. E bine, aceasta caracterizează viața întreagă a d-lui Trancu-Iași: Acest amestec de idealism și spirit practic. Contabil, când trebuie să fie contabil, cu sufletul cald, când trebue să fie cu sufletul cald, câte odată duce căldura și la contabilitate și duce măsura și socoteala și la pasiuni.

Dar când îl urmăresc și îl urmăresc tocmai din punctul de vedere al membrului comisiunii de altă dată, am mai văzut ceva. Și atunci, țin să spun, că noi comisiunea nu ne-am înșelat, că noi comisiunea ne-am dat verdictul cum trebue și comisiunea și-a făcut datoria așa cum ne cerea regretatul Brătilă, care a făcut apel la noi — la d-l Ioachimescu și la mine — să cântărim cu balanța de preciziune. Și am cântărit cu balanța de preciziune atunci și am urmărit cu această balanță de preciziune până acum activitatea d-lui Trancu-Iași.

Dar nu vreau să întind prea mult vorba. Vreau să ajung la un fapt pe care îl cunosc. Am lucrat multă vreme, după războiu încoace, la o lucrare foarte frumoasă și înălțătoare la ocrotirea orfanilor de războiu. Și acolo era amestecul acesta de spirit practic și de idealism.

Și acum o încheere — peste încheerea cântecului care s'a cântat și care trebue să fie și pentru noi toți și pentru elevi: Vrem prin muncă altă soartă! — o soartă mai bună, o viață nouă, la care să aspirăm cu toții.

D-l *Profesor universitar Gh. Tașcă* a adus salutul Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București și a adăugat:

D-l Trancu-Iași este un simbol pentru tineret. Dar nu este un simbol pentru munca pe care a desfășurat-o și pe care o desfășuară; — sunt foarte mulți oameni cuprinși de ambiție, care desfășuară muncă; — nu este simbol nici pentru marea lui inteligență și marile lui talent, pentru că nu de inteligențe și de talente ducem lipsă în țara românească, d-l Trarcu-Iași este simbol pentru sfinția pe care a acordat-o muncii.

Pentru d-l Trancu-Iași și tinerii trebue s'o știe! nu există muncă făcută în chip cinstit și care să fie desonorată.

Trancu Iași a început de foarte jos și niciodată nu a disprețuit munca. A fost suplinitor la o școală comercială inferioară, la o clasă divisionară, și era foarte mândru de misiunea pe care o îndeplinea. Nu-i a fost rușine de munca pe care o făcea.

Trancu-Iași ca ministru de muncă, a elaborat și a făcut să se voteze legea pentru regularea conflictelor de muncă dintre muncitori și patroni, pe cale de arbitraj obligatoriu, reformă pe care de abea acum a săvârșit-o Franța sub guvernul Leon Blum. La noi dela 1921 s'a făcut acest lucru. Trancu-Iași a făcut legea sindicatelor profesionale. Și după ce fusese ministru de muncă, după ce ajunsese la cele mai înalte răspnnderi politice, atunci când toată lumea îl aprecia și îl credea o personalitate de primul rang cum și este a venit la mine ca un elev foarte simplu, să-mi spună că vrea să-și treacă lucrarea de doctorat. Și un fost ministru, de talia lui Trancu-Iași, a veni să-și treacă doctoratul în fața unei săli pline până la ultimul loc cu studenții, care veneau ca la urs, să vadă cum un fost ministru vine să-și treacă doctoratul.

Invățământul pe care trebue să-l avem din activitatea lui Trancu Iași este să nu ne fie rușine de orice fel de muncă.

Doamnelor și Domnilor, ceiace nenorocește țara românească este că noi clasificăm munca pe categorii : Munca nobilă a funcționarilor, munca mai puțin nobilă a comercianților, munca și mai puțin nobilă a agricultorilor și așa mai departe. Noi clasificăm muncile după categorii și din această cauză studentul care a venit la Academie, după ce a făcut un an de studii, când se întoarce la dânsul la țară îi e rușine să mai muncească. A văzut femei bătrâne ducându-se la seceră, a văzut pe părinții lui bătrâni ducându-se la prașilă, și el se plimbă cu pantaloni levantin și cu biciușca în mână, stârnind câini depe uliță ! Este tendința de a crede ca această muncă degradează. Nu, Trancu Iași a arătat că munca, oricare ar fi ea în nobilează pe om.

Acesta este învățământul pe care trebue să-l tragem din activitatea lui Trancu-Iași și îmi pare foarte bine că am putut să spun câteva cuvinte pentru vechiul meu prieten și pentru . . . . fostul meu elev !

Doamnelor și Domnilor, Trancu-Iași aruncă necontenit sămânța și are răbdare în tocmai ca natura care necontenit aruncă sămânța și nu se îngrijește; așteaptă până când sămânța încolțește. Tot așa face și Trancu-Iași cu ideile pe care le seamănă.

Și Trancu-Iași nu este un prezumțios. El nu-și închipuie că ideile lui sunt cele mai bune, dar când este convins ca o idee este cea mai bună, o propagă necontenit, până când ideea aceasta va da roade!

D-l Dr. Drăgănescu Brateș, Directorul Revistei Generale de Comerț și Contabilitate a spus următoarele:

Ilustre Maestru, Onorat auditor,

Multă vreme omenirea a navigat conducându-se după stele și așteptând un curent favorabil, sau un vânt care să-i ducă spre limanul dorit.

Cu timpul iscusința omenească a născocit busola, care dă omului posibilitatea să se orienteze cu mai multă preciziune, a captat forța aburului și a electricității, punându-le la dispoziția omului prin manivele și întrerupătoare, atât și atunci cât și când sunt necesare nevoilor obștești.

Om este acela care n'așteaptă numai curentul favorabil ci știe să facă lumină și să navigheze punând forțele naturii în serviciul general, chiar împotriva vântului, a curentului.

D-l profesor Trancu Iași este un om, un bun navigator. Prin legea dela 1921 a captat forțele contabile răzlețe din România și a dat constituire legală Corpului de contabili autorizați și experți contabili, care prin activitatea membrilor săi, constitue busola, lumina, întreprinderilor particulare și publice.

Prin aceasta a contribuit foarte mult și la desvoltarea Revistei Generale de Comerț și Contabilitate.

Ca ministru a știut să capteze curentul social, care amenința la un moment dat să rupă zăgazurile, și l'a întors ca organizație spre folosul și binele acestei țări.

Ca profesor la Academia Comercială, a ridicat chestiunea formării de buni negustori, de buni vânzători, pentru produsele țării noastre, și a stârnit o furtună grozavă împotriva D-sale, pentrucă nu fusese înțeles.

D-sa nu s'a descurajat și a continuat să lupte, și luptă înainte pentru a putea pune forțele vii ale țării noastre în folosul progresului economic.

D-sa este un bun navigator și știe să mânuiască vela (pânza corăbiei) așa fel încât să ajungă la limanul dorit.

Ii dorim să navigheze încă mulți ani sănătos și vajnic, pentru

binele acestei țări și pentru îndrumarea acelora cari mâine vor deschide drumuri noui.

Au mai luat cuvântul d-nii: N. Butculescu, decanul Corpului contabililor autorizați și experți contabili, din România, profesor D. Rădulescu directorul liceului, profesor Toma Voiculescu, prof. Al. Pandele, prof. St. Țenov, d-l Temistocle Alexandrescu, din partea Camerei de Comerț din București, prof. N. Penescu din partea Sfatului negustoresc, Dr. V. M. Ioachim, din partea Corpului absolvenților școalelor superioare de comerț, N. K. Constantinescu, prof A. Gheorghiu, V. Ionescu, prof. Costache, Negoiță și alții.

D-l Gh. Luzatti a vorbit din partea colaboratorilor sărbătoritului, și a citit o poezie omagială a poetului George Buznea Moldovanu, din Brăila, dedicată sărbătoritului.

Corul liceului condus de d-l prof. Al. Budală a cântat imnu muncii și alte cântece naționale.

Tuturor le-a răspuns sărbătoritul mulțumind și relevând că manifestarea ce i s'a făcut, poate constitui una din cele mai bune lecțiuni pentru tineretul școlar, deoarece și dânsul a pornit dela un umil elev sărac și fără tată, a muncit ridicând treaptă cu treaptă numni cu ținta de a răspândi lumina și a ajutora pe cei nevoiași.

„Ministerul Educațiunii Naționale a aprobat ca pe lângă Liceul Comercial „Regele Carol I" din București, să funcționeze *„Școala Specială de Educație Comercială"* pentru complectarea și perfecționarea cunoștințelor necesare funcționarilor și personalului din întreprinderile comerciale și industriale cu următoarele materii:

Contabilitate, Studiul Comerțului, Corespondența comercială română franceză, germana, italiana, engleza, stenodactilografia.

Cursurile vor avea loc seara între $7\ ^1/_2$ — $9\ ^1/_2$ cu începere dela 15 Aprilie 1937.

Informațiuni și înscrieri la Secretariatul Liceului din Splaiul Unirii 51.

Rugăm pe colegi să ne trimită scurte știri colegiale.

Un monument al lui Carada la Craiova

Faptele mari nu rămân fără răsplată. Chiar dacă ea întârzie, ea vine odată și odată și poate cu mai multă tărie.

Carada a lucrat o viață întreagă în umbră, dar a lucrat cu credință, cu folos și fără dorință de răsplată.

După 30 de ani dela moartea lui, cu ocazia centenarului nașterii sale, i se ridică în orașul Craiova, locul său natal, un monument, care vorbește despre faptele sale.

Intr'o solemnitate înălțătoare acest monument a fost inaugurat la 28 Martie 1937, cu o participare foarte numeroasă de personalități din lumea financiară, economică și culturală.

A vorbit D-l Profesor Dr. C. Angelescu, Ministrul Educației Naționale, care a arătat meritele lui Eugeniu Carada, de a fi avut intuiția că, dacă voim să fim stăpâni în această țară, comerțul și industria trebue să fie în mâinile românilor.

D-l C. I. Băicoianu a arătat opera lui Carada, în organizația și conducerea Băncii Naționale a României, încheind cu deviza lui, care poate fi dată de pildă: "Totul pentru alții, pentru mine numai muncă".

In numele Ardealului a vorbit D-l Profesor I. Lupaș, care aduce un prinos de recunoștință memoriei lui Eugeniu Carada, care a sprijinit pe românii din Ardeal în lupta națională de desrobire.

D-l Profesor Trancu-Iași a ținut o magistrală cuvântare pe care o vom reproduce în numărul viitor.

Au mai vorbit în numele presei Domnii: Haralamb Ionescu, Vice-Președintele Sindicatului Ziariștilor, Ștefan Vlădescu, Președintele Federației generale a Presei din provincie, Mihail Sorbul în numele Societății Artiștilor dramatici români, C. S. Făgețel, Directorul revistei Ramuri din Craiova, iar în numele comitetului de inițiativă D-l C-tin Neamțu. Domnul Primar al municipiului Craiova, C. Negrescu, primind monumentul lui Eugeniu Carada, mulțumește tuturor și aduce laude binemeritate sculptorului Onofrei, care a dat o înfățișare atât de expresivă statuii marelui Carada.

Din partea Asociației Pensionarilor Băncii Naționale, o delegație compusă din Domnii: Gh. Popescu, Dr. Drăgănescu Brateș, Cristu Sapian și Mihai, R. Popescu au depus o coroană de lauri la picioarele monumentului.

BRATEȘ

Comemorarea
de la Liceul Comercial „Regele Carol I"

Cu prilejul împlinirii a 71 de ani de la întemeierea Dinastiei Naționale, de către Marele Rege Carol I, Patronul liceului Comercial Regele Carol I, din București, o slujbă religioasă a avut loc în biserica Sf. Ion-Nou, în ziua de 8 Aprilie 1937, orele 11 dimineața, cu care prilej s'a sfințit și drapelul liceului, naș fiind Domnul Profesor Universitar Spiridon Iacobescu, Președintele Comitetului Școlar.

A vorbit în biserică C. Sa Preotul C. Năescu, parohul bisericii care a arătat în cuvinte foarte simțite cine a fost Regele Carol I, și a dat sfaturi și îndemn la muncă elevilor.

Domnul Președinte Spiridon Iacobescu s'a referit la toată viața de plide a defunctului suveran, din care a tras cele mai interesante caracterizări, ale operii sale, și care a înlesnit, în decursul lungei și fericitei sale Domnii, realizarea României de azi.

A îndemnat pe elevii școalei să aibă pururea înainte viața Regelui Carol, și să depună în activitatea lor de elevi aceiaș muncă și atenție la prelegeri cu cari ascultă sfânta slujbă în biserică.

D-l I. A. Constantinescu, Directorul Liceului, luând în primire drapelul sfințit a relevat însemnătatea zilei și protecția pe care Marele Domnitor o acorda industriei naționale, și comerțului prin înființarea instituțiilor de credit, și prin răspândirea învățământului comercial.

Corul liceului a intonat apoi „Imnul Regal" după care asistența a bătut numeroase ținte pe drapel.

Asistența a trecut apoi în localul școalei unde a avut o recepție. și s'a semnat în „Cartea de Aur" a liceului.

BRATEȘ

Manuscrisele, cari se primesc după 5 ale lunei, nu se publică de cât în luna următoare, dacă bineînțeles Comitetul de redacție a admis manuscrisul. Rugăm a ni le trimite scrise numai la mașină.

Dela Asociația pensionarilor Băncii Naționale a României

S'a constituit la București, cu toate formele legale, ca persoană juridică, Asociația pensionarilor Băncii Naționale a României, al cărui prim comitet este compus din d-nii: Gh. Popescu, Președinte; C. Ștefănescu Brăila, Vice-Președinte; Drăgănescu-Brateș și N. Grigorescu, membri în comitetul de direcție: N. Mărculescu, Casier; Ion Șerbănescu Secretar, G. Zankow Bibliotecar; C. Hurmuzache și C. A. Rădulescu, Consilieri; iar în comisia de control: Hr. Marinescu, Ch. Sapian și I. D. Atanasiu ca cenzori și V. Costinescu, G. Săvulescu și M. R. Popescu, cenzori supleanți.

O delegație a Asociației s'a prezentat d-lui Guvernator al Băncii, arătându-i scopul Asociației și a depus un memoriu prin care cerea să se doteze fondul Casei de Pensiuni cu o sumă cât mai importantă din diferența rezultată prin reevaluarea stocului de aur, precum și din alte disponibile ale Băncii.

D-l Guvernator Mitiță Constantinescu a făcut următoarele declarații:

Domnilor,

„Din expunerea verbală și din cuprinsul Actului Constitutiv și Statutelor Asociației Pensionarilor Băncii Naționale a României, se vede că scopul urmărit de Asociația Domniilor voastre, este de a strânge rândurile între colegi, de a vă forma o bibliotecă și un cerc cultural, de a vă apăra interesele față de Banca Națională și ori unde ar fi nevoe, de a înlesni plasarea acelora cari ar mai fi în măsură să presteze servicii, de a acorda chiar împrumuturi colegilor.

Nu numai că ne bucură inițiativa Domniilor voastre, pentru care vă felicităm, dar așteptăm fericitul prilej de a vă fi de folos, fie cu sume cu cari am putea contribui pentru ajungerea scopurilor Domniilor voastre, fie cu întrebuințarea unora dintre Domniile voastre, sau în alt mod în care ne veți solicita.

Grija noastră să credeți că se îndreaptă în primul rând asupra Domniilor voastre, dintre cari unii pe lângă că nu mai puteți lucra, dar mai aveți și sănătatea de ingrijit; vrem să vă asigurăm un trai demn în societate, așa precum l-ați avut în timpul funcționării și cum îl au colegii Domniilor voastre în funcțiune.

Ținem foarte mult să nu rupeți legătura cu Instituțiunea la care ați lucrat, nici cu colegii Domniilor voastre funcționari, ci să formați cu toții o singură și mare familie, ca să vă mențineți la un nivel înalt de viață, ca o insulă cu înfățișarea deosebită în mijlocul marii societăți.

Ne vom ocupa de modificarea Statutului Casei de Pensiuni, Imprumuturi și ajutoare a personalului Băncii Naționale a României și vom căuta să vă facem toate înlesnirile posibile, mai ales aceia de a vă putea împrumuta la Casa de Pensiuni, numai pe garanția pensiei ce primiți, sau pe ipotecă, sau alt gaj, pentrucă desigur din micile D-voastre contribuțiuni, nu veți putea aduna sume suficiente cari. să vă dea posibilitatea să acordați împrumuturi și nici nu vrem să vă lăsăm să apelați la cămătari, sau la bănci sau chiar la Banca Națională, să vă împrumutați gajând titlurile Domniilor voastre, pe cari le-ați adunat din economii și cari să vă fie vândute dacă nu veți plăti la scadență.

Vom căuta să dotăm fondul Casei de Pensiuni și să-l investim astfel, încât să vă asigure un venit suficient pentru plata pensiunilor.

Incă odată vă felicităm și vă dorim tot succesul pentru izbândirea scopurilor ce v'ați propus".

Aceste declarațiuni au fost întărite și amplificate într'o caldă cuvântare ținută de d-l Guvernator cu ocaziunea Adunării generale a Casei de Pensiuni și Ajutoare a Personalului Băncii Naționale a României, pe care d-sa a ținut s'o prezideze.

Asociațiunea a predat d-lui Guvernator o adresă cu vii mulțumiri pentru toată solicitudinea ce d-sa arată față de toți colaboratorii băncii, afât cei în funcțiune cât și cei cari au contribuit în decursul timpului la consolidarea instituțiunii.

CĂTRE ABONAȚI. Toți d-nii abonați, cari sunt în măsură a achita infima sumă de lei 200.— costul abonamentului, sunt rugați a plăti la prima cerere, pentruca să putem continua trimiterea acestei raze de lumină fără plată, deocamdată și acelora cari șomează în adevăr și nu pot să plătească.

De la Cercul de Studii Comerciale

Secția Ilfov

D-l *Ioan A. Roceric*, a făcut o comunicare despre: **„Legea speculei și Prețul de cost"**. — D-sa arată scăderea salarilor funcționarilor particulari și publici, invers proporțională cu progresivitatea indicelui de scumpete care marchează o urcare a prețurilor ce depașește costul vieții din apus, arătând cauzele desechilibrului între prețurile produselor agricole și celor industriale. Arată aportul nefast al trusturilor și cartelurilor asupra economiei naționale și subliniază lipsa de control a pieței și prețurilor, cercetând sistematic măsurile care au fost luate în alte țări: Cehoslovacia, Franța, Italia, Polonia și Germania, în privința reprimării speculei. Arată că în România din 1935 s'au făcut unele încercări pentru aplicarea legii din 1923 pentru înfrânarea speculei asupra articolelor de primă, imediată și generală necesitate.

Cercetând din punct de vedere juridic, economic și contabil, textele legii, analizează cele 4 regimuri create articolelor de comerț prin legea speculei: articole de prima necesitate determinate prin lege, asupra maximalizării: articole de prima necesitate nedeterminate de lege dar calificate ca atare printr'un jurnal al consiliului de miniștrii; articole obișnuite cerute pe piața comercială. Infine, articolele nesupuse maximalizării, dar cari formează obiectul unor operațiuni comerciale curente și asupra cărora se calculează beneficiul de vânzare limitat.

La discuții au luat parte d-nii: Fugaciu, Gh. Huber, I. Gheorghiță, Prof. Demetrescu, P. Drăgănescu-Brateș, Dorwagen, Prof. Alex. Costache și d-l Prof. Spriridon Iacobescu.

D-l *Drăgănescu-Brateș*, a relevat rolul social care revine contabilului, în alcătuirea prețului just de vânzare și expertului contabil în verificarea prețurilor și consfințirea lor, prin semnătura lui de control pusă în josul listelor de prețuri. Ei sunt factori dela cari se poate aștepta — dacă o lege le va da acest rol — o justiție socială.

D-l *Prof. Dr. Alex. C. Vasilescu*, a făcut o comunicare despre: **„Contabilitatea agricolă aplicată"**. — D-sa arată scopul și utilitatea contabilității într'o întreprindere agricolă, insistând ca orice contabilitate să fie cât mai exactă pentru a fi de folos conducătorilor.

Ea este necesară pentrucă indică prețul de cost al productelor agricole, rentabilitatea, rezultatul diferitelor ramuri de exploatare, precum și rezultatul întreprinderii. Indică regulele de urmat pentru a obține prețul de cost al diferitelor producte agricole și care este determinat de prețurile de cost a muncii animalelor, a muncii salariată, costul motoculturii, etc. D-sa arată deasemenea cum să procedăm din punctul de vedere contabil ca să aflăm prețul de cost al animalelor de rentă, a animalelor pentru îngrășat și al recoltelor în cazul când este vorba de monocultură sau polycultură.

Indică registrele necesare unei contabilități agricole, studiind apoi diferitele conturi speciale agricole.

Studiază apoi inventarul și modalitatea evaluării, operațiunii pregătitoare în legătură cu bilanțul agricol.

Ca încheere insistă asupra *contului moral*, adică o dare de seamă asupra activității agricole, care trebue să fie o analiză critică a exercițiului trecut, care operațiune este mai mult de resortul unui administrator.

La discuțiuni au luat cuvântul d-nii: V. M. Ioachim, Prof. Al. Tănăsescu, Prof. C. Demetrescu, Mihăilescu, Prof. Alex. Costache și d-l Decan N. Butculescu, din care s'a desprins mai multe probleme — ca aceia a comasării proprietății mici și organizarea unei statistice generale agricole și altele.

D-l *Mihail Romașcanu*, a făcut o comunicare despre: **„Eugen Carada la Banca Națională a României"**. — Prezidează d-l Gr. L. Trancu-Iași, Președintele de onoare al Corpului.

D-l conferențiar în cuvinte bine simțite și alese arată lupta care s'a dus în trecut pentru înființarea primului Institut de economie și rolul important și hotărâtor pe care l-a avut Eugen Carada.

Ideea că o instituțiune centrală de credit cu capital românesc era singura în stare să sprijinească munca națională sub variatele ei manifestări, a căpătat sprijinul real de pe atunci al lui Ioan Brătianu, ajungându-se în anul 1880 la înființarea Băncii Națională a României.

D-sa mai arată, stăruințele de a-l numi pe Eugen Carada la conducerea Băncii Naționale și cari au fost fără de rezultat întrucât refuză o asemenea calitate, la 20 Februarie 1883 însă adunarea generală a acționarilor îl alege pe Carada director la Banca Națională în locul lui T. Mehedințeanu cu o majoritatea de 883 voturi.

In cei 27 de ani cât a slujit la Banca Națională, Eugen Carada n'a existat sector economic, agricol, comercial, industrial, bancar, care să nu poarte pecetea puternicei lui personalități.

In cele din urmă d-l conferențiar face o analiză a rapoartelor de inspecțiune pe care Carada le-a făcut în decursul carierei sale, spicuind anumite lacune pe care Instituția le avea în funcțiunea sa, propunând în acelaș timp și măsurile pentru îndreptare.

D-l Trancu-Iași, luând cuvântul își exprimă recunoștința față de d-l conferențiar pentru aleasa sa expunere.

Evocând trecutul își arată plăcerea ce o are de a prezida această conferință mai ales ca fost funcționar al Băncii Naționale condusă de Eugen Carada.

Mai arată că așa cum Grigorescu prin tablouri cu târgul dela Bacău, ne dă adevărata sinteză a situației economice de pe atunci, deasemeni cum a mai spus-o și altădată la Constanța, că Eminescu stă acolo să privească câte tone de muncă românească părăsec hotarele și câte tone de muncă străină intră în țară, tot așa Eugen Carada a priveghiat la conducerea și prosperitatea primului nostru Institut de emisiune.

Au luat cuvântul d-nii: P. Drăgănescu-Brateș, d-l Decan Butculescu, d-l I. Gheorghiță și d-la Prof. Alex. Costache.

D-l *Prof. Dr. Ioan I. Mărculescu*, a făcut o comunicare despre: **„Economia Dirijată"**

Conferința a fost prezidată de D-l Prof. universitar Sp. Iacobescu și N. Butculescu, decanul Corpului.

D-l conferențiar începe prin a face o paralelă între sistemul economiei dirijate și sistemul liberalismului economic, arătând apoi deosebirea dintre principiile economiei dirijate și acelea ale socialismului economic.

Trecând la analiza obiectului doctrinei economiei dirijate, d-sa susține că aceasta se ocupă cu mișcarea mărfurilor, capitalului și diviziunei muncii în funcție de stabilirea prețurilor.

Pentru a putea aplica principiile economiei dirijate în materie de prețuri, conferențiarul urmărește problema din punct de vedere al mărirei sau micșorărei producției și al desvoltărei sau restrângerii trebuințelor și puterii de achiziție a cumpărătorului.

Arătă că sunt o categorie de economiști, cari cred că nu se poate obține un preț dacă nu se poate dirija în acelaș timp moneta.

Economia dirijată a căutat să introducă sistemul inflației monetare pentru a obține mărire a prețurilor și indirect o intlație a creditului, iar văzând serviciile aduse de etalonul aur, a revenit la el.

Spune că economia dirijată apare ca o doctrină, dar și ca o mentalitate a timpului nostru, prin care se speră să se introducă

măsuri de ordine în viața întreprinderilor de până acum, cari prezentau un început de dezordine.

Potrivit trebuințelor actuale, economia dirijată aplică technica modernă consumatorului de toate categoriile. pentru a raționaliza și dirija legea cererii și a ofertei și pentru a înlătura toate nemulțumirile din economiile vechi. Ca o consecință logică, a echilibrului între producție și consumație, economia dirijată tinde spre abolirea șomajului și armonia dintre straturile sociale. In continuare d-l conferențiar se ocupă de economia dirijată aplicată în Statele Unite, Germania, Italia și Rusia Sovietică, înfățișând în mod sugestiv principiile ce sunt la baza de organizarea fiecărei țări.

Trecând la țara noastră, d-l profesor Mărculescu, arată că față de măsurile restrictive, pe care statele din Europa le-au luat din cauza crizei ce a bântuit, începând cu măsuri de prohibiție vamală și având fiecare țară tendințe autarhice, de a reduce la minimum schimburile internaționale — reglementând din ce în ce mai riguros devizele lor, țara noastră a trebuit să se adapteze necesității politicei economice internaționale și pentru apărarea leului să ia măsuri eontinu cu privire la comerțul exterior, consistând în reglementarea comerțului de devize, în contingentarea importului și în acordarea unor prime de export.

Dacă la început se punea problema unui intervenționism de stat, vedem că mai apoi avem o economie dirijată în toată puterea cuvântului întrucât avem dirijat exportul în țările cu valută forte.

In concluzie arată efectele economiei dirijate la noi. D-sa scoate în relief raportul ce prezintă balanța comercială față de balanța economică din ultimii ani și spune că măsurile luate au avut drept consecință mărirea creditului statului.

D l prof. Mărculescu nu a vorbit despre dirijarea creditului bancar, a muncii și a concentrării întreprinderilor în carteluri și trusturi, de oarece aceste chestiuni vor face obiectul unei conferințe viitoare.

D-l Președinte Sp. Iacobescu mulțumește d-lui conferențiar pentru modul documentat cum a desvoltat subiectul.

D-l Profesor Dr. Bungețeanu arată că d-l conferențiar a făcut o expunere temeinică, dând învățăminte folositoare pentru care îi mulțumește, deoarece odată mai mult d-l prof. Ioan Mărculescu s'a manifestat ca un om de fond al științei economice.

In acelaș fel vorbesc și d-nii: Ștefănescu, Rădulescu Tanier, Dr. Badea, Dr. Horeangă, Prof. Tănăsescu, Prof. Demetrescu, Prof. Costache etc.

Contabilitatea
în partidă dublă în Administrația Municipală

Conferința D-lui Prof. Alex. Costache

In cadrul ciclului de conferințe organizat de Corpul Contabililor Secția Ilfov — sub președenția d-lui Prof. Spiridon Iacobescu, d-l Profesor Alexandru Costache, Directorul Serviciului Contabilității Centrale a Municipiului și a desvoltat conferința asupra „Contabilității în partidă dublă, în Administrația Municipală" — în fața unui public foarte numeros, în sala de festivității a Camerei de Comerț.

Incepând cu arătarea importanței organizării în orice întreprindere privată — unde elementul rentabilității constitue baza oricărei activități, la instituțiile publice unde rezervorul de alimentare nu-l formează activitatea unui individ sau a unui grup restrâns, ci totalitatea cetățenilor unei țări, această problemă — constitue existența însăși a națiunii întregi.

Face apoi un scurt istoric al cadrului legal — începând dela regulamentul organic, până la actuala lege a contabilității publice de la 1929 — arătând bazele sistemului de contabilitate comeraliste utilizat atât de mult în toate instituțiile publice din foarte multe țări, — și de noi — arătând că origina acestui metod se găsește în anul 1760 când Marta Thereza Impărăteasa Austriei, a instituit o Cameră Imperială de contabilitate.

In România sistemul contabilității în partidă dublă — căpătând din ce în ce mai mulți adepți — s'a format un curent puternic pentru introducerea acestui sistem și în Administrația Publică.

In fruntea acestui curent se găsea profesorii — cari au pregătit cadrul științific al noilor principii introduse în legea dela 1929.

Citează pe d-nii: Prof. Spiridon Iacobescu, Trancu-Iași, Gh. Alesseanu, care au făcut redactarea proectului actualei legi, N. Butculescu și Ioachim, cum și acei ce s'au distins pe tărâmul practic d-nii C. Niculescu Ritz și Cristea Isidor.

Trecând la analiza curentelor din doctrina contabilității publice expune bazele celor două sisteme **Bugetar** și **Patrimonial**.

Sistemul bugetar nu urmărește altceva de cât execuția bugetului, cu toate fazele lui: înregistragrea la venituri a drepturilor

constatate și încasărilor, iar la cheltueli a angajementelor, lichidarea, ordonanțarea și plata lor.

Contul pentru fiecare înregistrare îl formează articolul bugetar de venituri și cheltueli.

Prin sistemul bugetar, neurmărindu-se de cât conformitatea execuției cu prevederea bugetară, prin el nu se poate obține rezultatele economice administrative ale acțiunii bugetare.

Acest sistem, nu centralizează avuție publică, cu toate că prin fiecare buget se cheltuesc sume importante de bani în diferite investițiuni, întrucât fiecare buget formează o unitatea aparte de execuție fără a avea vre-o legătură unul sau altul, fiecare având o individualitate aparte.

Sistemul bugetar se găsește aplicat în țările ca: Anglia, Franța, Belgia, Germania, Statele Unite și altele și s'a introdus la noi după decretul francez din 31 Mai 1862.

Pe lângă sitemul bugetar în Italia întâlnim cel de al doilea sistem denumit patrimonial.

Acest sistem constă în a scoate în evidență rezultatul execuției bugetare în raport cu patrimoniul public.

Citează un pasaj din lucrarea lui Iosef Carboni — „Sur l'unification des études de la Contabilité“ — din care se oglindește perfect bazele sistemul în patrimonial.

Inainte de a trece la expunerea asupra organizării Contabilității Municipale — expune superioritatea sistemului partidei duble față de cel simplu — din care poate să rezulte: 1) Urmărirea conformă a execuției bugetare; 2) Urmărirea rezultatelor economice ale acțiunii bugetare și 3) Stabilirea controlului asupra gestionarilor și agenților de execuție.

La partea specială a conferinței, arată că prin legea dela 1929 s'a adoptat un sistem oarecum original, întrucât pe deoparte se menține sistemul bugetar, iar pe de altă parte obligă a se face inventarul patrimoniului general al Statului, în care sunt cuprinse pe lângă acele administrațiuni depinzând direct de Stat și acelea cu caracter autonom ca: județ și comună.

Deși, în ceeace privește structura bugetului, prin această lege s'a adus importante inovațiuni de separație a cheltuelilor cu caracter consumabil de acelea cu caracter patrimonial — totuși nu se poate spune că s'a adoptat un sistem unitar — nici patrimonial și nici bugetar.

Acest sistem se apropie mai mult de cel elvețian, al cărui

regulament de contabilitate prevede întocmirea în fiecare an a inventarului patrimonial federal.

Totodată, prin această lege se prevede introducerea sistemului contabilității în partidă dublă, la toate serviciile de contabilitate.

Această mare reformă, se isbește de iipsa de prectziuue, din această cauză, modul de organizare al acestor servicii, a fost la libera manifestare a fiecărei instituții în parte,

La Primăria Municipiului, la organizarea coniabilității — după sistemul partidei duble — s'a avut în vedere pe de o parte obligativitatea legală de a se avea o evidență a conformității execuțiunii bugetare, iar pe de altă parte de a se obține evidența patrimonială a Municipiului, adică totalitatea bunurilor mișcătoare și nemișcătoare, a drepturilor de creanțe și a obligațiunilor de plată.

De aceia, în organizarea noastră. ținându-se seamă de acest fapt. s'a ajuns să avem două secțiuni, una bugetară iar alta patrimonială.

Intrucât ambele contabilități, sunt ținute după principiul dublei, s'a căutat ca acolo unde este posibil să se unifice înregistrarea operațiunilor pentru amândouă secțiunile, rămânând ca numai la evidența pe conturi să se facă bifurcarea lor.

Atât la contabilitatea bugetară cât și patrimonială operațiunile sunt aceleași, de aceia, registrele Jurnale sunt comune pentru ambele contabilități.

In acest mod, o astfel de organizare ar avea forma unui pom altoit, care deși are acelaș trunchi, produce două feluri de fructe

Trunchiul, în cazul nostru, îl formează jurnalul, iar ramurile le formează registrele de partizi, care din unele se culeg un lel de fructe, adică evidența conformității execuției bugetare. așa cum cere legea, iar celelalte fructe evidența patrimonială.

Acest mod de organizare, ar putea fi simplificat, dacă s'ar ajunge la schimbarea actualei structuri a întocmirei technicei a bugetulni, astfel ca toate cheltuelile de acelaș fel să fie repartizate la un articol bugetar, iar numai pe cale de aliniate și asupra aliniate să se arate destinația pentru fiecare serviciu în parte.

Am ajunge pe această cale la o unitate de cont, în ceace privește articolul bugetar și cheltuiala respectivă.

Intrucât această latură prezintă o foarte mare importanță în organizarea unei Contabilități Publice, credem, că se va ajunge pe viitor să se schimbe structura technică a întocmirii bugetului viitor, după acest principiu.

Trecând la evidența caracteristicilor fiecărei secțiuni, arată că partea bugetară printr'o serie întreagă de înregistrări adoptate în mod special, prezintă trei firme: Inregistrarea bugetului, execuția și apoi operațiunile de închidere a contului de gestiune.

Din aceste înregistrări trebueşte să rezulte în orice moment, toate formele de execuție bugetară, deschizându-se conturi generale pentru fiecare în parte.

Aceste conturi generale, apar în balanțele de verificare, a căror formă diferă într'o oarecare măsură, de obișnuitele balanțe de verificare, încheiate în întreprinderile particulare.

La aceste balanțe, partea sumelor reprezintă faza de execuție bugetară, iar partea soldurilor reprezintă partea neexecutată sau mai bine zis neîmplinită din buget. Din această cauză, o balanță de verificare, reprezentând așa numitul cont de gestiune temporar, de obicei lunar, ea trebueşte ca în cifrele pe cari le cuprinde la sume, să fie nete, fără operații de stornare.

De aceia pe lângă coloanele obișnuite de sume și solduri, printr'un metod special, se mai stabilesc prin alte două coloane, sumele nete.

Aici se evidențiază admirabil rolul statistic al unei balanțe de verificare.

Secția bugetară își încheie un bilanț aparte — al cărui conturi — reprezintă scheletul contului administrativ de gestiune anual.

Cea de a doua secție patrimonială — al cărui scop — după cum l-am văzut este de a urmări evidența patrimonială a Municipiului, are ca primă operațiune înregistrarea inventarului.

Operația de inventariere la o administrație publică, reprezintă o latură mai dificilă, decât la o întreprindere privată.

Neputând insista asupra acestui capitol — arată în câteva cuvinte distincțiunea patrimoniului în cele două mari grupe — domeniu public și domeniul privat, expunând și temeiurile juridice și economice, financiare ale acestei diviziuni.

Contul capital întâlnit la întreprinderile private, aici este reprezentat prin contul Fondul Municipiului divizat și el în două, Fondul privat și Fondul public, având ca echivalent domeniu privat și domeniu public.

Operațiunile în cursul anului în afară de o serie de caracteristici, sunt repartizate la conturi, întocmai ca și într'o contabilitate obișnuită și apoi se procedează la închiderea bilanțului, odată

cu închiderea exercițiului financiar, în care se oglindește situația Municipiului în ceeace privește patrimoniul său.

La încheiere, d-l Prof. Spiridon Iacobescu, a mulțumit conferențiarului, pentru interesanta expunere făcută.

Intr'o ședință următoare d-l prof. Costache a făcut rezumatul comunicărei, după care au luat cuvântul la discuțiuni d-nii: Dr. V. M. Ioachim, Dr. Drăgănescu-Brateș, Gh. Huber, Aug. Em. Dorwagen, Petre Ștefănescu, etc., etc.

D-l Dr. V. M. Ioachim exemplifică sistemul introdus de d-sa la poștă în 1930, arătând că acest sistem se află și la Camerile de Comerț. Nu este de acord ca să se debiteze articolele bugetare cu prevederile și să se crediteze cu constatările fiind două noțiuni cu totul deosebite. D-sa felicită pe conducătorii dela Municipiu pentru sistemul științific pe care l-au introdus și accentuiază că dacă toți colegii ar introduce acest sistem în instituțiile în cari lucrează ar aduce reale foloase.

D-l Gh. Huber, relatează sistemul introdus de d-sa la Casa Generală de Consum, pe baza metodei pe care a descris-o în lucrarea sa despre: **«Contabilitatea în Municipiu și Administrațiile publice».**

Ceilalți domni vorbitori au făcut expuneri în jurul aceleiași chestiuni de unificarea contabilității în administrațiile publice.

La discuțiuni a răspuns d-l prof. Al. Costache, arătând că unificarea se poate face până la maximum posibil, dar ca scopuri finale, rezultatele sunt diferite.

D-l prof. Sp. Iacobescu, încheind discuțiunile, afirmă că este o evoluție în această materie, precizând că știința contabilă are un singur drum, deci micile diferențe în aplicare duc la aceleași rezultate și felicită pe d-l prof. Al. Costache pentru documentata și frumoasa expunere ce a făcut.

D-nii abonați cari nu primesc regulat revista sunt rugați a ne aviza de îndată ce nu primesc un număr. Reclamațiunile târzii sunt greu de rezolvat și de multe ori imposibil de soluționat în mod favorabil.

Din activitatea Secțiunilor

Secția Craiova

D-l Dr. Drăgănescu-Brateș, directorul revistei noastre, a luat parte la desvelirea monumentului lui Eugen Carada.

Cu această ocaziune a avut o consfătuire cu colegii craioveni ai Corpului contabililor de sub președinția d-lui C. Șaban Făgețel, la care au luat parte mai mulți alaciști și s'a hotărât să se activeze printr'un cerc de studii și conferințe cu caracter profesional, precum și printr'o largă participare la Congresul Corpului contabililor din Iunie a. c. la Galați.

Secția Cernăuți

D-l Președinte, Decan Dr. Ghițescu a făcut o serie de interesante considerațiuni, în cadrul cărora a precizat rolul și misiunea contabililor autorizați și experți contabili,

D-l Președinte a arătat misiunea contabililor și rolul asociației lor în angajamentul public al statului și în desvoltarea progresului gospodăriei publice și naționale.

Vorbitorul a expus apoi dezideratele Corpului contabililor autorizați și experți contabili din Bucovina. In special a insistat asupra unei serii de realizări de ordin moral și material, ca de pildă deplina solidaritate, a tuturor contabililor în jurul programului profesional al Corpului, creiarea la Cernăuți a unui institut pentru încurajarea culturei comerciale, construirea cât mai urgentă a căminului de odihnă al contabililor din această regiune.

Președintele D-l Dr I. Ghițescu gândindu-se la situația tristă a unor oameni, cari muncesc toată ziua și sacrifică toată personalitatea și cunoștințele lor în interesul serviciului, fără a avea putința de a-și permite odată pe an o recreare cât de modestă, a propus consiliului secțiunei crearea unui cămin propriu. Consiliul Secției văzând acest gest frumos din partea D-lui Președinte Ghițescu a hotărât in unanimitatea de a da fondului ce se va creia în acest scop numele de „Căminul Dr. Ion Ghițescu".

In aceași ședință s'a hotărât ca din mijloacele proprii ale secțiunei să se aloce suma de lei 20.000, pentru fondul de construcție, iar D-l Președinte Dr. Ghițescu a donat acestui fond suma de lei 5.000.

O nechibzuință

Titlul acestui articol nu este al meu, ci mi l'a inspirat prea iubitul președinte de onoare al Corpului de contabili autorizați și experți. Intr'adevăr cum s'ar putea caracteriza mai bine lipsa de atențiune și de ținută a colegilor noștri din *Bacău*, când în ziua de 4 Aprilie a. c., d-l Prof. și fost Ministru, Trancu-Iași chemat de unii colegi membri ai Corpului în acel oraș, spre a le ține o conferință, cum numai el știe să țină, instructivă și înălțătoare, a fost primit sau mai bine nu a fost primit mai de loc de către acei colegi, în cari intrase pare-se într'adins în acea zi o dihonie cumplită. Nici un respect, nici o atențiune față de un om care s'a devotat cu atâta suflet cauzei contabililor de atâția ani, fără preocuparea de gânduri sau interese personale, ci numai pentru binele obștesc, în special pentru întărirea solidarității și a progresului colegilor din toată țara.

După cea mai înălțătoare și neuitată manifestare de Sâmbătă 3 *Aprilie* a întregei profesorimi universitare și a întregului Corp Contabil din toată țara, a elevilor și profesorilor secundari și a admiratorilor cu prilejul definitivări d-lui Trancu-Iași ca profesor universitar, el pleacă voios dela serbare la gară, fără preget nici odihnă, sacrificând 2 nopți spre a răspunde, invitației din Bacău. Acolo, o decepție. Nu e primit, nici condus la plecare, decât de către un singur bătrân coleg; iar la conferință și la masa ce 'i s'a oferit i se explică numărul cel mic al asistenților prin faptul că nu este înțelegere între membrii din localitate. Rușine, de 3 ori rușine ca acela care a luptat și luptă zilnic atâta, pentru prestigiul, și interesele contabililor ajunși așa de departe grație Legii lui, să primească o atât de slabă recompensă, din cauza dihoniei neertate a colegilor. De ce dihonie? Nu le era ertat colegilor nici la Bacău și nici într'altă parte a țărei, să nu respecte și să nu-și arate devotamentul față de binefăcătorul lor trecând peste orice mici interese locale meschine.

De aceia. eu condamnând o asemenea lipsă de decență, și rătăcirea care să sperăm că va fi trecătoare, condamn și creerea de biserici și bisericuțe în sânul organizației noastre contabile și țin a spune tutulor sus și tare: *Corpul nostru contabil este unul și nedespărțit.* El trebue să fie unit în jurul conducătorilor săi, spre a nu cădea pradă invidiei și răutății altora, cărora le pare rău, de a'i vedea așa de uniți și admirați în toată țara, chiar și în străinătate.

Nădăjduiesc că la Galați, cu ocazia congresului nostru din 19—22 Iunie a. c., când vom manifesta tot devotamentul și dragostea față de scumpul nostru Președinte de onoare, colegii din Bacău vor ști să șteargă prin numărul și atitudinea lor impresiunea atât de urâtă, dar fără a'l descuraja, a D-lui profesor Gr. Trancu-Iași.

N. BUTCULESCU

Jurisprudențe fiscale[1])

Reducerea de creanță consimțită de creditor în vederea situațiunei financiare dificile a debitorului, urmează a fi considerată ca beneficiu pentru întreprinderea debitoare și impusă ca atare.

Asupra recursului făcut de Societatea Anonimă Pallas în contra deciziunei Nr. 447/932, a comisiunei de Apel de pe lângă Directoratul I Regional București prin cari s'a admis în parte apelul făcut în contra procesului verbal de impunere Nr. 22/932 și s'a redus venitul net la suma de 415.442 lei.

Având în vedere actele și lucrările dosarului susținerile și opunerile părților.

Având în vedere că recurenta societate anonimă Pallas în sprijinul recursului său, invoacă următorul motiv de casare:

Exces de putere. Violarea și greșita interpretare a art. 30, 31 și 39 din legea contribuțiunilor directe și a par. 90 fost 77 și 119 și 114 fost 100 și 101 din instrucțiunile prin aceea că comisiunea de apel trebuia să admită la scădere și suma provenind dintr'o renunțare la creanță făcută de un creditor care nu poate fi considerată ca beneficiu nici brut nici net, și în acest sens comisiunea fiscală a dat o deciziune pentru explicarea par. 90 fost 77 din instrucțiuni publicat în Monitorul Oficial Nr. 55/932, care prevede că diferența dintre cota concordatară de care beneficiază un comerciant sau o societate comercială și quantumul real al creanțelor datorite nu poate fi privită ca un venit și impusă ca atare, întrucât pe deoparte ea nu constitue decât reducerea consimțită de creditor în raport cu starea financiară a beneficiului debitor.

Având în vedere că prin deciziunea recurentă, în ce privește suma de lei 11.380.709 comisiunea de apel motivează că, această sumă nu s'a admis la scădere, deoarece reprezintă cheltueli preluate de la societatea apelantă de către Lazăr Margulius, creditorul ei și că potrivit adausului la paragraful 77 al. 7 în baza căruia se cere scăderea acestei sume, se aplică numai firmelor ce se găsesc în concordat în care situațiune nu

1) Di revista „Administrația financiară, Nr. 113/937.

se găseşte recurenta precum şi în baza art. 30 şi 39 din legea contribuţiunilor directe, după care impunerea se stabileşte pe pe baza registrelor comerciale, respectiv după bilanţul aprobat de către societate şi constatând că suma de lei 11.380.709 lei figurează în registrele comerciale ale recurentei ca un beneficiu, nu a admis-o la scădere, ci a impus-o la impozitul elementar.

Considerând că deoarece este necontestat că suma de 11.380.709 lei este trecută în bilanţul recurentei ca venit şi întrucât legile fiscale sunt de strictă interpretare, nu se poate face analogie cu dispoziţiunile de la concordat sub raportul impozitului, astfel că comisiunea de apel nu a comis nici un exces de putere şi nici vre-o violare sau greşită interpretare a vreunor texte de lege, ci a făcut o justă aplicaţiune a art. 30 şi 39 din legea contrib. directe, după care impunerea se stabileşte pe baza registrelor comerciale, respectiv după bilanţul aprobat de către societate şi prin urmare recursul este nefondat şi cată a se respinge ca atare.

Curtea de Apel Bucureşti, S. III, Decizia fiscală No. 40/936).

Recenzii

In cartea specială de Publicitate „**Précis intégral de publicité**“ de *O. J. Gérin*, (Ed. Dunod, Paris 1935), autorul ne prezintă în mod analitic toate mijloacele de reclamă, cu indicaţiuni technice foarte preţioase despre modul, epoca şi dimensiunile în cari reclama trebue să fie făcută, ca să aibă efect.

Foarte interesante sunt aprecierele ce ni le dă către sfârşitul lucrării asupra valorii diferitelor mijloace de reclamă ca : anunţuri, afişe, firme şi panouri, radio, cinema, reclame luminoase, cronica, mica publicitate, circulara, broşurile, cataloagele, prospectele, eşantioanele, scrisori cu formulare de răspuns pentru comandă, cadouri, vitrine, etc., arătând pentru fiecăre în parte întrucât răspund la următoarele puncte de efect ca reclamă şi pentru înţelegere, dăm şi răspunsurile pentru vitrină :

1) Capacitatea sugestivă. Foarte bună.

2) Armonizarea cu receptivitatea publicului : Trebue să se ţină seama de clientela probabilă.

3) Numărul de indivizi către cari se adresează: Trecătorii prin fața vitrinei.

4) Acceptarea din partea publicului: Foarte bună, adesea căutată mai ales în orașele mari, (este o deosebită distracție de a privi la vitrine, cari de multe ori te prind în cursă).

5) Rapitatea de acțiune: Mai totdeauna imediată.

6) Durata acțiunii: Foarte puțin prelungită peste prezența obiectului în vitrină.

7) Creiarea notorietății. Aceasta se măsoară după suprafața vitrinei, (dar și după locul unde este situată vitrina).

8) Incheierea vânzării. Vitrina este un excelent agent de încheiere a vânzării.

9) Mijloace ajutătoare. Vitrina poate singură să-și producă efectul, dar este o eroare a nu o preceda de anunțuri, circulări sau alte mijloace de reclamă.

10) Cazurile în cari se întrebuințează. Absolut indispensabilă pentru detailiști.

Lucrarea este un indicator foarte bun. O bună reclamă trebue să fie: simplă și sugestivă. **Drăgănescu Brateș**

L'art de vendre (métodes américaines) de *Shewin Cody,* tradus din englezește de Georges Mis (Ed. Dunod, Paris 1935).

Lucrarea conține un capitol consacrat naturii omenești, în care pe baze științifice se analizează psihologia omului și modalitățile de a-l influența într'o anumită direcție - spre cumpărare.

In alt capitol se ocupă despre corespondență și stilul epistolar, în fine de publicitate și modalitățile de a încheia afaceri.

Din capitolul despre vânzare extragem:

„Calitatea cea mai principală a unui vânzător detailist este cunoașterea stocului de mărfuri și darul de a oferi clientului un articol prin explicațiuni limpezi, simple și categorice. Vânzătorul trebue să știe imediat ce articol i-ar putea conveni cumpărătorului și unde să găsească în magazin articolul cerut. Timpul pierdut cu căutări prelungite, este un serios motiv de enervare pentru client. Pe de altă parte cumpărătorul are nevoe de informațiuni exacte și el contează, pune bază, pe ceiace-i spune vânzătorul.

Deaceia vedem mulți clienti ducându-se la anumite magazine numai pentrucă găsesc un vânzător care servește bine.

Vânzătorii deștepți caută să cunoască pe clienți.

Organizarea vânzării - ca să reușească - trebue să aibă în capul ei un om practic și abil.

In orice vânzare trebue să se țină seamă de următorii 5 factori:

1. Personalitatea vânzătorului;
2. Reputația și situația comercială a clientului;
3. Mărfurile cari se vând;
4. Concurența;
5. Vânzarea însăș.

Vânzătorul trebue să aibă o ținută care să impună considerație și să știe bine ce vrea. El trebue să aibă în vedere ca vânzarea să fie făcută în interesul însuș, al clientului. El trebue să cunoască prin urmare situația și condițiunile clientului ca și starea lui sufletească. Vânzătorul trebue să se informeze exact despre trebuințele reale ale clientului. In acelaș timp vânzătorul trebue să cunoască bine mărfurile și nu numai mărfurile lui, dar și pe ale concurenților, cu cari el să le poată pune în paralelă.

Tineretul este cel mai propice de a face vânzarea mărfurilor. Nu toți au însă aptitudini suficiente pentru vânzare. Se poate întâmpla ca, cu toate instrucțiunile și școala specială de vânzare ce ar face, unii să nu reușească a realiza rezultate însemnate.

Intr'o școală de vânzare s'a constatat într'o zi, că unul din elevi, avea un stil epistolar remarcabil, deși nu avea nicio experiență. Luându-se informațiuni, s'a aflat că în timp ce el făcea niște pachete într'o magazie auzea foarte des prin fereatra deschisă cum directorul, un foarte bun corespondent, dicta corespondența zilnică.

Dotat cu un spirit auditiv foarte desvoltat el și-a înușit inconștient arta corespondenții, numai atfel, ascultând în fiecare zi. E natural că un asemenea element are să poată obține mai mari succese în corespondență decât în vânzare.

Lucrarea, care cuprinde 320 de pagini, merită a fi consultată, atât de practicieni, cât și de teoreticieni.

Drăg. Brateș

DELA SECȚIA GALAȚI

D-l Director Drăgănescu-Brateș, secretarul general al Consiliului superior al Corpului contabililor, a ținut la Academia de Export o conferință despre: „Vânzarea din punct de vedere economic și social-național".

Cu această ocaziune a avut o consfătuire cu colegii gălățeni pentru stabilirea programului Congresului Corpului nostru, care va avea loc în zilele de 19 și 20 Iunie a. c. la Galați, urmat de o excursiune cu vaporul la Vâlcov în zilele de 21 și 22 Iunie a. c.

Reviste

Revista funcționarilor publici. București, Tipografia Lupta, Nicolae Stroilă. Ianuarie-Februarie 1937. — Cttim: Răspunderea ministerială în alte țări de Gh. Alesseanu profesor universitar, în în care ne pune în paralelă legiferarea responsabilității ministeriale în Germania, Austria, Polonia, Cehoslovacia, Jugoslavia și Italia.

Buletinul A. G. I. R. Februarie 1937. — Cuprinde comentarii despre Adunarea generală a A. G. I. R., apoi problema concentrării învățământului tehnic superior, interpelarea desvoltată în Senat de d-l Ing. Mihail Manoilescu; Potențialul de războiu în industria aeronautieă, de ing. C. Bărbulescu; Darea de seamă asupra activității A. G. I. R. în cursul anului 1936 și altele.

Ramuri, Craiova, Martie 1937. — Ne anunță că Uniunea scriitorilor olteni a luat ființă definitiv și a inaugurat solemn începutul activității, printr'o reușită ședătoare literară culturală, la Teatrul Național din Craiova.

M. Sa Regele Carol II a binevoit să se înscrie ca prim membru al Uniunii.

Președinte al comitetului de conducere a fost ales colegul nostru d-l C. Saban Făgețel.

Il Bolletino eel Contribuente, Milano, Martie 1937. — Cuprinde studii privitoare la diferitele legi de impunere fiscală, etc.

France Comptable, Februarie 1937, Bruxelles. — Se ocupă într'un articol de cenzorii societăților anonime; apoi de reforma fiscală relativă la impozitele directe. Cuprinde spre sfârșit, prdbleme de aritmetică, contabilitate, etc.

Die Betriebs Wirtschaft, Stuttgart, 1937, Martie.

The Incorporated Accountants Journal. Londra, Martie 1937. — Comentează legea germană asupra societăților pe acțiuni și în comandită.

Finanțe publice. Ianuarie-Februarie 1937.

Natura, revistă pentru răspândirea științei, Martie 1937.

Accountant student and accountants'journal, Martie 1937, Londra.

Revue de Comptabilité, Ianuarie-Februarie 1937, Atena.

Cereri de înscriere

In Corpul Contabililor Autorizați și Experți Contabili :

Secția Arad : Ritter Ladislau și Francisc Pfeilmayer.

Secția Bacău : Florica Felder în gradul de contabilă autorizată, Zingher I. Iancu în gradul de contabil stagiar.

Secția Botoșani : Iosef Rozenberg, Victor I. Irimia, contabili-stagiari.

Secția Brașov : Stoica Nicolae, Waldeck Ioan, May Ioan, Szeles Emeric, Rhein Teodor, în gradul de contabili stagiari.

Secția Iași : Ioan Faifer, Rauer Aron, Agata Popovici, Dichter Herman, Filip Kahane, Barth Corneliu, Ieșanu L. D. Șloim, Marcus Iosub, Svarți D. Simon și Frai Berman.

Secția Ilfov : Axelare Sigmund, Senater Frederich, Paraschivescu Gh., F. Saifer, Semo Valeria, Feldman Filip, Tudoran M. Emil, Rosenzweig M. Leon, Mendel Osias, Acher Freud, Gheorghiu A. C-tin, Ioniță P. Gheorghe, Ivănescu Al. P., Stănescu I. Nicolae, Frusinica Ștefănescu, Curutz M. Aurelia, Stănescu N. Nicolae, Ioan Catana, Dragomirescu Gh., Ioachim Popescu, Săceanu Petre, Negoescu Șt. Ștefan, Dumitru Ivan, Tomescu C-tin, Hâmu Nicolae, Ciobanu Iacob, Stein Mircea, Ionescu Constantin, Isac Edmond, Pantelemon Vuțescu și Mănescu Gh.

Secția Satu-Mare : Jucan Gh. Gheorghe, Nițulescu Nicolae, Dr. Francovitz Nicolae, Herman Sigismund și Sugar Vasile în gradul de contabili stagiari.

Secția Severin : Nistor Sextil și Rosenfeld Wiliam, contabili autorizați ; Urosu Roman, contabil stagiar.

Secția Simleul Silvaniei : Gheza Fried și Alexandru Deutsch, stagiari.

Reînscrieri :

Secția Botoșani : Herman Segall, Rubin Spodhein cu gradul de contabili autorizați.

Avansări :

Secția Brașov : Kessler Rupprech, Kessler Otto, Grimm Iosif, Sebestyen Iuliu, Lautmann Frederich, trecuți la gradul de contabili autorizați.

Transferări :

Secția Șimleui Silvaniei : Marcuș Grațian expert contabil transferat dela Secția Cluj.

Reprimiri:

Secția Brașov: Orban Blaziu, contabil autorizat.

Eliminări pentru neplata cotizațiilor:

Secția Satu-Mare: Markovits Iuliu și Szokoly Desideriu, experți contabili.

Bagossy Alexandru, Bocu Silviu, Bărbulescu Dumitru, Dâmboianu Izidor, Heișcovits Alex., Kalai Alexandru, Kempfe Ernest, Laday Iosif, Marton Vasile, Matei Corneliu, Nagy Andrei, Pop Iuliana, Rosenfeld Nicolae, Sarkany Zoltan, Silaghi Toma. Tereh Alexandru, Török Ștefan, Viragh Iuliu, Vincze Carol și Weiss Ioan, contabili autorizați,

Berecz Ioan, Gerzseny Iosif, Katz Clara, Rozsa Andrei, Revesz Iosif și Șandor Vasile, contabili stagiari.

Cooptări în Consiliul de Administrație

Secția R. Vâlcea: D-l C. C. Niculescu, expert-contabil, Directorul Federalei Cozia în locul d-lui Aurel Popescu, transferat la Secția Ilfov și d-l Vasile Florescu, șeful contabilității a tipografiei Sfl. Episcopii, în locul d-lui Titu Pleacov, plecat din localitate.

Rectificări:

Secția Brașov: Următorii au făcut cerere de înscriere în Corp în gradul de contabili stagiari, iar nu în gradul de contabili autorizați, cum din eroare s'a publicat în Revista No. 3 pag. 179:

Catrava D. Gh. Eugen, Avram Radu, Rothenari Victor, Czoppelt Kurt, Balo Ludovic.

D-l Izak Dezideriu, contabil autorizat a fost transferat dela Secția Târnav Mică în Secția Brașov.

La pag. 179 în Revista No. 3, la Cereri de înscriere se va citi Secția R.-Vâlcea în loc de Vlașca.

COLEGIALE

— D-l **Ioan I. Popovici** Expert-contabil din Secțiunea Covurlui a fost numit membru în Camera de arbitri de pe lângă Camera de Comerț și Industrie Galați.

Încurajați și răspândiți Revista Generală de Comerț și Contabilitate, organul oficial de publicitate al Corpului Contabililor.

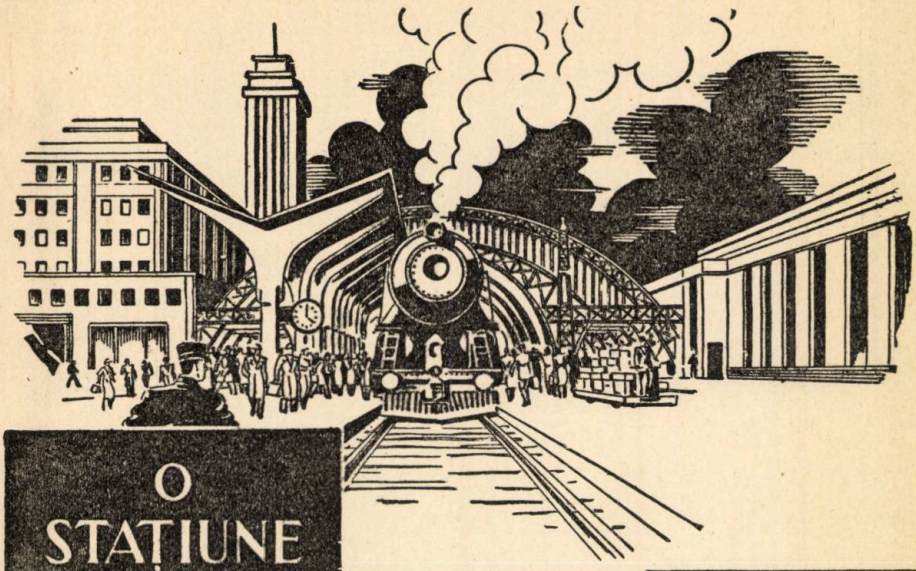

O STAȚIUNE MARE CU O SINGURĂ LINIE

Închipuiți-vă că o mare stațiune de cale ferată ar avea o singură linie pentru toate trenurile care vin și pleacă. Ce s'ar întâmpla oare cu orariul, cu confortul pasagerilor, cu veniturile căilor ferate? Lucrul acesta este tot atât de adevărat și de important pentru serviciul telefonic. Dacă aveți un trafic prea mare pentru o singură linie, afacerile Dv vor suferi. Clienții se vor enerva, găsind numărul Dv. veșnic ocupat. Veți pierde clienții tot atât de sigur ca și când ați sta cu magazinul închis.

INSTALAȚIUNI PENTRU TOATE UTILITĂȚILE

Societatea de Telefoane ține la dispoziția abonaților diferite tipuri de instalații, pentru utilizările cele mai complicate. Oricât de complexe ar fi necesitățile telefonice ale întreprinderii Dv., un specialist al Societății de Telefoane vă va fi pus imediat la dispoziție, pentru instalația necesară.

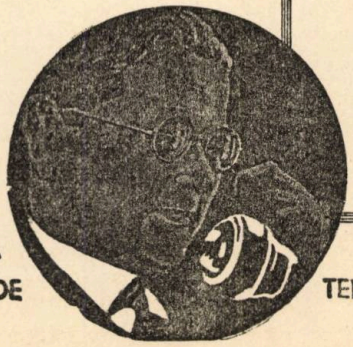

SOCIETATEA ANONIMĂ ROMÂNĂ DE TELEFOANE

Adresa :

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREȘTI, I. — STR. TEILOR No. 12

ANUL XXVI. — No. 5 MAI 1937

REVISTA GENERALA
DE
COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

BIBLIOTECA CENTR... ASOCIAȚIUNII ... SIBIIU

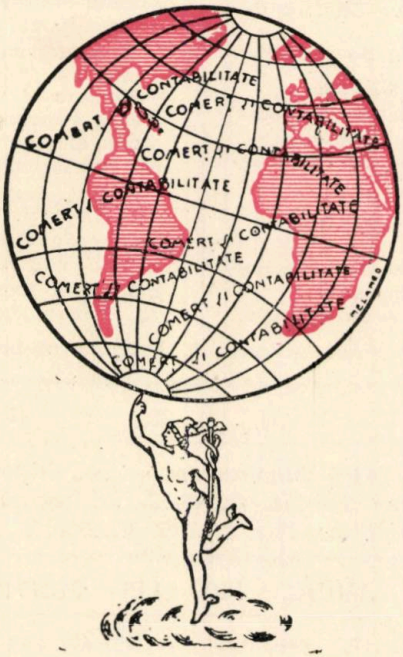

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR No. 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuş Lucian, Dr. în ştiinţe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din ţară.
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naţ.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Şef serv. Min. Comun.
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE:

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab.
Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI:

N. Arghir, Director Casa Construcţiilor.
Membru în Comitetul de redacţie.
V. M. Ioachim, Secretar Camera de Comerţ.
Membru în Comitetul de redacţie.

SECRETAR GENERAL:

Theodor Niţu, Subdirector la Creditul Industrial.
Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI:

D. Bobină, Director Oficiul Naţ. al Coop. Rom.
Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant.
Membru în Comitetul de redacţie.
N. K. Constantinescu Expert contabil.
Membru în Comitetul de redacţie.
P. Drăgănescu-Brateş, Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Profesor.
Casier al Corpului.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M Preşedintele Corp. Contabililor.
I. C. Negrescu, Director Soc. Com. Locuinţe Eftine.
Membru în Comitetul de redacţie
Ştefan Popescu, Director Societ. de gaz şi electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI:

Marinescu Florian, Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert Contabil.
Th. Sersea, Şef Cont. atelier. C.F.R.

Directorul revistei: **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., Hodoş Ulpiu, Kurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Gr. Trancu-Iaşi, Staicovici Chr. D., Ştefănescu Alex. N., Zane N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BĂNCI POPULARE LEI **200**

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENŢA

CUPRINSUL:

Al VIII-lea Congres al Corpului Contabililor Autorizaţi şi Experţi 241
Dr. V. M. Ioachim: Privire retrospectivă 243
Toma Voiculescu: Bilanţul didactic 247
Dr. Ioan Al. Petrescu: Costul fabricaţiunii 251
Constantin D. Dănilă: Contabilitatea cu fişe 259
*** Dela Consiliul Superior 270
*** Dela Asociaţia Economiştilor din România . . 271
*** Dela Corpul Absolvenţilor Şcoalelor Sup. de Com. 272
*** Dela Cercul de Studii Comerciale . . . 277
*** Din Activitatea Secţiunilor
*** Congresul Internaţional de Contabilitate dela Paris 201
*** Jurisprudenţe fiscale — Recenzii, etc. . 286

Al VIII-lea Congres

al Corpului Contabililor Autorizaţi şi Experţi Contabili

se va desfăşura după următorul

PROGRAM:

Sâmbătă 19 Iunie

Ora 11 a. m. — Serviciul divin la catedrala municipiului Galaţi, oficiat de P. S. S. Episcopul Cosma al Dunării-de-Jos, înconjurat de cler.

Ora 12 a. m. — Deschiderea Congresului în Aula Liceului Comercial Alexandru Ioan I. Cuza.

Cuvânt introductiv de D-l Prof. Dr. Victor Slăvescu, fost ministru, preşedintele comitetului local de onoare.

Cuvântul de bună venire al d-lui George Eşanu, Preşedintele Secţiei locale a Corpului Contabililor.

Răspunsul d-lui N. Butculescu, Decanul Corpului.

Cuvântări oficiale.

Darea de seamă a Consiliului Superior pe anii 1935/1937.

Alegerea biroului. Deschiderea de către d-l Gr. L. Trancu-Iaşi, Preşedintele de onoare al Corpului.

Ora 13,30. — Masă colegială oferită de secţia Corpului Contabililor din Galaţi.

Ora 16 p. m. — Prezentarea rapoartelor: D-l Prof. Spiridon Iacobescu despre: Invăţământul contabilităţii la Academiile de Inalte Studii Comerciale şi Industriale.

Ora 16,30. — D-l Dr. P. Drăgănescu-Brateș despre: Importanța situațiilor contabile pentru conducerea întreprinderilor.

Ora 17—18. — D-nii Director Gh. Eșanu, Prof. D. Panaitescu și Director L. Cioranu despre: Porturile Galați și Brăila ca centre de export.

Ora 18—19. — Discuțiuni și formularea moțiunilor la rapoartele prezentate.

Ora 19. — Vizite în oraș și port.

Ora 21. — Banchet.

Duminică 20 Iunie

Ora 9 a. m. — Prezentarea rapoartelor: D-l Profesor Al. Costache și Gh. Panait despre: Situația membrilor Corpului față de Statutul funcționarilor publici.

Ora 10. — D-l Decan N. Butculescu despre: Situația membrilor Corpului față de Statutul funcționarilor particulari.

Ora 10,30—11,30. — D-nii Gh. Huber și Gh. Panait despre: Casa de Pensii a Corpului.

Ora 11,30—12. — Alte comunicări. D-l Director L. Cioranu, Șt. Romanescu și a.

Ora 12—13,30. — Discuțiuni, formularea moțiunilor la rapoartele prezentate și fixarea viitorului congres.

Ora 13,30. — Banchet de închiderea congresului.

Excursiunea la Vâlcov și Sulina

Ora 17 $^1/_2$. — Imbarcarea pe vaporul Regele Carol II.

Ora 19 — Masa pe vapor — Jazz — Dans.

Luni 21 Iunie

Ora 5 dim. — Sosirea la Vâlcov.

Ora 5—6. — Dejunul pe vapor.

Ora 6—8. — Vizitarea Vâlcovului.

Ora 8$^1/_4$ — Plecarea spre Sulina.

Ora 12. — Prânzul pe vapor oferit de Secțiunea Covurlui a Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili.

Ora 17. — Sosirea la Sulina.

Ora 17—19. — Vizitarea Sulinei.

Ora 19 — Plecarea spre Galați. — Cina pe vapor.

Marți 22 Iunie

Ora 5 dim. — Sosirea la Galați. — Legătura cu rapidul Dunărea la ora 6.

Pentru înscrieri a se vedea la **Colegiale.**

Privire retrospectivă

în legătură cu Congresul Corpului dela Galaţi

In zilele de 19—22 lunie se va ţine la Galaţi al VIII-lea Congres al Corpului.

Cu o regularitate demnă de profesiunea de contabil s'au ţinut la fiecare 2 ani, Congresul aşa cum prevede Regulamentul Legii Corpului.

Chestiunile discutate în cele 7 congrese precedente sunt oglinda fidelă a preocupărilor Corpului, — preocupări, cari nu s'a mărginit numai la chestiuni tehnice profesionale, ci au privit un cadru mai larg interesând viaţa economică şi socială a ţării.

Dacă unele desiderate exprimate în aceste congrese au rămas numai în faza dezideratelor, avem satisfacţia să constatăm că altele s'au realizat pe deplin ori sunt pe cale de realizare.

In orice caz, discuţiunile şi moţiunile din congrese, cărora li s'a dat o largă publicitate au avut darul să provoace anume revirimente şi curente în opinia publică, cari — mai curând sau mai târziu — au dus ori vor duce la înfăptuirea dezideratelor noastre.

Astfel, vom aminti ca un succes al Corpului şi al Congreselor noastre *introducerea contabilităţii în partidă dublă la Stat, Regii şi în Administraţiile locale* (legea din 1929) chestiune pusă la primul Congres din 1925 la Cluj.

Tot atunci, am pus şi chestiunea întocmirii inventarului general al Statului, lucrare executată, deocamdată sub o formă incompletă.

Am stăruit şi vom stărui ca aplicarea legii să se facă de elemente pregătitoare recrutate din Corpul nostru, măsură care se aplică numai parţial chiar azi după 16 ani dela votarea legii.

Bilanţul-tip pe care l'am discutat în şedinţele Consiliului Superior şi al Congresului din Chişinău (1927), s'a înfăptuit deocamdată pentru bănci (legea bancară din 1934). Aproape toate observaţiunile şi propunerile noastre au fost ţinute în seamă la întocmirea bilanţului tip; de aci până la generalizarea acestei idei, bine înţeles sub o formă mai largă — adaptabilă la orice tip de întreprindere — nu este decât un pas.

Modificarea Codului de Comerţ — chestiune pusă la congresele din Bucureşti (1923) Constanţa, (1929) şi Bucureşti (1933) a

format obiectul preocupărilor diverselor guverne din ultimii 10 ani și avem satisfacția să constatăm că în toate anteproectele ce s'au întocmit, s'a ținut seamă de o bună parte din dezideratele exprimate în ce privește ținerea registrelor, estimațiunea la inventar, gruparea conturilor în bilanț, controlul societăților anonime, etc.

La controlul societăților anonime, noi cei dintâi am susținut necesitatea unui control efectiv făcut de un organ de specialitate.

Am emis ideea ca unul din cenzori să fie complect independent de Consiliul de Administrație și chiar de adunarea generală prin desemnarea lui de un organ neutru sau de sorți, la cererea minorității, spuneam noi atunci.

Această idee fusese trecută într'unul din anteproectele întocmite de Consiliul legislativ.

Astăzi poate ar fi cazul să cerem ca desemnarea unui asemenea cenzor să se facă în orice caz la orice societate anonimă.

Este desigur o măsură mai bună și mai compatibilă cu regimul economic de azi, decât amestecul statului în administrarea întreprinderilor, așa cum se urmărea prin decretul-lege proectat.

Invățământul comercial ne-a preocupat încă dela primul congres (1923), când am pus anumite jaloane, de cari s'a ținut seamă în reforma recentă a învățământului comercial și la restabilirea continuității între ciclul inferior și ciclul superior, recrutarea profesorilor dintre licențiații Academiei de Comerț, desvoltarea învățământului practic, etc.

Anul acesta se va discuta la congres situația disciplinei contabile în învățământul comercial academic, întrucât se pare că această disciplină nu e pusă cel puțin pe aceeași treaptă cu celelalte materii din programul Academiilor de Inalte Studii Comerciale.

* * *

Pe tărâmul social, Corpul s'a preocupat în congresele sale de *asigurarea membrilor,* cerând intrarea funcționarilor particulari în asigurările sociale, ceeace s'a obținut în parte prin legea D. R. Ioanițescu din 1933.

Cum însă în această lege nu intră toți funcționarii particulari și nu privește toate cazurile când salariații nu pot munci, am cerut în congresele următoare creiarea unei *instituțiuni speciale de asigurare pentru funcționarii particulari,* idee care câștigă cât mai mult teren.

Până atunci, constatăm cu satisfacție că pe lângă întreprinderile mai importante se formează Case de asigurare cu autonomie și patrimoniu — ceeace noi am cerut în diferite împrejurări.

Pentru membrii noștri, am întocmit un anteproect de lege, care a fost discutat în Congresele anterioare, așteptând numai momentul prielnic să fie înfăptuit.

Contractul de Muncă a format iarăși un punct principal din preocupările noastre și avem satisfacția să constatăm că un început s'a făcut în această direcție prin legiferarea codului muncii.

Mai rămâne totuși deschisă chestiunea *stabilității funcționarilor particulari*, care s'a pus de curând prin proectatul Statut, care a stârnit discuții.

Credem totuși că sub o formă care să nu știrbească drepturile de dispoziție ale întreprinzătorului, se va ajunge la legiferarea stabilității și a funcționarilor particulari — idee care a fost luată în considerație — chiar fără o lege specială — prin unele recente jurisprudențe în cazuri de concedieri.

Participarea la beneficii pusă la Congresul dela Cluj (1935) formează azi o dispoziție uzuală în mai toate Statutele și legile cari guvernează Regiile autonome și întreprinderile cu participarea Statului.

Intervenționismul de Stat din ce în ce mai accentuat va duce la generalizarea acestei idei.

Camerele de Muncă cu reprezentarea separată a funcționarilor particulari a format iarăși un punct din programul lucrărilor noastre și constatăm că ultima lege a adoptat acest punct de vedere.

* * *

Pe tărâmul economic, ne-am spus cuvântul accentuând încă din primul congres rolul pe care comercialiștii trebue să-l aibă în comerț.

Am cerut în primul Congres ca absolvenții Școalelor Comerciale să fie îndemnați a se îndrepta în primul rând spre comerț și industrie, căci din acest punct de vedere trebue să recunoaștem că învățământul comercial nu a dat rezultatele dorite. Abia anul acesta prin legea de reorganizare a învățământului comercial, s'a creiat un fond pentru îndrumarea și susținerea tinerilor licențiați și absolvenți, cari se dedică comerțului, acordându-le și unele înlesniri fiscale.

Este un început, care trebue însă complectat cu schimbarea atmosferei din întregul nostru învățământ — începând cu cel inferior și terminând cu cel academic, care este organizat mai mult pentru a scoate funcționari.

Ne-am ocupat în congresele noastre (Cluj 1925, Chișinău 1927) de mișcarea cooperatistă, căreia i-am dat toată atenția ca formă de organizare colectivă menită să rezolve o seamă de probleme economice și sociale.

Cum în această mișcare sunt mulți membrii ai Corpului, în reorganizările numeroase de după războiu s'a ținut în parte seamă și de observațiunile formulate de noi în diverse congrese.

Ne-am spus cuvântul și în ce privește nouile orientari economice (Cernăuți 1933).

Stăruind asupra funcțiunei sociale, pe care o îndeplinește azi chiar o întreprindere particulară și recunoscând din această considerație, dreptul pentru stat de a interveni în viața economică, n'am mers până acolo încât să cerem o planificare și militarizare a întregii vieți economice, nesocotind foloasele inițiativei și interesului particular.

Incheiind această scurtă privire în trecutul Congreselor noastre, fără a ne închipui că un congres este un for de hotărâri și înfăptuiri, totuși constatăm că aceste congrese au fost cele mai elocvente afirmațiunei publice ale postulatelor și gândurilor noastre, a căror realizare este în funcție de timp, de persoane, de împrejurări și mai ales de solidaritatea și activitatea noastră individuală și colectivă.

Dr. V. M. IOACHIM

Arătați înaintașilor voștri că ați știut să trageți profit din sfaturile și lucrările lor și încredințați publicitatea reclamelor, precum și bilanțului întreprinderii unde lucrați, la:

REVISTA GENERALĂ DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

care este condusă de colegi ce reprezintă și apără interesele noastre.

Bilanțul didactic

Contabilitatea este știința care ne învață studiul conturilor în vederea situații clare a întreprinderilor.

Contabilitatea, după cum se știe, este o știință redusă în teorie și foarte vastă în aplicație. Greșala care se face în predarea acestei materii este că din aplicarea ei se fac teorii și mulți elevi învață pederost aceste teorii și astfel studiul contabilității, pe lângă că se pare greu, mai este și confuz. In fond, temelia și rațiunea contabilității se sprijinesc pe *neînlăturata egalitate a debitului și creditului, astfel că formula contabilă: debit = credit, rămâne valabilă și azi și mâine și totdeauna.*

Cine primește este debitor, și cine dă este creditor, rezultă chiar din logica faptelor.

Dacă se pătrund bine aceste principii prin analizarea operațiunilor, luate din domeniul variat al comerțului, atunci contabilitatea se învață ușor fiindcă funcțiunea conturilor, după ce cunoaștem nomenclatura lor, derivă din raționament.

Se zice că partea cea grea a contabilității ar fi bilanțul. Se zice, numai, fiindcă de fapt *bilanțul nu este altceva decât rezumatul inventarului după ce s'au pus de acord conturile cu realitatea.*

In vederea inventarului și a bilanțului, punem la punct toate conturile adică înregistrăm dobânzile la conturile curente, reescontul, cheltuelile cuvenite anului viitor, amortismentele, etc. și după aceea procedăm la facerea lucrărilor pregătitoare pentru bilanț și care sunt în număr de două și anume:

1. Balanța de verificare și
2. Inventarul.

Inventarul fiind făcut după existențe și registre puse la punct, exprimă realitatea, atât din punct de vedere cantitativ, cât și estimativ, pe când balanța de verificare ne arată o estimație contabilă, care de multe ori nu mai corespunde realității.

Așa dar, urmează să punem față în față balanța de verificare și inventarul și anume: comparăm activul inventarului cu soldurile debitoare din balanță și pasivul, cu soldurile creditoare servindu-ne de tabloul din pagina următoare.

TABLOU COMPARATIV

Fol.	NUMELE CONTURILOR	Balanța	Inventar	Rezultatul lucrărilor pregătitoare	
				Pierdere	Profit
	Activ				
1	*Casa*	404.240	404.240	—	—
2	Marfă	68.000	112.000	—	44.000
3	Imobil	600.000	600.000	—	—
4	Marfă în consemnație . .	48.000	48.000	—	—
5	Efecte de primit . . .	50.000	50.000	—	—
6	Efecte publice	66.500	90.000	—	23.500
7	Mobilier și materiale . .	15.000	15.000	—	—
8	Clienți	90.000	90.000	—	—
9	Dobânzi și comisioane .	2.610	—	2.610	—
10	Ct. crt. debitoare . . .	11.000	11.000	—	—
11	Cheltueli de administrație.	35.000	—	35.000	—
12	Cheltueli personale. . .	10.000	—	10.000	—
13	Cheltueli cuvenite a. v. .	5.000	5.000	—	—
14	Reescont	100	100	—	—
		1.405.450	1.425.340		
	Pasiv				
15	Capital	800.000	800.000	—	—
16	Efecte de plată	250.000	250.000	—	—
17	Furnizori	190.000	190.000	—	—
18	Consemnanți de marfă .	48.000	48.000	—	—
19	Scont și rabat	3.000	—	—	3.000
20	Ct. crt. creditoare . . .	89.450	89.450		—
21	Exploatarea imobilului .	25.000	—	—	25.000
22	Fond de amortizare . .	—	33.000	33.000	—
23	*Profit și pierdere* . . .	—	14.890	80.610	95.500
		1.405.450	1.425.340		

Rezultatul lucrărilor pregătitoare pentru bilanț este următorul, după cum vedem în tabloul comparativ de mai sus:

Profit 95.500
Pierdere 80.610

Profit net . . . . . 14.890, adică așa cum se prevede în inventar, ceeace însemnează că la calcularea diferențelor dintre inventar și balanță nu s'a strecurat nicio eroare de calcul.

După cum se vede, rezultatul tabloului comparativ este sau profit sau pierdere, pe baza acestei raţiuni: la activ noi credeam, după registre, că avem o avere în marfă de lei 68.000; făcând inventarul, care exprimă realitatea, găsim o avere în marfă de lei 112.000 şi deci o avere în plus de lei 44.000 care nu este altceva decât profitul obţinut din vânzarea mărfurilor. Acelaş raţionament facem şi pentru celelalte conturi dela activ cari au adus beneficii. Pentru conturile de activ cari au adus pagube, raţionamentul este acesta: după registre, noi credem că avem o avere în dobânzi & comisioane de lei 2.610; făcând inventarul, nu găsim această avere şi deci o pierdere de 2.610 lei care reprezintă valoarea dobânzilor şi comisioanelor plătite în cursul anului. Acelaş raţionament este valabil şi pentru alte conturi dela activ cari s'au soldat cu pierdere.

La pasiv: noi credeam, după registre, că suntem datori sconturi şi rabaturi în sumă de lei 3.000; făcând inventarul constatăm că nu suntem datori şi deci, suma de 3.000 lei reprezintă profitul din sconturile şi rabaturile primite în cursul anului dela furnizorii noştrii. Din contră, după registre noi credeam că nu avem nicio datorie la fondul de amortizare, pe când în inventar găsim una de 33.000 lei şi deci o pierdere care reprezintă scăderea din valoarea imobilului şi a mobilierului, prin uzaj.

Din cele expuse învăţăm că plusurile de inventar faţă de balanţă ne arată profit iar minusurile pierdere, când este vorba de activ; la pasiv, invers, minusurile de inventar faţă de balanţă ne arată profit, iar plusurile, pierdere.

Cu tabloul comparativ în mână punem de acord conturile din registre cu cele din inventar, prin două articole, adică:

Următorii la Profit şi Pierdere

Profitul obţinut dela următoarele conturi:

Mărfuri	44.000	
Efecte publice	23.500	
Scont şi rabat	3.000	
Exploatarea imobilului	25.000	95.500

Profit şi Pierdere la Următori

Pierderea constatată la următoarele conturi:

Dobânzi şi comisioane	2.610	
Cheltueli de ad-ţie	35.000	
Cheltueli personale	10.000	
Fond de amortizare	33.000	80.610

După ce trecem la cartea mare aceste două articole, extragem o balanță de verificare și dacă dispunem soldurile acestei balanțe pe activ și pasiv, obținem bilanțul întreprinderii, adică:

BILANȚ

Activ	încheiat la 31 Decembrie		Pasiv
Cassa	404.240	Capital	800.000
Marfă	112.000	Profit și pierdere .	14.890
Mobil	600.000	Efecte de plată . .	250.000
Marfă în consemnație.	48.000	Furnizori	190 000
Efecte de primit . .	50.000	Consemnanții de marfă	48.000
Efecte publice . .	90.000	Ct. crt. creditoare .	89.450
Mobilier și material .	15.000	Fond de amortizare.	33.000
Clienți.	90.000		
Ct. crt. debitoare .	11.000		
Chelt. cuvenite a. v.	5.000		
Reescont	100		
	1.425.340		1.425.340

Din cele expuse extragem următoarea **regulă generală** pentru întocmirea bilanțului:

După cum am văzut, lucrările pregătitoare pentru bilanț sunt balanța de verificare, care exprimă estimația contabilă și inventarul, care exprimă realitatea cantitativă și estimativă. Cu aceste două lucrări sub ochi, întocmim tabloul comparativ, punând față în față soldurile debitoare din balanță cu activul inventarului și soldurile creditoare, cu pasivul.

Din această comparație rezultă deosebiri și anume plusuri sau minusuri de inventar față de balanță, deosebiri cari se traduc în beneficiu sau pierdere și anume: la activ plusurile de inventar față de balanță ne arată profit, iar minusurile ne arată pierdere; la pasiv invers, minusurile de inventar față de balanță ne arată profitul, iar plusurile pierderea.

Profitul și pierderea din tabloul comparativ, se înregistrează prin două articole: *Următorii la Profit și Pierdere*, pentru conturile care ne-au dat profit și *Profit și Pierdere la Următorii*, pentru conturile cari ne-au dat pierdere. In urma acestor două articole, toate conturile sunt puse de acord cu inventarul, adică nivelate, și dacă extragem balanța de verificare și dispunem soldurile acestei balanțe pe activ și pasiv, obținem bilanțul întreprinderii.

TOMA VOICULESCU

Costul Fabricațiunii

(Urmare *)

3. *Fabricațiunea cu mai multe obiecte neasemănătoare.* (Prețul de fabricațiune special).

Nu tot așa de ușor și de exact se calculează prețul de fabricațiune pentru tipul de fabricațiune cu mai multe produse neasemănătoare, unde lipsește preciziunea matematică și rapiditatea în calcul din cauza greutății practice de a găsi o formulă pentru imputarea cheltuielilor indirecte de fabricațiune. Este absolut necesar a se imputa fiecărui obiect numai atâtea cheltuieli câte au fost necesare pentru producerea lui, pentruca să nu se încarce unele produse în favoarea altora.

In căutarea unei metode de calcularea prețului de fabricațiune, trebuie să se țină seamă de următoarele norme:

1. Suma cheltuielilor efectuate să fie complect repartizată.

2. Partea de cheltuieli imputată fiecărui obiect să fie verificată cu datele ce se pot extrage din contabilitatea întreprinderii și controlată cu imputările făcute aceluiași obiect în precedent.

3. Elementul ales ca bază de raport în reparație, să fie în legătură directă cu cât mai multe din elementele fabricațiunii.

4. Elementul de raport să fie cel mai stabil element de fabricațiune.

5. O metodă aleasă trebuie să fie întrebuințată mai mult timp pentruca să se poată face constatări comparative.

6. Să se organizeze fabricațiunea creindu-se diviziuni auxiliare.

7. Cheltuielile directe de fabricațiune să se repartizeze direct asupra produselor, iar cheltuielile indirecte, oridecâteori nu se pot urmări direct, să se repartizeze prin procente, luându-se ca bază un element stabil al fabricațiunii.

8. Să se găsească indicele de variație al prețului de fabricațiune în funcțiune de intensitatea producțiunei.

In legătură cu aceste norme au fost formulate mai multe metode pentru repartiția cheltuielilor indirecte.

1. *Metoda fișelor de urmărire.* Pentru determinarea prețului de fabricațiune special se întrebuințează fișele de urmărire. Ele urmăresc produsul dela intrarea materiei prime în fabricațiune. Fișa

*) Vezi Revista de Comerț și Contabilitate No. 4, pag. 190.

reprezintă un tablou purtător de indicațiuni și referințe asupra fiecărui produs și arată durata operațiunilor și cheltuelile efectuate pentru materia primă, materia accesorie, mâna de lucru și cheltuelile indirecte de fabricațiune. La eșirea din fabricațiune a obiectului, fișa trece în biroul de calculațiune unde este complectată și verificată cu datele extrase din contabilitate.

2. *Repartiția după un procent aplicat materiei prime.*

O imputație directă a cheltuelilor indirecte de fabricațiune în întreprinderile care produc multe și variate obiecte, fiind imposibilă, se recurge la ceeace se numaește cu termen technic „repartiția cheltuelilor în raport cu un element al fabricațiunii". Fiecare întreprindere își alege ca bază elementul cel mai stabil și în mai strânsă legătură cu celelalte elemente.

In întreprinderile cu proces de fabricațiune simplu și uniform se poate lua ca bază de repartiție costul materiei prime întrebuințată pentru fiecare produs. Iată cum se află prețul de fabricațiune:

Intreprinderea produce trei produse: A. B. C.

	A.	B.	C.
Costul materiei prime:	1.000	1.400	1.800
Salariul direct:	8.00	1.100	1.400
Total	1.800	2.500	3.200

Cheltueli indirecte de fabricațiune sunt pentru A+B+C = 3.000, care se repartizează proporțional cu costul materiei prime.

$$\frac{3.000 \times 100}{4.200} = 71{,}43\%$$

	A.	B.	C.
Cheltueli indirecte de fabricație:	714,30	1.000	1285,70
Prețul de fabricațiune al produselor:	2514,30	3.500	4485,70

3. *Repartiția după un procent aplicat salariilor directe.*

Cheltuelile indirecte de fabricațiune dintr'o perioadă de calculațiune se împart proporțional cu cheltuelile făcute pentru salariul direct încorporat în fiecare produs.

Intreprinderea produce trei produse: A. B. C. care costă:

	A.	B.	C.
Salariul direct	800	1.100	1.400
Materie primă	1.000	1.400	1.800

Cheltuelile indirecte de fabricațiune sunt pentru A+B+C = 3000

$$\frac{3000 \times 100}{3300} = 90{,}9\%$$

	A.	B.	C.
Cheltueli indirecte de fabricațiune :	727	1000	1273
Prețul de fabricațiune al produselor	2527	3500	4473

Această metodă de repartizare prezintă multe desavantaje.

Un produs lucrat cu mașina necesită foarte multe cheltueli indirecte și mai puține cheltueli pentru mâna de lucru.

Un produs făcut mai mult cu mâna decât cu mașina costă mai mult ca salariu direct și necesită mai puține cheltueli indirecte.

După această metodă produsului din urmă i se repartizează pe nedrept mai multe cheltueli indirecte de fabricațiune. Deci o repatiție neexactă.

4. *Repartiția după un procent aplicat deodată asupra materiei prime și salariului.* — Această metodă are avantajul că face o medie între rezultatul celor două metode precedente.

5. *Metoda de repartiție după numărul de ore productive.* — S'ar părea că această metodă este identică cu cea precedentă (3). In realitate este cu totul deosebită. Repartiția este făcută proporțional cu numărul orelor de muncă productivă ce conține fiecare produs, fără să țină socoteală de salariul plătit.

Intr'o perioadă de calculațiune cheltuelile indirecte de fabricațiune sunt $F = 100.000$ și numărul orelor de muncă productivă sunt $N = 10.000$. Fiecărui produs care conține $n = 10$ ore de muncă productivă, i se cuvine din cheltuelile indirecte de fabricațiune:

$$\frac{F}{n\text{-}N} = 10 \times \frac{100.000}{10.000}$$

La acestea adăogându-se cheltuelile directe de fabricațiune se obține formula:

$$\text{M. p.} + s + n\,\frac{F}{N} = \text{preț de fabricațiune}$$

Formula prețului de fabricațiune format după metoda de repartiție a costului salariului direct este:

$$\text{M. p.} + s + s\,\frac{F}{N} = \text{preț de fabricațiune}$$

F. = cheltueli indirecte de fabricațiune .

S. = costul salariilor directe într'o perioadă de calsulație.

s. = salariul direct pentru un produs.

Această metodă fără a fi cea mai bună răspunde criticilor aduse metodei precedente, care nu ține seamă de durata lucrului

în fabricațiune. Cu cât un produs are o durată mai îndelungată în fabricațiune, cu atât necesită cheltueli de fabricațiune mai mari.

Prin exemplul arătat mai jos se văd avantagiile și lipsurile acestei metode.

Uu produs este executat de un lucrător abil în cinci ore pentru 300 lei. Acelaș produs este executat de alt lucrător tot așa de abil în cinci ore pentru un salariu de 200 lei. Cheltuelile indirecte de fabricațiune pentru amândouă obiectele sunt 600 lei.

Repartizarea după metoda salariului direct.

Pentru produsul care costă 300 lei mâna de lucru se cuvin cheltueli indirecte de fabricațiune 360 lei.

Pentru produsul care costă mâna de lucru 200 lei se cuvin cheltueli indirecte de fabricațiune 240.

Această repartiție este neexactă pentru că amândouă produsele sunt lucrate în același număr de ore, în aceleași condițiuni de fabricațiune și necesită aceleași cheltueli indirecte de fabricațiune.

Dacă repartiția se face după numărul de ore al muncii productive cheltuelile indirecte de fabricațiune sunt pentru fiecare obiect câte 300 lei. In cazul acesta repartiție s'a făcut exact.

Se presupune că lucrătorul abil plătit cu 300 lei execută lucrul în cinci ore, iar cel plătit 200 lei fiind mai puțin abil execută același lucru în 8 ore.

Cheltuelile indirecte de fabricațiune vor fi mai mari pentru producerea obiectului din urmă, pentrucă se lucrează mai lent, necesită mai mult timp în fabricație, mașinile sunt ocupate un timp mai lung, în care se cere mai multă forță motrică, lumină supraveghere și întreținere.

Dacă s'ar face o repartiție după salariul direct, primului produs care consumă mai puține cheltueli de fabricațiune i s'ar repatiza o cotă mai mare, iar celui de al doilea, o cotă mai mică.

Repartiția făcându-se după numărul orelor, secundului produs, cum se prezintă cazul și în realitate, i se cuvin cheltueli indirecte de fabricațiune mai mari.

Repartiția pentru primul obiect $5 \times \frac{600}{13} = 231.$

Intreprinderea care întrebuințează lucrători neabili și cu salarii mici, produce cu un preț de cost ridicat:

Repartiția pentru al doilea obiect $8 \times \frac{600}{13} = 369.$

Repartiția proporțională cu numărul orelor de muncă produc-

tivă este mai exactă decât repartiția după salariul direct. Totuși ea nu ține seamă de factorul mașină, unelță sau instalație.

Intr'o întreprindere industrială se produce două obiecte: unul necesita 6 ore de muncă manuală și 4 ore cu mașina, iar altul 8 ore de muncă manuală și 2 ore cu mașina. După această metodă de repartiție, obiectului secund i se repartizează pe nedrept cheltueli indirecte de fabricațiune mai mari. Două obiecte au fost făcute în același număr de ore de muncă: unul a trecut 10 ore într'o mașină mare și altul 10 ore într'o mașină mică. Cheltuelile indirecte de fabricațiune cu toate că sunt aceleași, prin această repartiție, sunt prszentate egale. Criticile adusc dispar când se întrebuințează mașini stadardizate.

6. *Metoda de repartiție după orele de mers ale mașinei*

Cheltuelile indirecte de fabricațiune se împart proporțional cu numărul orelor de lucru ale mașinei sau instalațiunei întrebuințate pentru executarea produselor, procedându-se la fel ca în metoda precedentă. Acestei matode i se aduc critici ca și metodei precedente și anume: varietatea randamentului și cheltuelilor de întrebuințarea mașinelor.

7. *Metoda de repartiție după valoarea produselor.*

Cheltuelile indirecte de fabricațiune se împart proporțional cu prețul de vânzare obținut sau prețul curent. Se întrebuințează mai mult pentru sub-produse.

8. *Metoda de repartiție după taxa orară a mașinei*

Această metodă de repartiție nu ia ca bază de raportare un element izolat al fabricațiunei ca: materie primă, salariu plătit pentru muncă productivă, durata muncii productive sau durata trecerii unui produs printr'o mașină, ci reunește și coordonează toate elementele fabricațiunii, formând ceeace se numește *taxa orară a mașinei.* La prima vedere s'ar părea că metoda preconizată este greu de realizat și foarte complicată. Realitatea este alta. Taxa orară de mașină este formată din cheltuelile indirecte de fabricațiune făcute pentru o singură oră de funcționare a unei mașini, a unui grup de mașini, a unei instalațiuni sau a unui centru de producțiune.

Pentru determinarea taxei orare de mașină este nevoie de următoarele operațiuni practice;

a) Descrierea fiecărei cheltuieli indirecte de fabricațiune;

b) Totalizarea cheltuelilor indirecte de fabricațiune referitoare la mașină;

c) Precizarea numărului de ore în care funcționează fiecare mașină;

d) Cheltuelile înglobate într'o oră mașină, înmulțite cu numărul orelor de funcționare, trebue să corespundă cu totalul cheltuelilor indirecte de fabricațiunea, necesare funcționării mașinei;

Din cheltuelile de fabricațiune trebue să se aleagă partea consumată de fiecare mașină în timpul perioadei de calculație. A trece greșit o cheltueală de fabricațiune, asupra unei mașini înseamnă a falșifica adevăratul preț de funcționare al mașinei.

Cheltuelile indirecte de fabricațiune referitoare la o mașină sunt de 3 feluri:

a) Cheltueli generale de fabricațiune;

b) Cheltueli speciale fiecărei mașini;

c) Un supliment de cheltueli menit să acopere erorile ce se fac cu fixarea orelor de funcționare;

a) In prima categorie intră cheltuelile referitoare la clădirea întreprinderii: cheltueli de întreținere, reparație, curățire, asigurare, amortisment și eventual chirie; apoi cheltueli referitoare la forță motrică, luminat, fncălzit;

Cheltuelile referitoare la clădire se împart asupra diferitelor centre-mașină raportând suprafața sau capacitatea de încăperi a fiecărui centru-mașină la suprafața porțiunei cuvenită serviciului de fabricațiune. O întreprindere care necesită 600000 lei cheltueli referitoare la clădiri are o suprafață de 4000 m², din care 2000 m². sunt destinați serviciilor fabricațiunii, iar restul de 2000 m². sunt destinați serviciilor auxiliare, administrației și serviciului de vânzare. Dacă suprafața ocupată de mașină al cărui preț de funcționare vrem să-l aflăm, este de 100 m²., partea respectivă de cheltueli este de:

$$\frac{S}{Sf} \cdot X = \frac{100}{2000} \cdot 300.000 = 15.000$$

S = suprafața centru mașină.

Sf = suprafața ocupată de serv. fabric.

X = cheltueli indirecte de fabricațiune, referitoare la clădirile serviciului de fabricațiune.

Cheltuelile referitoare la încălzit, luminat, forță motrică, laboratoare și transporturi, se împart în raport cu serviciile furnizate pentru fiecare mașini-centru.

b) In a doua categorie intră cheltuelile indirecte de fabricațiune necesare fiecărui centru-mașină, cum sunt: cheltueli de întreținere,

curățire, reparație înlocuirea pieselor de schimb, amortisment, salariul personalului de conducere. Deasemeni intră cheltuelile de fabricațiune mărunte care se repartizează asupra centrelor-mașini după capacitatea lor de producție.

c) In ultima categorie intră un procent de cheltuieli aproximativ fixat pentru a acoperi definitiv sau în parte cheltuelile de fabricațiune nerepartizatizate asupra obiectelor produse din cauza numărului de ore prea mic în care a funcționat mașina;

După ce cheltuelile necesare unui centru-mașină au fost stabilite, se împarte la numărul orelor de funcționare și astfel se capătă taxa orară a mașinei. Dacă aceasta calculațiune s'a făcut cu preciziune, se poate atinge cel mai înalt grad de exactitate în determinarea prețului de fabricațiune.

Cheltuelile indirectc de fabricațiune cuvenite unei mașini într'o perioadă de calculațiune sunt 30.000, iar numărul orelor de funcționare în aceași perioadă sunt 500.

Taxa orară a celei mașini este de $\frac{30.000}{500} = 60.$

O altă mașină necesită cheltueli indirecte de fabricațiune 20.000, iar numărul orelor de funcționare sunt 100.

Taxa orară a mașinei este de $\frac{20.000}{100} = 200$

Un obiect trece succesiv prin ambele mașini. Prin prima parcurgând 8 ore, iar prin a doua 4 ore. I se va repartiza:

$60 \times 8 + 200 \times 4 = 1280$, cheltueli indirecte de fabricațiune.

Printr'o astfel de repartiție toate cheltuelile consumate sunt repartizate. Se întâmplă câteodată, ca mașina să funcționeze un timp mai scurt sau mai lung decât cel prevăzut. In acest caz nu se pot acoperi chetuelile de fabricațiune efectuate cu taxa orară fixată.

Mai sus s'a arătat că taxa orară a unei mașini care lucrează 100 ore este de 200 lei. Cu această taxă orară se pot acoperi cele 20.000 lei cheltueli indirecte de fabricațiune:

$$100 \times 200 = 20.000 \text{ lei}$$

Dacă mașina lucrează numai 95 ore, cu taxa orară de 200, se vor acoperi numai 19000 lei din cheltuelile de fabricațiune:

$$95 \times 200 = 19000 \text{ lei}$$

Iată un deficit de 1000 lei care se va adăoga la sfârșitul perioadei pentru complectarea cheltuelilor consumate.

$$\frac{1000}{100} = 10$$

In acest caz obiectul care valorează 190 lei i se adaugă 10 lei cota suplimentară.

Mașina lucrând în loc de 100 ore, 105 ore, cu taxa orară fixată de 200 lei, se acoperă nu 20.000 lei, ci 21.000 lei

$$105 \times 200 = 21.000$$

Dacă în realitate cheltuelile rămân aceleași taxa orară nouă se reduce la taxa orară stabilită care rămâne de bază pentru calcul.

Prețul de fabricațiune este egal cu taxa orară înmulțită cu numărul orelor de funcționare ale mașinei pentru fiecare produs, plus costul materiei prime și salariul direct.

Astfel formulată, acestei metode nu i se pot aduce critici decât în cazul unei fixări nereale a numărului orelor de funcționare și a omisiunei unor elemente de a intra în totalul cheltuelilor referitoare la mașină.

Dr. ION AL. PETRESCU
Ad-tor Financiar Argeș

UZINELE METALURGICE UNITE
„TITAN, NADRAG, CALAN"
S. A. R.

Tablă neagră, galvanizată, decapată, dublu decapată, cu rezistență, **albă,** plumbuită, **ondulată.**
Fier cerc, comercial, beton profilat.
Fier cerc laminat la rece.
Cazane și **radiatoare** „Calan" pentru încălziri centrale.
Băi de fontă emailată „Record".
Articole sanitare negre și emailate.
Tuburi și **accesorii** de fontă pentru canalizare.
Tucerie comercială.
Mașini de **gătit** și **sobe** „Vesta".

Articole noui:

Cilindrii din fontă dură pentru laminat tablă.
Mese și **capace** de **recoacere** din oțel rezistente la temperaturi înalte.
Cărămizi și **pământ refractar.**

Contabilitatea cu fișe

— Un nou model de Jurnal —

Prin jurnalul pe care îl preconizăm urmărim a realiza, în primul rând, reducerea muncei personalului contabil, asigurarea unei mai mari exactități în toate lucrările de contabilitate, economie în cheltuelile de imprimate și posibilitatea de a avea în orice moment toate lucrările la curent.

Pentru o și mai ușoară înțelegere, dăm, ca exemplu, o pagină din jurnalul unei mari firme angrosiste de coloniale.

Jurnalul poate îndeplini toate condițiunile cerute de lege : poate fi numerotat, parafat, șnuruit și sigilat. Mijlocul lui, — unde poate fi legat, — va putea fi înaintea coloanei 1), adică înaintea denumirii conturilor în care se operează, sau după coloana 3), sau chiar înainte de coloana i). Deci, mărimea jurnalului depinde de numărul conturilor, sau grupelor de conturi, care trebue să fie în partea stângă, care, la rândul lor, depind de necesitățile întreprinderei, cum și de mărimea care urmează a se da coloanelor de explicații.

După experiența care am făcut-o, mărimea jurnalului închis poate varia dela 30×36 cm. până la 36×46 cm., adică maximum de aceiași lățime cu un jurnal normal și poate ceva mai scurt. Poate avea până la 43 rânduri și, după felul cum preconizăm a se opera în el, **poate cuprinde mult mai multe operațiuni, respectiv mult mai multe articole, decât un jurnal normal din contabilitatea italiană.**

Pe partea dreaptă se află jurnalul propriu zis, având coloane aparte pentru denumirea conturilor principale și analitice, coloană pentru numărul acestor conturi, (coloană care la jurnalul italian este pentru trecerea paginei din cartea-mare a contului, sau din registrul analitic) coloane pentru dată, pentru explicații asupra debitării, explicații asupra creditării și apoi coloane pentru sume : separat pentru sumele debitate și separat pentru cele creditate ; separat pentru conturile analitice și separat pentru conturile principale. Aceste din urmă două coloane servesc în acelaș timp și de coloane de sume pentru jurnal, debitate și creditate.

Pe partea din stânga avem coloane pentru conturile principale (de cartea-mare), la fel ca la jurnalul american. Dacă în-

treprinderea are prea multe conturi principale, atunci acestea sunt grupate mai multe într'o coloană, eventual cum sunt grupate și în bilanț.

Sub pagina din dreapta a jurnalului se așează un carton presat, special, (sau o placă de aluminiu, sau o tablă de metal inoxidabil, pentru cei ce vor să facă ceva lux), peste aceasta se așează o foaie specială de indigo, peste care se așează foaia de jurnal. Peste foaia de jurnal, în dreptul spațiului rezervat în acest scop (între coloanele 3 și 4), se aplică o linie de metal specială, care vine prinsă la capete de marginea de sus și de jos a cartonului printr'un anumit dispozitiv. Aceasta servește pentru ca fișa, atunci când va fi așezată sub pagina de jurnal, să se oprească exact sub coloanele și rândurile pe care avem de scris.

In felul acesta jurnalul este gata pentru trecerea operațiunilor. Având actele în față, se începe contabilizarea. Actele pot fi contabilizate direct în jurnal, sau se face mai întâi strața. In ultimul caz, strața trebue să aibă acelaș format cu jurnalul, însă fără conturile, sau grupele de conturi, din partea stângă.

Presupunem că avem cazul unei întreprinderi mari și deci conturile vin strânse în grupe de conturi, și voim să cunoaștem operațiunile pe grupe de conturi, pentru a avea permanent un bilanț brut (Rohbilanz), apoi, pe conturi principale și la urmă pe conturi analitice (de auxiliar sau subdiviziuni).

Trecem pe primul rând, în coloana 1), contul principal care voim să-l debităm, apoi în coloana 2) contul principal care se creditează ; sub acestea, în debit și credit, după cum este cazul, conturile analitice debitoare și creditoare.

Inainte de a începe să trecem specificarea operațiunilor, în coloanele 4—12, **luăm din clasorul cu fișe, fișa primului cont analitic debitor a cărui denumire am trecut-o în coloana I) : o fixăm sub foaia de jurnal, între foaia de indigo și carton.** (Indoind puțin la un colț, sus sau jos, în dreapta, fila jurnalului și foaia de indigo, fișa alunecă ușor sub acestea). Potrivim fișa cu rândul ei liber sub rândul liber din jurnal, pe care avem de scris explicația debitării. (Grație dispozitivului cartonului, acest lucru se face cu o mare ușurință, foarte repede și foarte exact). Trecem în coloanele 4 și 5 data, în spațiul de deasupra linioarei, rezervat anume în acest scop ; trecem în coloana 6)

specificarea, sau explicația debitării și apoi, în coloana 8), suma ce se debitează.

In momentul când am scris toate acestea în jurnal, au apărut și în fișa contului analitic.

Terminând cu jurnalul, trecem în fișă, în coloana 13, „pagina" din jurnal, deasupra numărului „rândului" din jurnal, pe care s'a trecut operațiunea. Facem soldul în fișă, în funcție de soldul precedent ; trecem în coloana 15) din fișă, specificarea : „D", dacă soldul este debitor, sau „C", dacă este creditor. Cu această ocazie, făcând soldul contului, la proxima operațiune, când vom aranja fișa sub pagina jurnalului, vom putea ști care este rândul liber din fișă, pentru a-l fixa exact sub rândul liber al jurnalului.

Inainte de a scoate fișa și a o pune la loc în clasor, trecem în coloana 3 a jurnalului, deasupra linioarei pusă în acest scop, numărul fișei, respectiv numărul contului analitic. Scoatem fișa și o punem la loc.

Luăm fișa contului analitic creditor și procedăm în același fel ; numai că acum, trecem explicația în coloana 7., iar suma în coloana 9. In coloanele 4 și 5 trecem data, sub linioara prevăzută în acest scop. In coloana 3, trecem Nr. contului, dedesubtul linioarei.

După ce am trecut toate operațiunile conturilor analitice, trecem la operarea în conturile principale.

Luăm fișa contului principal debitor, o fixăm în același fel sub foaia de jurnal, cu rândul liber în dreptul rândului din jurnal pe care s'a scris (în col. 1) denumirea contului principal ; punem data, scriem în col. 6. „La.... (denumirea contului principal creditor)" **și apoi coborâm fișa, cu același rând liber, în dreptul rândului liber pe care s'a trecut ultima sumă debitoare la ultimul cont analitic.** Trecem în coloana 10) totalul sumelor debitate la conturile analitice. Facem soldul contului pe fișă, trecând în același timp, în coloanele respective, pagina supra rândul din jurnal și mențiunea dacă soldul este debitor sau creditor. Trecem în coloana 3), pe rândul unde s'a scris denumirea contului principal și deasupra linioarei pusă în acest scop, numărul fișei, respectiv numărul contului principal. Scoatem fișa și o punem la loc. (In clasor fișele pot fi aranjate pe grupe și anume : în față fișele conturilor analitice, iar la urma lor fișa contului principal).

Procedăm în acelaș fel și pentru operarea în contul (sau conturile, dacă sunt mai multe) principal ce se creditează, numai că acum vom trece sumele în coloana 11), iar data și numărul contului vor fi trecute sub linioarele prevăzute în acest scop, în coloanele respective.

Repartizăm sumele trecute în col. 10) și 11) în coloanele grupelor de conturi, din partea stângă.

După puțină experiență toate aceste operațiuni se fac cu o mare rapiditate și orice contabil poate lucra cu ușurință după acest sistem, deoarece trecerea operațiunilor merge în aceiași ordine ca și la contabilitatea obișnuită cu jurnal italian : conturile principale, conturile analitice, explicațiile, sumele parțiale, sumele totale debitoare-creditoare, etc.

In cazul când un cont principal nu are conturi analitice, — cum este contul „Casa", — explicațiile la celălat cont pot fi trecute peste tot spațiul rezervat în col. 6—7. Deasemenea, explicațiile pot fi trecute și pe 2—3 rânduri.

Odată cu trecerea ultimei cifre în jurnal, sutem la curent cu toate contabilizările, în toate conturile : analitice, principale și grupe de conturi ; de dată ce s'a egalizat coloana sumelor debitoare cu coloana sumelor creditoare din jurnal, suntem absolut siguri că am operat exact absolut în toate conturile și nu mai avem nevoie de nici o balanță de verificare sau situație de control. Totul apare clar, exact, rapid, economic și simplu.

Cu o singură trăsătură de condeiu am făcut trecerile în jurnal și în toate celelalte conturi, așa că nu mai este nevoie de nici o transcriere. **Este știut că transcrierile sunt sursa erorilor.**

Din experiență proprie m'am convins că timpul necesar pentru contabilizarea unor acte după acest sistem, reprezintă aproximativ cam jumătate din timpul necesitat de metoda italiană (cu jurnal, maestru și registre analitice separate) și cam cu 25% mai puțin decât timpul necesitat de alte sisteme de contabilitate cu fișe.

In plus, nu este nevoie de nici un aparat de grupat pe conturi principale, așa cum se uzitează în alte metode cu fișe.

Desfacerea operațiunilor pe conturi analitice, poate merge foarte departe, pentru societățile care au nevoie de acest lucru în calcularea cât mai precisă a rentabilității, deoarece orice

sumă tot o singură dată vine scrisă, când este trecută în jurnal.

Avantajele contabilității cu fișe devin și mai importante ca până în prezent.

In metoda ce-o preconizăm în prezent, jurnalul apare scris cu cerneală. Trecerea se poate face cu tocul special cu peniță tare cu vârful de iridiu, penițe speciale pentru indigo, sau chiar cu creionul chimic. Se poate ca partea din stânga liniei de fixare să fie scrisă cu peniță obișnuită, iar partea din dreapta cu creion chimic special pentru indigo.

După șrtață se poate lucra mult mai bine, explicațiile putând fi conceptate în prealabil într'o formă cât mai scurtă și mai concisă.

Fișele pot fi de hârtie simplă, hârtie mai tare, sau chiar hârtie groasă sau carton subțire. Pe marginea de sus pot avea tipărite diferite semne sau litere care ne servesc la aranjare fișelor în clasor, fără a mai avea nevoie de alte semne de metal sau celuloid întrebuințate în alte metode cu fișe. Tăind cu o foarfecă, sau cu o lamă, semnele de prisos și lăsând numai cele de care avem nevoie, putem aranja fișele în ordinea conturilor, în ordine alfabetică, etc. Tipărindu-le pe hârtie de diferite culori le putem aranja în clasor pe conturi de activ, conturi de pasiv, de rezultate și conturi de ordine, etc., etc.

Deasemenea, fișele clienților, furnizorilor sau conturilor curente, având tipărite pe marginea de sus alfabetul, tăind literile de prisos și lăsând numai litera cu care începe denumirea contului analitic, le putem aranja în clasor în ordine alfabetică, având în felul acesta un repertor permanent foarte ușor de întrebuințat. Tot acestea mai pot avea, sub alfabet, tipărite zilele lunei (dela 1—31) și lunile (I—XII), iar cu ajutorul unor indicatori mici de metal, (așa zișI „Reiter"-i) fixați în dreptul zilelor și lunilor respective, ne putem forma un scadențar permanent foarte evident și ușor de ținut la curent.

In întreprinderile importante, unde rentabilitatea este urmărită foarte de aproape, caşi orice mișcare a patrimoniului, fișele sunt recapitulate într'un registru legat, trecându-se totalul la începutul lunei, totalul operațiunilor din cursul lunei și apoi totalul la sfârșitul lunei. Continuându-se astfel în fiecare lună, se obține o contabilitate dinamică care este o oglindă a întreprinderei. Pentru o evidență mai clară, totalurile din

cursul lunei sunt trecute în cerneală roșie iar cele dela sfârșitul lunei, — adică cu totalul lunei precedente, — se trec în cerneală neagră.

Schimbări care se pot face în formularul de jurnal.

Pentru cazul că avem conturi principale puține, care pot fi cuprinse în cele 8—10 coloane din partea stângă, atunci putem suprima două din cele patru coloane de sume din partea dreaptă a jurnalului, lăsând numai două, care vor reprezenta coloane pentru sumele debitate și creditate în conturile analitice și în acelaș timp și coloane de sume debitoare și creditoare pentru jurnal. In felul acesta avem un jurnal american cu fișe, cu operarea simultană în jurnal și în contul analitic și apoi cu repartizarea sumelor pe conturi principale.

Se poate lăsa numai câte o coloană pentru denumirea conturilor și pentru explicații. In acest caz se trec mai întâi conturile debitoare cu explicații asupra naturii debitării, — când sunt trecute și în fișe, — și apoi, pe rândurile următoare, se trec conturile creditoare.

Pentru numărul fișei, sau al contului, și pentru trecerea datei, se pot lăsa coloane separate pentru conturile debitoare și separat pentru cele creditoare ; sau, separat pentru conturile analitice și separat pentru conturile principale. Col. 15 poate fi și înaintea col. 14.

Se pot suprima complet coloanele din stânga pentru trecerea sumelor pe conturi sau grupe de conturi și să rămâie numai jurnalul propriu zis, la fel cu cel italian, însă cu operarea simultană în jurnal, în conturile analitice și în conturile principale.

Se poate tipări numai cu o singură coloană pentru trecerea denumirii conturilor principale și analitice, în stânga și dreapta, în mod obișnuit, iar înainte de trecerea explicațiilor operațiunilor, se vâră fișa contului respectiv sub foaia de jurnal și operațiunea apare și în contul respectiv.

Sumele totale pentru trecerea în conturile principale, pot fi adunate pe ultimul rând, unde s'a trecut ultima sumă a contului analitic, sau pe rândul unde s'a trecut explicația „La....” sau „Prin...”.

Cu indigouri speciale în anumite cazuri, se pot trece operațiunile simultan în mai multe fișe : în fișa contului debitor și

N.B. O pagină din jurnal cu file cu operarea simultană (prin aceeași trăsătură de condeiu): în jurnal și contul analitic și în contul principal și cu repartizarea sumelor pe grupe de conturi de Bilanț

N.B. Încă 4-6 conturi adică 8-10 în total, - respectiv, grupe de conturi

rândul	Capital și Fonduri debit	Capital și Fonduri credit	Creditori debit	Creditori credit	Tranzitori debit	Tranzitori credit	Conturi de ordine debit	Conturi de ordine credit	CONTUL debitor	CONTUL creditor	Nr. fișei D/C.
1									Mărfuri	Furnizori	4/8
2									Orez	Soc. „Columbus" Galați	45/89
3									Zahăr	Soc. „Mars" București	47/815
4				755 000					Cafea	Firma „Galadela" Brăila	48/845
5									Urmatori	Mărfuri	/4
6									Clienți		3/
7									I. Popescu Iași	Untdelemn	39/46
8									V. Păunescu - Ploești	Zahăr	32/47
9									C. Zaharescu-Pitești	Făină grâu - lux	318/49
10									Casa	Orez	1/45
11									Furnizori	Casa	20/1
12			400 000						Soc. „Mars" București		815/
13									Chelt. Ad-ție	Casa	6/1
14									Salarii		61/
15									Porto		69/
16									Casa	Reținerі salarii	1/9
17						3 460				Impozite salarii	/92
18									Cambii Gaj	Dep. Cambii gaj	20/30
19							150 000	150 000		C. Zaharescu	/308
20									Dobânzi și Comis.	Conturi curente	7/
21									Dobânzi	Banca Centrală - București	71/15.4
22									Comisioane		72/
23											/
24											/
25											/
26											/
27											/
28											/
		55 400 000	19 475 932	45 086 045	1 493 476	1 632 856	13 475 500	13 475 500			
	g		h.		i		j		1.	2	3

Spațiu reservat pentru fixator.

67

193_ Z.	L.	Specificarea debitări	Specificarea creditări	Auxiliar debit lei	Auxiliar credit lei	Cartea-Mare și Jurnal debit lei	Cartea-Mare și Jurnal credit lei	rândul	P./r.	Sold lei	D./C.
1	IV	La Furnizori	Prin Mărfuri					1			
1	IV	Fact. Columbus 5000 Kg. a 25 lei	Factura din 25.III.1937	125 000 -	125 000 -			2			
1	IV	Fact. Mars 20.000 Kg. a 24 lei	Factura din 31.III.1937	480 000 -	480 000 -			3			
1	IV	Fact. Galadela 1000 Kg. a 150 lei	Factura din 1.IV.1937	150 000 -	150 000 -	755 000 -	755 000 -	4			
3	IV		Prin Următori					5			
3	IV	La Mărfuri						6			
3	IV	Factura nof. din 3.IV.1937	100 Kg a 22 lei	2 200 -	2 200 -			7	70/16	1 000 000 -	C
3	IV	Factura nof. din 2.IV.1937	500 Kg a 26 lei	13 000 -	13 000 -			8	4/4	1 500 000 -	C
3	IV	Fact. nof. din 3.IV.1937 prin C.F.R.	9800 Kg. a 8 lei	78 400 -	78 400 -	93 600 -		9	15/27	1 250 000 -	C
3	IV	La Mărfuri	50 Kg. a 28 lei detail		1 400 -	1 400 -	95 000 -	10	18/2	1 050 000 -	C
4	IV	La Casă	Prin Furnizori					11	19/17	1 150 000 -	C
4	IV	Achitat în contul datoriei nof.		400 000 -		400 000 -	400 000 -	12	19/23	800 000 -	C
5	IV	La Casă	Prin Chelt. Ad.ție					13	24/9	700 500 -	C
5	IV	Stat salar Martie 1937		45 000				14	35/1	650 500 -	C
5	IV	Francare dela 15.III-1.IV.1937		345 -		48 345 -	48 345 -	15	35/26	500 500 =	C
5	IV	La Rețineri salarii	Prin Casă					16	38/28	425 500 -	C
5	IV		Rețineri stat pe Martie		3 460 -	3 460 -	3 460 -	17	54/3	375 500 -	C
6	IV	La Dep. Cambii Gaj	Prin Cambii Gaj					18	55/16	500 800 -	C
6	IV		3 ef. - 50.000 ac. 30.VI.1937		150 000 -	150 000 -	150 000	19	58/20	550 800 -	C
6	IV	La Conturi curente						20	59/24	450 376 -	C
6	IV	Extr. Ct. B-ca Cent. 31.III.1937	Dob. Extr. Ct. 31.III.1937	14 575 -	14 575 -			21	67/21	464 951 -	C
6	IV	Extr. Ct. B-ca Cent. 31.III.1937	Comision Extr. Ct. 31.III.1937	1 800 -	1 800 -	16 375 -		22	67/22	466 751 -	C
								23	—		
								24	—		
								25	—		
								26			
								27			
								28			
			Total								
			Report precedent			229 188 802 =	229 188 802 -				
			De reportat								
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

Placa de aluminiu

Fișa Cont analitic

C.

Nr. 15/4 Pg. 1
Contul Conturi C-nte
Grupa Creditori

23.3.1937
Cernăuți, Str. Basarabiei 39

în fișa contului creditor ; în fișă contului principal și în fișa contului analitic.

Unele coloane se pot inversa, în partea stângă sau dreaptă a coloanei rezervată liniei de fixarea foii de jurnal.

Coloanele 1—12 pot fi trecute și în partea stângă a jurnalului, înaintea conturilor ; în acest caz, col. 1—3 trec după col. 12 (după care va veni spațiul rezervat pentru fixator), iar fișele vor avea în partea stângă prevăzute col. 13—15.

In coloanele pentru explicații se pot rezerva alte coloane pentru cantități, atât la debit cât și la credit, în cazul când se dorește a se avea și contabilitatea în materiale în același jurnal.

In întreprinderile mari se poate lucra cu mai multe jurnale : jurnal separat pentru operațiunile de casă, pentru operațiunile de cont curent, materiale sau mărfuri, etc. In acest caz se fac clasoare separate pentru fișele conturilor clienților, partizilor de mărfuri, etc.

Toată răușita depinde de felul cum va fi făcută organizarea și de planul conturilor.

Tot dispozitivul necesar acestui sistem nu costă câteva sute de lei.

Pentru întreprinderile cu sucursale, jurnalul sucursalei poate fi făcut în dublu, cu indigo, din care un exemplar se poate expedia zilnic, săptămânal, sau lunar la centru, pentru verificare și înglobare în contabilitatea centralei, când se contabilizează totalurile pe conturi principale, sau grupe de conturi.

Deasemenea, fișele clienților (sau partizile de materiale, în cazul întreprinderilor care urmăresc dela centru cum se face lichidarea materialelor la sucursale, sau subunități), pot fi făcut în dublu, din care un exemplar se închide și se expediază clientului ca extras de cont trimestrial.

Cunosc o instituție la care, având contabilitate cu fișe, **printr'o singură trăsătură de condeiu se execută patru operațiuni :** se scrie jurnalul, se scoate un exemplar de jurnal pentru centrală, se trec operațiunile la conturile clienților și se scot extrasele de cont trimestriale ale clienților.

Cu ceva schimbări în ultimile coloane ale jurnalului și ale fișei și cu schimbări în dispozitivul de fixarea fișei (un dispozitiv foarte bun îl are reprezentanța unei contabilități cu fișe din București), acest jurnal se poate acomoda foarte bine

și în cazul când fișa se suprapune jurnalului și când fișa apare scrisă în cerneală, iar jurnalul cu indigo.

Jurnalele cu fișe se pot acomoda foarte bine — și sunt chiar cele mai nimerite — la necesitățile întreprinderilor și instituțiilor care, având operațiuni multe, dar uniforme, și neavând un contabil specialist, nu țin contabilitate în partidă dublă la sub unitățile lor, ci numai la centru. Mă refer la ocoalele silvice, ferme, depozite de materiale, micile instituții sau întreprinderi publice, etc., unități care au numai încasări de venituri și plăți de cheltueli bugetare și acestea evidențiate pe articole, capitole, etc., sau numai intrări și eșiri pe materiale.

In acest caz nu este nevoie de a se întrebuința decât două registre : un jurnal de casă și un jurnal de materiale, așa cum prevede și Legea Contabilității Publice, ținute după sistema contabilității simple.

Operațiunile sunt trecute zilnic în aceste jurnale, în ordinea chitanțelor, bonurilor de eliberare, sau borderourilor de vărsare. In momentul când se trece operațiunea în jurnal, se trece și în fișa articolului bugetar de venituri sau cheltueli, sau în fișa partizei de materiale. Zilnic, săptămânal, la zece zile, sau lunar, un exemplar de jurnal se poate expedia centralei pentru verificare și contabilizare în partidă dublă. La jurnal se poate anexa și un tablou recapitulativ al tuturor intrărilor și eșirilor operate pe partizi, iar totalul acestui tablou va trebui să fie conform cu totalurile arătate de jurnal. (Deasemenea, se pot anexa și exemplarele copii depe chitanțe și bonuri, pentru verificarea în amănunt a tuturor eșirilor). In acest caz, într'o parte a jurnalului se trec operațiunile cu toate amănuntele : Nr. chitanței sau bonului de eșire, modalitatea intrării sau eșiri, cantități, prețurile unitare și sumele totale, adică ceiace este necesar să apară și în fișă, iar într'o parte se prevăd coloane pentru repartizarea sumelor pe modul de realizare (pe bani gata, pe credit, etc.), sau pe capitole bugetare, sau și una și alta.

Toate lucrările pot fi ținute la curent cu mare ușurință, nu mai este nevoie de nici o transcriere, care întârzie înaintarea lucrărilor, le complică și dă naștere la multe erori și omisiuni.

In special în contabilitatea silvică, contabilitatea cu fișe este singura care poate corespunde cerințelor de ordin silvic și economic.

Conceptând și aranjând fișele după un plan bine studiat, se pot avea cele mai multe date statistice și economice, atât de necesare în gospodăria silvică. Se poate urmări executarea amenajamentului chiar în timpul unei întregi subperioade și se poate urmări executarea programului de lucru cu o ușurință demnă de admirat. Se pot urmări toate fazele prin care trece materialul, sau actele de punere în exploatare, din momentul când trebuia estimat și până la lichidare, pe păduri, serii, parchete, produse principale (suprafețe și cantități, codru cu tăieri rase, succesive și grădinărit — extrageri de arbori, — crâng simplu și crâng compus), produse secundare, produse accidentale și produse accesorii ; antrepriză, sau regie, lemn de foc, cantități pe sortimente și valori unitare și totale de cost și de vânzare.

Și toate acestea numai cu o singură trăsătură de condeiu și un singur imprimat, care este fișa actului de estimație, ce se poate aranja în clasor pentru a corespunde oricăror scopuri.

Numai aruncându-ne o privire asupra clasorului cu fișe vom putea extrage orice situație în minimum de timp și cu minimum de muncă, pentru a ști :

1. Ce prevede amenajamentul și ce s'a executat ;
2. Ce prevede programul anula de lucru și ce s'a executat ;
3. Ce acte de punere în valoare s'au întocmit și ce mai sunt de întocmit ;
4. Ce s'a exploatat și ce mai este de exploatat ;
5. Ce s'a vândut și ce mai este disponibil de vânzare ;
6. Ce cheltueli s'au făcut cu administrația, cu regia și cu ameliorare domeniului forestier, iar evidența împăduririlor va putea fi ținută până la convingerea că lucrarea a răușit complet.

Din punct de vedere administrativ și silvic se va putea ști în orice moment, pentru fiecare parchet, lot, etc. ;

1. Dacă și când s'a înaintat actul de punere în valoare ;
2. Dacă și când s'a aprobat actul de punere în valoare ;
3. Dacă și când s'a început tăierea ;
4. Dacă și când s'a depus actul de inventariere ;

Dacă și când s'a aprobat ;

etc., etc., până la

15. ordinul de aprobarea lichidării acelui act, când se va considera partida lichidată, iar fișa respectivă se va clasa între

fișele lichidate. Toate acestea cu cea mai mare exactitate, fiind în angrenajul contabilității în partidă dublă, care exclude erorile și omisiunile și cu toate că această contabilitate va fi ținută chiar numai la centru.

Expunând un plan sumar pentru organizarea unei contabilități silvice cu fișe, unor domni ingineri silvic, au numit această contabilitate drept „cheia contabilității silvice".

Un avantaj de cea mai mare importanță este și acela că o asemenea contabilitate, având numai două registre, va putea fi ținută cu aceiași ușurință de un brigadier de gestiune (un brigadier contabil, denumire improprie și contrară legilor) ca și de un contabil specialist.

Idealul însă, va fi ajuns atunci când se va introduce contabilitatea științifică, în partidă dublă, și când cu un singur registru, așa cum preconizăm, un singur contabil va putea furniza conducătorului ocolului date care îi vor fi de cel mai mare folos în realizarea unei administrații model și a unei rentabilități cât mai mari.

Până atunci însă, se poate organiza o contabilitate raționalizată cu mai puține pretenții, conform cerinților administrației, pregătind între timp terenul atât pentru formarea personalului necesar, cât și pentru inițierea conducătorilor în această știință, pentruca la timp să poată ști să se folosească de o contabilitate și mai bună, de contabilitatea științifică.

Aceleași avantaje le oferă contabilitatea cu fișe și în contabilitate agricolă și în cea industrială, unde urmărirea prețului de cost și a rentabilității poate fi ținută foarte în deaproape.

Critică contra contabilității cu fișe am auzit numai din partea celor care n'au lucrat absolut deloc cu fișe. Prima critică care o fac este aceia că fișele se pot pierde, sau că în fișe nu se pot trece coloane pentru anumite sub diviziuni necesare unor conturi. Aceste argumente le descopăr nepriceperea. Fișele nu se pot pierde deoarece sunt păstrate într'un clasor, sub cheie, sunt trecute în ordine numerică, sau după „planul conturilor" într'o condică-repertor și chiar dacă s'ar pierde, pot fi foarte ușor reconstituite după registrul jurnal care conține absolut toate elementele necesare unei reconstituiri. In fișe nu este nevoie să se deschidă alte coloane pentru subdiviziuni, de oarece pentru orice subdiviziune se face o fișă și aceasta numai atunci când este necesar și nu ca în contabili-

tatea obișnuită când registrele se tipăresc cu o mulțime de coloane și numai o parte sunt întrebuințate.

In plus, la sfârșitul anului fișele pot fi legate într'o anumită ordine, așa că la urmă se ajunge tot la registru legat, însă, numai după ce în cursul anului ne-am realizat scopul urmărit într'un mod foarte practic.

Contabilitatea cu fișe, atât de răspândită în țările din apus și din America, unde este apreciată la justa ei valoare, trebue studiată mai îndeaproape și introdusă cât mai mult și la noi. Metoda italiană este prea greoae, necesită prea multă muncă și prea multe cheltueli cu imprimate și zeci de registre legate, care trebuesc schimbate în fiecare an, cu reportarea unor conturi prin tot registrul, în timp ce pe alte pagini nu s'a scris decât un singur rând, cu repertoare și scadențare separate și cu transcrieri și situații dese de control. Am avut însă ocazia să văd colegi cu studii superioare cărora le era complet necunoscută contabilitatea cu fișe, iar alții, cunoscători din practică numai a sistemului italian, nepăsători la munca istovitoare a subalternilor lor, la interesele instituțiilor la care servesc și refractari oricăror perfecționări care cer muncă și gândire, nici nu vor să li-se discute despre așa ceva.

Totuși, și în contabilitate se pot face o mulțime de perfecționări, — și chiar se fac, — reducând munca personalului, asigurând o mai mare exactitate și făcând-o și mai de folos instituției care o are și economiei generale a țării.

Cernăuți, Mai 1937. **CONSTANTIN D. DĂNILĂ**

LUCRĂRI CONSULTATE:

1. *Andrei I. Gheorghiu*, Raționalizarea lucrărilor de contabilitate: „Metoda Ruf". București 1934.

2. La Pratique de la Comptabilité Ruf.

3. *Dr. Richard Baum*, Neuzeitliche Buchhaltungsmethoden, Berlin 1935.

4. *Dr. Iosef Robens*, Rationalisierung der Buchungsarbeit, Leipzig 1929.

5. *Karl Bott*, Durchschreibe-Buchführung, Hamburg 1934.

6. Das „Momentjournal" von Rudolf Reinisch, Wien 1931.

7. Die „Definitiv" — Kontrollbuchhaltung.

8. Die „Taylorix"-Buchhaltung.

De la Consiliul Superior
al Corpului Contabililor Experți și Autorizați

Sâmbătă 15 Mai a. c. s'a ținut ședința plenară a Consiliului Superior. Au participat d-nii : Gr. L. Trancu-Iași și Sp. Iacobescu, Prof. la Academia Comercială, I. Manoilescu, director general la Banca Temișana, Gh. Ionescu, inspector general B. N. R., P. Firică, vice-președintele Camerei de Comerț din Chișinău, prof. Costache, dr. P. Drăgănescu-Brateș, N. Petculescu, Th. Nițu, Ștefan Georgescu, Dr. V. M. Ioachim.

— S'a luat cunoștință de promulgarea legii modificatoare a art. 3 din legea Corpului, care prevede că numai cetățenii români cu drepturile politice se pot înscri în Corp.

— S'a hotărît a se aduce la cunoștința tuturor secțiunilor această modificare, dispoziția de altfel se aplică de câțiva ani, în urma deciziei luate de Consiliul Superior.

— S'a aprobat darea de seamă a Consiliului care se va prezenta la Congresul dela Galați.

— S'a fixat programul Congresului care se va ține între 19-22 Iunie.

— S'a luat cunoștință de invitația Asociației Experților Contabili la cel de al IV-lea Congres internațional al Experților, care se va ține la Berlin în Septembrie 1938.

S'a aprobat cumpărarea unui apartament pentru Consiliul Superior și lichidarea participației Consiliului la Activa.

D-l *Firică* delegatul Basarabiei a arătat situația grea a membrilor Corpului în special a tineretului din Basarabia.

D-l Prof. *Sp. Iacobescu* și d-l *I. Manoilescu* au propus ca prin Banca Națională și prin Consiliul de Indrumare de pe lângă Ministerul Instrucției să se dea posibilitatea acestor tineri să facă Comerț, realizându-se prin aceasta și opera de românizare a comerțului atât de necesară în această parte a țării.

D-l Prof. *Gr. L. Trancu-Iași* a arătat că atâta timp cât Statul va apăsa comerțul și industria cu tot felul de taxe și sancțiuni nu putem găsi mulți dornici să se facă negustori.

D-l Dr. *Drăgănescu-Brateș* protestează contra curentului de a se scuti de ținerea contabilității o categorie numeroasă de negustori și își exprimă mirarea că instituții oficiale cum sunt

Camerile de Comerț sprijină acest curent, în loc să sfătuiască pe toți comercianții a ține socoteli.

Se decide a se face o nouă intervenție la Ministerul de Finanțe ca să se aplice în această privință legile în vigoare fără a se mai acorda păsuiri.

Dela Asociația Economiștilor din România

D-l dr. Drăgănescu-Brateș a făcut în fața unui numeros și select auditor comunicarea sa despre:

Banca Națională a României; Politica de Credit; Nivelul dobânzilor în timpul crizei.

D-sa a făcut mai întâi o paralelă între Banca Națională și institutele de emisiune ale principalelor țări din lume, (America, Europa și Japonia) arătând cu cifre că situația la noi este mai bună decât în multe alte țări, mai ales în ce privește acoperirea metalică și proporția mijloacelor de circulație puse la dispoziția pieții față cu cele puse la dispoziția Statului.

In ce privește politica de credit D-sa arată că nu se poate spune că am urmat o politică de credit propriu zisă; în timpul crizei (1929-1936) Banca Națională s'a adaptat mereu situației create fără voia ei, fără vina noastră, în mare parte ca o repercursiune a crizei mondiale. S'a netezit terenul și în bănci și în piața financiară, prin conversiune și convențiile făcute de bănci cu creditorii.

Anul 1936 a însemnat o epocă de reînviere a activității economice, iar creditul va fi pus cu mai multă înlesnire la dispoziție, prin noile institute de credit pentru agricultori, meseriași și funcționari.

In ce privește nivelul dobânzilor, a arătat că Banca Națională a ridicat în cursul anilor 1929—1931 dobânda dela 6% la 9.5% și a scoborât-o treptat până în 1934 la 4,5% care este în vigoare și astăzi. Ridicarea taxei scontului este justificată de necesitatea pe deoparte de a determina un aflux de capitaluri străine în țară și pe dealtă parte a împiedica evaziunea capitalurilor românești.

Subliniază politica sănătoasă a Băncii Naționale de a încuraja și spori producția aurului în țară ajungând a o ridica dela 1200 kg. în 1925 la 4600 kg. în 1936; în total Banca a cumpărat în

decurs de 12 ani 33.200 kg. aur fin în valoare de peste 5 miliarde lei pe cari i-a adăugat la tezaurul său.

In încheiere a arătat necesitatea de a se organiza sistemul nostru bancar și monetar printr'o cooperare financiară internațională așa fel ca să ajungem la o monetă unitară internațională.

Au luat parte la cuvânt D-nii: Dr. St. Dumitrescu, Dr. A. Galan, Dr. Stoenescu, Colonel Dr. Dobre, Dr. Cioriceanu, Dr. Rottmann, Dr. Barbu Solacolu, și Dr. V. V. Protopopescu.

A prezidat d-l Inginer Inspector General Panait N. Panaitescu care a făcut rezumatul desbaterilor și a mulțumit conferențiarului aducându-i elogii și felicitări.

Dela Corpul Absolvenților
Școalelor Superioare de Comerț din România

Darea de Seamă pe anul 1936

Domnilor Membri,

Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din România, prin încheerea anului 1936, marchează încă un an în activul existenței lui numărând astfel 31 de ani de muncă grea, dar și rodnică realizând, grație energiei, perseverenței și devotamentului conducătorilor săi, nu numai legiferarea profesiunei contabile, dar și o mare parte din desideratele acestei bresle.

Folosim acest prilej, — așa cum am făcut până acuma și cum vom face și în viitor — spre a aduce omagiul nostru de recunoștință colegilor noștri înaintași, dintre cari mulți se găsesc încă în mijlocul nostru, cari timp de câteva decenii au fost pionerii dârji și neobosiți ai intereselor noastre profesionale sacrificând de multe ori interesele lor personale pentru reușita cauzei comune.

Dorim ca exemplul lor de muncă și dezinteresare puse în serviciul interesului general, pentru ridicarea breslei noastre și pentru buna administrare a economiei naționale a țărei, să fie imitat de colegii, cărora le va reveni, în viitor, conducerea.

Anul 1936 n'a fost prea bogat în evenimente privind profe-

siunea contabilă — singurile cari merită a fi relevate sunt: modificarea codului de comerţ, statutul funcţionarilor publici şi statutul pentru încadrarea funcţionarilor C. F. R. unde s'au făcut stăruitoare intervenţii fie pentru noui prevederi în folosul profesiunei şi ştiinţei contabile fie pentru obţinerea situaţiei de specialişti ce se cuvine colegilor noştri în administraţiile publice şi la C. F. R., intervenţii cu rezultate favorabile.

După cum spuneam în darea de seamă pe anul trecut, anul 1936, din cauza războiului Italo-Abisinian şi a conflictului Anglo-Italian a însemnat renunţarea, poate pentru totdeauna, la ideea dezarmării popoarelor şi reîntronarea principiului statului naţional bazat pe forţa armatei.

Consecinţa unei atari stări de lucruri a fost o întrecere nemaipomenită a înarmării tuturor ţărilor Europei — în dorinţa menţinerei şi apărării păcii generale din ce în ce mai mult ameninţată.

Anglia, din cauza eşecului suferit în conflictul Italo-Abisinian — cuvântul ei nemai fiind pe deplin ascultat — a dat tonul acestor înarmări, prevăzând, în acest scop, în bugetele pe 1936 şi 1937 sume fantastice de sute de milioane de lire sterline ceeace echivalează cu sute de miliarde de lei.

Franţa şi Rusia ameninţate, din nou, de Germania care cu toată situaţia ei economică grea, îşi întrebuinţează toate resursele pentru sporirea efectivelor şi a înarmării, nu s'au lăsat mai prejos.

Chiar democratica America, ţinând seamă de veleităţile din zi în zi mai manifeste ale Japonezilor de stăpânire a Asiei, prevăd în bugetele lor sute de milioane de dolari pentru înarmări.

Anul 1936 se poate numi anul înarmării generale a popoarelor ameninţate iarăşi de catastrofa unui măcel mondial în perspectivă.

Ţara noastră urmând pilda celorlalte ţări a făcut şi face sforţări enorme pentru înzestrarea armatei cu armamentul şi echipamentul trebuitor — cheltuind multe zeci de miliarde de lei.

O asemenea situaţie externă plină de îngrijorare şi teamă pentru ziua de mâine nu poate fi favorabilă restabilirei raporturilor prielnice pentru reluarea schimbului internaţional — singurul capabil să pună în valoare bogăţiile naturale ale

pământului și să fecundeze, la maximum, munca colectivă a popoarelor, sprijinită de progresul unei technici ajunsă poate la apogeu. Situația economică internațională nu se va putea îmbunătăți înainte de a se creia o situație politică de liniște și de pace.

Să nădăjduim că sumele enorme cheltuite pentru înarmări vor apăra pacea și vor feri omenirea de un nou răsboi și că deci aceste cheltueli vor fi cu folos făcute.

Situația noastră internă mulțumită stabilității politice — care a pus ordine în administrație — ajungându-se la bugete echilibrate cum și mai ales unei bune recolte agricole, care a făcut posibil un important export, dând naștere unei însemnate balanțe comerciale active, a fost satisfăcătoare.

Statul a putut să-și acopere nevoile chiar și cele pentru înarmare din propriile resurse.

Afacerile au devenit din ce în ce mai intense, încurajate de legile votate pentru proteguirea creditului cum și pentru satisfacerea cerințelor interne, cari din cauza comprimării importului, au sporit activitatea economiei naționale — de care a profitat mai ales industria indigenă și cu deosebire aceea în legătură cu înzestrarea armatei.

Deși atât statul cât și Banca Națională au făcut mari și lăudabile sforțări pentru restabilirea creditului, totuși până nu se va lichida trecutul creiat prin legile pentru proteguirea exagerată a debitorilor (Legea Conversiunei, legea pentru urmărirea creanțelor) nu se va putea ajunge la normalizarea afacerilor — dreptul de proprietate și creditul fiind greu atinse prin aceste legi.

Reevaluarea stocului metalic al Băncei Naționale făcută în Noembrie 1936 a pus în discuție probleme, a căror rezolvare practică va apare de sigur, în anii ce urmează — evidențiindu-se consecințele ei.

Am făcut această prezentare succintă a situației externe și interne spre a se putea mai ușor cunoaște împrejurările în care au activat colegii noștri contabili.

Profesiunea de contabil fiind strâns legată de viața comercială și industrială, este ușor de înțeles câtă importanță prezintă pentru noi mersul afacerilor în toate ramurile de activitate.

Mulțumită reluării tot mai activă a acestor afaceri colegii

noștri — dintre care mulți rămăseseră fără ocupație după căderea băncilor — s'au plasat din nou, fiind prea puțini cei fără ocupație.

Situația financiară a Corpului nostru, respectiv a Revistei, înfățișată de bilanțul încheiat la 31 Decembrie 1936 este destul de satisfăcătoare. Mulțumită muncii încordate depusă de administrația și redacția ei cum și comprimării, la maximum, a cheltuielilor, cu toate că numărul abonaților a scăzut, încasările realizate din abonamente și reclame au fost superioare prevederilor bugetare, dând un excedent de lei 60.249 pe care vă propunem a fi repartizat astfel :

Lei 29.657 pentru amortizarea integrală a mobilierului,
„ 330 pentru amortizarea integrală a bibliotecii,
„ 3.360 pentru amortizări de debitori dubioși,
„ 1.902 fond pentru gratificația personalului,
„ 25.000 pentru sporirea fondului social.

Lei 60.249

Prin această repartiție fondul nostru social devine de lei 355.000, din care lei 322.320 în numerar, aflat în cassă și la bănci, sumă ce asigură apariția regulată a revistei noastre — cu toate obstacolele ce vom întâmpina.

In anul 1936 volumul revistei a fost de 794 pagini față de 692 pagini în 1935.

Am tipărit de asemenea un index alfabetic pe autori pentru toate articolele publicate de revistă dela început și până la finele anului 1936 cuprinzând 95 pagini.

Nădăjduim că și în anul 1937 prevederile bugetare, la încasări, să fie depășite — prin încasarea unei bune părți din abonamentele în restanță și prin noui abonamente ale colegilor înscriși în Corpul Contabililor.

Folosim și acest prilej spre a adresa abonaților noștri în restanță un călduros apel pentru achitarea sumelor datorate, iar celor cu abonamnetul achitat la zi le exprimăm viile noastre mulțumiri pentru sprijinul acordat revistei, care este a noastră a tuturor.

Mulțumim de asemenea colaboratorilor noștri și-i rugăm să continue a ne da sprijinul în susținerea existenței acestei tribune a profesiunei contabile.

Față de această situație bună financiară, Consiliul nostru de administrație a luat hotărîrea de a se cumpăra unul din apartamentele imobilului Soc. Activa, care este de vânzare, asigurându-ne pentru viitor un sediu propriu ceeace va spori prestigiul și situația revistei și Corpului nostru, hotărîre ce vă supunem pentru aprobare.

Pentru adaptarea statutelor unor nevoi actuale, Consiliul de administrație în ședința din 29 Martie 1937 a decis modificarea art. 1, 4, 5 al. a. 7, 11, 12 și 23 modificare aprobată de Adunarea generală extraordinară din 29 Martie a. c.

Formalitățile legale pentru îndeplinirea acestor modificări sunt în curs.

COMITETUL

Dela Cercul de Studii

Comerciale și Contabile al Corpului Contabililor

SECȚIA ILFOV

Comemorarea Prof. C. Greceanu

Luni 12 Aprilie a. c. a avut loc la sediul Corpului o ședință festivă sub președinția D-lui Prof, Gr. L. Trancu-Iași, fost Ministru.

Pentru comemorarea Prof. C. Greceanu fost membru al Consiliului Dl. Al. Andreescu Inspector la uzinele „Reșița" a evocat figura mult regretatului coleg, care a slujit cu devotament școala, unde a strălucit prin reale aptitudini petagogice, cât și organizațiile profesionale în care a activat: Corpul Contabililor și Alaci. Ca asistent al Academiei Comerciale a înființat Seminarul de pe lângă catedra de Geografie Economică din care a făcut centrul preocupărilor lui didactice. La Școala de Comerț No. 1 unde a fost urmașul lui Brătilă, la Școala de Științe de Stat și Seminarul Nifon a fost profesorul stimat și admirat pentru frumoasa lui cultură de specialitate, cât și pentru exemplul vieții închinată muncii și adevărului. A cunoscut succese în srtăinărate la congrese internaționale unde făcea o propagandă vie pentru țara lui. Studenții și elevii au pierdut prin moartea lui atât de timpurie nu numai pe dascălul ales, dar și pe sprijinitorul înțelegător al durerilor și nevoilor lor. A fost în acest sens unul din cei mai autorizați reprezentanți ai tinerimei de după răsboiu.

După cinci minute de reculgere a luat cuvântul Dl. Prof. Al. Costache, care spune că veșnică va fi amintirea Prof. C. Greceanu, în sufletele noastre pentru tot ceeace a făcut și pentru tot ceeace a sacrificat. Evidențiind activitatea desfășurată de defunct în cele două legislații ale Corpului, își manifestă credința că această activitate va servi ca simbol pentru tot tineretul din Corpul Contabililor. Arată că Prof. C. Greceanu s'a distins în viața noastră profesională intrând definitiv în categoria elitelor sociale. El a căutat să imprime o notă de intelectualizare și de prestigiu Corpulu nostru. Cu un suflet atât de cald, atât de înțelegător al celor săraci el a luptat ca să creeze Casa de Asistență a Corpului nostru, spre a se ajuta cei lipsiți de mijloace. Cine l-a cunoscut pe Prof. Greceanu nu-l va uita și îi va păstra întodeauna în suflet amintire lui. Adresându-se mamei dispărutului spune că dacă D-sa a pierdut pe fiul iubit — tineretul a pierdut pe seful său, simbol al muncii al cinstei si al demnității noastre.

Incheind cuvântările D-l Prof. Gr. L. Trancu-Iași, exprimă mulțumiri în numele Corpului Contabililor din România și al Alaciului pentru frumoasa inițiativă de comemorare a aceluia care a fost fruntaș al tineretului iubit de toți, atât de mult.

Viața lui Greceanu, nu a fost numai de 31 de ani - ci sute de ani, întrucât în acest timp atât de scurt el a dat tot ce avea mai bun în el creiând un curent care-îi apartine. Existența lui pe pământ ne va servi de învățăminte și mai ales tineretul trebue să țină seamă de ele, cultivându-se cât mai mult, cultura fiind tot ceea ce rămâne la un om după ce iese din școală. Deaceea recomand colegilor mei atât dela Alaci și de aci, ca să se cultive luând pilda lui Greceanu.

Din viața lui Greceanu trebue să învețe tineretul că poate împrumuta forța de care are nevoe în toată activitatea lui numai prin cultură. Adresându-se D-nei Greceanu mama defunctului, o roagă să găsească o mică rază de mângăere în comemorare făcută de Corp, iar membrilor Corpului le recomandă ca să le servească ca un reconfortant toate calitățile lui Greceanu, care a pus la temelia operei lui, și inima lui, și de aceea trebue să punem în activitate inima noastră și cât mai mult avânt.

Congresul dela Roma s'a amânat pentru zilele de 23—25 Septembrie 1937.

Intrucât Congresul dela Paris va avea loc între 16—19 Septembrie a. c., vom organiza un grup pentru ambele Congrese.

Din activitatea Secțiunilor
Corpului Contabililor Autorizați și Experți-Contabili

SECȚIUNEA BIHOR
(Extras din Darea de Seamă)

Adunarea generală a Secțiunei Corpului Contabililor Autorizați și Experților Contabili, a avut loc în ziua de 7 Februarie a. c., în localul Camerei de Comerț și Industrie din Oradea, sub președinția d-lui Andrei Zănescu, Directorul Băncei Naționale a României, în prezența unui însemnat număr de membrii, reprezentații Instituțiunilor economic-financiare din partea de Vest a Țării.

Din cuprinsul Dării de Seamă pe anul 1936, reese activitatea depusă de Consiliul Secțiunei, ai cărui membrii, deși extrem de ocupați, au depus mari sforțări pentru ca prin activitatea d-lor să se dea un ritm mai intens de viață în mersul viitor al Corpului.

Astfel, activitatea Consiliului, în cursul anului 1936, a fost îndreptată spre buna organizare, pe baze solide a Secțiunei, care numără circa 300 membrii. S'au reconstituit dosarele membrilor, lucru ce va continua și în 1937; s'au eliberat carnetele de legitimație, aproape la toți membrii; s'au cules datele personale ale membrilor, complectându-se de către aceștia fișele individuale; s'au încasat cotizații rămase mult în restanță și, în fine s'au rezolvat lucrările curente: cererile diferite ale membrilor, corespondențele cu autorizațiile, etc.

Se face apel la toți membrii să fie strânși grupați în jurul Consiliului, dându-i concursul moral, pentru a putea continua activitatea în vederea realizării, — prin reprezentanții noștri din Consiliul Superior, — al dezideratului ce avem de îndeplinit: „Constituirea Corpului Tehnic al Contabililor Autorizați și Experților Contabili".

In continuarea discuțiunilor, după cuvenita descărcare dată Consiliului Secției, și aprobarea proectului de buget pe anul 1937, aducându-se în discuție soarta funcționarilor particulari, atât de vitregă, în pragul bătrâneților, fără a avea asigurat viitorul; se comunică, de către d-l Președinte, că — după cum este informat — Consiliul Superior, are în studiu și se ocupă de această chestiune.

După alte discuțiuni cu caracter profesional, d-l Președinte, mulțumind participanților, face din nou apel la solidaritatea membrilor și pentru un interes mai viu față de corp, ridică ședința.

CONFERINȚĂ LA SECȚIA ARAD

Noi concepții în controlul societăților anonime

Corpul contabililor experți și autorizați Secția Arad a organizat o serie de conferințe, în cadrul cărora Vineri 23 Aprilie a. c., a vorbit d-l Dr. V. M. Ioachim, Directorul Corpului despre noile concepții în legătură cu controlul soc. pe acțiuni.

D-sa a expus cele 3 sisteme de control existente azi; *a)* sistemul controlului făcut de un organ de specialitate pe bază unui angajament — sistem practicat în Anglia, Olanda, America, — *b)* controlul prin cenzori aleși de adunare generală (Italia, Franța, România), *c)* controlul făcut de cenzori și de expert numit de adunare ori de Tribunal (Germania, Austria, Elveția).

Tendința este ca să se dea controlului un caracter public mai pronunțat, de aceea în legiuirile mai noi sau în proectele cari se discută se prevede ca cel puțin unul din verificatori să fie de specialitate contabilă și să fie desemnat de o autoritate (Tribunal Camere de comerț și industrie etc.) aceasta fie în mod general, fie la cererea minorității.

O altă tendință este prelungirea mandatului cenzorilor pe o durată de timp mai lungă și înăsprirea sancțiunilor.

Tot ca o concepție a vremurilor mai noi este reglementarea normelor de încheere și prezentare a bilanțului și contului de profit și pierdere, reglementarea realizată în Germania pentru toate societățile anonime prin ordonanța din Septembrie 1931, în America pentru societățile de exploatare a unui serviciu public (căi ferate, telefoane, etc.) în cele mai multe țări, între care și România, pentru societăți bancare și asigurări.

Conferențiarul închee arătând că azi societățile pe acțiuni nu îndeplinesc numai o funcțiune privat economici, ci și o funcție socială, de aceea Statul poate și trebue să se îngrijească de regulata lor funcționare, fără însă a se amesteca în administrație, care trebue să rămână domeniul inițiativei și responsabilității personale.

Este de părere ca pentru control organul cenzorilor este bun cu condiția ca unul din cenzori să nu fie ales de adunare așa ca să aibă complecta independență față de societate, iar majoritatea cenzorilor trebue să aibă pregătirea și timpul să se poată face efectiv controlul sub sancțiuni severe, care să se aplice fără menajamente.

D-sa mai propune creearea unui Oficiu al societăților pe acțiuni, exceptând băncile pentru cari există consiliu superior bancar.

Dl. *Ajutor de Primar Tatu,* Președintele secției Arad, a mulțumit d-lui conferențiar ale cărui sugestii pot da desigur loc la discuții pro și contra, după concepția ce o avem în ce privește limitele intervenții statului în economia privată,

Conferința s'a ținut la sediul asociației funcționarilor de bancă, participând un mare număr de membri ai Corpului și ai Asociației.

Colegii Absolvenți ai Școalelor Superioare de Comerț și ai Liceelor Comerciale, sunt cu insistență sfătuiți să își reclame în 1937 carnetele de contabili dela Secțiile respective, unde s'a decis, ca la Secția Ilfov, înlocuirea celor vechi cu altele noui. Altfel, riscă să nu li se recunoască exercitarea profesiunei de contabili experți sau autorizați.

Se aduce la cunoștința domnilor colegi, că examenul de expert contabil, ce trebuia să se țină la Secțiunea Cluj, în zilele de 23, 24 și 25 Aprilie a. c., a fost amânat pentru zilele de 21, 22 și 23 Mai a. c.

E. WOLFF
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ
BUCUREȘTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcțiuni de fier. — Destilatoare și Agitatoare. — Transmisiuni Moderne. — Injectoare de ars Păcură. — Instalațiuni de încălzire Centrală.

Mare depozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru, 3
Motoare «DEUTZ», Mașini-Unelte, Scule, Pompe, etc.

Congresul Internațional de Contabilitate dela Paris

Primim programul acestui interesant congres care va avea loc la Paris în zilele de 16, 17, 18 și 19 Septembrie a. c.

Acest congres este pus sub înaltul patronaj al Președintelui Republicei Franceze, al Miniștrilor de afaceri străine, de finanțe, de educație națională și de comerț și industrie.

Camera de Comerț din Paris a binevoit să-și ia rolul de a primi pe congresiști.

O serie de vizite vor fi făcute la câmpul de luptă dela Reims și la diferite întreprinderi.

S'au înscris ca participanți depe acum numeroși profesioniști din străinătate, ingineri, oameni de afaceri, experți, etc.

Facem un apel la toți colegii români cari doresc să participe la această mare manifestare de ordin contabil, să se înscrie la Consiliul Superior al Corpului arătând dacă doresc să trimită și referate sau să ia parte la discuțiunile în legătură cu subiectele înscrise în ordinea de zi, și aceasta cel mai târziu până la 15 Iunie a. c., iar acei cari vor să trimită referat spre tipărire sunt rugați să înainteze textul scris la mașină în limba franceză până la 10 Iunie cel mai târziu.

Intrucât hotelurile din Paris vor fi foarte ocupate din cauza expoziției, este nevoe să fie reținute camerele cu mult înainte.

Cum confrații francezi ne invită cu familiile rugăm a se indica persoanele din familie cari vor merge la congres.

Taxa de înscriere pentru a participa la congres și a primi imprimatele este de lei 1000 de persoană care se va trimite în franci francezi prin intermediul Corpului pentru a economisi spezele și formalitățile.

Pentru călătorie vom încerca să formăm un grup dacă se vor înscrie minimum 20 persoane; d-nii participanți sunt rugați a indica dacă vor să călătorească individual sau în grup.

Chestiunile cari se vor discuta în congres sunt următoarele:

Secția I. Controlul contabil.

a) Controlul permanent în întreprinderi. Metode contabile cari pot fi utilizate.

b) Prezentarea bilanțurilor în întreprinderile cari au agenții și sucursalele. Bilanțuri consolidate.

Secția II. Contabilitatea aplicată:

a) In serviciile publice;

b) In sindicatele profesionale (carteluri de contabilitate).

Secția III. Metode bugetare:

a) Contabilitatea în legătură cu controlul bugetar și situațiunile tip;

b) Metodele cari pot fi folosite;

c) Contabilitatea zisă „funcțională".

Președintele congresului este colegul nostru d-l Réné Delaporte din Paris, iar secretar general d-l Georges Denhaine din Bruxelles.

Cereți la principalele librării și la *Editura „Profit și Pierdere"* București II, Str. Știrbey-Vodă No. 59, *No. 1 din Enciclopedia Contabilă* cuprinde **Examenul pentru dobândirea gradului de expert contabil.**

Condițiuni: Legea și regulamentele Corpului. — Probleme și îndrumări. — Bibliografie, etc. Prețul lei 40.

A apărut: **O călătorie spre Nord: Scoția, Islanda, Spitzberg, Norvegia.** Impresiuni descriptive și economice de *N. Butculescu.* Lei 40. De vânzare la Sediul Revistei Generale de Comerț și Contabilitate.

Manuscrisele, cari se primesc după 5 ale lunei, nu se publică de cât în luna următoare, dacă bineînțeles Comitetul de redacție a admis manuscrisul. Rugăm a ni le trimite scrise numai la mașină.

D-nii autori de lucrări contabile, economice, financiare, sunt rugați a trimite câte 2 exemplare la Revistă pentru a li se face recenzii.
Exemplarele vor rămâne apoi Bibliotecei Corpului Absolvenților Școalelor Comerciale și Bibliotecei Corpului Contabililor.

† Corneliu Cioranu

La cimitirul Bellu s'a făcut îmmormântarea fostului preşedinte al Consiliului Cenzorilor din Banca Naţională a României

CORNELIU CIORANU

Trista ceremonie s'a desfăşurat în prezenţa unei numeroase asistenţe, compusă din consiliul Băncei Naţionale întregul corp funcţionăresc fost şi actual al Băncii, rude, prieteni, etc.

Din partea Consiliului Băncei Naţionale a României, d-l Administrator C. Băicoianu, a rostit următoarea cuvântare:

„Incetul cu încetul se răresc rândurile aeelora cari au pus umărul cu credinţă la înălţarea şi consilidarea aşezămintelor ce stau în temelia ţării noastre. Aripa năpraznică a morţii a stins încă pe unul dintre slujitorii cei mai credincioşi ai ţării. Corneliu Cioranu nu mai este printre noi.

Născut în comuna Răşinari, la 24 Octombrie 1858,, Corneliu Cioranu, după ce a terminat şcoala reală (Oberrealschule) din Sibiu la 17 Iulie 1875, s'a înscris şi a urmat Academia superioară de comerţ din Viena. La 1879 a intrat funcţionar la Banca Albina.

După aceea n'a mai stat mult în Ardeal şi vine în Bucureşti. Tocmai în acea vreme marele Ion C. Brătianu chemase la viaţă Banca Naţională a României.

Lui Corneliu Cioranu care era înzestrat cu o serioasă cultură generală şi în deosebi economică, nu i-a fost greu să răzbată în rândul funcţionarilor institutului nostru de emisiune, unde este numit la 1 Mai 1881.

Printr'o muncă necontenită şi încordată, el a urcat încet dar sigur, treptele ierarhice în aşezământul nostru, ajungând prin meritele reale până în vârful piramidei.

Perioada cea mai bogată în fapte din viaţa lui Corneliu Cioranu, este aceea după 1910. Cât a fost funcţionarul Băncii, a da dovadă de atâtea însuşiri alese, încât, Carada în faţa problemelo grele ce se ivesc între 1889 şi 1891 în Bancă promovează trecerea lui Corneliu Cioranu în 1902 la conducerea secretariatului general, care în concepţia vremii constituia inima aşezământuiui nostru, iar mai târziu director al contabilităţii, funcţiune pe care a îndeplinit-o până la 1921. Viaţa lui, în această perioada sdruncinată din istoria neamului, s'a împletit cu fiinţa Băncii Naţionale.

In faţa mormântului lui proaspăt şi a muncii uriaşe pe care a depus-o pe aftarul patriei, întreg consiliul general al Băncii Na-

ționale, în numele căruia vorbesc, se închină acum cu profundă mâhnire și cu adâncă smerenie .

Ușoară să-i fie țărâna și veșnică amintire!

Din partea Corpului Contabililor Experți și Autorizați și a Corpului Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț d-l *Drăgănescu-Brateș* a spus:

Pierderea lui Corneliu Cioranu este pentru Consiliul Superior al Corpului Contabililor Autorizați și Experții Contabili, ca și pentru Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din România, al cărui membru de onoare era, un prilej de profundă durere.

Corneliu Cioranu în toată viața lui a fost omul datoriei. El a fost un îndrumător consacrat. Sutele de colegi cari au avut fericirea să lucreze cu dânsul au învățat arta de a aplica știința contabilității și de a alcătui o scrisoare în românește, sau în una din limbele germană sau franceză, fără greșală.

El nu admitea o greșală cât de mică, fie de cifră, fie de punctuație, fie de redactare și refăcea lucrarea de mai multe ori, până i se părea desăvârșită.

Corneliu Cioranu a urcat treaptă cu treaptă ierarhia funcționărească a Băncei Naționale a României, începând dela funcționar cu 200 lei pe lună, până la gradul de director de sucursală, și a trecut apoi în Consiliul General al Băncei Naționale, fiind în ultimul timp Președintele Consiliului de Cenzori, în calitate de expert contabil.

In Ianuarie 1929, când a fost sărbătorit la Banca Națională a României, fără voia lui, de întreg Consiliul Băncei și tot Corpul funcționăresc, cu ocazia împlinirei a 70 ani de vârstă și a 50 de ani de activitate neîntreruptă la Bancă, D-l Guvernator al Băncei Naționale de pe atunci. D-l D. Burillianu, în cuvântarea ce i-a adresat i-a spus „ați lucrat în vremea de măreție a Institutului nostru de emisiune, ați trăit cu el momentele cele mai grele, dar și cele mai glorioase pe care le-a cunoscut„ și i-a oferit o statuetă reprezetând „Semnătărul„ ca simbol al răspândirei bunelor exemple, adăugând: acum puteți spune cuvintele Bibliei: „Slobozește Doamne pe robul Tău, că ochii mei văzură mântuirea Ta".

Dumnezeu a voit să-i dea vigoarea să mai strălucească încă la locul de control, care i-a fost hărăzit și i-a făcut parte de un sfârșit ușor și creștinesc.

Odihnește în pace Semănătorule; pilda faptelor tale va fi păstrată pururea cu sfințenie în sufletele noastre!

A mai vorbit d-l Gh. Popescu, în numele pensionarilor, B. N. R. depunând și o coroană din partea Asociației.

Modificarea Legei
Corpului Contabililor Experţi şi Autorizaţi

LEGE*)

Pentru modificarea art. III, al. b, din legea pentru organizarea Corpului de contabili autorizaţi şi experţi contabili din România.

Art. III. — Pentru a putea fi înscrişi în Corp, se cer următoarele condiţiuni:

a) A avea titlul unei academii de înalte studii comerciale din ţară sau străinătate, sau titlul unei şcoli superioare de comerţ, (curs superior);

b) A avea drepturi civile şi politice;

c) Să nu fi suferit nicio condamnare infamantă.

Această lege s'a votat de Senat în şedinţa dela 20 Martie anul 1937 şi s'a adoptat cu majoritate de optzeci şi două voturi contra unu.

Vice-preşedinte, **N. Hacman** Secretar, *C. Ciomac.*

(L. S. S.)

Această lege s'a votat de Adunarea Deputaţilor în şedinţa dela 20 Martie anul 1937 şi s'a adoptat cu unanimitate de una sută zece voturi.

Preşedinte, **N. N. Săveanu** Secretar, *N. Săndulescu*

(L. S. A. D.)

Promulgăm această lege şi ordonăm ca ea să fie învestită cu sigiliul Statului şi publicată în Monitorul Oficial.

Dat în Bucureşti la 12 Mai 1937.

CAROL

(L. S. St.)

*) Publicată în Monitorul Oficial No. 111 din 17 Mai 1937 pag. 4654.

Direcţiunea Revistei face un călduros apel la membrii Corpului Didactic Comercial şi în general la toţi colegii, cari se ocupă cu chestiuni de contabilitate, să trimeată studii şi observaţii cu caracter contabil. Rugăm să fie scrise la maşină.

Articolele publicate se plătesc.

Jurisprudențe fiscale[1])

O firmă străină care are un reprezentant în țară cu singurul scop de a colecta comenzi, nu este impozabilă în România, din moment ce facturarea se face direct din străinătate.

Pe baza art. 2 din l. c. d. nu sunt impozabile în România decât firmele străine care transmit pe teritoriul țării proprietatea mărfurilor nevândute.

Asupra recursului făcut de South Wales Tinplate Corporation prin Reprezentanța Comercială S. A. cu sediul în București Str. Bărăției Nr. 2 contra deciziei cu Nr..... din 11 Decembrie 1936, a comisiunei a 9-a de Apel din București.

Având în vedere actele din dosar și susținerile părților.

Având în vedere că prin deciziunea atacată cu recurs comisiunea de apel, în majoritate, a respins ca nefondat apelul făcut de firma recurentă contra procesului verbal de impunere Nr..... din 16 Mai 1936, dresat de instanța 13-a specială București cu opinia separată a reprezentantului Camerei de Comerț și localitate.

Având în vedere motivele 1 și 3 de recurs formulate după cum urmează :

„Violarea și greșita interpretare a art. 2, 30 și 39 al 1 L. C. D.

„Violarea principiului de administrarea probelor, exces de putere, denaturare de acte și eroare grosieră de fapte, întrucât s'a făcut impunerea fără să se țină seamă că nu s'a realizat nici un venit în România.

‚Exces de putere, denaturare de acte, eroare grosieră de fapte și omisiune esențială prin aceea că se spune că n'am depus acte pentru susținerea afirmațiunilor noastre, când actele se găsesc la dosar".

Având în vedere că firma recurentă în susținerea apelului său a înfățișat înaintea comisiunei a 9-a de Apel o serie de acte, ce se găsesc atașate la dosar spre a face dovada că nu face comerț în România și că prin urmare nu realizează în țară nici un beneficiu impozabil întrucât toate operațiunile

1) Revista „Administrația financiară" No. 114/937.

comerciale necesare realizării beneficiului se petrec în țara de origină ; Franța.

Având în vedere că, Comisiunea de Apel, fără a examina actele prezente de firmă, își motivează deciziunea de respingerea apelului pe simpla considerațiune că din moment ce apelanta nu a prezentat comisiunei nici un document comercial din care să rezulte că acceptiunea prețului a avut loc în străinătate, prezumția este că operațiunea comercială a luat ființă și a fost definitivată în țară prin reprezentant, care reprezentant nu este decât un comisionar în sensul art. 406 cod. com., o ființă juridică distinctă de acea a comitentului care tratează cu terții în numele său personal, fiind singur legat în raporturile cu aceștia, pentru care motiv firma apelantă urmează să fie impozabilă pentru beneficiile realizate din operațiunile comerciale făcute cu diferiți cumpărători din România.

Considerând că legiuitorul fiscal prin art. 2 din L. C. D. a înțeles să supună impunerii, toate firmele străine, numai în ipoteza în care veniturile lor au fost realizate în țară, iar dacă aceste firme nu fac operațiuni comerciale în România, ci facturează mărfurile direct pe numele cumpărătorilor din țară în acest caz firmele străine nu vor fi impozabile pentru că veniturile lor nu sunt realizate în țară ci în străinătate.

Că prin urmare conform acestui text de lege, dacă firmele străine aduc mărfurile pe teritoriul țărei noastre și le desfac fie prin depozitele creiate în țară fie că le vând în consignație sau cu rezerva proprietății, ceeace presupune implicit că transmiterea proprietății mărfurilor dela vânzător la cumpărător s'a făcut în România, desigur că în aceste ipoteze beneficiile se realizează în țară și firmele străine urmează să fie impozabile.

Că în ipoteza în care o firmă străină ar avea o reprezentanță în țară, care nu ar activa decât în sensul că ar colecta comenzile de la clienții din țară, pe cari ulterior le-ar transmite în străinătate spre acceptare desigur că o asemenea firmă n'ar mai fi impozabilă la noi pe simpla considerațiune că ar avea un reprezentant cât timp nu se mai stabilește că operațiunile comerciale ale acelei firme au avut loc în țară, pentrucă caracterul de impozabilitatea veniturilor realizate de firma străină prin vânzare de mărfuri cumpărătorilor din România, potrivit legei contribuțiunilor directe, nu-l dă numai existența

unui reprezentant sau a unui comisionar al acelei firme ci o altă considerațiune, de ordin esențial, ca transmisiunea proprietății mărfurilor să se facă neapărat pe teritoriul țărei noastre.

Că în speță comisiunea de Apel prin decizia atacată cu recursul de față nu putea să ajungă la concluzia la care a ajuns, stabilind că operațiunile comerciale ale firmei recurente au avut loc în România numai pe simpla prezumțiune trasă din singura împrejurare că firma recurentă a avut un reprezentant în România, fără a fi stabilit și în fapt că acest reprezentant s'a comportat ca un adevărat comisionar în sensul art. 406 c. com. și că transmisiunea proprietății mărfurilor vândute cumpărătorilor s'a făcut în țara noastră.

Că nu numai atât, dar Comisiunea de Apel, deși potrivit principiului bine cunoscut, în materie de administrarea probelor, proba incumbă totdeauna celui ce afirmă, totuși pentru a stabili că operațiunile comerciale ale firmei recurente au avut loc în România a luat în considerare numai afirmațiunea făcută de fisc în procesul verbal de impunere atacat cu apel, nesprijinită sau coroborată cu nici o altă dovadă sau indiciu și a ignorat cu desăvârșire toate actele depuse de recurentă la dosar pe care dacă le-ar fi examinat ar fi putut ajunge la o soluțiune contrară celei la care a ajuns.

Că comisiunea de apel procedând astfel a săvârșit nu numai o omisiune esențală neluând în cercetare actele depuse la dosar, dar a violat și principiul bine cunoscut în materie de administrație a probelor cum și dispozițiile art. 2 din legea contribuțiunilor directe, așa că motivele I și III de casare, fiind întemiate, urmează ca recursul de față să fie admis, deciziunea comisiunei de apel atacată să fie casată iar în conformitate cu dispozițiunile art. 85 din L. C. D. se dispune ca afacerea să fie trimisă aceleiași Comisiuni de Apel spre o nouă judecată.

Pentru aceste motive admite recursul.

(Trib. Ilfov S. III Sentința din 12 Martie 1937).

LEGE CONTRACTELOR MUNCA. DE — **Gratificație. Obiceiul constant al intreprinderii de a le acorda. Dacă se mai păstrează caracterul facultativ al gratificației. Soluție negativă. Prescripție.**

Dacă se poate renunța de salariat la beneficiul ei. Soluție afirmativă.

Compensație. Dacă este posibilă după ruperea contractului de muncă. Soluție afirmativă.

Deși gratificația, sub raportul naturei sale juridice este un act de gratuitate, la facultatea patronului, atunci însă când obiceiul constant al întreprinderii este de a se da gratificații funcționarilor, patronul este ținut la plata gratificației, dacă la data angajării funcționarului, n'a făcut cunoscut acestuia voința sa de a se sustrage obiceiului constant din intreprinderea sa de a se plăti gratificații.

Având în vedere că societatea „Danubiana" contestă reclamantului dreptul la o atare gratificație, susținând că gratificația fiind facultativă pentru patron, acesta e liber a o acorda sau nu ;

Având în vedere că dacă este exact că sub raportul naturii sale juridice gratificația este un act de gratuitate pe care un patron îl face atunci când crede de cuviință și cui crede că trebue să-l facă, spre a stimula zelul și buna conduită a salariaților săi, nu e mai puțin exact că acest caracter facultativ trebue să fie cunoscut și de amploiat, în momentul inițial al angajării sale, pentru ca aceasta, dat fiind obiceiul constant al întreprinderii de a se da gratificații, să nu-l considere ca o clauză implicită ori subînțeleasă a angajamentului său și să nu conteze ca atare pe ea ;

Că spre a-i păstra acest caracter facultativ deci, patronul care în mod normal dictează condițiunile angajamentului, trebue să-și manifesteze voința de a se sustrage dela obiceiul constant care e intreprinderea sa, de a se plăti gratificații personalului, obiceiu cunoscut de amploiatul care vine să se angajeze și această voință să și-o manifesteze chiar în clipa facerii angajamentului ; contrariu amploiatul e în drept a considera acest uz constant drept o clauză subînțeleasă a contractului dela care patronul n'a înțeles să se sustragă și să dea prin urmare gratificației caracterul unui accesoriu de salariu ;

Având în vedere că aceasta fiind principalul, aplicarea lui la speță vine în favoarea salariatului M. Candel, care angajându-se la societatea „Danubiana" societate la care în mod constant se făceau personalului atari gratificații, a fost îndreptățit să considere aceasta ca o clauză tacită a contractului din moment ce atunci când a fost angajat, Societatea

nu și-a manifestat voința de a se sustrage acestui uz, ba mai mult, în cursul anului 1931, însăși societatea îl creditează cu suma de lei 80.000 drept gratificație ;

Că deci fiind stabilit caracterul de accesoriu pe care societatea „Danubiana" l-a dat gratificației față de salariatul său M. Candel, urmează că în indemnizația de preaviz trebue înglobată și această sumă de 80.000 lei cuvenită drept gratificație. (Trib. Ilfov Secția I Com. 30/III/1936).

REGISTRELE COMERCIALE ȘI FISCUL. — Curtea de apel s. IV sub președinția d-lui N. Jac Constantinescu s'a pronunțat la 9 Aprilie a. c. asupra recursului făcut împotriva deciziei comisiei de apel de Argeș, hotărînd că în sistemul nostru nu există o modalitate de impunere mixtă (deci atunci când comisiunea constată că registrele sunt regulat ținute, ele devin opozabile fiscului și impunerea nu se poate stabili prin apreciere).

In speță d-l Leibovici din Pitești, făcuse recurs înpotriva deciziunei comisiei de apel, pentrucă deși a constatat că registrele sale sunt regulat ținute iar bilanțul pe anul 1935-1936, bine întocmit spre a putea obține însă majorarea impunerii, fiscul a sporit prețul țuicii din inventar prin simplă apreciere, realizând astfel coeficientul de 25% cerut de legea reportării impunerilor din acel an și trecând peste atestarea registrelor.

Curtea — ca instanță de casare — a casat această deciziune hotărând că registrele fiind regulat ținute, impunerea urma să se facă numai după bilanț și registre, conf. art. 39 din legea contribuțiunilor, fără ca fiscul să poată după apreciere și fără nici o justificare să stabilească alte prețuri decât acelea arătate în inventar.

CĂTRE ABONAȚI. Toți d-nii abonați, cari sunt în măsură a achita infima sumă de lei 200.— costul abonamentului, sunt rugați a plăti la prima cerere, pentruca să putem continua trimiterea acestei raze de lumină fără plată, deocamdată și acelora cari șomează în adevăr și nu pot să plătească.

Recenzii

KEMAL ATATURK de **Dr. Gh. Dragoș** asistent la Academia de Inalte Studii Comerciale Cluj, Tipografia Minerva Cluj 1935.

Colegul nostru se ocupă de chestiunile sociale care au o adâncă înrîurire asupra vieței economice.

In broșura de mai sus, analizează într'un stil concis, precis, cuprinzător și plăcut viața și opera lui Kemal Mustafa, azi Kemal Ataturk.

Momentele sunt foarte bine alese. Cimentul propriu pus în închegarea frazelor pentru explicarea faptelor este de calitate superioară.

Viața nouă, a bravului popor turc însemnează și un nou avânt în producția economică. Pe acesta l'a subliniat autorul.

Turcia republicană, este azi un aliat cinstit și puternic al României.

Relațiunile noastre economice cu acest popor au loc să se desvolte mult în viitor.

Brateș

COOPERAȚIA IN ARDEAL. — Istoric. Situația actuală. Perspective de **Dr. Gh. Dragoș**, Asistent la Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale Cluj, Biblioteca Cooperației Seria III Stud: Documentare No. 11, Tipografia Oficiul Național al Cooperației Române 1933.

Lucrarea colegului nostru este o contribuție la cunoașterea trecutului și prezentului mișcărei cooperative la Români, Sași și Maghiari din Ardeal.

Pasul colegului nostru este îndrăzneț și hotărât. El vede progresul pe calea evoluției; consideră cooperația un sistem de mijloc, între individualism și comunism, socotindu-l cel mai equitabil sistem, deoarece se bazează pe libertate, pe respectarea proprietății, pe egalitate și mutualitate.

Autorul analizează mișcarea cooperativă din Ardeal la cele trei elemente etnice, în câte un capitol separat, dând tablouri statistice cari ne înfățișează evoluția unității cooperative în diferitele localități, înainte și după războiul mondial.

In capitolul final face o comparație între situația mișcărei cooperatiste la Români, Sași și Maghiari.

Românii au cele mai multe cooperative (415 la 31 Decembrie 1929, Sașii 187, Maghiarii 270) ; raportând însă numărul cooperativelor la populațiunea respectivă, constatăm că la 10.000 de români revine o cooperație, pe câtă vreme la același număr de maghiari revin 3, iar la sași 7.

Mijloacele financiare cele mai însemnate în mijlociu pe unitate le au Sașii, iar vânzările cele mai importante în medie pe unitate cooperativă le fac Maghiari.

Autorul propune ca sistemul de cultură în industria agricolă ar fi timpul suprem să se transforme într'unul cooperatist, deoarece actualul regim al micilor gospodării agricole individuale se dovedește tot mai nerentabil și necorespunzător nouilor condiții și împrejurări social-economice.

Intr'un elan cooperatist autorul vede națiunea întreagă organizată pe baze cooperatiste, ca unic mijloc în vederea dobândirei unei cât mai depline satisfacțiuni de ordin sufletesc, intelectual și material, pentru cei mulți și harnici dela sate și orașe.

Drăg. Bratoș

TECHNICA, ARTA, EFECTUL RECLAMEI, PRECUM ȘI PRINCIPII DE STIMULARE A VÂNZĂRII (Ed. Cartea Românească, 1936, 44 pagini) de d-l *Paul Komorniki.* — Domnia sa ne arată că în lupta negustorească cea mai însemnată armă este reclama; izbânda depinde în mare parte de mânuirea acestei arme și fără de aceasta ea este aproape exclusă.

Poporul care excelează în materia reclamei este cel american. In anul 1925 s'au cheltuit în America 215 miliarde lei pentru reclamă (40% din această sumă a fost dată pentru reclamă prin ziare cotidiane, 19% pentru reclame prin reviste diverse și comerciale, restul prin programe, afișe, filme, cadouri, etc.).

„Reclama este în esență influnțarea maselor prin : cuvânt, scris, gravură, plastică, architectură, etc. sau cu alte cuvinte îndrumarea gândirii cuiva spre o faptă anumit urmărită, sau obținerea hotărîrii (rezoluției) unei persoane, excitându-i dorința și îndemnând-o la o decizie liberă".

„Este deci un complex psihologic bazat pe un principiu științific și pozitiv, bine reglementat".

„Reproduc câteva din recomandările lui John Wanamaker,

proprietarul unui mare magazin general din New-York și Philadelfia, comentate de D-sa :

1) Vânzătorul să fie atent, prevenitor și neobosit în activitatea sa. Nervii să-i ție strâns în frâu. Clientul are întotdeauna dreptate — chiar când nu este cazul îi va da totdeauna dreptate din diplomație.

2) Să nu ne închipuim că a lua banul este esențialul — ca vânzător — să cunoașteți toate particularitățile mărfii ce oferiți.

4) Inutil să insistați dacă urechile clientului refuză să recepționeze — pentrucă ochii săi îl povățuesc atlfel (pledorie prea multă la marfă inferioară).

5) Aci depinde de simțul diplomatic al Dv. Clientul trebue sugestionat, câștigat în mod fin — fără a-i desvălui arma cu care l-ați cucerit.

6) Clientul bine tratat revine cu siguranță, contrariu își duce banul în altă parte. Deci clientul trebue să plece dela Dv. cu simțimântul plăcut că a fost în mod deosebit de atent și curtenitor tratat. Adăogați la toate acestea încă un ambalaj îngrijit legat și sigur — deoarece și acesta constitue o mulțumire. Pachetele mai mari trebuesc cât mai neîntârziat trimise la domiciliu.

Dacă toate acestea vor fi luate în serios în considerațiune, puteți spune că ați armonizat în mod ideal relațiunile Dv. interioare cu clientul ce trece indiferent pe stradă și care subjugat de vitrină va deveni un factor inconștient al reușitei Dv".

Lucrarea domnului Komorniki merită să fie consultată nu numai de negustori, dar și de donmi profesori și elevi și orice particular.

Brateș

Prof. Gh. Leon : CUM SE SCRIE O CARTE, pag. 125 „Cartea Românească", 1937. — D-l Gh. Leon, profesor de Statistică și Finanțe la Universitatea wdin București, a avut fericita idee să dea într'o broșură îndrumări prețioase asupra lucrărilor pregătitoare în vederea scrierii unei cărți.

Aceste îndrumări devin și mai interesante prin personalitatea autorului, care ne desvălue cu această ocazie și metoda sa de lucru în bogata-i activitate științifică.

Alegerea subiectului, bibliografia, folosirea materialului,

metoda de lucru sunt expuse cu date și informații complimentare, cari pot fi utilizate pentru cei ce vor să se inițieze în arta scrisului.

Desigur că îndrumările autorului nu pot fi considerate ca reguli inflexibile, fără de cari n'ar putea ieși o carte bună.

Alcătuirea unei cărți nu este o acțiune mecanică, ci o operă personală în care se oglindește modul de gândirea, firea, pregătirea și modul de lucru al autorului.

Că unul va face fișe pe chestiuni, cum propune domnul prof. Gh. Leon, altul va avea dosare cu cupiuri, altul va avea un index cu arătarea locului unde poate găsi o chestiune, altul caete cu rezumate di nlucrările citie cu sau fără observații personale, iar altul se va baza mai mult pe memoria și puterea lui de gândire, toate acestea nu scad valoarea lucrării, dacă autorul — bine pregătit — pune toată priceperea și toate străduințele ca să facă o carte bună, care să-și atingă scopul.

Desigur că și în această direcție va face operă folositoare acela care are și anumite însușiri personale în afară de pregătirea în subiectul ce vrea să-l trateze ș. a. : talentul expunerii, obiectivitate, onestitatea, lipsa prezumțiozității, etc. însușiri, — pe cari am fi dorit să le vedem mai pe larg tratate de autor.

Asemenea ar fi fost util — în special pentru începători — să se dea mai multe amănunte de ordin tehnic, în afară de cele cuprinse în ultimul capitol : Cum se tipărește o carte.

Astfel noțiuni asupra coalei, formatului, asupra caracterelor, asupra aranjamentului materiei pe cpitole, titluri, subtitluri, pragrafe în text, etc.

Lucrarea este precedată de o introducere, care de fapt constitue un expozeu succint asupra noțiunei de știință și asupra clasificării științelor cu fixarea locului economiei politice și cu precizarea cuprinsului științelor economice.

Această introducere, care pare a nu avea o legătură directă cu subiectul tratat, se explică prin aceea că autorul în tratarea subiectului s'a referit în special la Economia Politică, după cum reese și din subiectul broșurei.

Desigur că prin publicarea acestei broșuri, autorul n'a considerat subiectul epuizat, ci a dat un prim indemn pentru alți autori, cari ar voi să trateze acest subiect și sub alte aspecte.

Dr. Vim.

DUBLA IMPUNERE de *Dr. N. Bădulescu.* — Aspecte interne și internaționale, București, Tip. Penitenciarului Văcărești 1936. — Chestiunea dublei impuneri ne interesează nu numai din punct de vedere fiscal, dar și din punct de vedere economic și contabil.

Colegul nostru privește și studiază problema în aspectele ei interne și internaționale, cu aplicare la numeroasele întreprinderi care-și au împărțită activitatea în mai multe State. Societatea Națiunilor, printr'un comitet de experți, a elaborat un material prețios din punct de vedere teoretic, pe baza căruia s'ar putea încheia convențiuni bilaterale sau multilaterale pentru a se ajunge încet la deslegarea problemei pe tărâmul practic.

După ce analizează indentitatea obiectului impozabil, indentitatea subiectului impus, indentitatea impozitului, simultaneitatea impunerii și conflictele de legi, ca elemente esențiale pentru lămurirea noțiunii de dublă impunere, explică felurile dublei impuneri voite și nevoite, formală și reală, personală și reală, arătând și cauzele cari o produc.

Desigur că în această chestiune putem releva și o însemnată parte de contribuție contabilă de care nu vorbește autorul și anume înregistrarea posturilor de activ și pasiv, ca și de venituri și cheltueli, în așa fel încât dubla impunere să poată fi evitată, sau cel puțin evidențiată. Poate că ar fi locul că prin alte lucrări să se complecteze această latură.

Intr'un capitol final autorul se ocupă special de problema dublei impuneri în România, atât la particulari cât mai ales la întreprinderile comerciale și industriale.

Lucrarea este, după cum spune d-l Prof. Ion Răducanu în prefață, o lucrare serioasă care merită să fie cunoscută de specialiști.

O bogată literatură română și străină a fost consultată.

Brateș

Domnii abonați rămași în restanță cu plata abonamentului sunt rugați cu insistență a achita abonamentului, fie direct, fie prin intermediul Secțiunilor Corpului Contabililor, sau la prezentarea încasatorilor noștri.

Colegiale

— La Arad funcționează ca ajutor de Primar d-l A. Tatu, Președintele Secției Corpului, iar d-l **Gud. Teodor,** Consilier al Corpului face parte din Consiliul Camerei de Muncă.

— D-l Simion Ștefănescu a fost numit Director al Fabricei de mașini „Vulcan" la sediul secundar din Satu Mare, iar d-l **Al. Alcalay,** Subdirector la sediul central din București.

— D-l **C. Teodorescu** a fost avansat Inspector General P. T. având conducerea Serviciului Veniturilor la Soc. anon. de Telefoane.

— D-l **Dr. P. Drăgănescu-Brateș** a fost ales cenzor la Banca Generală a Țării Românești și la „Oficiul național de turism".

— D-l **Dr. Ion Teodorescu,** cunoscutul nostru statistician, a fost numit membru de onoare al Societății de Statistică din Paris, o distincțiune rară.

— D-nii **Alexandru A. Georgescu** și **Vintilă I. Gagiulescu,** au fost aleși cenzori la „Autosar" S. A. R. din București.

— D-nii **P. Drăgănescu-Brateș** și **Alexandru P. Georgescu,** au fost realeși cenzori la Banca Tăbăcarilor din București.

— Costul excursiunei la Vâlcov și Sulina este de:

Lei 1500 de persoană în cabină de 2 persoane
„ 1200 „ „ „ „ „ 4 „
„ 1000 „ „ „ „ „ 6 „

In acest preț se cuprinde drumul dus și întors, dormitul pe vapor 2 nopți și mesele pe tot parcursul.

Inscrierile se primesc *nominal și cu plata anticipată integral* la **Administrația Revistei de Comerț și Contabilitate, București I, Str. Teilor, 12 și la Corpul Contabililor din Galați (D-l Secretar Docsaki Bucurescu, la Banca Națională din Galați, cel mai târziu până la 1 Iunie a. c.**

D-nii abonați cari nu primesc regulat revista sunt rugați a ne aviza de îndată ce nu primesc un număr. Reclamațiunile târzii sunt greu de rezolvat și de multe ori imposibil de soluționat în mod favorabil.

Cereri de înscriere

Secția Arad: Fischer Anton, Bickel Desideriu, Hay Eugen.

Secția Bălți: Nicolae G. Stanciu, contabil autorizat, Teodor Lupușor, Dorfman Talic, contabili stagiari.

Secția Bacău: Strul Bergher, stagiar.

Secția Craiova: Ioan Gh. Chiriță, Schargel H. Leo, Nicoliță D. Ștefan, Jean A. Epure, Bogomil Cristea, D-ra Petrescu Margareta și D-ra Frida S. Rosenștein.

Secția Iași: Ciurea Ștefan, Michel Leiba, Beza Fischer, Filip Coter, Lazarovici Maier.

Secția Ilfov: Francu Sterian, Aureliu Drăgulescu, Iliescu C. Florica, Dinu V. Iorgu, Stănciulescu C-tin, Dumitriu I. Dumitru, Dan T. Ioan, Gheller S. Sandu, Speteanu M. Gheorghe, Rosenberg Felix, Valcov Nicolae.

Secția Miercurea-Ciuc: Nicolae Cărpinișan, Popa Coriolan.

Secția Oradea: Iovan Tiberiu, Horia Nicolescu. Grünberg Alexandru autorizați; Engler Alexandru, Covaciu Iosif, Sălăgean Crăciun, Schwartz Alexandru, Otvös Iosif, Kain Ladislau, Molnar Iosif, Axelrad Iosif, Dragomir Coralian, Garai Tiberiu, Kalenda Ioan, Fenyes Emeric, Kohn Elisabeta, Boroș Gheorghe, Apfel Alexandru, Horvath Nicolae, Török Ludovic, Nador Iosif, Fözö Eugen, Klein Nicolae, Lörinczy Ludovic stagiari.

Secția Pitești: Anton Isvoranu, Ionică T. Alexandru Dra. Eugenia Stănescu, Constantin C. Solomon, Ion I. Clincic, Aurel Gruianu, Mihail Ionescu, Gheorghe I. Păcioianu, Nicolae Dumitrescu, Ilie Olaru, Octavian D. Rădulescu, stagiari.

Secția Simleul Silvaniei: Gheza Fried, Alexandru Deutsch, stagiari.

Avansări:

Secția Bacău: C. Anastasescu avansat la gradul de contabil autorizat.

Secția Huși: Nicolae Stoenescu avansat la gradul de contabil autorizat.

Secția Oradea: Berar Florian, Fandly Iosif, Landau Avram, Clej Octavian, Roth Leopold, Kroh Wilhelm, avansați la gradul de contabili autorizați.

Secția Pitești: Constantin Bucur, Ștefan Fianu, Solomon Lobel, Ion Pandele avansați la gradul de contabili autorizați.

Suspendări:

Secția Bălți: Beresanschi Ianchel, Capșa Andrei, Ghertler Iosif' Popescu Dumitru, Rusu Dumitru.

„M I

Societate Anonimă Ro

B i l a n ţ u l

ACTIV — **Incheiat la 31**

Activ disponibil				
Cassa Centrală şi Secţiuni			9.816.332	
Disponibil la Bănci, C.E.C. şi Autorităţi . . .			116.801.238	
Aur şi Argint în Depozit			15.345.878	141.963.448
Activ realizabil				
Efecte Publice şi Acţiuni (Part). val. n. 212.297.367 r.			123.610.982	
Mater. Alim. şi Echip. Min.			39.431.935	
Dep. de Mine. şi Div. Mărf.			2.959.381	
Debitori:				
Societăţii şi Bănci afiliate şi în Particip. .		143.094.751		
Imprumuturi Ofici.-Autor.		8.733.461		
Debitori Diverşi şi Avans. Furniz. p. mărf. şi mat.		84.346.330		
Cont. Deb. de gest. interne		2.127.579	238.312.121	404.314.419
Activ imobilizat				
Imobile şi propr. Bucureşti şi provincie.		115.322.624		
Amortizări precedente. .	17.869.936			
Amortizări pe 1936. . .	7.452.688	25.322.624	90.000.000	
Concesiuni: Miniere, Petrolifere, Forest. . .		63.053.681		
Amortizări Precedente	17.107.652			
Amortizări pe 1936 .	5.946.056	23.053.681	40.000.000	
Maşini Aparate şi Inst. Div.		121.066.398		
Amortizări Precedente .	76.724.389			
Amortizări pe 1936	14.342.009	91.066.398	30.000.000	
Galerii şi Plasam. la Instal. de Mine		26.854.564		
Amortizări Precedente	22.484.564			
Amortizări pe 1936.	3.870.000	26.354.564	500.000	
Căi Ferate, Funic. şi Mater. Rulant .		15.945.792		
Amortizări Precedente	12.192.942			
Amortizări pe 1936 . .	1 802.850	13.955.792	1.500.000	
Mobilier, Tesaur, Auto, etc.		15.994.025		
Amortizări Precedente .	12.560.202			
Amortizări pe 1936 .	3.333.823	15.894.025	100.000	
Investiţiuni Noui în 1935	11.400.320			
Investiţii Noui în 1936	17.816.164	29.216.484		
Amortizări pe 1936 . .		1.716.484	27.500.000	189.600.000
Activ Tranzitoriu				
Dividende 1936. Acont plătit as. Cup. No. 17 .			22.560.860	
Investiţi. Fiscale cu Drept de Amortizare .		22.278.434		
Amortizări Precedente	8.298.434			
Amortizări pe 1936 . .	3.340.000	11.638.434	10.640.000	
Chelt. g-le cuvenit. pe 1937			917.256	34.118.116
Total general .				799.695.983
CONTURI DE ORDINE			213.049.387	

Preşedintele Consiliului de Ad-ţie, (ss) **Octavian Goga,** Director General **(ss)**

Verificat de noi şi găsit con

Cenzori: (ss) *H. Gucher. M. Kogălni*[illegible]

C A "

mână Minieră Bucureşti

G e n e r a l

Decembrie 1936 PASIV

Pasiv neexigibil				
Capital . . .			250.000.000	
Fond de rezervă statutar			40.484.966	
Fond de Rezervă Special pentru Rulment			34.813.004	
Fond de Pensiune şi Ajutor al Person.			18.613.562	357.502.308
Fond de Rezervă pentru Creanţe Dubioase			13 590.776	
Pasiv exigibil				
Creditori :				
Bănci, Societăţi şi Diverşi		186.935.094		
Societăţi afiliate şi in Participare . .		12.718.855		
Furnizori		24.093.878		
Autorităţi		8.277.723		
Conturi creditoare de gestiuni interne		16.564.731	248.490.181	249.019.312
Dividende neridicate			529.131	
Pasiv tranzitoriu				
Fond de Realizat prin Amortiz. Contului Investiţiuni Fiscale . .			22.278.344	
Venituri cuvenite pe 1937			273.731	
Chelt. Emisiunea X-a 1936			2.716.229	
Plăţi Muncitoreşti, Salarii Premii, Cumpărături de Materiale, Diferite Transport., etc. pe Decembrie achitate in Ianuarie 1937			2.913.413	
Fond pentru construirea unui Sanatoriu de Tuberculoşi Sold. .	6.000.000			
Alocaţie 1936 . .	4.000.000		10.000.000	38.181 807
Profit şi Pierdere — Beneficiul Nett.				125.292.556
				769.995.983
CONTURI DE ORDINE			213.049.387	

Inginer I. P. Gigurtu, Cont. Dir. (ss) *Florian Marinescu-Firică, Exp.-Contabil*
form registrelor contabilităţei,
Kiriacescu, Prof. G. Strat. Th. Voiculescu.

„M I C A“

Societate Anonimă Română Minieră Bucureşti

P r o f i t şi P i e r d e r e

DEBIT — **Incheiat la 31 Decembrie 1936** — CREDIT

Cheltueli Generale			29.139.380	Venituri şi benef. diverse			27.220.181
Impozite şi contribuţiuni:				Producţiunea de Aur şi Argint, Pirite, Carvuni, etc.			435.584 648
Imp. Div. Taxe şi Timbre		5.342.407					
Prelevarea pentru impunerea Bilanţului de faţă		25.500.000					
Donaţiuni Instituţiuni de Stat, Biserici, Spitale şi în interes cultural .		9.572.858	40.415.265				
Dobânzi, Comisioane şi Dif. de curs .			11·376.863				
Cheltueli de exploatare .			190.974.153				
Amortizări:							
Inventar, Imobile, Instalaţiuni şi Creanţe . . .			48.795.673				
Alocaţii:							
Fond de Rezervă pentru Creanţe Dubioase .		9.810.939					
Fond de Pensiune şi Ajutor al Personalului .		3.000.000					
Fond pentru construirea unui Sanat. de Tuberc.		4.000.000	16.810.939				
Beneficiu Nett . . .			125.292.556				
Beneficiul anului 1936 .			462.804.829				462.804.829

Preşed. Cons. de Ad-ţie, (ss) **Octavian Goga**, Director G-ral, (ss) *Ing. I. P. Gigurtu*, Cont. Dir, (ss) *Florian Marinescu-Firică*, Exp. Cont.

Verificat de noi şi găsit conform registrelor contabilităţei.

Cenzori: (ss) *H. Gucker, M. Kogălniceanu, Alex. Kiriacescu, Prof. G. Strat. Th. Voiculescu.*

Uzinele Metalurgice Unite

TITAN, NADRAG, CALAN S. A. R.

Bilanţ ganeral încheiat la 31 Decembrie 1936

ACTIV — PASIV

Investiţiuni 1924—1935	578.917.683		Capital social		400.000.000
Investiţiuni 1936	65.462.964	644.380.647	Fond de rezervă statutar		111.691.666
Acţiuni şi efecte publice		61.723.733	Fond de amortizări 1924—1935	319.286.862	
Casa: Numerar	29.185.987		Fond de amortizări 1936	440.065.285	363.352.147
Disponibil şi depuneri la bănci	65.508.337	94.694.324	Rezerve speciale şi pentru debitori		78.143.181
Debitori		266.492.481	Rezerve pentru creanţe dubioase		10.000.000
Stoc de materiale şi fabricate		315.617.897	Fond de pensie		9.120.962
			Dividende neridicate		1.090.535
			Creditori		312.156.917
			Beneficiu reportat din 1935	22.501.277	
			Beneficiu net din 1936	74.852.387	97.353.664
		1.382.909.072			1.382.909.072
Garanţii statutare		585.000	Deponenţi de garanţii statutare		585.000
Conturi de ordine debitoare		226.193.774	Conturi de ordine creditoare		226.193.774

Contul de profit şi pierdere încheiat la 31 Decembrie 1936

DEBIT — CREDIT

Cheltueli Generate		40.324.397	Beneficiu reportat din 1935		22.501.277
Dobânzi	20.323.663		Beneficiu brut din 1936		388.689.300
Comissioane şi prime valutare	28.504.554	48.828.217	Beneficiu din participaţiuni		3.891.011
Impozite		143.979.874			
Cheltueli pt. scopuri de ocrotiri sociale		25.530.151			
Amortizări pentru investiţiuni	44.065.285				
Rezervă specială şi pentru debitori	15.000.000	59.065.285			
Beneficiu reportat din 1935	22.501.277				
Beneficiu net din 1936	74.852.387	97.353.664			
		415.081.588			415.081.588

Director General: ss. EDGAR AUSNIT

Directorul Contabilităţii: ss. A. LAUREANU

Verificat şi găsit conform cu registrele

Cenzori: C. Ştefănescu-Brăila, expert contabil, Prof. V. Staicovici, Ing. G. Pomponiu, Prof. Sp. Iacobescu, I. Niculescu, director de bancă.

UZINELE DE FIER ŞI DOMEMIILE DIN REŞIŢA S. A.

ACTIV — **Bilanţ încheiat la 31 Decembrie 1936** — PASIV

Stabilimente;			Capital social	—	750 000.000
Domenii	422.842.632		Fond de rezervă legală	—	369.661.488
Mine	269.726.667		Fond de rezervă pentru creanţe dubioase	—	50.000.000
Clădiri pentru exploatare	239.455.737		Fond special pentru o eventuală devalorizare a stocului de materiale	—	35.000.000
Clădiri pentru birouri şi locuinţe	250.914.802		Fond de amortizări	—	1.083 561.292
Maşini şi instalaţiuni	1.253.237.841	2.441.177 684	Datorii garantate cu ipoteci	—	557.852.095
Mobilier	—	1	Creditori	331.790.541	
Stocuri de produse şi de materiale curente	469.630.090		Avansuri încasate pentru comenzile de executat în 1937 şi anii viitori	487.511.489	819.302.030
Materiale prime şi semifabricate pentru comenzi de executat în 1937 şi anii viitori	177.968.857	647.598.947	Furnizori	—	77.465.145
Numerar şi disponibil la bănci	—	80.889.014	Conturi tranzitorii	—	122.276.784
Titluri în valoare nominală Lei 96.381.411	—	89.768.068	Dividende neplătite	—	49.959.577
Efecte publice în valoare nominală Lei 261.755 409	—	132.988.038	Beneficiul net:		
Debitori:			Report din 1935	2.856.166	
Clienţi şi debitori diverşi	366.074.377		Beneficiul pe 1936	90.016.458	92.872.624
Debitori speciali pentru comenzile de executat în 1937 şi anii în viitori	249.454 876	615.529.253			4.007.951.036
		4.007.951.036			
Conturi de ordine şi evidenţă:			Conturi de ordine şi evidenţă:		
Garanţii statutare	—	636.000	Deponenţi de garanţii statutare	—	636.000
Efecte şi creanţe în gaj la Creditul Industrial şi la C. E. C.	—	469.872.434	Efecte şi creanţe gajate	—	469.872.434
Bonuri de tezaur în lei şi L. st. cu scadenţa 1937 şi în anii următori	—	293.764.350	Bonuri de tezaur primite pentru comenzi de efectuat în 1937 şi anii viitori	—	293.764.350
Cauţiuni în titluri şi în scrisori de garanţie	—	768.127.477	Cauţiuni de titluri şi în scrisori de garanţie	—	768.127.477
Diverşi, mărfuri în consemnaţie	—	911.498	Mărfuri în consemnaţie	—	911.498
	—	1.533 311.759		—	1.533 311.759

Contul de Profit şi Pierdere încheiat la 31 Decembrie 1936

CHELTUELI			VENITURI		
Cheltueli generale	—	62.452.699	Beneficiul reportat	—	2.856.166
Dobânzi	—	95.863.318	„ din participaţiuni . . .	—	3.307.717
Impozite	—	185.779.244	„ brut	—	684.768.002
Contribuţiuni şi cheltueli pentru scopuri sociale	—	84.490.499			
Dotarea fondului pentru creanţe dubioase	—	22.470.901			
Amortizări	—	125.000.000			
Diferenţe de curs la efecte publice	2 362.034				
„ la plăţi în valute străine .	19.640.479	22.002.513			
Beneficiul net:					
Report din 1935	2.856.166				
Beneficiul pe 1936	90.016.458	92.872.624			
		690.981.885		—	690.931.885

Preşedintele Consiliului de Administraţie, **General Ajutant Ernest Bailit.**

Direcţiunea contabilităţii, *Carol Fleischhacker, Vasile Dumitriu,* experţi contabili.

Verificat şi găsit în conformitate cu registrele.

Cenzori: *C. Brătescu, V. Chiriţescu,* contabil autorizat, *A. Dumitrescu, I. Floroiu, Gaston Legrand.*

Societatea Generală de Gaz şi Electricitate, Bucureşti

Bilanţ încheiat la 31 Decembrie 1936

ACTIV						PASIV					
Imobilizat:						Neexigibil:					
Investiţiuni uzină şi reţea gaz	211.271.951.04					Capital, emis, I, II şi III	15.000.000				
						Capital, emis IV. din 1921	20.000.000	35.000.000	—		
Investiţiuni uzină şi reţea electricitate	728.701.260,94	939.973.211	98			Diferenţa de evaluare a investiţiunilor		283.524.854	01		
Imobile şi terenuri		83.319.850	91			Rezerva legală		10.221.192	87		
Vehicule, mobilier şi unelte		30.651.548	78			Fond pt. amortizare investiţiunilor		433.082.744	51		
Instalaţiuni la abonaţi		72.440.481	84			Proviziuni pentru reînoiri		40.000.000	—		
Lucrări şi instalaţiuui noui in curs de executare		41.224.093	—	1.167.609.186	51	Proviziuni pentru luminat public		28.273.255	62	830.102.047	01
Realizabil:						Exigibil:					
Mărfuri, materii prime, combustibil		143.607.058	64			Oblig. 5 la sută total emis frs. fr.	9.500.000				
Primăria Municipiului Bucureşti		57.746.565	40			Oblig. 5 la sută se scad cele eşite la sorţi frs. fr.	4.821.500				
Debitori pentru luminat şi forţă motrice, debitori diverşi		108.058.197	03	309.411.82	07	Fr. fr.	4.678.500	42.886 350	—		
Disponibil:						Cupoane şi obligaţiuni 5 la sută exigibile		19.532.608	44		
Casa		7.150.261	40			Creditori diverşi		629.690.499	11	692.209.457	55
Bănci		35.328.054	80			Profit şi pierdere:					
Portofoliu de efecte		13.371.999	43								
Ordonanţe şi cecuri		485.065	—	56.335.380	63	Beneficiul pe 1936		—	—	11.044.883	65
				1.533 356.388	21					1.533.356.388	21
Conturi de ordine		—	—	313.658 810	38	Conturi de oridne		—	—	313.658.810	38
Total lei		—	—	1.847.015.198	59	Total lei		—	—	1.847.015.198	59

Preşedinte, **Al. Donescu** Director general, *Nicolae Caranfil* Director finenciar, *Ştefan Gr. Popescu*

Censori: *D. Anastasescu, Isidor Cristea, Emil Georgescu, Lt. Tănase*

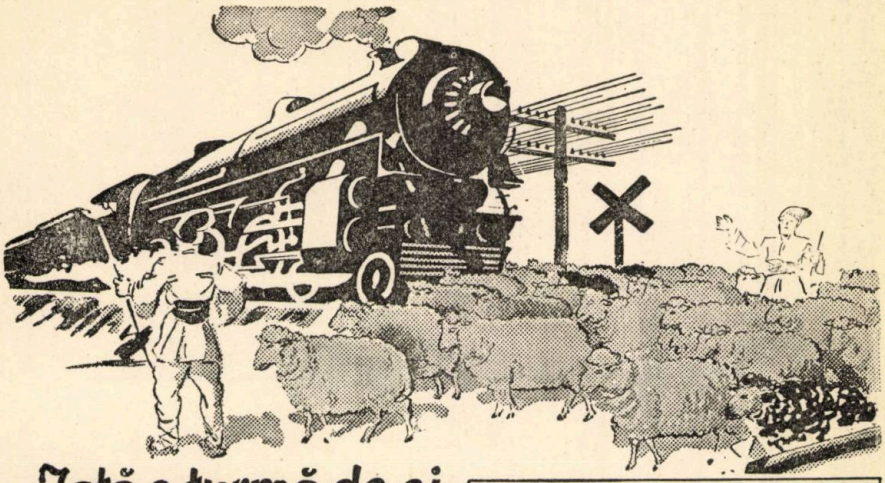

Iată o turmă de oi care poate opri un tren rapid

Pe aceeaşi linie pot să treacă sute de trenuri, dacă linia este liberă şi traficul bine aranjat.

Intre traficul căilor ferate şi acela al telefonului automat, este o oarecare asemănare. Şi acei ce întrebuinţează telefonul automat trebue să ştie câteva lucruri elementare, întocmai cum mecanicul trebue să ştie să conducă locomotiva.

Ridicând receptorul fără să cunoaşteţi numărul, formând numere greşite sau necomplecte, abonatul creiază în centrala automată situaţii care trebuesc ajustate tot automat şi care îngreunează serviciul, pentru un întreg grup de abonaţi.

SOCIETATEA ANONIMĂ
ROMÂNĂ DE TELEFOANE

Iată câteva
INDICAŢIUNI SIMPLE
pentru
ABONAŢII LA TELEFON

1 Consultaţi cartea de telefon înainte de a deschide aparatul. Când aveţi un dubiu asupra numărului pe care voiţi să-l cereţi, căutaţi-l în carte.

2 După căpătarea tonului, formaţi numărul dorit, fără intervale lungi între cifre, lăsaţi apoi ca discul să revină singur şi nu-l conduceţi cu degetul Dv.

3 Priviţi discul atunci când îl manipulaţi pentru formarea unui număr.

4 Formaţi toate cele cinci cifre din care se compune un număr de telefon. Sunt abonaţi cari neglijează să formeze numărul 2, 3 sau 4, cu care încep toate numerile telefonice din Bucureşti.

5 Nu lăsaţi telefonul deschis.

6 Când căpătaţi tonul de „ocupat", închideţi imediat telefonul şi formaţi numărul peste câteva minute.

Adresa :

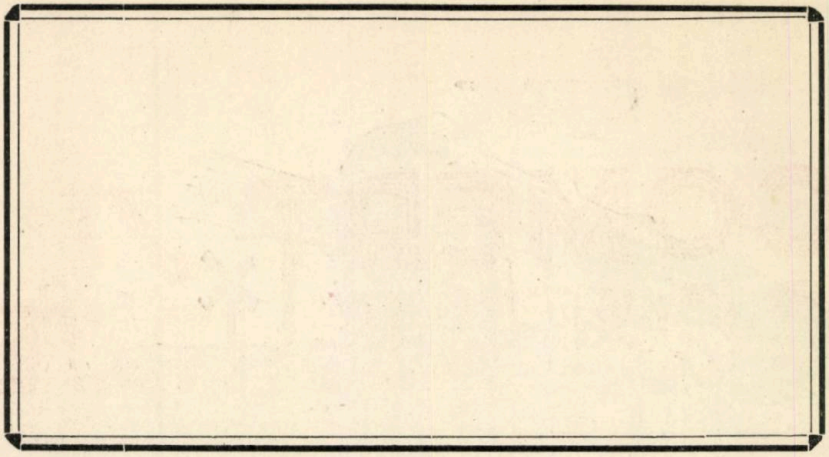

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ției Revistei :

BUCUREȘTI, I. — STR. TEILOR No. 12

ANUL XXVI. — No. 6 IUNIE 1937

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

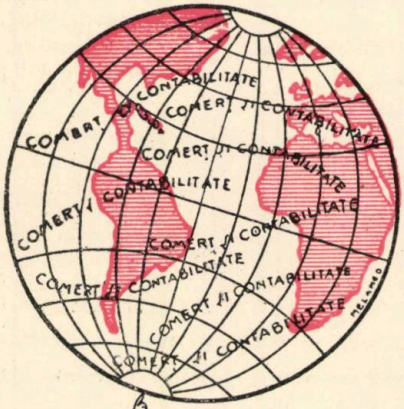

NUMĂR FESTIV PENTRU CONGRESUL DELA GALAȚI, 1937

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR No. 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuş Lucian, Dr. în ştiinţe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din ţară.
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naţ.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Şef serv. Min. Comun.
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE:

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab.
Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI:

N. Arghir, Director Casa Construcţiilor.
Membru în Comitetul de redacţie.
V. M. Ioachim, Secretar Camera de Comerţ.
Membru în Comitetul de redacţie.

SECRETAR GENERAL:

Theodor Niţu, Subdirector la Creditul Industrial.
Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI:

D. Bobină, Director Oficiul Naţ. al Coop. Rom.
Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant.
Membru în Comitetul de redacţie.
N. K. Constantinescu Expert contabil.
Membru în Comitetul de redacţie.
P. Drăgănescu-Brateş, Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Profesor.
Casier al Corpului.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M Preşedintele Corp. Contabililor.
I. C. Negrescu, Director Soc. Com. Locuinţe Eftine.
Membru în Comitetul de redacţie.
Ştefan Popescu, Director Societ. de gaz şi electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI:

Marinescu Florian, Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert Contabil.
Th. Sersea, Şef Cont. atelier. C.F.R.

Directorul revistei: **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Gr. Trancu-Iaşi, Staicovici Chr. D., Ştefănescu Alex. N., Zane N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BĂNCI POPULARE LEI 200

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENŢA

D-l GR. L. TRANCU-IAŞI

PROFESOR LA ACADEMIA DE ÎNALTE STUDII COMERCIALE ŞI INDUSTRIALE
DIN BUCUREŞTI
PREŞEDINTE DE ONOARE AL CORPULUI DE CONTABILI AUTORIZAŢI
ŞI EXPERŢI CONTABILI
FOST MINISTRU

CUPRINSUL:

*** Cuvânt omagial 305
Prof. C. G. Demetrescu: Istoricul Contabilității 312
Șt. Romanescu: Constatări asupra stărei noastre național-economice 321
Constantin Igrișan: Din neajunsurile sistemului de contabilizare a contribuțiunilor directe 325
Demetru Rădulescu: Politica petroliferă a României 334
Dr. Felix Lless: Soluția în problema calculației 338
V. N. Mateescu: Reînvierea creditului 341
*** Jurisprudențe fiscale 342
*** Recenzii 347
*** Colegiale 349
*** Cereri de înscriere 259

CUVÂNT OMAGIAL

Adresat d-lui Grigore Trancu-Iași

Domnul Profesor Dr. Grigore L. Trancu-Iași **este unanim sărbătorit cu ocazia înălțării D-sale la rangul de profesor universitar definitiv.**

La această sărbătorire se unește într'un singur gând și într'un singur glas toată organizația Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili din întreaga țară, spre a-i exprima toată admirația și dragostea ce i-o poartă, nu numai pentru faptul că ne-a dat legea de organizare a profesiunii noastre, dar și mai mult pentru faptul că a fost întotdeauna alături și împreună cu noi, în orice situațiune s'a găsit în ierarhia treptelor sociale.

Prin muncă, abnegațiune și răbdare el a răsbătut toată gama aspirațiunilor comercialiștilor, ajungând în fruntea piramidei și reprezentând-o cu inimă și înțelepciune în toate împrejurările.

Exemplul lui este unic.

Pornit dela un umil elev, a urmat cursurile școalei comerciale superioare din Iași, îndeplinind și funcția de ajutor de secretar, mai târziu secretar al școalei și suplinitor la școala elementară de comerț.

Intrat la Banca Națională sucursala Iași, ca ajutor contabil, ajunge, abia după 17 ani de muncă, șef contabil la

sucursala Galați. Părăsește serviciul la bancă reușind la examenul de profesor de contabilitate la școala superioară de comerț, examen susținut de două ori și clasificat de ambele dăți, întâiul. Între timp își dăduse diferența de liceu și-și luase licența în drept.

Îl vedem debutând în viața politică mai întâi ca deputat, apoi de mai multe ori ministru.

După ce a fost ministru întemeetor al departamentului muncii în țara noastră, s'a hotărât să-și dea doctoratul la Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București și după ce a trecut prin gradele de conferențiar și agregat, i s'a dat, anul acesta, întărirea de profesor universitar definitiv.

Nu mai înșirăm toate lucrările Domniei sale, cari au fost indicate în parte în repertoriul tipărit în 1936 de D-sa, nici nu vom arăta toată înfăptuirile și pildele de muncă și bunătate sufletească exprimate în fapte și cuvinte atât de frumoase și înălțătoare cu ocazia sărbătoririi Domniei sale pentru 50 de ani de activitate la București și Galați, (despre cari a apărut un frumos volum omagial în Editura Scrisul Românesc din Craiova) dar vom releva numai cuvintele M. S. Regina Maria reproduse în facsimile în zisul volum omagial :

„Domnul Trancu-Iași are o inimă plină de bunătate, înțelege suferințele săracilor. Adesea am încercat împreună să ajutăm pe cei în nenorocire.

Azi sunt mulțumită să-i pot mulțumi pentru opera sa de bine, în care se rezumă un întreg ideal de viață omenească".

Pentru a ilustra spiritul Domniei sale de fin observator și dorința de a îndruma prin exemplul propriu, vom reproduce cuvântarea rostită cu prilejul inaugurării monumentului marelui român Eugeniu Carada la Craiova.

Numai acela însă e vrednic de libertate care stie s'o cucerească zi de zi.

Opera noastră? Consolidarea Unirei și a Libertății.

Luptăm pentru o Românie consolidată.
Ori când
Oricum
Și contra oricui.
Cu oricine

Zbuciumările de după războiu au întunecat concepțiile politice și morale.

Pentru intrarea în normal e nevoie de două acțiuni hotărâtoare:

Una, de a reda cunoștinței simțului moral, locul ce trebuie să aibă în orice acțiune.

Alta, de a reda vieți noastre publice grija în primul rând a interesului obștesc,

Această grijă, chiar când se produce, să nu isvorească mai cu seamă din aceia a satisfacțiilor personale. Sunt două nevoi esențiale ale României Mari — spunea Vintilă Brătianu — *care nu se pot face fără consolidarea morală a ei.*

Reamintirea activității lui Eugeniu Carada va evoca tuturor:

Oțelirea prin lupta pe care trebuie s'o ducă cei cari caută să-și croiască un drum în viață prin propriile lor forțe.

Setea de cultură. Setea de o rază de soare a firicelului de iarbă apăsat de stâncă.

Datoria omului politic: Privirea greutăților în față. Concepția înaltă a intereselor obștești: Sacrificiul de sine.

Rodnicia operii de creațiune:

Proectarea luminei asupra ei.

Rămâi tu în umbră. Lumina e realizarea.

In teatrul Shakespearian tăcerea e mai elocventă decât cuvântul. Umbra, adesea, reprezintă conștiința adevărată a sufletului.

Complăcându-se în umbră, Eugeniu Carada, departe de lumea zgomotoasă, refuza onoruri și măriri. Puțin cunoscut în viață. In anul centenarului, azi facem un act de dreptate.

Dăm pildă generațiunilor cari vin.

Amintim, că nu trecătoarele ambițiuni satisfăcute sunt durabile, ci rodnicia vieții.

Atâta rămâne după om cât a putut să dea.

Personalitatea lui?

Când nimeni n'asculta, el era atent.

Când toate inimlle erau reci, a sa bătea cu căldură.

Când ușile erau închise, la el puteai să intri și nedumerit nu te lăsa să ieși.

Modestia!

Pentru merit, modestia e ceiace umbra este pentru figurile dintr'un tablou, Ea îi dă putere și relief.

Va răscoli înțadâncul sufletelor: cultul prieteniei și al bunătății!

Arhitect și constructor al României moderne.

Astăzi trăim aplicațiunea socială a legii monetare a lui Gresham: Moneta rea alungă moneta bună. Când oamenii răi alungă oamenii buni.

„Umbra" în care i-a plăcut lui Eugeniu Carada să stea va trezi conștiința acestui popor.

Il va chema la vorbă cu el însăși. Ii va evoca virtuțile înaintașilor în contrast cu unele păcate de azi.

Și așa se va face educațiunea conștiinței naționale.

Am prea mare încredere în viitor. Prezentul e o trăsătură de unire între trecut și viitor.

Să fim vrednici urmași înaintașilor noștrii. Numai așa vom pregăti viitorul la înălțimea spiritului lor de jerfă în folosul patriei noastre.

Statuea lui Cuza e simbolul unirei.

A lui Carada .., al libertății.

Iată și răspunsul la sărbătorirea d-lui Trancu-Iași la Liceul Comercial, N. Kreţulescu.

D-l *Prof. Sp. Iacobescu, Președinte:* Dau cuvântul D-lui Prof. Trancu Iași.

D-l *Dr. Trancu Iași, Prof. Universitar:* (Primit cu aplauze puternice).

Onorată asistență, eu am să spun numai câteva cuvinte. In primul rând trebuie să mulțumesc inițiatorilor. De fapt, vă mulțumesc cinstit la toți.

Sărbătorirea eu am provocat-o, și iată de ce:

Am vrut ca într'o Sâmbătă după masă, să facem o lecțiune acestui tineret. I-am răpit două ceasuri dela foot-ball, sau dela instrucția premilitară, ca să-i învățăm, în afară de lecția obișnuită, de condica de prezență și de program, o lecțiune adevărată.

Și, am vrut ca sărbătoarea aceasta să nu fie nici la Ateneu, nici la Fundație, să nu aibe nimic de oficial; să fie o sărbătoare pur școlărească, și am vrut să fie în Aula acestui Liceu.

Imi pare bine că se găsește în mijlocul nostru fiica lui Nicolae Kreţulescu, Doamna Ana Kreţulescu.

Domnilor, din aceasta trag o învățătură. Scoborâtor prin părintele său, Nicolae Kreţulescu, din Basarabi și Brâncoveni, Nicolae

Kreţulescu. între alte instituţiuni, s'a ocupat de învăţământul comercial, dând prima lege a învăţământului comercial. Un alt copil, sărac şi sârguitor, cum poate or fi şi printre copiii aceştia săraci, în tot cazul, la vârsta lor eu nu aveam nici ghetele lor, nici hainele lor, nici pantalonii lor nici cravatele lor; eram sărac complect, cu nişte ciubote, cum se spune în Moldova cu coatele rupte, cu o bursă de 40 de lei, la şcoala de comerţ, iată cel care porneşte dintr'un târguşor, dintr'o familie umilită, că se întâlneşte cu Nicolae Kreţulescu, scoborâtor din domnitori!

Această întâlnire chiar este o tragedie a vieţii sociale româneşti asupra cărea nu vreau să insist prea mult. Trageţi d-tră toate învăţăturile. Am vrut ca aceşti copii să asculte lecţiunea. Şi, aşi putea spune, după matematicienii care se găsesc aici: s'a spus ce erea de demonstrat, şi nu mai adaog nimic.

Dar, domnilor, vreau să subliniez faptul acesta: azi nu a fost o sărbătorire; azi a fost o subliniere, că trebuie să pornim de jos, de la situaţii umile, dela situaţii modeste, ca să ne înălţăm sus. Nu ştiu de ce e moda ca un băiat tânăr, care şi-a luat licenţă sau doctoratul, să nu vrea să pornească mai de jos astăzi! Secretar General, poate face o concesie dacă acceptă. Vrea să fie dintr'odată minimum subsecretar de stat, dacă nu, să pornească ca ministru!

Domnilor, ce mă miră este că pentru oricare lucru trebuie o cunoştinţă a meşteşugului: să fii şofeur, îţi trebuie o carte de şofeur, într'o meserie oarecare îţi trebuie o diplomă uite, Mociorniţa ştie foarte bine! Ca să fii conducător de ţară, nu-ţi trebuie nimic: nici studii, nici experienţă, nici cunoaşterea meseriei, nimic; şi un ministru poate fi ministru la agricultură, cum poate fi la industrie, la comunicaţii! De omnis res scibiles.

Am venit să arăt că toate locurile trebuie să fie cucerite prin muncă, prin energie, prin perseverenţă, şi aceasta am vrut s'o arăt în această şcoală.

Sunt fericit că D-l Tiţeica şi D-l Ioachimescu, membrii Comisiunei care m'au examinat şi unde am avut cele mai mari emoţiuni sunt aici. Dumnezeu mi-a dat răsplata, ca după atâtea emoţiuni pe care le-am avut în acest local, să am şi bucuria sărbătoririi de astăzi.

Mulţumesc tuturor: şi colegului Iacobescu, şi d-lui Profesor Obreja, şi d-lui Director General Purcaru, şi d-lui Ministru Angelescu, şi d-lui Ionescu, Profesor dela Politechnică şi d-lui

Ciocârlie, tuturor colegilor mei și d-lui Doneaud, care simbolizează ceva.

Eu am făcut Legea Construcțiilor. Am mândria că sunt singurul om, care m'am gândit că țara aceasta trebuie să pornească la construcții. Am dat o lege cu scutire de impozite. In această privință, am fost un constructor și la propriu, și la figurat. Cine va examina situația țării, și se va gândi ce ar fi putut fi astăzi când este știut că sute de meșteșugari trebuie pentru construirea unei case va vedea ce rol a jucat această lege în țara noastră.

Domnilor, să nu credeți că sublinierea de astăzi este un punct. Eu plec acum la Bacău, unde voi ține o conferință. Conferința este intitulată „Târgul dela Bacău". Țin să spun aici, în acest cadru de sărbătoare, că este vorba de un tablou al lui Grigorescu. Grigorescu, care a avut intuiția viitorului nostru, făcând ciobănașul stăpân pe Carpați, Grigorescu, care a făcut atâtea „vederi", a făcut și tabloul acesta. La mijlocul tabloului este un biet țăran, care vine cu o vacă slabă, slabă de tot, și cu un vițel pe care l-a adus în brațe până la iarmarocul Bacăului. In jurul lui trei negustori, cari caută să-l bolmojească, să-i cumpere vaca mai ieftin. Alături țăranca, care simbolizează aproape țara întreagă. Cu mâna sub bărbie, se gândește: s'o vândă .. să n'o vândă... O vinde, nu mai are lapte pentru copilașul de acasă; nu o vinde, n'are cu ce să se întoarcă acasă.

Acesta este tabloul care m'a inspirat pe mine să vorbesc unei grupări economice la Bacău.

De aici tregeți concluziile. Situația țării se poate vedea din acest tablou. Fundul tabloului arată praf, vălmășag. Este un alt război de care se ocupă Grigorescu: războiul economic. Tabloul acesta par'că reprezintă viața țării întregi.

Am credința că se va naște un alt geniu, ca al lui Grigorescu, care va face o altă pictură nu vaca slabă, adusă cu vițelul la iarmarocul Bacăului, va face o pictură, care să reprezinte produsele animale, aduse de țărani la târg, cu mijloacele cooperației, cu mijloacele sindicalismului, într'un cuvânt, cu toate mijloacele de solidaritate socială.

Ei bine, voi, absolvenții școalelor de comerț, veți valorifica aceste produse ale țăranului român.

Iată conferința mea de mâine, dela Bacău; iată continuarea sărbătoririi de astăzi, și dați-mi voie să-mi exprim credința, că generația noastră, noi care luptăm pentru înălțarea acestui popor,

nu vom muri până nu vom vedea acest tablou al lui Grigorescu transformat. Și aș dori ca acest tablou, în copie, să fie așezat la toate școlile comerciale. Dedesupt să fie gravate următoarele cuvinte; „1/26 adică 26 tone de muncă și mărfuri românești, trimise, pentru o tonă de muncă și de mărfuri streine“ !

Cred că cu ajutorul vostru, dacă sămânța de astăzi va cădea pe pământ sănătos, și nu va fi furată nici de paserile cerului, nici căzută între buruieni, lecțiunea noastră de astăzi va fi reușit.

Domnilor, eu am ajuns la un paradox: atât rămâne după om, cât a putut să dea în viață! Sunt oameni care spun: Atât rămâne, cât ai luat? Rămâne cât ai dat! Aș dori să dați și d-stră cât am dat eu în viața mea, prin muncă, prin energia, prin entuziasmul, prin optimismul meu. Acestea vor rămâne, vor cădea pe pământ sănătos și vom ajunge astfel la consolidarea Patriei noastre!

Și acum concluzia noastră:

Faptele vorbesc.

Iar deviza Maestrului:

Never too late (nici odată nu e prea târziu).

REVISTA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN“

S. A. R.

Tablă neagră, galvanizată, decapată, dublu decapată, cu rezistență, **albă,** plumbuită, **ondulată.**

Fier cerc, comercial, beton profilat.

Fier cerc laminat la rece.

Cazane și **radiatoare** „Calan“ pentru încălziri centrale.

Băi de fontă emailată „Record“.

Articole sanitare negre și emailate.

Tuburi și **accesorii** de fontă pentru canalizare.

Tucerie comercială.

Mașini de **gătit** și **sobe** „Vesta“.

Articole noui:

Cilindrii din fontă dură pentru laminat tablă.

Mese și **capace** de **recoacere** din oțel rezistente la temperaturi înalte.

Cărămizi și **pământ refractar.**

Istoricul Contabilității

Primele însemnări contabile

Ca orice știință și Contabiltatea și-a avut începuturile ei. Primele însemnări contabile au apărut odată cu schimbul. La început când oamenii își satisfăceau în întregime necesitățile prin propria lor muncă, și deci când nu exista schimbul nici contabilitatea nu avea rațiunea de a exista. Imediat însă ce oamenii au început să schimbe între ei bunurile ce le prisoseau cu cele de care duceau lipsă, s'a simțit nevoia unui măsurător al acestor bunuri, precum și nevoia de a se ține socoteala de cantitatea și valoarea a ceia ce dădeau și primeau unii dela alții. Odată cu desvoltarea schimburilor și cu întrebuințarea monetii, au apărut și însemnările contabile.

Primele însemnări se făceau pe tăbliță de lemn, și de lut, tablete cerate, piei de animale și foi de papirus (aflate în Egipt). In urmă s'a fabricat, în același scop și pergamentul (în Pergamos Asia Mică), din piei de oaie și de capră.

Când nu se cunoașteau însă semnele sau cifrele, aceste însemnări se făceau prin funii înodate *quipos* așa cum s'a constatat la Peruvieni. Fiecare persoană sau valoare reprezenta un cont și avea funia sa. S'au mai găsit însemnări contabile făcute cu ajutorul mărgelelor înșirate, și a răbojului (crestătuti în lemn) etc.

a) *La Egipteni.* Cu trei mii de ani înainte de Christos, Egiptenii își notau socotelile cu semne convenționale, s'a dovedit că preoții țineau socotelile templelor, foarte regulat, iar Statul avea specialiști pe care îl utiliza pentru înregistrarea tributurilor. Cât privește comercianții, aceștia țineau socoteli regulate pentru afacerile lor. Registrele erau scrise la început pe tabele de marmură, iar mai târziu pe foi de papirus.

b) *La Babilioneni,* se întrebuința pentru însemnările contabile tăbliță de lut, care, dacă se înmuia în apă, se putea imprima și apoi prin uscare se întăreau astfel încât putea să fie păstrat vreme îndelungată.

c) *La Fenicieni* contabilitatea era într'un stadiu mai înaintat, datorită spiritului comercial și afacerilor importante pe care acest popor le făceau în toată lumea cunoscută în acel timp.

d) *La Evrei* contabilitatea erea ținută de specialiști aleși din

neamul Leviților. Însuși șeful contabil al Casei Regelui David era un Levit cu numele de Iosafat.

e) *La Greci* era în deosebi de dezvoltat comerțul de Bancă. Bancherii Greci, trapeziții — aveau o contabilitate foarte regulată și registrele, între care se citează: *Ephemerides*, (Jurnalul de azi), *Cartea mare*, și *Registrul de Casă*. Contabilii publici se numeau *"Logografi"*.

Bugetul Statului era imprimat pe plăci mari de marmură și apoi expus în piețele publice, pentru a fi citit de cetățeni.

f) *La Romani* însemnările contabile se scriau pe *tăbliță cerate* (table de lemn) pe care era așezat un strat subțire de ceară) cu ajutorul unei bucăți de metal sau de os, ascuțit la un capăt și lat la celălalt, care se numea *stilet*. Mai târziu s'au întrebuințat în acest scop și foile de papirus și pergamentul. Contabilii erau sclavii cari se numeau *Celarius*, iar șeful contabil *Dispensator*.

La Romani găsim trei feluri de contabilități și anume: 1. Contabilitatea casnică, 2. Contabilitatea bancară și 3. Contabilitatea publică.

1. *Contabilitatea casnică* ținută de *„pater familias„* (capul familiei) cu următoarele registre. a) *Liber patrimonium* care cuprinde descrierea averii și datoriilor lui pater familias și servea ca registru inventar; b) *Adversaria — strața de azi*, servea pentru înscrierea zi de zi (în ordine cronologică) a operațiunilor efectuate în timp de o lună, și care se înregistrau apoi în c) *Codex accepti et expensi* (accepta = primire și expensa = dare). Acesta era de fapt *un jurnal*, în care însă se înscriau numai obligațiunile lui pater familias față de terți; d) *Codex rationum*, — *maestru* de azi (Ratio — cont de unde provine și ital. ragio — cont și ragioneria — Contabilitate),

2. *Contabilitatea bancară* se ținea de bancherii, cunoscuți sub numele de *argentari*. Registrele utilizate erau la fel cu cele ținute de pater familias.

3. *Contabilitatea publică*, era ținută cu toată regurozitatea atât pentru venituri și cheltueli, cât și pentru bunurile și datoriile publice. In acest scop se întrebuințau ca registre: a) *Breviarium*, adică *inventarul* averii statului; b) *Tabulae publicae*, corespunzător registrului *adversaria* și în care se înscriau încasările și plățile publice; c) *Codex accepti et expensi*, pentru înscrierea creditorilor Statului; d) *Calendrium* (dela calenda — prima zi a unei luni,) era registru în care se înscriu sumele destinate acoperirii chel-

tuelilor publice și a celor ce servea pentru acordări de împrumuturi garantate cu ipotecă, Tot Calendarium se numea și registrul scadențar.

§ II. Apariția primelor lucrări de contabilitate

Toate aceste începuturi ale Contabilității au fost însă distruse odată cu desființarea întreprinderilor comerciale, provocată de căderea imperiului roman și de năvălirile barbare.

Noile creațiuni comerciale reapar odată cu întemeirea marilor orașe comerciale italiene, engleze și hamburgheze, când încep a se întrebuința din nou registrele comerciale (între anii 1100 și 1200) Primele registre comerciale au fost din nou întrebuințate de o intreprindere din Florența la 1211.

Desvoltarea contabilității se datorează însă introducerii cifrelor arabe și explicării operaților aritmetice cu aplicațiuni la comerț, datorită lui *Leonardo — Fibonacci* din Pisa, care a tipărit în acest scop prima lucrare la 1202. Comercianții înregistrau la conturi separate atât operațiunile pe bani gata și pe credit, cât și bunurile pe care le posedau. In acel timp, nu era însă cunoscută forma de azi a contului, cu debitul în stânga și creditul în dreapta. Sumele se așezau unele sub altele. *Leagănul contabilității a fost orașul Veneția* (Scrittura doppia veneziana). In această privință, un autor englez *James Peasle* din Londra, tratează într'o lucrare tipărită la 1384 despre *arta italiană a contabilității în partidă dublă.*

Din Italia arta contabilității în partidă dublă trece în Franța, în Germania și Anglia. Din cercetarea registrelor comerciale *Benedetto Cotrugli* (deși nu s'a tipărit lucrarea sa decât la 1573 la Veneția, totuși el a scris-o la 1458) este cel dintâiu autor care a stabilit regulele și funcțiunile contabilității în partidă dublă.

Primul tratat de contabilitate *tipărit* se datorează călugărului *Luca Paciolo de Borgo di San Sepulcro,* care era și un bun matematician. El tipărește la 1494 *Tractatus de computis et scripturis — Summa de aritumetica, proporiționi et proporționelita".* In această lucrare, Paciolo descrie metodele de contabilitate întrebuințate de comercianții din Florența și Veneția, oprindu-se în special la cel Venețian și arătând că acestor comercianți li se datorează existența sistemelor descrise, fără a se considera el ca inventator al contabilității.

Cu alte cuvinte, Paciolo a colecționat, a sistematizat și a explicat contabilitatea care se aplica pe timpul său.

In această lucrare se dau norme pentru înscrierea operațiunilor comerciale în registrele Jurnal și Cartea Mare, arată ce se înțelege și cum funcționează conturile Capital, Cassa, Cheltueli de mărfuri, Cheltueli personale și extraordinare; descrie Balanța de verificare (Bilancio) și arată cum trebue să se întocmească; în sfârșit dă norme pentru închiderea conturilor din maestru. Ca registre, Paciolo descrie: *memorialul* (squartafolglio, vachetta, (memoriale), *jurnalul* (giornale) și *Cartea Mare* (gran libro sau quaderno).

La 1519 (sau 1521) s'a tipărit la Nürnberg, prima lucrare de contabilitate în limba germană datorită lui *Henricus Gramateus.* iar *La 1531 Iohan Gottlieb* tipărește și el la Nürnberg deasemenea o lucrare de contabilitate.

La 1539 apare în limba latină o lucrare de contabilitate *„Practicae arithmeticae"* având un capitol intitulat: „De ratione librorum Tractandorum" datorit lui *Girolamo Cardane. La 1543,* apare la Anvers prima lucrare de contabilitate în limba flamandă datorită lui Jean Ympyn.

La 1543 englezul *Iohn Gouge* (sau Gough) publică prima carte de contabilitate intitulată „Instrumentul sau cartea de a învăta, a cunoaște buna ordine a ținerii registrelor".

La *1549,* apar două lucrări de contabilitate: una italiană alta germană și anume: italianul Manzoni, Domenico, care tipărește: *„Libro Mercantile ordinate col suo giornale e alfabeto. per tener conti doppi al modo di Venetia"*, *iar germanul Wolfgang Schweicker senior,* publică la Nürnberg: *„Zwifach Buchhalten sampt seine Giornale (des selben Beschluss, auch Rechnung zuthun"*.

La 1567 apare primul autor de contabilitate francez: *Savonne* din Lyon.

La 1594 se tipărește o interesantă lucrare de contabiltate de către belgianul *Paschier Goessens,* în care discută în special chestiunea inventarului și estimării mărfurilor pe prețul real.

Către sfârșitul secolului al XVII-lea mai apar importante lucrări de contabilitate datorite autorilor: *Delaporte, Savary și Claude Irson.*

Delaporte are cea mai însemnată lucrare, intitulată: *La science des negocíants et teneurs de livres ou instructions générales pour tous ce qui se pratique dans les comptoirs des nègociants, tant pour*

les affaires de Banque, que pour les marchandises et les financiers pour tes comptes". In această lucrare, autorul împarte registrele în: principale și accesorii, grupând în același timp conturile în: conturile patronului, conturi de valori și conturile terților.

Savary a scris la 1672 lucrarea „*Le parfait négociant*" în care reunește toate regulele de Contabilitate cunoscute până atunci.

Toate lucrările apărute în urma lui Paciolo, în Germania, Franța, Olanda, Belgia și Anglia, nu sunt de fapt decât traduceri a lucrării acestuia, cu mici adaugări. Ceva părți noui și de originalitate se găsesc la autorul olandez *Simon Stevin* din Leyda (Brügge) în lucrarea sa tipărită la *1602*. El pune în discuție necesitatea bilanțului anual.

§ III. Cnntabilitatea din secolul al XVII-lea până azi.

Odată cu apariția primei lucrări a lui Edmond Degranges la 1795; intitulată „*La tenue de livres rendue facile, ou nouvelle méthode d'ensseignement*" se fixează și ultima fază a contabilității. Din acest moment toți autorii încep a căuta să stabilească legi științifice sau cel puțin regule referitoare la clasificarea conturilor, debitarea și creditarea lor, etc. Astfel Degranges, stabilește o clasificare a conturilor pe care le împarte în grupele: conturi de valori, de rezultate și de persoane.

Tot lui i se datorează metodul jurnalului — carte mare, atribuit greșit americanilor și numit inexact metod american. Acest registru a fost descris în același timp și de autorul englez *Jones*.

La 1816 Quiney, tratează despre registrele pe foi volante și despre inventarul permanent în lucrarea sa *Comptable „général ou livre de raison"*.

La 1852 Cerbani, face sinteza contabilității prin stabilirea principiilor *Logismografiei sale*.

La 1865 Guilbault, publică o lucrare de contabilitate intitulată „*Traite de comptabilité et d'administration industrielle*", care cuprinde și un interesant album de modele. Această lucrare a fost multă vreme folosită.

Interesantă este lucrarea lui *Franccsco Marchi* tipărită la *1867*, sub titlul: „*I cinque contisti ovvero la inganevole teoria cheviene insegnate il sisteme di scrittura a partita doppia*", în care tratează teoria personalistă cu 2 serii de conturi.

§ IV. **Contabilitatea în România**

In România nu există urme prea vechi de contabilitate. Prima lucrare a apărut la *1837* datorită lui *Nichifor* sub titlul *„Pravila Comercială"*. Ţinerea socotelilor se preda pe vremuri în şcoalele primare. Numai astfel se explică, traducerea după Juclot la *1884* de către *Dimitrie Iarcu,* profesor la clasa III-a Primară a lucrării *„Dopia Scriptura sau ţinerea catastivelor în partidă dublă şi simplă* împărţită în 21 de lecţiuni.

Această lucrare, tipărită de Imprimeria Statului pentru clasa IV-a primară, ajunge în 1863 la a IV-a ediţie. Găsim în această lucrare tratându-se despre: *a)* registrele, jurnal, cartea mare, straţa (terfelogul, ciorna sau memorialul): b) *Cele cinci conturi* (cinquecontisti) şi anume: 1. marfă, 2. cassa, 3. trata (efecte de plată), 4. rimese (efecte de primit), 5. câştig şi pagubă; c) *Balanţa de verificare,* pe care autorul o numeşte „Balanţă" sau „Bilanţ".

Urmează apoi despre Katagrafia sau inventariu, şaldosul (răfuirea) partidelor, *bilanţul de eşire,* etc. Mai tratează şi despre registrul jurnal — bilanţ, căruia îi rezervă un întreg capitol. O lucrare de contabilitate a fost scrisă la *1875* sub titlul *„Comerciul cu operaţiunile lui şi ţinerea registrelor în partide simple şi duble cu diverse aplicaţiuni* de către *Paul P. Eliade.*

Un alt autor de contabilitate *L. Toussaint,* Directorul şcoalei de comerţ din Galaţi, tipăreşte la 1876, o carte întitulată *„Expunearea prescurtată de operaţiuni comerciale şi de contabilitate"*. Lucrarea corespunzând titlului, este împărţită în două părţi şi anume: *Partea I-a* tratează despre comerciant (negutător) şi despre comerţ, despre operaţiuni şi documente comerciale; facturi, socoteli de vânzare şi cumpărare, bilete la ordin poliţe, scont şi dobândă, conturi curente, operaţiuni de bancă şi scrisori comerciale, toate acestea cuprinzând 8 capitole.

Partea II-a se ocupă de contabilitate, tratând în afară de cele 5 conturi cunoscute de pe vremea lui Iarcu, şi pe al 6-lea „Mobilier sau material"; tratează apoi despre registre, adăugând şi registrul de casă şi scadenţar (catastiful de scadenţă) la cele cunoscute; în ce priveşte balanţa de verificare şi bilanţul, el le denumeşte balanţa scripturilor şi balanţa inventarului.

Adevăratul întemeitor al contabilităţii în România este considerat fără discuţie *Teodor Ştefănescu,* fost profesor de contabilitate la Şcoala Comercială din Bucureşti dela 1870—1901 (31

de ani) ocupând în acelaș timp în repetate rânduri înalte demnități în Ministerul de Instrucție publică. (La 1879 a fost Secretar General al Ministerului, Ministru fiind Nicolae Kreţulescu, căruia i se datorează și înființarea primei școale comerciale din România (Liceul Comercial N. Kreţulescu din București). La 1880 Th. Ștefănescu este ales Director al Băncii Naționale a României, care se înființase în acel an, calitate pe care a avut-o până la sfârșitul vieței sale.

Ca profesor a tipărit primul curs complect de contabilitate intitulat: „Curs de Contabilitate în partidă dublă" conținând peste 650 pagini, după care și-au format instrucția comercială și contabilă generații numeroase de elevi. Acest curs este împărțit în 3 părți și anume; *Partea I-a* cu 7 capitole: Noțiuni de comerț în care explică termenii, operațiunile și documentele comerciale, noțiunile de comerț și comerciant.

Partea II-a cu 10 capitole tratând despre: registre, contabilitățile: simplă, mixtă și în partidă dublă, conturi, aplicațiuni în registre; Bilanțul și contabilitatea domestică.

Partea III-a cu 7 capitole tratează anumite conturi speciale și despre jurnalul, cartea mare, după care trece la studierea organizării legale, administrative și contabile, privitoare la societăți, bănci, căi ferate, asigurări și contabilitatea publică.

Teodor Ștefănescu era un convins al însemnătății contabilității duble pentru prosperitatea vieții economice a țării noastre. Astfel el a organizat contabilitatea Băncii Naționale a României, organizație păstrată până astăzi, aproape neschimbată. Tot el a impus tuturor comercianților, industriașilor și bancherilor care lucrau cu B. N. R. atât în București cât și în provincie să țină obligator contabilitatea în partidă dublă, ca să poată avea credit la B. N. R. In acest mod a fost introdusă contabilitatea dublă la numeroase întreprinderi, deschizându-i-se astfel câmpul de aplicațiune.

Iată pentru ce știința contabilă din România îi datorează acestui apostol al ei întreaga ei recunoștință.

Teodor Ștefănescu a deschis cel dintâiu cartea de aur a științei contabilității din România în care a scris cea mai frumoasă și pilduitoare pagină pentru generațiile ce l-au urmat și vor mai urma.

La 1897 Zamfir Petrescu, subdirectorul Băncii Agricole din București publică *Tratat teoretic și practic de Contabilitate Administrație pentru comerț, agricultură și bancă"* în 460 pagini, tratând

despre: Comerciu acte şi efecte comerciale, calcule comerciale, compturi curente, comptabilitatea — monografia agricolă, — Comptabilitatea comerţului de cereale, şi a comisionarului; Bănci şi comptabilitatea lor (Dela pag. 320—460).

La 1901 Constantin Petrescu, fostul elev a lui Teodor Ştefănescu şi în urmă profesor de Contabilitate la şcoala comercială din Iaşi, publică deasemenea o interesantă carte de contabilitate, întitulată: **„Contabilitate şi Admnistraţie"**. *Teoria generală a Contabilităţi, a sistemelor partidelor duble, Metodul clasic, Metodul jurnal, Carte mare, Logisnografia şi metodul jurnalului bilanţ sau o nouă organizare, de registre în contabilitate* (506 pagini). Este o lucrare care conţine o bogăţie de cunoştinţe comerciale şi contabile, expuse într'un stil clar şi plăcut. Introduce termenul de „Aziendă", mult mai complect decât acel de întreprindere; adoptă teoria celor 2 conturi cu caracter personalist contul proprietarului şi contul aziendei (agenţii şi corespondenţii întreprinderii) întrevede introducerea conturtlor de ordine şi tratează pe larg logismografia lui Cerbpni.

La 1907 Profesorul *I. C. Panţu,* dela Şcoala Comercială din Braşov publică în 322 pagini lucrarea *„Ştiinţa Conturilor sau Contabilitatea în partidă dublă"*. După cum mărturiseşte în prefaţa sa această lucrare complectă a fost tipărită mai înainte în mai multe părţi şi anume: *la 1898 „Un capitol din Contabilitatea dublă"* (82 *pag.*) *La 1900 „Al doilea capitol din Contabiţitatea în partidă dublă" afaceri de credit cambial şi afaceri de bancă.* (152 pag.) iar *la 1901,* cu ajutorul fondului „Coresi" publică: *Introducere în Contabilitate şi contabilitatea în partidă dublă.*

Ultima sa lucrare cuprinde VI părţi, în care tratează: teoria conturilor, tehnica înregistrărilor, lucrări practice, încheerea conturilor, etc. Interesante sunt analizele pe care le faoe autorul, care reuşeşte să scoată regule de debitare şi de creditare, stabilind 2 grupe mari de conturi şi anume: conturi statictice şi conturi economice.

In urmă apar autori cu lucrări de contabilitate din ce în ce mai complete, între care citäm pe: *D-l Profesor Gr. L. Trancu-Iaşi,* fostuţ elev al lui Constatin Petrescu care, în afară de numeroasele şi remarcabilele lucrări comerciale, economice, juridice, sociale, literare, etc., a tipărit cursurile de comerţ şi contabilitate pentru şcoalele elementare şi superioare de comeţ, lucrări cari au servit şi servesc şi azi cu mai mult folos elevilor acestor şcoale.

Urmează apoi d-l Profesor *George Alesseanu.* Prim președinte al Inaltei Curții de Conturi, care a tipărit deasemenea cursuri de contabilitate, dar care trebue relevat prin aceea că este considerat ca reorganizatorul contabilității publice din România.

Au mai scris lucrări de contabilitate d-nii: N. Butculescu, Toma Voiculescu, A. Dorwagen, I. A. Constantinescu, Dr. Al. Vasilescu, Al Tănăsescu, Dr. D. Voina, Dr. I, Mărculescu, Berțea, D-na Polichron, Dr. P. Drăgănescu Brateș, Dr. V. M. Ioachim, G. Badea etc.

Incă din 1913 d-l **Profesor Spiridon Jacobescu,** a început tipărirea cursurilor de contabilitate predate la Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București. Astăzi, în afară de alte lucrări de mare valoare științifică, Domnia Sa are publicată o lucrare monumentală intitulată *„Curs de contabilitate Comercială Generală în legătură cu Dreptul și Legile speciale comerțului"*; care este împărțită în 3 mari volume: Vol. I cuprinzând: subiectele de contabilitate; Vol. II Patrimoniul (Obiectul înregistrărilor de contabilitate); Vol. III Bilanțul și teoriile contabile (Funcțiunea și mijloacele de acțiune contabilă).

Prin cercetări sever verificate d-l Profesor Spiridon Jacobescu stabilește legile științifice care trebue să guverneze contabilitatea; îi fixează deci definitiv caracterul de știință; dovedește utilitatea și necesitatea ei în toate domeniile de activitate economică; deschide noi orizonturi atât contabilității cât și profesioniștilor contabili. Aceste lucrări constituie astăzi farul care luminează și va lumina continuu întreaga știință contabilă din România și chiar din alte țări.

Făcând istoricul contabilității din România nu putem trece peste imensa contribuție adusă acestei științe timp de peste 28 de ani, de *Revista G-lă de Comerț și Contabilitate,* pe care orice contabil trebue s'o citească și care merită cu drept cuvânt să fie numită „Revista Noastră".

In sfârșit chestiuni de contabilitate au fost desbătute și soluționate și de către diferitele *Congrese naționale și internaționale ale Corpului Contabililor și Experților Contabili din România.*

Prof. C. G. DEMETRESCU

COLEGI, Citiți și răspândiți „Revista Generală de Comerț și Contabilitate"

Constatări

Asupra stărei noastre național-economice

Odată cu întărirea credinței că România va avea un viitor de aur, după cum trecutul i-a fost strălucit, în luptele dese, și sângeroase, duse contra vrăşmaşilor cotropitori, bărbații cu renume, s'au gândit că România trebue pregătită la vreme și pentru alte preocupări, având în vedere întunericul în care ne adâncise domnia fanarioților, care timp de 150 ani, cât a obidit românismul reușise să înăbuşe graiul românesc.

Pentru toate acestea, toți bunii români s'au orientat, din cele văzute și cunoscute în alte țări înainte, pentru ca prin aşezări de cunoștință asupra plugăriei, comerțului și meseriilor, să poată și românul să culeagă toate cele bune după urma învățăturilor ce va urma să înțeleagă tineretul croit pentru o viață reală de muncă și agoniseală.

După 1821, 1848, 1864 și mai vârtos în urma războiului de neatârnare din 1876/77, românismul păşea cu inimă caldă și minte ageră către o nouă orientare,

Ce puteau fi mai indreptățite decât școlile privitoare la toate ramurile de învățături, de toate gradele.

Ne găseam, în privința plugăriei, într'o mare proprietate, fără școli de învățătură superioară.

In comerț activau multe elemente românești sau romanizate, iar ca meserii mai nimic.

In perioada de prefacere pentru plugărie se înființară, acum vreo 60 ani, câteva școli elementare și o singură școală superioară la București.

Pentru comerț vreo cinci școli, iar pentru meserii vreo trei, patru școli.

In schimb pentru învățământul teoretic foarte multe gimnazii, licee și două universități.

Dintre toate școlile, singurele acele comerciale, au corespuns, la timp, existenței lor.

Am zis primele, relativ la școlile comerciale, întrucât după 1881 când s'a văzut neapărată nevoe de existența unei Bănci de Stat, odată cu fondarea Băncii Naționale a României, școlile comerciale la timp și exact au putut forma cadrele, dintre absolvenți și nu-

mai din absolvenții școlilor de comerț și de așa fel că astăzi după trecere de peste 50 ani, putem zice că suntem mândri și recunoscători față de acei, cari întru început, fie din primele rânduri, fie din rândurile următoare, au știut, grație pregătirei lor, să facă față la toate cererile, din acele timpuri, prin muncă și corectitudinea lor.

Suntem azi, după jertfa, de peste o jumătate milion de oameni o Românie Mare, mult dorită de către acei sub stăpânire străină; mult visată de către toți bunii români; și cu sfială, cercetată în toate împrejurările, de către bărbații conducători ai neamului român.

Rezultatul este că suntem o Românie Mare.

Să cercetăm puțin starea de fapt a zilelor trecute, după marele războiu.

Țara românească, înainte de marele război, avea o populație de peste șapte milioane, pe deasupra cărora erau marii proprietari. La mijloc o clasă de salariați, mici negustori si meseriași, iar la bază o populație de plugari deasă și muncitoare.

In România Mare suntem peste 18 milioane, din care peste patru milioane de minoritari sau streini care se înglobează în burghezie. Prin expropriere clasa supra pusă a dispărut.

Ce avem noi față de această clasă mijlocie, formată numai din acei cari trăesc din comerț și meserii?

Avem altă clasă de cel puțin patru milioane, care compun o burghezie budgetară

Ce avem ca suprafață de învățături secundare sau superioare?

Avem foarte multe gimnazii și licee. Avem vreo patru Universități, al căror contingent se cifrează la peste 30.000 studenți anual.

Avem două Academii de Comerț și Industrie, pentru comerțul și meseriile ce nu ni le-am apropiat.

Avem o Inaltă Academie de științe agricole, când marea agricultură a dispărut, și mai avem o mulțime de agronomi din cari, dar prea puțini agricultori sau îndrumători ai agriculturei.

Să sperăm că în viitor cârmuitorii noștrii vor face mai puțină politică demagogică, cu populația rurală, care a prins și ea gust de politicianism.

In comerț, o constatare reală. Este adevărat că el se prezintă mult mai desvoltat azi, ca'n trecut prin faptul că în ținuturile alipite a existat foarte activ și dacă azi a pierdut din intensitate, se

datorește faptului că în marele orașe, în special în Ardeal și Banat, unde după alipirea lor la noi, foarte mulți comercianți au lichida, și s'au retras spre Ungaria.

Inceeace privește avantajele noastre naționale ca înlocuitori a acelor plecați sau acelora cari au căutat să se stabilească, din Regat acolo, sunt atât de puține cazuri, că n'ajung să fie definite.

O constatare reală, bazată pe starea lucrurilor, fără a fi nevoe să se aducă date statistice, ci numai din ceeace se cunoaște de toată lumea, nu de azi, de eri, ci încă de mulți ani, este anumit și stabilit, că elementul românesc nu înaintează.

Fie că elementul românesc ocolește ocupațiunile comerciale, fie că acei puțini, care sunt, nu pot prospera din cauza de concurență sau din alte cauze, cert este că comerț românesc nu avem ci doar comerț în România.

Acum vreo 35 ani s'a ventilat ideea ca dintre absolvenții școlilor de comerț, cari aveau o aplicare naturală, spre negustorie, să fie creditați de Banca Națională, prin avansare de bani, pentru a deschide magazine și cu osebire în orașele unde Banca Națională avea sucursale ori agenții, ca, prin control și indemn zilnic, să facă elementele românești prospere.

Nu s'a ținut în seamă. Azi ar fi existat multe magazine românești. Negustorii români încet, încet, dispar din acei cari mai sunt.

Poate că în viitor se va găsi o soluție, ori o cale de înțelegere între elementele străine și cele românești, pentru ca să se înceapă o conlucrare, în interesul ambelor părți.

In ce privește meseriile, noi stăm cât se poate de slab. Din cercetarea scrierilor, din trecut și din documentele aflate prin toate arhivele publice se poate vedea că elementul românesc a ocolit meseriile, Cu toată zicătoarea că *„meseria este brățara de aur"* totuși purtătorii sunt alții, nu noi.

Cu toată obiectivitatea de răul, ce se constată, nu facem vinovați pe alții ci credința noastră, greșită , dar învechită că negoțul este dat numai oamenilor inferiori,

Am spus, când s,a inaugurat la București, Cercul Contabililor și o repet și acum.

Pe timpuri, dacă nu și azi, când un părinte avea trei băieți, pe cel mai chipeș și voinic il făcea ofițer, pe cel mai guraliv îl destina pentru avocatură iar pe cel mai blajin și tăcut îl dădea la Școala Comercială.

O prejudecată atât de orientală, că aș putea spune fanariotă, a întors capetele multor părinți, cari n'au voit ori n'au putut înțelege că, la englezi de ex. un băiat al unui mare comerciant sau industriaș, învață dreptul, literele, filosofia orice, însă, când a devenit major, se așează la dreapta tatălui său, care îl pune la curent cu secretele acestor mult apreciate îndeletniciri asupra comerțului și meseriilor. Toate acestea în marele orașe și capitale ale marelor țări Europene.

Sunt prejudecățile greșite la noi, căci un negustor sau un meseriaș cântăresc poate mai mult decât aleșii pentru comună, județ, Cameră sau Senat.

Dintre țările lumei, Japonia acum 40—50 ani, a început prin a trimete elemente inteligente la toate întreprinderile industriale din streinătate, cu mijloace bănești importante, pentru a învăța în Europa, tot felul de industrie, Rezultatul este că azi se prezintă cât se poate de fericit.

Noi trebue să înțelegem că suntem datori să începem a ne ocupa serios, de meserie, nu numai de birocrație.

Pentru ca să putem face față timpurilor, prin care trecem trebue să arătăm, că ocupațiunile practice și reale în comerț și industrie nu sunt degradante, din contră foarte onorabile. Munca, pe orice teren, este un mijloc de transformare individuală și cu atât mai vârtos când munca se desfășoară în interes național.

România Mare, nu se poate ține și desvolta decât cu oameni cu vederi largi și anume prin muncă și corectitudine, toate la bază având simțul economic național.

Tineretul trebue să înțeleagă că se poate munci și cu folos pentru ca să poată eși din prejudecățile timpurilor trăite,

Munca inteligentă și perseverentă în comerț și meserii îi va onora, căci li să dă în schimb mai multă indepedență și personalitate.

Tineretul trebue să se gândească la sufletele acelor căzuți, pentru a ne da această România Mare și frumoasă.

Să o păstreze și să o întărească, pentru memoria celor care au sângerat și căzut în marele război; pentru onoarea celor cari au pus tot sufletul lor, în această mare transformare a Romăniei de eri; și, pentru meritul, ce trebue să arăte, că sunt vrednici de această mare și grandioasă proprietate națională românească.

ȘT. ROMANESCU
Post director în Ministerul Finanțelor
și Primarul Sectorului I București

Din neajunsurile
sistemului de contabilizare a contribuțiunilor directe

Legea contribuțiunilor directe din 1923 cu modificările ei de până azi, servește de bază organelor fiscale, ca prin aplicarea ei, să alimenteze cu circa 1/5 veniturile bugetului general al Statului și cu circa 1/3 veniturile județelor, comunelor și camerelor profesionale, precum și fondurile pentru susținerea acțiunei sanitare și de încurajare a agriculturii înființat de abia anul acesta. Acestea din urmă, adică fondurile, se creiază și realizează în baza legilor lor speciale, însă sub formă de adiționale pe lângă impozitele elementare și adiționale prevăzute de L. C. D.

Articolul 1 din L. C. D. clasifică impozitele elementare (reprezentând partea Statului) potrivit veniturilor asupra cărora se impun și anume :

1. Impozitul pe veniturile proprietății agricole.
2. Impozitul pe veniturile proprietăților clădite.
3. Impozitul pe veniturile valorilor mobiliare.
4. Impozitul pe veniturile comerciale și industriale.
5. Impozitul pe salarii.
6. Impozitul pe veniturile din profesiuni și ocupațiuni neimpuse la celelalte impozite și
7. Impozitul supra-cotă (fost impozitul progresiv pe venitul global).

Conform ultimului alin. al articolului citat mai sus, pe lângă impozitele elementare înșirate, legea spune că se pot stabili impuneri adiționale în folosul comunelor, județelor și altor instituțiuni publice, în limitele prevăzute de această lege.

Sub capitolul IX al legii contribuțiunilor directe, art. 69-72, găsim dispoziții speciale privind impunerile adiționale, iar impozitele stabilite, sunt a se adăuga pe lângă cele elementare așezându-se împreună cu acestea asupra acelorași venituri.

In ce privește adiționalele drumuri, aceste se impun contribuabililor contribuțiunilor directe, pe baza art. 29 din legea drumurilor publ. în M. Of. No. 96 din 22.IV.1932, cele pentru susținerea acțiunii sanitare la județe și comune, potrivit legii publ. în M. Of. No. 77 din 1.IV.1935, a cărei cotă însă, a fost

majorată dela 2% la 3% începând cu 1.IV.1937, în baza legii modificatoare publ. în M. Of. No. 78 din 1.IV.1937, iar cele pentru fondul special agricol, în baza legii pentru încurajarea agriculturii publ. în M. Of. No. 67 din 22 Martie 1937. Aceste din urmă deşi alimentează fonduri speciale puse la dispoziţia Statului, sunt considerate ca adiţionale datorită faptului că, fără considerare la destinaţia lor, urmează acelaşi criteriu de operaţiuni ca şi adiiţonalele obişnuite ale judeţelor şi comunelor, fiind adăugate pe lângă şi impuse odată cu impozitele elementare.

In afară de acestea, dacă mai ţinem cont de faptul că judeţele de exemplu (ca dealtfel şi comunele) potrivit art. 186 din legea administrativă publ. în M. Of. No. 73 din 27.III.1936, pot înfiinţa temporar — şi cele mai multe au şi înfiinţat — cote adiţionale suplimentare până la 50% din cele prevăzute de L. C. D. art. 70, cote ce, prin urmare, variază dela judeţ la judeţ, ele nefiind precis stabilite ci numai limitate şi dela exerciţiu la exerciţiu, deoarece se înfiinţează numai temporar, de abia dacă ne putem da seama de greutăţile ce întâmpină organele fiscale de contabilizarea şi evidenţiarea lor.

Este adevărat că alin. 2 al art. 69 din L. C. D. prevede „Impozitul (este vorba despre adiţionale) se aplică şi se calculează în total, asupra veniturilor impozabile, supuse fiecărui impozit şi după încasare se repartizează potrivit cotei fiecărei instituţiuni".

Deasemenea în instrucţiunile legii la § 226 găsim că : „In afară de impozitul pe beneficiul societăţilor pe acţiuni, cotele înfiinţate (pentru adiţionalele de tot felul adăugăm noi) se vor adăuga la cele elementare ale Statului, *formând o singură cotă de impunere* a veniturilor supuse impozitului elementar şi astfel impunerile adiţionale urmează şi ele aceleaşi condiţiuni de scutire sau reducere ca şi cele elementare. *După încasare* suma totală a fiecărui impozit cu adiţionalele va fi repartizată după cota cuvenită Statului şi fiecărei instituţiuni şi perceptorii vor vărsa direct caselor respective sumele cuvenite fiecăreia".

Astfel fiind, aplicarea dispoziţiunilor L. C. D. ar urma să se prezinte potrivit tabloului prezentat de noi la finele articolului de faţă, întocmit cu cotele respective în vigoare astăzi.

Dacă — după cum rezultă din textul legii — în ceia ce privește impunerea, urmărirea, încasarea și repartizarea, dispozițiunile legii sunt destul de clare, credem noi, în realitate observăm că se deviază tot mai mult dela regulele categorice ale legii, că lucrările se complică din ce în ce fără nici o posibilitate de ameliorare.

Și de ce aceste neajunsuri ? Nu pentru că legea ar interzice ci, pentru că nu există un sistem practic de contabilizare a acestor venituri, în așa fel conceput încât să împace și legea dar și necesitățile impuse de practica și nevoia evidențierii în mod separat a tuturor acestor feluri de venituri.

In ce ne privește, de astă dată, ne mărginim să semnalăm eam în ce constau neajunsurile sistemului de contabilizare actual al acestor venituri, utilizat de cele două Administrații Financiare, Constatare, Incasso și Plăți.

Dacă vom consulta tabloul prezentat, observăm că în ceia ce privește cotele, acestea variază dela fond la fond, ba chiar în cadrul aceluiași fond, dela beneficiar la beneficiar și pentru fiecare caz de impunere în parte în condițiunile legii, că deci toate au contribuit și contribue pe măsură ce se crează noi cote, suplimente de cote și noi beneficiari ai acestora, la complicarea contabilizării veniturilor contribuțiunilor directe.

In scopul cunoașterii neajunsurilor de ordin contabil, vom porni chiar dela crearea debitului individului contribuabil, adică dela dresarea procesului verbal de impunere, făcut de către organele de constatare, unde vom constata că în genere :

a) Se impune venitul cu cota cuvenită Statului ;

b) Se impune venitul ca adaus cu adiționalele propriu zise;

c) Se impune venitul ca adaus cu cota drumurilor ;

d) Se impune venitul ca adaus cu cota A. S. sau Fondul Agricol.

După procesele verbale de impunere se procedează la înscrierea în matricole a tuturor datelor și în partea V impozitele stabilite, de unde se vor înscrie în roluri.

Rolurile fiind registrele legale, cari potrivit art. 123 din L. C. D. constituesc creanțe executorii în folosul Statului și sunt păstrate de către serviciile de percepere — Percepții. Administrațiile de Constatare, după ce au dispus prin serviciile de control, transcrierea debitelor în roluri, transmit cifric și pe

comune și suburbii debitele inițiale către Ad-țiile de Incasări și prin acestea percepțiilor, toate încărcându-se cu ele în scripte. Transmiterea acestor debite se face cu borderouri speciale, partea Statului privind bugetul în curs (zis pe curent) se înscrie pe fonduri (agricol, clădiri, etc.), deci separat de adiționale, iar acestea se înscriu odată pe fonduri și tot atunci și pe Casele beneficiare, drumurile fiind înscrise deasemenea separat într'o singură coloană. Deasemenea atât Acțiunea Sanitară cât și Fondul Special Agricol, vor fi înscrise în câte o coloană separată.

In rezumat debitele create urmează să fie înscrise în numeroase coloane: la Serviciile de Control și Constatare, la Ad-țiile de Constatare, la Ad-țiile de Incasări și la Percepțiile de Circ.

Dacă până aci, în afară de faptul că este nevoe de a se înscrie cifric debitele în numeroase coloane, n'am găsit neajunsuri mai mari, începând cu realizarea acestora de către agenții fiscali răspândiți în comune și până la repartizarea lor (mai bine zis până în momentul distribuirii lor) către beneficiarii legali, operațiune ce se face de către Ad-țiile de Incasări, în afară de distribuirea adiționalelor către comune, neajunsurile devin mai numeroase, înmulțindu-se în același timp și coloanele necesare evidențierii lor.

Dar nu numai din punct de vedere strict scripturistic se manifestă aceste neajunsuri. Sau dacă vreți, repercursiunile neajunsurilor semnalate de ordin contabil, se manifestă și în altă formă așa de pildă:

1. In cazul că se cere restituirea plusurilor achitate.

Conform cu art. 123 din L. C. D. ultima frază, urmează să se facă compensațiune sau restituire dacă debitul e micșorat sau a se percepe diferența dacă este mărit.

De obiceiu aceste suprasolviri sau plusuri achitate, rezultă din faptul că fiind siliți de organele Statului în baza debitelor anului financiar expirat, contribuabilii plătesc impozitele potrivit debitelor vechi deși sunt în așteptarea unor reduceri sau a unor micșorări a debitelor noi. Intre timp sau cu ocazia închiderii exerc. se constată că a plătit peste debitul ce-l datora.

Cum compensațiunea nu se poate face cu alte impozite pe care contribuabilul eventual le-ar datora și în cazul că n'ar avea alte impozite directe de achitat, va putea cere restituirea

plusului de impozite achitat. Această restituire se ordonanțează de către Min. de Finanțe conf. cu art. 118 din L. C. P. dintr'un articol special prevăzut în bugetul de cheltueli.

Cu această ocazie însă ne lovim de următoarea greutate: impozitul încasat, Stat, adiționale, drumuri, acțiunea sanitară și fondul agricol, a fost distribuit beneficiarilor respectivi, urmează că fiecare sumă distribuită să fie solicitată dela beneficiarul căruia i s'a predat efectiv suma, Statul nefiind în măsură a restitui decât pe cea încasată de el și astfel contribuabilul sau va trebui să renunțe, mai ales când suma nu este tocmai importantă, sau dacă este mare, s'o ceară numai dela Stat renunțând la celelalte ,căci cererile făcute, așteptările și intervențiile, de multe ori ar întrece echivalentul sumelor solicitate.

2. In cazul compensărilor plusurilor achitate.

Pentru ca să se poată face compensarea, se cere ca pe lângă supra solvire să existe și debite compensabile. Compensările de plusuri de impozite se acordă numai ca urmare la cererile scrise adresate de către creditorii plusurilor, din oficiu se fac numai pentru micii contribuabili cu suprasolviri cari nu depășesc suma de 5.000 lei. In principiu nu se aprobă decât compensarea plusurilor rezultate din plăți în numerar și numai dacă atât plusul rezultat cât și debitul compensabil sunt ale aceleiași persoane.

Conform art. 141 din L. C. P. restituirea plusurilor se prescrie prin nereclamarea lor timp de 3 ani socotiți cu începerea dela data decând s'au făcut venit la Tezaur. Prescrierea curge în favorul Statului și a celorlalți beneficiari legali. Se înțelege că plusurile de impozite nu pot fi compensate decât partea Statului cu debitele Statului, din adiționale cu adiționale, etc., etc., ceia ce nu este nici plăcut pentru contribuabilul în genere neînțelegător a acestei tehnici de operațiuni și nici practic pentru organele fiscale, a căror operațiuni și așa sunt destul de complicate.

3. In cazul unor delapidări a banilor efectiv încasați.

In cazurile acestea fiecare beneficiar rămâne păgubaș cu partea sa efectiv realizată și constatată după scripte. De aceia organele anchetatoare au obligația să stabilească: din suma delapidată cât este partea Statului, cât adiționale și drumuri, etc. pentru ca paguba să fie în măsură legală suportată.

Este adevărat că din § 2 al instrucțiunilor L. C. D. rezultă că adiționalele împrumută aceleași caractere și se așează după aceleași regule ca și impozitele elementare cuvenite Statului, însă de aci nu rezultă numai decât și faptul că în caz de pagubă datorită de exemplu funcționarilor Statului, insuficient retribuiți și controlați, aceasta trebue să fie suportată și de ceilalți beneficiari cărora Statul și-a luat obligația de a le face serviciul unui încasator cinstit, indiferent că organele sale sunt sau nu cinstite și ele.

Deosebit de aceasta, deficitele astfel constatate nu sunt evidențiate și la beneficiarii legali, ba aceștia nici n'au cunoștință de producerea lor și aceasta desigur că se datorește imperfecțiunii sistemului contabil în ființă.

4. In cazul achitării debitelor cu titluri de rentă și bonuri.

In conformitate cu legea pt. lichidarea datoriilor din exerc. închise publ. în M. Of. No. 78 din 1.IV.1937 art. 7 și 8, rămășițele exerc. ante 1931 inclusiv, se achită în proporție de 20% numerar și 30% în bonuri sau titluri de rentă consolid. 3% 1935, restul scăzându-se din oficiu, iar cele din exerc. 1932/1933 și 1933/1934, sunt a se achita în prop. de 20% cu numerar și 80% cu valori ca mai sus.

Cum debitele contribuțiunilor directe sunt compuse din partea Statului și adiționalele cu drumuri repartizabile : județului, comunei, celor 2 Camere profesionale existente pe atunci (de Comerț și Agricolă) precum și M. L. Publice (15% din drumuri), valorile primite în impozite urmează a fi împărțite și distribuite beneficiarilor legali. Aceasta în practică nu se poate face decât sau primind pentru drepturile fiecăruia cupure de valori egale, ceia ce iarăși este foarte greu și mai costisitor, sau ținându-se o evidență specială pe comune și beneficiari despre diferențele rezultate și nedistribuite și aceasta din lună în lună până la finele exercițiului.

Desigur că nici una nici alta nu este practică, ambele dând un lucru însemnat în plus organelor de percepere veșnic încărcate cu lucrări nu puțin complicate și de foarte multe ori lăsați să se descurce fiecare cum poate.

5. In cazul urmăririlor din afară zise și exterioare.

Conform cu art. 2 din legea de percepere și urmărire a veniturilor publice în vigoare, plata sumelor de bani datorate

se face la Casele publice unde sumele sunt debitate sau puse în urmărire.

Deoarece însă o însemnată parte dintre contribuabili se mută între timp în altă localitate, iar alții posedă imobile în alte localități decât cea de reședință unde acestea se impun și urmăresc, contribuabilii sunt urmăriți pentru plata impozitelor de către organele fiscale respective, prin unitățile de reședință a acestora.

Asemenea urmăriri din afară pot fi făcute prin urmare :

a) de către unități de percepere ale aceleiași Ad-ții de Incasări, deci în raza unui județ și

b) de către unități de percepere ale altor Ad-ții de Incasări, deci din raza altor județe.

Fiind vorba despre contribuțiunile directe, încasările acestor urmăriri se vor face la Stat trezorerie pe numele unității care a cerut urmărirea, iar în ceia ce privește adiționalele și drumuri, acestea se vor consemna la Depuneri (ord. M. F. No. 289.823 din 1936 și 395.458 din 1937. Cu un cuvânt, un debit urmărit compus din Stat, Adiționale și Drumuri, se va încasa în două părți și anume a Statului direct trezorerie odată și pentru a doua oară compensând recepisa trezorerie cu încasarea alorii ei la articolele bugetare respective ; a adiționalelor drumuri odată la Depuneri și pentru a doua oară ridicând depunerea și făcând-o venit la Casele respective.

6. In cazul aplicării cotelor din majorațiuni.

Majorările, în conf. cu art. 8 din legea de percepere și urmărire a veniturilor publice, se aplică debitelor din contribuțiunile directe, adiționale și drumuri, dacă nu vor fi achitate până la sfârșitul trimestrului în cursul căruia au devenit exigibile, adică asupra debitului total adunat la un loc și ele revin în întregime Statului.

Desigur că acolo și atunci când aceste nu sunt totalizate în lună până la finele exercițiului.
dacă se totalizează dela caz la caz cele 3 sume parțiale : Stat, Adiț. și drum.

7. Cu ocazia vărsămintelor provizorii.

Vărsămintele provizorii se fac de obiceiu de către Percepțiile rurale din comunele aparținătoare Ad-țiilor de Incasări respective. Scopul lor este ca să nu dețină în casă o cantitate

TABLOU

despre cotele de impozit la contribuțiunile directe pe exerc. 1937/38 cu arătarea beneficiarilor lor legali

Explicații pentru coloane suplimentare = Articolele bugetare sau fonduri =		Agricol	Clădiri	Mobiliar	Comerț	Industrie	Complim.		Publice	Private	Fără adiț.	Cu adițion.	Meseriași	Observații
							Adiț.	Stat	Salarii		Profesional			
I. Statului	Cote suplimiment. peste cele de bază, variabile în cadrul fondurilor	7, 8, 15 și 24%	20%	8,10,12 și 14%	11%	—		y	8	8	4	7	7	
	Cote de bază invariabile	6	10	5	9	7		x	4	4	1	5	5	
II. Adiționale	Cote temporare suplimentare	1.35	0.90	—	0.90	0.90	0 90		—	—	—	0.45	0.45	
	Județ Cote permanente	3	2	—	2	2	2		—	—	—	1	1	
	Comună „ „	2	5	—	2	2	2		—	—	—	2	2	
	Cam. Agric. „ „	1	—	—	—	—	—		—	—	—	—	—	
	„ Com. „ „	—	—	—	1	1	1		—	—	—	—	—	
	„ Muncii „ „	—	—	—	—	—	—		—	0.50	—	—	0.50	
III. Drumuri . . .	„ „	2	2	1	2	2	2		0.30	0.30	2	2	2	
IV. Fonduri	Acț. San. „ „	3	3	—	3	3	3		—	—	3	3	3	
	Fond Agric. „ „	1	—	—	—	—	—		—	—	—	—	—	
Totalul cotelor de bază invariabile .		19.35%	22.90%	6%	19.90%	17.90	10.90	z	4.30%	4.80%	6%	13.45%	13.95%	

Observațiuni: 1. Județul Ciuc a înființat adiționale suplimentare de 45% și pe exerc. 1937/38 (din cele prevăzute de L. C. D.).

2. Din cotele suplimentare ale Statului peste cele de bază, când se iau în considerare, se vor scade bazele luându-se în calcul numai diferența.

3. Deși la comerț, salarii și profesional, avem pentru fiecare numai câte un articol bugetar, le-am repartizat în mai multe coloane numai spre a se înțelege mai ușor.

4. Cota drumurilor, după încasare se repartizează astfel: 15% Min. Lucr. Publ, 45—50% județului și 35—40% comunei (vezi art. 31 din Legea Drumurilor, publ. în M. Of. No. 96 din 22/IV/932).

5. Impozitul complimentar ar face excepție și nu poate fi încadrat propriu zis, aici decât în coloana separată, partea Statului de cea a adiționalelor, drum și fonduri, cari se pot îngloba la un loc.

6. Impoz. comerc. industrial și complimentarul sunt înglobați într'un singur articol bugetar. complimentul însă va trebui încadrat în articol aparte.

prea mare de numerar și timp mai îndelungat asupra lor, ci să-l pună la dispoziția Tezaurului cât mai în grabă.

Numerarul aflat în casă asupra perceptorului, după cum am văzut, în ceia ce privește impozitele directe, aparține Statului și unor Case beneficiare. De aceia și vărsământul provizoriu urmează să se defalce în două : a Statului se varsă direct prin trezorerie, iar a Caselor se consemnează fie la Depuneri fie direct în contul colectiv de adiționale și drumuri cu funcție de Case Speciale, până la vărsarea definitivă lunară, când aceste sume încasate cu anticipație urmează să se compenseze.

Toate aceste neajunsuri ar putea fi înlăturate într'o mare măsură dacă sistemul actual ar fi înlocuit, mai bine zis dacă nu s'ar mai evidenția separat partea Statului de cea a adiționalelor și a drumurilor, ci drepturile cuvenite fiecărui beneficiar să se constate numai asupra încasărilor realizate efectiv, așa cum dealtfel enunță și textul L. C. D. art. 69 alin. 2.

Că aceasta deocamdată pare o imposibilitate, recunoaștem că se datorează faptului că în ceia ce privește cotele legale ale Statului, acestea variază chiar în cadrul aceluiași articol bugetar sau fond — cum i se mai zice — (un articol poate cuprinde și mai multe fonduri) și că acestea — cotele — variază la rândul lor dela caz la caz după condițiunile de exploatare și deci de realizare a venitului chemat a suporta impunerea ; că în ceia ce privește adiționalele de tot felul, cotele acestora sunt invariabile în cadrul aceluiași articol sau fond bugetar ; în fine, că tocmai datorită variațiunii cotelor privind partea Statului, în cadrul aceluiași articol bugetar, după actualul sistem contabil, înglobarea într'o cifră unică a debitelor și încasărilor din contribuțiunile directe, pare a fi imposibilă, nepractică și injustă.

Aceasta este problema care ocupă astăzi destul de serios forurile competente și sperăm că mai curând sau mai târziu se va ajunge la o soluționare din cele mai fericite spre folosul Statului, contribuabililor și mai ales al organelor fiscale.

CONSTANTIN IGRIȘAN

Încurajați și răspândiți Revista Generală de Comerț și Contabilitate, organul oficial de publicitate al Corpului Contabililor.

Politica petroliferă a României

Viața industrială modernă a ajuns la desvoltarea uriașă de astăzi, utilizând tot mai mult, derivatele atât de numeroase ale petrolului, ca benzine, eteruri de petrol, gazolină, white spirt, motorină, păcură, uleiuri minerale, valvolină, vaselină, parafină, bitum, etc., etc.

Astfel se explică sacrificiile enorme, făcute de diferite țări pentru a descoperi țițeiul (petrolul brut), în cuprinsul teritoriului lor.

Italienii prin „Azienda Generale dei Petroli" (A. G. I. P.) au scormonit tot pământul pariei, mergând și în Albania, fără rezultate apreciabile. Au cucerit apoi Abisinia, în nădejdea că pe lângă aur, platină și alte bogății miniere, vor găsi și aurul negru.

Germanii, cei mai buni cumpărători at petrolului nostru, nu au uitat că la un moment dat, soarta războiului mondial, putea fi decisă, cu un ceas mai devreme de lipsa acestui prețios combustibil. Este suficient să ne gândim la motorizarea armatei, la tankuri sau la escadrile aeriene, pentru ca să înțelegem *importanța petrolului, în caz de război.*

Așezarea geografică favorabilă a țării noastre ne permite să păstrăm pentru economia națională, nu numai avantaje de *ordin economic,* dar și *de ordin politic.* Bineînțeles că pentru aceasta exploatarea zăcămintelor petrolifere ale țării trebue să se facă în mod cât mai rațional, respectându-se fără nici o excepție distanța între sonde și reglementându-se astfel producția ca prin economie de gaze (care antrenează țițeiul din nisip) să se menție cât mai mult timp, o presiune proprie necesară exploatărei zăcămintelor.

Iată prinurmare, care trebue să fie grija legiuitorului: *conservarea energiei naturale a zăcămintelor,* căci numai așa exploatarea lor se va face în deplin acord cu interesele vitale, permanente, ale națiuni, pentru ca în orice moment să contăm pe o producție importantă de petrol.

Inainte de a acorda concesiuni noui de exploatare sau chiar explorare, Statul trebue să oblige societățile existente să-și repare greșeala cea mare din trecut: risipa de gaze. Cine din noi nu-și amintește de erupțiie formidabile ale sondelor din Moreni, Ochiuri, etc., care în cele din urmă au adus la incendierea lor, citez numai cazul sondei Soc. Româno-American din Moreni. Câtă energie și

bogoție pierdută în „aer liberă", numai din nerăbdare societăților de a căpăta țițeiul, cu minimum de sacrificiu posibil.

Chiar și în prezent, când aseste gaze sunt industrializate, prin desbenzinare, lichefiere sau utilizare în rafinerii, exploatarea lor în stil mare atinge considerabil rezervele de petrol ale României

Să nu ne bucurăm de cantitățile enorme de gazolină extrasă în mod special, din aceste gaze cum de exemplu: Astra Română la Boldești, Steaua la Ariceşti, Româno-Americană la Bucșani, Redevența la Mărgineni etc. Mai bine să se încerce, și la noi în țară, ceeace se face de mult în Statele Unite, anume: verificarea șantierelor petrolifere epuisate: Moreni, Țuicani, Cricov, Pâscov, Stavropoleon, Bana, Câmpina, Băicoi, Runcu, etc. Cele două metode descrise mai jos, au dat rezultate bune în Pensilvania, extrăgând încă 40—50 % din țițeiul remanent, astfel că mijloacele de investiție au fost amortizate în 2—3 ani.

Incepem cu metoda injectării gazelor comprimate în zăcământ. In scop de a se restabili presiunea subterană, se formează după un progam bine stabilit, gaze comprimate sau gaze naturale — dacă sunt în vecinătate — și care dau cel mai bun rendement. Pentru economie se poate amesteca și aer, până la 75 %, după împrejurări. In englezește metoda se numește „Repressuring".

In lipsa gazelor care pot lipsi în aceste șantiere părăsite se poate utiliza cu succes și cealaltă metodă, anume: inundarea zăcământului cu apă. Pentru aceasta se studiază în prealabil porozitatea, permeabilitatea și gradul de saturație al carattelor (probelor) extrase din sondele noui săpate.

In urmă se inundă stratul iar prin o sondă centrală, anume rezervată se recuperează aproape 50 %, din țițeiul remanent, în nisipuri.

Iată deci cum prin aplicarea acestor metode s'ar da un nou avânt regiunilor petrolifere ale țării, deoarece toată lumea, știe că oricât de perfecționate sunt mijloacele technice de extracție, fie prin pompare fie prin gas-liftare, nu se poate extrage decât o parte din țițeiu, iar restul rămâne îmbibat în strat.

Numai astfel credem că s'ar ajunge la o producțiune constantă de petrol, oprind declinul, care se accentuează pe zi ce trece.

In adevăr, dela 2500 vagoane maximul atins în 1936, astăzi abia se extrag 2000 vagoane zilnic, iar productivitatea sondelor dela 47 tone pe metru forat în anul 1931, scade la 27 tone în

anul 1936, pentru ca la începutul anului curent să ajungă abia la jumătatea maximului atins.

Nnmai datorită punerii în valoare a regiunii Bucşani, România şi-a putut menţine rangul al patrulea, cu 8.730.000 tone producţie, după Statele Unite cu 148 milioane tone, U. R. S. S. 27 milioane tone şi Venezuela 23 milioane tone. Locul său va fi ocupat în anul curent de Iran (Persia), în urma şantierelor noi, ale acestei ţări (insula Brahmei).

Comparând rezervel mondiale de petrol, aproape 4 miliarde tone, observăm că Statele Unite stăpânesc jumătate, adică 2 miliarde tone.

Urmează apoi U. R. S. S. (Rusia) cu 550 milioane tone, Venezuela cu 230 milioane tone, Iran (Persia) cu 310 milioane tone, Irak cu 390 milioane tone şi România cu peste 100 milioane tone petrol, care s'ar găsi în tot cuprinsul ţării noastre.

După d-l prof. Macovei, ţara noastră n'ar dispune decât de 6100 hectare petrolifere, bune pentru exploatare, care în mod sigur ar da o producţiune totală de 61 milioane tone, ceeace nu ne-ar ajunge nici 6 ani, de azi înainte....

Afară de Bucşani, toate şantierele din regiunile noui puse în valoare în special Viforâta, Ariceşti, Teiş. Aninoasa n'a corespuns decât în parte aşteptărilor, care indreptăţeau o producţiune mai constantă şi o asigurare de rezerve petrolifere, pentru mai târziu.

Baza producţiunei o constitue tot regiunile mai vechi şi dovada o avem în producţiunea anului 1936, când afară de Bucşani, unde s'au forat 89 sonde şi s'a obţinut 2.175.000 tone petrol, restul a fost repartizat după cum urmează: Gura Ocniţa cu 257 sonde şi 1.880.000 tone, Boldeşti cu 87 sonde şi 1.400.000 tone, Moreni 238 sonde şi 640.000 tone, Piscuri 80 sonde şi 500.000 tone, Ochiuri 75 sonde şi 370.000 tone, Răzvad 36 sonde şi 295.000 tone, Ceptura 36 sonde şi 315.000 tone, etc., etc.

In total în anul 1936, după statistica revistei Moniteur du Pétrole Roumain, ţara noastră a avut 1800 sonde productive, cu un total de 8.730.000 tone petrol.

Examinând acum repartiţia pe societăţile producătoare, constatăm cu durere că 90% din producţie, revine societăţilor cu capitolul strein.

Credem că Statul trebue să intervie şi să împiedice secătuirea treptată a regiunilor petrolifere ale ţării, obligând societăţile cu capital naţional să formeze un concern, care să poată fi opus cu

succes capitalului strein. Capitalul poate fi de cel puțin 3 miliarde, aportul Statului fiind în natură, adică nouile perimetre petrolifere (care n'ar mai fi concesionate capitalului strein). Dacă nu s'ar putea asigura monopolul desfacerii produselor concernului național în interitorul țării, atunci prin convențiile cu aliații noștrii și în special cu Statele Micei Înțelegeri, pentru care Dunărea este cel mai lesnicios mijloc de comunicație, i s'ar încredința aprovizionarea constantă și singură cu petrol, care am văzut mai sus, prezintă un interes primondial în caz de război. In situația de astăzi, care, cine poate garanta că interesele capitalului strein, care deține 90% din producția noastră petroliferă, poate să coincidă în totdeauna cu interesele naționale și economice ale României? Vitalitatea economică și politică a țării noastre depinde astăzi de „sângele economiei noastre naționale". Statul nostru nu poate face decât o politică națională a petrolului.

DEMETRU RĂDULESCU

Colegii absolvenți ai Școalelor Superioare de Comerț și ai Liceelor Comerciale sunt cu insistență sfătuiți să-și reclame în 1937 carnetele de contabili dela secțiile respective unde s'a decis, ca la Secția Ilfov, înlocuirea celor vechi cu altele noui. Altfel, riscă să nu li se recunoască exercitarea profesiunei de contabili experți sau autorizați.

E. WOLFF
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ
BUCUREȘTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcțiuni de fier. — Destilatoare și Agitatoare. — Transmisiuni Moderne. — Injectoare de ars Păcură. — Instalațiuni de încălzire Centrală.

Mare depozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru, 3
Motoare «DEUTZ», Mașini-Unelte, Scule, Pompe, etc.

Soluția în problema calculației

Contabilitatea ca factor principal al calculației

In ori ce întreprindere bine condusă, contabilitatea trebuie să fie baza calculelor. Fără îndoială există puține întreprinderi cu o contabilitate astăzi în așa fel oganizată, încât să poată servi cu succes drept baza potrivită și sigură a calculelor.

Mai de grabă există obiceiul de a ține o statistică deosebită de contabilitatea proprriu zisă, care la rându-i rămâne supusă unui control contabil suplimentar.

Este știut încă din vremurile normale, cu fluctuații limitate, că cifrele rezultate din statistici erau considerate ca relative și lipsite de coeziune față de înregistrările contabile, putând fi verificate și îndreptate după un timp mai mult sau mai puțin îndelungat. In criza economică de azi, a devenit însă arzătoare deslegarea problemelor: cum se pot evita veșnicile greutăți înerente contabilității; cum se poate obține ca timpul sacrificat să devină realmente productiv; cum se poate face ca în contabilitate să să afle un instrument efectiv, permanent în mâinile dîrecțiunii întreprinperii și o călăuză hotărâtoare și sigură în orice timp și în orice împrejurare. Cu alte cuvinte contabilitatea trebue să devină ceeace de fapt trebue să fie: directiva calculațiunilor și disponenta absolută a conducerii afacerilor, iar nu ceeace a fost: o înregistrare istorică, care își păstrează antica ei valoare și în timpurile de astăzi stăpânite numai de acțiuni dinamice.

Porunca vremii este: Calculație riguroasă

Aceasta cere înainte de toate o contabilitate corespunzătoare. In situația de astăzi mai mult ca ori când, suntem siliți să socotim cu certitudine și amănunțire. Prin urmare conducerea unei contabilități cu baze statornice apare ca o imperioasă necesitate nu numai pentru conducerea întreprinderei în general, ci și pentru întocmirea prețurilor. Dintr'o contabilitate mediocră sau în restanță rezultă nesiguranța care se resimte deopotrivă în întreprinderile mici și mari cu repercusiuni grave din ce în ce mai accentuate. Din această cauză s'au făcut în ultimul timp pe terenul contabil felurite perfecționări și invențiuni, cu intenția de a satisface exigențele actuale. Au apărut de curând diferite sisteme, încercând fiecare din ele și

în mod diferit să înlăture neajunsurile de până acuma. Insă problema era din cele mai grele de rezolvat și rezultatele obținute au fost numai parțiale. S'a ajuns la reducerea lucrărilor și s'a mărit în parte evidența. S'au înlăturat multe din tradițiile învechite și înrădăcinate, dar nu s's putut crea nimic nou pe baza temeinică. Desigur fermentarea își reclamă timpul și un neajuns învechit ca acela al problemei contabile, tratat întotdeauna cu atâta vitregie, nu putea fi îndreptat într'o clipă.

Derogând dela încercările făcute până acum, apare de curând sub denumire „Definitiv" o nouă metodă de contabiltate de control, destinată să revoluționeze întreaga tehnică a contabilității actuale, întrucât îi reorganizează cu desăvârșire structura fundamentală.

Aci numai este vorba de îmbunătățiri parțiale, de extinderi sau schimbări în cele cunoscute până acum, ci dimpotrivă răul este extirpat chiar dela rădăcină. Se înlătură cu totul sistemul de lucru învechit și imperfectele sale resurse ajutătoare și se face lumină într'o ramură privita de mulți ca învăluită într'un întuneric de nepătruns. Totul devine limpede și simplu chiar pentru cei mai neexperimentați.

Esențialul noului sistem consistă în faptul că, suprimând registrele principale sau ajutătoare, se contabilizează direct după document pe cont — și anume în scris original cu cerneală — și se văd în jurnal cu aceiaș trăsătură de condei în mod automat și cronologic mișcările survenite în afaceri. Foaia de control, /jurnalul/ rezultat astfel întocmit în mod automatic, prezintă înregistrările în Debit și Credit și ne arată în continuitate justețea bilanțieră a întregei contabilități.

Este evident că, prin suprimarea diferitelor registre ajutătoare, se realizează o economie de lucru cu totul apreciabilă. In afară de acesta se suprimă cu desăvârșire „colaționarea" atât de împovărătoare precum și „transport—reportul" din registre.

Este însă de capitală însemnătate faptul că, fără altă lucrare pregătitoare, înregistrarea se face direct pe foaia contului respectiv, astfel că la examinarea oricărui cont de „maestru" sau curent, pot fi citite cu ușurință cheltuelile și mișcările. De aceeaș importanță mai este și faptul că numărul conturilor de „maestru" rămâne nelimitat.

Sunt suprimate orice regrupări, cum sunt spre pildă acelea din contabilitatea americană.

In consecinţă planul general al conturilor poate fi astfel descompus, încât să se ţină prin contabiiitate cea mai detailată statistică. Prin aceasta se poate pune în evidenţă în parte profitul sau pierderea fiecărei secţiuni progresiv cu mersul afacerii şi este posibilă constatarea, fără nici o dificultate, care secţiune lucrează cu profiţ şi cu ce procentaj şi care lucrează în pierdere.

Rezumarea diferitelor conturi împărţite şi subîmpărţite devine uşoară şi implicit deci şi întocmirea unui bilanţ zilnic, reduse la conturile dorite. Restanţele sunt complect eliminate prin această metodă care a înfăptuit atât de mult doritul „a-jour".

Răsfoitul şi căutatul prin registre încetează! Orice este înlăturat.

Fiecare post va fi înregistrat dela începul în contul cuvenit fără stornări şi transportări inutile. In consecinţă, eliberată de tot balastul inutil, contabilitate devine aceia ce prin însăşi esenţa ei este în stare să fie şi anume:

Sfătuitor, călăuză, diriguitor

devenind punctul central al întreprinderilor. Ea devine productivă şi de covârsitoare importanţă.

Invenţia a fost adaptată de marea industrie. — Ea pare menită să ducă problema spre soluţia finală şi ne oferă — afară de suprimarea lucrărilor inutile şi neproductive — o unelţă de perfect ajutor în direcţia concurenţei şi a economiei.

DR. FELIX LIESS

Atragem atenţiunea asupra Congresuiui Internaţional de Contabilitate dela Paris, despre care am dat detalii în Revista Generală de Comerţ şi Contabilitate No. 5 pag. 281 şi rugăm colegii să binevoiască a trimete adeziunile lor, până cel mai târziu 20 Iunie a. c. pe adresa revistei.

Costul aproximativ al unei excursiuni va fi de circa 20—25.000 lei, în grup de 20 persoane.

D-nii abonaţi cari nu primesc regulat revista sunt rugaţi a ne aviza de îndată ce nu primesc un număr. Reclamaţiunile târzii sunt greu de rezolvat şi de multe ori imposibil de soluţionat în mod favorabil.

Reînvierea creditului

O tendință și o bună intențiune de reînviere a creditului se observă în toate sferele noastre conducătoare.

Banca Națională în special, metropola de credit a țării românești, a făcut și face sforțări uriașe pentru repunerea în mișcare a vechilor organisme de credit, pentru selecționarea și alimentarea lor cu fondurile necesare.

Măsurile de îndreptare și de modificare a legislației noastre economice, preconizate de Banca Națională erau atât de necesare și de aproape cu realitatea încât dacă înfăptuirea lor ar fi devenit un fapt împlinit, eram de mult pe drumul sănătos al reînvierii creditului.

Modificarea concordatului preventiv.

Modificarea legii pentru execuțiile silite.

Modificarea legii timbrului pentru actele juridice — și încă alte mici propuneri dacă și-ar fi găsit realizarea, având de scop proteguirea creanței și renașterea încrederii, am fi ajuns în faza deplină a desvoltării creditului.

Interese politice, însă, au făcut ca frumoasele propunei ale Băncii Naționale să nu-și găsească consacrarea și modificările anuțate cu atâta încredere să rămână simple postulate, a căror înfăptuire să se amâne la o dată fără termen.

Cine a fost la adunările generale ale Băncii Naționale a putut asculta programe admirabile și anunțări de legiuiri menite să schimbe complet faza creditului nostru bancar.

Avem încă încredere că aceste postulate nu vor rămâne neînfăptuite.

Atâta timp cât există credința că banul dat pe credit nu se poate ușor înapoia, prin măsuri repezi și puțin costisitoare, creditul nu se va desvolta.

Reînvierea lui depinde numai și numai de modificările legilor mai sus arătate.

V. N. MATEESCU
Călărași

A apărut : **O călătorie spre Nord : Scoția, Islanda, Spitzberg, Norvegia.** Impresiuni descriptive și economice de *N. Butculescu.* Lei 40. De vânzare la Sediul Revistei Generale de Comerț și Contabilitate.

Jurisprudențe fiscale[1])

Impozit comercial. — Amortismentul mobilierului comercial. — Scădere. — Diferență de curs la acțiuni. — Scădere. — cheltuieli. — Inlăturarea nemotivată. — Casare. Art. 31 l. c. d.[1])

Dreptul de a scădea amortismentul mobilierului aparține nu numai întreprinderilor industriale, ci și celor comerciale.

Pierderile încercate de contribuabil prin diferența dintre prețul de cost și valoarea reală a acțiunilor cuprinse în activul său, urmează a fi scăzute din venitul impozabil.

Aceeași soluțiune se menține și pentru acțiunile necotate la Bursă.

Sumele trecute în bilanț drept cheltuieli generale făcute în interesul strict al întreprinderii, în concordanță cu registrele, nu pot fi înlăturate nemotivat.

Având în vedere actele și lucrările dosarului, susținerile și opunerile părților și motivelor de casare astfel formulate.

1. Exces de putere și violarea disp. art. 31 al. 6 și 7 din legea pentru unificarea contribuțiunilor directe prin faptul că instanța de apel a menținut în venitul impozabil sumele de lei 1.053.353 ce reprezintă amortismentul din restul de preț al mobilierului societății, lei 1.041.090 ce reprezintă amortismentul din prețul de cost al mașinelor și instalațiunilor societății și lei 23.254 ce reprezintă amortismentul asupra valoarei sculelor și uneltelor societății.

2. Exces de putere și violarea disp. art. 39 al. I și art. 31 din legea pentru unificarea contribuțiunilor directe par. 90 și 114 instrucțiunile de aplicarea acestei legi art. 24 și 52 cod. com. prin faptul că instanța de apel, scindând conținutul registrelor a menținut în venitul impozabil sumele de lei 876.400 ce reprezintă pierderea efectivă provenită din diferența de curs asupra 4.397 acțiuni ale Societății Sadefea și lei 114.402 ce de asemenea reprezintă pierderea efectivă, provenită din diferența de curs asupra 317 acțuni ale marilor stabilimente Constanța, ambele aceste sume fac parte din postul de lei 1.179.287 prevăzut la Nr. 10 în procesul verbal de impunere.

---

1) Din Revista „Administrația financiară Nr. 113/937.

Exces de putere și violarea dispoziţiunilor art. 39 al. 1 și art. 31 al. 10 din legea pentru unificarea contribuţiunilor directe, art. 52 cod. com. prin faptul că admiţând în parte apelul fiscului, comisiunea de apel a înglobat în venitul impozabil suma de 764. 317 lei ce reprezintă cheltuieli generale făcute în interesul întreprinderii.

In ce privește primul motiv.

Având în vedere că potrivit dispoziţiunilor art. 31 al. 6 din legea pentru unificarea contribuţiunilor directe nu poate fi cuprins în venitul impozabil al unei întreprinderi, amortismentul până la 15% din preţul de cost al instalaţiunilor mobiliare, iar în conformitate cu dispoziţiunile art. 71 acelaș articol, se scad din venitul impozabil sumele necesare pentru amortizarea prin natură, dacă acestea aparţin exploatatorului, fără a putea depăși 15% din cost.

Având în vedere că Comisiunea de Apel cu privire la acest motiv motivează că nu se poate admite scăderea întrucât potrivit art. 31, al. 6 și 7 din legea contribuţiunilor directe, scăderea unor asemenea amortismente sunt admise numai pentru întreprinderile industriale, iar nu și pentru cele comerciale.

Considerând însă că întrucât art. 31 făcând parte din capitolul IV din legea pentru unificarea contribuţiunilor directe ce tratează despre impozitul de veniturile comerciale și industriale și cuprinzând dispoziţiunile generale privitoare la întreprinderile comerciale și industriale se aplică numai întreprinderilor industriale, cum în mod cu totul eronat a hotărât comisiunea de apel, ci și întreprinderilor comerciale, textul nefăcând nici un fel de distincţie între întreprinderi industriale și comerciale, asemenea scăderi de amortismente fiind deopotrivă acordate de legiuitor, atât pentru întreprinderile industriale cât și comerciale fără nici o deosebire.

Prin urmare Comisiunea de apel refuzând scăderea sumelor de 1.053.353 lei reprezentând amortismentul din preţul de cost a mobilierului societăţii, lei 1.041.090 reprezentând amortismentul din preţul de costul mașinelor și instalaţiunilor societăţii și lei 23.254 reprezentând amortismentul asupra valorii sculelor și uneltelor societăţii a săvârșit un exces de putere și a violat disp. art. 31 al. 6 și 7 din legea pentru unificarea contribuţiunilor directe, astfel că acest motiv este întemeiat, iar

decizia Comisiunei Centrale invocate se înlătură ca adăogând la lege.

In ce privește cel de al doilea motiv.

Având în vedere că potrivit art. 39 al. 1 din legea pentru unificarea contr. directe, dacă registrele unui comerciant sunt regulat și sincer ținute venitul impozabil se stabilește după bilanț și contul de profit și pierdere, corespunzând cu registrele, iar în conformitate cu art. 24 al. 2 și art. 52 cod. com. toate efectele și datoriile active trebuesc evaluate în inventar și bilanț, după prețul curent la epoca facerei inventarului, iar partea care se folosește de registre nu poate scinda conținutul lor.

Având în vedere că în speță recurenta înaintea instanței de fond atât prin petiția de apel cât și oral în instanță, a cerut ca din venitul impozabil să se scadă între altele și suma de 1.179.287 lei suma ce reprezintă pierderile încercate de societate prin diferența între prețul de cost și valoarea reală a acțiunilor din momentul închiderii bilanțului, la una mie acțiuni Banca Agrcolă, 317 acțiuni marele stabilimente Constanța și 4.417 acțiuni Sadefea.

Având în vedere că comisiunea de apel, deși constată ca întreaga sumă de lei 1.179.297 lei a fost înregistrată în registrele recurentei ca diferență de curs, deci ca pierderea efectivă încercată de parte și că registrele au fost regulat și sincer ținute și le-a folosit ca bază de impunere totuși din această sumă, scidând conținutul registrelor, a scăzut numai lei 188.485 ce reprezintă diferența de curs la acțiunile Băncii Agricole și a menținut în venitul impozabil sumele de 876.400 lei diferență de curs la acțiunile Sadefea și 114.402 lei diferența la acțiunile Marile Stabilimente Constanța, motivând că numai acțiunile Băncii Agricole au fost cotate la Bursă la finele anului 1934, iar valoarea celorlalte nu se poate controla, ele nefiind cotate la bursă.

Considerând că din dispozițiunile art. 31 legea contrib. directe și ale par. 90 fost 77 din instrucțiunile de aplicarea acestei legi, rezultă că venitul impozabil este format din veniturile brute rezultate din operațiunile anului precedent, mai puțin cheltuelele proprii întreprinderii pe acelaș an și eventuale pierderi efective.

Considerând că prin deciziunea comisiunei centrale publicate în Monitorul Oficial Nr. 150/925, se lămurește că pierderile ce au fost încercate în anii precedenți, chiar dacă nu au fost trecute ca atare în registrele comerciale, nu se iau în considerare decât în anul al cărui bilanț servă la impunere, provenind din acte ce în mod obișnuit trec de la un an la altul, cum ar fi ; pierderile la efecte sau creanțe posedate chiar din anii anteriori se pot scădea căci pierderile se consideră efective în momentul când sunt trecute ca atare prin comptul de profit și pierdere.

Că deasemenea prin deciziunea publicată în Monitorul Oficial Nr. 37/930, comisiunea centrală lămurește ca pierderile suferite de comercianți și industriași într'un an stabilite în mod cert la închiderea bilanțului, nu pot fi reportate în anii următori întrucât ar influența venitul net al acelor ani, de unde rezultă în mod hotărât acele pierderi trebuesc scăzute în anul de impuneri căci altfel ar urma să nu se mai scadă nici odată aceste pierderi și să se impună în mod nedrept.

Considerând pe dealtă parte că în conformitate cu art. 24 al. II cod. com., toate efectele și datoriile active trebuesc evaluate în inventar și bilanț după prețul curent la epoca facerii inventarului, iar art. 52 acelaș cod prevede că partea care se folosește de registre nu poate scinda conținutul lor.

Considerând că întrucât e necontestat că registrele recurente au fost regulat și sincer ținute și au fost folosite ca bază de impunere și întrucât recurenta a dovedit cu prisosință valoarea reală a acțiunilor, deci inclusiv pierderile cu înregistrările din registrele sale, comisiunea de apel a săvârșit un exces de putere și a violat disp. art. 39 al. 1 art. 31 din legea contribuțiunilor directe par. 90 din instrucțiunile din aplicarea zisei legi, par. 114 și deciziile comisiei centrale publicate în Monitorul Oficial Nr. 125/934 și 150/935, astfel că acest motiv este întemeiat și din împrejurarea că acțiunile nefiind cotate la bursă, înseamnă că nu au valoare circulatorie.

In ce privește cel de al treilea motiv.

Având în vedere că prin acest motiv recurenta se plânge că numai cu violarea art. 39 al. 1 art. 31 al. 10 din legea contribuțiunilor directe și 52 cod. com. comisiunea de apel a adăugat la venitul impozabil suma de 364.317 lei compusă din 20

posturi prevăzute în apelul fiscului fără a examina fiecare post în parte și fără a motiva întrucât acele posturi reprezintă sume impozabile și toate reprezentând cheltueli generale făcute în interesul strict al întreprinderii și justificate cu registrele sale cari s'au constatat că sunt regulat și sincer ținute.

Considerând că din deciziunea recurentă se constată că Comisiunea de apel pentru a admite apelul fiscului motivează că analizând fiecare punct în parte din motivele de apel și cu constatările din raportul de expertiză, a găsit că apelul fiscului cu excepția sumei de 48200 lei este justificată din suma de 95.857 lei de la punctul VII și sumele de 19.875 lei de la punctul 18 din apel și lei 15.570 de la punctul 23 din apel care au fost deja adăugate la venit prin procesul verbal de impunere, celorlalte puncte sunt întemeiate și deci apelul fiscului fiind fondat în parte la admis ca atare.

Considerând că prin această procedare comisiunea de apel a săvârșit un exces de putere și a violat disp. art. 39 al. 1, art. 31 al. 10 din legea contrib. directe și 52 din codul comercial, întrucât sumele apelate de fisc find trecute în bilanț ca cheltueli generale făcute în interesul strict al întreprinderii, în concordanță cu registrele recurentei comisia de apel era datoare să arate motivele cari îndreptățesc să nu admită la scădere unele sume, astfel încât motivul III de recurs este întemeiat.

Că astfel fiind, întrucât toate motivele de casare sau găsit întemeiate, recursul de față urmează a se admite a se încasa deciziunea atacată și a se dispune trimiterea dosarului aceleași comisiuni pentru a proceda la o nouă judecată.

(Curtea de Apel Buc., S. III,Decizia No. 69 din 1936).

Reviste

Revista Invățământului Comercial sub conducerea d-lui *Prof. Aurel I. Lepădatu*, No. 2, 3, pe 1937, București. — Relevăm cuprinsul cu articole sistematizate referitoare la aplicarea nouilor progame în Invățământul Comercial, un teren care merită toată atențiunea, fiind de mare folos pentru desvotarea noastră economică în viitor.

Recenzii

VOLUMUL OMAGIAL

„Gr. L. Trancu-Iași văzut de contemporani". — Sub îngrijirea Corpului Contabililor experți și autorizați (Consiliul Superior și Secția Ilfov) și Corpul Absolvenților Școalelor Comerciale Superioare, a apărut volumul omagial *„Gr. L. Trancu-Iași văzut de contemporani"*.

Intr'o frumoasă lucrare de 188 pag. se perindă elogioasele aprecieri a bogatei activități a d-lui Trancu-Iași, aprecieri făcute de distinși reprezentanți ai tuturor manifestărilor românești, începând cu cuvintele atât de calde și de măgulitoare ale M. S. Regina Maria: „D-l Trancu-Iași are o inimă plină de bunătate, înțelege suferințele săracilor. Adesea am încercat împreună să ajutăm pe cei în nenorocire". Aceiași constatare o face I. P. S. S. Patriarhul Miron Cristea.

Aceasta este, credem, latura cea mai caracteristică a personalității omului, care a activat pe tărâmuri atât de numeroase, care a fost și este frământat de atâtea sentimente, preocupări și năzuinți.

Tot ce are această țară mai reprezentativ în știință, artă, politica, în viața militară, în viața economică, socială, contabilă și proletară, a găsit în bogata activitate a d-lui Trancu-Iași un moment, un gând, o acțiune, o operă săvârșită, un îndemn, etc., care a prilejuit o caracterizare a numeroaselor însușiri superioare cu care acest om a fost înzestrat de Dumnezeu și pe care le-a ilustrat printr'o muncă stăruitoare și dezinteresată.

In acest volum se întâlnesc în aceleași gânduri, șefii partidelor politice, șefii cultelor, reprezentanții Universităților, ai Barourilor, ai Corpului Contabililor, ai învățământului profesional, ai cooperației, ai numeroaselor asociațiuni profesionale, cari adesea l'au avut pe d-l Gr. L. Trancu-Iași în mijlocul lor. Fiecare a găsit un cuvânt deosebit, fără să se fi înțeles mai dinainte.

Colegii săi din Corpul Contabililor și Corpul Absolvenților Școalelor Superioare Comerciale tipărind acest volum, au voit și pe această cale să facă din viața și opera lui Trancu-Iași o pildă vie de ceeace se poate realiza prin muncă, voință și optimism, însușiri, cari au făcut dintr'un modest fuucționar de bancă un fruntaș între fruntași, omagiat de întreaga țară. **Dr. Vim**

Problema agrară, majorat agricol? sau obștii sătești? de *Christache Gh. Milian*, „Tiparnița" Camerei de Comerț și Industrie circ. T.-Măgurele 1937. — In prima parte autorul se ocupă de problema agrară așa cum se prezintă la noi în România. Mai întâi arată cum criza economică reactualizează și accentuează ploblema agrară, apoi frământările cari au avut loc din cauza problemei agrare și încercările legiuitorilor de a se soluționa.

După ce examinează soluțiile propuse pentru rezolvarea problemei agrare, arătând foloasele și neajunsurile lor, autorul crede că „majoratul agricol" nu este o soluție potrivită pentru această problemă și că singura soluție ar fi obștiile sătești obligatorii, numai ele putând să îndepărteze toate neajunsurile existente și să dea un nou impuls vieții economice viitoare a țării noastre.

Cartea este în adevăr vrednică să fie cercetată de toți cei cari sunt direct sau indirect interesați de problema agrară, din țara noastră. **Brateș**

Contabilitatea agricolă de *August Em. Dorwagen*. Tip. Bucovina, 1937, București. — In această broșură, autorul după ce ne arată că agricultura are cea mai săracă literatură, atât ca număr, cât și ca conținut, ne arată motivele cari au contribuit la aceasta, apoi câteva lucrări din această literatură și ajunge la concluzia că pământul aparține celui care-l cultivă mai rațional, indicând pentru aceasta și câteva îndrumări.

Lucrarea d-lui Dorwagen prezintă interes. **Brateș**

Nouile metode în practica vânzării, lucrare de orientare profesională de *Gabriel Urzică*, bibliotecă pentru cultura și orientarea comercială. — Cartea are trei părți. Prima parte tratează despre metoda de a vinde și diferitele ei feluri în comerțul modern, condițiunile unui bun vânzător, apoi mijloace de atragere și păstrare a clienteləi, organizarea magazinului, etc.

In a doua parte care tratează despre reclamă, ne arată psihologia și technica reclamei și diferitele mijloace de reclamă, iar în partea treia, vorbind despre vitrină, studiază psihologia ei și dă în acelaș timp regulele de urmat pentruca vitrina să fie întotdeauna sugestivă și cât mai folositoare.

Cartea prezintă un real interes mai ales pentru comercianți vânztori și toți cei cari vin în atingere cu comerțul. **Brateș**

Colegiale

— D-l **Dr. I. Mărculescu,** Directorul Liceului „Voevodul Mihai" a publicat în „Revista Internațională pentru Invățământul Comercial" pe Iunie 1937 un interesant articol asupra: „Reorganizării Invățământului Comercial în România".

— D-l **Oscar Elephant** a fost avansat Director la Soc. Anonimă Fabrica de produse chimice „Mărășești".

— D-l **Dr. P. Drăgănescu-Brateș** a fost numit censor la „Creditul național meșteșugăresc", iar d-l *Gheorghe Popescu* la „Creditul național agricol" ca experți contabili din partea Băncii Naționale.

— D-l **Dr. V. M. Ioachim** a fost numit censor la Soc. „Pop & Bunescu".

— D-l **Prof. V. Stoicovici** a fost ales în Consiliul de Ad-ție la Fabricele „Voinea".

Au fost numiți dintre colegii noștri în Comisiunile de Apel din București ca delegați ai Camerei de Comerț și Industrie d-nii: **Aurel Bediteanu, S. M. Blumenfeid, Dr. D. O. Popescu, Gh. Anghelovici, Paul Sitescu, Th. Ionescu-Voicano, I. Constanțiu, Iosif Lazăr, N. K. Constantinescu, Al. Bărbulescu.**

— Au fost numiți în Comisiunea de Apel din București ca delegați ai Ministerului de Finanțe d-nii Inspectori speciali: **Stelian Popescu, G. Badea, Dr. I. Nicolau, I. Ciolac, N. Maecorki, Dr. Eugen Dumitrescu,** Subdirector în Ministerul de Finanțe, **V. Dumitru,** Inspector general financiar.

— Au fost numiți în Comisia de verificare d-nii: **Prof. Al. Machedon, Sotir Georgescu, Radu Crăciunesco.**

— La 3 Iunie a fost sărbătorit d-l **Victor Ionescu,** Președinte Alaci, pentru activitatea depusă la Asociație.

Au mai participat numeroși colegi precum și d-nii profesori: *Gr. L. Trancu-Iași, D. R. Ioanițescu, C. Bungețeanu.*

— La data de 21—23 Mai a. c. a avut loc la Secțiunea Cluj, examenul de Expert Contabil.

La aceste examene s'au prezentat 31 de candidați, dintre cari au fost declarați reușiți, conform hotărârii, dela 1 Iunie 1937, a Delegației Permanente, a Consiliului Superior al Corpului Contabililor, următori 17 candidați:

Arvunescu Dumitru, Tg.-Jiu; Bogdan Adrian, Arad; Corcodel Gheorghe, T.-Severin; Curea Valer, Cluj; Davidescu Gheorghe, Satu-Mare; Dragomirescu Vasile, Constanța; Epure Dumitru, T.-Severin; Fetie Gh. Vasile, Cluj; Giurgiuman Gheorghe, Cluj; Goța Ioan, Cluj; Ghizdărescu Ene, Ilfov; Ivanciuc Ion, Bacău; Kugel Ladislau, Deva; Moldovan Grigorie, Cluj; Muntean Ioan, Ilfov; Rösler Guido, Sibiu; Suma Ion, Sibiu.

Cereri de înscriere

In Corpul Contabililor Autorizați și Experți Contabili:

Secția Brașov: Drăghici Ioan, Bartock Gheorghe, Horovitz Ernest, Morscher Ralf, Essigman Carol, Racz Ioa, contabili stagiari.

Secția Ilfov: Hirsch Milo, Gerhard Braisch, Radu M. Ilie, C-tin C. Ștefănescu, Gheorghe Scherer, Mirescu I. Vasile, Eugen I Gross., Kowler M. Victor, Bălănescu, Ignatz Leon Frenhel, Merdinian Grigore, Luca Herscovici, Petrescu S. Gheorghe.

Secția Bihor-Oradea: Covaciu Iosif, Berger Maximilian, Kelemen Iosif, Schwartz Ioslf, Falckenlick Schloime, Gyapaj Iosif, Horvath Gheza, Gymant Eugen, Schwartz Nicolae, Berger Irina-Gardonyi, Uyhely Nicolae, Salcu Eugen, Pereț Florian, Bulzan Valeriu, Merluțiu Ioan, Ștefănică Maxim, Bernat Veturia, Bodnar Ladislau, Stern Ernest, contabili stagiari, Sendruțiu Ioan și Moga F. Liviu, contabili autorizați.

Avănsări dela gradul de contabil stagiar, la gradul de contabil autorizat:

Secția Brașov: Schunn Edgar și Teutsch Gerhard.

Secția Bihor-Oradea: Codoban Nicolae, Olah Victor, Morgovan Florian și Bernstein Ignațiu.

Transferări:

In Secția Brașov: Ganea Stelian din Secția Ialomița-Călărași și Warga Roland din Secția Prahova-Ploești.

Dela Secția Bihor-Oradea: Abrudeanu Vasile la Secțiunea Orhei, Czitrom Ladislau și Kelemen Iacob la Sec. București-Ilfov, Găzdau Ioan la Sec. Deva, Pop Eugen la Sec. Alba, Suciu Mihai și Radu N. Virgil la Sec. Timișoara, Gubariu Iuliu la Sec. Lugoj, Popa I. Constantin la Sec. Galați, Renea State la Sec. Bârlad.

Dela Secția Călărași-Ialomița: Stelian Ganea la Secția Brașov.

In Secția Călărași-Ialomița: Ohanessian Levon dela Secția Durostor.

Suspendări:

Șterși din tablou cf. art. 26 din Reg. Legii Corpului:

Secția Craiova: Experți Contabili: H. Ettiene, Eftatopol M. State, D. D. Georgescu.

Contabili autorizați: M. N. Bogdan, Crețu L. Ștefan, Kreidman Isidor, Pilcă I. Gh., Rădulescu I. Alexe, Simescu Ion, Staiculescu Gh.

Suspendați cf. art. 26 din Regulamentul Legii Corpului:

Experți contabili: Benvenisti I. Moscu, Becheru I., Băicuș Gh., Castner D., Ciobauu C., Cioică Ion, Deveșelu I. A., Făicăian A. V., Florescu C., Florescu D., Folender Iancu. Gâdâr Ștefan, Grecescu I. I., Haim Lazăr, Ionescu Lucian, Kasper Iohan, Manolescu Jean, Nisipeanu C. M., Oprescu M. D., Petrescu M. G., Popescu Ilariu, Rabega Barbu, Risipițianu Aurelia, Rosenfeld. Jacques, Roșianu C. Dem., Rothstein H., Rusu Ion, Rusu N. D., Stăncescu Mircea, Stoenescu C. B., Voinea Ștefan, Jan Eftimescu;

Contabili autorizați: Alexandrescu I. G., Apostol D. Nic., Avram I. C., Baraș Simion, Băzăvan P. Ion, Becheru C. M., Bercovici I., Biaciu S. T., Boagiu Tg.. Buse D. I., Câțu M. Ion, Ciochia I. C., Ciuculete S. C., Cloanță C., Constantinescu C. Florea, Cotoran Ilie, Cumpănașu D. G., Dancov Dem., Dinulescu C., Diaconu M. I., Dobriță M. M., Dondoe Gh., Donescu C. M., Dragu S. Const., Drăcsineanu C., Dumitriu N. D-tru., Dumitrașcu Gavril, Ghiță Ion, Groeger E., Grumber Pincu, Frabcisc Horac, Iliescu C. Em. Al., Ionescu Eust., Ionescu Nicodtn, Ionesɔu D. A., Ionescu Nițu, Ionescu Tudor, Ioniță H. Gh., Iordan D. D., Iorgulescu Ștefan, Kaiser Aureliu, Livezianu D. D., Liuba Mih., Marineanu Mih., Marinescu I., Marinescu C. Gh., Mihăilescu C. C., Mladinescu M. I. Mihăilescu M. Ion, Mustață C. D-tru., Nicola D. G., Ninulescu T. V., Niță I. Grig., Nițulescu C. C., Olarina Mircea, Oser A. Oser, Ostroveanu I. M., Petrovicescu M. M., Peța Oprea. Piciulescu C. I., Popescu M. Ștefan, Popescu G. G., Popescu G. I., Popescu A. N., Popescu P. M., Popa N. D., Popa N. Gavril, Popa N. Ion, Pretorian I. D., Pressa C. C., Raicea Ion, Râureanu E. Gh., Rusoiu V. T., Sabetay A. Lilu, Salom L., Săceanu G. Al., Șerban I. G., Șerbănescu Spaimă, Stan I. P., Stancălie Const., Stoina Gh., Stoica D. Const., Schrotter Cornel, Schwarțz T. Erzili, Schwarțz Hugo, Țânțaru V. G., Toană D. I., Tomulescu C. I., Ungureanu Ath., Varga Jean, Vlădescu Gh., Voinea M. C., Wiwioeck Anton, Zaharescu D. C., Zarafescu G. I., Dragu N. M., Frunză I. C., Bălan Smarandache.

Contabili stagiari: Aderca Herman, Abagiu Ilie, Anghel D. D., Albulescu D., Băluș I., Bărbulescu N., Boboc I. Fl., Cojocaru Liviu, Constantinescu I. P., Diaconu St., Gâdâr I., Dinu M. Fl., Georgescu P. St., Georgescu A. Al., Goldenberg H. A., Gusside A. Nic., Heschia Aron, Hapan St., Iamandia P. P., Iancu I. Florea, Ilie S. Nicolae, Liebermann Eugen, Marinescu Al., Mattescu I., Mihăescu Al., Mitrică C. D., Negulescu M. I., Oanță G. Toma, Panaiodor D., Patrj W., Predescu C., Popescu N. I., Popescu I. C., Sandru M., Stătescu M., Steinbach C. Iosef, Zamfirescu I. M., Ionescu I. D.

Ștergeri din Corp:

Secțiunea Oradea: a) Membrii decedați: Bradea Ionel, Fettu Ioan, Hegeeűs Iosif, Kertész David, Mezei Iosif, Oppenheim

Wilhem, Rosenfeld Heinrich, Salamon Mihai, Dr. Szentmiklossy Emeric.

b) La cererea proprie: Képeş Francisc, Lövy Mauriciu, Racz Iuliu, Rozgonyi Iuliu.

Suspendări din Corp conform art. 26 din regulament:

Secțiunea Oradea: Andriska Iosif, Balazs Desideriu, Banyai Ludovic, Bonczos Ladislau, Brand Eugen, Banyai Francisc, Bernstein Francisc, Berkes P., Blidariu Traian, Fischer Francisc, Fleischer Ladislau, Faur Petru, Fenyves Armin, Fuchs Salamon, Grossmann Oskar, Gross Ștefan, Gellmann Gheza, Gheorghievici Melania, Heidelberg Ladislau, Hollos Mihail, Izsak Arpad, Jenes Adolf, Kalman Oskar, Kardos Emanoil, Kiss Ioan, Kassovits Andrei, Kernyei Adalbert, Lang Wilhelm, Lewy Lazăr, Leichtner Maximilian, Marhoffer Alexandru, Marincovici Zorița, Muth V. Romulus, Nagy Lili, Nagy Melita, Polgar Andrei, Preisz Dénes, Rosenthal Andrei, Schiffer Isac, Sandu Octavian, Samuel Samoil, Vàmos Heinrich, Varnai Ștefan, Valdner Ludovic, Weinberger Ladislau, Vasilescu Ion, Bota H. Romulus.

Curs de Expansiune Comercială la Atena. — Sub auspiciile *Societății Internaționale de Invățământ Comercial,* secțiunea elenică, va avea loc la Atena dela 10—26 August 1937, un curs de expasiune comercială cu vizitare principalelor porturi și centre economice ale Greciei.

Costul excursiunii și întreținerii 16 zile în Grecia se ridică la:

L. st. 25/17 clasa I
L. st. 21/ 7 „ II
L. st. 18/11 „ III

Pentru orice informațiuni sau cerere de înscriere se va adresa d-lui C. Papazachariou la Ministerul Economiei Naționale, Atena (Grecia).

Arătați înaintașilor voștri că ați știut să trageți profit din sfaturile și lucrările lor și încredințați publicitatea reclamelor, precum și bilanțului întreprinderii unde lucrați, la:

REVISTA GENERALĂ DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

care este condusă de colegi ce reprezintă și apără interesele noastre.

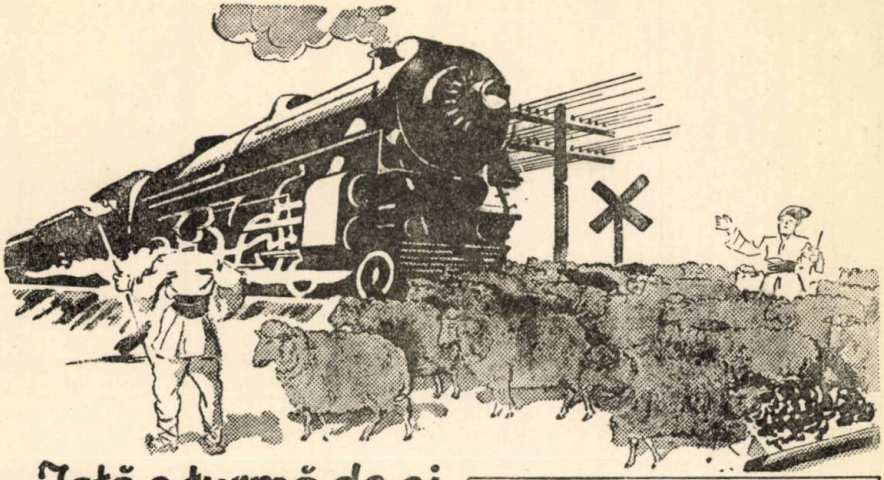

Iată o turmă de oi care poate opri un tren rapid

Pe aceeași linie pot să treacă sute de trenuri, dacă linia este liberă și traficul bine aranjat.

Intre traficul căilor ferate și acela al telefonului automat, este o oarecare asemănare. Și acei ce întrebuințează telefonul automat trebue să știe câteva lucruri elementare, întocmai cum mecanicul trebue să știe să conducă locomotiva.

Ridicând receptorul fără să cunoașteți numărul, formând numere greșite sau necomplecte, abonatul creiază în centrala automată situații care trebuesc ajustate tot automat și care îngreunează serviciul, pentru un întreg grup de abonați.

SOCIETATEA ANONIMĂ ROMÂNĂ DE TELEFOANE

Iată câteva

INDICAȚIUNI SIMPLE

pentru

ABONAȚII LA TELEFON

1 Consultați cartea de telefon înainte de a deschide aparatul. Când aveți un dubiu asupra numărului pe care voiți să-l cereți, căutați-l în carte.

2 După căpătarea tonului, formați numărul dorit, fără intervale lungi între cifre, lăsați apoi ca discul să revină singur și nu-l conduceți cu degetul Dv.

3 Priviți discul atunci când îl manipulați pentru formarea unui număr.

4 Formați toate cele cinci cifre din care se compune un număr de telefon. Sunt abonați cari neglijează să formeze numărul 2, 3 sau 4, cu care încep toate numerile telefonice din București.

5 Nu lăsați telefonul deschis.

6 Când căpătați tonul de „ocupat", închideți imediat telefonul și formați numărul peste câteva minute.

Adresa :

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREȘTI, I. — STR. TEILOR No. 12

ANUL XXVI. — No. 7—8 IULIE-AUGUST 1937

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

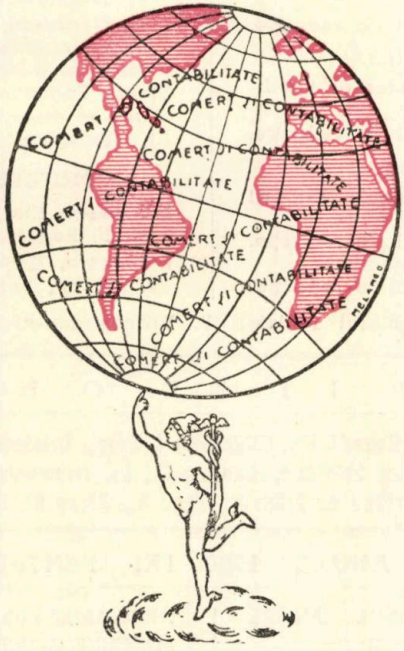

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR No. 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuş Lucian, Dr. în ştiinţe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din ţară.
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naţ.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Şef serv. Min. Comun.
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE:

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab.
Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI:

N. Arghir, Director Casa Construcţiilor.
Membru în Comitetul de redacţie.
V. M. Ioachim, Secretar Camera de Comerţ.
Membru în Comitetul de redacţie.

SECRETAR GENERAL:

Theodor Niţu, Subdirector la Creditul Industrial.
Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI:

D. Bobină, Director Oficiul Naţ. al Coop. Rom.
Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant.
Membru în Comitetul de redacţie.
N. K. Constantinescu Expert contabil.
Membru în Comitetul de redacţie.
P. Drăgănescu-Brateş, Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Profesor.
Casier al Corpului.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M.
Preşedintele Corp. Contabililor.
I. C. Negrescu, Director Soc. Com. Locuinţe Eftine.
Membru în Comitetul de redacţie.
Ştefan Popescu, Director Societ. de gaz şi electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI:

Marinescu Florian, Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert Contabil.
Th. Sersea, Şef Cont. atelier. C.F.R.

Directorul revistei: **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Keamţu C., Gr. Trancu-Iaşi, Staicovici Chr. D., Ştefănescu Alex. N., Zane N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BĂNCI POPULARE LEI **200**

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENŢA

CUPRINSUL:

Drăgănescu-Brateş: Rolul Contabililor Autorizaţi şi Experţi în Economia Naţională modernă . 353
Dr. V. M. Ioachim: Obligativitatea ţinerii reg. p-tru micii comercianţi 359
M. Sipoş: Viteza de Dever 363
I. Tăcutu: Anomalie fiscală 368
M. D. Wechsler: Intrebuinţarea fondului de amortizmente . . 372
C. Igrişan: Obligativitatea ţinerii şi timbrării reg. la sucursale 378
Gheorghe Sassu: Consideraţiuni cu privire la titlul prof. de contabil 388
* * * Dela Consiliul Superior . . 393
* * * Festivitatea distribuirii premiilor la Lic. Comercial „Nicolae Kretzulescu" . . . 401
* * * Al VIII-lea Congres al Corpului Cont. Aut. şi Exp. 405
* * * Al IX-lea Congres Internaţional 416
* * * Jurisprudenţe fiscale — Recenzii — Colegiale . 421

Rolul Contabililor
Autorizaţi şi Experţi în Economia Naţională modernă [1])

Indroducere

Acest colţ de ţară readus acum două decenii de evenimentele istorice şi prin strădania proporului şi conducătorilor lui, la trunchiul neamului românesc, Basarabia nu este în deajuns de cunoscută, nu este pusă în valoare aşa cum ar trebui.

Expoziţia generală din Chişinău din 1925, a fost o manifestare pilduitoare de comorile ascunse în blagoslovitul pământ dintre Prut şi Nistru şi lumina ce a licărit atunci, trebue să fie pururea vie, pentru a trezi la muncă toate conştiinţele acestui neam.

Am fost prin Chişinău în 1920, cu ocazia schimbului rublelor şi am putut să constat din câteva cercetări şi convorbiri ce am avut cu locuitorii, cât sentiment românesc, câtă dragoste de ţară clocoteşte în sufletul acestei binecuvântate populaţiuni. Am putut să constat că sentimentul românesc şi graiul moldovenesc pâlpâe în fiecare om, deşi aparenţa aşternuse la suprafaţă numai o pojghiţă străină. Intocmai cum la un tăciune acoperit cu spuză de cenuşă, dacă dăm la o parte spuza, constatăm văpaia şi strălucirea cărbunelui, încă arzând, tot aşa sufletul moldovenesc al acestei

1) Extras din conferinţa ţinută la Camera de Comerţ şi Corpul Contabililor Chişinău, la 30 Mai 1937.

populațiuni *dogorește* încă și nu așteaptă de cât *să fie readus* la viață cu combustibil, ca să încălzească întreg trupul țării.

Combustibilul nu este numai banul care mișcă toate și care desigur că a fost împărtășit și acestei regiuni și va mai fi, să sperăm, încă mai mult repartizat acestui ținut, dar combustibilul cel mai prețios este priceperea, specializarea și entuziasmul la muncă pentru binele țării.

Lipsesc plugarului mijloacele de lucru; navigația este părăsită, lipsesc șosele și căi ferate; lipsește creditul și mai ales posibilitatea de vânzare în bune condițiuni a produselor lui. Vița de vie și fructele formează o bogăție nemăsurată a acestei regiuni agricole, dar ele se irosesc, în cea mai mare parte, fără a fi cu adevărat puse în valoare.

Cooperația ar avea un cuvânt mare de spus în această chestiune și în coperație își are un cuvânt mare de spus Corpul Contabililor Autorizați și Experți Contabili, în colaborare cu Corpul Contabililor cooperatori.

O nouă profesiune

Despre rolul contabilului autorizat și expert, vreau să vorbesc.

Intre îndeletnicirile cunoscute înainte vreme cele mai însemnate erau cultivator de pământ, sau crescător de vite și pescar, ca ocupațiuni de țară; avocat, profesor, preot, medic, mai în urmă inginer, ca profesiuni de oraș. Nu se cunoștea adevăratul rol al contabilului și mai puțin încă al expertului contabil.

Prin legea din Iulie 1921 mulțumită d-lui prof. Gr. L. Trancu-Iași, întâiul Ministrul al Muncii în România, d-lor D. R. Ioanițescu, N. Butculescu, ș. a., s'a organizat îndeletnicirea de contabil, împărțindu-se în două categorii: *contabilul autorizat*, acela sub a cărei îngrijire sunt ținute registrele și care răspunde de exactitatea cifrelor și înregistrărilor operate și expertul contabil, care este chemat să-și spună cuvântul ca verificator în expertizele contabile rânduite de organele judecătorești sau fiscale, câte odată ca arbitru al părților.

Iată o nouă profesiune cristalizată la noi abia de 16 ani, care în alte țări cum este în Anglia, Olanda, dateată de sute de ani. In aceste țări, ca și în America, Germania, Suedia, Elveția, se bucură de o desăvârșită considerație în opinia publică.

Zic, este o nouă profesiune pentrucă la noi nu era cunoscută deloc ca atare înainte și astăzi încă, se găsește în faza afirmării și consolidării ei.

Totuși putem spune că alături de profesiunea de inginer, avocat, medic, etc., stă și aceia de contabil autorizat și expert.

Situația contabilului autorîzat și expert contabil este astăzi râvnită de multe alte profesiuni și putem spune că ea n'a ajuns încă la adevărata ei desvoltare, căci avem puțini contabili autorizați și experți cu adevărat buni. Nu a ajuns la adevărata ei desvoltare, pentrucă mulți din comercianți nu înțeleg rolul contabiiității și mai ales acei mărunți, impuși la patenta fixă, nefiind obligați să prezinte registrele în fața comisiei de impunere, se cred dispensați de obligațiunea de a ține registrele, nesocotind obligațiile Codului de Comerț și ale legii timbrului, cari cer imperios ținerea regulată a registrelor, dar ei nesocotesc mai presus de toate interesul lor propriu.

Contabilul expert din alte țări este chemat de conducătorii întreprinderilor de tot felul să facă verificarea contabilității, periodice, odată sau de mal multe ori pe an. Noi nu am ajuns încă aci, dar la noi sunt solicitați ca cenzori în mai toate societățile anonime, în cari, deși legea cere în mod obligator cel puțin un expert contabil, îi găsim azi în majoritate colegi de ai noștri.

In alcătuirea și executarea bugetului întreprinderilor rolul contabilului este preponderent, pentrucă el furnizează cifrele și semnalează momentele grele în cursul aplicării. Păcatul este că nu toate întreprinderile își fac un buget, sau dacă și-l fac, nu se țin de el.

Colegii noștri americani au relevat cu multă tărie în congresul internațional de contabilitate dela New-York (1929) necesitatea alcătuirii unui buget și cu multă dreptate, pentrucă o întreprindere fără orientare calcă în întuneric.

Dealtfel bugetul și contabilitatea sunt necesare nu numai în întreprinderile comerciale, industriale și financiare, ci oriunde este vorba de o administrație de fonduri, deci și în agricultură și chiar în gospodăriile particulare; nu mai vorbim de marile întreprinderi și administrațiuni publice și private.

Contabilul autorizat sau expert, trebue să pregătească materialul pentru impunerea fiscală. El răspunde de aplicarea impozitelor și a timbrelor fiscale.

Prin situațiuni de contabilitate generale sau parțiale, el trebue să prezinte șefului întreprinderii toate elementele și justificările necesare pentru ca, dacă e posibil și aci trebue să ajungem, comisiunile de impunere fiscală să-și formeze deplina convingere numai din situațiunile contabile.

In Anglia, experții contabili „accountants" se bucură de o mare considerațiune; situațiunile semnate de ei rareori mai pot da loc la discuțiuni sau interpretări.

Dece n'ar fi și la noi?

Pentru aceasta contabilul autorizat sau expert trebue să aibă solide cunoștinți juridice, să se țină mereu la curent cu legiuirile fiscale, ca și cu toate dispozițiunile luate pe cale de circulări sau instrucțiuni și mai ales să urmărească rezultatele proceselor fiscale, pentruca să cunoască ordonanțele, deciziunile și jurisprudențele pronunțate cu ocazia diverselor litigii de ordin fiscal.

Contabilul autorizat sau expert, care are în grija lui alcătuirea situației de contabilitate, este un *element prețios de consultare* pentru conducerea întreprinderilor, sau administrațiunilor de orice fel. Deaceia el nu trebue să lipsească din Consiliul de administrație, unde-și are locul în dreapta directorului, așa precum în întreprinderile particulare el stă la dreapta patronului.

Iată dece această nouă profesiune, își face loc din ce în ce mai mult printre îndeletnicirile folositoare de interes obștesc.

Contabilul autorizat și expert face parte din marea familie a economiștilor, ca o ramură specializată.

Profesiunea de economist nu s'a cristalizat încă; ea este prea vastă și nedefinită, nici ca studii de bază nici ca domeniu de activitate.

Contabilii autorizați și experți și-au afirmat existența lor, azi cu multă tărie în domeniul ținerii socotelilor și urmează să și-o afirme cu tot atâta tărie, preciziune și competență pe tărâmul vânzării și valorificării produselor noastre.

Vânzare face tot omul; agricultorul ca și industriașul, negustorul ca și meseriașul, scriitorul, artistul, medicul, avocatul, funcționarul, etc. Toți vând produsele lor, sau pun la dispoziția semenilor, arta, experiența, talentul, știința lor, în schimbul unei remunerații. Comerțul este o profesiune tot atât de nobilă ca și celelalte profesiuni; comerciantul caută și el o remunerație pentru munca lui, pentru priceperea lui.

Contabilul arbitru repartiției sociale a bunurilor.

Dacă această remunerație este cea justă, aceasta este marea întrebare și cheia problemei sociale. Contabilul autorizat, sau expertul contabil, care drămuește cifrele, este cel mai în măsură să arate valoarea justă a remunerației și să țină balanța dreptății.

Se spune cu multă tărie chestiunea speculei.

S'a discutat în consiliul de miniștri această arzătoare chestiune și s'a hotărât să se ia măsuri severe împotriva speculanților, neadmițându-se ca benficiu decât o anumită cotă, peste prețul de cost.

Noi știm cât de greu se calculează prețul de cost și discuțiuni vor fi totdeauna în jurul prețului de vânzare.

Negustorul este amenințat la orice pas să devie contravenient și atunci legea contra speculii se trasformă într'o veșnică amenințare și o posibilitate de bacșișuire a comercianților.

Iată că revine contabilului autorizat și expertului contabil, rolul de arbitru al situației și pentru a înlătura orice discuțiune, listele de prețuri ar trebui să fie semnate de un contabil autorizat sau expert contabil care să confirme exactitatea lor.

Tot contabilului îi revine rolul de a veghea ca impozitele să fie just plătite și timbrele fiscale și de aviație aplicate și anulate.

Deaceia rolul contabilului autorizat și expertului contabil este un rol sfânt pe acest pământ, este un rol de apostol al dreptății sociale în ce privește repartiția bunurilor, și al dreptății fiscale în ce privește plata contribuțiunilor.

Incheere

Dragostea de carte moldovenească se constată la poporenii de aci din acea „plecată jalobă" din 1815 a „negustorilor și lucuitorilor Chișinăului" către Mitropolitul Gavriil, în care ei spun: „cu totul împotrivă ne este a vedea pe fii noștri lipsiți de hrana învățăturii limbii noastre".

Această dragoste de carte tinde azi către specializare și dacă învățătura culturii pământului și a meseriilor se complectează prin școli, apoi învățătura cometului este neapărat de lipsă a se face prin școli speciale, numite azi licee comerciale și Academii de Inalte Studii Comerciale și Industriale.

Dela elementele formate în liceele și Academiile Comerciale așteptăm nu numai contabili autorizați și experți contabili de valoare, dar mai ales colaboratori prețioși în câmpul desfacerii pro-

duselor țării noastre pe pieţele mari internaţionale. Numai astfel putem ridica standardul de viaţă şi al agricutorului şi al meseriaşului şi al funcţionarului de toate categoriile şi al omului politic.

Basarabia are două porturi de seamă Chilia şi Cetatea Albă, denumite cu drept cuvânt de Domnul Profesor Iorga „plămânii economici ai Moldovei" la cari se mai adaugă Renii prevăzut cu cheiuri şi magazii noi, prin care se pot face legături cu tot restul lumii. Pentru aceasta trebuesc minţi luminate şi cu vaste cunoştinţe comerciale, care să ştie să înoade legături de comerţ.

„Comerţul naţional şi industria este pârghia pe care se reazămă existenţa însăşi a Statului" spune Lord Milner. Fără comerţ, agricultorul, meseriaşul, funcţionarul, lâncăzesc, iar omul politic o duce greu.

Comerţul trebue înlesnit prin toate mijloacele; intensificarea comerţului intensifică viaţa. Acel care pune piedici desvoltării comerţului, pune piedici desvoltării ţării.

Numai printr'o colaborare strânsă între membrii Corpului Contabililor autorizaţi şi experţi contabili cu Corpul Contabililor cooperatori, cu Camerele de Comerţ, cu negustorimea şi cu tot ce este factor producător şi om politic înţelegător în această ţară putem dobândi salvarea noastră economică şi nădăjduim că această colaborare se va înfăptui cât de curând, şi aci la Chişinău, ca şi la Bucureşti şi în toate centrele de seamă ale ţării.

DRĂGĂNESCU-BRATEŞ

E. WOLFF
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ
BUCUREŞTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcţiuni de fier. — Destilatoare şi Agitatoare. — Transmisiuni Moderne. — Injectoare de ars Păcură. — Instalaţiuni de încălzire Centrală.

Mare depozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru, 3
Motoare «DEUTZ», Maşini-Unelte, Scule, Pompe, etc.

Obligativitatea
ținerii registrelor pentru micii comercianți

Ministerul de Finanțe, în urma cererii Uniunii Camerelor de Comerț și Industrie, a Uniunii Sfaturilor Negustorești și a altor organizații profesionale, a prelungit din nou până în Octombrie 1937 termenul acordat comercianților patentari ca să se pună de acord cu codul de comerț și cu legea timbrului privind ținerea registrelor comerciale.

Această păsuire a fost necesară, pentrucă altfel un mare număr de negustori și meseriași ar fi fost considerați contravenienți la legea timbrului, o parte din aceștia având credința că introducerea patentei fixe îi scutește de ținerea registrelor iar micii comercianți fiind convinși că obligația ținerii registrelor nu i-a privit niciodată, convingere în care au fost întăriți prin organizațiunile profesionale.

Ministerul de Finanțe, acordând o păsuire înseamnă că nu renunță la ideia obligativității ținerii registrelor, așa cum o prevede categoric legea timbrului art. 4 § 19, care nu admite nici chiar scutirea din art. 32 cod. com. cu următorul text.

„Dispoziținea cuprinsă în prezentul titlu nu se aplică colportorilor, comercianților, cari fac micul trafic ambulant, cărăușilor sau acelor, al căror comerț nu iese din cadrul unei profesiuni manuale".

Acest articol a dat și în trecut prilej la variate interpretări. Primele două categorii sunt bine definite, însă ultima categorie „acei al căror comerț nu iese din cadrul unei profesiuni manuale" a dat naștere la numeroase discuții.

Eruditul comentator al codului comercial, defunctul profesor M. A. Dumitrescu spune că acest text e o traducere nefericită și incompletă a ultimei părți din art. 10 cod. german *) din care se pare că s'a inspirat legiuitorul nostru în articolul 22.

Textul german din 1869 spune: „deren Gewerbe nicht über den Umfang des Handwerksbetriebes hinausgeht" adică a căror afacere nu iese din cadrul unei exploatări de meseriaș.

Ce a voit să înțeleagă prin aceasta legiuitorul german se vede

*) Este vorba de vechiul cod. german, înainte de 1897.

mai clar din redactarea mai precisă a art. 4 din actualul cod de comerț, în vigoare dela 1897 cu următorul text:

Die Vorschiften über die Firmen, die Handelsbücher und die Prokura finden auf Handwerker sowie auf Personen, deren Gewerbebetrieb nicht über den Umfang des Kleinetribebes hinausgeht, keine Anwendung *).

Dar în Germania discuția aceasta nu prezintă mare importanță pentrucă codul comercial german, recunoaște o categorie de negustori (Minder Kaufiete), cari nu sunt supuși dispozițiunilor codului de comerț, dacă nu cer înscrierea firmei.

Textul nostru, credem noi, că redă mai bine intențiunea legiuitorului în sensul că scutește de ținerea registrelor atât pe comercianții propriu zișî cât și pe meseriașii, a căror întreprindere se exercită în limite restrânse de însăși patroni, fără alte ajutoare decât ucenici sau membrii ai familiei, fără lucrători, funcționari etc.

Cam în sensul acesta s'a interpretat art. 22 cel puțin pentru meseriași în ce privește calitatea lor de comercianți și deci și în ce privește obligația lor de a-și înscrie firma și de a ține registre comerciale conform legii timbrului (art. 4 § 19) care nu face nici o distincție între marii și micii comercianți.

Din punct de vedere al legii timbrului toți comercianții sunt supuși obligațiunii ținerii registrelor, fără distincție dacă sunt mari (sau mici) dela oraș ori dela țară, dacă sunt sau nu impuși la patenta fixă.

Asupra acestei chestiuni nu mai poate fi discuție și ne miră că se mai insistă asupra posibilității ca micii comercianți să fie scutiți de ținerea registrelor.

De altfel, chiar în 1877 cu ocazia desbaterilor la Senat relative la art. 34 s'a discutat chestiunea dacă cârciumarii din comunele rurale sunt scutiți de ținerea registrelor pe baza acestui articol.

„Raportorul și Ministrul de Justiție au răspuns că nu și că micul comerț în general este supus la obligațiunile de a ține registre, căci nu se poate trage linii de demarcațiune între micul și marele comerț“ (M. A. Dumitrescu pag. 410).

Dacă în 1887 — când negustorii dela țară în mare parte nu știau carte și făceau un comerț cu totul redus, — s'a putut cere

*) Dispozițiile asupra firmei, asupra registrelor comerciale și procura nu se aplică meseriașilor precum și a persoanelor a căror întreprinderi nu depășește cadrul unei mici exploatări.

obligațiunea ținerii registrelor pentru oricine exercită un comerț, ne surprinde că azi, după un sfert de veac, se nesocotește foloasele unei contabilități cât de sumare și se cere păsuiri peste păsuiri, cedând insistențelor unor organizațiuni, cari cer chiar scutirea definitivă pe cale de lege sau de dispoziție ad-tivă pentru anumite categorii de comercianți de ținerea registrelor.

Desigur nu înțelegem ca din această obligativitate să se facă un izvor de venituri pentru Stat și o sarcină pentru micii negustori;

Din acest punct de vedere, suntem cu totul de acord cu concluzia la care ajunge fostul meu profesor M. A. Dumitrescu, când spune:

„Să fie despovărat comerțul mic de sancțiunea fiscală. Să rămâie obligatorie ținerea registrelor, dar numai pentru scopul codului de comerț, adică cu sancțiunea eventuală în caz de încetare a plăților".

Nu suntem de acord însă când se consideră această dispoziție „despotică" și împovărătoare chiar din punctul de vedere al codului de comerț și este o greșeală că se consideră contabilitatea ca ceva necesar și obligatoriu numai la acei ce lucrează pe credit.

Toți cei cari vor să ridice comerțul nostru, să-l modernizeze au datoria să lămurească și pe micii comercianți că este chiar în interesul lor să țină socoteli cât de sumare asupra comerțului lor, să-și facă un inventar la sfârșitul anului să-și stabilească cel puțin odată pe an o situație a câștigului, a cheltuelilor ce le are, fără a neglija cheltuelile personale.

Lipsa unei contabilități îi face pe unii să cheltuiască mai mult decât câștigă, trezindu-se la un moment dat că și-au consumat întregul capital și au intrat și în banii creditorilor.

Azi, după 50 ani, nu se mai poate vorbi de imposibilitatea de a ține chiar negustorul mic însemnările comerțului său, căci în școalele complimentare se predau noțiuni de contabilitate și apoi în fiecare comună există câte un contabil fie la banca populară fie la comitetul școlar etc.

S'a făcut o mare greșeală, când organizațiunile profesionale au considerat legea patentei fixe ca un mijloc de a scăpa pe negustori de ținerea registrelor — greșeală pe care a făcut-o și Statul, care a pus principiul clasificărei dupe semne exterioare. —

Există și în alte țări impuneri fixe pe mai mulți ani, însă baza impunerii o formează tot registrele comerciale.

Acelaș lucru ar trebui să se facă și la noi, legea fiscală înde-

plinind în acest caz și o funcțiune de educație a micului comerciant pentru a-și ține socotelile și a-și da și el seama de mersul afacerii sale pe bază de cifre.

In Germania legea contribuțiunilor directe nu numai că nu înlătură registrele ca bază de impunere, dar dă dreptul și la cei ce nu sunt obligați să țină registre ca, dacă le ține să ceară impunerea pe baza registrelor, dacă bine înțeles sunt regulat ținute.

Dar și din punct de vedere al legiuirilor comerciale, ținerea registrelor pentru oricare comerciant este necesară, spre a se pune la adăpostul sancțiunilor din codul de comerț în caz de faliment și eventual spre a beneficia de avantajele legii concordatului preventiv, care prevede ca o condiție aventuală prezentarea registrelor pe ultimii 3 ani.

In asemenea condițiuni se face credem un rău serviciu, unei categorii de comercianți când sunt încurajați să nu țină nici un fel de registre comerciale și autoritățile superioare au datoria să aplice legile, cari dacă nu sunt bune, trebue modificate.

Dar atât timp cât avem dispoziții clare de legi, ele trebue aplicate, mai ales când aceste dispoziții corespund unor nevoi.

Dr. V. M. IOACHIM

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN"

S. A. R.

Tablă neagră, galvanizată, decapată, dublu decapată, cu rezistență, **albă,** plumbuită, **ondulată.**
Fier cerc, comercial, beton profilat.
Fier cerc laminat la rece.
Cazane și **radiatoare** „Calan" pentru încălziri centrale.
Băi de fontă emailată „Record".
Articole sanitare negre și emailate.
Tuburi și **accesorii** de fontă pentru canalizare.
Tucerie comercială.
Mașini de **gătit** și **sobe** „Vesta".

Articole noui:

Cilindrii din fontă dură pentru laminat tablă.
Mese și **capace** de **recoacere** din oțel rezistente la temperaturi înalte.
Cărămizi și **pământ refractar.**

Viteza de Dever[1])

Bunurile cari formează averea circulantă a unei întreprinderi pot fi grupate în: a) *Bunuri de dever* (de transacție) *propriu zise*; acestea sunt stocurile de materii prime și secundare, semi-fabricate și fabricate; ele în primul rând sunt la dispoziția deverului; b) *Bunuri* (mijloace) *de regulare:* numerar, disponibil la bănci, efecte, debitori, etc. Acestea sunt menite să mijlocească, să înlesnească transacțiunile. Afară de numerar, mai ales creanțele (debitori) resp. creanțele cambiale sunt părți importante ale capitalului circulant, furnizând mereu mijloace noui de plată necesare pentru procesul de producțiune. In cele următoare vroim să tratăm despre viteza de dever a stocurilor și a debitorilor, înțelegând prin stocuri nu numai fabricatele ci și materiile prime și secundare și semi-fabricatele. Vom mai trata și viteza de dever a creditorilor, cu al căror capital a lucrat întreprinderea.

Viteza de dever (de rulment) *a stocurilor* este cifra care ne arată de câte ori, *într'un timp anumit*, stocurile au fost primenite (vândute și reînoite). Ea se stabilește de obiceiu împărțind deverul (cifra de afaceri) la media stocurilor dela sfârșitul anului. Exemplu: Dever = 9,6 mil., med. stoc. = 1,2 mil.; viteza de rulment = 9,6 : 1,2 = 8. Viteza de dever atârnă dn mărimea deverului și de media stocurilor. In ceeace privește mărimea stocurilor, nu pot fi considerate stocurile dela sfârșitul anului, ele fiind expuse întâmplărilor și arbitrarului, ci trebue luată media între stocurile deia începutul și sfârșitul anului, sau mai exact media lunară.

Durata stocurilor este o cifră care indică timpul mediu dela intrarea până la ieșirea mărfurilor, ea se exprimă de obiceiu în zile, împărțind timpul unul exercițiu (360 zile) prin viteza de dever. Pentru exemplul de mai sus, obținem ca durata medie a stocurilor 360 : 8 = 45 zile. De vreme ce această cifră ne arată *timpul mijlociu* între intrarea și ieșirea de stocuri, viteza de dever ne arată *de câte ori* stocurile au intrat resp. ieșit, deci *de câte ori* s'a repetat acest interval de timp în decursul unui exercițiu.

---

1) Literatura folosită: Prof. dr. C. Bungețeanu: Intreprinderile particulare; Public. din Anal. econ. și statist. (1934, 1935). Prof. dr. P. Gerstner: Bilanzanalyse. Prof. dr. K. Schmaltz: Betriebsanalyse. Prof. dr. V. Slăvescu; Analiza critică a bilanțului unei întreprinderi.

Pentru stabilirea vitezei de dever, nu este numai necesar de a afla o cât mai exactă medie a stocurilor ci trebue să căutăm ca mărimile raportate să fie omogene. Găsim adesea raportul între dever și media stocurilor dela începutul și sfârșitul anului, socotindu-se stocurile cu prețul de const industrial adică:

$$\frac{\text{Dever}}{\text{Med. stoc. (preț de cost ind.).}}$$

Vedem aici puse în relați mărimi cari nu sunt omogene, deci neapte pentru a fi comparate. Căci pe când numărătorul fracțiunii cuprinde și *beneficiul*, numitorul nu-l cuprinde. Astfel de mărimi neomogene, prin urmare nu pot fi comparate și o stabilire a vitezei de dever în baza mărimilor neomogene este greșită. Dacă însă scădem din dever beneficiul, obținem două mărimi omogene cari sunt bune de comparat și de întrebuințat. Stabilirea devine și mai sigură dacă punem la numitor media *lunară* a stocurilor:

$$\text{Viteza dever} = \frac{\text{Dever} - \text{Beneficiu}}{\text{Med. lun. a stoc. (preț de cost ind.).}}$$

Se întâmplă la stabilirea vitezei de dever ca deverul să fie pus în relație cu media stocurilor, socotite *valoarea lor de vânzare* și anume: $\frac{\text{Dever}}{\text{Media stoc. (val. de vânz.).}}$ Aici putem observa că valoarea de vânzare a stocurilor nu este o mărime sigură, ea se poate fixa cu certitudine abia *în viitor*. Stocurile se pot numai *prețui* și valoarea lor de vânzare este o mărime a viitorului câtă vreme vânzarea nu-i realizată, este deci *la timpul prețuirii* o mărime nesigură.

Viteza de dever a stocurilor și durata stocurilor influențează costurile, beneficiul, rentabilitatea și riscul. Crescând viteza de dever, costurile vor scădea și beneficiul va crește, deci rentabilitatea va fi mai mare. Finanțarea depozitelor și cheltuelile pentru întreținerea acestora depind de viteza de dever. Dacă viteza de dever este mai mare, depozitul poate fi mai mic, deci cheltuelile de depozitare și riscul se micorează. De fapt, toate branșele cu o viteză de dever mică au costuri mari.

Viteza de dever a debitorului ne arată de câte ori — în mijlociu — într'un exercițiu capitalul investit în creanțe și-a reluat forma lichidă. Acest capital a fost scos din procesul de producțiune și nu va fi indiferent pentru întreprindere dacă timpul între furnizare și intrarea contravalorii este mai scurt sau mai lung, la fel va fi important dacă o creanță e plătită la timp respectiv

dacă și în ce măsură termenul acordat a fost depășit. Tot așa este de importantă ca creditele acordate clientelei să fie pe cât posibil scurte, ajungând astfel la o viteză de dever mai mare. Fiecare depășire a termenului de plată acordat clienților, înseamnă nu numai pierdere de dobânzi ci și periclitarea rentabilității întreprinderii, mai ales dacă între termenii acordați și *cei de fapt pretinși* de clienți se întâmplă devieri. In astfel de împrejurări, întreprinderea poate fi împiedicată de a profita de condițiuni de plată favorabile — de ex. la procurarea de materiale, etc., respectiv silită de a contracta împrumuturi în condițiuni nefavorabile (oneroase). Depășirea termenilor de plată mai primejduește și lichiditatea întreprinderii și o împiedică în realizarea programului fiscal.

Viteza de dever a debitorilor se stabilește de obiceiu prin raportul între deverul anual și debitorii la finele anului. Exemplu: Dever = 15 milioane, debitori = 3 mil., viteza de dever = 15 : 3 = 5. Durata medie = 360 : 5 = 72 zile. Stabilirea devine mai exactă dacă punem la numitor media creanțelor dintre începutul și sfârșitul anului, obținând astfel cifra care ne spune cât timp în mijlociu, în decursul unui exercitiu, un anumit capital a fost investit în creanțe până ce iar a revenit în formă de numerar. Durata medie a creanțelor poate fi stabilită și *direct*, aplicând formula $\frac{\text{Debitori}}{\text{Dever lunar}}$ De ex.: $\frac{4.260 \text{ mil.}}{1.703 \text{ mil.}} = 2.5$ luni = 72 zile, adică timpul mediu cu expirarea căruia o creanță a devenit lichidă.

La viteza de dever a creanțelor, de fapt avem a face cu stabilirea intervalului de timp între furnizare și plată și pentru stabilirea duratei medii a creanțelor efective, numai acest interval de timp vine în considerare. Deci trebue despărțite respectiv eliminate vânzările cu bani gata de cele pe credit, așa încât creanțele efective vor fi puse în raport cu totalul vânzărilor pe credit. Mai de parte la stabilirea duratei medii a debitorilor, trebue luate în considerație și plățile făcute anticipat de clienți, înainte de furnizare, deci înainte de nașterea creanței, Astfel de cazuri se întâmplă în întreprinderile industriale mai mari. Aceste plăți dau întreprinderii posibilitatea de a-și extinde creditele, sporind deverul în modul acesta. Bineînțeles astfel de plăți influențează durata medie și trebue scăzute din creanțele așa încât tempo-ul mediu de plată se stabilește după formula $\frac{\text{Creanțe} - \text{Plăți antic}}{\text{Dever}}$ Dr. K. Schmaltz în lucrarea sa „Betriebsanalyse“ reproduce o tablă din „Hackinger

Die Kundenbuchhaltung im Dienste der betrieblichen Konjunkturstatistk" cu calcularea duratei medii a creanțelor, tabelă în care figurează și o rubrică „Plăți anticipate". Redăm această tabelă.

Anul	Debitori mil. Rm	Plăți anticip. mil. Rm.	Dever mil. Rm.	TEMPO-UL MEDIU	
				luni	zile
1924	24.3	37.6	25.0	0.53	15 zile înain. de furniz.
1925	37.5	32.2	35.2	0.15	4 zile după furnizare
1926	32.2	23.5	23.7	0.37	11 „ „ „
1927	49.0	9.9	26.1	1.57	47 „ „ „

Cu ajutorul formulei de mai sus s'a calculat în această tabelă în ce intervale de timp, în medie, (luni, zile) creanțele au fost achitate *înainte* sau *după furnizare*, luându-se în considerare tocmai aceste plăți anticipate. De ex. pt. anul 1924:

$$\frac{\text{Creanțe} - \text{Plăți antic}}{\text{Dever}} = \frac{24{,}3 - 37{,}6}{25{,}0} = -0{,}53 \text{ luni} = 15$$

zile. In cazul acesta, plățile făcute anticipat de debitori fiind mai mari decât creanțele la finele anului 1924, rezultă că creanțele au fost achitate cu *15 zile înainte de furnizare*. Pentru anul 1925 avem: $\frac{37.5-32.2}{35.2} = 0{,}15$ luni $= +$ 4 zile, etc.

Prin *viteza de dever a creditorilor* se înțelege timpul mediu pentru care creditul de durată scurtă a fost pretins de întreprindere, deci durata medie a capitalului străin cu care a lucrat întreprinderea. Stabilirea se face în mod asemănător ca la debitori, punându-se deverul în relație cu media creditorilor $\frac{\text{Dever}}{\text{Creditori (media)}}$

Impărțind 360 prin câtul acestor două mărimi, obținem numărul zilelor care ne arată durata medie a creditorilor. Exemplu: Dever = 12.6 mil., creditori (med.) = 3.15 mil.; 12.6 : 3.15 = 4; și durata medie este 360 : 4 = 90 zile. Aici trebue făcută o rectificare fiindcă numărătorul și numitorul *nu sunt mărimi omogene*. Numărătorul conține și beneficiul, pe când numitorul privit din punct de vedere al cumpărătorului nu-l conține. Ori aici e vorba de mărfuri *cumpărate* și stabilirea ar fi mai corectă dacă punem la numărător în loc de dever *costul deverului*. Numărătorul și numitorul, prin aceasta devin mărimi omogene. Viteza de dever $= \frac{\text{Costul deverului}}{\text{Creditori (media).}}$ Durata medie se poate stabili și *direct*

după formula $\frac{\text{Creditori}}{\text{Dever lunar.}}$ De ex. 315 mil. (creditori) : 1.05 mil. (dever lun.) = 3 luni sau 90 zile.

Bunurile de dever formează capitalul care circulă şi durata medie totală a acestui capital se compune din durata medie a părţilor sale componente. Aici observăm că este de mare importanţă de a se lua în considerare şi obligaţiunile de durată scurtă faţă de creditori. Deci pentru a stabili în mod ireproşabil durata medie totală a capitalului circulant, se va calcula durata medie a părţilor sale componente şi din timpul total obţinut se va scădea durata medie a creditorile.

(Vezi: Prof. dr. Bungeţeanu, Anal. econ. şi stat. X—XII 1934; Prof. Nicklich şi Schär). In practică, în unele întreprinderi se fac câteodată astfel de calculaţiuni.

M. ŞIPOŞ
Profesor

Atragem atenţiunea asupra Congresului Internaţional de Contabilitate dela Paris, despre care dăm detalii în Revista Generală de Comerţ şi Contabilitate la pag. 418 şi rugăm colegii să binevoiască a trimite adeziunile lor, până cel mai târziu 31 Iulie a. c. pe adresa revistei.

Costul aproximativ al unei excursiuni va fi de circa 20—25.000 lei, în grup de 20 persoane.

Anomalie fiscală

O întreprindere industrială, scutită de impozitul pe clădiri, plăteşte totuşi impozit mai mare decât ar plăti dacă n'ar fi scutită.

Deşi s'ar părea paradoxal, faptul este riguros exact.

Pentru a vă convinge despre exactitatea celor afirmate aci, vom face o demonstraţie cu cifre.

O întreprindere industrială, societate anonimă, a construit palate frumoase, uzină înzestrată cu tot confortul modern şi birouri mari, spaţioase şi higienice, — dar de aşa dimensiuni că neputând fi folosite numai pentru uzul propriu, a închiriat o bună parte pentru birouri, aducându-i un venit de 3.500.000 lei anual.

Prin declaraţia de impunere a cerut scăderea valorii locative, dar comisiunea de impunere a scăzut valoarea locativă numai a unui imobil vechiu, lei 500.000, care era impus la impozitul pe clădiri, dar a imobilului nou, nefiind impus n'a scăzut-o.

Legea contribuţiunilor directe din 1923 şi până astăzi a suferit multe modificări şi tot dă loc la controverse.

Astfel, la art. 31, punct 1, vechea redactare, în ceeace priveşte imobilele proprietatea exploatatorului era: *„se va scădea venitul brut evaluat şi impus acolo"*. S'a înlăturat cuvântul evaluat, rămânând numai „venitul brut impus acolo". Modificarea s'a făcut pentru a nu se mai repeta confuziunea că s'ar putea scădea şi venitul evaluat, dar neimpus al imobilelor scutite conform art. 17 l. c. d.

Comisiunea de impunere a lucrat deci în spiritul legii, dar legea e imperfectă şi creiază contribuabilului industriaş, sau comerciant sarcini împovărătoare şi nedrepte, prin aceea că, pe când un individ, dacă ar avea oricâte milioane venit din exploatarea imobilelor, odată scutit, e bun scutit, nemai fiind deloc impus asupra acelor venituri, pe când o societate comercială sau industrială, fiind nevoită să cuprindă în bilanţul ei şi venitul imobilelor, intră deci şi acest venit în compunerea venitului supus impozitului elementar comercial şi ceeace e mai nedrept, intră şi la complimentar.

Să facem dovada celor afirmate aci.

Această societate a fost impusă astfel:

a avut un venit brut de . . Lei 250.000.000

din totalul cheltuelilor de . Lei 243.200.000

comisiunea a admis . . .			Lei	238.200.000
Lei 5.000.000 diferite impozite și cheltueli neadmise de lege.				
A rămas impozabil . .			Lei	11.800.000
Din această sumă a scăzut				
beneficiul reportat	Lei	200.000		
și fondul de rezervă cf. art. 32	„	400.000	„	600.000
Rămâne . .			Lei	11.200.000
a mai scăzut cf. art. 33 :				
dividendul	Lei	5.000.000		
venitul efectelor publice . .	„	200.000	„	5.200.000
Impozit la elementar . .			Lei	6.000.000

Impunerea :

Elementar Lei 6.000.000 cu 7 %	„	420.000
Complimentar Lei 11.200.000, față de capital și rezerve de lei 40.000.000, dă o rentabilitate de 28 %, astfel că după tabela de cote dela art. 42 se aplică cota de 6 %	„	672.000
Adiționale 8 % + 2 % Drumuri total 10 %	„	1.120.000
Total impozit Lei . .	Lei	2.212.000

Facem abstracție de faptul că această impunere — fiind excesivă — e apelabilă și arătăm mai jos care ar fi fost impunerea acestei societăți dacă ar fi plătit impozitul și asupra venitului imobilului nou, de lei 3.000.000, scutit de impozit, servindu-ne de aceleași cifre.

Impozitul asupra clădirilor fiind de 22 % (elementar și adiționale), ar fi plătit deci lei 660.000.

In cazul acesta, cheltuelile cresc și se diminuiază beneficiul net exact cu această sumă, respectiv dividendul, care în loc de Lei 5.000.000 ar fi acum de lei 4.340.000.

Deci din venitul brut de			Lei	250.000.000
La totalul scăderilor cf. art. 31 de	Lei	238.200.000		
adăugăm impozitul asupra asupra clădirilor	„	660.000	Lei	238.880.000
Report . . .			Lei	11.120.000

	Report . . .		Lei	11.120.000
Se scade valoarea locativă a imobilului nou impus la impozitul pe clădiri . .	Lei	3.000.000		
se scade beneficiul reportat	„	200.000		
„ „ fondul de rezervă	„	400.000	Lei	3.600.000
venit impozabil la complimentar			Lei	7.520.000
se scade conf. art. 33 Dividentul	Lei	4.340.000		
venitul efectelor publice .	„	200.000	Lei	4.540.000
Impozit elementar . . .			Lei	2.980.000
Impunerea :				
Elementar 2.980.000 cu 7 %			Lei	208.600
Complimentar 7.520.000 față de capital și rezerve de lei 40.000.000, dă o rentabilitate de 18,8 %, astfel că după tabela de cote dela art. 42, se aplică cota de 3 %			Lei	225.600
Adiționale 8 % + 2 % drumuri, total 10 % .			„	752.000
Total impozit de plătit . . .			Lei	1.186.200
față de prima impuuere			„	2.212.000
Deci mai puțin cu			Lei	1.025.800
Acum scăzând impozitul ce l'am fi plătit de			„	660.000
Tot am fi plătit mai puțin			Lei	365.800

Se vede deci, că fiind scutiți de impozit pe clădiri și venitul clădirilor adăugându-se la venitul impozabil, la industrial, plătit cu lei 365.800 mai mult decât dacă n'am fi fost scutiți ceeace e o adevărată calamitate pe capul societăților comerciale și industriale.

E ușor de înțeles că așa se prezintă faptul, deoarece orice sumă care intră în compunerea venitului impus la industrial, pe lângă impozitul elementar, suferă și complimentarul, care nu e proporțional, ci progresiv, iar cotele adiționale cari au ajuns la 10 % prin faptul că se aplică la complimentar — fiindcă e mai mare — reprezintă 70 % din totalul impozitului (752.000 din 1.186.200).

Se creiază astfel o situație defavorabilă întreprinderilor comerciale și industriale, pe când un individ, cum am arătat mai sus, ori câte milioane ar avea venit din exploatarea imobilelor, odată scutit e bun scutit, ne mai fiind de loc impus asupra acestor venituri.

* * *

In consecință credem că este just și echitabil ca impunerea să se facă în sensul că venitul imobilelor scutite de imozit pe clădiri, să fie scăzut dela elementarul comercial și industrial pentru a nu fi impus și la complimentar, *căci complimentarul e un compliment al elementului comercial, iar nu al elementului pe clădiri.*

In sprijinul acestui procedeu citâm Decizia Comisiei Centrale fiscale, publicată în M. O. Nr. 55/932.

„Dispoziţiunile art. 31 al. 1, trebuesc înţelese în sensul că se „deduc din venitul comercial veniturile brute ale imobilelor aparţi- „nând unei întreprinderi, chiar dacă imobilele nu sunt destinate „exploatării proprii, ci produc venitul prin închirierea lor, căci „legiuitorul prin această dispoziţiune a urmărit evitarea dublei „impuneri. Este necesar însă ca veniturile din imobile să fie „cuprinse în bilanţul întreprinderii".

„De altfel a nu scădea din venitul elementar comercial și „veniturile trase din imobilele proprii închiriate și impuse ca „atare, la impozitul pe clădiri, ar însemna ca aceste venituri să „intre și în compunerea venitului supus impozitului complimentar, „ceeace nu putea fi în intenţie legiuitorului, *deoarece impozitul „complimentar este un compliment al elementarului comercial și nu „al elementarului pe clădiri* (Mon. Of. Nr. 55/932)".

I. TĂCUTU
Expert-contabil

Congresul dela Roma s'a amânat pentru zilele de 23—25 Septembrie 1937.

Intrucât Congresul dela Paris va avea loc între 16—19 Septembrie a. c., vom organiza un grup pentru ambele Congrese.

CĂTRE ABONAŢI. Toţi d-nii abonaţi, cari sunt în măsură a achita infima sumă de lei 200.— costul abonamentului, sunt rugaţi a plăti la prima cerere, pentruca să putem continua trimiterea acestei raze de lumină fără plată, deocamdată și acelora cari șomează în adevăr și nu pot să plătească.

Intrebuințarea Fondului de Amortizmente

Operațiunea contabilă de amortizare are două scopuri distincte. Anume: de a micșora pedeoparte, valoarea inițială a investițiunilor de producție ale întreprinderii din actlvul bilanțului, cu o câtime de valoare considerată drept uzură, în urma condițiunilor technice de lucru ale acelor investițiuni prin trecerea acestei câtimi de valoare în pasivul bilanțului prin contul de amortizmente și pe dealtă parte, să rețină din venitul brut al exercițiului înainte de încheierea bilanțului, o sumă egală în activul aceluiaș bilanț pentru înlocuirea capitalului învestit socotit a fi scos din uz.

In acest fel valoarea contabilă a averii întreprinderii rămâne aceiași ca și înainte de amortizare.

Din punctul de privire al realităților economice ale întreprinderii, însă, operațiunea de amortizare capătă altă înfățișare, prin aceia că sumele reținute prin amortizare din venitul brut al exercițiilor se aglomerează în activul întreprinderiii formând o masă materială, ce există alături de investițiunile de producție încă în plină putere de productivitate și randament.

Punând totalul sumelor reținute în activ din venitul brut al exercițiilor prin amortizare, alături de investițiunile de producție încă în plin potențial de productivitate economică și randament technic, asupra cărora s'au operat amortizările respective, se constată ușor, că în toată perioada, în care învestițiuntle își păstrează acest potențial de productivitate rentabilă pentru întreprindere, că aceste două elemente de activ merg paralel, constituind, amândouă deodată, câte un mijloc de activitate pentru întreprindere.

De aici își trage izvorul ideia, că aceste sume cată a fi întrebuințate în folosui întreprinderii, ceiace este de altfel logic.

Potențialul de productivitate rentabilă ale investițiunilor are, însă un termen fatal de sleire.

Căci, în definitiv, dacă investițiunile de producție ale întreprinderii își pot păstra, în urma unor anumite norme de întreținere, sub diferite forme, pulerea lor productivă integrală timp mai mult, s'au mai puțin îndelungat, vine însă o vreme când perd această putere de productivitate, în urma uzurii totale, în dauna rentabilității întreprinderii, ceiace cere astfel, ca acele investițiuni de producție eșite din uz să fie înlocuite cu altele noi.

Din acest punct de privire, sumele reținute în activ prin ope-

rațiunea de amortizare, pot fi întrebuințate în toată durata cât investițiunile de producție inițiale sunt încă în plină putere de productivitate rentabilă pentru întreprindere, numai în așa fel încât această întrebuințare să nu aibă de efect scoaterea lor din activul întreprinderii, ele trebuind să constituie pe toată această durată un fond de prevedere pentru acoperirea, pentru înlocuirea capitalului investit când va fi scos din uz.

In acest fel de întrebuințarea în mod activ a sumelor rezultate din operațiunea de amortizare, în perioada când investițiunile de producție, asupra cărora s'a operat amortizarea, sunt încă în plină putere de productivitate. rentabilă pentru întreprindere, are un caracter provizoriu. care este în perfectă concordanță cu principiul, ce stă la temelia operațiunii de amortizare.

Desigur, că prin întrebuințarea în mod activ a sumelor rezultate din operațiunea de amortizare, în perioada când investițiunile inițiale de producție sunt încă în plină putere de productivitate și randament, se creiază în sânul întreprinderii noi mijloace de producție, dând situațiunii averii întreprinderii o înfățișare mărită în proporția noilor mijloace de producție.

Dar această stare de lucru nu poate fi, totuși, un îndemn la credința, că averea întreprinderii s'a mărit în adevăr de așa natură, încât să se poate cere recunoașterea unor anumite drepturi în raport cu noile mijloace de producție, deoarece noile mijloace de producție sunt constituite dintr'un fond special cu caracter provizoriu, ce are un raport bine definit cu scopul pentru care a fost creiat.

Dacă se întrebuințează fondul de amoriizmente, constituit în modul arătat mai sus, la anumite operațiuni, ce nu au nimic comun cu scopul amortizării în sine, sau mai bine zis cu scopul operațiunii propriu zise de amortizare, se procedează la răsturnarea principiului, ce stă la temelia numitei operațiuni de amortizare.

Dat fiind că, prin trecerea acestui fel de întrebuințare, contul de amortizmente dispare în proporția câtimei de fond de amortizmenfe întrebuininţat în alte scopuri, decât cel al amortizării, reese că sub raportul scriptural valoarea inițială a investițiunilor de producție din activul bilanțului, rămâne nemicșorată în aceiaș proporție, în vreme ce capitalul învestit, socotit a fi eșit din uz rămâne lipsit de sumele, ce până acum îl acopereau în aceiași proporție.

Dat astfel, sub raportul potențialului de producție al investițiunilor inițiale, anume: atât timp cât aceste investițiuni sunt încă în plină putere de productivitate rentabilă pentru întreprindere, capitalul învestit este acoperit de valoarea lor utilă, respectiv inițială; imediat însă ce, acel potențial de productivitate ajunge la sleire, investițiunile își perd valoarea, lăsând capitalul învestit fără acoperire materială.

Deci, în ambele cazuri, cari nu sunt, dealtfel, decât rezultatul aceleași stări de lucru, lipsa fondului de amortizmente, provenită din plasarea lui în alt loc decât cel ce i se cuvine, aduce după sine neputința de a acoperi materialmente capitalul învestit consumat de uzură.

Dacă situațiunea contabilă a averii întreprinderii rămâne în mod scriptic neschimbată, adică valoarea inițială a investițiunilor din activ acoperă într'o proporție egală suma capitalului învestit din pasiv, faptul că nu mai au la bază sumele din activ, ce constituiau odinioară fondul de amortizmente, fiindcă, deși au rămas tot în actlv, ele nu mai au privire spre capitalul învestit eșit din uz și totodată nu mai pot fi considerate a înlocui valoarea inițială a investițiunilor consumate de uzură, creiază totuși acestei situațiuni contabile un cadru de fictivitate, dat fiindcă menține în activ valoarea unor investițiuni ce nu mai există și arată în pasiv un capital învestit, ce nu are nici o acoperire materială în activ.

Din acest punct de privire, desființarea, sau reducerea contului de amortizmente din pasivul bilanțului în timpul cât investițiunile de producție au pentru întreprindere o valoare utilă, ce se reazămă îndestulător pe puterea lor de productivitate rentabilă, mai mult, sau mai puțin integrală încă, aduce după sine, în momentul când acele investițiuni de producție vor fi fost scoase, în mod technic, din uz, o situațiune contabilă a averii întreprinderii în contradicție cu starea reală de fapt a acelei averi, în proporție cu valoarea amortizmentelor întebuințate în alt scop decât acela, ce stă la temelia operațiunii de amortizare contabilă.

Pentru a rectifica, apoi, această stare de lucru este nevoie să se reducă valoarea inițiabilă a investițiunilor din activ prin reducerea capitalului din pasiv.

Prin urmare, întrebuințarea fondului de amortizmente, astfel cum a fost descrisă mai sus, este de fapt o întrebuințare de capital, în proporție cu câtimea de fond de amortizmente întrebuințat.

Dacă se întrebuințează, bunăoară, fondul de amortizmente pentru acoperirea valorii creanțelor întreprinderii devenite nelichidabile prin nesolvabilitatea debitorilor respectivi, se aduce, în adevăr, o purificare de activ, dar cu consecințe de viitor mai mult, sau mai puțin apropiat, în care trebue astfel considerat, din momentul întrebuințării fondului de amortizmente, ca fiind perdut în investițiuni de producție consumate de uzură, în vreme, ce fondul de amortizmente, ce trebuia să pareze această pierdere, se epuizează în acoperirea creanțelor nerealizabile.

Aceasta este desigur o situațiune, pe cât de nelogică, pe atât de neraționalâ, din punctul de privire tehnic contabil.

Căci, admițând chiar că întreprinderea respectivă nu are rezerve, nici rezerve pentru creanțe dubioase, întru acoperirea perderii la creanțe nelichidabile, ea este datoare, având în vedere, că are în activul ei creante, fie ele dubioase, sau chiar nelichidabile, să constitue rezervele pentru creanțe dubioase, din care să acopere, în măsura posibilităților, pierderile avute la debitori nesolvabili, decât să întrebuințeze fondul de amortizmente, în așa fel, încât să aibe două perderi, anume pierderea capitalului investit scos din uz și perderea fondului de amortizmente în creanțe nelichidabile, atunci când se poate rezuma numai la o singură pierdere, aceia a creanțelor nelichidabile, și încă într'o formă suportabilă prin constituirea rezervei speciale respective. In acest fel, întreprinderea salvează și acoperirea capitalului învestit scos din uz în urma condițiunilor technice de lucru în procesul de producție și se acoperă și de pierderile avute la debitori insolvabili.

Deasemenea se creiază întreprinderii o situație analoagă, desigur pe un plan schimbat, când se întrebuințează fondul de amortizmente pentru mărirea capitalului întreprinderii.

Câtimea de capital astfel creiat, devine o câtime de capital fictiv pentru întreprinderea și pentru cei interesați la întreprindere, în proporția și în măsura în care investițiunile de producție ale acelei întreprinderi trebuiesc scoase din uz în urma condițiunilor technice de lucru în procesul de producție.

Desigur, dorința de a mări capitalul întrepinderii prin întrebuințarea fondului de amortizmente, are la baza ei anumite motive, cari nu pot însă fi cu nimic întemeiate, când sunt privite prin prisma principiului, ce stă la temelia operațiunii de amortizare.

In adevăr, noile mijloace de activitate, ce le creiază sumele reținute în activ, prin operațiunea de amortizare, constituind fondul

de amortizmente, au darul să mărească, prin proporția lor, rezultatele exercițiilor întreprinderii, în perioada când investițiunile inițiale de producție sunt încă în plină vigoare de productivitate rentabilă pentru întreprindere.

Astfel, se observă în această perioadă o mărire treaptată a elementelor active din întreprindere, cari, puse fiind la contribuție, dau acelei întreprinderi un randament suplimentar față de investițiunile inițiale de producție, în așa fel încât rentabilitatea comercială a întreprinderii se află mărită în proporția randamentului suplimentar față de capitalul învestit, rămas neschimbat.

Se naște, deci, nevoia, pentru a reduce efectul de disproporție astfel creiată, să se aducă o mărire a capitalului învestit în raport cu noile mijloace active, sau de activitate, ale întreprinderii, pentru a încadra rentabilitatea întreprinderii la un grad potrivit, prin întrebuințarea fondului de amortizmente, fie că se mărește contul de capital prin contul de amortizmente, fie că se micșorează valoarea inițială a investițiunilor prin contul de amortizmente cu o sumă corespunzătoare, cu care se mărește apoi contul capital, prin mărirea valorii investițiunilor cu aceiași sumă.

Se crede, astfel, că prin această normă de trecere contabilă, care este, dealtfel, incompatibilă atât cu principiile, ce stau la temelia technicei contabile, cât și cu interesul de ordin economic al întreprinderii, că se reduce cota de rentabilitate a întreprinderii la o proporție reală.

Rentabilitatea întreprinderii, care este raportul dintre venitul net al întreprinderii și totalitatea mijloacelor sale de activitate, nu este, propriu zis, numai în funcție de capitalul învestit al întreprinderii, ci este în funcție și de capitalurile împrumutate. precum și de toate sumele reținute în activ, ce au caracter de fond, sau rezervă.

Este evident, că dacă se socotește rentabilitatea întreprinderii numai sub raportul capitalului propriu învestit, neținându-se socoteală și de capitalurile împrumutate, precum și de celelalte mijloace active provenite de rețineri, în vederea unor eventualiități bine determinate, să nu se poată arăta o cotă de rentabilitate proprie realității, decât prin mărirea sumei capitalului în proporție cu noile mijloace de activitate constatate, cari lucrează alături de investițiunile inițiale de producție încă în plină putere de productivitate rentabilă pentru întreprindere.

Dându-se, astfel, urmare acestei nevoi, se va constata, însă, mai curând, sau mai târziu, atunci când acele investiţiuni de producţie vor fi consumate de uzură, că valoarea cu care sunt trecute în activul bilanţului a devenit fictivă şi că, prin deducţie, capitalul respectiv învestit a devenit fără obiect, în vreme ce rentabilitatea întreprinderii scade în mod fictiv cifra la care se stabilizase anterior, din pricina, că este reglată de un capital fictiv.

Din acest punct de privire, se va simţi, deci, din nou nevoia, pentru a se readuce situaţiunea averii întreprinderii la linia realităţii, să se micşoreze suma capitalului învestit, prin micşorarea, sau mai bine zis, desfiinţarea valorii iniţiale a investiţiunilor de producţie scoase din uz, fiind consumat de uzură, pentru a nu aduce ştirbire drepturilor celor interesaţi la situaţiunea averii întreprinderii.

In acest mod se ajunge deci tot acolo de unde s'a plecat, cu singura deosebire: că în parcursul acestui drum, fondul de amortizmente a fost consumat, prin întrebuinţarea lui la o masă de manevră, dacă nu la un joc de oportunitate, în vreme ce capitalul învestit a fost consumat de uzură, în urma condiţiunilor technice de lucru caruia a fost supus în procesul de producţie.

Pentru a nu multiplica exemplele, este de ajuns să se constate că orice întrebuinţare dată fondului de amortizmente pentru alte scopuri decât acel ce stă la baza operaţiunii de amortizare, în perioada când investiţiunile iniţiale de producţie, asupra căror s'au operat amortizările respective, sunt încă în plină vigoare de productivitate rentabilă pentru întreprindere, este un consum de capital.

M. D. WECHSLER

Ploeşti

Colegii Absolvenţi ai Şcoalelor Superioare de Comerţ şi ai Liceelor Comerciale, sunt cu insistenţă sfătuiţi să îşi reclame în 1937 carnetele de contabili dela Secţiile respective, unde s'a decis, ca la Secţia Ilfov. înlocuirea celor vechi cu altele noui. Altfel, riscă să nu li se recunoască exercitarea profesiunei de contabili experţi sau autorizaţi.

Obligativitatea
ţinerii şi timbrării registrelor la sucursale

I

Stabilirea obligativităţii ţinerii registrelor comerciale o găsim desigur în dispoziţiunile Codului de Comerţ, care reglementează profesiunea de comerciant cu toate drepturile şi îndatoririle ce decurg din această calitate.

Din punct de vedere pur fiscal, legea timbrului din 1927, a unificat legislaţia pentru întregul regat, în ceiace priveşte timbrarea registrelor, indiferent dacă după unele legiuiri în vigoare în provinciile alipite, ţinerea lor este obligatorie sau facultativă.

Şi, deoarece legislaţia comercială încă nu este unificată, credem că este util să arătăm paralel cu dispoziţiunile Codului Comercial Român, în ceiace priveşte obligativitatea ţinerii registrelor, şi pe cele prevăzute în Codul de Comerţ din Transilvania, aplicabile prin urmare, în cea mai importantă, din Provinciile alipite.

Art. 22 din C. C. R. prevede expres că „Registrele obligatorii pentru comercianţi sunt: registrul jurnal, registrul inventar şi registrul copier". Următoarele articole şi anume dela 23 la 33 se referă la modul de înscriere în aceste registre, la păstrarea şi regularitatea lor, la condiţiunile ce trebue să îndeplinească etc. şi în sfârşit sub articolul 3 găsim că „Dispoziţiunile cuprinse în prezentul titlu (Despre registrele comercianţilor. Titlu IV) nu se aplică colportorilor, comercianţilor cari fac micul trafic ambulant, cărăuşilor sau acelor al căror comerţ nu iese din cercul unei profesiuni manuale".

Dispoziţiunile legale de mai sus, corespund celor din art. 25 şi până la 36 din Codul de Comerţ din Transilvania, care deasemenea proclamă principiul obligativităţii ţinerii registrelor comerciale, fie că comercianţii sunt înregistraţi sau nu, fie că sunt indivizi sau societăţi comerciale, însă fără a le fixa ce anume registre sunt obligaţi să ţină, lăsând felul şi numărul lor la aprecierea acestora. Se pretinde însă, ca registrele pe care le ţin, să arate precis şi pentru orice moment

situația patrimoniului lor. Articolele 26—35 corespund în parte, dispozițiunilor de sub art. 23—33 din C. C. R. Intocmai ca sub art. 34 din C. C. R. și aici se face excepție pentru micii negustori prevăzuți de art. 5, a căror cerc de activitate nu depășește pe cel al unei mici industrii.

Prin noțiunea de mic comerciant, negustor sau prin cercul unei mici industrii, trebue să înțelegem pe acei mici comercianți și industriași care fac vânzări pe loc, nu au creditori, nici debitori pentru care să conducă contabilitate specială, ci au o prăvălie sau întreprindere atât de redusă în activitate încât omenește vorbind, nu este nevoe de ținerea unor registre spre a-și cunoaște situația comercială.

Nu se vor înțelege în nici un caz, de mici comercianți (scutiți prin urmare de obligativitatea ținerii celor 3 feluri de registre) cei clasificați ca atare de către legiuitorul Contrib. Directe prin art. 30 și cuprinși în cele 10 clase cu venituri până la 150.000 lei, a căror active și pasive depășesc uneori milioane.

Din moment ce un comerciant are firmă înscrisă, face operațiuni însemnate bucurându-se de credite uneori foarte mari și a căror aprovizionări cu marfă întrec cu mult puterea zilnică de desfacere, nu mai este cazul de a fi considerat de mic comerciant sau industriaș în sensul art. 34 din C. C. R. sau art. 5 din C. de C. Transilvania. Ca consecință, acesta urmează să fie obligat la ținerea registrelor prevăzute de art. 22 din C. C. R., la cele prevăzute de art. 25 din C. de C. Transilvania, precum și la timbrarea lor conf., cu art. 4 § 19 din legea Timbrului.

In ceiace privește sancționarea ținerii acestor registre ea constă în decăderi din drepturi și situații excepționale de grave în caz de faliment etc., în riscul de a fi impus ireal de către fisc, iar după C. de C. Transilvania conform art. 21 amenda pecuniară nu se poate aplica decât Soc. Anonime și Cooperativelor.

Legea Timbrului însă, pentru a corecta oarecum lacunele Codurilor Comerciale în vigoare, și spre a-și apăra cu mai mult succes interesele, pe lângă faptul că a unificat legislația în acest scop, prin art. 75 prevede nu numai pentru netimbrarea acestor registre conf. art. 4 § 19 ci chiar pentru neținerea lor efective și a neposedării, sancțiunea unei amenzi egală cu până la un sfert din impozitul comercial pe un an.

II

Deoarece articolul ce prezentăm prevede o expunere în ceiace privește obligativitatea ținerii și timbrării registrelor **la Sucursale** și întrucât din ambele Coduri Comerciale, dispoziţiuni referitoare la Sucursale, nu am găsit decât pentru cazurile când este vorba de reprezentanţe ale unor firme din străinătate, în cele ce urmează, vom insista puţin asupra noţiunii de Sucursală, după ce mai întâi arătăm dispoziţiunile ambelor Coduri de Comerţ, privind sucursalele.

In C. C. R. sub art. 237 aflăm că „Societăţile pe Acţiuni, Asociaţiunile comerciale, industriale sau financiare constituite și având sediul în ţară străină, vor putea să-și stabilească un sediu secundar sau o reprezentanţă în România. In acest caz vor fi supuse dispoziţiunilor art. 238 și următoarele din C. C. R.

Acestor dispoziţiuni corespund cele de sub art. 210—217 din C. de C. Transilvania, unde deasemenea se vorbește despre exercitarea unor operaţiuni comreciale, fie sub formă proprie fie ca sucursale și agenţii pentru societăţile pe acţiuni străine.

In legea bancară din 1934 găsim sub art. 6 al. 3 „Numai intreprinderile bancare având sediul în România pot înființa sucursale pe teritoriul acestei ţări" (art. 9 din Regulament.). Sub articolul 9 penultim aliniat se spune „Sunt aplicabile registrului societăţilor bancare toate dispoziţiunile din legea pentru înfiinţarea unui registru al comerţului". Conform art. 16 constatăm că nici o sucursală a unei societăţi bancare nu poate lui ființă în ţară sau străinătate mai înainte de a fi fost autorizat de Cons. Sup. Bancar (art. 10 din Regul.). In sfârșit, art. 30 (și 46 din Reg.) obligă băncile de a depune în fiecare an bilanţuri brute semestriale (la 30 Iunie) după mod. tip la Oficiul registrului comerc. al locului unde banca își are sediul principal și la Oficiul registrului de comerţ *al sediului fiecărei sucursale.*

In legea pentru înfiinţarea unui registru al comerţului, care conform art. 4 obligă inmatricularea calităţii de comerciant încă înainte de începerea exercitării comerţului, sub art. 11 găsim deasemenea dispoziţiuni referitoare la sucursale și agenţii, care înființate fiind, vor trebui inma-

triculate în Registrul Comerţului la sediul respectiv al Camerei de Comerţ şi Industrie.

Privitor la firme şi embleme, art. 18 al acelei legi sună „Firma unui comerciant este numele sub care îşi exercită comerţul şi cu care semnează ; emblema este semnul sau denumirea care deosibeşte o intreprindere de alta de acelaş gen....."

Cuvântul firmă vine dela vorba latină medievală, firmare, adică a întări un înscris prin semnătură.

Codul de Comerţ din Transilvania, sub art. 10 prevede că „Firma este numele sub care comerciantul îşi exercită comerţul şi pe care îl întrebuinţează la semnătură".

Din cele de mai sus reese deci, că nici o dispoziţie legală nu pune nici o piedică ca un comerciant să nu poată avea mai multe stabilimente comerciale. Prin urmare, comerciantul particular sau societate este liber de a avea în diferite comune mai multe stabilimente principale independente unele de altele sau unul principal şi mai multe secundare (sucursale) dependente.

După d. prof. Evian, definiţia întreprinderii fiind „Intreprinderea este ori ce economie individuală al cărei conducător riscă de bună voe un capital de bunuri şi de muncă în scopul realizării unui câştig pentru stabilirea căruia îşi evaluează în bani mijloacele lui de producţie, în mod regulat". Şi, o veche jurisprudenţă a Casaţiei (Cas. I. Dec. No. 378-1903) susţine deasemenea că Sucursalele întreprinderilor comerciale şi industriale trebue să ţină cele 3 registre obligatorii întocmai ca şi centralele lor. Iar prin Decizia din 12 Iulie 1928 s'a statuat că şi menţiunile pentru modificarea firmelor, sucursalelor, soc. comerc., sunt supuse la aceleaşi taxe de timbru ca şi cele pentru modificarea firmelor centralelor lor (art. 4 § 30 din L. T.).

Observăm mai departe că, nici art. 75 din L. T. nu dispensează sucursalele de obligaţia ţinerii registrelor comerciale (Cas. III Decizia No. 629-1915 J. R. No. 7-915).

Simplele depozite de desfacere însă, pentru mărfurile fabricate de centrala lor şi care nu fac altceva decât să desfacă mărfurile remise de centrală, de unde se aprovizionează şi unde se înregistrează zilnic regulat şi succesiv toate operaţiunile acestora, nu sunt obligate a ţine şi timbra registrele jurnal, inventar şi copier, dacă bineînţeles acestea, în afară de desfacerea produselor centralelor lor, nu execută nici o altă activitate

pe cont propriu. (Trib. Ilfov S. I. C. sent. No. 640-933 din Revista Adiministrația Financiară No. 76-934).

Din cele de mai sus am deduce că, o sucursală, din punctul de vedere al comerciantului nu este decât o extindere, o lărgire a activității acestuia în spațiu, prin crearea de sedii aparte fie în aceiași localitate fie în alta, exercitând în mod independent aceiași activitate ca și centrala, la sediul ei distinct de al centralei, apoi din punct de vedere al existenței, al drepturilor și obligațiunilor stipulate de Codul Comercial, sucursala este o persoană juridică distinctă de centrală, având drepturi și obligațiuni ca ori ce altă persoană juridică, deci întocmai ca și centrala și fără considerare la dependența ei de ori ce natură.

In rezumat, ori ce întreprindere comercială sau industrială, cu denumirea fie de sucursală, de agenție sau chiar de depozit, dacă face fapte de comerț pe cont propriu și deobicei întocmai ca centrala sa, este considerată de comerciant în sensul legii comerciale și obligată la ținerea registrelor legale.

O singură excepțiune se pare să fie admisă totuși și anume: comercianții care fac același comerț în 2 stabilimente deosebite în același oraș (deci în aceiași localitate geografică) nu sunt obligați a ține decât un singur rând de registre pentru toate operațiunile lor comerciale (Cas. I Dec. No. 288-919 adn. 1620 din Cod. Timbrului).

In cazul acesta se presupun ca distincte stabilimentele secundare (sucursalele din aceiași localitate) numai în ceia ce privește sediul lor, operațiunile lor comerciale centralizându-se zilnic la un loc, încât din punct de vedere al scriptelor se poate în adevăr considera de o singură întreprindere. Așa fiind, atât art. 4 § 19 din L. T. cât și art. 23 din C. C. R. sunt satisfăcute; ele nu cer decât un singur rând de registre pentru fiecare întreprindere. (Trib. Ilfov I c. c. sent. No. 640-933 R. A. F. 76-934).

Este adevărat că L. C. D. în art. 37 prevede principiul următor: ori ce întreprindere fie ea exercitată de o persoană particulară fie de o Soc. An., se va impune la locul întreprinderii chiar dacă sediul ei este în altă parte. Când întreprinderea se exercită în mai multe locuri, impunerea se face acolo unde are loc principala activitate, adică unde se centralizează toate operațiunile, dacă acesta are sucursale.

Atunci, când se exercită diferite întreprinderi de către o singură persoană particulară sau soc. colectivă, în diferite lo-

calități din țară, impunerea se va face pe intreprindere, indiferent că centralizarea s'ar face într'un singur loc.

Impunerea societăților străine se va face acolo, unde au principala exercitare pentru toate sucursalele din țară, contrariu impunerea se va face din oficiu pe fiecare sucursală în parte.

Din analiza primului aliniat constatăm că legiuitorul a înțeles să se facă impunerea acolo, unde găsește centralizată scriptic întreaga activitate a întreprinderii (de același fel și a aceluiași comerciant) extinsă doar în spațiu. Din cel de al 2-lea, vedem că atunci când un comerciant exercită intreprinderi comerciale diferite (de ex. bancă, manufactură, comerț de cereale etc.) și situate deasemenea în diferite localități din țară, impunerea urmează să se facă pe întreprindere (adică pe fiecare în parte). Cel de al 3-lea aliniat ne dă să înțelegem că atunci, când nu se poate face impunerea asupra activității concentrate a comerciantului străin, va fi impusă din oficiu fiecare sucursală în parte.

Toate acestea însă trebue să știm, sunt enumărate numai în scopul impunerii veniturilor firmelor comerciale, că deci principiul legal al independenței sucursalelor n'a fost cu nimic știrbit.

Din expunerile de mai sus credem a fi suficient edificați asupra noțiunei de sucursală, atât de frecventă în limbagiul comercial și putem trata în fond subiectul articolului ce prezentăm.

A. *După legile comerciale în vigoare.*

1. Potrivit art. 22 din C. C. R. sucursalele sunt obligate la ținerea efectivă a jurnalului, inventarului și copierului de scrisori.

2. Conform cu art. 25 din C. de C. Tr., ori ce sucursală este obligată a avea registrele necesare și în măsură a arăta la un moment dat, situația clară a patrimoniului ce administrează (uzanța a adoptat jurnalul și maestrul, iar inventarul a fost impus de fiscul nostru).

3. Intrucât Legea pentru utilizarea personalului românesc în întreprinderi (M. O. 161/1934) prevede în art. 4 „Intreprinderile obligate de Codul Comercial (și desigur de ambele) a avea registre de contabilitate, vor ține, cu derogare dela acest cod, dar cu respectarea convențiunilor internaționale, în limba română, registrul jurnal, cartea mare și inventarul".

Urmează deci ca, fără excepția firmelor românești, să devină obligatoriu și ținerea registrului cartea mare, de către toate sucursalele din țară. (Nu se vor timbra filele acestui registru !).

4. Legea bancară din 1934 prevede sub art. 41 pentru intreprinderile bancare (și sucursalele lor) obligativitatea păstrării titlurilor și efectelor comerciale primite drept gaj, cu grija unui comerciant conștiincios, de a le înscrie în registre speciale cu arătarea felului lor, a valorii lor nominale, a numerilor și seriilor ce poartă, precum și a tuturor semnelor ce le deosibesc de alte titluri purtând aceiaș denumire.

B. *După legile fiscale actuale.*

1. Legea timbrului din 1927 prin art. 4 § 19 obligă la ținerea și timbrarea registrelor enumerate mai jos, toate firmele comerciale particulare sau societăți comerciale și industriale, pe lichidatorii ori cărui fel de asociație, pe hotelieri, farmaciști, fabricanți, samsari, comisionari, exploatatori de mine, cariere și păduri, intreprinzători de lucrări, aprovizionări, furnituri și transporturi, precum și ori ce sucursală ale acestor întreprinderi (complectăm noi), anume :

a) Registrul jurnal și inventar pentru comercianți și

b) Registrele hotelierilor pentru înscrierea pasagerilor și cele ale farmaciștilor pentru înscrierea ordonanțelor medicale.

Ținerea tuturor acestor registre este obligatorie, iar taxa de timbru este de lei 5 de fiecare filă plus câte 2 lei de filă timbrul de aviație conf. legii pt. F. N. al Av. Tabelul anexă la articolul 7 Cap. VII al. 2 punct 2 și se va percepe prin viză.

c) Art. 20 al. 2 obligă Soc. Anonime (deci și Sucursalele acestora) să emită chitanțe și adeverințe de predarea sau de plată, dintr'un carnet cu duplicat, iar al. 3 cere ca taxele de timbru pe aceste acte să se încaseze prin aplicarea de timbru special de facturi, în modul arătat de art. 27 din L. T.

Conform cu al. 1 de sub articolul 20 suscitat, taxarea acestor acte este : (sub 100 lei scutite) dela 100—10.000 lei 3+2
dela 10.000 la 50.0000 lei 7+2
dela 50.000 în sus lei 14+2
și câte 2 lei în plus pentru fiecare nouă 100.000 fără a se fracționa. (Plusul de +2 lei adaus reprezintă timbrul aviației, care rămâne fix de lei 2 indiferent de suma de pe chitanță).

d. Art. 14 § 13 din L. T., prevede obligativitatea facturierului cu cotor, pe care-l va avea ori ce Sucursală, a cărei activitate comercială necesită asemenea acte. Eliberarea lor este obligatorie numai între industriași și comercianți sau între aceștia pentru vânzările cu ridicata, la particulari.

Facturile de ori ce fel ale comercianților și industriașilor și ale acestora către particulari, sunt supuse la un impozit prop. de 0,20% lei precum și la taxa timbrului de aviație de 1% (promil) din valoarea facturei. Timbrul prop. nu va putea fi mai mic de 1 leu.

Impoz. prop. asupra facturilor se va percepe prin viză sau timbre mobile speciale cu numere în serii și formate din 2 părți, una cu stema țării pentru cotor și alta cu efigia Regelui și se va aplica pe factură, anulându-se prin ștampila emitentului.

Neposedarea și neținerea efectivă a registrelor de către comercianți, am văzut că este sancționată cu până la 1/4 din impozitul comercial pe un an (art. 75 din L. T.).

Este caz de contravenție sancționată cu aceiași pedeapsă și vânzările efective ale comercianților și industriașilor, fără eliberarea facturilor, precum și cazurile de cumpărări de mărfuri făcute de către comercianți și industriași, fără a pretinde facturi.

Dacă nu există bază impozabilă, amenda va fi dela 1.000 la 10.000 lei iar în caz de recidivă toate amenzile vor fi duble. Recidivitatea în sensul legii (art. 86) timbrului, este ori ce cnotravenție ivită înăuntrul termenului de 1 an dela data când primul Proces Verbal de contravenție aprobat de minister, a rămas definitiv.

Dacă art. 75 din L. T. sancționează neposedarea registrelor comerciale, el nu este chemat a pedepsi neregularitatea lor intrinsecă (adn. 1631 din Cod. Timbr.) ci numai ținerea lor formală, de oarece legea nu vorbește decât de prezentarea lor. Pentru a fi conforme cu cerințele legii timbrului, vor trebui să fie legate, vizate, numerotate și încheiate la finele anului (Jurnalul și inventarul) conf. C. C. R. însă conform cu C. de C. Tr. viza anuală nu este necesară.

Refuzul de a prezenta registrele, potrivit art. 75 din L. T. echivalează cu neposedarea lor, indiferent de motiv, iar partea nu poate fi iertată de amendă chiar dacă le prezintă

înaintea Tribunalului. Cas. III Dec. No. 202/913 și No. 354/915).

2. Legea Contribuțiunilor Directe.

Dispoziţiuni privind ţinerea regulată a registrelor obligatorii găsim sub art. 39 al. 1. Insă un nou registru obligator prevăzut la această lege rezultă din art. 47 § 152 din Instrucţiuni şi anume: „Marile staiblimente comerciale (centrale sau sucursale spunem noi) şi toţi aceia care au personal salariat mai mare de 5 persoane, sunt obligaţi a ţine un registru nominal despre reţinerea şi vărsarea impozitului asupra salariului fiecăruia.

Acest registru nu va fi supus timbrării filelor, însă se va viza de către Perc. de Circ. respectivă, cu ocazia introducerii lui.

3. Legea Vămilor în cap. II art. 24 prevede pentru birourile particulare de vămuire (şi sucursale dacă este cazul) şi expediţiune, ţinerea unor registre speciale după modelul fixat oficial, în care conform art. 101, se vor înregistra toate declaraţiile vamale, în ordinea prezentării lor.

4. In legea impoz. lux şi cifra de afaceri, sub art. 4 de asemenea găsim că este prevăzut ţinerea unui registru special de evidenţa intrării materiilor prime pe cantităţi şi a vânzării producţiei de către toţi comercianţii şi industriaşii (precum şi sucursalele lor considerate ca atare) supuşi plăţii impozitului pe lux şi cifra de afaceri, iar conform art. 21 aceste registre se vor parafa şi viza înainte de înscriere, la Ad-ţia de Constatare respectivă. (A se vedea şi instrucţiunile legii, cap. IV Registrul Special).

5. Legea impoz. asupra spectacolelor publice prin art. 9 prevede pentru întreprinderile permanente de spectacole, de a poseda un carnet tip oficial în care să se noteze de către organele fiscale numărul colilor de hârtie filigramată vândută, a recipisei şi suma depusă drept cost precum şi tariful preţurilor biletelor de intrare, iar cu ocazia vizei biletelor: numărul biletelor vizate pe categorii de preţuri şi locuri, numărul recipisei şi suma depusă drept impozit.

6. Legea taxelor asupra produselor petrolifere prin art. 19 obligă fabricanţii şi reprezentanţii lor legali, la înscrierea tuturor materiilor prime introduse în fabrică etc., în registre parafate şi sigilate de Ad-ţia Financiară de Constatare res-

pectivă. Deasemenea sunt obligați și depozitarii de produse petrolifere pentru consumul intern, conform art. 58, de a ține un registru vizat de M. F. pentru operațiunile lor de intrări și eșiri din depozit.

7. Legea taxelor pe zahăr și glucoză prevede sub art. 9 obligativitatea pentru fabricile de glucoză, registre stabilite de Ministerul Finanțelor, iar art. 19 cere fabricilor de zahăr să aibe cel puțin câte 2 registre speciale pentru înregistrarea cantităților de masă vâscoasă și a zahărului rezultat. (Vezi și art. 27 și 39).

8. Legea pentru interzicerea importului zahărului prin art. 3 obligă farmaciile ca ordonanțele medicale în baza cărora se va fi debitat zaharină, să țină un registru adhoc, în care se vor înscrie toate aceste ordonanțe.

9. Legea Monopolului Alcoolului prevede sub art. 29 că „Fabricanții sunt datori să țină registre tip pentru înscrierea materiilor prime introduse în fabrică, cele supuse zilnic fabricării cât și cantitățile obținute sub formă de spirt brut și rafinat" Art. 37 obligă și pe exploatatorii distileriilor industriale controlului și ținerii scriptelor. Deasemenea fabricanții de coniac, rom și licheur sunt obligați la ținerea registrelor cerute de Ad-ția Monopolului, în conf. cu art. 55. Idem conf. art. 114 fabricanții de bere și conform art. 130 cei care fabrică vinuri șampanizate, spumoase sau licoroase.

Se înțelege că acolo unde acești comercianți sau industriași activează cu sucursale în sensul de firmă independentă în ceia ce privește afacerile, acestea vor fi considerate ca atare și obligate la ținerea acestor registre întocmai ca și centralele lor.

C. IGRIȘAN

BIBLIOGRAFIE.

1. Codul Comercial Român (C. C. R).
2. Codul de Comerț din Transilvania (C. de C. Tr.).
3. Legea și Regulam. legii bancare.
4. Legile fiscale. Codul General al Finanțelor Publice V. I.
5. Codul Timbrului de A. B. Plopul.
6. Studiul Intreprinderilor (Cursul D-lui Prof. Dr. Evian).
7. Revista Administrația Financiară pe 1933—36.
8. Revista Generală de Comerț și Contabilitate.

Considerațiuni
cu privire la titlul profesional de contabil

Se observă atât printre absolvenții Școlilor Superioare de Comerț, cât mai ales printre licențiații Academiilor Comerciale, o oarecare jenă de a se recomanda contabili, deși dintre aceștia din urmă foarte mulți s'au înscris în Corpul Contabililor.

Este dacă vreți un non-sens: să porți acest titlu, să-ți placă să îndeplinești rolul covârșitor pe care îl are contabilul în viața economică a întreprinderilor, dar să nu-ți placă să te numești contabil. Să ne lămurim:

Este adevărat că acest titlu profesional, capătă pe zi ce trece o valoare mai mare, prin munca cinstită și pregătirea serioasă de care au dat dovadă contabilii.

Dar este însă tot atât de adevărat, că opinia publică nu apreciază această profesiune la justa ei valoare, pentru că realizările munci tăcute a breslei noastre, nu sunt cunoscute de massa cetățenilor, care a atribuit contabililor și le atribuie încă, rolul secundar de țiitori de registre.

Opinia publică nu cunoatșe că rolul contabilului, este astăzi mult mai important. El este cum s'a spus cu drept cuvânt busola, ghidul întreprinzătorilor. Este diriguitorul vieței economice a întreprinderilor a căror întreagă activitate o controlează ca un detectiv și le stabilește rentabilitatea prin contabilizarea operațiunilor.

Este cunoscut că o întreprindere cu ingineri foarte buni dar cu o contabilitate proastă merge sigur la ruină, pe când o alta cu ingineri mediocrii, dar cu o contabilitate bine organizată, prosperează.

Opinia publică nu cunoaște că odată votarea și aplicarea Legei noui de Contabilitate Publică și a celorlalte legi financiare, precum și pentru aplicarea contabilității în partidă dublă după principiile Contabilității Comerciale și Industriale, rolul și răspunderea contabilului este mult mai mare, față de vechea lege atribuindu-i-se de data aceasta răspunderea legalității tuturor operațiunilor făcute de toate organele întreprinderii publice respective și pretinzându-i-se executarea unor lucrări cari necesită o pregătire cu totul specială.

Dar nu este numai atât. Când zici spre exemplu: medic, farmacist, ofițer, inginer, conducător technic, etc., înțelegi imediat și

pregătirea şcolară pe care o are fiecare. Când zici însă contabil, nu ştii dacă este vorba de un licenţiat al Academiei Comerciale, de un absolvent al Şcolii Superioare sau Elementare de Comerţ sau cum sunt contabili numai cu practică.

Ceea ce este mai trist e că această concepţie greşită despre profesiunea de contabil, a avut-o şi guvernanţii Statului şi acest lucru se poate constata dacă cercetăm legile statute ale funcţionarilor publici, pentru că ele oglindesc perfect chipul în care suntem priviţi de către reprezentanţii ţării.

Nici salarizarea şi nici poziţia noastră în raport cu celelalte categorii de funcţionari specialişti nu este corespunzătoare rolului şi răspunderei ce avem.

Făuritorii acestor legi nu au altă scuză de cât aceea că, ne-au apreciat probabil după rolul ce contabilul trebuia să îndeplinească în raport cu cerinţele vechei legi a contabilităţii publice, după care acesta nu avea alt rol, de cât acela de a înregistra operaţiunile făcute de unităţile instituţiunilor publice, nefiind responsabil de cât de exactitatea cifrică a acestor operaţiuni.

După judecata acestui rol s'au făcut foarte multe numiri de funcţionari nespecialişti în serviciile de contabilitate ale Statului. Rezultatele se pot vedea şi în acest sens citâm faptul că deşi Legea Contabilităţii Publice obligă toate instituţiunile de Stat să ţină Contabilitatea după metoda Contabilităţii în partidă dublă, totuşi până în prezent această dispoziţie legală nu s'a tradus în fapt, pentru motivul că aceste instituţiuni nu dispun de elemente de specialitate necesare.

Locul nostru a fost ocupat aproape întotdeauna de avocaţi sau de ingineri şi de aceia suntem nevoiţi să arătăm că nici unii nici alţii nu au pregătirea necesară pentru funcţiunile de specialitate economică-financiară.

Dacă avocaţii au unele cunoştinţe economice-financiare, aceste cunoştinţe ale lor sunt pur teoretice; ei nu învaţă economie aplicată şi nici finanţe aplicate şi în general sunt lipsiţi de mijloacele necesare cu ajutorul cărora ar putea să aplice teoriile economice şi financiare.

Inginerilor le lipsesc atât studiile teoretice cât şi cele aplicate care să-i îndreptăţească să ne dispute locurile, palidele lor cunoştinţe de contabilitate şi economie politică, servindu-le în cel mai fericit caz, să se poată înţelege cu economiştii şi financiarii cu care sunt chemaţi să colaboreze.

Licențiații Academiilor Comerciale și absolvenții școlilor superioare de comerț au cunoștințe suficiente, pentru a situa o problemă economică sau financiară pe plan juridic și cunoștințe technice suficiente, pentru a înțelege în ce măsură aceste probleme pot fi realizate, astfel că, sunt pregătiți să conlucreze și cu avocații și cu inginerii, și pe deasupra au studiat viața economică publică și privată în toate manifestările ei, așa în cât, în acest domeniu sunt singurii pregătiți.

Două sunt cauzele principale pentru care nu ni s'au încredințat până în prezent toate locurile ce ni se cuvin:

1. Organismul Statului se adaptează greoi la cerințele vremei.

2. Massa cetățenilor nu ne cunoaște rolul nostru pentru că nu avem un nume care să sintetizeze pregătirea fiecăruia dintre noi.

De aceia problema *titlului nostru profesional* este de acută actualitate și de maximă importanță, căci deși axa pregătirei noastre o formează studiile economice și contabile, totuși nu putem menține, pentru licențiații Academiilor Comerciale, nici titlul de contabil, care nu cuprinde de cât o mică parte din studiile ce aceștia posedă și pe lângă aceasta este și depreciat și nici titlul de economist, pentru că însăși acest cuvânt nu cuprinde o noțiune precis conturată și nu este cunoscut de public.

S'a încetățenit ideia că noi contabilii avem rostul de a ține socoteli sau cum se spune de a sgâria în niște registre. Ori, dacă ținem seamă, că această depreciere a titlului de contabil este cauzată și de faptul că acest titlul s'a acordat la foarte mulți fără nici o pregătire școlară specială, depreciere care s'a produs în decurs a cca. 70 ani, credem că reabilitarea lui nu s'ar putea face de cât într'un timp mult mai îndelungat.

De altfel fenomenul schimbării în sens pejorativ al înțelesului cuvintelor nu este unic, mai ales la noi românii.

Iată de ce socotim mai potrivit să se legifereze titlul de inginer comercial care există și în alte țări pentru licențiații Academiilor Comerciale și o erarhie specială potrivită pentru absolvenții liceului comercial, care ar sintetiza mai bine specialitatea și domeniul nostru de activitate.

Consecințele practice ale acestei legiferări fără să mai vorbim de cele de ordin sentimental ar fi printre altele următoarele:

1. *Acordarea titlului de inginer comercial* lărgește mult câmpul de activitate al elementelor pregătite în științele comerciale în

timp ce titlul de contabil îl limitează numai la serviciile de contabilitate ale întreprinderilor publice și private.

Un exemplu ne va edifica complect:

Regia Autonomă c. f. r. are patru direcțiuni cu caracter comercial după cum chiar numele ce-l poartă ne indică și anume:

1. Direcțiunea Financiară; 2. Direcțiunea Comercială; 3. Direcțiunea Economatului și 4. Direcțiunea Controlului.

Direcțiunea Financiară, care cuprinde și Serviciul Contabilității, are cei mai mulți contabili, având ca studii Academia Comercială și Școala Superioară de Comerț.

Acest fapt, că Administrația drumului de fier a angajat contabili aproape exclusiv pentru serviciul contabilității ne arată snficient necesitatea schimbării titlului de contabil, căci dacă în Statutul C. F. R. ar fi existat funcțiunea de inginer comercial desigur că și celelalte direcțiuni ar fi angajat funcționari cu studii comerciale.

Dovadă de acest lucru este, că chiar cu actualul statut aceste direcțiuni au făcut numiri de licențiați ai Academiilor Comerciale și absolvenți ai Școlilor Comerciale însă în funcțiuni de impiegat de biurou, sau referent, care au la C. F. R. o salarizare cu mult inferioară aceleia de contabil nefiind considerate funcțiuni speciale.

2. Odată legiferate aceste titluri propuse vom avea o erarhizare a funcțiunilor de specialitate economică potrivit cu pregătirea pe care o are fiecare ceeace este foarte important atât pentru crearea Corpului Technic Economic, cât mai ales pentru armonizarea intereselor noastre în raport cu studiile ce posedăm, armonie care altfel nu va exista. Ceva mai mult numai atunci ne vom putea compara cu celelalte categorii de funcționari specialiști universitari sau respectivi secundari.

Să luăm și aci un exemplu tot din Statutul Personalului C. F. R. care conține idei mai înaintate. Când s'a alcătuit această lege în anul 1933 am intervenit prin A. L. A. C. I. ca funcțiunea de contabil să fie salarizată la fel cu aceia de inginer, avocat, arhitect, etc., am obținut aceasta însă cu mare luptă pentru că ni se aduceau două obiecțiuni principale:

a) Concepția greșită că funcțiunea de contabil nu are nici pe departe importanța funcțiunilor de inginer, avocat, arhitect, etc.;

b) Că această funcțiune poate fi îndeplinită și de absolvenții școlilor superioare de comerț care nu pot fi puși pe picior de egalitate cu inginerii și ceilalți titrați cu studii universitare.

Cererea noastră nu s'a putut admite decât în detrimentul Absolvenților Școlilor Comerciale căci funcțiunea de contabil a rămas să fie îndeplinită numai de licențiații Academiilor Comerciale, iar Absolvenților Școlilor Comerciale li s'a fixat funcțiunea de ajutor contabil care nu sună deloc frumos și atunci fiindcă acest lucru s'ar putea generaliza la toate instituțiile publice, se vede clar cât de imperios se cere legiferarea titlului de inginer comercial.

Menționăm de altfel că *titlul de inginer se conferă și de către Academia Agricolă.*

Incheem cu speranța, că în Corpul Contabililor se vor găsi destule minți luminate, să perfecteze această propunere, care nu este nouă și care trebuie să formeze preocuparea principală de ordin profesional al Consiliului Superior al Corpului nostru.

GHEORGHE SASSU
Conducătorul Secției Funcționarilor
Publici A. L. A. C. I.

Colegii absolvenți ai Școalelor Superioare de Comerț și ai Liceelor Comerciale sunt cu insistență sfătuiți să-și reclame în 1937 carnetele de contabili dela secțiile respective unde s'a decis, ca la Secția Ilfov, înlocuirea celor vechi cu altele noui. Altfel, riscă să nu li se recunoască exercitarea profesiunei de contabili experți sau autorizați.

Colegul nostru d-l I. Tăcutu, șeful contabilității ziarului Universul, a îmbogățit literatura noastră de specialitate traducând în limba română o carte foarte interesantă, care ar trebui citită cu multă atenție de toți cei ce trăiesc în lumea afacerilor ca industriași, comercianți, contabili, vânzători comerciali etc, — intitulată Technica modernă a vânzării — de profesorul Louis Angé, Paris.

Această lucrare prezentând un real interes și fiind unica la noi, în țară, în acest gen o recomandăm călduros tuturor cu deplină convingere că le va aduce mare folos.

Autorul acordă și un rabat 20% asupra prețului de lei 80 (opt zeci).

De vânzare la Administrația ziarului Universul, București.

De la Consiliul Superior
al Corpului Contabililor Experți și Autorizați

PROBLEMA DE CONTABILITATE

la examenul de Expert-Contabil ținut la Cluj în zilele de 21, 22, 23 Mai a. c. s'a dat spre rezolvare următoarea problemă:

Lucrare scrisă la contabilitate

Se dă *situațiunea* contabilității (balanța de verificare) a

BĂNCII COMERȚULUI, CENTRALA BUCUREȘTI

în seara zilei de 31 Decembrie 1936

Activ		Pasiv	
Casa	2.000.000	*Capital*	40 000.000
Efecte publice	1.000.000	*Fond de rezervă*	7.000.000
Efecte scontate	29.000.000	*Fond de amort. al mobilierului*	60.000
Efecte în suferință	3.500.000	*Fond de amort. al imobilului*	200.000
Impr. în cont curent	17.500.000	*Dep. spre fructificare*	14.170.000
Mobilier	200.000	*Profit și Pierdere (beneficiu reportat din anul trecut)*	200.000
Imobil	2.000.000	*Dobânzi și beneficii*	3.370.000
Chelt. de Ad-ție	1.770.000		
Rezultatul vânzării efectelor publice	30.000		
Sucursala Cluj	8.000.000		
	65.000.000		65.000.000
Conturi de ordine		**Conturi de ordine**	
Efecte reescontate	10.000.000	*Angajamente pentru efecte reescontate*	10.000.000

și având în vedere:

1. că la încheierea, pe ziua de 31 Dec. 1936, a inventarului Centralei din București a acestei bănci, s'a constat că:

a) *Efectele publice,* aflate în portofoliu, au la 31 Dec. 1936, o valoare reală de lei 910.000.

b) la *Efctele scontate,* am încasat, în anul 1936, lei 250.000 — dobânzi *pentrn contul anului 1937* — adică la efectele cu scadența posterioară datei de 31 Dec. 1936;

c) la *Efectele reescontate* am plătit, la B. N. R., penuru contul anului 1937 lei 120.000, dobânzi asupra efectelor cu scadența posterioară datei de 31 Dec. 1936;

d) la *Efectele în suferință* avem efecte care nu se mai pot încasa — adică complet insolvabile — în valoare de *lei 550.000.*

e) la *Imprumuturile în cont curent:*

A. ni se cuvin lei 260.000 dobânzi pe trimestul IV. 936

B. că avem creanțe dubioase în valoare de 760.000 lei:

f) la *Mobilier* se va face un amortisment de 10%;
la *Imobil* „ „ „ „ 5%;

g) la *Cheltuielile de administrație* trebue ținut în seamă;

A. că am plătit anticipat chirii pe trimestrul I al anului 1937 în valoare de *iei 125.000.*

B. că nu am plătit impozitele cuvenite pe trimestrul IV al anului 1936 în valoare de *lei 95.000.*

h) la *Depunerile spre fructificare* datorăm, pe semestrul II. 1936, dobânzi în valoare de *lei 160.000.*

2. că Banca Comerțului din București are o Sucursală la Cluj care pe 31 Dec. 1936 se prezenta cu următorul Bilanț și Cont de Profit și Pierdere.

Bilanțul Sucursalei Cluj încheiat la 31 Decembrie 1936

Activ		Pasiv	
Casa	800.000	*Centrala București.*	8.000.000
Efecte publice	60 .000	*Fondul de amortisment al imobilului*	120.000
„ *scontate* ...	7.200.000	*Depuneri spre fructificare*	6.450.000
Imprumuturi în cont curent	5.000.000	*Dobânzi cuvenite anului viitor* ...	80.000
Imobile	800.000		
Profit și Pierdere ..	250.000		
	14.650.000		14.650.000

Contul de Profit & Pierdere al Sucursalei Cluj la 31 Dec. 1936

Debit		Credit	
Cheltueli de administrație	700.000	Dobânzi și beneficii diverse	760.000
Amortismentul imobilului ...	40.000	Rezultatul vânzării efectelor publice	30.000
Amortisment de creanțe insolvabile	300.000	Paguba anului 1936	250.000
	1.040.000		1.040.000

Se cere :

Incheierea bilanțului general și al Contului de Profit și Pierdere al Băncii Comerțului din București — concentrat Centrala și Sucursala — făcându-se înregistrările de jurnal referitoare la închiderea tuturor conturilor și la extragerea bilanțului general și al contului de Profit și Pierdere al acestei bănci.

REZULTATUL PROBLEMEI DE CONTABILITATE DATĂ LA CLUJ, CA LUCRARE SCRISĂ

JURNALUL

Rezultatul vânzări ef. publice	=	*Efecte publice . . .*	lei	90.000
Dobânzi și Beneficii	=	*Dobânzi cuvenite anului viitor . . . .*	„	250.000
Dobânzi plătite pe anul viitor	=	*Dobânzi și beneficii .*	„	120.000
Imprumuturi în Cont Curent	=	*Dobânzi și beneficii .*	„	260.000
Chirii plătite anticipat pe anul viitor	=	*Cheltuieli de administrație . . . . .*	„	125.000
Cheltuieli de administrație	=	*Impozite de plată pe 1936 . . . . .*	„	95.000
Dobânzi și beneficii	=	*Depuneri spre fructificare . . . . .*	„	160.000
Dobânzi și Beneficii	=	**Profit și Pierdere**		
Beneficiul Centralei			lei	3.340.000
Profit și Pierdere	=	**Următorii**		
Ef. în suferință		550.000		
Fond de Amortizare al creanțelor dubioase .		760.000		
Fond de Amortizare al Mobilierului		20.000		
Fond de Amortizare al Imobilului		100.000		
Chelt. de Administrație Centrala		1.740.000		
Rezultatul vânzării Ef. Publice		120.000	„	3.290.000

JURNALUL

Sucursala Cluj la **Profit şi Pierdere**

Beneficiile Sucursalei realizate din

Dobânzi şi Beneficii	lei 760.000		
Rezultatul vânzării ef. publice ...	„ 30.000	lei	790.000

Profit şi Pierdere la **Sucursala Cluj**

Pentru soldarea pagubei Sucurs. provenite din:

Cheltuieli de administrație ...	lei 700.000		
Amort. imobilelor	„ 40.000		
Amort. creanțe insolvabile	„ 300.000	„	1.040.000

Următorii la **Sucursala Cluj**

Activul Sucursalei

Casa	800.000		
Efecte Publice	600.000		
Efecte scontate	7.200.000		
Imprum. în Cont Crt.	5.000.000		
Imobil	800.000	„	14.400.000

Sucursala Cluj la **Următorii**

Pasivul Sucursalei

Fond Amort. Imobil	lei 120.000		
Depuneri spre fructificare	„ 6.450.000		
Dobânzi cuvenite anului viitor...	„ 80.000	lei	6.650.000

JURNALUL

Bilanț la **Următori**

Casa	2.800.000		
Ef. Publice	1.510.000		
Ef. Scontate	36.200.000		
Ef. în suferință	2.950.000		
Impr. în Ct. Curent ..	22.760.000		
Mobilier	200.000		
Imobil	2.800.000		
Chirii plătite anticipat	125.000		
Dob. plătite pe anul viitor	lei 120.000	lei	69.465.000

Următori la Bilanț

Capital	40.000.000	
Fond de Rezervă	7.000.000	
Fond. de amort. creanțe dubioase	760.000	
Fond de amort. mobilier	80.000	
Fond de amort. imobil	420.000	
Depuneri spre fructificare	20.780.000	
Dobânzi cuvenite anului 1937 ...	330.000	
Impozite de plată pe 1936	lei 95.000	lei 69.465.000

Bilanțul General al Băncii Comerțului

Activ		Pasiv	
Casa	2.800.000	*Capital*	40.000.000
Ef. Publice	1.510.000	*Fond de Rezervă* ..	7.000.000
Ef. Scontate	36.200.000	*Fond de amort. creanțe dubioase* ...	760.000
Ef. în snferință ..	2.950.000	*Fond de amort. mobilier*	80.000
Impr. în Cont Curent	22.760.000	*Fond de amort. imobil*	420.000
Mobilier	200.000	*Dep. spre fructificare*	20.780.000
Imobil	2.000.000	*Dob. cuvenite anului 1937*	330.000
Chirii plătite anticipat	125.000	*Impozite de plată pe 1936*	95.000
Dob. plătite pe anul viitor	120.000		
	69.465.000		69.465.000

Contul General de Profit și Pierdere

Debit		Credit	
Cheltneli de administrație	2.440.000	Sold precedent ...	200.000
Amort. creanțe insolvabile ...	850.000	Dobânzi și beneficii	4.100.000
Amortizări creanțe dnbioase	760.000		
Amortizări mobilier	20.000		
„ imobil .	140.000		
Perderi vânzarea ef. publice	90.000		
	4.300.000		4.300.000

De la Secțiuni

SECȚIUNEA BOTOȘANI

Extras din Darea de Seamă.
Adunarea generală din 7 Februarie 1937.

Prezidează d-l președinte M. Dumitrescu, care prezintă o amplă dare de seamă pe anul 1936 din care spicuim cele ce urmează :

Domnilor Membri,

Conformându-ne dispozițiunilor legei și regulamentului Corpului nostru avem onoare a vă face Darea de seamă a Comitetului Secțiunei noastre, asupra celui de al 15-lea an de existență, în care se cuprinde Bilanțul și Contul de Venituri și Cheltueli pe 1936, cum și a vă supune spre aprobare Proiectul de buget pe anul 1937.

După cum ne-am format planul activității noastre, am continuat și în anul 1936, refacerea și consolidarea secțiunii, atât în ce privește prestigiul, cât și în ce privește situația materială.

Este drept că timpurile nu sunt favorabile, din cauza situației economice generale, care nu s'a îndreptat încă, deși în 1936, a fost un an mai bun decât anul 1935, totuși am constatat cu bucurie mersul încasărilor destul de mulțumitor, fără a face sforțări și fără excluderea membrilor, dar acordând timpul necesar tuturor membrilor spre a se putea pune la curent cu plata cotizațiilor și celorlalte taxe.

Deși suntem în întârziere în unele cazuri, totuși avem satisfacțiunea să constatăm că am găsit putința de a ne acoperi cheltuelile și de a da beneficiu modest, care se va adăuga la cel trecut.

Găsim necesar să facem apel la punctualitatea achitării cotizațiilor și abonamentului la revistă, de orece în anul 1935 am avut încasări mai mari la aceste capitole.

Cheltuelile noastre pe anul 1936 au fost de lei 14.262, iar veniturile de lei 20.250.

In ce privește situația noastră morală, constatăm că și în cursul anului 1936, nu am avut a cerceta nici o reclamație și că puținele cazuri au fost înfierate de dv. ca și opinia publică, spre mulțumirea noastră și păstrarea intactă a prestigiului nostru.

Păstrând un obiceiu frumos, ne găsim datoria a vă supune rezultatul material al apelului făcut de către colegii noștri și al balului dat la 28 Februarie 1936 din care a rezultat un excedent de lei 8.499, pe care l'am destinat *„Fondului de ajutor"* potrivit hotărârei din anul precedent și am cumpărat titluri de rentă 5% 1922 (de expropriere), în val. nom. de lei 21.000 costul la 8315, având cuponul de 1 Mai 1936.

„Fondul nostru de ajutor" este la 31 Decembrie 1936 de lei 28.257.

Situația Secțiunei noastre la finele primului an al mandatului ce ați binevoit a ne da este înfățișat în următorul

BILANȚ

Activ — **încheiat la 31 Decembrie 1936** — Pasiv

Denumirea Conturilor	Suma totală	Denumirea Conturilor	Suma totală
Cassa numerar	1.019	Consiliul superior	2.205
B-ca Naț. ct. virament	20.148	Fond de ajutor	28.257
Cupoane exigibile	1.359	Revista Comerț și Contabilitate	5.705
Biblioteca	1.063	Fondul Secțiunei 1935, 7.344	
Efecte publice, fond ajutor	24.515	Fondul Secțiunei 1936, 5.988	13.332
Carnete	1.395		
Total activ	49.499	Total pasiv	49.499

Luând în seamă rezultatul gestiunei noastre pe anul 1936, cum și Bilanțul expus, vă rugăm să binevoiți a le aproba și a ne da descărcarea de gestiunea pe acest an.

BUGET pe anul 1937

Venituri	Sume	Venituri	Sume
Din taxe de înscriere.	2.500	Salarii scriitor și om de serviciu	7.200
„ cotizațiuni	8.500	Cota de 1/4 din încasări Cons. Super.	2.000
„ remiza la abonament revistă	2.000	Cheltueli g-rale, porto cancelarie, diverse	4.800
„ carnete	300		
„ taxe de expertize	—		
„ venituri diverse	700		
Lei	14.000	Lei	14.000

Domnilor,

Deși încet, dar cu pași siguri am reușit a consolida situația materială a secțiunei noastre veghind în continuu la buna ordine înăuntru Corpului nostru și asigurându-ne realizarea programului nostru deocamdată în ce privește formarea Fondului de ajutor și de asistență, propus acum doi ani. Avem deplina satisfacție de a constata progresul secțiunei noastre constant din ultimii ani și avem încrederea că vom putea realiza și partea a doua, aceia culturală, pentru înălțarea și afirmarea ființei nostre.

Am început prin a face apel la personalități de seamă spre a ține conferințe în cursul specialității noastre și anul viitor, sperăm să avem a face darea de seamă asupra acestei activități.

Nu mai puțin ne simțim datori a vă mulțumi pentru sprijinul ce ne-ați dat și să repetăm apelul făcut și în anii precedenți, de a ni-l da din ce în ce mai mult spre a putea duce secțiunea la o situațiune cât mai înfloritoare.

D-l președinte dă cuvântul d-lui Marcu Mizes, care citește raportul comisiunei censorilor.

Adunarea aprobă în unanimitate Bilanțul, Contul de Profit și Pierdere, formarea fondului secțiunei în sumă de lei 13.332, precum și bugetul pe 1937, dând descărcare comitetului de gestiunea anului 1936.

D-l Pârvulescu mulțumește d-lui președinte, în numele celor prezenți, pentru activitatea depusă, precum și pentru rezultatele frumoase dobândite grație d-sale.

Se hotărăște a se ține pentru viitor conferințe și a se face apeluri la membri pentru mărirea fondului de ajutor.

Direcțiunea Revistei face un călduros apel la membrii Corpului Didactic Comercial și în general la toți colegii, cari se ocupă cu chestiuni de contabilitate, să trimeată studii și observații cu caracter contabil. Rugăm să fie scrise la mașină.

Articolele publicate se plătesc.

Festivitatea

Distribuirii premiilor la Liceul Comercial „Nicolae Kretzulescu"

Serbarea de sfârşit de an desfăşurată la 29 Iunie a. c. la cel mai vechiu liceu comercial din ţară, a fost un prilej de continuare a frumoaselor tradiţii, cu cari ne-a obişnuit şcoala din Bulevardul Domniţei.

Au ţinut să onoreze această solemnitate, cu prezenţa domniilor-lor, tot ceeace viaţa industrială, comercială, bancară şi contabilă are mai de seamă.

In această caldă şi plăcută atmosferă de prietenie şi de familie, serbarea s'a deschis cu „Imnul Regal" executat de corul şcoalei, sub minunata baghetă a maestrului D. Prof. Gh. Budallă.

Urmează apoi distribuirea premiilor precedată de cuvântul simţit şi bine rostit a D-lui Dem. Rădulesu, Directorul liceului, care face o dare de seamă a activităţii şcolare din trecut şi spune că selecţionarea elevilor s'a făcut numai în interesul şcoalei, care corespunde, dacă judecăm mai adânc, cu însuşi interesul lor, deoarece nu numai un conştiincios, ci şi un părinte cu adevărată grijă sau un şcolar cu simţ civic, trebue să se deprindă cu ideea că în viaţa de toate zilele se cere o pregătire temeinică în orice ramură de activitate. Este prin urmare interesul firesc al fiecăruia, să-şi asimileze pe deplin cunoştinţele predate aci. pentru ca să fie util societăţii şi să nu ştirbească prin ignoranţa sa prestigiul unei şcoale considerată până la înfiinţarea Academiei Comerciale ca cel mai înalt institut de cultură comercială.

D-l Nicolae Butculesu, venerabilul Decan al Corpului Contabililor Autorizaţi şi Experţi, membru în comitetul şcolar, evocă vremurile de acum jumătate de veac, când d-sa a absolvit această şcoală şi îndeamnă pe actualii elevi, să muncească cu râvnă şi perseverenţă, deoarece rezultatele, oricari ar fi ele, se resfrâng în primul rând, tot asupra lor. D-sa mulţumeşte d-lui director şi corpului profesoral, pentru sufletul depus în folosul şi pentru bunul mers al şcoalei; se declară mulţumit de noua programă analitică impusă de legea învăţământului comercial, care îmbină armonios, cultura de specialitate în cultura generală.

D-l Dr. Petru Drăgănescu-Brateş, Directorul Revistei de Comerţ şi Contabilitate şi absolvent al şcoalei seria 1904, ca întot-

deauna un animator, a semănat cu dărnicie sfaturi pentru elevi și pentru tinerii absolviți pe carei-i îndeamnă să aibă cunoștința propriilor lor forțe; le recomandă să se înscrie în Corpul Contabililor unde-și pot dovedi cunoștințele dobândite în școală, își pot verifica aptitudinele, formând în acelaș timp o solidaritate profesională și pot să se afirme.

D-sa oferă ca premii la cei mai buni elevi, 3 abonamente pe un an la Revista Generală de Comerț și Contabilitate.

Trecându-se la distribuirea premiilor, D-l Director Dem. Rădulescu remite fiecăruia premii în bani și cărți.

Mai ia cuvântul neobositul și distinsul om de școală și de bine, D-l Alex. Pandele, profesor pensionar al acestui liceu și membru în comitetul școlar. Primit de întreaga sală cu îndueșătoare și calde aplauze, această prietenoasă și respectată figură, pe care vechii absolvenți o cer la reuniunile lor ca pe o rază *rara avis*, impune prin cuvintele ce nu se cer alese, ci isvorăsc spontan, cald și pătrunzător. D-sa după ce aduce mulțumiri D-lui Director Dem. Rădulescu pentru modul cum conduce și se ocupă de interesele școalei, și după ce-și salută pe foștii colegi dela acest liceu, preconizează mijloacele prin cari ar putea să se cimenteze mai bine legătura între școală, și între întregul șir de absolvenți, dela primele începuturi câți vor mai fi trăind — și până în zilele noastre.

Pentru a lărgi sfera de activitate a celor cari vor să menție legăturile cu școala, sau cari vor să o înțeleagă și s'o ajute, D-l Profesor Alex. Pandele propune, în aplauzele întregii asistențe, creearea unei Asociațiuni ad-hoc care să se numească **„Amicii liceului comercial N. Kretzulescu"**.

D-l Profesor Gh. Panaitescu, luând cuvântul, se ocupă de mentalitatea și spiritul nouei generații, și sfătuește elevii să aibă încredere în discernământul critic și echitatea profesorilor lor. Nu se cere, spune D-sa, o supunere obligatorie, rece, fără asentimentul întregului *eu personal*, controversele, oricât de necesare, ar fi pe chestiuni de doctrină, de artă sau de știință, ele nu trebuie să jignească omul, fără a-i cerceta mai înaite opera. Profesorii singuri, prin experiența și prin vârsta lor, pot ridica potențile latente și pot face din fiecare învățăcel un discipol.

Se cere deci un discernământ critic și oprețuire a valorilor, pe cari exuberanța și uneori patima tinerții nu le poate analiza cu obiectivitatea dascălului.

Pentru a continua apoi o frumoasă tradiție, se propune de către absolvenții de anul acesta ca seria lor să poarte numele unuia din cei mai buni și mai loiali dascăli, D-l Profesor Ion Manolescu, ca unul care știe în mod deosebit să se facă stimat, iubit și apropiat de elevii săi.

După propunerea de mai sus, primită cu unanime aplauze, D-l Profesor Ion Manolescu, vădit emoționat, ia cuvântul în aclamațiile sălii și spune că în totdeauna a văzut în elevii săi pe fiii săi sufletești sau pe frații lui mai mici. I. TH. CARP

Jubileul de 50 ani al Corpului Contabililor americani

Primim o înștiințare despre sărbătorirea a 50 ani de existență a Organizațiunei Contabililor din Statele-Unite „The American Institute of Accountants" și amabila invitațiune de a lua parte la această aniversare, care va avea loc la New-York City-The Waldorf-Astoria, în zilele de 18-22 Octombrie 1937.

Doritorii a participa sunt rugați a comunica Direcției Secretariatului: 135 Cedar Street, New-York sau la Revista Generală de Comerț și Contabilitate.

De la Cercul de Studii Contabile

In amfiteatrul Camerei de Comerț din București colegul nostru d-l Trandafirescu-Nămăești directorul ziarului „Ogorul" a ținut în fața unui select și numeros auditoriu o conferință, cu subiectul **„Romanizarea profesiunei de contabil"**.

D-l Trandafirescu, care este nu numai un distins contabil, dar și un bun român a tratat cu multă competență și entuziasm acest subiect, care interesează nu numai profesiunea noastră de contabili dar și naționalizarea muncei românești în general.

Domnii abonați rămași în restanță cu plata abonamentului sunt rugați cu insistență a achita abonamentului, fie direct, fie prin intermediul Secțiunilor Corpului Contabililor, sau la prezentarea încasatorilor noștri.

Dela Consiliul Superior
al Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili

— Vineri 9 Iulie s'a ținut sub prezidența d-lui Gr. Trancu-Iași ședința Delegației Permanente, la cari au participat și membrii adunării plenare.

— S'a luat în discuție modul cum să se aplice noul art. III modificat din legea Corpului și s'a hotărât ca și pe viitor absolvenții vechilor școli comerciale superioare curs seral să fie înscriși în Corp ca și în trecut; Secțiunile vor îndemna însă pe aceștia să se înscrie cât mai curând în Corp, acest învățământ fiind desființat prin reforma recentă a învățământului comercial.

— S'a luat cunoștiință de noua dispoziție a Ministerului de Industrie și Comerț de a înlocui cenzorii experți contabili conform legii Camerelor de Comerț prin funcționari ai Ministerului chiar dacă n'au această calitate. S'a hotărât a se face un protest pe lângă d-l Ministru Valer Pop, rugându-l să dispună aplicarea legii.

— S'a desemnat d-nii profesori Gr. Trancu-Iași, Sp. Iacobescu, Al. Costache și Al. Tănăsescu, cari împreună cu d-l Decan N. Butculescu vor reprezenta Corpul la Congresul Internațional de Contabilitate ce se va ține la Paris între 15—19 Septembrie. Corpul se va îngriji numai de tipărirea rapoartelor ce se vor prezenta la Congres.

— S'a hotărât înființarea Casei de pensinni și asistență a Corpului, conform rezoluției luată la ultimul Congres, desemnându-se d-nii Gh. Huber, Dr. P. Drăgănescu-Brateș și Th. Nițu să facă lucrările pregătitoare pentru întocmirea statutelor și dobândirea personalității juridice a Casei.

— S'a luat cunoștință de situația financiară a Consiliului și s'au ratificat cheltuelile făcute cu ocazia Congresului dela Galați.

Manuscrisele, cari se primesc după 5 ale lunei, nu se publică de cât în luna următoare, dacă bineînțeles Comitetul de redacție a admis manuscrisul. Rugăm a ni le trimite scrise numai la mașină.

Al VIII-lea Congres

al Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili

a avut loc în zilele de 19—22 Iunie 1937, la Galați

Congresul începe printr'un serviciu divin oficiat la Catedrala orașului, la care au luat parte toți congresiștii împreună cu notabilitățile orașului.

De aci toți participanții au trecut la Liceul comercial Alexandru Ioan I. Cuza, în a cărui aulă d-l Profesor Dr. Grigore Trancu-Iași, președinte, deschide desbaterile congresului anunțând mortea lui Nicolae Ștefănescu, fost Directorul Docurilor din Galați și al Navigațiunii Fluviale Române din acest oraș. Propune o clipă de tăcere în memoria lui și se trimite o telegramă de condoleanțe familiei.

D-l Dr. P. Drăgănescu-Brateș dă citire scrisorii d-lui Prof. Dr. Victor Slăvescu :

„Imprejurări neașteptate mă împiedică spre adâncul meu regret, de a mă putea găsi printre amicii Corpului Contabililor și de le ura bun sosit în orașul Galați, cu prilejul celui de-al VIII-lea congres.

Și dacă nu sunt prezent la desbaterea acestui Congres, vă rog să mă socotiți prezent între d-voastră, cu toată simpatia și cu tot devotamentul ce port acestui corp de specialiști, din care mă onorez a face parte.

Țin să mulțumesc inițiatorilor și organizatorilor acestui Congres, că au binevoit a alege orașul Galați, ca centru al desbaterilor și cum între problemele discutate în Congres figurează și problema porturilor Brăila și Galați, ca centre de export, doresc să mulțumesc în mod deosebit colegilor Eșanu, Panaitescu și Cioranu, că au binevoit să studieze această problemă, atrăgând atențiunea celor în drept, asupra nevoii de a se ajuta cum se cuvine aceste două mari porturi ale Dunării maritime, astăzi atât de oropsite.

Dealtfel întregul program de lucrări al Congresului este atât de bogat, de interesant și de actual, încât prin el se face încă odată, dovada cea mai evidentă, că Corpul Contabililor știe să mânuiască cu toată priceperea, atât problemele economice privind țara noastră, pe cât de bine știe să-și apere cu

toată hotărîrea și cu toată demnitatea revendicările lui de ordin profesional.

Doresc ca în măsura în care Corpul nostru își cucerește, pas cu pas, locul ce i se cuvine între organizațiunile profesionale ale economiei noastre naționale, în aceiaș măsură să-și sporească autoritatea și prestigiul lui, prin cultura technică și competința de specialitate a valoroșilor lui membri.

Niciodată mai mult ca astăzi nu s'a simțit nevoia autorității morale și a competinței desăvârșite, în diferite corpuri constituite de profesioniști.

Față de răspunderile ce iau și colaborările ce dau colegii noștri, în variatele domenii unde disciplina contabilității este indispensabilă unei bune gospodării economice și financiare, — fie ea publică, fie privată — este absolut necesar ca întregul nostru Corp să se prezinte ca un bloc masiv de *autoritate și competență,* care să se impue și mai ales să impună.

Progresele realizate până acum sunt atât de îmbucurătoare, încât putem privi viitorul cu liniște și încredere.

Organizatorii și conducătorii de astăzi ai Corpului Contabililor, au dreptul la recunoștința tuturora, pentru munca și grija lor de a se așeza acest Corp pe baze legale temeinice și trainice. In ceiace privește, ei și-au făcut datoria cu prisosință.

Rămâne acum ca cei din generațiile mai tinere să dovedească — atât prin munca lor de toate zilele în această profesiune cât și prin competența lor științifică tot mai bogată și mai vastă — că sunt vrednici a face parte din corpul specialiștilor contabili.

Prin solidaritate, prin muncă spornică și prin pregătire profesională, contabilii de toate gradele ai țării noastre, vor putea dovedi că reprezintă un corp de specialiști, vrednic de tot respectul și de toată considerațiunea.

Iată, în puține cuvinte, cele ce am socotit potrivit să vă spun în momentul când am plăcerea și cinstea să vă salut în orașul Galați, în numele comitetului local.

Dorindu-vă spor la muncă, în lucrările ce veți întreprinde, vă asigur din nou de toate sentimentele mele de sinceră și afectuoasă camaraderie".

D-l *G. Eșanu,* președintele sec. Galați: mulțumește consiliului Sup. al Corpului Contabililor, pentru sprijinul adus orașului și portului Galați prin discuțiunile ce vor urma asupra îmbunătățirii situației acestui port.

D-l. *Decan N. Butculescu :* mulțumește autorităților și Consiliului Secț. Galați pentru primirea făcută, apoi înmânează d-lui Președinte Gr. L. Trancu-Iași, un splendid bloc de cristal gravat, ca omagiu pentru lupta pe care o duce pentru promovarea intereselor orșului Galați și Corpului Contabililor.

Pentru aducerea minte a acestei întruniri i se oferă un album în care semnează toți membrii Congresului.

D-l *Senator Apostol P. Popa,* președ. Camerei de Comerț din Galați : arată însemnătatea ordinei în afaceri, și menirea Corpului Contablilor în ridicarea porturilor Galați și Brăila pentru îmbunătățirea situației economice a țării.

D-l *Prof. I. G. Munteanu :* Mulțumește d-lui Președinte pentru urările de sănătate, și îndeamnă la muncă, stăruință, pentru ridicarea economică a țării și negoțului nostru.

D-l *Prof. Spiridon Iacobescu :* Relevă activitatea economică intensă a Camerei de Comerț, din Galați, pentru care îi adresează felicitări.

D-l *Harold Jackson,* expert contabil englez : mulțumește pentru cuvintele de dragoste ce i s'au adresat și urează succes congresului.

D-l *Prof. S. Ghițescu,* Cernăuți : urează Corpului să ducă o politică constructivă pentru propășirea țării nostre.

D-l *Prof. Al. Costache :* aduce salutul secției Ilfov, colegilor gălățeni și dorește ca discuțiunile congresului să aibă ecou în opinia publică românească. Face apel la unire pentru atingerea scopului final.

D-l *Președinte :* salută pe d-na Zaharia soția Directorului Liceului comercial de băeți și Directoarea Liceului comercial de fete și urează d-lui Director Zaharia și Profesor Lăzărescu, reușită bună pentru Academia de Export.

D-l *Ilie Criveanu,* Iași : aduce salutul secției Iași și dorește congresului rezultate fericite în rezolvarea problemelor aduse în discuție.

D-l *Dr. Gociman,* Academia din Cluj : aduce salutul Academiei și Corpului Contabililor din Cluj. Face apel la unirea Corpului Inginerilor și al Contabililor, pentru propășirea neamului. Cere cu putere ca munca națională să fie protejată contra tuturor străinilor și în toate posturile de conducere să fie numai români. Face apel la o muncă îndârjită pentru atingerea țelurilor urmărite.

D-l *Prof. Toma Voiculescu,* Prahova : cere ca în comerț să

intre elementele formate de școalele comerciale, care au pregătirea de specialitate. S'ar putea face încercare cu produsele C. A. M. și Monopolul Alcolului. Aduce salutul secției Ploești, și urează congresului spor la muncă iar d-lui Președinte sănătate.

D-l *Dr. Iulian Potra,* Delegatul Banatului : arată că trebue să ne îndreptăm către studiul organismului complex al producțiunii și să întronăm ordinea și metoda pentru a putea progresa. Aduce salutul Banatului și urează spor la lucru Congresului.

D-l *Jaliu :* aduce salutul secției Bacău și cere ca să se ia măsuri pentru realizarea deziderateloг Congresului.

D-l *Al. Costache :* Citește telegrama d-lui Președinte al secției Ilfov, Cezar Miron.

D-l *Victor Ionescu,* președ. A. L. A. C. I. : aduce salutul licențiaților Academiei Comerciale din București. Arată că nu există niciun fel de luptă între A. L. A. C. I. și Corpul contabililor. Urează succes Congresului.

D-l *Prof. Ștefan Tenov,* președ. Asoc. Experților Contabili : aduce omagii d-lui Președinte Trancu-Iași pentru reglementarea profesiunii de contabil.

Felicită secția Galați pentru condițiile de organizare ale Congresului.

Arată că pentru apărarea intereselor și susținerea revendicărilor profesiunii de contabil Asociația Experților Contabili a stabilit legături cu organizațiile similare dn străinătate. Urează succes deplin congresului.

D-l *N. K. Constantinescu,* Președ. Fed. G-rale a Contabililor din România : arată progresul la care a ajuns contabilitatea astăzi. Arată rostul federației contabililor pentru apărarea intereselor acestora. Urează izbândă congresului.

D-l *Jean Botez,* Reprezent. Contab. autorizați : aduce salutul Asociației, mulțumește d-lui Președinte pentru legea de organizare și ia act de declarația d-lui V. Ionescu că nu există luptă între contabili și A. L. A. C.-iști.

Reprezentantul secției Tulcea: cere să se ia în discuție situația foștilor funcționari de bancă sau instituții particulare, pentru clarificare.

D-l *Jean Ionescu,* secretar g-ral al Federației Contabililor Publici din România : cere congresului sprijinirea acțiunii Asociației Contabililor publici din România și aduce mulțumiri d-lui

ministru A. Bentoiu pentru înserarea în noul statut al principiului „contabilitatea ca specialitate". Aduce salutul Asociației.

D-l *N. Șerban,* Vice președ. Asoc. Contab. C. F. R. : Aduce mulțumiri d-lui Prof. Slăvescu pentru concursul dat și mulțumește d-lui V. Madgearu pentru legea de organizare pe baze comerciale a întreprinderii C. F. R. Face apel la solidaritatea tuturor pentru ajungerea scopului final.

D-l Dr. V. Ioachim, secretarul Camerei de Comerț București: face o rectificare trecând în darea de seamă a Consil. Sup. al Corp. Contabililor pe d-l Prof. I. Ghițescu din Cernăuți.

D-l *Gr. L. Trancu-Iași,* Președinte : trimite o telegramă M. S. Regelui Carol II, mulțumește purtătorilor de cuvânt precum și presei, arată progresele realizate de corpul contabililor în România, cere pregătirea unui teren prielnic pentru negustorimea noastră, salută toate organizațiile prezente și face un apel pentru ca să se lucreze cu râvnă și unire.

Cu aceste spuse declară deschis al VIII-lea Congres al Corpului de Experți Contabili. La ora 14,45. Ședința festivă este ridicată urmând ședința următoare pentru ora 16.30 p. m.

Ziua I-a. Ședința din 19 Iunie 1937 d. a. ora 16.30.

D-l *Prof. Gr. L. Trancu-Iași,* Președinte : redeschide ședința.

D-l *Dr. P. Drăgănescu-Brateș,* secretar g-ral: citește următoarele telegrame :

Din partea Academiei Comerciale, București. Din partea d-lui ing. Mihail Manoilescu; Din partea d-lui Traian Alexandrescu, Secțiunei Constanța; l'Institut Expertes Comptables Bulgares ; Din partea Soc. Exp. Contabililor Inc. din Londra ; d-lui Prof. Victor Vâlcovici ; d-lui Ilie Mecu ; d-lui A. Marinescu, director C. A. M. ; d-lui D. Mociornița ; d-lui Prof. G. Ionescu-Șișești ; secțiunea Pitești ; Președintelui Filialei A. L. A. C. I., din Bacău.

D-l *N. Butculescu,* Decanul Corpului : Relevă că Ministerele n'au răspuns la invitațiunile adresate, pentru a lua parte la congres.

D-l *Gr. L. Trancu-Iași,* Președinte : propune ca președinte de onoare pe d-l Profesor I. G. Munteanu. Se procedează apoi la constituirea biroului : Președinte d-l Decan N. Butculescu, București, Vice-președ. d-nii Gh. Eșanu, Prof. Ghițescu Cernăuți, Prof. Spiridon Iacobescu, București, I. Criveanu, Iași.

Dr. Gociman, Cluj. T. Voiculescu, Prahova. Șt. Țenov, București. Dr. Sabin Cioranu, Cluj. Dem. Cristescu B. N. R., Secretar General, Dr. P. Drăgănescu-Brateș, scretari; d-nii Gh. Huber și Caraianu, Director V. M. Ioachim.

D-l *N. Butculescu,* Președinte : Dă cuvântul d-lui Profesor Sp. Iacobescu.

D-l Prof. *Spiridon Iacobescu :* In primul rând face apel la înțelegere între membrii congresului. Discută apoi problema cursului de contabilitate la Academia Comercială. Arată importanța acestui studiu. Arată apoi felul în care este predat cursul de contabilitate la Academie. Propune înființarea unui curs de sinteză la sfârșitul cursurilor Academiei, care să constitue o bază de studiu practic.

D-l *N. Butculescu,* Președinte : Mulțumește d-lui prof. Sp. Iacobescu pentru raportul domniei sale.

D-l Prof. *I. G. Munteanu :* arată cum în calitate de director la școala comercială din Galați a introdus Biroul comercial și foloasele pe care le aduce dânsul, și că ar fi bine să se introducă și la Academie.

D-l Prof. *Țenov :* spune că reducerea numărului orelor de birou comercial nu poate decât să dăuneze învățământului comercial. Biroul comercial este necesar pentru pregătirea unui bun contabil. Se unește la propunerea d-lui Prof. I. G. Munteanu.

D-l Dr. *V. M. Ioachim :* arată că în ce privește studiul contabilității, la Academiile Comerciale avem numai un singur profesor titular în toată România pe d-l Sp. Iacobescu. Propune ca și pentru cursurile de contabilitate să se înființeze cursuri speciale cu aplicație la calculații și seminarii obligatorii.

D-l dr. *At. Galan:* este de părere ca profesorii din învățământul comercial, de contabilitate și alte materii, pe lângă titlurile corespunzătoare să aibă și o practică în întreprinderile comerciale.

D-l *Victor Ionescu* : Președ. A. L. A. C. I. este de părere ca Academia comercială să aibă trei secțiuni: Ad-ție publică, Consulară, Contabilă. Cere apoi ca în moțiune să se prevadă desființarea școlilor de technică comercială.

D-l Dr. *Gociman :* arată nevoia ca toți cei cari se gândesc la o carieră practică să cunoască bine contabilitatea.

D-l *Sp. Iacobescu, raportor :* propune ca toți profesorii de

specialitate din învățământul superior (academie) comercial, să aibă o parte de legătură cu predarea studiului contabilității.

D-l Președinte *Butculescu :* roagă pe d-l Prof. Iacobescu să ocupe fotoliul prezidențial.

D-l *Jaliu Bacău :* Nu vede necesitatea introducerii biroului comercial la Academia comercială, odată ce este la școala comercială.

D-l *Munteanu :* Dar atunci ce vor face cei ce vin dela licee?

D-l Dr. *P. Drăgănescu-Brateș,* raportor : Imparte raportul d-sale în două părți : una technică (situațiile contabile), alta profesională (rolul economic financiar al contabililor). Situațiile contabile se pot studia din 4 puncte de vedere : contabil pur, economic-financiar, fiscal și statistic. Aceeaș situație poate servi cu oarecari modificări la toate aceste patru necesități. Rolul contabilului este de luminător al conducerii întreprinderii și sfătuitor în consiliu, pe baza situațiilor contabile ce el prezintă ; ca factor de aplicare al legilor fiscale prin stabilirea beneficiului impozabil și supravegherea aplicării legii contribuțiunilor directe și a timbrului de aviație ; ca factor de verificare și de control pentru aplicarea statutelor și bugetului în calitate de cenzor sau de expert și ca factor de pondere socială în stabilirea prețurilor curente potrivit legii speculei, la stabilirea salariilor pe baza minimului de trai și ca arbitru în eventualitatea împărțirii sociale a câștigurilor.

D-l *Florescu,* Bucovina : cere ca fondul greco-oriental bisericesc din Bucovina, să aibă o contabilitate rațională, nu să aibă contabili pe brigadierii silvici.

D-l *Gh. Huber :* socotește că trebuesc îndrumători pentru întocmirea de situații statistice reale.

D-l *N. Trandafirescu-Nămăești :* cere aplicarea riguroasă a legii prin crearea unui control superior al membrilor corpului asupra activității lor profesionale. Să se creeze un birou în felul celor de avocați, care să funcționeze chiar în cuprinsul Palatului Justiției ; emiterea unor timbre contabile care să se aplice pe toate lucrările care suportă taxa de 5% și asupra fiecărei file de registru comercial. Din fonduri se va alimenta casa de pensiuni. Societățile să publice bilanțurile lor semnate de un membru al corpului, cu numărul cărții de membru descifrabil.

D-l căpitan *Hristache:* Cere aplicarea strictă a legii cor-

pului de contabili pentruca să se evite pe viitor cazurile atât de dese când registrele sunt ținute de contabili în mod nereglementar, deoarece se tem de patroni să nu-i dea afară, iar toți contabilii cari stau în țară pe bază de pașapoarte și de fișe de la siguranță să fie imediat excluși.

D-l *Gh. T. Sușnea,* București : Cere ca la congresul viitor să se studieze amănunțit controlul bugetar, care constă într'o riguroasă analiză a faptelor trecute și a celor probabile, pentru a putea înlătura oportunismul din direcția afacerilor, înlocuindu-l printr'un program rațional al acțiunilor de executat. Supravegherea metodică și continuă a executării programului, asigură întreprinderii calea sigură spre progres.

D-l *N. K. Constantinescu :* In completarea raportului d-lui Drăgănescu-Brateș discută problema situațiilor contabile din punctul de vedere al întocmirii lor, al folosirii lor și al scopului pe care îl urmăresc.

Arată că în comisiunea superioară a cartelurilor nu există niciun contabil. Scopul urmărit de situațiile contabile trebue determinat prin norme precise. Un pas s'a făcut prin standardizarea bilanțurilor. Arată mai departe că nu trebue a se confunda pregătirea profesională cu calificarea profesională. Propune adunarea la un loc a tuturor contabililor într'un singur Corp care să le decernă titlul de contabil.

D-l prof. *Iacobescu,* Președinte : este de părere că chestiunile profesionale nu trebuesc soluționate prin tangentă.

D-l *Jean Botez :* relevă că tot ce s'a discutat a fost numai din punct de vedere scolastic, numai domnul P. Drăgănescu-Brateș a venit cu o notă nouă făcând legătura între practica contabilului și scolastica propriu zisă ; d-l Dr. Drăgănescu-Brateș a făcut sudura între acestea.

D-l *Gh. Panait, raportor :* discută situația membrilor Corpului față de Statutul funcționarilor particulari. Termină cu următoarea moțiune :

Să se intervină la autoritățile competinte pentruca împreună cu celelalte delegațiuni de funcționari particulari, delegațiunea Corpului Contabililor să studieze posibilitățile întocmirii următoarelor proecte ;

1. Al unui statut al funcționarilor particulari ;
2. Al legii de pensionare a funcționarilor particulari ;

3. Membrii Corpului Contabililor să fie înglobați de drept în Statutul funcționarilor particulari și în legea pensiilor ;

4. Viitorul statut să fie de acord cu legea Contractelor de muncă.

D-l Prof. *Sp. Iacobescu,* președinte : anunță ședința, următoare pentru a doua zi la ora 9. Ridică ședința la ora 20.

ZIUA II-a

Ședința de Duminică 20 Iunie a. c., ora 9

D-l *Gheorghe Eșanu,* președintele Secțiunei Galați deschide ședința.

D-l *Apostol Popa :* spune că reprezentanții autorităților oficiale din Galați au fost împiedicați de a lua parte la desbaterile Congresului nostru din cauza grijei ce au avut-o, stând toată ziua de veghe în așteptarea M. S. Regelui Carol II, care a trecut la Bugaz.

D-l George Eșanu, președinte, salută, în numele întregului Congres, pe d-l colonel Rațiu, reprezentantul armatei și dă cuvântul d-lui *Profesor D. Panaitescu.* Acesta face un mic istoric asupra portului Galați, arătând că mulțumită situației sale geografice, față cu celealte porturi ale țărei, îi permite să fie un port de trafic maritim însemnat și care face ca portul Galați să fie considerat ca plămânul vieții noastre economice. D-sa cere ca pentru o mai mare desvoltare economică a portului Galați, precum și a celorlalte porturi mari ale țărei noastre : Constanța și Brăila Statul să le acorde autonomie, pentru ca ele să trăiască din produsul veniturilor lor. Cere ca legea care s'a realizat în sesiunea de primăvară a Parlamentului pentru crearea unei zone libere a portului Galați să fie pusă în aplicare, căci numai astfel va ieși din starea de lâncezeală de azi. D-sa expune problema transporturilor pe apă în comparație cu cele de uscat, cerând să se fixeze un program de politică tarifară, care să avantajeze porturile noastre, căci dirijându-se viața țărei către porturi, se ajută întreaga economie națională a țării.

Cerea ca munca în porturi să fie lăsată liberă iar impozitele fiscale și comunale, destul de grele să fie ușurate.

Prezintă interesante statistici asupra importului, expor-

tului și tranzitului prin Galați, precum și a concurenței ce ne fac porturile străine.

D-l *George Eșanu,* adauăgă și d-sa câteva cuvinte la cele expuse de d-l D. Panaitescu asupra importanței portului Galați, în ceeace privește Comisiunea Europeană a Dunărei, care a fost creată în 1859, când situația țărei noastre era cu totul alta de cât cea de acum și pretinde ca azi să fim stăpâni în țară la noi.

Prezidează d-l George Eșanu. D-l *L. Cioranu* citește din referatul său privitor la „Importanța economică a Brăilei" și propune ca în moțiunea ce se va vota, în legătură cu porturile Brăila și Galați să reînoim propunerile defunctului Vintilă Brătianu. "Azi gurile unui fluviu internațional ieșind la marea liberă, nu sunt complect folosite, decât dacă ele devin adevărate întrepozite ale întregului bazin" și să cerem cu insistență ca guvernanții să se gândească și la cerințele porturilor noastre, cari au mare importanță internațională.

Tot d-sa propune ca membrii să fie folosiți în gospodăririle Municipiilor, Comunelor și Județelor.

Prezidează d-l George Eșanu. D-l *colonel Victor Rațiu,* din partea garnizoanei Galați salută Congresul și mulțumește pentru deosebita cinste ce i s'a făcut prin invitațiunea de participare la Congres.

Intr'o scurtă expunere asupra situației aviației civile, D-sa cere participarea Corpului Contabililor la inițiativa pentru desvoltarea aviației civile cât și la o acțiune de cumpărare a imobilului fost al Domnului Alexandru Ioan Cuza, din acest oraș și care ar urma să fie transformat într'un muzeu, în care să se adune diferite obiecte, mobile, uniforme etc. rămase din timpul Domnitorului și care obiecte se mai găsesc răspândite pe la diferite persoane din oraș.

In urma apelului d-sale se subscrie 100.000 lei de către Secțiunile Corpului și membrii.

Prezidează d-l Profesor St. Țenov și dă cuvântul d-lui Prof. *Al. Costache* care citește raportul „Situația membrilor Corpului față de Statutul funcționarilor publici". Spune că până astăzi Statutul funcționarilor publici nu s'a ocupat decât în general de problema funcționarului administrator și cere ca în moțiunea ce se va vota să se prevadă că : funcțiunile de control și de inspecție, cu caracter economic și financiar vor

fi îndeplinite numai de specialiștii titrați, calificați în baza legii de organizare a Corpului Contabililor.

D-l *El. Lega-Mehedinți,* critică sistemul, autorităților de a angaja pe timp de criză funcționari, cu câte-va clase secundare, în timp ce absolvenții de Școlii Comerciale și licențiații șomează.

D-l *Dr. P. Drăgănescu Brateș* arată câtă însemnătate are introducerea elementelor cu studii comerciale în gospodărirea averilor Municipiilor, Comunelor și Județelor.

D-l *N. Butculescu,* Decanul Corpului Contabililor își desvoltă raportul „Situația membrilor Corpului față de Statutul funcționarilor particulari".

D-sa scoate în relief marea greșală care este pe cale să se facă prin înglobarea membrilor Corpului nostru de a-și scoate cărțulie dela Asociația funcționarilor particulari, pe câtă vreme noi ne avem organizațiunea noastră care ne dă calificarea specialității noastre și ar fi o încălcare flagrantă a Legei noastre de organizare, dacă decretul lege formulat, ar trece, cum ne pare, în pripă neobservat.

Prezidează d-l Criveanu-Iași. D-l *Gh. Huber* a prezentat raportul referitor la „Casa de Pensii a Corpului", prin care formulează propuneri pentru crearea unei Case de Pensiuni, Asistență și de Mutualitate pentru membrii Corpului Contabililor și care să funcționeze ca persoană morală, fără scop lucrativ. Casa să fie alimentată cu fonduri din cotizațiuni obligatorii sau facultative și parte cu veniturile Corpului Contabililor provenind din taxele de 5% asupra, onorariilor de expertize și parte din cotizațiile membrilor.

D-l St. Romanescu-București, se ocupă de îndrumarea tineretului pe căile practice ale Comerțului și meșteșugăriei. Face apel la toți membrii Corpului ca, prin forțe unite să contribue la tămăduirea crizei economice și îndeamnă elementul românesc, cu Studii Comerciale, să se îndrepte către comerț, industrie și finanțe. Mai fac o serie de comunicări d-nii :

Trandafirescu-Nămăești, Al. Botez, S. Cioranu-Cluj, N. K. Constantinescu, Cezar Rășcanu, Gh. Sasu, Ath. Galan, I. Mardan, Victor Ionescu, Căpitan Hristache și alții.

D-l Constantin C. A. Rădulescu, fost director B. N. R. din Galați, arată necesitatea alcătuirei unui vocabular pentru ter-

menii contabili şi comerciali, editat în mai multe limbi, care ar fi de mare folos mai ales pentru minoritarii din întreg cuprinsul ţării. D-sa lucrează chiar la un asemenea dicţionar contabil comercial.

Congresul promite tot sprijinul acestei opere de mare însemnătate profesională şi generală.

Moţiunile votate la acest Congres le vom publica în numărul viitor al Revistei.

După Congres o parte din congreşişti au făcut o plimbare cu vaporul pe Dunăre până la Reni, iar altă parte au vizitat: Vâlcovul şi Sulina, cu vaporul Regele Carol II.

In cadrul Expoziţiei Internaţionale dela Paris 1937 va avea loc

Al IX-lea Congres Internaţional

al Absolvenţilor Şcoalelor Superioare de Comerţ

în zilele de 12—16 Septembrie 1937

Acest congres este pus subt înaltul patronaj al miniştrilor de educaţie naţională, comerţului şi industriei, al subsecretariatului de stat al învăţământului technic, al Consiliului municipal din Paris, al Camerei de comerţ şi Uniunei Asociaţiunilor Absolvenţilor şcoalelor superioare de comerţ.

Ultimul congres internaţional al Absolvenţilor şcoalelor superioare de comerţ, care s'a ţinut la Bruxelles în Iulie 1935, a încredinţat Uniunei Asociaţiunilor Absolvenţilor şcoalelor superioare de comerţ din Franţa misiunea de a organiza al IX-lea Congres internaţional al asociaţiunilor noastre în cursul Expoziţiei Internaţionale care are loc la Paris în acest an.

Comitetul de organizaţie are onoarea de a vă invita ca să participaţi la acest Congres, a cărui dată s'a fixat dela 12-16 Septembrie a. c.

Veţi găsi, mai jos, programul general al lucrărilor celui de al IX-lea Congres, care are ca scop principal, urmând tradiţia stabilită dela primul Congres din 1900, de a trata numai *interesele absolvenţilor şcoalelor superioare de comerţ* şi asupra căilor şi mijloacelor proprii, a strânge legăturile care trebue să-i unească.

Membrii cari ar dori să scrie rapoarte asupra celor 3 ches-

tiuni propuse, sunt rugaţi a ni le trimite înainte de sfârşitul lunei Iulie pentru ca să putem a le înainta Comitetului Congresului.

Termenul de înscriere la Congres este până la 31 Iulie 1937.

PROGRAMUL CONGRESULUI

1. Plasarea absolvenţilor şcoalelor superioare prin mijlocul asociaţiunilor absolvenţilor din diferite ţări.

2. Plasarea pentru stagii comerciale în ţări străine ai absolvenţilor cu diplomă ai şcoalelor superioare de comerţ.

3. Regulamentul internaţional al diplomelor (echivalarea diplomelor).

REGULAMENTUL CONGRESULUI

1. Al IX-lea Congres internaţional al Asociaţiunilor absolvenţilor şcoalelor superioare de comerţ va avea loc la Paris dela 12-16 Septembrie 1937, cu ocazia Expoziţiei Internaţionale a artelor şi technicei.

2. Limbile oficiale ale Congresului sunt cele 2 limbi diplomatice : engleza şi franceza.

3. Raporturile vor putea fi stabilite în limba autorului ; acei cari vor redacta într'o limbă alta decât cele 2 limbi oficiale ale Congresului, vor trebui să le însoţească de un rezumat în limba engleză sau franceză. Rapoartele nu vor trebui să treacă de 16 pagini de 25 linii şi vor trebui să parvină la Secretariatul general până la 31 Iulie 1937 cel mai târziu.

4. Congresul nu va ţine decât şedinţe plenare.

Raportorii vor dispune de 15 minute pentru prezentarea rapoartelor. Congresiştii ce vor lua parte la discuţiuni vor dispune de 10 minute.

5. Taxa de înscriere la Congres a fost fixată la 100 franci fr. pentru membrii individuali.

Această taxă de înscriere cuprinde : primirea oficială la deschiderea congresului, participarea la şedinţe, trimiterea rapoartelor, eventual, admiterea la recepţii.

6. Orice comunicări se vor adresa Secretariatului general : Uniunei asociaţiunilor absolvenţilor şcoalelor superioare de comerţ al E. S. C., 23, rue Notre-Dame des Victoires, Paris (2-ème.).

Al XIX-lea Curs Internațional
de Expansiune Comercială din Grecia
(10—26 August 1937)

Acest curs va fi inaugurat la 10 August la Atena, unde participanții vor sta 7 zile pentru a vizita, în afară de cursurile antichității grece și epocei bizantine, centrele cele mai importante ale activității industriale din Grecia modernă. După această ședere de 7 zile la Atena (cuprinzându-se vizitele dela Pireu și împrejurimile capitalei) cursiștii vor face o foarte interesantă croazieră de 7 zile dealungul coastelor Greciei, pentru a vizita câteva orașe din Peloponez, principalele insule din Marea Ionică și Marea Egee. Apoi trecând prin Volo, vor părăsi vaporul la Salonic, capitala Macedoniei de unde vor vizita alte centre industriale importante.

Ședința Comitetului central al Societății Internaționale pentru Invățământul Comercial va avea loc la Salonic la 26 August 1937 pentru închiderea celui de al XIX-lea Curs internațional de expansiune comercială.

Persoanele doritoare să participe la aceste cursuri pot lua informațiuni complimentare dela d-l C. Papazacharion, la Ministerul Economiei Naționale din Atena.

Țara noastră va fi reprezentată prin directorul revistei noastre d-l Dr. P. Drăgănescu-Brateș, asistent universitar.

Congresul internațional de contabilitate dela Paris

Primim programul acestui interesant congres care va avea loc la Paris în zilele de 16, 17, 18 19 Septembrie a. c.

Acest congres este pus sub înaltul patronaj al Președintelui Republicei Franceze, al Miniștrilor de afaceri străine, de finanțe, de educație națională și de comerț și industrie.

Camera de Comerț din Paris a binevoit să-și ia rolul de a primi pe congresiști.

O serie de vizite vor fi făcute la câmpul de luptă dela Reims și la diferite întreprinderi.

S'au înscris ca participanți depe acum numeroși profesioniști din străinătate, ingineri, oameni de afaceri, experți, etc.

Facem un apel la toți colegii români cari doresc să participe la această mare manifestare de ordin contabil, să se înscrie la Consiliul Superior al Corpului, arătând dacă doresc să trimită și referate sau să ia parte la discuțiunile în legătură cu subiectele înscrise în ordinea de zi, și aceasta cel mai târziu până la 15 August a. c., iar acei cari vor să trimită referat spre tipărire sunt rugați să înainteze textul scris la mașină în limba franceză până la 10 August cel mai târziu.

Intrucât hotelurile din Paris vor fi foarte ocupate din cauza expoziției, este nevoe să fie reținute camerele cu mult înainte.

Cum confrații francezi ne invită cu familiile rugăm a se indica persoanele din familie care vor merge la congres.

Taxa de înscriere pentru a participa la congres și a primi imprimatele este de lei 1000 de persoană care se va trimite în franci francezi prin intermediul Corpului pentru a economisi spezele și formalitățile.

Pentru călătorie vom încerca să formăm un grup dacă se vor înscrie minimum 20 persoane: d-nii participanți sunt rugații a indica dacă vor să călătorească individual sau în grup.

Chestiunile cari se vor discuta în congres sunt următoarele:

Secția I. **Controlul contabil:**

a) Controlul permanent în întreprinderi. Metode contabile cari pot fi utilizate;

b) Prezentarea bilanțurilor în întreprinderile cari au agenții și sucursale. Bilanțuri consolidate.

Secția II. **Contabilitatea aplicată:**

a) In serviciile publice;

b) In sindicatele profesionale (carteluri de contabilitate).

Secția III. **Metode bugetare:**

a) Contabilitatea în legătură cu controlul bugetar și situațiunile de tip;

b) Metodele cari pot fi folosite;

c) Contabilitatea zisă „funcțională".

Președintele congresului este colegul nostru D-l Réné Delaporte din Paris, iar secretar general D-l Georges Denhaine din Bruxelles.

Consiliul Superior al Corpului de experți și contabili autorizați

Sărbătorirea a 25 ani de Activitate
a Asociației Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț Serale

In seara de 26 Iunie a. c., a avut loc sărbătorirea a 25 ani de activitate a Asociației Generale a Absolvenților Școalelor Superioare de Curs Seral.

A luat parte un mare număr de profesori ai liceelor comerciale din București în frunte cu d-l Nicolae Butculescu decanul Corpului experților contabili din România.

D-l *Alexandru St. Bărbulescu* președintele comitetului organizator după ce ceteşte telegrama expediată M. S. Regelui Carol II, deschide seria cuvântărilor.

D-l *Stelian Barzon Constantinescu*, Președintele Asociației schițează un scurt istoric al învățământului comercial din a cărui cauză a luat ființă Asociația care-și sărbătorește 25 ani de activitate.

D-l *Niculae Butculescu*, decanul Corpului contabililor experți din România, amintește cum în anul 1901 și mai târziu fiind în comisia permanentă a învățământului comercial a avut toată solicitudinea pentru școlile superioare serale. In numele d-sale personal ca și în numele Consiliului Superior al Corpului Contabililor experți și autorizați din România, exprimă satisfacția de a-i vedea pe licențiații Academiei Comerciale proveniți din școlile superioare de comerț curs seral printre viitorii conducători ai economiei naționale.

D-l *Profesor Ștefan Țenov*, vorbind în numele foștilor profesori ai absolvenților școalelor superioare serale se simte mândru că sfaturile sale au dat roade și că foștii d-sale elevi cari deși obosiți dela munca de peste zi veneau la cursuri dornici de lumină de cât mai multă lumină.

D-l *Dr. V. M. Ioachim*, directorul corpului de experți contabili spune că dacă la început a impus oarecari obligațiuni membrilor corpului la înscrierea lor în Corp aceasta a făcut-o din convingerea că la drepturi egale toți trebue să aibă și o pregătire egală. Absolvenții școalelor superioare serale au dat totdeauna dovadă că știu să corespundă tuturor obligațiunilor ce li s'au impus.

D-l *Profesor Alex. Costache*, vorbind în numele Corpului contabililor autorizați și experți, Secția Ilfov, remarcă spirttul de so-

lidaritate al membrilor Asociației absolvenților școalelor superioare de comerț serale pe care l'au adus și la Corpul Contabililor.

Mai vorbesc d-nii: N. Caraianu, vice-președintele Asociației; Victor Ionescu, președintele A. L. A. C. I.; Petre Firică, președintele Camerei de Comerț din Chișinău și primul președinte al Asociației Seraliștilor; P. Niculescu-Ritz, președintele Sfatului Negustoresc central; V. Marinescu-Vâlcea, Pera Iancovici, Sebastian Voicescu, Ghețu și alții.

D-l *Alexandru St. Bărbulescu,* închee seria cuvântărilor mulțumind în numele comitetului organizator, tuturor cari au luat parte la această manifestare fie personal, fie prin scris.

Jurisprudențe fiscale[1]

Impozitul Comercial. *„Art. 37. Modul de impunere al sucursalelor. Sucursala unei întreprinderi nu poate fi socotită drept întreprindere independentă și impusă ca atare: ea nu trebue impusă separat întrucât veniturile provenite din sucursale sunt cuprinse în veniturile centralei și ale sucursalelor ei care sunt impuse cu ocazia impunerei ce se face la sediul central.*

„Având în vedere că contrib. firma G. Byland et. Co., a făcut recurs împotriva deciziunei cu Nr. 153 din 1936 a comisiunei I-a de apel pentru următoarele două motive formulate și desvoltate prin motivele anexate recursului și anume“:

1. Violarea de lege.

Având în vedere că decizia ne referă numai la al. I art. 41 din l. c. d. neglijând cu totul aliniatul al doilea al aceleiași legi, care prevede următoarele:

„Dacă întreprinderea a început în anul precedent, venitul acestui an servă ca bază pentru cel de impunere numai când este constatat prin bilanț și dacă exercitarea a durat mai mult de trei luni. In acest caz, venitul se socotește raportându-se la timpul cât a avut loc exercitarea“.

Având în vedere că în conf. cu certificatul No. 52.053/2/III/936 al Administrației de constatare Covurlui, se constată că în bilanțul încheiat de centrala întreprinderii la 31 Decembrie 1935 se

1) Din Revista Tribuna Fiscală No. 1 din 1937.

cuprinde și venitul sucursalei din București venit care a fost impus ca atare la Covurlui conf. legei c. d.

Având în vedere că sucursala din București a firmei din Galați a fost înființată la 1 Aprilie 1935, după cum reese din procesul-verbal No. 26/936, a organelor fiscului ce a format obiectul apelului, deci are o vechime de 9 luni.

Având în vedere că întreprinderea a avut o durată mai lungă de 3 luni în anul 1935, anul precedent impunerii și că veniturile ei au fost constatate prin bilanț, greșit a hotărât comisiunea de apel ca impunerea să se facă după apreciere (art. 39 al. 2) violând astfel legea (art. 41 al. 2).

„Expunerea nu se poate face decât conf. art. 41 al. 2, adică respectându-se registrul și bilanțul și raportându-se venitul la durata de 9 luni a întreprinderii din Capitală".

„Având în vedere că prin deciziunea cu No. 153/936 atacată cu recurs comisiunea de apel a respins ca nefondat apelul contrib. recurente, firma G. Byland et Co. și a menținut impunerea stabilită prin procesul verbal de impunere No. 26/936".

„Având în vedere că pentru a da această soluțiune, comisiunea de apel motivează prin deciziunea atacată cu recurs că intreprinderea găsindu-se în primul an de exercitare al comerțului impunerea este bine stabilită în conf. cu disp. art. 41 din l. c. d. și prin apreciere, iar nu după registrele comerciale șl menține impunerea lor în ce privește venitul impozabil ținând seamă de cifra afacerilor de 22.472.400 lei realizată în timp de 14 luni și de coeficientul de 1,5% — 2% fixat de instanța de impunere care este minim față de coeficientul de rentabilitate al altor întreprinderi similare găsește că venitul de 400.009 lei corespunde venitului realizat de întreprindere și îl menține respingând ca nefondat apelul contribuabilei recurente".

„Având în vedere că contribuabila recurentă, firma G. Byland et Co., a fost impusă prin pr. verbal de impunere No. 26/936, pentru comerțul de reprezentanță al Fabricei de Caele O. Mustand Fii din Galați ce exercită în București, Str. I. L. Carageale No. 8 la impozitul comercial, asupra venitului de 400.000 lei, stabilit prin aplicarea unui coeficient de 1,5 — 2% la cifra de afaceri de 22.472.400 lei, în conf. cu disp. art. 39 al. 2 și art. 41 din l. c. d.".

„Că împotriva acestui proces verbal de impunere contrib. recurentă, firma G. Byland et Co., a făcut apel cerând anularea impunerii pe temeiul disp. art. 37 din l. c. d. după care impo-

zitul se așează la creditul central al întreprinderii, întreprinderea din București fiind o sucursală a celei din Galați și comisiunea I-a de apel prin deciziunea cu No. 153/936 atacată cu recurs i-a respins ca nefondat apelul pe considerațiunea că firma din București este o întreprindere nouă în primul an de exercitare impozabilă conf. art. 41 din l. c. d. prin apreciere conf. art 39 pt. 2 și nu după registrele comerciale".

„Considerând că în urma concluziunilor reprezentanților părților, curtea examinând motivele de recurs, deciziunea atacată cu recurs și actele din dosarul instanței de fond găsește că primul motiv de recurs este întemeiat și urmează a fi admis pe considerațiunea că întreprinderea din București Str. I. L. Caragiale No. 8, fiind sucursala contrib. recurente firma G. Byland et Co. care are sediul la Galați și veniturile acestei sucursale pe anul 1935, fiind cuprinse în veniturile centralei din Galați, după cum rezultă din certificatul cu No. 52.053/936 a administrației de const. Covurlui, sucursala din București nu este o întreprindere nouă și disp. art. 41 din l. c. d. nu-și puteau găsi aplicațiunea de apă respingând apelul contrib. recurente și menținând impunerea a violat disp. art. 37 și a făcut o greșită aplicațiune a art. 41 din l. c. d. și pentru acest motiv deciziunea sa urmează a fi casată fără trimitere".

(Curtea de Apel București, S. II, Decizia No. 63/937).

Impozitul comercial. *Art. 31. Motivarea impozabilității diverselor posturi.*

Comisia de apel trebue să stabilească în ce constă bonificările pe cari refuză a le scădea, pentru ca instanța de casare să-și poată exercita rolul de insistanță de control.

Ea mai trebue să se refere și la textul de lege pe care s'a întemeiat pentru respingerea acelor impuneri.

„Având în vedere susținerile și concluziunile reprezentanților părților;

„Având în vedere că comisiunea de apel, prin deciziunea atacată cu recurs, a admis apelul fiscului și a mojorat impunerea comisiunei locale cu suma de 33.667 lei rezultată din bonificările pe care comisiunuea locală le admisese";

„Având în vedere că Comisiunea de apel prin deciziunea sa, menționează numai aceia că suma de 34.667 lei, bonificație făcută

clienților care rezultă din sume parțiale la compturile debitoare n'a fost impusă, însă comisiunea de apel nu stabilește în ce anume constă acele bonificări pe cari le refuză a le scădea și le-a adăogat la impunerea contribuabilului pentru ca astfel Curtea, ca instanță de recurs, să poată exercita rolul său de instanță de control și să decidă dacă bine sau nu au fost reduse de la impuneri, acele bonificări" ;

„Că așa fiind, Curtea a trebuit să admită recursul contribuabilului și să caseze deciziunea Comisiunei de Apel restituind dosarul comisiunei de apel pentru a da o nouă deciziune, în care va stabili pentru fiecare bonificare ce se cere în ce anume constă acea bonificare, pentru a se putea da putință instanței de control să-și exercite atribuțiunile sale".

„Comisiunea de apel se va referi și la textul de lege pe care s'a întemeiat pentru admiterea sau respingerea acelor impuneri".

(Curtea de Apel Cluj S. III Decizia No. 819/936).

Recenzii

Ing. Paul Cartianu: TECHNICA ORGANIZARII UNEI ADMINISTRAȚII. CONTABILITATE-INVENTAR, STATISTICĂ. Printre publicațiunile „Institutului pentru organizarea științifică a muncei" găsim broșura cu titlul de mai sus, făcând parte dintr'un ciclu mai vechiu de conferințe organizate de acest institut.

Autorul, deși nu este profesionist contabil, totuși aduce un meritat omagiu contabilității ca element important în organizarea unei administrații, insistând asupra superiorității sistemului științific (contabilitate în partidă dublă față de contabilitatea în partidă simplă aplicată până în 1929 în administrațiile publice.

D-sa nu vede nici o piedică în aplicarea contabilității patrimoniale și în administrațiile publice, mai ales acolo unde este vorba de o activitate economică.

Ne pare bine că această constatare vine din partea unui inginer, care nu se mai poate spune că face din această chestiune de amor propriu profesional, cum pe nedrept s'a spus despre specialiștii contabili promotorii introducerii contabilității duble în adminstrațiile publice.

Domnul Cartianu se dovedește a fi un bun cunoscător al

problemelor contabile, pe care le examinează sub prisma celor mai noui teorii.

Astfel d-sa face o caracterizare foarte justă a amortismentului, pe care îl consideră ca element nedespărțit al prețului de cost industrial ce trebue înregistrat pe măsura procesului de fabricațiune.

Vorbind despre prețul de cost, căruia îi dă toată atențiunea, d-sa se apropie de concluziunile la care a ajuns și Consiliul Superior al Corpului în sensul că nu face parte din prețul de cost industrial cheltuelile financiare ; se deosebește însă de noi când susține că o parte din cheltuelile de administrație trebue să intre în prețul de cost industrial.

Noi am arătat în broșura „Preț de cost" de ce cheltuelile de ad-ție, ca și cheltuelile financiare formează un element numai al prețului de cost al vânzării (prețul de cost comercial) și deci la inventariere nu se poate ține seamă de ele.

D-sa face o expunere succintă a planului contabil într'o întreprindere industrială. Aci vorbește de „Stoc" ca de un compt contabil.

Noi credem că, pentru a se evita orice confuzie, trebuia menționat că prin acestă denumire se înțelege contul : „Produse fabricate" ținut cu prețul de cost, pentrucă denumirea „Stoc", nu poate cuprinde noțiunea unui anumit bun, ori a unei anumite mișcări de valori.

D-sa atras de teoria permanenții inventarului ajunge la concluzia că aplicând această teorie, o inventariere a stocurilor la finele anului nu se mai impune ca imperios necesară.

Este adevărat că sunt unele legiuiri cari prevăd că pentru unele întreprinderi, inventarul se poate face la 2 ani și că deci bilanțul anual s'ar putea lipsi de inventar.

Această dispoziție nu se aplică în practică și nici nu se poate concepe ca cel puțin odată pe an să nu se facă inventariere, care are de scop nu numai confruntarea registrelor cu realitatea — dar și exprimarea situației întreprinderii la un moment dat prin aducerea valorii tuturor bunurilor la situația pieței în starea, în care se află în momentul, pentru care se închee bilanțul, stare, care nu poate reuși numai din registre.

D-sa închee partea contabilă prin câteva considerațiuni foarte juste asupra inventarului patrimoniului Statului și Regiilor publice, prin întocmirea căruia s'a făcut primul pas spre contabilitatea patrimonială.

Vim.

Ioan Vințan : INTRODUCERE IN CONTABILITATEA MECANICĂ. Tip. Ideal Timișoara 1937. — Autorul ne arată în această lucrare, — după ce face în prealabil un istoric al diverselor metode contabile — că din cauza faptului că ele necesită foarte multe registre, s'a ajuns la un sistem de contabilitate, numită mecanică, de două feluri : prin transcriere manuală și cu mașini.

Autorul mai arată origina fișelor și enumără avantajele obținute depe urma întrebuințării lor în contabilitate, apoi mai arată technica înregistrării în acest fel de contabilitate.

In fine autorul mai face descrierea mai multor feluri de tipuri de mașini, cari se întrebuințează în contabilitatea mecanică.

Lucrarea prezintă un interes foarte mare pentru contabili, funcționari și pentru oricine vine în atingere cu contabilitatea.

Brateș

Reviste

STENOGRAPHISCHE NIEDERSCHRIFT *der Reden und Vorträge bei der 19 Reischafchtagung Deutscher Treuhandgesellschaften,* 12-14 Iunie 1936, Hamburg. — Der Treuhandverband sau Asociația Societăților de verificări contabile din Germania, a ținut adunarea a 19-a între 12 și 14 Iunie 1937 la Hamburg.

Toate cuvântările ținute cu acestă ocaziune au fost stenografiate și redate în broșura cu titlul de mai sus.

Cu această ocaziune Fuehrerul Germaniei a telegrafiat personal transmițându-le cele mai bune urări pentru lucrările lor.

Brateș

DAREA DE SEAMĂ *asupra întreprinderilor comercializate ale Statului și Serviciilor publice cu bugete anexe.* 1935-36-37-38. Imprimeriile Statului, Buc. 1937. — Serviciul economiei din Ministerul Finanțelor publică darea de seamă asupra întreprinderilor comercializate ale Statului și Serviciilor publice cu bugete anexe, pe anii 1935-36-37-38.

Această publicație este foarte binevenită pentrucă mulți se întrebau asupra rezultatelor acestor întreprinderi, precum și asupra întrebuințării sumelor alocate prin bugete speciale.

Este o continuare a cele publicate anul trecut asupra anilor 1930/35.

Arătarea veniturilor și cheltuelilor ca și a mișcării diferitelor conturi mai importante ne dă o idee despre activitatea acestor regii, administrațiuni comerciale și direcțiuni generale care este bine să fie cunoscută în cercuri cât mai largi.

A apărut No. 1 din revista „IL COMMERCIALISTA" din Roma, cuprinzând articole privitoare la viața economică și comercială.

Brateș

Alianța Economică, Anul I No. 5 Mai 1937, a apărut cu următorul interesant cuprins: Articolul d-lui prof. Cezar Partheniu: Dela România Mare la România Tare, Controlul producției și cooperatismul de d-l prof. P. H. Suciu, Țări civilizate și necivilizate de N. Al. C. Niculescu Ianca, Organizarea muncii țărănești și neocooperația de d-l Prof. C. Velicu și Reabilitarea cooperației românești de d-l Rădulescu-Thanir.

Arhiva contabilă, Ianuarie-Iunie 1937, a apărut în preajma Congresului de Contabilitate dele Galați cu articole foarte sugestive și bine studiate de d-nii: Prof. Gr. L. Trancu-Iași: Rolul profesional al contabilului, cu fraze scurte, cari sunt tot atâtea îndrumări; Prof. Șt. Țenov: Serviciile de contabilitate în administrațiile publice și anexele lor; N. K. Constantinescu: Conceptul contabil, un articol de doctrină contabilă. Apoi: Legislație, Cronică, etc.

Buletinul Institutului Economic Românesc, Anul XVI Ianuarie-Martie 1937 București No. 1 - 3 de sub direcția d-lui prof. Gheron Netta dela Academia Comercială, a apărut cu un cuprins bogat și interesant. Scriu articole d-nii: Dem. I. Gheorghiu, N. K. Constantinescu, Dem. P. Pascu și F. Horac.

A apărut: **Analele Industriei și Comerțului,** Anul II No. 5 Mai, București, cuprinzând articolele d-lor prof. Gr. L. Trancu-Iași, Stelian I. Popescu, Al. Hallunga, V. V. Protopopescu și alții.

Buletinul Institutului American din România, Vol. II—III 1935, 1936, București, cuprinde studiile actiivității M. S. Regina Maria

a României, în multiplele Ei domenii, făcute de d-nii Mihail Oromolu, Nicolae Petrescu, d-na Alexandrina Gr. Cantacuzino, d-l C. Argetolanu și alții.

Au apărut în Biblioteca Economico Financiară în rezumat: **Indrumări pentru contribuabili în vederea noului an financiar 1937/38,** Enigma bilanțului și Contabilitatea și fiscul.

A. L. A. C. I. Mai 1937 anul VIII, București cuprinde articole și studii ale d-lor prof. dr. C. Bungețeanu despre Studiul practic al întreprinderilor, dr. Mircea V. Pienescu, Ilie Manolescu, I. Adămoiu, St. Demetrescu Suța, prof. Paraschiva Aghyagasi și Gh. D. Țicăloiu și Gh. Sasu.

A apărut **Conferința d-lui Prof. I. G. Munteanu,** ținută la Academia liberă de Export din Galați, studiind porturile noastre maritime, arătând situația grea în care se sbat Galații și Brăila și indicând și direcția de urmat pentru îmbunătățirea acestei situații.

A apărut: **The Journal of Business Education,** Mai și Iunie 1937 Vol. XII No. 9 și 10, New-York, cu articole referitoare la îndrumarea învățământului comercial pe tărâmul practic.

Indrumătorul cooperației române, organul Centralei cooperative de îndrumare, organizare și control, anul I, No. 1, Iulie 1937, București Tip. Stroilă „Lupta", cu articole semnate de d-nii: Aurel Morariu, D. P. Drăgănescu, Ștefan C. Ioan, T. C. Ionescu-Pașcani, Gh. Dumitrescu-Bumbești, Cerkez Grigoriu, C. Spânișteanu, Ing. G. Constantinescu ș. a. D-l Mihail Negură, ministrul Cooperației salută cu bucurie apariția acestui nou organ de propagandă cooperatistă..

Bulletin de l'Association des Anciens et Anciemxes élèves de l'Ecole Superieure de Commerce de Neuchatel Surisse No. 46 Iulie 1937, conține programul Congresului Internațional de Contabilitate dela Paris, Septembrie 1937 și alte serbări.

COLEGI, Citiți și răspândiți „Revista Generală de Comerț și Contabilitate"

10 ANI DE LA MOARTEA LUI

MIHAIL BRĂTILĂ

S'au împlinit la 22 Iulie a. c. zece ani dela înălțarea către Ceruri a distinsului Director al Școalei Superioare de Comerț din B-dul Domniței București, Mihail Brătilă, fost și un rar profesor de geografie economică.

Viața întreagă și-a închinat-o Școalei, din care făcuse un adevărat altar al civilizației.

Generațiile păstorite de el au intrat în lume cu dorul de muncă, cu dorul de a se face folositori, cu dor de a lucra fără a avea ochii ațintiți continuu spre remunerație, ci numai către simțul răspunderii.

Absolvenții acestei Școale se închină cu smerenie amintirii lui.

Colegiale

— D-l **N. Georgescu,** directorul ziarului „Neamul Românesc" a fost numit membru în Consiliul de Administrație al Soc. de „Radio difuziune".

— D-l **Gh. Popescu,** Inspector General B. N. R. a fost numit cenzor din partea Băncii Naționale în calitate de expert contabil la „Institutul Național de credit agricol", iar d-l Gh. Urloiu, cenzor-supleant.

— D-l **N. Arghir,** fost Președinte al Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili, Secția Ilfov, a fost numit cenzor la același institut din partea Ministerului de Finanțe și d-l I. Cerchez, cenzor supleant.

— D-l **Dr. V. M. Ioachim,** a fost ales cenzor la Soc. „Reșița"; D-l Cezar Hârjescu a fost reales cenzor.

— D-l **I. Drăgănescu,** fost Director B. N. R. Ploești, a fost numit cenzor la „Creditul Aurifer" din partea Băncii Naționale ca expert contabil; iar d-l **O. Ionășescu,** cenzor supleant.

— D-l **Prof. Andrei Gheorghiu,** conducătorul contabilității generale a Soc. Naționale de Gaz Metan, a fost avansat subdirector comercial, în postul nou înființat.

— D-l **Inspector General Ion I. Ghelase** din Ministerul Agriculturii, și-a trecut cu succes examenul de doctorat la Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București.

— D-l **Dr. Christea Marcov** a fost ales cenzor la S. A. Metalloglobus.

— American Institute of Accountants din New-York, 135 Cedor Street, ne invită să luăm parte ca oaspeți la Aniversarea de 50 de ani de existență a organizațiunii lor, care va avea loc între 18—22 Octombrie 1937 la The Waldorf-Astoria, New-York City.

Doritorii a participa sunt rugați să se anunțe, fie direct la adresa de sus, fie la Administrația Revistei noastre, București I, Str. Teilor No. 12.

— La 20 Iunie a. c. Absolvenții Școalei Super. din Craiova, promoția 1907 — seria Th. Nitzu — au sărbătorit 30 ani dela absolvire.

La întrunire a răspuns un însemnat număr de colegi cum și 4 profesori.

S'a oficiat un parastas pentru profesorii și colegii morți.

S'a subscris suma de lei 50.000 (cinci zeci mii) pentru biblioteca Școalei.

D-l Theodor Nitzu în semn de recunoștință față de foștii săi profesori și Școală al cărei bursier a fost pe toată durata studiilor, a oferit Școalei două burse a câte lei 6000 (șase mii) anual pentru 2 elevi meritoși și săraci.

Fapta sa bună și lăudabilă sperăm să mai aibă imitatori printre colegii noștri, cari au situații frumoase.

— Primim din partea d-lui *N. Butculescu*, Decanul Corpului, următoarele rânduri:

„In ultimul număr trimestrial din Iunie a. c. al Revistei *Arhiva Contabilă*, organ oficial al „bisericuțelor", schismatice — după părerea noastră de până acum — d-l Prof. Țenov, protectorul conducătorilor acestei Reviste, protestează împotriva acuzațiunei ce unii dintre noi aduc asociațiilor și federațiilor răzlețe că lucrează la slăbirea marelui Corp al Contabililor din întreaga țară, afirmând că d-sa este animat de cea mai vie dorință de a colabora și de a lucra numai în interesul general.

Luăm cu cea mai mare plăcere cunoștință de această afirmațiune și așteptăm ca faptele să dovedească intențiunile D-sale, care știm că sunt curate și objective.

D-l Profesor Țenov, ca vechiu și bun prieten, îmi aduce călduroase urări de însănătoșire, la care foarte simțitor și plin de recunoștință, îi răspund cu toată dragostea mulțumind și așteptând reînceperea activității *Corpului de Experți Contabili și Contabili autorizați*, la toamnă, pentru că, împreună cu organizațiile celelalte care nu sunt schismatice, să aducem pe colegi la realizarea tuturor aspirațiunilor lor".

Cereri de înscriere

In Corpul Contabililor Autorizați și Experți Contabili:

Secția Botoșani: Lazarovici I. Isidor, Barat M. Elias contabili stagiari.

Secția Buzău: Elisabeta Crăciunescu, Gheorghe I. Gheorghiu, Nicolae S. Iliescu, contabili stagiari. Vasile I. Dumitrescu, Ion S. Tiganu contabili autorizați.

Secția Iași: Cornelia Veleanu, Landes Saul, Iancu M. David, cont. stagiari.

Secția Ilfov: Iosef Segal, Carol Appel, S. D. Goldstein, Armand Goldstein, Stefan Zarug. Ion Stoicănescu, Gh. Nicolau, Petre Dumitrescu, Anastase Constantinescu, Ogrezeanu Theodor, Emil P. Iordănescu, Ibscher Ioan Norbert, Ciuraru Gr. Victor Tanentapf Aizig, Bercovici S. David, Paul P. Dinu, Vâlciu Mircea Bacivorof, Tigănuș Ioan Gh. Lindver Gherș, Peretz I. Moscovici, Leon I. Ungar, Covu Iacob, Popescu D. Nicolae, Elena Gervescu, cont. stagiari.

Secția Miercurea Ciuc: Carol Ghinsberg contabil stagiar.

Secția R.-Vâlcea: Vâlceanu Constantin, stagiar, N. Marinovici, Dr. Dem. Zottu, contabili autorizați.

Secția Timișoara: Zoltan Daniels, Ioan Haupt, Nicolae Chevereșan contabili stagiari.

Avansări la gradul de contabili autorizați

Secția Botoșani: Solomon Zelțer.

Secția Buzău: Leon Bernstein.

Secția Călărași-Ialomița: Dinulescu N. Nicolae și Pița Catalin.

Secția Ilfov: Ilie Stoichescu, Marin Ovrițescu, Alexandrescu Dumitru, Siu Eugenia, Eugen Stroescu, Tircă C-tin.

Secția R.-Vâlcea: A. Comănescu.

Transferări

Secția R.-Vâlcea: N. M. Crețeanu transferat dela secția T.-Severin.

Suspendări conform art. 26 din regulamentul legii corpului contabililor

Secția Dorohoi: Vasile Timpoc stagiar, Salo Alpern autorizat, Buium Crâșmariu zis Leizer Croitoru autorizat, Daniel Cohn autorizat.

Excluderi conform art. 14 din lege

Secția R.-Vâlcea: D. Tomescu, contab, autorizat, Drăgășani.

Decedați

Secția Dorohoi: Moise Terdiman contabil autorizat.

Colegi, susțineți revista prin plata promptă a abonamentelor.

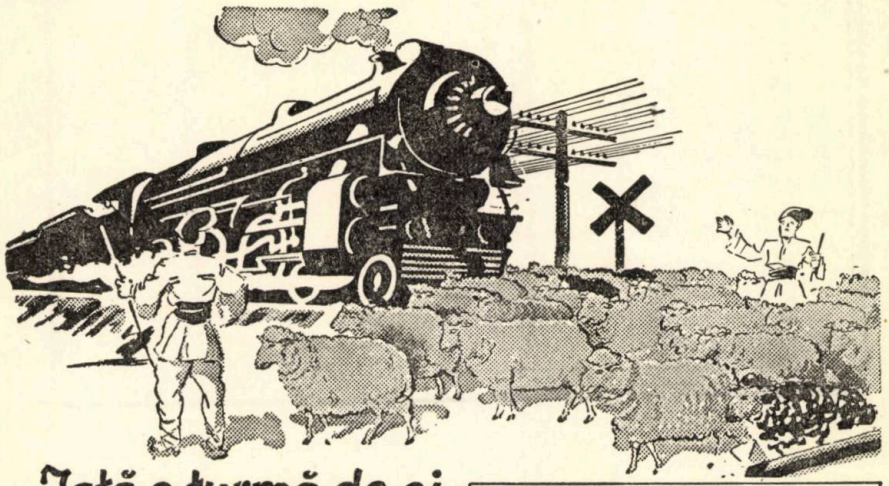

Iată o turmă de oi care poate opri un tren rapid

Pe aceeași linie pot să treacă sute de trenuri, dacă linia este liberă și traficul bine aranjat.

Între traficul căilor ferate și acela al telefonului automat, este o oarecare asemănare. Și acei ce întrebuințează telefonul automat trebue să știe câteva lucruri elementare, întocmai cum mecanicul trebue să știe să conducă locomotiva.

Ridicând receptorul fără să cunoașteți numărul, formând numere greșite sau necomplecte, abonatul creiază în centrala automată situații care trebuesc ajustate tot automat și care îngreunează serviciul, pentru un întreg grup de abonați.

SOCIETATEA ANONIMĂ ROMÂNĂ DE TELEFOANE

Iată câteva

INDICAȚIUNI SIMPLE

pentru

ABONAȚII LA TELEFON

1 Consultați cartea de telefon înainte de a deschide aparatul. Când aveți un dubiu asupra numărului pe care voiți să-l cereți, căutați-l în carte.

2 După căpătarea tonului, formați numărul dorit, fără intervale lungi între cifre, lăsați apoi ca discul să revină singur și nu-l conduceți cu degetul Dv.

3 Priviți discul atunci când îl manipulați pentru formarea unui număr.

4 Formați toate cele cinci cifre din care se compune un număr de telefon. Sunt abonați cari neglijează să formeze numărul 2, 3 sau 4, cu care încep toate numerile telefonice din București.

5 Nu lăsați telefonul deschis.

6 Când căpătați tonul de „ocupat", închideți imediat telefonul și formați numărul peste câteva minute.

Adresa :

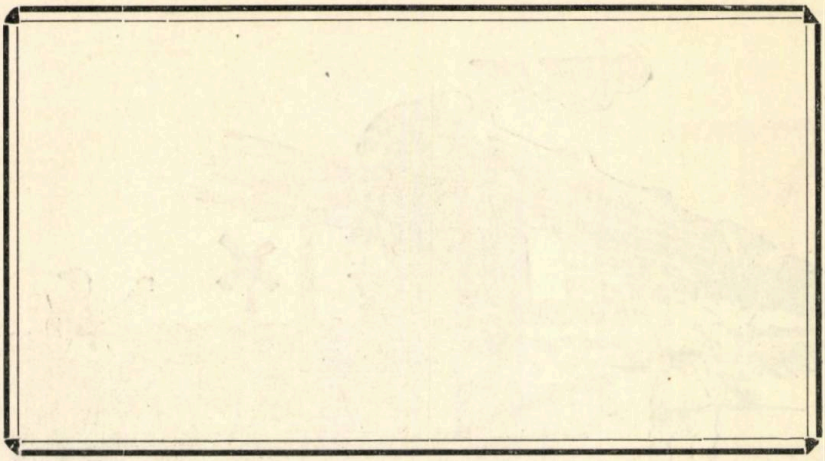

A T E N Ț I U N E

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREȘTI, I. — STR. TEILOR No. 12

ANUL XXVI. — No. 9 SEPTEMBRIE 1937

REVISTA GENERALA
DE
COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

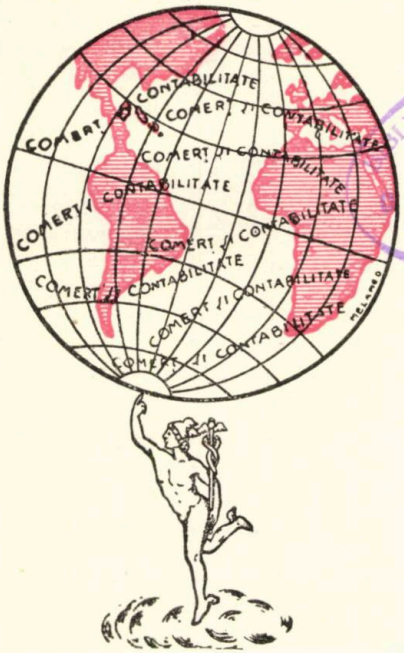

BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR No. 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuş Lucian, Dr. în ştiinţe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din ţară.
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naţ.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Şef serv. Min. Comun.
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE:

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab. Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI:

N. Arghir, Director Casa Construcţiilor. Membru în Comitetul de redacţie.
V. M. Ioachim, Secretar Camera de Comerţ. Membru în Comitetul de redacţie.

SECRETAR GENERAL:

Theodor Niţu, Subdirector la Creditul Industrial. Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI:

D. Bobină, Director Oficiul Naţ. al Coop. Rom. Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant. Membru în Comitetul de redacţie.
N. K. Constantinescu Expert contabil. Membru în Comitetul de redacţie.
P. Drăgănescu-Brateş, Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Profesor. Casier al Corpului.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M Preşedintele Corp. Contabililor.
I. C. Negrescu, Director Soc. Com. Locuinţe Eftine. Membru în Comitetul de redacţie.
Ştefan Popescu, Director Societ. de gaz şi electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI:

Marinescu Florian, Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert Contabil.
Th. Sersea, Şef Cont. atelier. C.F.R.

Directorul revistei: **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Gr. Trancu-Iaşi, Staicovici Chr. D., Ştefănescu Alex. N., Zane N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BĂNCI POPULARE LEI **200**

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENŢA

ANUL XXVI. — No. 9 SEPTEMBRIE 1937

CUPRINSUL:

Dr. V. M. Ioachim: Schema de conturi pentru comerțul de detaliu în Germania 433
Dr. Cristea Marcov: Organizarea întreprinderilor pentru fabricarea zahărului în România 438
V. N. Mateescu: Inviorarea economică 444
Constantin Igrișan: Regimul legal al restituirii impozit. rău încasate 445
I. Tăcutu: Chestiuni fiscale 454
Paul Marc: Sugestii pentru Raționalizarea Contabilității . . . 457
Demetru Rădulescu: Oprirea declinului producției petrolifere a României 467
*** Jurisprudențe fiscale — Recenzii — Colegiale . 472

Schema de conturi

pentru comerțul de detaliu în Germania

Am arătat in No. 4/937 al Revistei că organizațiunile profesionale din Germania au întocmit scheme de contabilitate pentru membrii lor, cari alături de contabilitățile tip, întocmite de Reichskuratorium für Wirtschaftlichkeit urmăresc o uniformizare a ținerii contabilității și mai ales a prezentării situațiunilor contabile.

In acest număr dăm planul conturilor pentru comerțul de detaliu.

Considerațiunile pentru cari atât administrația cât și asociațiunile profesionale vor să obișnuiască pe detailiști cu o contabilitate regulată, sunt următoarele, după revista „Die Betriebswirtschaft" de sub conducerea prof. Niklisch din Berlin.

1) Comercianții de detaliu venind direct în contact cu consumatorii, sunt ceidintâi cari suportă criticile scumpirei vieței, în cazul urcărei prețurilor.

Examinarea în mod obiectiv a formărei prețurilor de vânzare, a cheltuelilor de regie și a beneficiului este necesară, atât pentru comercianți cât și pentru administrație, spre a se vedea în ce măsură criticile sunt întemeiate.

2. Organizarea comerțului de detaliu și a contabilității nu sunt încă pătrunse de spiritul modern al raționalizării spre paguba acestui comerț și a economiei naționale.

3. Ţinerea unei contabilităţi regulate oferă o bază pentru informaţiile, de cari au nevoie o bancă sau un furnizor, când se solicită de comerciant un credit.

Planul a fost supus Uniunei Camerelor de Comerţ şi Industrie, Uniunei Industriaşilor, Centralei Băncilor, etc. spre a-şi da avizul şi numai după ce principalele grupări profesionale şi-au dat asentimentul, „*Asociaţia generală a comercianţilor de detaliu*“ a obligat pe membrii săi să-l adopte.

Conturile sunt împărţite în grupe cu conturile şi sub conturile respective, după sistemul zecimal ş. a.

Grupa 1 *Numerar.*

11 *Cassa.*

12 *Bănci.*

13 *Casa de economii şi cecuri poştale.*

Grupa 2 **Mărfuri.**

21 *Cumpărare.*

211 Costul brut fără transport.

212 Fracht şi alte speze la cumpărare.

213 Rabat la cumpărare.

22 *Vânzare.*

221 Vânzare brută.

222 Rabat la vânzători.

23 *Mărfuri în comision,*

Grupa 3 **Cheltueli.**

31 Cheltueli locative (încălzit, lumină, combustibil, etc,)

32 Salarii (inclusiv ale membrilor familiei, cari sunt salariaţi).

33 Impozite şi taxe ale întreprinderii.

34 Reclamă.

35 Dobânzi debitoare.

36 Cheltueli generale.

37 Alte cheltueli.

38 Cheltuieli exploatări anexe.

Grupa 4 **Creanţe şi datorii.**

41 *Creanţe.*

411 Clienţi în cont deschis.

412 Efecte de primit (clienţi).

413 Împrumuturi acordate.

414 Hipoteci.
415 Aconturi la furnizori.
416 Alte creanțe.

42 *Datorii.*

421 Datorii la furnizori în cont deschis.
422 Datorii la bănci.
423 Efecte de plată (către furnizori).
424 Efecte de plată (bănci).
425 Imprumuturi primite.
426 Hipoteci.
427 Cauțiuni.
428 Aconturi dela clienți.
429 Alte datorii.

43 *Creanțe din valori.*

431 Din polițe scontate.
432 „ garanții.

44 *Obligațiuni din valori.*

441 Din polițe scontate.
442 „ garanții.

Grupa 5 Investiții.

51 Mobilier.
52 Clădiri.
53 Terenuri.
54 Vehicule.
55 Participațiuni și efecte publice.
56 Brevete, mărci de comerț.
57 Instalații speciale pentru exploatări-anexe.

Grupa 6 Capital și conturi de închidere.

61 *Capital propriu.*

611 Capital propriu Asoc. A.
612 „ „ „ B.

62 *Ridicări personale.*

621 Ridicări personale Asoc. A (numerar).
622 „ „ „ B „
623 „ „ „ A (mărfuri).
624 „ „ „ B „

63 *Rezerve.*

64 *Fond de prevederi asupra creanțelor dubioase.*

65 *Profit și Pierdere.*
66 *Bilanț.*

Grupa 7 **Exploatări anexe** (fabricațiuni, ateliere, etc.)
71 *Cumpărări.*
711 Materii prime.
712 „ accesorii.
72 *Vânzări.*

Grupa 8 **Venituri speciale.**
81 Venituri din imobile și teren.
82 Alte venituri.

Planul conturilor este completat cu un bilanț și cont de Profit și Pierdere-tip, în care conturile sunt grupate conform planului de mai sus.

Acest plan urmărește reprezentarea clară și amănunțită a situației întreprinderii și a cheltuielilor și rezultatelor brute, în așa fel încât să se poată ușor calcula prețul de cost, separându-se posturile propriu zis ale exploatării de celelalte posturi, cari reprezintă cheltuieli și venituri speciale, extraordinare și neutrale — neutraler Aufwand und Ertrag — cum sunt denumite în literatura germană.

La „Mărfuri", observăm că se recomandă conturi separate pentru cumpărări și vânzări, adoptându-se și o metodă, pe care francezii o practică de mult, pentru a se evita creditarea contului „Mărfuri" cu prețul de vânzare.

Pentru a se stabili valoarea mărfurilor în depozit va trebui, la anume intervale, să se debiteze contul „Vânzări" cu prețul de cost al mărfurilor vândute prin contul „Mărfuri".

Prin „Mărfuri în comision" se înțelege probabil mărfuri date spre vânzare, căci altfel ar trebui să apară un cont de ordine creditor.

Sunt separate mărfurile trimise în comision de celelalte, pentrucă prezintă riscuri mai mari decât mărfurile aflate în depozit, în afară de nevoia de a urmări de aproape aceste mărfuri în noua lor situație.

La „Cheltuieli" găsim o diviziune destul de mulțumitoare pentru un comerț de detaliu, deși nu s'a ținut în deajuns seamă de principiul separării cheltuielilor fixe (chirie) de cheltuieli variabile (încălzit, luminat porto și telegrame).

La „Salarii" vedem că sunt cuprinși și membrii familiei salariați, nu însă și salariul patronului, deși în instrucțiuni se reco-

mandă ca la calcularea prețului de cost să se țină seamă atât de salariul hipotetic al patronului cât și de o dobândă normală pentru capitalul propriu, dispoziție, pe care noi o găsim cu totul neîntemeiată, și susceptibilă să ducă la calculațiunile cele mai variate.

Grupa 4 denumită „Creanțe și Datorii" nu corespunde bineînțeles, de altfel ca și celelalte grupe, vreunui cont colectiv, ceeace ar fi contra celor mai elementare reguli de contabilitate.

Numai pentru simplificare și eventual pentru o mai ușoară comparație s'a făcut o singură grupă, având însă conturi colective separate pentru „Creanțe" și pentru „Datorii" cu conturile analitice susmenționate.

La „Investiții" s'a făcut separație după natura lor și după amortizarea, ce o comportă fiecare categorie.

Efectele publice sunt la un loc cu „Participațiunile", deși normele de evaluare sunt diferite, după noua ordonanță germană privind soc. pe acțiuni; cum însă este vorba de comercianții detailiști, chestiunea participațiilor prezintă puțină importanță.

Această schemă de conturi a fost bine primită atât de organizațiunile profesionale cât și de literatura de specialitate și sunt speranțe că — aplicată în practică — va da cele mai bune rezultate.

Dr. V. M. IOACHIM

E. WOLFF
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ
BUCUREȘTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcțiuni de fier. — Destilatoare și Agitatoare. — Transmisiuni Moderne. — Injectoare de ars Păcură. — Instalațiuni de încălzire Centrală.

Mare depozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru, 3
Motoare «DEUTZ», Mașini-Unelte, Scule, Pompe, etc.

Organizarea Intreprinderilor
pentru fabricarea zahărului în România [1])

Secțiunea contabilității generale

Scopul contabilității generale este să înregistreze toate operațiunile, începând cu materia primă și cu celelalte materiale adjuvante, să urmărească toate fazele fabricațiunei, să stabilească prețul de revenire și rezultatele întreprinderii.

Vom arăta, în linii generale, care sunt înregistrările contabile mai caracteristice; începem cu comandarea seminței de sfeclă. Aceasta se cumpără, obișnuit, din străinătate, cu termene de plată, uneori fără eliberări de cambii. La cumpărarea seminței de sfeclă se înregistrează:

Ct. Sămânță de sfeclă = Ct. Furnizori.

Potrivit caracterelor, sămânța se împarte cultivatorilor de sfeclă, cam câte 12—14 kgr. de fiecare pogon. La încheerea socotelilor, o parte din valoarea acestei semințe se bonifică cultivatorului.

Contabilitatea generală, pe baza notelor rezumative, primite dela secțiunea sfeclă, va înregistra astfel:

Ct. Cultivatori de sfeclă = Ct. Sămânță de sfeclă.

Cultivatorii se mai debitează cu avansurile primite în bani sau în natură.

Deplasările personalului, pentru contractarea sfeclei, inspectarea, primirea și transportul ei, prilejuesc o serie de cheltueli care sunt operate în registre astfel:

= *Ct. Cassa.*

Ct. Cheltueli cu contract. sfeclei,
Ct. Cheltueli cu recepționarea sfeclei,
Ct. Cheltueli cu transportul sfeclei.

La predarea sfeclei contul cultivatorului se creditează precum urmează:

= *Ct. Cultivatori de sfeclă.*

Ct. Sfeclă.
Ct. Chelt. cu transportul sfeclei.

Acest din urmă cont intervine când cultivatorul și-a transportat sfecla cu propriile lui mijloace.

---

1) Din teza de doctorat susținută, în ziua de 4 Iunie 1937, la Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București.

Contul cultivatorului se mai încarcă cu impozitele asupra sfeclei, cu valoarea timbrelor aplicate pe deconturi, cu eventualele scăderi pentru sfecla nepredată, conform prevederilor contractului, cu cotizația pentru Asociația Cultivatorilor, etc.

De exemplu:

Ct. Cultivatori de sfeclă =

Ct. Creditori

Ad-ția Financiară a Județului,

Rețineri pentru impozite asupra sfeclei,

Ct. Chelt. rambursabile.

Valoarea timbrelor aplicate pe deconturi,

Ct. Sfeclă.

Pentru sfecla livrată nereglementar,

Ct. Chelt. cu transp. sfeclei.

Diferența de fract pentru sfecla predată nereglementar,

Ct. Chelt. cu recept. sfeclei.

Pentru folosirea mașinilor de semănat sau altor unelte.

Soldul contului cultivatori reprezintă sumele ce mai rămân de plătit și care se achită la termenele stabilite în înțelegerea dintre cultivatori și fabricanți. Aceste termene se fixează în fiecare an de Comisiunea mixtă a zahărului, de pe lângă Ministerul de Industrie și Comerț.

Sfecla adusă în curtea fabricei este îndreptată spre canalele anume amenajate pentru a o introduce în fabrică.

Toate cheltuelile care se fac cu așezarea sfeclei în prizme, până îi va veni rândul ca să fie cărată în canale, acoperirea ei cu pământ pentru a o feri de îngheț, precum și transportarea ei până la canale, se fac la contul recepționarea sfeclei, un cont care apare cu prilejul primirei sfeclei pentru a urmări quantumul acestor cheltueli.

Se înregistrează apoi toate operațiunile care privesc aprovizionarea uzinei cu cele necesare fabricației și anume cu piatra de var, cu cocsul, cărbunii sau păcura, acidul sulfuros, cu materialele pentru înălbire, saci, lăzi, materiale pentru ambalaje, pânză pentru filire, etc.

Contabilitatea înregistrează:

= *Ct. Furnizori.*

Ct. Piatră de var,
Ct. Cărbuni,
Ct. Cocs,

Ct. Materiale pentru fabricațiune,
Ct. Saci.
Ct. Pânză pentru filtre,
Ct. Ambalaje.

Direcțiunea technică urmărește, în registrele ei, toate materialele primite, precum și pe acelea introduse în fabricație, pe bază de bonuri, cari sunt comunicate și comptabilității generale pentru înregistrare.

Această trecere succesivă de materii prime în fabrică, este reflectată în comptabilitatea generală precum urmează:

Ct. Fabricațiune =
Ct. Sfeclă,
Ct. Contractarea sfeclei,
Ct. Recepționarea sfeclei,
Ct. Transportul sfeclei,
Ct. Piatra de var,
Ct. Cărbuni,
Ct. Cocs,
Ct. Saci,
Ct. Pânză pentru filtre,
Ct. Materiale pentru fabricație,
Ct. Ambalaje,
Ct. Salarii de fabricație,
Ct. Intreținer,
Ct. Cheltueli generale,
Ct. Amortizări.

Pe măsură ce se produce zahărul și melasa, se fac înregistrările corespunzătoare:

= *Ct. Fabricațiune.*
Ct. Zahăr,
Ct. Melasă.

Plata salariilor muncitorilor se înregistrează astfel:

Ct. Salarii de fabricație =
Ct. Cassa,
Ct. Diverși,
Casa Asig. Sociale.

Prețul de cost al zahărului

Debitul contului de fabricațiune reprezintă totalul cheltuelilor și valoarea materiilor prime și acest total împărțit la totalitatea

kilogramelor de zahăr realizate, ne dă prețul de cost de fabrică al zahărului.

Până la stabilirea prețului de cost, înregistrarea se face cu un preț de revenire provizoriu, luând de bază pe cel al anului precedent sau, în cazul când întreprinderea este în primul an de activitate, orientarea se face după datele Comisiunii mixte a zahărului.

Când se stabilește efectiv prețul de cost, de obiceiu la sfârșitul campaniei de activitate, se fac nivelările diferențelor cari eventual s'au produs printr'o prețuire mai mare a fabricatelor sau prin subprețuirea lor.

Zahărul, spre deosebire de alte produse fabricate, ale altor industrii, are condițiuni speciale de producție.

Materia primă nu se obține ca la celelalte industrii, pe piață, ci ea formează obiectul unui contract, iar la cultura ei, fabricantul este deaproape interesat, împreună cu cultivatorul, căruia, îi pune la dispoziție sămânță, bani, unelte.

De altă parte, fabricantul obligându-se să cumpere producția întreagă, capătă asupra acesteia și dreptul de a o controla.

Deasemenea industria zahărului diferă de celelalte industrii și din cauza condițiunilor de fabricație; în adevăr, aceasta durând, în medie, 100 zile pe an, contabilitatea unei astfel de fabrici trebuie astfel condusă ca, în timpul fabricației, să mânuiască conturile prilejuite de aceasta, iar în restul anului să se servească de conturile necesare operațiunilor de întreținerea instalațiunilor și desfacerea produselor.

Privitor la salarii, deasemenea trebue făcută, cu multă grije, demarcațiunea între acele primite de personalul technic permanent și acele ale muncitorilor necalificați, angajați temporar, între acele ale agenților întrebuințați la recepționarea sfeclei și între ale funcționarilor permanenți ai fabricei, necesari la conducerea lucrărilor de ordin administrativ și comercial.

Elementele prețului de cost ai zahărului sunt următoarele:

1. Costul sfeclei, împreună cu toate cheltuelile necesare cu contractarea, inspectarea, receptionarea și transportul ei.
2. Cheltuelile de fabricație.
3. Cheltuelile de întreținere a instalațiunilor.
4. Cheltuelile generale.
5. Amortizările.
6. Dobânzile.

Vom cerceta pe fiecare din punctele enumerate:

1. Costul sfeclei se compune din :

Valoarea sfeclei, potrivit contractelor încheiate, cheltuelile de contractare, spezele de transport ale funcționarilor însărcinați cu contractarea sfeclei, indemnizațiile de deplasare, salariile lor, spezele necesitate pentru inspecția culturilor. Cheltuelile de recepționare în stațiuni și fabrică; diurnele personalului angajat provizoriu în acest scop, încărcarea vagoanelor în gări, valoarea scrisorilor de trăsură.

Costul transportului pe calea ferată și plata oamenilor cari însoțesc sau supraveghează transporturile, cheltuelile de descărcare a vagoanelor la destinație. Imprismarea sfeclei și căratul ei la canale.

Reparațiile basculelor, a uneltelor și mașinilor agricole. Amortismentul acestor mașini și unelte, precum și a mobilierului destinat recepției sfeclei în stațiuni.

Bonificările la sămânță, acordate cultivatorilor.

Bonificările în zahăr și borhot, cuvenite cultivatorilor. Tainurile de zahăr acordate personalului provizoriu. Cotizațiile la Casa Asigurărilor Sociale pentru personalul provizoriu.

2. Cheltuelile de fabricație se compun din :

Inlocuiri de piese de mașini uzate, cuțite de tăiat sfecla. Combustibilul (cărbuni, păcură, cocs). Piatra de var împreună cu cheltuelile ei de transport.

Materiile necesare fabricațiunei, blanchit, acid sulfuric, materii chimice, uleiuri, etc.

Pânze pentru filtre, curele, ambalaje, saci, cartoane, lăzi de diverse mărimi, cuie, hârtie pentru ambalaj, etc.

Salariile de fabricație ale muncitorilor necalificați, întrebuințați pentru timpul când fabrica funcționează, precum și ale personalului technic permanent, pe aceiași perioadă de timp, tainurile de zahăr, lemne de foc, chirii.

Cotizațiile acestor angajați la Casa Asigurărilor Sociale, partea patronului, pentru invaliditate și pensiuni.

3. Cheltuelile de întreținere se compun din :

Intreținerea clădirilor fabricei și clădirilor anexe, întreținerea mașinilor și instalațiunilor, întreținerea liniei de garaj și a materialului rulant, întreținerea automobilelor, camioanelor și animalelor, întreținerea mașinilor și uneltelor agricole, salariile personalului întrebuințat, după încetarea fabricației, la revizuirea și întreținerea aparatului de fabricație.

4. Cheltuelile generale sunt :

Incălzitul și iluminatul birourilor, salariilor personalului administrativ și a celui technic, în afara campaniei de lucru, indemnizațiile în natură, acordate acestui personal, cheltuelile de călătorie ale membrilor din Consiliul de Administrație, în interes de serviciu.

Cotizațiile patronului la Casa Asigurărilor Sociale, pentru invaliditate și pensiuni, taxele asupra energiei, impozitele industriale și taxele comunale.

5. Amortizările se calculează asupra valorii clădirilor, mașinilor, instalațiunilor, mobilierului, liniei de garaj, materialului rulant, asupra vehiculelor.

6. In calculul prețului de cost mai intră și dobânzile pe cari fabricile le plătesc băncilor, sau altor instituțiuni de credit pentru capitalurile împrumutate. Imprumuturile pe termene mai lungi, fabricile le contractează la Societatea Națională de Credit Industrial. Rambursarea împrumuturilor la această societate, se face prin anuități.

Este de remarcat că, în industria zăhărului, stabilirea prețului de cost nu formează, ca în alte industrii, preocuparea de căpetenie a fabricantului, deoarece, mulțumită cartelului zăhărului, prețul de vânzare este mai dinainte fixat.

Grija fabricantului este îndreptată în direcțiunea realizării economiilor maxime. atât la materiale, cât și la salariile lucrătorilor și personalului.

Această tendință, de a realiza economii la materia primă, și anume la sfeclă, dă naștere, în fiecare an, la interminabile târgueli între Sindicatul cultivatorilor de sfeclă și al fabricanților, când se fixează prețul anual al sfeclei. Ciuntirea prețului sfeclei este o operațiune mai anevoioasă, din cauză că cultivatorii sunt organizați și sprijiniți și de forurile oficiale.

Apoi dacă agricultorul nu găsește convenință la preț, refuză să mai cultive această plantă, având putința să facă alte culturi mai rentabile.

Nu tot asemenea stă cazul cu salariatul lucrător sau funcționar, care nu are situațiunea avantajoasă a cultivatorului, și apare astfel slab în fața patronului, care-l tratează în consecință.

Dr. CHRISTEA MARCOV
Profesor

Inviorarea economică

E poate pentru prima dată, dela deslănțuirea crizei, când putem constata cu bucurie semne de vădită inviorare în viața noastră economică. Paroxismul crizei pare că a fost trecut în țară la noi și ne îndreptăm din nou către o viață de stabilitate economică și de progres.

Ce a contribuit la această stare de înviorare?

1. *Anul agricol.* In recolta de păioase am avut putem spune un an agricol bun. O producție satisfăcătoare cantitativ și calitativ. Prețul cerealelor ținânduse destul de ridicat, a făcut ca agricultura în acest an să nu mai fie deficitară. Deci o activitate în viața comercială. Porumbul care a suferit prin multe locuri de căldurile din lunile Iulie și August, în urma ploilor ultime, s'a mai îndreptat pe alocurea. Nu vom avea însă o producție normală.

2. *Exportul.* In urma recoltei abundente, exportul cerealelor a devenit și el destul de activ, și alăturat ezportului celorlante produse (petrol, lemne și animale) ne-a dat o balanță comercială destul de activă.

3. *Bugetul.* S'a resimțit din cauza recoltei bune și a exportului activ precum și prin reluarea oarecum mai normală a afacerilor comerciale și de credit. Incasările efectuându-se conform prevederilor bugetare, desigur că au produs un buget echilibrat.

Odată cu reluarea operațiunilor de credit pe lângă veniturile creiate indirect statului, depunerile au început și ele timid să se îndrepte către institutele de credit, cu toate că pentru asigurarea creanței nu s'a putut face nimic.

4. *Bursa* deasemene și-a recăpătat aspectul normal, cu tendință vădită de însuflețire și cu urcarea la rente, dovadă că trăim o viață de stat liniștită.

5. *Ordinea internă* care nu a fost turburată în ultimii ani a contribuit deasemenea la buna stare de lucrări și putem astăzi constata spre bucuria noastră a tuturor că am intrat parcă pe un făgaș normal, că trăim iarăși vremuri de liniște, de muncă, de ordine și de propietate economică.

Dacă și situația externă se va înbunătăți, desigur că vom merge din ce în ce uai bine.

V. N. Mateescu
Călărași

Regimul legal al restituirii impozitelor rău încasate

Inainte de a trata în fond subiectul ce prezentăm, subiect nu din cele mai plăcute, însă cu numeroase repercursiuni pentru marea masă a contribuabililor — mai cu seamă comercianți, industriași și liber profesioniști — vom face o incursiune prin cele 3 legi principale, oprindu-ne asupra articolelor a căror dispoziții ating chestiunea ce ne interesează, precum și unele ordine instructive date în acest scop.

Dispozițiunile legei contabilității publice din 1929

Art. 118 prevede următoarele: „Lichidarea drepturilor dobândite pentru restituiri de sume rău încasate se va face pe baza recipisei sub care s'a încasat la tezaur suma ce urmează a se restitui, indicându-se venitul bugetar la care a fost imputată. Restituirea sumelor rău încasate se va face dintr'un articol special prevăzut în bugetul de cheltueli al fiecărei administrațiuni".

In adevăr, consultând bugetul de cheltueli pe exerc. 1937/38, constatăm că sub art. 42 s'a prevăzut suma de Lei 3.000.000, drept restituiri de sume rău încasate, constatate în cursul exerc. 1937/38, în afară de 10 milioane prevăzute sub art. 75 pentru vămi.

Art. 11 privitor la prescripții dispune: „Sunt prescrise și cu desăvârșire stinse în folosul Statului, toate creanțele pentru plata cărora s'au prevăzut credite în buget, dar a căror plată a rămas nereclamantă timp de 3 ani socotiți dela închiderea anului în care a luat naștere dreptul de plată, în afară de cazuri de forță majoră vădită, când acest termen de prescripție va fi de 5 ani.

Resturile de sume rău încasate sau rău perceput și nereclamate se prescriu și ele după aceleași norme prevăzute mai sus, iar termenul de prescripție decurge *dela data efectivă când suma s'a făcut venit la tezaur*".

Din art. 142 extragem alin. 1 care sună astfel: „Dispozițiunile articolului precedent nu vor fi aplicabile în cazul când din vina administrațiilor sau din cauza judecăților, creanțele nu s'au odonanțat sau plata lor nu s'a efectuat la termenele cuvenite".

Dispoziții ale legii contribuțiunilor directe

Art. 27 alin. 2 de sub b. prevede: „Inscrierea impozitului se va face în roluri speciale unde se va nota și încasarea prealabilă

a impozitului. In cazul când s'a încasat mai mult se va face compensațiune în anii următori sau cu alt impozit conform art. 123. Dacă această compensare nu se poate face se va restitui diferența".

Art. 123 dispune astfel: „Sumele constatate și inscrise în roluri ca impozite sau amenzi și rămase definitive, conform dispozițiunilor legii de față, constituesc creanțe executorii în folosul Statului, cari... nu pot fi reduse sau desființate prin nici o hotărâre judecătorească în alt mod decât cel prevăzut în această lege.

Ele sunt executorii cu titlu provizoriu chiar și mai inainte de a rămâne definitive; îndată ce sunt constatate în modul prevăzut prin lege, apelurile și recursurîle nefiind suspensive de executare.

Rămâne a se face compensațiune sau restituire dacă debitul e micșorat sau a se percepe diferența dacă este mărit".

Art. 124 referitor la modalitatea încasării impozitelor prevede în ultimul său aliniat; „Se va face compensație sau restituire, potrivit art. 123 din legea pentru unificarea contribuțiunilor directe dacă impunerea pe anul în curs e mai mică și se va percepe diferența dacă este mai mare".

Dispozițiunile legii timbrului și impozitului pe acte și fapte juridice

Art. 51 referitor la restituirea taxelor de timbru și impozitelor prevede: „Taxele de timbru percepute nu se restituesc, cu excepțarea cazului prevăzut de art. 47 și 108. Se restitue, la cerere, de Ministerul Finanțelor, *impoziteie proporționale*, însă numai cele prevăzute prin viză:

§ 1. Cele percepute de două ori;

§ 2. Cele percepute din eroare de calcul;

§ 3. Cele percepute printr'o greșită interpretare a legii;

§ 4. Când o ordonanță de adjudecare s'a casat;

§ 5. Când actul juridic fiind în categoria acelora supuse la impozitele proporționale cari se percep exclusiv prin viză, nu s'a executat din cauză că justiția a refuzat să-l consfințească. *Impozitul nu se va restitui însă, chiar când justiția a refuzat* consfințirea, dacă actul a primit un început de executare".

Excepțiunea prevăzută de art. 47 arată că atunci când o instanță refuză să legalizeze sau să îndeplinească o formalitate cerută de părți în baza unor acte insuficient timbrate sau presupuse ca fiind insuficiente timbrate, încheerea acestei instanțe se poate ataca cu apel. Incheerea dată fiind executorie, s'a dat dreptul

instanţei de apel să ordone restituirea impozitului perceput în plus în caz de admitere a apelului, hotărârea instanţei fiind executorie în contra Ministerului.

Cea prevăzută de art. 108 arată că taxele de timbru nu se restitue, însă preschimbarea hârtiei timbrate este obligatorie dacă nu este folosită.

Atragem binevoitoarea atenţiune a cititorului nostru, asupra termenului prevăzut de această lege în materie de restituiri a taxelor percepute pe baza legii timbrului, prevăzute în art. 51 citat, sub §-rafele următoare 6—10 pe care din lipsă de spaţiu nu le-am mai reprodus. (termenele variază intre 1 2 luni şi într'un caz 6 luni).

Art. 52 *„In materie de restituiri de taxe sau impozite, părţile nu se vor putea adresa justiţiei decât după ce vor fi reclamat restituirea organelor fiscale.*

Cererile de restituire se adresează, *sub pedeapsă de decădere*, în termenele de mai sus, Ministerului de Finanţe sau Administraţiei Financiare în resortul căreia s'a făcut plata.

Dacă partea nu este mulţumită cu soluţionarea dată sau dacă autorităţile de mai sus nu se pronunţă în termen de 2 luni dela înregistarea cererii, partea este în drept a se adresa justiţiei.

Litigiile se vor judeca după valoare lor' adică după suma a cărei restituire se cere, oricare ar fi suma totală încasată în prima sau ultima instanţă, conform principiilor generale de competinţă, de către judecătorii sau tribunalul de reşedinţă al judeţului în resortul căruia s'a făcut plata".

Dispoziţiuni instructive pe cale administrativă.

a). Ordinul No. 68.622 din 28 Iunie 1923 dat de către M. F. Dir. Contrib. Directe, referitor la formalităţile ce trebuesc efectuate pentru restituirea impozitelor rău încasate, are următorul cuprins redat în rezumat.

1. Ori ce restituire nu se poate face decât pe baza unei chitanţe sau recipise, pe care solicitatorul va publica pierderea ei în M. Oficial depunând exemplarul însoţit de copia respectivă din chitanţă sau recipisă ce se vor înainta Ministerului.

Se admite o singură excepţie, când se poate admite restituirea fără a se prezenta recipisa şi anume atunci, când încasarea s'a făcut în mod colectiv, sau că impozitul s'a achitat de către o autoritate publică.

2. Pentru ori ce restituire se va lua notă de către Ad-ția Financiară cotorul chitanței sau recipisei, iar în dosul acestora se va nota pe fonduri sumele încasate, numărul recipisei sub care s'au făcut venit la tezaur și articolul bugetar.

b) Ordinul No. 237.941/1935 al Direcțiunei Contab. a Statului din M. F., în vederea simplificării lucrărilor privind restituirea dispune:

1. La primirea cererii prin care se solicită restituirea se va cere anexarea chitanței sau recipisei respective care face dovada că suma în chestiune a fost vărsată.

2. Dacă este vorba de o sumă încasată de două ori, *se va preciza motivul încasării pentru a 2-a oră și în baza cărei considerațiuni legale urmează ca operațiunea de restituire* să aibe loc.

3. In cazul unei sume încasată fn plus, se va preciza motivul încasări sumei în întregime și motivul care a dat naștere la dreptul de restituire a diferenței.

4. Pentru sumele ce ulterior se constată a fi încasate fără cauze juridice (amenzi, imputații etc.) se va justifica faptul că au intervenit grațieri pentru descărcarea lipsurilor imputate. Toate actele vor fi înaintate pe lângă un raport detailat întocmit, în câte 3 exemplare de către Ad-ția de Incasări respectivă.

c) Recentul ordin No. 61.211 din 24.V.1937 dat de către Direcțiunea Contrib. Directe din M. F. dă următoarele instrucțiuni potrivit dispozițiunilor primite dela Inalta Curte ae Conturi.

1. Ori ce restituire urmează a se face numai pe baza recipisei sub care s'a vărsat la tezaur suma vizată pentru restituire, sau pe bază de chitanță vizată pe verso de Ad-ția de Incasări emitentă, pe care solicitatorul este obligat a o prezenta.

2. In raportul de intervenire pentru restituire se va menționa că s'a luat notă pe talonul recipisei, indicându-se și faptul că suma nu s'a prescris potrivit art. 141 din L.C.P.

3. Se va specifica în raport modul în care s'a făcut plata (cu bonuri de impozite, cu titluri de rentă sau prin compensare cu creanțe contra Statului).

4. Dacă sunt mai multe chitanțe sau recipise, vor fi imborderate cu arătarea în coloană aparte suma ce se restitue din fiecare. Borderourile se vor întăcmi în 2 exemplare.

5. Se vor anexa copii certificate de pe recipisele sau chitanțele din care urmează să se restitue numai o parte. Acestea trebuesc vizate pentru restituire spre a fi înapoiate titularilor. Copiile

în 2 exemplare se vor înainta pe lângă originalele chitanțelor sau recepiselor cn raport întocmit în 3 exemplare.

Iată dar criteriile legale ce reglementează astăzi restituirile impozitelor rău încasate.

Așa fiind, sfătuim pe cititorii noștri *ca să păstreze ori ce chitanță sau recepisă*, singurele documente justificative a plății impozitelor, fără a mai îi conduși de ideia că dacă nu au chitanță, plata poate îi justificată și cu cotorul deținut de către autoritatea fiscală. In cazul restituirilor observăm că fără prezentarea efectivă a acestora, altă justificare nu există decât publicarea pierderii actului chitanță sau recepisă în M. Of. Dar tot aci este locul să arătăm, că ori de câte ori un contribuabil este sigur asupra faptului că a făcut eronat o plată de două ori, că are supra plăți necompensabile și în fine ori ce plusuri peste debitele datorate fiscului, trebue *să depună imediat o cerere scrisă către fisc, prin percepția respectivă sau direct Ad-ției de Incasări, pe lângă care să anexeze chitanțele în cauză, cerând număr de înregistrare a cererii pe o notă prevăzută și cu sigiliul acelei autorități.*

Cunoscând acum regimul legal al acestor restituiri, putem să spunem că el nu poate scăpa criticei, pe care o vom face în cele ce urmează.

Statul este acela care face toate încasările de impozite prin organele, în baza legilor sale și în numele său, deci el are obligația restituirii tuturor sumelor restituibile, indiferent că acestea au intrat sau nu direct în patrimoniul său satisfăcându-i nevoile, sau că ele au fost încasate cu o destinație specială prevăzută expres de legea în baza căreia s'au încasat (L. C. D. adiționale, drumuri, fond sanitar și agricol).

Statul nu trebue să apară un profitor al unor medode puțin practice și uneori uzurpatoare, menținute parcă într'adins în acest scop, sau beneficiarul intenționat al unor contribuabili analfabeți și mai cu seamă a multor contribuabili cari nu cunosc calea restituirilor — nepractică cum e — ca dealtfel nici dispoziția legală a prescripției.

Statul trebue se deie în această materie primul exemplu de cinste, demnitate și echitate, el având calea dreaptă, legală și normală a impunerilor necesare realizării veniturilor; veniturile accidentale însă, ca cele provenite din impozite rău încasate sau plătite în plus peste cele datorate, *n'au o bază legală și nu trebuesc reținute prin uzurpațiune.*

Să se înțeleagă odată pentru totdeauna, că nu prin măsuri confuze, incomplecte și nepractice se pot aduce marile servicii de care Statul are nevoie și că aceste nevoi ale sale nu sunt numai de ordin material.

Condițiunile legale de restituire și imperfecțiunea unui control eficace

Pentru ca un plus de impozit solvit, o sumă rău incasată sau alta rău percepută să poată fi legat restituită, ar trebui să îndeplinească cam următoarele condițiuni.

In cazul plusurilor plătite potrivit art. 27, 123 și 124 din l. c. d. și necompesabile din lipsă de debite, să se constate că;

1. In realitate există plusuri inscrise în partida de rol a contribuabilului, după ce mai înainte organul respectiv de control a verificat toate creditările operate în baza plăților sale efective, adică a verificat poziție cu poziție pe bază de chitanțe prezentate sau fie și numai cotorul acestora, descărcările încasărilor operate în rol pe întreg exerc. anului respectiv;

2. debitele asupra cărora s'au făcut plățile de unde rezultă plusuri restituibile sunt de fapt definitive, deci ne expuse unor modificări viitoare de adaus sau scădere;

3. dela data ultimei încasări făcute (nu venit la tezaur, operațiune ce se face numai cu ocazia vârsării sumelor încasate de către preceptor către Ad-ția de Incasări, de regulă lunar pentru cele rurale) contra chitanță legal emisă de către perceptor asupra aceluiași debit, *n'au trecut efectiv 3 ani până* în momentul depunerii cererei de restituire, când acest drept ar fi prescris potrivit art. 141 din L. C. D.

4. ori de câte ori se procedează la restituirea unor plusuri de impozite constatate și rezultate din partida de debite în roluri, trebue să se ia notă în rol despre aceasta atât cu ocazia intervenției făcute în urma cererii depuse cât și cu ocazia achitării efective prin ordonanțare a acestor drepturi.

In ceia ce priveste imperfecțiunea controlului, aceasta rezultă din faptul că obligațiunile impuse prin ordinele instructive în vigoare, sunt insuficiente și uneori vexatorii. Să ne explicăm:

1. Rar se vor găsi chitanțe unice din care să rezulte exact plusul solvit pentru Stat (acestea sunt frecvente în cazurile impozitelor solvite de două ori sau rău plătite ca alte impozite, decât impozite directe).

2. Prezentarea recepisei cerută de art. 118 din L. C. D. este mai ales astăzi, o imposibilitate; noul sistem scriptic introdus deja dela 1 Aprilie 1936, (în vigoare a introdus elibererea numai a chitanțelor tip pentru orice plată individuală făcută către Stat, indiferent că plata se face la ghișeele percepțiilor sau la cele ale administrațiilor de încasări. Recepise nominale nu se mai emit decât pentru plăți colective făcute Statului de către percepții și nominale făcute atât de către acestea, cât și particulari către Casele Speciale și Regiile Autonome.

3. Simpla certificare sau prenotare de către administrația de încasări pe talonul recepisei și a chitanței respective despre efectuarea sau în vederea restituirei, nu face altceva decât să confirme o stare de fapt; încasarea efectivă la Stat a valoarei actului chitanță. Fără o certificare din partea percepției de circ. sau agenție respectivă, după consuitarea poziției contribuabilului din rol, nu se poate da o certificare sigură asupra existenței de fapt a plusului solicitat în restituire și fără o prenotare a ordonanțării plusului, ca și a demersurilor făcute în acest scop, nu se poate împiedica prompt un abuz sau o tentație către o eventuală dublă restituire, restituirea unui plus inexistent sau restituirea unui plus asupra unui debit încă nedefinitiv.

Vom da un singur exemplu, fiindcă asemenea cazuri se pot ivi mai ales în cazurile plusurilor restituibile potrivit art. 27, 123 și 124 din L. C. D., contribuabilul X achită un debit de 25.000 lei în cursul exerc. cu 5 chitanțe a câte 5.000 lei. In apel debitul i se reduce la 20.000 lei (este vorba numai de partea Statului) încă în decursul aceluiași exercițiu și astfel poziția sa la închiderea exerc. se soldează cu un plus de 5.000. Contribuabilul renunțând la activitate sau activând în altă localitate, nu mai are posibilitate de compensare și deci cere restituirea plusului solvit pe baza unei chitanțe din cele 5. Ad-ția de Incasări respectivă, notează pe talonul (cotorul) recepisei și chitanței respective restituirea solicitată și aceasta se ordonanțează chiar în exerc. următor.

Peste câtva timp observă fie organul fiscal local (care nu a avut posibilitatea să descarce plusul lichidat prin restituire, el neavând nici o cunoștință oficială despre aceasta) fie contribuabilul, că plusul există din nou în rol și solicită (încearcă omul că poate!) restituirea în baza unei alte chitanțe, care se certifică de către Ad-ție (fiindcă n'are evidență că același plus deja s'a lichidat) și se prenotează în taloanele recepisei și chitanței

respective (altele decât cele deja prenotate) după care se face reordonanțarea în urma raportului că suma rezultă din plus de impozit ristituibil contribuabilului solicitator, etc. etc. până ce dacă este destul de dibaciu, în 3 ani să'și reîncaseze impoziutl solvit în întregime. Acesta desigur că nu se prea întâmplă în practică, totuși se recunoaște chiar de Minister că au fost cazuri când același plus a servit și la ristituire dar și la compensare, datorită faptului că evidența unor asemenea ristituiri și compensări lipsește.

4. Prin faptul că oficial se cere prezentarea acestor chitanțe de către contribuabilul solicitator de restituiri, acte cari constituesc singurele documente legal opozabile fiscului în materie de plăți de impozite, se urmărește desigur. ca acesta să renunțe definitiv la deținerea lor — sau să se prenoteze pe ele operațiunea restituirii — spre a-l pune în situația de a nu se mai folosi de ele în acest scop. Insă prezentarea numai a unei chitanțe sau a ultimelor eliberate, de egală sau aproximativ egală valoare cu restituirea solicitată, n'ar putea fi verificate de perceptor (deci cu atât mai puțin de către Ad-ție) că valoarea lor depășește în adevăr un debit definitiv și că de fapt chitanțele prezentate, sunt cele ultime emise pentru încasări peste debitul datorat, sau că ele sunt altele emise mai dinainte rcprezentând plăți din debitul datorat.

Restituirea plusurilor se face numai parțial.

Stând de vorbă cu unii funcționari vechi ai fiscului și desigur într'o regiune nu prea importantă, aceștia mi-au declarat că nu'și amintesc de vre-un caz de restituire integrală (Stat, adiționale și drumuri din solviri făcute în baza l. c. d.). In ce ne privește, noi nu cunoaștem nici o dispoziție legală sau vre-un ordin instructiv care să se ocupe și de modul de restituire, sau să reglementeze într'un fel sau altul și restituirea plusurilor solvite — cu sau fără voe — în contul adiționalelor sau drumuri (plus cele două fonduri mai noui).

Se vor solicita instituțiunilor respective spun ordinele instructive în vigoare.

Să vedem deci ce va trebui să facă contribuabilul X care are următoarele sume achitate în plus peste un debit definitiv și necompensabile din lipsă de noui debite:

	Stat	Adiț.	Drumuri	Acț. San.	Fond. Agric.	Total
Lei	5000	4.500	2.500	1.500	500	14.000

Pentru Lei 5.000 partea Statului va prezenta chitanțele de egală valoare Stat, pe lângă cererea de restituire timbrată legal.

In schimb ce va prezenta celorlalte instituțiuni beneficiare a sumelor respective? Instrucțiunile nu amintesc despre asemenea dovezi ca și când de acestea nici n'ar fi nevoie. Apoi câte și cari sunt acestea, contrib. de unde să le știe și cunoască (regretăm dar nici noi nu le cunoaștem). Câte instituții și care anume au primit sumele în cauză și cât anume fiecare? Iată întrebări cărora trebue să li se răspundă cu acte oficiale doveditoare.

Așa fiind, se va convinge și contribuabilul ca și noi, că este nevoie de o altă cerere către Ad-ție prin care să solicite a i se arăta numele instituțiunilor respective și suma ce are de cerut dela fiecare în parte. Dar Ad-ția de încasări ce va face în cazul unei asemenea cereri? Va da desigur un certificat cu arătarea instituțiunilor și sumelor respective și cum un certificat nu este suficient decât spre a-l prezenta uneia din acestea, va elibera câte unui pentru fiecare în parte. Să înșirăm acum nominal aceste instituțiuni cu arătarea sumelor de restituit de către fiecare.

INSTITUȚII	Județ	Com.	Cam. Prof.	M.L.P	Acț. San.	Fond agr.	Total
a) Adiț.	2000	1800	700				4500
b) Drum	1000	1200		300			2500
c) Fonduri . . .					1500	500	2000
d) Total	3000	3000	700	300	1500	500	9000

Obținând deci primul certificat, contrib. va face câte o cerere spre a i se elibera pentru fiecare instituție câte un certificat aparte, deci 6 cereri noui pentru alte 6 certificate, pe care apoi le va inainta pe lângă câte o nouă cerere, către instituțiunea respectivă spre a i se restitui plusul în cauză.

Ei bine, o atâta răbdare .. nu crede oare nimeni că este prea mult pentru un contribuabil în tot cazul zelos față de fisc?

CONSTANTIN IGRIȘAN

Citiți și răspândiți „Revista de Comerț și Contabilitate" apreciată mult și în străinătate.

Chestiuni fiscale

In practica meseriei noastre, întâlnim multe probleme, pe cari chiar dacă ni le-a pus cineva în școală, fiecă ne-am mulțumit să copiem rezultatul după alții, fiecă nu le-am rezolvat deloc, deși atât de ușoare în realitate, mulți le rezolvă greșit.

Chestiunea pe care o pun aci, am pus-o la mai mulți colegi și nici unul n-a rezolvat-o exact.

Iată despre ce este vorba:

Editurile de cărți didactice trebuie să plătească Casei Corpului Didactic 5% taxă din valoarea cărții, exclus taxa. Și ca să fiu mai explicat, adaog că în prețul de vânzare al cărții de 100 lei, se coprinde și taxa Corpului Didactic.

Cer deci să mi se spună exact, care e coeficientul datorat Casei Corpului Didactic, la o carte al cărei preț de vânzare e 100 lei, în care bine înțeles e cuprinsă și taxa respectivă.

Câțiva colegi mi-au răspuns că e foarte simplu că dacă e 5%, apoi la 100 lei taxa e 5 lei.

Le-am cerut să nu se grăbească, să raționeze și să facă o probă ca să se convingă că nu-i așa. Ei bine, acelaș răspuns am obținut, că la 100 lei preț de vânzare, Casei Corpului Didactic i se cuvine 5 lei.

Sunt sigur că dacă li s-ar fi pus această problemă la un concurs, toți ar fi căzut cu succes.

Ca să le dovedesc că sunt greșiți, le spun: dar la o carte care marchează prețul 63 lei, cât reprezintă taxa Corpului Didactic? Aci mi-au răspuns exact, că 60 lei e prețul cărții, iar 3 lei e taxa Corpului Didactic. Și atunci, dacă ai înmulți 63 cu 5, adică prețul de vânzare cu 5, tot 3 lei ne-ar da? Nu, ci 3,15 lei. Deci nu e 5% din prețul de vânzare, și atunci cum raționezi ca să afli coeficientul exact? Nici un răspuns.

A trebuit să le spun eu care e formula cea mai simplă. E prin regula de trei și zicem:

Dacă la 105 lei taxa Corpului Didactic e 5 lei
dar la 100 lei cât va fi?

$$\text{Deci } \frac{100 \times 5}{105} = 4{,}76\%.$$

Așa dar coeficientul exact e 4,76% din prețul de vânzare, în care e cuprinsă și taxa și nici decum 5%.

Fiscul singur face excepție la calcularea impozitului asupra cifrei de afaceri, socotind impozitul la impozit și atunci nu mai e 6% ci e 6,36%, deoarece fiscul aplică 6% la totalul facturii, inclusiv impozitul pe cifra afacerilor.

Cât vom socoti deci impozitul de 18% în care intră și impozitul la impozit?

Răspunsul $18 + \frac{18 \times 18}{100} = 21{,}25\%$

Deci impozitul pe lux și cifra afacerilor nu mai este 18%, ci 21,24%.

Să facem o probă:

Am vândut o blană în valoare de 20.000 lei

Impozitul pe cifra afacerilor 4.248 „

Total 24.248 lei

Când vărsăm impozitul la Ad-ția Financiară, controlul se face astfel:

$$\frac{20.000 \times 18}{100} = 3.600 + 20.000 = \frac{23.600 \times 18}{100} = 4.248$$

Proba aceasta dovedește coeficientul de 21,24% e exact.

Aplicarea impozitului pe lux și cifra de afaceri.

In numărul pe Februarie a. c., un coleg zice că n'ar fi drept să se plătească impozitul pe cifra de afaceri, decât la valoarea mărfii.

Desigur că logic, echitabil așa ar fi, să nu se plătească impozit la impozit, la transport, timbre și alte cheltuieli.

Așa cere și instrucțiunile Ministerului de Finanțe publicate în Universul Nr. 47 de Duminică 19 Febr. 1933, după care reproducem întocmai:

„Impozitul de lux și cifra de afaceri se aplică desigur valorii „de facturare a mărfurilor inclusiv ambalajul și taxele de consu- „mațiune.

„Ca atare, bonificările, scontul de cassă și rabaturile făcute „chiar în corpul facturei, se scad dela plata impozitului pe cifra „de afaceri.

„Cheltuelile de transport, (frachtul C. F. R. etc.), timbrele și „impozitele pe cifra de afaceri trecute distinct în factură, se scad „dela plata impozitului pe cifra de afaceri.“

Dar cum de multă vreme s'a introdus sistemul ca pe fiecare zi să se introducă noui sarcini și noui urcări de taxe și impozite, ne mai putându-se cunoaște limita la care o să se oprească fiscalitatea, cu Circulara Ministerului de Finanțe, Serv. Cifra de Afaceri Nr. 89796 din 25 Iunie 1935, s'a anulat dispoziția de mai sus pretinzându-se plata impozitului pe cifra de afaceri și asupra impozitului însuși cât și asupra taxelor de transport, timbru, etc., adică la totalul facturii în care e inclus impozitul și toate angaralele, se aplică impozitul cifrei afacerilor.

Acest procedeu este nedrept și unele instanțe de judecată au dat dreptate industriașilor pe această chestiune.

I. TĂCUTU
Șef contabil al ziarului Universul

UZINELE METALURGICE UNITE
„TITAN, NADRAG, CALAN"
S. A. R.

Tablă neagră, galvanizată, decapată, dublu decapată, cu rezistență, **albă,** plumbuită, **ondulată.**
Fier cerc, comercial, beton profilat.
Fier cerc laminat la rece.
Cazane și **radiatoare** „Calan" pentru încălziri centrale.
Băi de fontă emailată „Record".
Articole sanitare negre și emailate.
Tuburi și **accesorii** de fontă pentru canalizare.
Tucerie comercială.
Mașini de **gătit** și **sobe** „Vesta".

Articole noui:

Cilindrii din fontă dură pentru laminat tablă.
Mese și **capace** de **recoacere** din oțel rezistente la temperaturi înalte.
Cărămizi și **pământ refractar.**

COLEGI, Citiți și răspândiți
„Revista Generală de Comerț și Contabilitate"

Sugestii pentru raționalizarea contabilității

In mod curent noțiunea de rațională se leagă la noi de aceia a muncii mecanice sau manuale. S'ar părea curios să se vorbească de ex. despre rațională contabilității în alt sens decât acela al mecanizării unora din operațiunile ce se execută de obicei fără ajutorul mașinilor. Astfel introducerea mașinilor de calculat sau de contabilizat în birouri, se consideră drept rațională sau măcar drept un pas făcut în această direcție.

Mecanizarea parțială sau chiar integrală este cu toate acestea departe de a însemna rațională. Mai mult, nici porționarea lucrului în birouri, adică stabilirea unui pensum nu este în adevăratul spirit al rațională, deși trebue să recunoaștem că această porționare se practică foarte mult în țările occidentale.

Spiritul rațională

In interesul discuției cred că ar fi util să spunem câteva cuvinte despre rațională, lucruri dealtfel destul de cunoscute colegilor noștri, dar a căror reamintire va folosi totuș înțelegerei sugestiilor ce ne vom permite a face.

S'a spus între multe alte lucruri bune și aceia că rațională constă de fapt dintr'un spirit nou, dintr'o mentalitate nouă.

Aceasta este, cred, cea mai cuprinzătoare detiniție a acestei noui discipline.

Modul în care a luat naștere acest epocal curent de idei, al cărui precursor este Taylor, o dovedește cu prisosință.

Nu va fi de prisos să spunem deci câteva cuvinte despre om, despre pregătirea sa profesională și despre situația sa în întreprinderea în care lucra, pentru o mai bună înțelegere a operei sale.

Iată ce aflăm în cceastă privință din propriile sale relatări:

Din cauza unei schimbări în situația materială a familiei, Taylor fu obligat să părăsească studiile universitare, pentru a-și face ucenicia de modelator și mecanic într'o fabrică de mașini. In anul 1878 fu silit, din cauza crizei să lucreze ca simplu hamal într'o fabrică. [1])

Primele observații cari l-au dus pe calea rațională au fost

1) F. W. Taylor, „Principes d'organisation scientifique" pag. 46.

făcute chiar în timpul uceniciei sale dela „Midvale Steel Co.", și au avut drept obiect manipularea uneltelor. [1])

Risipa de timp cauzată de căutarea sculelor necesare, l-au determinat să inventeze „Tabloul de scule", care trebuia dat oricărui lucrător, odată cu fișa de instrucțiuni pentru lucrarea ce avea de executat.

Să ne oprim la acest exemplu, pentru a-i adânci înțelesul, deoarece el este concludent pentru redarea spiritului raționalizării.

Observațiuni asupra risipei de timp s'au mai făcut și înaintea lui Taylor, pentrucă risipa sub toate aspectele ei este atât de evidentă încât poate fi observată fără nici o greutate. Lupta contra risipei s'a dus totdeauna cu cele mai variate mijloace.

Taylor putea să continue această luptă în acelaș spirit, înovând doar în materie de formă, adică redactând apeluri mai patetice. pentru a îndemna la mai multă vrednicie, sau acordând recompense pentru cei ce dintr'un sentiment oarecare ar fi convenit să lucreze cu mai multă ardoare. Dar el n'a făcut-o. A studiat pricinile răului și l-a soluționat prin mijloace raționale. El a spus: „Să punem la dispoziția lucrătorului toate sculele necesare, dându-i putința să-și facă datoria și să-și primească prima de încurajare pentru pensumul îndeplinit". Cu alte cuvinte, atât prin fișa de instrucțiuni cât și prin tabloul de scule, el a preparat munca lucrătorului pentru întreaga zi, eliminând astfel cauzele alergăturei, fără rost și costisitoare, prin fabrică.

A procedat logic, căci a înțeles că răul are o cauză — reaua organizare a distribuției sculelor — și a combătut acest rău de la rădăcină, înlăturând cauza, nu împiedicându-se de efecte.

In acel timp, ucenic fiind deci, s'a născut în mintea lui Taylor ideia preparării lucrului, — actual „Planning", — care este de fapt primul și cel mai inportant pas spre raționalizare.

Toate celelalte condițiuni obiective ca: forma și eficacitatea uneltelor, diviziunea muncii, selecționarea conducătorilor, pensumul, cronometrarea mișcărilor, etc., cași cele subiective ca: spiritul de armonie ce trebue să domnească între factorii de producție, cooperarea, libertatea de a face propuneri, etc., au fost stabilite în acelaș spirit de înțelegere a realităților, bineînțeles privite din punctul de vedere patronal, fapt pe care Taylor îl mărturisește fără înconjur. [2])

1) M. Enslen, „Methode Taylor" pag. 8.

2) Taylor, op. citat, pag. 47. „Autorul le expiică (unei delegații de lucră-

Prin acest exemplu, am voit să scot în evidență spiritul în care a lucrat el, spirit care trebue să recunoaștem, însemna o inovație pentru vremea în care s'a produs.

O manieră cu totul nouă de a judeca împrejurările și mai ales de a le soluționa. Este primul atac organizat contra empirismului atot stăpânitor pe vremea aceia, empirism cu care dealtfel Taylor a avut de dus o luptă neîntreruptă tot timpul vieței sale, terminată destul de timpuriu. (1856—1915.)

Cum s'a risipit un prestigiu moștenit.

N'ar fi rău — cred — să spunem și câteva cuvinte despre ce a fost odată și ce este azi contabilitatea, căci noi cantabilii de astăzi, — s'o recunoaștem, — nu trăim din aportul nostru actual ci din prestigiul pe care l-am moștenit dela acei cari au practicat meseria noastră pe vremuri.

Contabilitatea, această știință a socotelilor, s'a născut din necesitățile reale ale celor ce trebuiau să țină evidența schimburilor de mărfuri și de bani.

Nu este locul să descrim după istoriografi evoluția formelor pe care această disciplină le-a înregistrat dealungul vremilor. Ceace trebue însă spus, pe scurt, este că apariția cărții lui Paciolo, [1]) în care se descrie pentru prima dată principiile contabilității duble după „metoda din Veneția" care după părerea sa „trebue să fie preferată altor metode", a produs în lumea negustorilor entusiasm. [2])

Iată de exemplu ce spune Dafforne un vestit contabil și profesor de contabilitate în acelaș timp, care a călătorit mult, a cunoscut țări străine și trebue să fi fost pe vremea sa (1636) un membru de vază al breslei: „negustorii din Țările de jos sunt, fără excepție, înamorați de această artă", adică de artă contabilă. [3]) Nu este singura mărturie a mulțumirei cu care bresla negustorilor a primit pe vremuri noua metodă de ținere a socotelilor Nu avem decât greutatea alegerei pentru a da multe alte citate de acest gen, cari abundă în „Istoria contabilității" a lui Brown. Este

---

tori nota mea) că (el) era de acum de partea direcției și că avea intenția să dea un rendement convenabil tuturor strungurilor."

1) Luca Paciolo, „Suma de Arithmetica, Geometria, Proportiones et Proportionalita, 1494.

2) Brown, „A history of acounting" Pag. 109.

3) Brown, Op. citat, pag. 153.

deasemeni în afară oricărei discuţii chestiunea utilităţii contabilităţii pentru timpul când a început să fie cunoscută şi răspândită practica ei în partidă dublă, întrucât ea s'a născut şi a fost acceptată pentrucă satisfăcea o necesitate indiscutabilă a negustorimei.

Citarea relatărei lui Dafforne, cu arătarea prestigiului de care se bucura odată contabilitatea în rândul negustorimii din Ţările de jos, am făcut-o pentru a o putea compara cu situaţia morală de azi a acestei meserii. Asupra părerei negustorimii şi a industriaşilor în general cred că nu aşi mai trebui să inzist, întrucât oricare contabil cu practică o cunoaşte destul de bine.

Greutăţile ce se pun în calea contabilului, lipsa de consideraţie de care se loveşte acesta, trebuesc puse în seama convingerei pe care şi-au făcuto patronii, că contabilitatea nu-şi justifică existenţa decât prin necesitatea statului de a controla veniturile întreprinderilor şi de a-şi putea trage cu uşurinţă impozitele şi taxele legale. Contabilii n'ar trebui deci să ignoreze că-şî datorează existenţa faptului că sunt mai mult auxiliarii indirecţi ai statului, decât ai comerţului.

Pentru a ilustra cele de mai sus îmi voiu permite să expun câteva citate repetând că şi aci am greutatea alegerei şi încă una mai mare ca de prima dată. Iată ce spune un organizator contabil belgian, despre piedicile ce le întâmpină contabilul în practica sa, adică atunci când cere să i se angajeze noui forţe de lucru sau alte cheltueli necesare bunului mers al departamentului F. Înşirând obstacolele ce se pun în calea unei bune organizări a contabilităţii, el pune între altele şi părerile ce se emit de obicei în cele două foruri inportante şi hotărâtoare din conducerea intreprinderilor.

Iată amabila apreciere a Direcţiunei: „Contabilitatea a fost întotdeauna copilul sărac al casei" iar în legătură cu Consiliul de Administraţie; „In intimitate directorul vă încredinţează că există în Consiliu mai mulţi membrii gata să considere orice cheltuială ca o pierdere şi în consecinţă ca o reducere a tantiemelor statuare." [1])

Citatele de mai sus sunt concludente pentru a caracteriza o situaţie. Ele nu sunt o noutate pentru contabili şi poate că fiecare dintre noi cunoaşte şi ar putea să citeze aprecieri ceva mai grave, auzite în decursul carierei.

---

1) I. Radermercker, „La rationalisation de nos Comptabilités" pag. 79.

Lipsurile Contabilității.

Inainte de a da sugestii pentru raționalizarea contabilității, cred că ar fi util să cădem de acord asupra chestiunei dacă contabilitatea, așa cum este practicată astăzi prezintă vr'o lacună, care se cere înlăturată, sau este poate o disciplină care funcționează perfect și atunci necesitatea raționalizării nu există.

In primul rând se va părea curios poate să se emită ideia necesității raționalizării unei arte practicată în mare majoritate de oameni cu un standard de instrucțiune foarte ridicat, care ar fi deci în măsură să înlăture ei singuri toate lipsurile constatate. Cu toate acestea necesitatea raționalizării contabilității există și ne vom convinge de acest lucru trecând foarte sumar în revistă lipsurile ei, din a căror înșirare vom vedea că imperfecțiunea acestui instrument este o gravă realitate. Și acum să stabilim care sunt aceste rele. Fără a avea pretenția de a le fixa pe toate, voi arăta pe scurt unele din ele. Prima lipsă cred că ar fi întârzierea pe care contabilitate o pune în furnizarea datelor necesare conducătorilor întreprinderii. Este în această întârziere negarea însăși a rațiunei de a fi a contabilității. S'a spus și scris despre contabilitate că ea ar fi busola întreprinderii. Găsesc că este cea mai justă caracterizare a acestei arte. Dar prin întârzierea pe care, fără pic de jenă, o punem în prezentarea bilanțului, odată pa an sau chiar lunar, noi înșine dăm cea mai drastică desminție aserțiunii că contabilitatea ar fi busola întreprinderii. Căci ce fel de busolă este aceia care dă conducătorului unei nave orientări cu întârziere de o lună? Cred că e de prisos să mai întrebăm ce poate crede întreprinzătorul despre un astfel de aparat. Dar ce explicație poate avea fatalismul cu care acceptă contabilul această situație? Cred că nu exagerez când afirm că majoritatea contabililor își imaginează că alfel nici nu ar putea să fie; o spun din experiență și această experiență este comună multor colegi.

Altă lipsă este sărăcia de preciziuni, superficialitatea analitică a conturilor, toate acestea provenite dintr'o voită distanțare a contabilului de viața întreprinderii, refuzul de a se încadra în ritmul acesteia, de a înregistra ca un film orice mișcare ce se produce în fabrică sau șantier. Contabilul acceptă, subscrie el însuși la părerea emisă de unii gestionari, că sunt locuri unde contabilitatea nu trebuie să se amestece. Această acceptare este fără îndoială cel mai tragic act de paupertate intelectuală pe care l-a primit contabilul.

Recunosc, nu este ușor să obții libertatea de a supune controlului tău toate actele și mișcările întreprinderii, căci sunt forțe active și interesate cari se opun acestui amestec.

Fără a prejudicia asupra celor ce am de zis asupra poziției contabilului în întreprindere, trebuie să afirm că acest factor nu poate fi numai cel mai bine plătit funcționar al secțiunei sale, care vede, aude și tace asupra tot ce se petrece în jurul său.

De meseria aceasta este legata într'un mod vag la noi, absolut sigur aiurea, credința că exercitarea ei este, într'o mai largă accepție a cuvântului, un fel de cenzură, Orice contabil trebuie să recunoască cinstit acest lucru.

O situație mai bună, un salar mai mare nu se justifică decât printr'o răspundere efectivă, prin voința de a-și asuma un risc, riscul necesarmente legat de meseria de controlor al gestiunilor care adesea poate, desigur, duce și la desnodăminte neplăcute. Dacă nu întrunește aceste condițiuni, dacă nu-și asumă acest rol și riscurile aferente, atunci cu ce'și poate legitima salariul pe care-l are și situația la care fără drept râvnește?

Și încă o lipsă, Și — deocamdată — ultima. Nesiguranța cifrelor furnizate de serviciul contabilității. Sunt în viața întreprinderii momente în care o gravă întrebare se pune conducătorilor: sunt cifrele pe care le dă contabilul strict exacte? Este exact prețul de cost ce ni se prezintă?

Sunt componentele sale: mâna de lucru, materialele, regia etc. controlabile? Putem conta că arătările pontatorilor sunt exacte.? Avem noi siguranța că materialele eliberate au fost întrebuințate realmente pentru scopurile indicate de cei ce au această însărcinare?

Iată o listă de plată, însumând adesea milioane, cuprinzând numele a sute de lucrători, cu indicațiunea foarte sumară a lucrărilor executate, adesea numai cu indicarea specialității. A lucrat fiecare om realmente orele indicate, sau figurează pe listă numai cu numele?

Iată, mai departe, o listă de materiale eliberate, încheiată și ea cu un total de milioane. N-a nimerit cel puțin o parte din aceste materiale înapoi în magazia furnizorului sau în alte părți? S'au văzut atâtea cazuri de acest fel!

Sunt atâtea chestiuni care chinue mintea întreprinzătorului și care aruncă o umbră de îndoială asupra exactității celor mai frumoase calcule, îndoială pe care șeful unei contabilități neraționa-

lizate nu poate cu nici un chip s'o spulbere, întemeiat pe siguranța rezultată dintr'o organizare fără cusur.

Am dat câteva din lipsurile contabilității, pe care le cred mai importante, fără a considera că n'or mai fi și altele; le cred însă pe acestea suficiente pentru a fi pus pe gânduri pe colegi și a le atrage atenția că această situație nu poate continua. Se cere o schimbare și aceasta este neapărat raționalizarea și anume raționalizarea în țeluri și metode și mai ales în spirite.

Falșul spirit al raționalizării.

Dacă am admite deci că relele de care suferă contabilitatea ar fi cele arătate mai sus, urmează că o contabilitate care poate înlătura aceste lipsuri este o contabilitate rațională? Vom proceda în acest caz la schimbările de rigoare și în ordinea în care au fost semnalate le vom înlătura.

Inchiderea bilanțului odată pe an e insuficientă?, o vom face semestrial, trimestrial, lunar și chiar săptămânal de voiți.

Conturile de patrimoniu și ale exploatării sunt insuficiente, nepermițând o analiză perfectă a averii întreprinderii? Le vom încinci, înzeci dacă voiți si dacă prin aceasta suntem raționalizați.

Ni se cere mai mult control asupra manipulării materialelor? Vom angaja încă un funcționar care va avea menirea să exercite un control în plus asupra acestei gestiuni, în așa fel ca orice întrebare chinuitoare referitoare la chestiunea justei întrebuințări a materialelor să fie cu totul exclusă.

Vom cumpăra mașini de calculat și de contabilizat, obținând randamente de muncă și economii apreciabile.

Și încă alte câteva măsuri cari se vor dovedi necesare și cu asta putem susține că fiecare contabil a raționalizat contabilitatea întreprinderii sale.

Deși cele de mai sus par la prima vedere foarte logice, totuși în spiritul lor ele sunt departe de a întruni condițiunile cerute de raționalizare.

Primul motiv ar fi acela că raționalizarea, în adevăratul ei spirit nu înseamnă mai multe conturi și mai multă mecanizare, nici o serie de ingeniozități cari ar scurta munca pe ici și pe colo, ci o acțiune gândită, lucrată după un plan, cu considerarea tuturor intereselor întreprinderii.

Al doilea motiv este acela că o reorganizare trebuie făcută de de un organizator (raţionalizator) prin aptitudine şi de meserie. sau de către contabilul întreprinderii sub directa conducere a celui calificat.

Căci trebuie să admitem că a zice contabil nu înseamnă a zice implicit şi organizaror, chiar dacă unii din rândurile noastre ar avea chemare pentru această meserie.

Adevăratul spirit al raţionalizării.

In mod natural se naşte întrebarea: cum ar proceda un raţionalizator, care este metoda sa de lucru? Iată, curiozitatea ne determină să întrebăm, de pildă, cum ar proceda el la stabilirea epocei de încheere a bilanţului, pentru a ne da seama de spiritul în care lucrează. A face bilanţ săptămânal s au zilnic, poate? Nu trebuie să ne speriem de această perspectivă. Marile magazine „Selfridge" din Londra — magazine universale, de proporţii mai mari ca cele continentale — au introdus de mult bilanţul zilnic. Teoreticienii nu sunt nici ei contra acestei idei.

Autorul unei cărţi care vorbeşte despre noile metode de contabilitate, emitea încă din 1929 ideia că: „Ţelul final, dacă nu chiar unicul ţel, este bilanţul, care mulţumită unei serii de metode poate fi încheiat zilnic, fără dificultate" [1])

Nu cred că se poate stabili o regulă fixa în materie de epoci de încheere.

In raţionalizare, ca şi în medicină, nu există o reţetă unică pentru toţi acei ce, în mod aparent, suferă de aceiaşi boală.

Raţionalizatorul, ca şi medicul trebuie să aprecieze pe teren.

La Ford, bănuiesc, există bilanţ zilnic, pentrucă acolo la sfârşitul fiecărei zile sunt gata exact atâtea maşini câte au fost prevăzute.

„Working" — profit, adică profitul fabricaţiei, este cunoscut şi dacă alte cauze nu s'ar opune, — se poate face bilanţ zilnic.

Alta cred că va fi situaţia la uzinele de automobile „Austin" din Anglia, unde aflăm că anul este împărţit în 140.000 de minute productive. Poate că aci epoca de închidere a socotelilor să fie alta. Aşa că, fiecare întreprindere fiind o individualitate distinctă, trebuie să fie studiată separat şi trebuie să se găsească soluţiile cele mai potrivite cu situaţiile de fapt.

---

1) Dr. Richard Baum; Neuzeitliche Buchaltungsmethoden, pag. 15.

N-aşi vrea prin aceasta să afirm că raționalizarea contabilității nu se poate face în baza unor reguli fixe, a unor principii ; din contră, afirm chiar că rationalizatorul trebuie să le aibe stabilite, ceeace de fapt există, chiar dacă până azi ele n'au fost încă puse pe hârtie.

Sunt principii generale conducătoare, a căror ignorare fac din contabilitate o secțiune fără importanță în întreprindere, iar din salariile plătite funcționarilor respectivi, o cheltuială fără obiect.

Primul principiu al organizatorului contabil, instalatorul de contabilități cum este numit în Germania, este de a face din contabilitate o adevărată busolă, şi asta înțeles mai mult în sensul ca să dea o orientare precisă. Dacă înțelegem acest „în orice moment" la absolut, cred că ne dăm seama că lucrul nu este deloc uşor. Pentru organizator, însă, nu există decât probleme dificile, dar nu din acelea imposibil de deslegat.

Alt principiu este acela că contabilitatea, trebuie să se încadreze perfect în viața întreprinderii urmărind şi înregistrând toate pulsațiile ei. Vă imaginați uşor ce desvoltare analitică impune contabilității acest țel, ce cântărire îngrijită cere stabilirea fiecărui cont în parte.

Bilanțul — sau mai corect exprimat, bilanțurile — întocmite cu ajutorul unei atări desvoltări analitice, devin nişte neprețuite instrumente de orientare a întreprinderii. Şi însfârşit, principiul că cifrele contabilității trebuie să reprezinte strictul adevăr putându-se conta pe realitatea exprimată de ele.

Lucrările cari asigură realizarea acestui principiu sunt deosebit de grele, organizatorul având de luptat cu factori obiectivi şi în afară de aceştia cu factori subiectivi a căror importanță n'ar fi drept să fie neglijată.

Pentru a încheia seria principiilor conducătoare în materie de raționalizare, aşi vrea să spun două cuvinte despre talentul organizatorului nu numai de a asculta propunerile colaboratorilor săi — funcționarii întreprinderii — ci de a-i încuraja pe aceştia ca să i le prezinte.

Organizatorul ştie că din practica fiecărui funcționar se poate lua câte ceva bun şi deci nu va neglija să examineze toate propunerile ce i se fac.

Această instituție este de mult în ființă în America şi Anglia şi se chiamă „Suggestion System" iar în Germania „Vorschlagswesen" şi dă în toate direcțiile cele mai bune rezultate.

Ford se laudă că peste 80% din propunerile lucrătorilor săi sunt primite și recompensate.

Numai vorbim de valoarea educativă a acestui sistem, care încurajează pe funcționar și îl lasă să spere că se poate avansa și prin dovedirea interesului ce îl poartă meseriei sale.

Iată metoda după care lucrează raționalizatorul. Ea este caracterizată atât de un spirit analitic deosebit, cât și de un orizont larg de vederi; noțiuni cari nu se exclud ci se complectează, atunci când sunt aplicate unde și când trebuie.

Rezultatele activității raționalizatorului sunt în raport direct cu măsura în care aptitudinile amintite sunt la el o realitate.

PAUL MARC

Manuscrisele, cari se primesc după 5 ale lunei, nu se publică de cât în luna următoare, dacă bineînțeles Comitetul de redacție a admis manuscrisul. Rugăm a ni le trimite scrise numai la mașină.

FIȚI EXIGENȚI ! ! !

Pentru contabilitatea d-voastră
Pentru corespondența d-voastră
tot ce vă este necesar:
REGISTRE, COPIERE și accesorii

MAȘINI DE SCRIS

MAȘINI DE CALCULAT

din cele mai reputate produse
în permanent asortiment bogat la

CARTEA ROMÂNEASCA S. A.

B-DUL REGELE CAROL No. 3

EXPEDIȚIUNI IN PROVINCIE — DEVIZE ȘI OFERTE LA CERERE

Oprirea declinului producției petrolifere a României

In articolul „Politica petroliferă a României“ publicat în No. 6 (luna Iunie) al acestei prețioase reviste am cerut stăruitor ca și societățile noastre petrolifere — *dat find lipsa de rezerve noi* — să utilizeze mijloace technice moderne de *recompresiunea gazelor în sonde*, pentru o exploatarea a zăcămintelor cât mai rațională și de durată mai lungă și constată.

Iată că la congresul mondial de petrol ținut anul acesta la Paris, soc. „*Anglo-Iranian Oil Co.*“ a prezentat o comunicare foarte sugestivă: „General Description of Iranian Oilfields“ pe care ar fi bine să o cunoască și conducătorii exploatărilor petrolifere, din țara noastră.

Insistăm în mod deosibit asupra caracteristicei exploatării zăcămintelor petrolifere din Iran, anume *executarea operațiunilor unitare*. Sunt forate sonde speciale pentru controlul presiunii zăcământului, aproape în număr egal cu sondele exploatărilor directe. Sondele al căror *„gas oil ratio“* este mai mare decât media stabilită pe șantier *sunt imediat închise* ori cât de mare ar fi producțiunea lor. *Conservarea gazelor din zăcământ, asigură o producțiune de lungă durată și desigur mai mare* decât erupția formidabilă a primelor zile de exploatare, care atrage după sine *nu numai scurtarea perioadei de producție a sondei, dar și a întregului zăcământ din regiune.* Menționăm că în câmpul cel mai important din Iran, anume Masjid-i-Soleiman, nu există nici o sondă în pompare sau „gaslift“, *deși este exploatat de mai bine de 25 ani!*

Câtă deosebire față de exploatarea intensivă dela noi unde *excepția o constitue tocmai sondele cu erupția naturală.*

Și ca să arătăm mai bine conducătorilor exploatărilor petrolifere românești, ce înseamnă *grija pentru asigurarea unei exploatări economice și constante a petrolului,* desigur în interesul nu numai al exploatărilor *dar și al economiei naționale* citâm faptul că tot în câmp Masjid-i-Soleiman, au fost reîntroduse în zăcământ — ca rezervor subteran — peste $4^1/_2$ *milloane tone produse petrolifere, din producție în exces!* Ce zic conducătorii noștri de asemenea fapt, care până în prezent, numai în Iran a fost posibil?

Numai astfel explicăm *creșterea importantă a producțiunei Ira-*

nului, care dela 7 milioane tone petrol în anul 1935, trece la $8^1/_2$ milioane tone în anul 1936.

In anul curent a depășit cu mult producțiunea României care este în continuă scădere, ajungând la cca. 1800 vagoane zilnic, față de 2600 vagone, maximul zilnic din 1936.

Nu este exclus ca până la sfârșitul anului să nu fim întrecuți și de Indiile olandeze, sau Mexic, a căror producțiune lunară apropie cifra 600.000 tone media producțiunii petrolului românesc.

Declinul acesta este explicat prin lipsa descoperirilor zăcămintelor noi și deci epuisarea celor vechi.

Dar nici în Iran, nu s'au mai descoperit alte câmpuri, petrolifere noi — afară de insuia Bahrein din golful Persic.

Și ca să ilustrăm mai bine documentarea noastră că prin *o raționalizare a exploatării și prin metode noi de exploatare se poate opri declinul producției,* citâm exemplul Poloniei, care aproape că nici nu mai conta în statistica mondială a țărilor producătoare de petrol.

Astăzi începe să-și revie, anunțând o producțiune, ce-i drept încă destul de mică 42.000 tone lunar, dar cu oarecare prespective pentru viitor, în urma cercetărilor și lucrărilor de explorare executate. Astfel și în această țară, pe lângă *metoda injectării gazelor în zăcământ pentru restabilirea presiunei* (pressure restauration) s'a utilizat în șantierul Sohodnica unde au lipsit aceste gaze, *metoda înjectării de aer sub presiune* și s'a obținut *o majorare cu peste 40 % a debitului sondelor,* din această regiune.

Iată deci un mijloc foarte economic și practic pentru o mărire a producțiunii, în regiunile vechi petrolifere ale țării.

Recomandăm aceste mijloace, pe lângă grija descoperirilor zăcămintelor noi, deoarece statistica primelor șease luni ale anului 1937 *arată o producțiune de numai 3.650.000 tone față de peste 4.350.000 tone,* pentru aceeași perioadă a anului 1936, cu toate că societățile petrolifere au săpat mai mult, peste 208.000 metri față de cca. 162.700 forajul celor șease luni, al anului 1936.

Astăzi când nori grei s'au adunat la orizontul politicei noastre externe și nevoile de armament modern sunt mai mari decât oricând, atrăgând după ele implicit și grija procurării devizelor necesare, speranțe mari nu putem să punem pe exportul cerealelor, porumbul în special, ne-a descurajat de tot.

Baza *a fost și va rămâne și pentru viitor, tot petrolul, „sângele" economiei noastre naționale, cum a fost denumit.*

Puțin noroc la descoperirea zăcămintelor noi, cum a fost în regiunea Bucșani și acum în urmă punerea în valoare a meoticului productiv din Țintea, precum și *utilizarea în cât mai largă măsură a metodelor descrise mai sus, pentru vechile șantiere, vor putea opri credem declinul petrolifer al României.*

Deja, o încercare timidă, o face în prezent, soc. Redevența la sondele sale, din șantierul Mărgineni, care pe lângă gaze, dau un țiței f. benzinos (70% benzină), de două ori mai valoros, decât țițeiul obișnuit. După cum se menționează în darea de seamă a anului 1936, *pentru prima oară s'a descoperit la noi, un zăcământ de petrol atât de bogat în benzină.*

Se cunosc astfel de zăcăminte în Statele Unite, la Kettleman Hills, unde exploatarea se face în mod rațional astfel ca să nu influențeze defavorabil viitorul celorlalte zăcăminte petrolifere ale regiunei.

După cum declară soc. Redevența, *pentru prima dată în țara noastră, s'a modificat exploatarea după sistemul industriei americane* adică s'a adoptat *metoda instalațiilor de recompresiunea gazelor* în *sonde*, asigurându-se astfel o exploatare rațională cu un maximum de rendevent.

Exemplul soc. Redevența îl *dorim să fie imitat de toate exploatările petrolifere românești*, deoarece „numai cu o floare nu se face primăvară".

DEMETRU RĂDULESCU

Colegul nostru d-l I. Tăcutu, șeful contabilității ziarului Universul, a îmbogățit literatura noastră de specialitate traducând în limba română o carte foarte interesantă, care ar trebui citită cu multă atenție de toți cei ce trăiesc în lumea afacerilor ca industriași, comercianți, contabili, vânzători comerciali etc, — intitulată Technica modernă a vânzării — de profesorul Louis Angé, Paris.

Această lucrare prezentând un real interes și fiind unica la noi, în țară, în acest gen o recomandăm călduros tuturor cu deplină convingere că le va aduce mare folos.

Autorul acordă și un rabat 20% asupra prețului de lei 80 (opt zeci).

De vânzare la Administrația ziarului Universul, București.

Avantagii acordate licențiaților și absolvenților liceelor și gimnaziilor comerciale, cari se stabilesc ca negustori

Legea pentru organizarea învățământului comercial secundar din 1 Aprilie 1936 prevede următoarele avantagii pentru licențiații Academiilor comerciale și absolvenții liceelor și gimnaziilor comerciale:

Art. 39. — In vederea ajutorării absolvenților gimnaziilor și liceelor comerciale sau ai licențiaților Academiilor comerciale, spre a-și putea întemeia o întreprindere comercială pe cont propriu, care este și rămâne unul din punctele esențiale ale acestei legi, se asigură absolvenților gimnaziilor și liceelor comerciale sau licențiaților Academiilor comerciale, după recomandarea motivată a Consiliului de îndrumare, următoarele avantaje:

1. Scutirea de orice impozit pentru primul an dela înființarea întreprinderii; în nouile provincii această scutire va fi de 3 ani.

2. Preferință la preluarea oricărei întreprinderi ce se lichidează pe teritoriul țării.

3. Preferință cu 5% în noile provincii asupra prețurilor concurenței la furniturile publice.

4. Un credit de scont la Banca Națională ce va fi acordat absolvenților gimnaziilor și liceelor comerciale sau licențiații Academiilor de comerț care au recomandarea motivată a Consiliului de îndrumare.

5. Un ajutor bănesc a cărei alocație va fi fixată de Consiliul de îndrumare, motivat.

LEOPOLD SCHINDL = KARL SCHINDL
INGINERI — ARHITECȚI DIPLOMAȚI
50 ANI DE ACTIVITATE
CONSTRUCȚII DE ORICE FEL
BUCUREȘTI IV, STR. PALEOLOGU, 20 A.
TEELFON: 3-46»85

Dela Consiliul Superior al Corpului Contabililor Experți și Autorizați

Consiliul Superior a făcut următorul demers în chestiunea controlului la Camerele de Comerț și Industrie.

Domnnle Ministru,

In urma adunărei plenare a Consiliului Superior al Corpului Experților Contabili ne-am permis să vă trimitem următoarea telegramă :

„Consiliul Superior al Corpului Experților Contabili luând cunoștință de faptul că nu se mai aplică art. 136 din legea Camerelor de Comerț și Industrie, vă roagă a dispune aplicarea legii cu privire la numirea cenzorilor pe lângă Camerele de Comerț".

Domnule Ministru,

Vă rugăm și pe această cale să binevoiți a dispune ca să se aplice întocmai art. 136 din Legea Camerelor de Comerț și Industrie, care prevede în mod obligatoriu ca censorii de pe lângă Camerele de Comerț și Iudustrie să fie experți contabili.

In acelaș timp vă rugăm, Domnule Ministru, să binevoiți a dispune ca numirile de censori să se facă din tabloul de experți al secțiunilor județene respective, pentru a economisi Camerelor de Comerț cheltueli de transport, ce se plătese de obicei censorilor numiți din București.

Ne adresăm cu toată încrederea Excelenței Voastre, care ați binevoit în calitate de ministru al justiției să dați personal o circulară tuturor instanțelor judecătorești pentru aplicarea întocmai a legii Corpului nostru și nu ne îndoim că și de data aceasta vom găsi la Dvs. aceiași hotărâre de a se ține seamă de legile votate de Parlamentul țării.

* * *

In urma acestei intervenții d-l Ministru V. Pop a dat dispoziții pentru intrarea în legalitate.

Incurajați și răspândiți Revista Generală de Comerț și Contabilitate, organul oficial de publicitate al Corpului Contabililor.

Jurisprudențe fiscale [1]

Legea timbrului. — Furnitură între industriaș și comerciant. — Timbrul de factură. — Aplicabilitatea. — Impozitul proporțional de contract de furnitură. Inaplicabilitate. Art. 15 § 3 al. ultim l. t.

Asupra epelului fiscal de față.

Având în vedere actele dosarului și susținerile părților, din care se stabilesc următoarele:

In fapt: Controlorul Șef depe lângă Ad-ția de Constatare Sibiu, la 21 Septembrie 1936 a dresat proces verbal de contravenție în contra Fabricei de cântare Victor Hess din Sibiu, în solidar cu Uzinele Titan-Nădrag-Călan din București în baza art. 88 Legea Timbrului, pentru că nu s'a timbrat conf. art. 15 § 3 Timbrului cu 1,40 %, furnizarea unor cântare, făcută de prima către secunda, pe baza unor note de comandă.

Nu este contestat că această vânzare s'a timbrat, ca factură, conform art. 14 § 13 Legea Timbrului.

Firma vânzătoare Victor Hess a făcut apel contra acestui proces verbal, pe care l'a susținut și verbal, iar fiscul a cerut respingerea lui, pentru motivele din susținerile lor, care se văd la soluțiunea:

In drept. — In speță este vorba de o vânzare de produse ale unei fabrici de cântare, deci a unei industrii, către alt comerciant, prin factura, care a fost și a trebuit să fie timbrată, conform art. 14 § 13 cu 0,20 %, din următoarele considerente:

1. Aceste fel de timbrare este precis prevăzut de art. 14 § 13 legii timbrului, care fiind o lege specială este de strictă interpretare, și anume în redactarea actuală (spre deosebire de vechiul text: „vânzările curente de mărfuri între comercianți și industriași și de către aceștia la particularari constatate prin facturi 0.10 %"), prin modificarea din 1 Februarie 1933: „Facturile de orice fel ale comercianților și industriașilor și ale tuturor acestora către particularii cu 0.20 % iar în expunerea de motive a acestei legi modificatoare se arată: Am precizat textul impunerii facturilor comercianților și industrașilor. Am arătat cu această ocazie că vânzarea prin facturi și deci taxabilă ca atare, nu o poate face decât comerciantul și industriașul pentru produse ce fac obiectul comer-

1) Din Revista Administrația Financiară Nr. 115/937.

ţului şi industriei sale". (Codul Timbrului de A. B. Plopul 1934, pag. 163). In al. III, se arată că „impozitul aceasta se va percepe şi prin timbrul mobil special, la frecventele facturi.

2 Din textul şi scopul legii, sus arătate, rezultă că în cazurile prevăzute acolo, între care se încadrează şi cel din speţă, nu este aplicabil, după cum pretinde fiscul, art. 15 § 3 din legea timbrului, care prevede în al. III; „Toaţe contractările enumerate în aceste, paragrafe (în speţă executări de lucrări, după cum susţine fiscul, fără drep însă, căci vânzarea din speţă este cea prevăzută de art. 14 § 13). făcute între particulari întrucât vor fi constatate prin acte scrise sau corespondenţă iar prin modificarea din 1 Aprilie 1936, şi cele verbale. la 1.40%, căci în acest text, deasemenea de stricată interpretare, *este vorba de particulari, aceştia în opoziţie cu persoanele juridice* (stat, judeţ, comună, stabilimente Comisiei Centrale a timbrului din 20 Iunie articol) *şi spre deosebire de comercianţi şi industriaşi*, căci deşi snnt particulari din punctul de vedere al codului civil, dar au legea lor proprie, Codul comercial, care reglementează activitate lor. Activitatea din speţă în ce priveşte legea timbrului, a fost prevăzută precis şi categoric în art. anterior 14 § 13, iar legiuitorul timbrului nu putea să-l cuprindă şi în art. 15 § 3 şi faţă de textul şi scopul căruia arătat mai sus, nu se pot admite susţinerile fiscului că facturile comercianţilor şi industriaşilor sunt numai instrumente probatorii.

Când legea timbrului vrea să facă deosebire între particulari civili şi comercianţi a spus-o lămurit, spre exemplu în art. 14 § 5 litera A şi B.

3) Un argument, decisiv, este în cauză art. 15 § 8 din Legea Timbrului, care dispune asupra vânzărilor de bunuri, fie voluntare fie prin licitaţie sau silite, în general, iar litera a) prevede „dacă au de obiect mobile cu excepţia prevăzute de art. 14 § 13 şi 17".

Deci prin această exceptare expresă, pe lângă laptul că se lămureşte chestiunea în mod categoric şi indiscutabil, se confirmă şi distincţia ce face totdeauna legea timbrului, între vânzările particularilor civil; care fiind mai rare, sunt impuse mai greu cu 1,40% şi între vânzările comerciale care sunt mai frecvente şi pentru uşurinţa celerităţii lor şi efitnirii vieţii prin încurajarea comerţului, le impune mult mai uşor cu 0.20%.

Invocarea de către fisc, a deciziei Comisiei Centrale a Timbrului din 20 Iunie 1934, Codul General al Finanţelor publice

vol. II, pe 1935/1936 pag. 297 nr. 241, care e în contrazicere cu decizia din 9 Martie 1933 (idem pag. 304 nr. 295, invocată greșit de fisc este nepotrivită și neconcludentă în cauză, pentru că acea decizie din 20 Iunie 1934, se referă la o furnizare de făină, care este expres prevăzută în art. 14 § 17. Este și greșită când pe lângă perceperea de 1.40 % pentru acea vânzare pretinde că și factura să fie impusă cu o.20 % (în sens și Plopul Op. Cit. Nr. 556 pag. 176) căci legea timbrului nu poate și nu impune nicăeri vreun fapt sau act juridic cu două impozite proporționale, în afară de impozitul la comercial apoi la cifra de afaceri ce plătesc comercianții. Asemenea și din punctul de vedere că deciziunile (greșit numite astfel, căci art. 110 legea timbrului le numește avize) ale Comisiei centrale, înființată prin acest articol, sunt obligatorii numai pentru Ministerul Finanțelor și organelor sale, după cum rezultă din desbaterile parlamentare (Plopul op. cit. pag. 513) iar nu și pentru instanțele judecătorești (Curtea de Apel Tg. Mureș ddcizia din 28 Februarie 1936, Jurisprudența Gen. Nr. 19/936 speța 582 și Casația S. II. 802/935, în complect de divergență, Prim Președinte Volanschi, Revista Cercul Jur. Banat, nr. 2/936, speța 104 și Ard. Juridic nr. 1/936 pag. 15 cu o Notă, I. Mănescu Preș. Curtea de Apel Cluj; studiul V. Theodorescu, Prim Președinte, Trib. Timișoara, asupra caracterului neconstituțional al art. 110 Legea timbrului în raport cu art. 36 din Constituție, publicat în Curierul Judiciar nr. 42/932 pag. 659—660; Const. Georgescu în Pand. rom. nr. 1 1935 II, 9), căci ar fi o împietare asupra separației puterilor în stat, cea legiuitoare având singură drept a legifera și a da interpretarea legală generală.

4. Jurisprudență cunoscută prin publicare, a instanțelor judecătorești care aplică la speța litigioasă, legea și o interpretează în caz de obscuritate, care nu există în cazul prezent, după cum s'a demonstrat mai sus, a hotărât în mod constant în acest sens rezolvat de noi, spre exemplu: Decizia Curții de Apel Tg. Mureș din 8 Februarie 1936 și nr. 185/14. X. 1936 arătate în Buletinul Uniunii Generale a Industriașilor români nr. 10-12/936 pag. 20—21; Curtea de Apel București IV. Decizia fiscală 110/6/V-1936 în Buletinul Curților de Apel nr. 10/936 speța 77 și în jurisprudența generală nr. 22, 1936 speța 705; Trib. Sibiu, S. I. nr. Ca. fisc. 1370/3, XI. 1936), Secția II Ca. fisc. 787/1936/13 din 11 Febr. 1937, acestea două din urmă nepublicate.

Cum legea timbrului a suferit diferite modificări, dintre care

și cea din 1 Aprilid 1936 a art. 15 § 3 alin. III. amintită mai sus în timpul și dupe darea primei din aceste jurisprudențe, și Deciziuuilor Comisiunilor Centrale zusamintice, legiuitorul fiscal ar fi avut ocazia să schimbe legea în sensul pretins de fisc în speță de față, și în decizia din 20 Iunie 934, iar faptul că n'a făcut acest lucru, însemnează că n'a găsit că este justă această interpretare ci acea ce rezultă în mod clar și precis din textele legii timprului.

Pentru aceste motive redactate de d. Jude-Consilier Florea Vasiliu.

Admite apelul. (Tribunalul Sibiu S. I Sentința fiscală N 3474/937.

Notă. — Vânzarea, care a făcut obiectul litigiului de față, se poate încadra în trei art. din legea timbrului: a) art. 15 § 8 care impune în general orice vânzare de bunuri mogile, b) art. 15 par. 3, care impune furniturile adică vânzările succesive precedate de o comandă și pe un preț unic și c) art. 14 § 13, care impune facturile constatând vânzări între comercianți și industriași.

Aplicarea art. 15 par. 8 este înlăturată însă, de chiar textul acestui articol, care impune vânzările mobiliare. cu excepția celor prevăzute de art. 14 par. 13, adică vânzările comerciale constatate prin factură.

Ar mai rămâne în discuție art. 14 par. 13, care prevede un impozit proporțional de 0.20 % și art. 15, par. 3, care prevede un impozit proporțional de 1,40 %, diferență de cotă, care arată și interesul practic al controversei.

O soluțle pe care a înlăturat-o socotim, cu bună dreptate sentința adnotată, ar fi aceia a taxării vânzării cu ambele impozite. Soluțiunea se exclude, pe baza principiului, că un același act juridic nu poate suporta două impozite proporționale.

Altă soluțiune ar fi aceia a taxării cu impozitul cel mai mare cel de 1,40% pentru furnituri.

Socotim că nici această interpretare nu s'ar putea menține. Intr'adevăr, art. 15 par. 13 impune „facturile de orice fel" și face obligatorie eliberarea factulilor între industriași și comercianți.

Dacă legiuitorul ar fi înțeles să excludă de sub aplicațiunea timbrului și a obligativității de emitere din acest articol, vânzările precedate de o comandă comună (furniturile), care formează marea majoritate a contractelor dintre comercianți și industriași, ar fi pomenit acest lucru, prevăzând o excepție în corpul acestui articol.

Art. 15, par. 3, după cum observă sentința raportată pune în opoziție furniturile către autorități publice și furniturile între par-

ticulari, prin aceste din urmă înțelegând furniturile civile cu excluderea celor comerciale cuprinse în art. 14. par. 13.

Singura soluțiune care rămâne, este aceia a sentinței de față, potrivit căreia vânzările făcute de industriași, comercianți sunt supuse numai timbrului de factură. Menționăm redacțiunea îngrijită a sentinței cu amplă motivare.

Observăm că aceiași chestiune s'a pus și cu privire la timbrul aviației. Atât Ministerul de finanțe, cât și Casa F. N. A. se mențin pe punctul de vedere că ori de câte ori ar exista o contractare anterioară facturei, este exigibil și impozitul proporțional prevăzut de art. 15 § 3. Problema a fost desbătută contradictoriu cu organizațiunile profesionale ale comerțului și industriei, dar nu a căpătat până în prezent o soluțiune definitivă, cum ar fi fost de dorit.

Reducerile de creanță consimțite de un creditor debitorului său și operate în registrele regulat ținute, trebue să fie recunoscute de fisc și admise la scădere [1]).

Fabrica de bere Bragadiru S. A., fiind creditoare a unei societăți din București cu suma de lei 10.237.348 și obligată de situația precară a debitoarei sale care a hotărât lichidarea, a consimțit să acorde acesteia o reducere de 15 la sută din creanță, adică o scădere de 1.561.317 lei.

Această reducere benevolă de creanță a fost operată de societatea creditoare Bragadiru în registrele sale.

La impunerea anuală organele de impunere nu au admis la scădere reducerea de creanță de 1.561,317 lei. Contribuabilul a făcut apel, care deasemenea a fost respins.

Comisiunea de apel a motivat respingerea apelului pe considerațiunea că S. A. Bragadiru a anticipat asupra lichidării debitoarei sale, lichidare care nu se efectuase încă, ci era în curs.

Deasemenea comisiunea de apel a argumentat că reducerea de creanță consimțită față de debitor nu reprezintă o pierdere efectiză a unei creanțe sau a unei părți de creanță, ci apare ca un act liberatoriu și nici nu se pretinde că societatea debitoare ar fi în concordat sau faliment.

Contribuabilul a făcut recurs care s'a judecat de Curiea de

1) Din ziarul „Profit și Pierdere" din 25 Iulie 1937.

Apel secția V-a din București, pentru exces de putere și violarea art. 24 cod com. și 31 din legea contrib. directe.

Curtea de Apel a constatat că recurentul a făcut dovada cu acte în fața comisiunii de apel, cât și expertului numit de comisiune că reducerea dn creanță de lei 1.561.317 este reală că deasemenea această reducere a fost operată în registre.

Comisiunea de Apel la stabilirea venitului impozabil s'a servit de registrele contribuabilului pe care le-a considerat regulat ținute.

Ori, potrivit dispozițiunilor art. 31 din legea contrib. directe, venitul net impozabil al întreprinderilor industriale și comerciale se obține scăzându-se din veniturile brute rezultate din operațiunile făcute în cursul anului, cheltuelile proprii ale întreprinderii și eventualele pierderi efective.

Deasemenea potrivit dispozițiunilor art. 39 din legea contrib. directe, stabilirea venitului net impozabil se face după elementele bilanțului pentru cei obligați la publicarea lui sau pentru cei care l-au încheiat în regulă, corespunzând cu registrele regulat ținute, în conformitate cu art. 31.

In această situație, argumentează Curtea de Apel, din moment ce reducerea de creanță consimțită de contribuabilul debitorului său este reală și dovedită, după cum se poate constata și după cum comisiunea constată la rândul său; cum pe de altă parte această reducere a fost operată în registrele contribuahilei la timpul său. Că deasemenea registrele au servit, drept bază de impunere ele fiind regulat ținute, așa încât operațiunile din aceste registre nu puteau fi înlăturate.

Că deci, Comisiunea de Apel, respingând cererea contribuabilului de a se scădea din venitul impozabil suma reprezentând o reducere de creanță și care avea caracterul unei pierderi, efective, a comis un exces de putere și a violat dispozițiunile art. 24 din codul com. și 31 din legea contrib. directe.

In consecință recursul contribuabilei a fost admis, deciziunea Comisiunii de Apel casată și apelul trimis spre o nouă judecare.

RECTIFICARE

Din eroare s'a anunțat în numărul de Iulie-August al Revistei noastre la pag. 371 Congresul internațional de contabilitate dela Roma pentru Septembrie 1937.

Acesta a fost suspendat, iar în locul lui, se va ține un congres internațional al experților contabili în Germania, probabil la Berlin, în 1938.

Recenzii

Curtea de Conturi în România de *C. Stănescu-Telega* și *Nic. Popescu*. Buc. 1937, pag. 300, prețul 200 lei. — Controlul banului public a preocupat în toate vremurile — dar mai ales în ultimii ani — atât pe guvernanți cât și pe cetățeni.

Sporirea continuă a nevoilor Statului și apelul tot mai simțitor la punga contribuabililor, pune pe primul plan problema controlului veniturilor și mai ales a cheltuelilor.

Reforma contabilității din 1929, legile pentru reorganizarea Ministerului de Finanțe, legea pentru apărarea patrimoniului public, legea pentru controlul averilor, etc., vădesc preocuparea unei mai bune administrări a banului public.

Același scop l'a urmărit reorganizarea Curții de Conturi prin legea din Iulie 1929, pe baza căreia funcționează azi această înaltă instituție.

Autorii — referendari la Inalta Curte de Conturi — și au propus ca — prin lucrarea de mai sus — să facă cunosut unor cercuri cât mai largi rolul acestei importante instituții — din punct de vedere judecătoresc, administrativ și consultativ, ocupându-se de tot ceace ar putea veni în legătură directă cu acestă instituție.

Atribuțiunile și Competența Inaltei Curți de Conturi sunt larg descrise la lumina textelor de legi, a aplicațiunii textelor și a jurisprudențelor.

Nu lipsesc și unele considerațiuni critice, cari evidențiază ușurința cu care unele bune intențiuni ale legiuitorului au rămas literă moartă ori au numai importanța unor formalități fără nici un folos.

Astfel introducerea Controlului preventiv, pe care s'a pus atâta bază, s'a transformat azi într'o formalitate biurocratică în plus, de pe urma căreia nu s'a ajuns nici la stârpirea ordonanțărilor nejustificate, nici la dispariția actelor de portofoliu ori a angajamentelor neregulate, cari în 1934 prezentau cifra de 8 ½ miliarde lei.

Ar fi fost de dorit ca autorii să fi insistat mai mult asupra acestor critici și în special să ne dea câteva date din raportul ce Curtea este obligată să-l prezinte Parlamentului cu privire la refuzurile de vize nerespectate de guverne.

Citind lucrarea domnilor Stănescu și Nic. Popescu, ai impresia că Inalta Curte de Conturi are puteri foarte mari — discreționare aproape — în ce privește gestiunile funcționarilor mânuitori

și contabili, dar că puterile sale sunt limitate în ce privește categoria cea mai impotantă, a celor ce administrează banul public și anume: principalii ordonatori, cari — în ultima instanță angajează și dispun plata.

Ar fi interesant de știut ce urmare a avut protestul Curții cu privire la numeroasele fonduri, cari s'au constituit și se constitue mereu pe lângă diverse Ministere — întrebuințându-se fără respectarea legii contabilității publice și a Curții de Conturi.

Autorii se ocupă în câteva pagini de aceste fonduri, arătând străduința Curții și Miniștrilor de Finanțe de a supune aceste fonduri normelor generale de Contabilizare și control, dar nu vedem dacă s'a încercat vreodată punerea în mișcare a legilor în vigoare pentru ca aceste fonduri să fie scoase din regimul de favoare, în care se află.

Dar lucrarea d-lor Stănescu-Telega și Nic. Popescu, după cum spun și autorii în prefață, nu are caracterul unui studiu de doctrină ori de analiza critică, ci reprezintă mai mult o monografie completă a instituției, in care lucrează, constituind un isvor prețios de informații și docmentare pentru oricine se interesează de administrarea și controlul finanțelor publice. **Dr. Vim.**

†

Consiliul Superior al Corpului Contabililor experți și autorizați

anunță încetarea din viață săvârșită în ziua de 10 Septembrie a valorosului coleg

DUMITRU TZAICU

Fost președinte al Corpului, secția Vaslui, fost președinte al Camerii de comerț și industrie, fost Primar, etc., etc.

Consiliul transmite pe această cale condoleanțe îndureratei familii.

Colegiale

— Moțiunile votate la Congresul Corpului Contabililor autorizați și experți contabili dela Galați și ale cărui desbateri au fost publicate în revista No. 7—8, le vom publica în revista pe Octombrie a. c.

— La Congresul Internațional de Politică Socială, ce s'a ținut la Paris în luna August, d-l Gr. L. Trancu-Iași, fost ministru, a fost ales vice-președinte.

Cuvântarea d-sale privind Politica Socială a României după războiu, unde d-sa a avut rolul principal de inițiator și îndrumător, a fost ascultată cu mult interes.

— D-l **N. Arghir** după o activitate rodnică de 35 ani în Serviciul Statului, a cerut regularea drepturilor la pensie pe ziua de 1 Octombrie 1937. Pentru meritele sale ca îndrumător al Cooperației sătești în calitate de fost colaborator al marelui român I. G. Duca, d-l ministru Nistor a numit pe colegul nostru membru în Consiliul de Administrație al Casei Construcțiilor.

— D-l **Dr. I. A. Petrescu** fost Administrator Financiar, ale cărui studii au putut fi apreciate în revista noastră, a fost înaintat la gradul de inspector financiar.

— D-l **Octav Simionescu** a fost numit director al contabilității soc. „Astra-Vagoane" în urma intrării societății în Consorțiul Reșița.

— D-nii **I. Tatos** și **Mircea Pienescu** au fost numiți șefi de lucrări la Academia de Inalte Studii Comerciale.

— D-nii **Ilie Mecu** și **N. K. Constantinescu** au fost numiți în calitate de experți-contabili în comisiunea pentru revizuirea prețului zahărului.

— D-l **I. Coltofeanu** a fost avansat director cl. I, în Ministerul Educației Naționale.

— La Congresul Internațional de Contabilitate ținut la începutul lunei Septembrie la Paris, România a fost reprezentată prin d-nii profesori **Gr. L. Trancu-Iași** și **Spiridon Iacobescu** dela Academia comercială; **N. Butculescu**, Decanul Corpului, **Dr. P. Drăgănescu-Brateș**, Directorul Revistei, **D. Christescu**, Censor B. N. R., **Al. Tănăsescu** și **Jean Constantinescu**, profesori, precum și d-l **Eugen Staia**, dela Creditul Minier franco-român.

— D-l **I. Spiridon**, fost director de bancă, a fost numit director general la Soc. Națională de Credit meșteșugăresc.

— D-l **N. Arghir,** fost președinte al Corpului Contabililor Secția Ilfov, a fost numit primar al orașului Vălenii-de-Munte.

— D-l **Ilie Mecu** a fost sărbătorit la Constanța în ziua de Sf. Ilie (20 Iulie a. c.) de colegii noștri constănțeni, cum și de negustori, agricultori, industriași.

S'au ținut mai multe cuvântărt și s'au primit numeroase telegrame și scrisori. Cu acea ocazia d-l Const. N. Sarry i-a adresat o închinare în versuri plină de spirite poetice și contabilicești cu finețe împletite.

In acelaș cadru a fost sărbătorit și d-l D. Tașcovici, Președintele Corpului Contabililor, Secția Constanța.

— Ministerul Educației Naționale cu ordinul No. 130.228/937, a recomandat tuturor liceelor și gimnaziilor teoretice din țară, lucrarea d-lui **Dr. Ion I. Ghelasse,** inspector general în Ministerul Agriculturiii și Domeniilor intitulată: *Mocanii* importanța și evoluția lor social-economică în România, *prefața de d-l profesor N. Iorga.*

OFICIUL DE VÂNZARE DE HÂRTIE
PRODUSĂ IN ȚARĂ
BUCUREȘTI — STR. MATEI MILLO, 9

La acest oficiu se găsește de vânzare livrabil imediat sau după condițiunile de comandă,
: : : : orice cantități de hârtie : : : :

Primește comenzi de orice fel de hârtie. Modele și catalogul se expediază franco după cerere.

A SE ADRESA COMENZILE: DEPOZIT GENERAL:
STRADA MATEI MILLO No. 9, BUCUREȘTI

Cereri de înscriere

In Corpul Contabililor Autorizați și Experți Contabili:

Secția Arad : Vereși Zoltan, Maximilian Klein, Manole F. Andrei.

Secția Câmpulung-Muscel: Victor A. Viscol, contabil autorizat:

Secția Chișinău: Vitman Nuhim.

Secția Iași: Simcha I. Saimberg, Sava Grigore, Lupu Peretz, Climer Strul Haim, Lazarovici Maier, Grigore Gr. Savu, Grimberg M. Leon, Bril H. Natam, Landes Saul, Iancu M. David, Berdicevscki Rahil, Lőw Pincu, stagiari. Solomonovici Moise, autorizat.

Secția Ilfov: Feher Gheorghe, Dimitrie Grefiens, Nedelescu N. D., Mutapovici M. Victor, Maier Abramovici, Abram Garjevschi, Louis G. Leibovici, Ioan I. Bucurenciu, Constantin D. Dumitru, Ioan M. Stoicescu, Isac Segal, Stănescu Nicolae, Eugeniu R. Lobel, Alexandru Bogdan, Negoescu Gr. Pascal, Buium Arabagiu, Gheorghe Lazăr, stagiari. Bogdan Iancovici, Simion Solomonescu, Filofteia Sofia Grigorescu, Gh. V. Budac, Popa F. Costea, Nicolae Busuioc, Marin Pasatu, Băghină Gheorghe, Bendec Dezideriu, autorizați.

Secția Lugoj: Dobruia D. Dumitru, Drobny Ladislau, stagiari. Rotsching Cristofor, Sandu Gh. Ioan, Maier Victor, autorizați.

Secția Timișoara: Iuliu Molnar, Viliam Hoffgartner, Oscar Schilzong, Robert Moser, Eugen Jauzer, Iosif Hausmann, Theodor Acht, Emilia Iordan, Ernest Sandner, Gheorghe Golub, stagiari.

Secția Târnava-Mică: Antipov D. Alexandru, autorizat și Popa Ioan, stagiar.

Avansări la gradul de contabili autorizați:

Secția Ilfov: Emil Falkenfluk, I. G. Tomescu, Lupu Fisman, Alexandru cel Mare, Marcel Rogenstreif Teodorescu, Marinescu Gh., Dobrescu Gheorghe.

Secția Timișoara: Milini Zoltan, Francisc Ludovig, Robert Seiler, Francisc Demendy, Iosif Schuldesz, Ioan Morgan, Petru Ludovig, Eduard Kunz, Ștefan Hirsch, Alexandru Heitler, Lazăr Dumitru și Iosif Schneider.

Avansări la gradul de expert contabil:

Secția Arad: Bogdan Adria.

Suspendări conf. art. 26 din regulamentul legii Corpului Contabililor :

Secția Arad: Gyulai Francisc.

Transferări :

Secția Sălaj: Cristea Marin dela Secția Sălaj la Secția Ilfov.
Secția Ilfov: Aurel Popescu dela Secția R.-Vâlcea; Rubin Segal dela Secția Brăila.

Pierderi de carnete :

Secția Ilfov: Berman Goldenberg, Ștefan Ionescu, David Sandulovici.

Abonamente

In cursul lunilor dela 1 Iunie — 15 Septembrie 1937 am primit următoarele sume *)

Incasate din țară prin încasatorii noștri sau cu mandate poștale :

Aiud: Szekely Ioan 1937, 120.
Azuga: D. Marinescu 1936—37, 320.
Anina: Dobrescu I. Gheorghe ab. $^1/_2$ 1937, 100.
Arad: Th. D. Săndoiu 1936, 160.
Blaj: Olimpiu Barna 1937, 160.
Brașov: B. Rotenberg 1937, 160; George Catrava 1937, 160 Mihail Iordachescu dela 1/7/937—1/7/938, 160.
Bălți: Boris Zelmer 1937, 160.
Bivolari-Iași: Marcu Sumer 1935—36, 320.
Buftea: N. R. Popescu 1937, 200.
Buzău: Mărculescu D-tru 1937, 200; Nic. Șogodel 1937, 200; M. Rosenștein 1936—37, 400; Gh. D. Anton 1936—37, 400; Revereanu Ștefan 1936, 200; Vasile Theodoru 1937, 200; Corpul Contabililor 1936—37, 400; Vasile Talajman 1937, 200; Busuioc Alex. 1936, 200; Ion Vârlan 1936, 200; David Schächter 1936, 200; Thengher I. Alex. 1937, 200; Gh. Stănescu 1937, 100; Octavian Patriciu 1937, 200; Ștefan Morărescu 1936, 200; Vasile Stoica 1937, 200; Ion Petrache 1937, 150; Spinescu Alex. 1936—37

*) Mulțumind d-lor abonați, rugăm a ni se comunica orice schimbare de adresă, sau reclamațiuni pe cuponul m. p.

150; Stoica Iordache 1937, 200; Zamfirescu Burducea 1935, 200; Ciolanu Gh. 1935, 200; Dordea Victor 1935—36, 400; Pavelescu Const. 1937, 200; Ion Mirea 1936, 200; Marcus I. Maier 1937, 100; Drăgănuță Nic. 1936, 200; Coman Georgescu 1937, 100.

Dej: Buzurea Petru 1937, 200.

Diciosânmartin: Simeny Carol 1937, 200.

Bocșa Montana: Ion Petry 1937, 200.

Bazargic: Fizdel N. Isac 1937, 200; Isac M. Reihold 1937—38, 200; Iordan S. Anghelof 1937, 200; Colef I. Nicolae 1937, 200; Damianof Nicolae 1937, 200; Fescief I. Ristu 1937, 200.

Bacău: Nic. Marinescu 1937, 160.

Cernăuți: Eugen Vlădeanu 1936, 160; Frantz Conrad 1937, 200; Sipoș Maximilian 1937, 160.

Cetate: Cristescu I. Const. 1937, 160.

Câmpina: Soc. Electrica 1937, 500.

Corabia: Vasile Rânjea ab. 1932—35 640.

Cluj: Baba C-tin 1936, 160; Adolf Werner 1936—37, 320.

Constanța: Ion M. Alexandru 1937, 200.

Deva: Felsner Eugen 1937, 160.

Focșani: Adolf Seifert 1937, 200.

Făgăraș: Matei Jinga 1937, 200.

Găești: Osias Herman 1936, 160.

Giurgiu: C. Popescu Vifor 1937, 200.

Galați: Leon Reznic 1934—35, 300; Nic. Vasilescu 1937 160; Cost. V. Dobrea 1936—37, 320.

Iași: Mauriciu Felix 1935—36, 300.

Ismail: Gh. Grigorescu 1936, 160.

Mirșcurea-Ciuc: Ilie Melca ab. 1932—33, 320.

Orșova: A. Wittenberg 1937, 195.

Oradea: Gh. Lupancea 1936, 160.

Plenița: C. Zahariade ab. 1933, 200.

Ploești: Herman Siegler 1937, 120; A. Păun 1937, 200.

R.-Sărat: Ștefan M. Iorgu 1937, 80.

Seini: M. F. Furnică 1935, 200.

Sibiu: Ion Bratu 1936—37, 320; Ilie Duma 1936, 160; Teofil Dobrițoiu 1936, 200.

Sighet: Pop Gheorghe ab. 1935—39, 1000.

Tg.-Ocna: M. Mihailov 1937, 200.

Târgu Frumos: Abramovici H. Leibu 1935—36, 320.

Turnu Severin: Liceul Comercial ab. 1933—36, 720.

Petroșani: Pelion Otomar 1937, 160.

Roman: Vasile Gh. Costinescu 1937, 200.

Zlatna: Lița Gheorghe 1937, 200.

Oltenița: D-tru Grefies 1935—36—37, 480.

Sacul: Panait Stoica 1937, 160.

Satu-Mare: Ilie Grecu 1936—37, 360.

București:

Gh. Anghelescu 1937, 200; Alexe P. Nicolae 1937, 100; Alexe C. Alexandru 1937, 160; N. S. Aladgem 1937, 160; Alexandrescu Anton 1937, 200; Alex. Anghelescu 1937, 160; D-tru Alexandrescu 1937, 100; Adrian Aritonovici 1937, 200; D. Anastasescu 1937, 200; N. Abeles 1937, 200; Matei Alexandrescu 1937, 200; D. Agapiescu 1937, 100; Prof. C. Alesseanu 1937, 200; Antoniu Abraham 1937, 200; Alter H. Smil 1937, 200; Th. Andreescu 1936—37, 320.

Oscar Banc 1937, 200; D. Boicescu 1937, 200; Gh. Badea 1937, 200; Prof. C. I. Bungețianu 1937, 200; Borneanu George 1937, 160; A. Braunstein 1937, 200; N. G. Botica 1937, 200; Marcel Birnbaum 1937, 200; Alfred Bercovici 1937, 200; Zaharia Butnaru 1937, 200; Nic. Badea-Buzău 1937, 200; Iosif Banc 1936, 200; I. Brendőrfer 1937, 200; Burea Alexandru 1937, 200; Iulius Bleicher 1937, 160; Gh. Brânzescu 1937, 200; A. Berdecevscki 1937, 200; Elias Barad 1937, 100; Ferdinand Bovo 1937, 200; V. Berteanu 1937, 200; Ovidiu Bunescu 1936, 100; Gh. Băghină 1937, 160; V. Brâncăcescu 1937, 200; Bohil Binder Ferdinand 1937, 200; N. Bărdeanu 1937, 100; Eugen Bauer 1936, 100; N. Bănișor 1937, 100; D-tru F. Bănescu 1937, 200; Clara H. Bentiu 1937, 200; I. Bercovici 1937, 100; Al. Butza 1937, 200; V. Blay 1937, 200; Natan I. Bachman 1937, 200.

Cristea Cartaș 1937, 100; Clinciu Gheorghe 1937, 160; Vily Cohm 1937, 100; C-tin Chiriac 1937, 200; P. M. Codreanu 1937, 200; Maier Cohm 1937, 160; Cârnu Romulus 1937, 160; Mihail V. Crețu 1935—36, 320; Cornel Căbășeanu 1937, 200; Th. Cristian 1937, 200; Comsa Fulga 1937, 200; Camera de Comerț 1937, 500; Cășmoniu Ioan 1937, 200; Gh. N. Constantin 1937, 200; Jean Charas 1937, 160; Benedicht D. Can 1937, 100; Comoli Iacob 1937, 200.

Costică Dumitrescu 1937, 160; Gh. Dorojan 1937, 200; Nic. Drăgoi 1937, 100; Valeriu Dordea 1936, 160; Drăgoi Ștefan 1937, 100; Victor Dumitrescu 1937, 100; Petre I. Dumitriu 1936, 200; Demetrescu C-tin 1937, 200.

Edmund Isac 1937, 80; Alexandru Eue 1935—36, 300.

Fezig Jac 1937, 100; Feingold Abraham 1937, 100.

Marcu Goldenberg 1937, 160; Marcel Gromberg 1936, 200; Beneamin Goldenberg 1937, 160; V. Ganea 1937, 200; Guilmain Th. 1937, 200; Carol Gros 1936, 160; Aurelian Ghițan 1937, 160; Gheorghiu A. Const. 1937, 100; B. Goldenberg 1937, 200; Ghelezeanu Liviu 1936—37, 320; C. Gavrilescu 1937, 100; Jean Gropper 1936—37, 320; Oscar Griimberg 1937, 100; H. Goldenberg 1937, 100.

Alex. Hersohn 1937, 100; Alex. Hafner 1936—37, 300; Const. Hoară 1937, 100; Osias Haimovici 1936—37, 360; Carol Heifler

1937, 200; Carol Herşcovici 1936 - 37, 320; Solomon Horovitz 1935—36—37, 420; Ernestina Hara 1936—37, 320.

Paul Keller 1937, 160; A. Jescu 1937, 80.

Ioniță P. Gh. 1937, 200; Gr. N. Ionescu 1937, 100; Ion L. Grigore 1936, 200; C-tin R. Ionescu 1935—36—37, 600; Gabriel Ionescu 1937, 100; M. Ițicovițz 1937, 100; Ionescu C. Const. 1937 100; Ionescu Alex. 1937, 100; Gh. M. Ioan 1937, 50; E. Isbasescu 1937, 200; Vasile Ivan 1937, 200; Ion Gh. Ionescu 1936—37, 400; D-tru Gh. Iliescu, 1937, 200; Chiriac Ionescu 1937, 200; Gh. Ionescu 1937 200.

Ilie Mihail 1937, 100; Gh, Mladenațz 1937, 200; A. Mungescu 1937, 200; Leon Marcovici 1937, 160; Iosif Marcovici 1937, 100.

Iacob Negru 1937, 100.

Leibovici Zaharia 1937, 200; Th. Ludu 1937, 200; Leiba R. Leibovici 1936, 160; M. Luca 1937, 200; Isidor Landau 1937 160; Isidor Leibovici 1937, 200; M. Lăzărescu 1937, 200.

N. I. Mucică 1937, 200; Vasile Marinescu 1937, 160; Mitrică G. Marin 1937, 100; Gh. Marcov 1937, 200; E. Marcovici 1937, 200; Paul Marc 1937, 160; I. Moscu 1937, 100; Ioan Magdo 1936—37, 300; Kurt Mott 1937, 200.

Gh. Gh. Niculescu 1937, 200; Ion Al. Nache 1936, 100; Niculescu D-tru 1937, 160; Marcus Nathan 1937, 200; C-tin Nedelcu 1937, 200; D-tru Niculescu 1937, 200; C. C. Nădejde 1937, 200.

M. Oțelescu 1937, 200.

Haret Popovici 1937, 200; N. Polonic 1937, 200; Gh. Popescu 1937, 200; George Prassa 1937, 200; Gh. Pancev 1937, 200; Gh. I. Popescu 1937, 200; Th. Prahoveanu 1937, 200; Alex. Panaitescu 1937, 200; N. C. Popescu 1937, 100; Victor Puiu 1937, 200; Adrian Popovici 1937, 200; Paucker Leon 1936—37, 200; Popescu D. A. Aurel 1937, 200; Grigore Petcu 1937, 200; Popovici C. Emil 1936—37, 200; Pascu Iulian 1937, 200; I. Polichron Petrescu G. Mircea 1937, 100; P. F. Marinescu 1937, 100; Zuță Popescu 1937, 200; Stelian Popescu 1935—36—37, 600; Ion Popa 1937, 160; Emilian Popescu 1937, 200; A. Păun 1937, 100.

Cezar Răceanu 1937, 200; A. Robasky 1937, 200; Traian Rădulescu 1937, 200; Sofronie Roșca 1937, 200; Th. Rosen 1937, 200; George Pincus 1937, 200; Ion Răducanu 1937, 200; Rosen Mandy 1937, 160; N. Rusescu 1937, 200; Dem. Rădulescu 1936—37, 400; Roenzweig Ioneș 1935, 160; Gh. Rădulescu 1937, 200; Riman Emil 1937, 160; C-tin Rădulescu 1937, 100; Ștefănescu C. Const. 1937, 200.

(Va urma).

Colegi, susțineți revista prin plata promptă a abonamentelor.

UZINELE DE FIER ȘI DOMENIILE DIN:

REȘIȚA

CAPITAL SOCIAL 750.000.000 LEI

BUCUREȘTI III, STR. VASILE ALEXANDRI No. 4

ADRESA TELEGRAFICĂ: „REȘIȚANINA"

TELEFON: 219-47, 219-48, 219-49

Fier de comerț, Grinzi I și U, Fier fasonat, Table groase și mijlocii, Șini și material mărunt pentru ecartament normal și îngust, Schimbători, Macazuri, Incrucișări, Poduri și alte construcțiuni de fier, Plăci turnante, Vagoane, Piese de vagoane, Osii, Bandaje, Roți de oțel turnat, Perechi de roți complete

LOCOMOTIVE

PENTRU ECARTEMENT NORMAL ȘI ÎNGUST

Materiale turnate din oțel și fontă, Piese de foraj, Buloane, Șuruburi, Nituri, Etc., etc.

Electro-Motoare, Dinamuri, Generatoare, Transformatoare

Instalațiuni complecte de centrale electrice, industriale și comunale, Echipament electric pentru industria petroliferă, Atelier de construcțiuni pentru aparate și unelte de sondaj, Armament și muniții, Pluguri și alte unelte agricole, Nicovale, Lopeți, Sape, Etc. Mortar și cărămizi refractare în calități superioare garantate, Mangal, Etc.

MINE, FABRICI ȘI DOMENII

La Reșița, Anina, Bocșa, Oravița, etc.

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PRODUSELE UZINEI CALAN :

RADIATOARE, CAZANE
DE INCALZIRE CENTRALA
BAI DE FONTA EMAILATA

etc., etc.

BIROUL DE VÂNZARE „SOCOMET“ BUCUREȘTI Calea Victoriei, 15

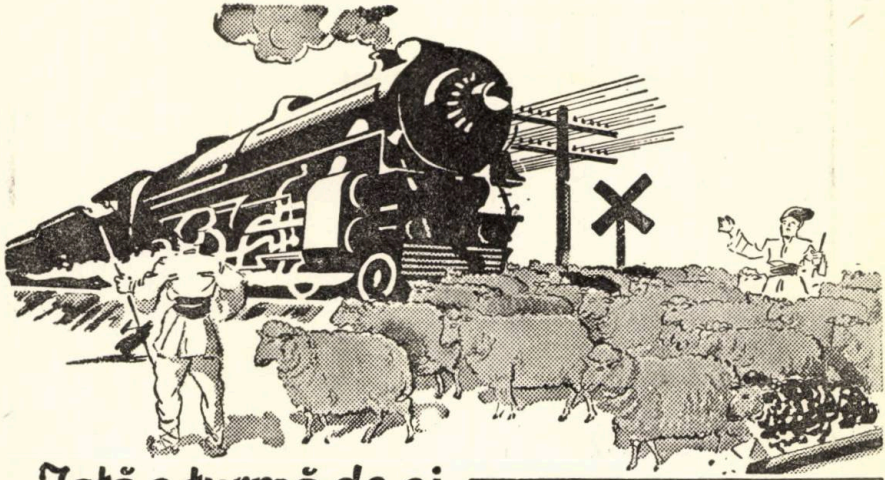

Iată o turmă de oi care poate opri un tren rapid

Pe aceeaşi linie pot să treacă sute de trenuri, dacă linia este liberă şi traficul bine aranjat.

Intre traficul căilor ferate şi acela al telefonului automat, este o oarecare asemănare. Şi acei ce întrebuinţează telefonul automat trebue să ştie câteva lucruri elementare, întocmai cum mecanicul trebue să ştie să conducă locomotiva.

Ridicând receptorul fără să cunoaşteţi numărul, formând numere greşite sau necomplecte, abonatul creiază în centrala automată situaţii care trebuesc ajustate tot automat şi care îngreunează serviciul, pentru un întreg grup de abonaţi.

SOCIETATEA ANONIMĂ ROMÂNĂ DE TELEFOANE

Iată câteva

INDICAŢIUNI SIMPLE

pentru

ABONAŢII LA TELEFON

1 Consultaţi cartea de telefon înainte de a deschide aparatul. Când aveţi un dubiu asupra numărului pe care voiţi să-l cereţi, căutaţi-l în carte.

2 După căpătarea tonului, formaţi numărul dorit, fără intervale lungi între cifre, lăsaţi apoi ca discul să revină singur şi nu-l conduceţi cu degetul Dv.

3 Priviţi discul atunci când îl manipulaţi pentru formarea unui număr.

4 Formaţi toate cele cinci cifre din care se compune un număr de telefon. Sunt abonaţi cari neglijează să formeze numărul 2, 3 sau 4, cu care încep toate numerile telefonice din Bucureşti.

5 Nu lăsaţi telefonul deschis.

6 Când căpătaţi tonul de „ocupat", închideţi imediat telefonul şi formaţi numărul peste câteva minute.

Adresa :

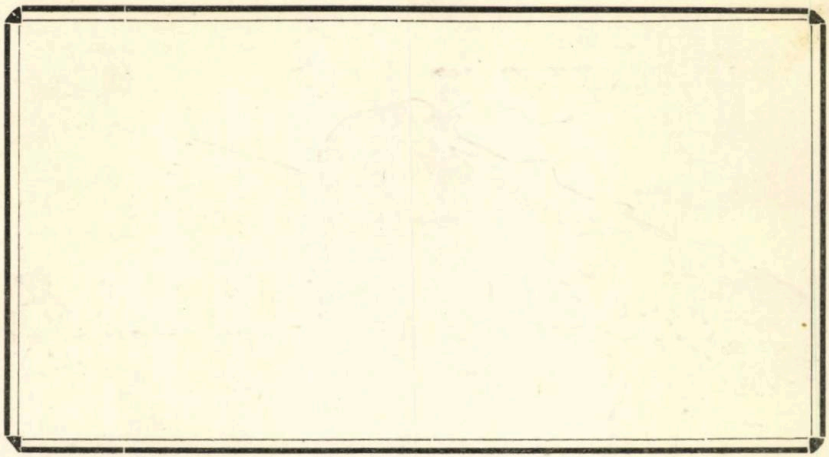

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREȘTI, I. — STR. TEILOR No. 12

ANUL XXVI. — No. 10 OCTOMBRIE 1937

REVISTA GENERALĂ DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

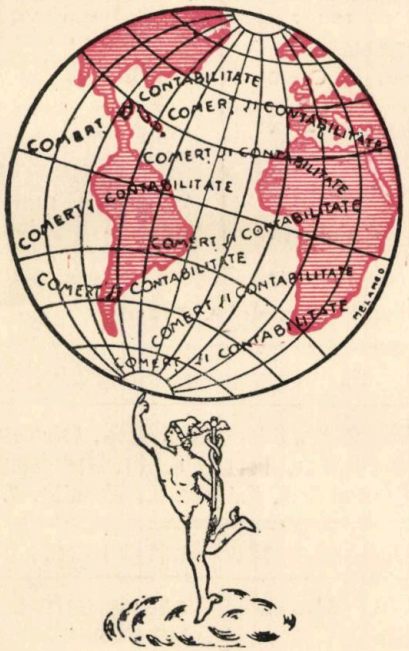

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR No. 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuş Lucian, Dr. în ştiinţe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din ţară.
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naţ.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Şef serv. Min. Comun.
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE:

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab. Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI:

N. Arghir, Director Casa Construcţiilor. Membru în Comitetul de redacţie.
V. M. Ioachim, Secretar Camera de Comerţ. Membru în Comitetul de redacţie.

SECRETAR GENERAL:

Theodor Niţu, Subdirector la Creditul Industrial. Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI:

D. Bobină, Director Oficiul Naţ. al Coop. Rom. Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant. Membru în Comitetul de redacţie.
N. K. Constantinescu Expert contabil. Membru în Comitetul de redacţie.
P. Drăgănescu-Brateş, Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Profesor. Casier al Corpului.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Preşedintele Corp. Contabililor.
I. C. Negrescu, Director Soc. Com. Locuinţe Eftine. Membru în Comitetul de redacţie.
Ştefan Popescu, Director Societ. de gaz şi electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI:

Marinescu Florian, Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert Contabil.
Th. Sersea, Şef Cont. atelier. C.F.R.

Directorul revistei: **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Gr. Trancu-Iaşi, Staicovici Chr. D., Ştefănescu Alex. N., Zane N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BĂNCI POPULARE LEI **200**

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENŢA

ANUL XXVI. — No. 10 OCTOMBRIE 1937

CUPRINSUL:

Dr. V. M. Ioachim:	Conturi de ordine, conturi de evidenţă . .	487
Al. Tănăsescu:	Contabilitatea prin documente . .	294
Arnold Brandman:	Contabilitatea în partidă dublă pentru Municipii	500
Brateş:	Al IX-lea Congres Internaţional de Contab ţinut la Paris	504
***	Congresul Internaţional al Absolvenţilor Şcoalelor Superioare de Comerţ la Paris . . .	516
***	Al IV-lea Congres Internaţional al Experţilor Contabili 1938	525
***	Recenzii. — Jurisprudenţe fiscale	527
Aureliu Marinescu:	O sfântă realizare	534
***	Colegiale. — Cereri de înscriere	541

Conturi de ordine, conturi de evidenţă

In manualele de contabilitate, cari au apărut în ultimii 30 ani întâlnim adesea denumirea „Conturi de ordine" şi mai rar „Conturi de evidenţă".

Asemenea şi în bilanţurile publicate se găsesc de obicei într'o grupă separată „Conturi de ordine şi de evidenţă.

In vechile manuale de contabilitate, şi în practica contabilă din sec. al 19-lea nu erau cunoscute aceste conturi.

Astfel în primul manual de contabilitate al lui Th. Ştefănescu (1874) nu există nici un cuvânt despre conturi de ordine şi nici în ediţiile următoare până la 1890.

De aceea, găsim la acest autor recomandarea ca pentru mărfurile primite în consemnaţie să se crediteze contul curent al comitentului, ca şi când ar fi vorba de o vânzare pe credit.

Când mai târziu conturile de ordine au apărut în literatura contabilă, ele au avut o semnificaţie foarte diferită.

L autey şi Gilbault în „Principes généraux de comptabilité" întrebuinţează expresiunea „Conturi de ordine şi de metodă" însă cu un înţeles foarte variat şi complex.

Astfel la pag. 175 găsim următoarea caracterizare:

„Conturile de ordine sau de metodă au ca menire să facă să se cunoască rezultatele . . . colaborării muncii cu capitalul prin funcţiunea lor proprie şi prin regularizările pe care le aduce

„conturilor de valori și conturilor de persoane, fie substiindu-se lor, fie suprapunându-se".

Printre Conturile de ordine Léautey prenumără: Cheltueli de prima instalare, Reescontul efectelor, Diferență de casă, Mărfuri în expediție, Rezerva statutară.

Chiar conturile „Cumpărări" și „Vânzări" sunt trecute printre conturile de ordine.

H. Deschamps în „Précis de Contabilité" (Lyon 1908) este ceva mai precis denumind conturi de ordine, „acelea, cari deschise la inventar permit să se impute exercițiului închis și exercițiului viitor partea de cheltueli aferente."

„Conturile de ordine, spune autorul, sunt deci numai acelea, cari reprezintă debitori sau creditori, facturi, precum: cheltueli scadente, Cheltueli de plată, Discont și Reescompt, nu însă: Facturi de plată ori Facturi de încasat, cari sunt creditori și debitori reali" (pag. 336—339).

In ce privește bunurile ce nu sunt proprietatea întreprinzătorului, pentru cari vom vedea că se întrebuințează azi adesea conturi de ordine, autorul este de părere că aceste bunuri nu este nevoie să fie comptabilizate ca valoare și luate în Bilanț.

El propune să se facă numai mențiune în registre de evidență, fără articol de jurnal.

„Acei, cari, spune Deschamps, pun principiul că trebue să se înregistreze primirea mărfurilor în comision, pentru că este responsabil de ele, fac înregistrarea: (pag. 429). *„Mărfuri dela H. D. la H. D. ct depozit."*

Deci, ideia înregistrării prin conturi speciale a bunurilor în posesie începuse să-și facă drum, dar Deschamps nu o îmbrățișează. Același înțeles îl dă autorul pentru Conturile de ordin și într'o lucrare mai recentă: „Des Vérifications et des Expertises en Comptabilité" (1923).

Am văzut că Deschamps nu trece Facturile de plată și Facturile de încasat la conturi de ordine, pe când L. Batardon în „Comptabilité Commerciale-Paris (1914) tocmai pe acestea le denumește Conturi de ordine (pag. 160).

Și este curios că *L. Batardon* persistă în această greșeală și într'un manual mai recent: „Cours pratique de comptabilité", care a apărut în 1928.

După profesorul Lejeune: (Le Commerce et la Comptabilité Paris 1917) conturi de ordine sunt „acelea cari servesc să regu-

larizeze alte conturi sau să grupeze aparte anume operații și anume informații."

El dă ca exemplu Conturile: Rezerve, Amortismente, Efecte neplătite, Reescont, Cheltueli generale de plată, Dobânzi de încasat, Debitori dubioși (pag. 192).

După cum vedem un amestec de conturi, cari n'au nimic comun nici între ele, nici în definiția dată, destul de neprecisă dealtfel.

O definiție mai precisă, deși nu este în spiritul concluziilor ce vom trage, găsim la J. Chaveneau: „Le bilan au point de vue commercial, industriel et fiscal".

La pag. 144 găsim următoarea explicație: „Conturile de ordine sunt conturi de regularizare deschise în momentul inventarului, cari nu constituie propriu zis elemente de activ sau pasiv, ci sunt înscrise pentru a contrabalansa anume posturi trecute în bilanț cu o valoare mai mare, decât cea reală".

„Aceste conturi pot fi deduse din posturile respective și în acest caz nu mai figurează în bilanț".

El dă ca exemplu: Scont de bonificat clienților, Reescontul portofoliului, etc.

In literatura germană aceste conturi se chiamă „Wertberichtigungsposten" (conturi rectificative de valori), — denumire pe care noi o găsim mult mai adequată decât aceea de Conturi de ordine.

Aceiași concepție despre conturi de ordine o are un autor modern, J. Dumarchey, care în „Theorie positive de la Comptabilité" (Lyon 1933) și în alte lucrări a căutat să formuleze o teorie nouă a conturilor (teoria unităților de valori).

La pag. 145, după ce dă exact aceiași definiție ca Chaveneau este mai precis în exemple, considerând drept conturi de ordine: Fondul de amortisment, Rezerva pentru creanțe dubioase, Reescontul efectelor, etc.

In ce privește bunurile de posesie, consecvent definiției sale că: „Activul este o clasă de unități de valori la liberă dispoziție a unei persoane". Dumarchey precizează că „asemenea bunuri constituie un activ al adevăratului proprietar și deci nu trebue trecute în inventarul întreprinzătorului, care le are numai în posesie.

Comfuzia asupra conturilor de ordine persistă și azi în literatura franceză.

Iată de exemplu ce scrie René Delaporte, care a scris mult pe tărâmul contabil și este bine cunoscut ca teoretician și ca practician.

In tratatul său: „La Comptabilité d'aprés des principes rationels" (Paris 1928) scrie la pag. 38:

„Unii denumesc conturile „Speze de exploatare" cari privesc un anumit bun, Mărfuri în expediție, Produse în fabricație, etc., *„conturi de ordine"*. Noi preferăm denumirea „conturi de tranzit".

La pag. 117 vorbind de „Contabilitatea Angajamentelor" prezintă o schemă de conturi cuprinzând conturile obișnuite de Activ și Pasiv, iar separat sub o linie cu titulatura „Pour ordre" dă o serie de conturi privind angajamente încheiate, dar fără început de executare din nici o parte precum:

Debitori pentru comenzi = Mărfuri de livrat.

Debitori pentru acceptări, = Angajamente din acceptări.

Clienți vânzare pe termeni = vânzări pe termen.

In fine, în tratatul său „La Banque" pag. 307 dând o schemă de grupare a conturilor în bilanț, trece în categoria *„Conturi de ordine"* următorul amestec de conturi: Cheltueli de constituire. Conturi diverse, Cheltueli generale, Debitori dubioși, Conturi litigioase, Titluri în depozit, Regulări de inventar.

Comisioane, dobânzi și beneficii, încasări de la debitori dubioși din conturi litigioase, provizioane pentru diverse plăți, chirii de plată, etc.

Iată prin urmare și conturile de venituri și cheltueil trecute în categoria „Conturilor de ordine" împreună cu titlurile în depozit, cu conturile tranzitorii, cu cheltueli anticipate, sau întârziate.

* * *

In literatura și chiar în practica *germană* nu se dă o atențiune deosebită conturilor de ordine, cari nu au un loc bine stabilit în contabilitate.

Principiile expuse de Leitner în „Grundriss der Buchaltung und Bilanzkunde" (1909) au și azi valabilitate cu un singur adaus ș. a. că ordonanța germană privind soc. anon. din 1931 obligă soc. anon. ca în raportul Consiliului de Ad-ție să se menționeze garanțiile primite și date.

Leitner în 1909 scria (pag. 81—85) că „sunt fapte juridice, cari, nedând loc la o mișcare de bunuri, nu trebue contabilizate și deci nici trecute ie bilanț precum: contracte fără vreun început de executare, cauțiuni date, angajamente din reescont, avaluri, bunuri

ce sunt proprietate străină (mărfuri în consemnație, cauțiuni primite, depozite de titluri, etc.)

El face o concesie autorilor Fr. Schär și F. Beigel, menționând înregistrările propuse de ei prin Zwischen Konten (conturi intermediare), dar nu și le însușește, considerând superflue contabilizarea acestor fapte.

„Die Wertpapiere (passive Kautionen) sind nicht Eigentum des Empfägers und bleiben, wie jedes andere Effekten-Depot eines Bank-Kunden ungebucht" *), scrie Leitner la pag. 85.

De sigur că nu ne împăcăm deloc cu această teorie, care consideră că numai faptele economice sunt succeptibile de contabilizare, nu și cele juridice.

De altfel și profesorul Leitner mai târziu și-a mai modificat părerea, căci într'o lucrare mai recentă: „Die Revision in Kaufmannischen Unternehnungen, 1934 spune: „Contractele încheiate — chiar neexecutate de nici o parte — trebue trecute în bilanț, dacă în ziua încheerii bilanțului — prin scăderea prețurilor — sunt generatoare de pierderi pentru întreprindere".

* * *

In literatura *austriacă* găsim expresiunea „Durchlaufende Konti" (conturi provizorii, interimare) care se întrebuințează atât pentru conturile ce reprezintă valori numai în posesie (cauțiuni primite de la terți) precum și angajamente condiționate (giruri, avaluri, garanții la furnituri, etc.).

Și aci găsim reprezentată ideia că pentru bunuri, cari sunt numai în posesia întreprinzătorului nu este absolut necesară trecerea în bilanț și deci nici contabilizarea, care se poate face numai în registre auxiliare cu caracter ad-tiv.

Astfel Reisch și Kreibig în lucrarea lor din 1920 „Bilanz und Steuer" (pag. 243) scrie:

„Mărfurile primite în comision se înregistrează într'un registru de mărfuri pe cantități. O înregistrare în contabilitatea generală nu se face, pentrucă marfa este proprietatea comitentului. Deci nu intră nici în inventarul comisionarului".

In ce privește angajamentele prin gir, autorii sunt de părere

*) Efectele publice primite în gaj nu sunt proprietatea primitorului și rămân neînregistrate ca orice depozit de titluri al unui client la o bancă

că trebue înregistrate prin conturi interimare sau provizorii, astfel Giroregress Konti = Giroobligo Konti (pag. 258-260).

* * *

In *Elveția* noțiunea „Conturi de ordine" se întrebuințează pentru bunuri în păstrare și pentru angajamente condiționale. J. Reiser în „L'organisation du contrôle et la technique des vérifications comptables" (Paris 1933), protestează cu drept cuvânt contra denumirii de conturi de ordine întrebuințată pentru conturile tranzitorii precum: Cheltueli anticipate, Dobânzi de incasat, Chirii de plată, etc.

Dar și el amestecă conturile de ordine cu cele de evidență, când spune: „Le terme de compte d'ordre désigne une categorie spéciale d'écriture de bilan (les engagements conditionels ainsi-que les comptes, dont le montant figure pour ordre à l'actif et au passif du bilan) și dă ca exemplu: Debitori pentru cauțiuni, Mărfuri de primit, Vânzări pe termen, Depozit de acțiuni.

In ce privește mărfurile primite în consemnație, se pare că și autorul nu este pentru înregistrarea lor în contabilitatea generală, deoarece spune că acestea nu trebue să figureze în inventar.

J. Reiser, care este conducătorul Societății fiduciare din Elveția, reprezintă punctul de vedere elvețian, care se apropie de cel german, după cum se vede și din lucrările prof. Folliet: „le Bilan des soc. anonimes" (1927) și Emil Giroud: „Die Praxis der Buch und Bilanz prüfung in der Schuweiz" (1936). In această lucrare Giroud scrie: „Obligațiunile din andosarea de cambii și din avaluri nu necesită deocamdată nici o înregistrare.

„Dacă sunt menționate în bilanț, trebue să se noteze sub Activ și Pasiv într'o coloană interioară".

Și în Elveția, ordonanța din Noembrie 1934, privind bilanțul băncilor ca și în Germania, prevede obligația de a se arăta în raportul anual totalul obligațiunilor luate prin andosament și aval.

* * *

O concepție mai clară despre conturile de ordine o găsim în literatura și practica *italiană*.

Fr. Gobbis în „Il Bilancio dela soc. anonimà" la pag. 337 vorbește de conturile de ordine pentru înregistrarea bunurilor, cari aparțin terților, dar sunt în posesiunea întreprinzătorului.

Ca și D'Alvise, se ridică cu drept cuvânt contra practicei de a amesteca aceste conturi cu activul și pasivul propriu zis, preferind chiar să se facă mențiune de aceste valori într'o anexă.

Fr. Gobbis pune în categorii separate conturile cari reprezintă posturi rectificative, precum și pe acelea, cari derivă dintr'o obligație eventuală, deci condiționată provenită din andosament, aval, ori garanții preluate față de clienți.

* * *

In numărul viitor ne vom ocupa de aspectul acestei chestiuni în literatura contabilă românească, după care ne vom expune și punctul nostru de vedere cu privire la Conturile de ordine și Conturile de evidență.

Dr. V. M. IOACHIM

UZINELE METALURGICE UNITE
„TITAN, NADRAG, CALAN"
S. A. R.

Tablă neagră, galvanizată, decapată, dublu decapată, cu rezistență, **albă,** plumbuită, **ondulată.**
Fier cerc, comercial, beton profilat.
Fier cerc laminat la rece.
Cazane și **radiatoare** „Calan" pentru încălziri centrale.
Băi de fontă emailată „Record".
Articole sanitare negre și emailate.
Tuburi și **accesorii** de fontă pentru canalizare.
Tucerie comercială.
Mașini de **gătit** și **sobe** „Vesta".

Articole noui:

Cilindrii din fontă dură pentru laminat tablă.
Mese și **capace** de **recoacere** din oțel rezistente la temperaturi înalte.
Cărămizi și **pământ refractar.**

Contabilitatea prin documente

Toată lumea știe că înregistrările se fac pe bază de documente. Când unei întreprinderi, îi lipsește posibilitatea să și le procure, atunci e îndreptățită să alcătuiască un tablou detailat, care deși nu emană dela partea cu care s'a făcut cheltuiala, totuși este luat în seamă având în vedere specia comerțului și nevoile unei bune funcționări.

Codul de comerț, obligă pe comerciant în articolul 30 :

„Comercianții sunt datori, a păstra timp de 10 ani, dela cea „din urmă viză registrele pe care legea le impune a ține, precum și scrisorile și telegramele primite".

„Asemenea sunt datori a păstra, cel puțin până la 2 ani „facturile mărfurilor cumpărate și introduse în stabilimentul lor".

Prin urmare, pentru unele documente ca scrisori, și telegrame primite 10 ani, și facturile mărfurilor cumpărate cel puțin 2 ani.

Rațiunea pentru care s'a fixat un termen este ca să poată fi în orice moment comparate cu înregistrările făcute, care dacă s'au ținut la zi, nu mai pot fi schimbate documentele ulterior.

Dar nu pentru această categorie de întreprinderi, mă ocup în prezent, fiindcă ele au admirabilul mijloc de înregistrare prin partida dublă. Nici nu pot s'o facă întraltfel față de varietatea de conturi pe care o cuprinde numai un singur document și față de obligația legală de a ține registre !...

Și aici, la partidă dublă, dacă ar fi fost ipoteza, că un document corespunde cel mult numai la două conturi, se putea face o socoteală în genul partidei duble, însă fără nici o putere legală, cel mult, pentru orientare. Vom vedea cu altă ocaziune cum rezolvă sistemul Ruf, această contabilitate pe documente, în registrele sale speciale.

E vorba de o categorie de întreprinzători cum ar fi mici costructori de clădiri, unii arhitecti, sau chiar proprietari care n'au obligații, prin credit luat și totuși față de ei înșuși trebuie să se orienteze cu maximul de prudență, și cu minimum de notări, adică pierdere de vreme cu înregistrarea.

Când sunt societăți puternice de construit sau ingineri, care lucrează pe credit, nici nu stau la îndoială ca să recomand întrebuințarea partidei duble.

Deci acelor din categoria arătată care vor să-și țină socotelile pentru ei, fiindcă am găsit o metodă practică bizuită tot pe principile partidei duble, le-o înfățișez că ea se sprijină numai pe aranjamentul actelor :

1. Nu e o povară că actul trebuie și în civil, dar cu deosebire în comercial, fiindcă orice obligațiuni comerciale, se pot dovedi astfel după articolul 46 din codul de comerț.

„Obligațiunile comerciale, și liberațiunile se probează :

„Cu acte autentice, cu acte sub semnătură privată, cu fac-„turi acceptate prin corespondență, prin telegrame, cu regis-trele părților.

„Cu martori de câte ori, autoritatea judecătorească ar crede „că trebuie să admită proba testimonială, și aceasta chiar în ca-„zuri neprevăzute de articolul 1.191 codul civil.

„In fine prin orice alte mijloace de probă, admise de legea „civilă".

Deci chiar când numai una din părți e comerciant trebue să se elibereze acte pe care cealaltă parte le păstrează.

Iată toată materia primă pentru confecționarea contabilității prin documente.

2. Mai există o condiție, fără de care nu va merge ca actele arătate, să nu aibă mai mult de două, trei conturi, ca să poată face ușor un triaj cu creionul roșu la sfârșit, sau unde se găsește loc.

Cel mai eftin, și cel mai practic sistem pentru cine vrea ordine, este un dosar care să cuprindă un fel de cotor, care dacă nu se găsește să se cumpere, și-l poate confecționa ori și cine, prin îndoirea unei coli albe în patru și apoi coaserea pe la mijloc în dosarul carton. Dacă, tăiem filele, rămâne un cotor, de care se pot lipi documentele.

3. Prin faptul, că ne întocmim documentele pe conturi, lăsăm atâta spațiu în cotorul de dosar cât i-ar fi necesar unui cont reprezentat prin documentele lipite.

Dacă, extinderea construcției cere o desvoltare mai mare, atunci fiecare dosar poate fi repartizat unui cont.

4. Prin urmare, sistemul constă în primul rând pe orânduire a conturilor, și lipirea documentelor cu o dungă subțire de sinteticum, în locul rezervat contului căruia îi aparține.

Insist din nou, că nu constituie aceasta o contabilitate, care nici pe departe n'o recomand persoanelor obligate, să ție registre, ci numai pur și simplu celor care vor să-și dea seama de felul cum stau, pentru ei ca să nu aibă o surpriză dureroasă.

Mare avantaj este și în domeniul psihologic, ca omul să fie vestit, fiindcă efectul e dezastruos, când vine pe neașteptate ! o mică comparație, într'o sală de cinematograf, sau într'o aglomerație, dacă s'ar găsi un om nesănătos, care pe nevestite să aibă fantezia să tragă câteva focuri de revolver, în vânt, efectul ar fi că am vedea câteva persoane leșinate, și altele cu palpitații de inimă. Dar dacă la un circ, unde e lume multă, îmblânzitorul de fiare vestește și publicul știe, că trage focuri de revolver oarbe, nimeni nu se va înspăimânta și nimeni nu va leșina.

Dar vedeți că nu este decât chestia de obișnuință ca să fii prevenit în contabilitate, cu acest redus mijloc de înregistrare, mai ales că materia primă, documentele e obligat să și le procure ori și cine. Nici nu poți face proba întraltfel, că ai plătit materiale, până nu ai factura dela furnizori. Dar dacă, se face această trimetere de materiale în mod treptat, tot va trebui să existe bonuri de predare, primire, care se întocmesc deobicei în două sau trei exemplare, din care unul rămâne celui care a primit materialul de construcție, cu altul se justifică cărăușul, și al treilea merge la contabilitatea furnizorului.

Când, au convenție de decontare, se adaugă bonurile la factură, și se predă de către furnizor, celui care a avut nevoie de material, certificând plata, sau, dacă e pe credit, eliberând poliță furnizorului.

a) Cine vrea să facă, o descriere amănunțită a materiilor prime, intrate în construcția sau reparția unei clădiri, n'are decât să așeze bonurile pe specialități. De exemplu, toate bonurile de cărămidă se vor așeza în ordine numerică lipite de cotor, de o parte, apoi vor începe bonurile de pietriș, mai peste câteva file, bonurile de var, mai la o oarecare distanță se vor lipi bonurile de nisip.

b) Cine vrea să nu facă distincțiune, le poate lipi și amestecate, dar în cazul acesta, pe o foaie din cotor va lipi o socoteală pe coloane, cu data și cu numărul bonului, ca să fie un tablou care să se totalizeze pe specialități de materie primă, pe dată

și cu o coloană de observații, în care se descrie în ce stadiu a ajuns construcția.

De exemplu, la bonul nr. 185, care conține pietriș, var, nisip, pentrucă pot fi și astfel, clădirea și-a inplinit temelia și de de aici în colo se înalță zidurile în sus.

In felul acesta constructorul poate să facă socoteala desigur și de după deviz, dacă el se execută cu strictețe, dar de obicei se fac modificări ulterioare devizului, încât nu mai corespunde. Apoi, socoteala aceasta, de material întrat la temelie este un control efectiv, asupra lucrătorilor mai ales când constructorul n'are timp să-i supravegheze.

2. Apoi, clădirea își înalță zidurile, cerând alte materii prime, care se pot clasifica fie după bonuri, fie după facturi.

E probabil și aci, o clasificare a materiilor prime pe lemnărie, zidărie, ciment, și fier pentru beton când avem de turnat planșeul, fie jos fie la tavanuri. Dacă materiile prime sunt prea variate un fel de borderou al bonurilor pe date făcând diferite recapitulații, ne poate arăta materia primă intrată, pe specialități, și în coloane de observații rezultatul obținut. Când vine documentul, recapitulativ care este factura, se poate lipi și ea la urmă alăturea de bonuri. Se notează în „Observație" la ce etaj am ajuns : I, II, III, IV,, etc.

Mâna de lucru, și o ține constructorul pe liste de plată, ca și în industrie, în care totalizează la chenzină, sau lunar, plățile făcute. E bine ca să coincidă, cu aceste epoci și specificarea pe borderourile de bonuri stadiul construcției, pentru ca el în calitate de tehnician, să-și verifice dacă a intrat față de cubajul făcut, materia primă prevăzută, sau dacă mâna de lucru nu a fost aci, prea exagerată din lipsă de supraveghere. Ar putea în felul acesta, să-și facă socoteala a costului de producție, în construcție.

Dacă vrea ca să urmărească la intervale mai scurte, zilnic, cheltuelile făcute are posibilitatea în documentele care exprimă și banii plătiți, să treacă numai valoarea lor cu creionul, cu cerneală, în dreptul actului pe cotorul de lipit, și să totalizeze zilnic și în general.

Vrea să-și dea seama la toate specialitățile chiar și bonurile, care sunt pe cantități, nu are decât să centralizeze cu valori, într'un borderou final, pe date.

Aceasta îi va servi drept un fel de balanță de verificare, fiindcă la tot ce s'a primit pentru construcție, nu poate să corespundă decât contul Cassa creditor, pentru ceeace a plătit, și contul Creditori, pentru ceeace i s'a admis pe credit, și cred că e mai corect să i se spună Furnizori.

3. Dacă se ajunge la acoperiș, mai sunt alte materii prime ca țiglă, fier, căpriori, și metoda se poate urma la fel.

4. Pentru tencuieli, se ține seama când s'a început cu materia primă, și dacă un bon reprezintă o cantitate care a intrat, în parte la zidărie, în parte la tencuială, se notează pe margine, cât a intrat la fiecare din ele. Apoi continuă numai pentru tencuieli, iar la urmă se măsoară de către arhitect, suprafața obresvând dacă avem buceardări, sau este simplă tencuială.

5. Pentru parchete, se ia după factura dimensiunile și se înmulțește cu numărul bucăților dintr'o legătură, și se observă dacă suprafața dată, coincide cu locul parchetat socotind unul sau 2% pentru rămășițe pentru aranjament.

6. E de observat, uzanțele meseriașilor noștrii pe care constructorii le știu cu prisosință. De exemplu, ferestruicile, de o anumită suprafață se plătesc ca și când ar fi zidit. Ferestrele, giurgiuvelele, deci se achită lemnarului, pe metru patrat, ca și când ar fi făcute complect, din lemn și știm că, el confecționează numai rama, în care se așează geamurile. Tot astfel, geamurile se socotesc la m. p. și după grosime și calitate.

7. Văpsitorul giurgivelelor, deși vopsește numai lemnăria, cere și el pe m. p.. Apoi dacă vopsește și pereții, când n'au o anumită dimensiune se plătește ca și când ar fi vopsit din nou cu var, sau cu tapet și fereastră când sunt făcute din anumit material, încât s'ar putea zice, că aceste uzanțe constituiesc un adevărat impozit pe lumină și pe aer. Ele se justifică, prin oarecare pierdere de vreme, pe care o are meseriașul, fiindcă în elanul său dacă ar fi fost numai perete, ar fi mers mai repede, nu-i trebuia atenția dela ferestre.

Toate acestea se pot face, prin măsurare, când s'a terminat lucrarea iar la vopsitorie, cine vrea să înfiinzeție stadiul de orientare, n'are decât să o facă descompunând ori lucrările, în spacluituri văruit, tapetat, sau camerele lucrate, numerotându-le ca să le indentificăm cu ușurință.

La fine se poate centraliza situațiile și compara cu banii plătiți și cu creditul acordat, încât deabea atunci, știm riguros exact, fiindcă numai documentul este sincer, și controlat ne putem da seama și amănunțit decât a intrat într'o clădire !

Socotesc, că particularul fie el profan, căruia i se construiește va dobândi încrederea că acel care a construit a fost de bună credință, și va dobândi curajul la o nouă construcție, să socotească de data aceasta mai aproapiat de realitate, cât îl va costa dacă condițiunile ar fi identice.

Cu ocazia aceasta, mă gândesc și la Stat, unde s'a construit atât de mult, dar fie că n'au fost bani, fie că n'a fost prevedere lucrările stau cu anii de zile și se ruinează, fiind neacoperite sau netencuite.

Desigur, că acest fapt s'a întâmplat și particularilor care au plecat la lucru, fără să-și facă devizul, sau au încercat să-l depășească în timpul lucrărilor.

Și într'un caz, și întraltul, însemnează imobilizare economică, care este sinonim cu pierdere de dobânzi ale capitalului învestit, sau cu însuși perderea capitalului.

Și în socoteala prin acte am fixat cele 7 stadii de construcție : 1. temelie, 2. ziduri, 3. acoperiș și amenajări interne, 4. tencuit, 5. parchete, 6 perete, 7. vopsitorie prin coloana de observații.

Acesta e în legătură cu construitul la Stat : 7 stadii sunt înglobate într'unul singur : predarea, construcții la cheie, și atunci cu tot formalismul contabil, de acolo, n'avem orientare economică pe fiecare stadiu de construcție. Dar și particularii, nu și-au ținut socotelile sau le-a depășit cu mult și atunci vedem, că la un an sau doi, nemaiputând rezista vinde imobilul.

Este eterna surpriză, de care trebuie să ne ferim totdeauna !...

AL. TĂNĂSESCU

D-nii autori de lucrări contabile, economice, financiare, sunt rugați a trimite câte 2 exemplare la Revistă pentru a li se face recenzii.
Exemplarele vor rămâne apoi Bibliotecei Corpului Absolvenților Școalelor Comerciale și Bibliotecei Corpului Contabililor.

Contabilitatea în partidă dublă pentru Municipii

Modificarea contabilității publice prin introducerea contabilității în partidă dublă votată în anul 1929 de Parlament, trebuie să aibă ca urmare introducerea ei și pentru municipiile țării.

Este sigur că și aici contabilitatea în partidă dublă, ar avea avantajii foarte însemnate în privința contabilizării taxelor și impozitelor de tot felul, a încasărilor pentru apă, canal și gunoi, a taxelor de târg și staționare, a fondurilor, etc., precum și a pensiilor, lefurilor și tuturor veniturilor și cheltuelilor. Dar atât la municipii, cât și la căile ferate, acest fel de contabilizare s'ar izbi în privința „gestiuni de materiale", de dificultăți aproape de neînvins în cazul când nu se hotărește a se crea pentru acest fel de administrații un „Fond stocuri de materiale".

Acest fond „Stocuri de materiale", ar fi punctul de plecare al tuturor contabilizărilor de materiale cu valoarea lor bănească, reprezentând valoarea tuturor materialelor intrate și eșite.

Pe de altă parte cheltuelile pentru obiectele eșite din „Fondul stocuri de materiale", pentru scopurile întreprinderii sau pentru construcții vor fi debitate pe conturile respective, deschise prin buget și la încheerea gestiunii soldul din acest cont (diferențe între debitări și creditări), arată valoarea materialelor și a obiectelor de inventar existente la închiderea gestiunii, formând o parte a patrimoniului municipiului respectiv.

Nu poate fi vorba de deschiderea unui fond nou, dotat cu o sumă de bani, cu atât mai puțin, cu cât prin introducerea acestui cont nou are loc inventarierea și estimațiunea obiectelor existente și se consideră valoarea acestor materiale existente de fapt și inventariate drept prima dotare a acestui „Fond stocuri de materiale", pe când în viitor acest cont se debitează cu procurarea materialelor dela caz la caz și crește deci valuarea acestuia respectiv descrește prin scoaterea materialelor pentru scopurile necesare administrații. Nu poate fi tăgăduit că nu s'a dat atenția necesară acestei evidențe a materialelor care este atât de importantă atât pentru întreprinderile cu caracter public cât și pentru cele particulare. De aceia din nefericire în

practică s'a făcut prea des constatarea tristă, că organele responsabile, atât pentru procurarea materialelor și predarea lor, cât și pentru întrebuințarea și contabilizarea lor n'au dat atențiunea care se cuvine acestor bunuri, care se ridică după natura, mărimea și volumul întreprinderii — la multe milioane.

Acest fapt, această concepție comodă despre importanța și însemnătatea acestei părți a contabilității a contribuit mult la risipa făcută cu materialele și la fraudele ce mai arareori s'au comis. Aplicând contabilitatea dublă la gestiunea de materiale, se urmărește de aproape mișcarea și existența acestor bunuri pe valori și pe cantități. In contabilitatea dublă toate facturile furnizărilor pentru obiecte furnizate pentru „Fondul stocurilor materiale", nu mai vor fi contabilizate în debitul conturilor bugetare (conturi de valori), ci în debitul „Fondul stocurilor materiale", înlăturându-se prin aceasta lipsa de evidențe de până acum, tărăgănare și risipă. Valoarea obiectelor scoase pentru întrebuințare vor fi debitate lunar în măsura întrebuințării acestora pe conturile de valori conform bugetului aprobat. După verificarea acestei operațiuni prin serviciul Financiar și de Contabiltate, conform regulamentului de aplicare al legii administrative publicată în Monitorul Oficial Nr. 40 din 18/1937, se va credita contul „Fondul stocurilor materiale" cu o singură sumă. Prin aceasta, acest din urmă fond va fi descărcat cu o sumă corespunzătoare valorii materialului întrebuințat de fapt. Dar toate aceste principii sunt legate de dispoziția imperativă de a centraliza procurarea materialelor, ceia ce este chiar prevăzut prin legea administrativă din 22 Martie 1936 publicată în Monitorul Oficial No. 73 din 27 III 1936 și prin regulamentul suscitat art. 44 al a-d) și cantitatea de materiale necesare, municipiilor se va procura principal numai în baza experințelor făcute și numai odată pe an prin licitație publică cu predare succesivă după nevoi.

Bine înțeles este vorba numai de acele obiecte, procurate prin licitație publică, care sunt necesare în cantități mari în decursul exercițiului bugetar și numai obiectele mai rar întrebuințate vor fi procurate dela caz la caz, prin licitațile reduse, însă toate și în ori ce caz în debitul contului „Fondul stocurilor materiale", care figurează de drept ca fond central al municipiului respectiv. Introducerea contabilității cu partidă dublă la municipiile țării cu privire la evidența și decontarea ma-

terialelor necesare în valoare de mai multe milioane, va aduce fără îndoială și modificarea bugetului municipiilor lărgind baza lor. Prin aceasta s'ar da mai cu seamă prilejul de a nu se mai mărgini contabilitatea numai la încheerea anuală a gestiunei.

Aceasta însă nu este altceva, decât arătarea veniturilor și cheltuelilor exercițiului expirat pe baza bugetului aprobat de Consiliul municipal cu observarea principiului de a menține creditele acordate prin buget și de a arăta excedente eventuale sau trecerile mărunte ale creditelor fără o desvoltare detailată a situației și fără o precizare a patrimoniului întreg al municipiului respectiv. Aceste conturi de gestiune fără importanță n'au satisfăcut niciodată pe contribuabili. Mai cu seamă populația cu ocupații industriale și meseriale ar vedea cu plăcere și o situație a patrimoniului, compoziția valorilor care formează patrimoniul și dacă erau necesare descărcări, dacă există sporiri de valori, arătarea soldurilor creditoare și debitoare, cu un cuvânt un bilanț comercial în regulă, din care s'ar putea scoate toate aceste momente. In sensul legii contabilității noui în legătură cu reforma administrativă în vigoare, fiecare cetățean deci dacă știe carte, va fi în stare să citească la finele exercițiului bilanțul comunei, putând examina și eventual ridica obiecțiuni într'una sau altă privință, ceiace îi este acordat în mod legal prin dispozițiunile nouei reforme administrative. în ceia ce privește controlul oficial și siguranța acestuia, aceasta este dat prin sistemul contabilizării și prin decontările de materiale și obiectelor de inventar. Controlul este dat prin contul „Fondul stocurilor materiale" care arată o evidență suficientă în valori cât și în cantități, nesocotindu-se și verificările dese oficiale pe care legea le ordonă.

Cu introducerea legii administrative și a regulamentului mai înainte amintit, s'a arătat în mod clar și limpede că există voință serioasă și fermă de a administra treburile în sens adevărat democratic, curat și cinstit în folosul statului, comunelor și în fine al tuturor cetățenilor, Funcționarii respectivi să fie însă conștienți de menirea lor înaltă și misiunea nobilă executând această reformă pe teren care este făcută într'un sens adevărat democratic și gospodăresc și ei să lucreze cu sârguință plină și cu drag curat, având în vedere faptul, că sunt stâlpii statului. Ei să contribue cu toate puterile lor prețioase

la desvoltarea şi prosperitatea statului respectiv a comunelor : atunci scopul măsurilor, intenţionate se va atinge în plin şi total.

ARNOLD BRANDMAN
Expert-contabil, Cernăuţi

Asemenea bilanţuri au publicat încă din 1929 Primăria Bucureşti precum şi Primăriile Cluj, Tg. Mureş, etc. A se vedea Nr. 9-10-11 din 1931 al revistei de Comerţ şi Contabilitate şi lucrarea D-lui Profesor Gh. Alesseanu şi V. M. Ioachim : L'aplication de la comptabilité en parties doubles à l'état et aux Administrations locales (N. R.).

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREŞTI

DIRECŢIA FINANCIARĂ

LISTA

Cu numerile obligaţiunilor 3 1/2 % ale Imprumutul Municipiului Bucureşti de lei 100.000.000, cu loturi din anul 1921, eşite la sorţi la tragerea din 1 Septembrie 1937 :

No. 186327 cu lei 600.000 No. 424102 cu lei 100.000
No. 991467 cu lei 50.000 No. 381669 cu lei 25.000
No. 562871 cu lei 5.000 No. 8868, 45096, 122008, 134238, 135308, 147679, 174967, 182336, 212674, 230970, 276819, 280539, 323027, 332333, 355748, 366756, 408901, 421932, 489358, 520625, 543852, 551251, 611529, 613075, 625720, 635220, 692853, 719235, 724530, 742277, 761983, 774107, 802646, 808778, 839939, 890601, 917818, 919892, 921152, 922757, 927123, 951549, 975279, 983908, 987065, cu câte 1000 lei fiecare.

Plata acector obligaţiuni eşite la sorţi cu loturi, se va face după 3 (trei) luni dela data tragerii, conform art. 11 din regulament, la Cassieria Centrală a Municipiului Bucureşti.

p. Primar general,
(ss) Christea Isidor

Directorul Datoriei Publice,
(ss) I. R. Andreescu

Lucr. No, 26377 / 21026 / F. 937.

Al IX-lea Congres Internațional de Contabilitate ținut la Paris

INTRODUCERE

In zilele de 16 -19 Septembrie 1937, a avut loc la Paris, al IX-lea Congres internațional de contabilitate, ca o urmare a seriei de congrese a țărilor latine.

Colegii francezi au obținut inaltul patronaj al d-lui Albert Lebrun, președintele Republicei Franceze și al Miniștrilor Afacerilor Străine, Finanțelor, Educației Naționale și Comerțului.

Președinția Congresului a revenit d-lui Le Gorgeu, senator, fost subsecretar de stat la învățământul tehnic, președinte al „Société de Comptabilité de France" deși, lucru curios, d-sa este medic. Iată încă odată dovedită legătura între medicină și contabilitate, legătură pe care a făcut-o și fostul Prinț George, actualul Rege al Angliei, în discursul Său pronunțat cu ocazia Congresului Internațional de Contabilitate de la Londra (Iulie 1933) și pe care am făcut-o și noi în mai multe ocaziuni. *)

Stând de vorbă cu d-l Senator Le Gorgeu ne-am explicat această legătură, prin faptul că, medicul cunoaște organismul interior al omului și legile lui de viață, iar contabilul cunoaște organismul interior al intreprinderii și legile care îi determină viața. Deaceea nu e de mirare ca în țara noastră tot un medic, d-l Prof. Dr. C. Angelescu a făcut recenta reformă a învățământului comercial, fiind Ministru al Educației Naționale.

D-l *Președinte Senator Le Gorgeu* salută pe congresiști dorind ca din discuțiuni să iasă perfecționarea sistemelor de lucru în contabilitate și mai ales simplificarea lor.

D-l *Delaporte* într'un magistral discurs spune în esență că toți contabili să se străduiască nu numai a prezenta situațiunile con-

---

1) In cuvântarea ținută în Congresul Internațional al Experților Contabili dela Amsterdam la 9 Iulie 1926; vezi darea de seamă a Congresului pag. 615. Idem în referatul „Contabilul autorizat și expertul contabil ca liberi profesioniști", către al 7-lea congres național al Corpului Contabililor din România, ținut la Timișoara 22-24 Septembrie 1935, pag. 4.

tabile, dar și a explica și interpreta cifrele, care ori cât de aride ar părea, spun totuși foarte muit.

D-l *Prof. Dr. Gr. L. Trancu-Iași*, șeful delegației române aduce omagiu culturei franceze, arată că în România acum 16 ani d-sa a introdus reforme cu caracter social cari ne-au ferit de surprizele neplăcute de care au avut să sufere confrații noștri francezi.

D-sa insistă asupra stării de dependență a contabilului, fie el contabil șef, sau expert contabil, de direcțiunea intreprinderii, sau de organele conducătoare ale Statului și cere o deplină independență și o mai mare libertate de acțiune pentru colegii noștri pentru ca ei să fie cu adevărat elemente de progres și de pondere socială.

PARTICIPANȚI:

Au luat parte următoarele țări:

Anglia	cu 4	reprezentanți	Italia	cu 2	reprez. (ne oficiali)
Argentina	„ 2	„	Luxemburg	cu 2	reprezentanți
Australia	„ 2	„	Mexic	„ 2	„
Austria	„ 1	„	Norvegia	„ 1	„
Belgia	„ 3	„	Olanda	„ 2	„
Brazilia	„ 1	„	Peru	„ 1	„
Canada	„ 1	„	Polonia	„ 2	„
Elveția	„ 5	„	România	„ 7	„
Germania	„ 3	„	Ungaria	„ 1	„

Au mai aderat fără a trimite reprezentanți, Bulgaria, Portugalia și Spania.

Din România a luat parte d-nii: Profesor Grigore Trancu-Iași, fost ministru, ca președinte al delegației Române, profesor Spiridon Iacobescu, dela Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București, Nicolae Butculescu, decanul Corpului Contabililor din România, Dr. Drăgănescu-Brateș, secretarul general al Consiliului Superior al Corpului Contabililor, profesor Al. Tănăsescu, d-na profesoară Elena Popescu-Voitești, inspectoare în Invățământului Comercial, Eugen Staia, secretarul general ajoint al Creditului Minier Franco-Român dela Paris și Gheorghe Pascal, director de Bancă la Craiova.

PROGRAM

In program au fost puse următoarele chestiuni:

I. **Controlul contabil.**

a) Controlul permanent în întreprinderi. Metode contabile susceptibile a fi folosite.

b) Prezentarea bilanțurilor în întreprinderile care posedă filiale și sucursale. Bilanțuri consolidate.

II. **Contabilitatea aplicată.**

a) In serviciile publice.

b) In sindicatele profesionale (Carteluri de Contabilitate).

III. **Metode bugetare.**

a) Contabilitatea în legătură cu controlul bugetar și cotele „standard"

b) Tehnice susceptibile de a fi aplicate.

c) Contabilitatea zisă funcțională.

In chestiunile puse la ordinea zilei au fost prezentate 7 rapoarte tipărite din partea colegilor francezi și două rapoarte tipărite din partea delegațiilor români, singuri dintre străini care au prezentat rapoarte la acest congres. Putem spune chiar că referatele prezentate de colegii noștri, d-l Prof. Spiridon Iacobescu și d-l Prof. Al. Tănăsescu au fost foarte substanțiale și bine apreciate.

Iată ce conțin aceste referate:

Chestiunea I. D-l *Sénéchal,* ajutat de D-șoara *Fauvin* și de D-l *Raportor Dumarchey,* în referatul prezentat cu privire la controlul contabil, face deosebire între control și verificare. Controlul este procesul științific, prin care o operațiune este reefăcută, prin unul sau mai multe metode pentru a ajunge la convingerea că rezultatul este exact. Verificarea este procedeul primitiv, pentru a ajunge la certitudinea, sau quasi certitudinea, că n'au fost comise erori.

Raportorul prezintă un plan general al serviciilor unor intreprinderi.

Tot în aseastă chestiune D-l Robert Lefort, subliniază rolul primordial al contabilității de a fi un mijloc de informații; ea înregistrează în toată seninătatea faptele economice și obligațiunile juridice în mod imparțial; ea trebue să servească după o expresie consacrată în practica expertizelor judiciare, „Manifestării adevărului".

Răspunderea contabilului de orice categorie ar fi, față de organele intreprinderii, se mărginește la fidelitatea și regularitatea înregistrărilor.

D-l *Louis Blétoux*, în același raport, relevă obiectul dublu al controlului bugetar: I. Comparația între prevederi și fapte; II. Constatarea raportului disponibilităților față de angajamente.

Situațiunile care emană de la contabilitate trebue să fie presupuse a avea o valoare mai mare decât acele pornite din alte servicii, care n'au aceleași mijloace de control.

Asociațiunea Contabilă a Senei, în același raport arată rolul financiar și economic al contabilității, care trebue să prezinte în mod comparat, veniturile și cheltuelile clasificate și subdivizate până la limita posibilităților materiale de investigațiuni.

D-l Prof. *Spiridon Iacobescu*, în raportul D-sale s'a ocupat de toate trei chestiunile puse la ordinea de zi a Congresului.

In ce privește controlul permanent în întreprinderi D-sa spune că el variază după natura intreprinderii. Așa, în bănci, contabilitatea controlând toate datele controlului administrativ, urmărește de asemenea situațiile contabilităților speciale ale diverselor servicii ale băncii.

In comerț o atenție specială trebue dată stocurilor de mărfuri, vânzării, aprovizionării etc.

Intr'o industrie controlul trebue să se impună pretutindeni unde materia patrimonială a industriei se găsește răspândită. Pretutindeni contabilitatea urmărește prin mijloacele sale de control: cantitățile, mijloacele de exploatare, întrebuințarea forțelor și lucrului uman etc.

Contabilitatea va găsi mijloacele să se adapteze suficient misiunii controlului, după natura și organizarea tehnică a întreprinderii.

In ce privește Bilanțul intreprinderilor care au sucursale și agenții, d-l Prof. Iacobescu afirmă, că, nici odată nu se arată în Bilanț situația sucursalelor, sau în Contul Profit & Pierdere rezultatele lor.

D-sa propune să se prezinte Bilanțul și Contul de Profit & Pierdere cu câte trei coloane și anume: într'una se vor înscrie cifrele referitoare la sucursale și agenții, în a două cele referitoare la Centrală și în a treia totalurile.

D-sa mai observă că în practică se obișnuește ca din Bilanțul sucursalelor și agențiilor să se extragă numai rezultatul final, beneficiul sau paguba și este de părere ca să se insiste de toți co-

legii în a se concentra întreg Bilanțul cu Activul și Pasivul și întreg Contul de Profit și Pierdere, cu cheltueli și venituri privind sucursalele și agențiile și în urmă să fie totalizate cu posturile respective ale Centralei.

Dacă prezentarea Bilanțului unei intreprinderi cu sucursale și agenții, poate să se facă așa cum s'a arătat, față de acționari, pentru conducerea intreprinderii, contabilitatea trebue să prezinte clar faptele, și în acest scop, d-l Prof. Iacobescu propune ca în cazul când sucursalele și agențiile nu sunt numeroase, să se concentreze Bilanțul și Contul de Profit și Pierdere înscriindu-se posturile în sens vertical, iar sucursalele și agențiile fiecare într'o coloană, în sens orizontal. In cazul când sucursalele și agențiile ar fi prea numeroase și prelungirea tabloului în sens orizontal ar prezenta dificultăți, atunci e mai bine să se înscrie în sens vertical Centrala și fiecare sediu, iar în coloane, în sens orizontal, numele și cifrele diferitelor conturi.

Tot în chestia stabilirei Bilanțurilor Consolidate (la întreprinderile cu sucursale și agenții) raportul prezentat de d-l Sénéchal cuprinde și intreprinderile afiliate „Subsidiary companies" la care se referă Legea Societăților Engleze din 1929 și „Konzernunternehmen" la care se referă Legea Societăților Germane, din 30 Ianuarie 1937. Un „Konzern" există atunci când în vederea scopurilor comerciale, mai multe intreprinderi autonome din punct de vedere legal, sunt grupate sub aceași direcțiune.

In Franța decretul din 28 Iunie 1933 definește astfel societatea afiliată: „Este considerată ca pusă sub dependința unei alte societăți sau efectiv condusă de aceasta, orice societate în care societatea conducătoare posedă direct sau prin persoane interpuse, fie majoritatea capitalului, fie majoritate absolută a voturilor susceptibile de a fi exprimate în adunările acționarilor, sau exercită „funcțiuni" care comportă puterea de hotărâre".

Deosebirea între o sucursală și o societate afiliată este că, prima face parte integrantă din societate, fiind considerată ca un serviciu al său și nu poate fi declarată separat în stare de faliment, pe când societatea afiliată își are o ființă și o viață proprie, cel puțin în aparență și poate fi declarată în stare de faliment, în timp ce societatea mamă își continuă existența.

Autorul raportului insistă prea mult asupra considerațiunilor de ordin juridic, după care se stabilește caracterul de societate afiliată și nu se mai ocupă de partea contabilă.

Chestiunea II. Contabilitatea aplicată în serviciile publice și în sindicatele profesionale

In această chestiune D-l *Mouchot*, a prezentat un raport care se referă mai mult la legătura între contabilitate și controlul bugetar și la întrebuințarea prețurilor „standard" în calculul contabil al rentabilității. Chestiunea ridicată la acest din urmă punct a fost, dacă diferența între prețul „standard"și prețul obținut real poate fi considerată beneficiu net; din lipsă de studii suficiente, chestiunea a fost amânată pentru congresul viitor.

D-l *Prof. Iacobescu* în referatul D-sale insistă că o contabilitate trebue să fie introdusă în fiecare serviciu public, bine înțeles adaptată nevoilor lui proprii; sunt servicii cari vor avea nevoe numai de o contabilitate administrativă, cum este serviciul arhitecturei, serviciul secretariatului, serviciul personalului și chiar serviciul de studii și altele cari vor avea nevoe de o contabilitate patrimonială, după compoziția patrimoniului care îi este încredințat.

D-l *Socquet*, Raportor și Președintele ședinței, a propus o moțiune ca în vederea unui control contabil mai eficace să se introducă în toate serviciile publice o contabilitate, fie chiar în partidă simplă.

Delegația română prin glasul D-lui Decan Nicolae Butculescu și D-l Director Dr. Petru Drăgănescu-Brateș, a ridicat obiecțiunea că într'un congres internațional de contabilitate, nu putem cuprinde în moțiune, expresiunea de contabilitate în partidă simplă, întrucât străduințele noastre trebue să fie aplicate în direcțiunea introducerei contabilității științifice în partidă dublă.

Punctul de vedere al delegațiunei române a fost aprobat.

Chestiunea III. — D-l Gaston Commesnil, a prezentat două rapoarte. Intr'unul din rapoartele D-sale, despre controlul randamentului prin contabilitate, în 32 pagini, format mare, se ocupă de controlul bugetar în sistemul francez, german și american și de metoda prețurilor standard.

In ce privește controlul bugetar chestiunea a mai fost discutată la Congresul Internațional de Contabilitate de la Bruxelles în 1935. Problema a devenit foarte actuală și trebue să oferim conducătorului intreprinderei un ghid de toate zilele care să-i permită a evita pericolele activității economice și să ducă la bun sfârșit realizările technice.

Controlul bugetar trebue așezat pe baze științifice și conta-

bilitatea trebue să caute a stabili importanța și cauzele variațiunilor. Nu este destul să stabilească prețul de cost și să constate că el este mai mare, sau mai mic decât cel prevăzut, ci este necesar ca să arate din ce cauză a fost întrecute prevederile.

Metoda controlului bugetar se împarte în trei lucrări:

a) stabilirea bugetului,

b) înregistrarea contabilă a faptelor reale,

c) comparații și stabilirea periodică a diferențelor.

Colegii germani au lucrat niște tabele cu cifre indice care arată pentru diferite ramuri de comerț și industrie, la cât se ridică în procente și pe une locuri în mărci, chiria pe metru patrat, suma mijlocie a unei facturi, cifra afacerilor pe client, datoriile în cont pe client, numărul vânzătorilor, al lucrătorilor, maeștrilor, etc. capitalul la sută față de stocul de mărfuri, procentul datoriilor față de cifra afacerilor, cifra afacerilor față de o persoană ocupată, viteza de circulație a stocurilor, procentul cifrei afacerilor față de salarii; chirii, luminat și încălzit, cheltueli de reclamă, impozite, dobânzi și alte speze, procentul beneficiului brut față de cifra afacerilor și procentul beneficiului net. Aceste tabele tip stabilite pe ramuri de intrerprinderi, după numeroase cercetări în fiecare ramură, permit orcărei intreprinderi, să vadă, în exploatarea respectivă, dacă se apropie sau se depărtează de cifrele indice și eventual să-și stabilească un buget pe baza acestor cifre. Tabelele cu cifre indice trebuesc, bine înțeles, ținute la curent și mereu împrospătate și completate.

Colegii germani nu s'au limitat în cercetările lor, numai la întreprinderile germane, ci au atacat date statistice și cifre analoage ale activității întreprinderilor din alte țări.

Colegii americani au împărțit întreprinderile pe clase, după cifra afacerilor, în aceeași ramură, menționând și numărul intreprinderilor cercetate din fiecare clasă, și fac deosebire între cheltuelile fixe și variabile de fabricație și de administrație.

D-l *Commesnil,* relevă pasivitatea contabililor față de aceste cercetări.

D-sa mai relevă metoda prețurilor standard de fabricațiune, pentru fiecare articol, din diferitele ramuri industriale, și face în raportul său propuneri asupra metodei și technicei prețurilor standard, o chestiune de mare importanță și foarte vastă, de care Congresul nu s'a putut ocupa, rămânând ca ea să facă obiectul

discuțiunilor și al unor lucrări pregătite în acest, domeniu, la viitorul congres.

Autorul se întreabă dacă este posibil să se aplice metodele bugetare în întreprinderile mijlocii — foarte numeroase în Franța — în care patronul cu câțiva colaboratori conduce și supraveghează el însuși activitatea serviciilor? Unii afirmă că metodele sunt prea complexe și costisitoare; totuși, dacă colegii noștri contabili și-ar da osteneala să arate avantagiile indiscutabile ale acestei metode și îmbunătățirile economice care ar putea fi aduse întreprinderei, desigur că patronii vor consimți la o mică cheltuială în plus.

Dacă Bilanțul și Contul de Profit și Pierdere ne arată unde suntem, întrebuințarea metodelor bugetare ne va desvălui unde trebue să fim. Bilanțul și Contul de Profit și Pierdere pot fi comparate cu acul magnetic al busolei, care ne înfățișează situația în care ne aflăm, iar bugetul poate fi comparat cu harta pe care este tras drumul ce trebue să străbatem, față de care, poziția acului magnetic ne indică deviația.

D-l *Prof. Iacobescu* la discuțiuni a relevat dificultatea pentru întreprinderile economice cu participarea Statului legate în activitatea lor de un buget, care se modifică cu multe și anevoiase formalități. Se pare că D-sa nu este atât în potriva bugetului, cât este pentru o posibilitate mai lesnicioasă de a modifica bugetul în cursul exercițiului după necesitățile activivității economice ale întreprinderii.

D-l *Henri Gambero*, în raportul D-sale, prețul de revenire al lucrărilor contabile, arată că în marile întreprinderi, volumul afacerilor este aiât de important, astăzi, încât, lucrările de birou au devenit și ele considerabile. Pe motiv de economii s'au achiziționat în multe întreprinderi fel de fel de mașini de birou, fără ca în prealabil să fi studiat aprofundat necesitățile lucrărilor și să se achiziționeze numai acel material mecanic, dela care se putea obține maximum de lucru util cu personalul existent în funcțiune, sau care, după posibilități, s'ar fi putut angaja. De aci necesitatea unei bune organizațiuni de a determina costul lucrărilor efectuate prin mașini. In vederea aceasta e nevoe de o clasare prealabilă a operațiunilor de executat și în urmă să se tragă concluzia dacă lucrările se pot efectua mai lesnicios, cu întrebuințarea mașinilor, sau fără întrebuințarea mașinilor.

D-ra *Vinchon*, a citit raportul D-sale, despre metodele buge-

tare, raport lucrat sub preşedenţia d-lui Pasquier şi cu ajutorul d-lui Secretar M. Tricoche.

D-sa defineşte astfel preţul de revenire „standard": preţul de revenire, standard sau preţul de revenire predeterminat este o cifră de bază, o unitate de măsură stabilită de serviciul tehnic şi ale căror elemente sunt fixate pentru o perioadă determinată.

După acest preţ vor fi contabilizate toate articolele consumate care intră în fabricaţie. El presupune un mers normal şi o utilizare normală a tuturor factorilor producţiunei.

Metodele contabile care ne-ar permite să ajungem la preţuri normale, inatacabile, ar asana repede raporturile comerciale. Fixând preţul „standard" de realizat, s'ar crea un sentiment de responsabilitate mutuală în scopul de a aduce un bun serviciu consumatorului. Departe de a fi o piedică pentru libertatea profesională, ele ar fi, dimpotrivă, un ghid sigur, un punct de sprijin, pentru întreprindere, pentru că cifra „standard" este o cifră de randament normal, de eficienţă şi nu a unei munci de laborator.

In ce priveşte contabilitatea, zisă funcţională, d-l Prof. Iacobescu, în raportul d-sale, se opune acestui termen, întrucât orice contabilitate conţine în ea însăşi atâtea funcţiuni, fără să mai fie nevoe a se adăoga acest ên tête.

D-l *Pacquet-Bruxelles* este de părere că s'ar putea realiza progrese eonsiderabile dacă colegi noştri ar lucra mai mult în direcţia de a elabora planuri contabile.

D-l Prof. *Tănăsescu* a prezentat Congresului, raportul D-sale, „La Comptabilité en partie double, par images et ses avantages" care deşi nu intră tocmai în cadrul programului congresului, referindu-se mai mult la o chestiune de învăţământ comercial începător, a fost bine primit de congres.

D-l Dr. *Drăgănescu-Brateş* a rostit următoarele cuvinte :

LE ROLE DU COMPTABLE

„Je pense qu'il n'est pas inutile de dire quelques mots sur le rôle du comptable.

Je me réfère à un article que j'ai fait publier dans le Bulletin de la Compagnie des Chefs de Comptabilité sur ce sujet.

Le rôle du comptable, soit-il comptable, chef comptable, expert ou organisateur comptable, est extrêmement important.

On dépend de la manière dont il fait les enregistrements, pour que les impôts soient payés à la juste mesure, pour que les vrais bénéfices ressortissent à la fin de l'exercice.

Pensez donc aux prix de vente et aux prix de revien; c'est à nous de les calculer, c'est à nous de les surveiller.

Le comptable est donc: arbitre de la justice fiscale et sociale.

Pour aboutir à cet idéal:

Il est nécessaire qu'il y ait une discipline intérieure dans les cadres des organisations comptables;

Il est nécessaire que les comptables connaissent bien leur métier et que les experts-comptables soient de vrais experts en leur profession;

Il est nécessaire que par des forces réunies dans une collaboration étroite, on réalise un organe central, disons: „L'union pour les questions comptables", qui aura à s'occuper de la technique comptable, et de la profession d'expert et organisateur-comptable.

Mais il est nécessaire encore qu'on laisse la pleine liberté d'action, aux comptables, soient ils chefs comptables, experts-comptables, ou comptables-vérificateurs et organisateurs, qu'ils fassent les enregistrements et le contrôle suivant les principes de la science comptable et suivant leur conscience.

Il est nécessaire qu'on leur assure l'indépendence dont parlait le Président de notre délégation Monsieur le Ministre Tranco-Iassy.

On a parlé du budget; je me permet de proposer que les comptables soient consultés, non seulement quand il s'agit du contrôle de l'application du budget, mais aussi quant il s'agit de l'ellaboration de celui-ci, car, ce sont eux qui détienent la clé des chiffres et qui peuvent donner un précieux concours à cet oeuvre économique. Je propose qu'on ajoute aux voeux qui seront présentés sur cette question un additif dans ce sens.

Tous les efforts doivent donc tendre vers ces directions, afin de donner à la discipline de la Comptabilité et à ses repprésentants le prestige mérité, l'autorité et la considération correspondant à l'importance de leurs travaux et à la responsabilité qui leurs incombe".

Congresiști au fost primiți la Primăria Municipiului Paris de către chiar Președintele Consiliului Municipal.

O delegație a Congresiștilor din care au făcut parte și delegații noștri a fost primită la Președinția Consiliului de Miniștri, unde d-l William Bertrand, subsecretar de Stat la Președință, a primit foarte amabil pe delegați în numele d-lui Chautemps, președintele consiliului de miniștri francez.

D-l Prof. Universitar Dimitrie Gusti, fost ministru, comisar general al Pavilionului Românei a binevoit să invite pe delegații României și pe câțiva din delegații Franței, Angliei, Italiei, Germaniei, Elveției, Austriei, Poloniei și Belgiei la o masă la restaurantul pavilionului Românesc. Toți delegații au fost viu impresionați și foarte încântați de călduroasa primire ce li s'a făcut.

La recepția făcută la Camera de Comerț și Industrie din Paris d-l Butculescu, în numele delegaților a spus

„Monsieur le Président,

Messieurs les Membres de la Chambre de Commerce de Paris,

„Vous avez eu la grande amabilité et l'attention de recevoir dans votre beau Palais les délégations des comptables congressistes du monde entier.

Nous vous exprimons tous nos remerciements dévoués pour ce beau geste et la délégation roumaine vous est spécialement reconnaissante étant donné l'affinité de race, de culture et d'intérêts de la Roumaine avec la grande nation française.

Je vous apporte également l'homage de la Chambre de Commerce de Bucarest, dont je suis membre actif.

Les comptables intimement liés à la réussite de entreprises commerciales et industrielles, sont non seulement de simples teneurs de livres, mais ils ont un rôle beaucoup superiéur étant tenus de communiquer aux patrons les résultats de leur gestion et de les prévenir à temps, s'il y a nécessité, dans les cas exceptionnels.

Ils sont les collaborateurs sûrs et dévoués des commerçants et des industriels, tels que les ingénieurs le sont dans les parties techniques des industries.

C'est bien pour celà que tous les comptables du monde ont eu de tout temps grand intérêt à ce que les affaires soient prospères, en contribuant à leur bonne marche, qui leur assure également la raisson d'être.

Nous souhaitons de tout coeur la parfaite prospérité du commerce parisien et de celui de la France entière, noble pays qui est non seulement le cerveau répandant la lumière dans le monde, mais aussi, telle que la magnifique exposition de 1937 l'a démontré, l'initiatrice des plus grandes entreprises"

In seara de 18 Septembrie a. c., un mare banchet de închidere a congresului de 180 de persoane a fost oferit d-nelor și

d-lor congresiști la Cercul de Comerț și Industrie, sub președinția d-lui Le Gorgeu, unde s'a dat cuvântul pentru mulțumire și cristalizare a scopului uniunei generale internaționale a contabililor d-lui Delaporte, primilor delegați ai Germaniei și Angliei și Decanului Corpului nostru d-l *Nicolae Butculescu.*

In urma invitațiunii delegaților Germaniei, Congresul viitor a fost fixat să fie ținut la Berlin în 1938, realizându-se astfel un vechi desiderat exprimat și susținut de delegații români și la congresele anterioare ale țărilor latine, ca să nu se mai țină două serii de congrese, ci ele să fie contopite cu acele ale țărilor anglo-saxone.

BRATEȘ

In zilele de 5—6 Decembrie a. c. se va ține la Secția Ilfov examenul pentru gradul de expert contabil.

Comisiunea pentru examinare se compune din D-nii: Prof. Sp. Iacobescu, Prof. Cezar Miron și Ilie Mecu Inspector general la Banca Națională a României.

Inscrierile se primesc până în ziua de 25 Noembrie a. c.

Taxa de înscriere este de lei 500.

Arătați înaintașilor voștri că ați știut să trageți profit din sfaturile și lucrările lor și încredințați publicitatea reclamelor, precum și bilanțului întreprinderii unde lucrați, la:

REVISTA GENERALĂ DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

care este condusă de colegi ce reprezintă și apără interesele noastre.

Congresul internațional
al Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț la Paris

Intre multele congrese ce s'au ținut la Paris în cadrul expoziției internaționale de Arte și Tehnică, a fost și acela al absolvenților școalelor superioare de comerț.

S'au întrunit aci absolvenți și reprezentanți ai asociațiunilor de absolvenți din Franța și din întreagă lume, ca să revizuiască situația lor, ca să dea o nouă îndrumare activități lor, spre binele umanității.

Comitetul de organizare a fost compus din D-nii; H. Luc, Director general al învățământului Technic, Președinte de onoare, F. Merlant Președ al Union des E. S. C. Președinte, Gaston Rogé Senator, Vice-Președinte, Th. Marcas, judecător consular și al 2-lea vice-președinte, G. Duché, din Lyon Secretar General, E. Păris, Casier.

Programul a avut trei puncte:

1. Schimbul de absolvenți între diversele țări, spre a întinde prin ei legăturile normale de comerț.

2. Așezarea învățământului comercial pe aceleași baze unitare în toate țările, spre a nu mai avea diferințe de organizație dela o țară la alta și apoi spre a-l așeza pe aceiași treaptă, sau trepte corespunzătoare cu celelalte ramuri ale învățământului.

3. Plasarea absolvenților.

Au luat parte delegați din Paris, Lyon, Lille, Marseille, Hâvre, Bordeux, Clermont-Ferrand, Nantes, Dijon, Rouen, Toulouse, Montpellier, Nancy, Alger și a. iar din țările streine Belgia, Elveița Germania, Italia, Japonia, Polonia, România.

D-l Prof. Trancu-Iași, fost Ministru, Președintele Delegației, Române, a fost viu aclamat atât cu ocazia cuvântărilor ce a ținut în congres, cât și la banchetul de închidere, unde a vorbit singurul în numele tuturor delegaților streini, după cererea generală.

D-l Eugen Staia, într'un raport documentat a arătat încă odată necesitatea școlilor de studii comerciale din ce în ce mai înalte și a dat lămuriri prețioase pentru schimbul de absolvenți între diversele state.

D-l prof. Trancu-Iași a declarat că datorează cărții franceze, faptul că poate cuvânta în limba țării și a propus ca statul francez

să facă oarecari sacrificii pentruca să poată fi cumpărate mai eftin în România cărțile franceze. D-sa a aratat că reformele sociale cari sunt pe cale a fi introduse acum în Franța, au fost introduse de d-sa în România cu 16 ani mai înainte.

D-sa a lăudat hărnicia pcporului francez, care trebue văzut la lucru și cunoscut mai de aproape; el are un substrat sănătos și plin de calități. Trebue să ne vedem cât mai des ca să ne cunoaștem.

D-l *Marché*, inspector al învățământului technic, a arătat că o comisie de stagii în străinătate funcționează pe lângă subsecretariatul de stat al învățământului technic. D-sa a citit lista statelor cari au contingente admise, dar cu durere am constatat că România nu figura pe acea listă. Delegația română a făcut imediat intervenție ca să fim înscrișI.

D-l inspector s'a referit foarte des în cuvântarea sa la discursul d-lui prof. Trancu-Iași, mai ales în ce privește o cunoaștere reciprocă mai apropiată și o colaborare mai strânsă.

D-l *Dr. Otto Ohlwein*, din Berlin și d-l *Georges Durand* din Baden-Elveția, au arătat situația schimbului cu absolvenții străini în țările respective.

D-l *Sotaro Takase*, profesor la facultatea de comerț din Tokio, inspector al învățământului comercial, a citit un raport interesant cu privire la organizarea învățământului comercial în Japonia.

D-l *Ramelot-Paris*, a arătat cât de mult se poate obține în materie de comerț printr'o colaborare internațională și printr'o apropriere între popoare.

D-l Dr. Drăgănescu-Brateș, a rostit următoarele cuvinte:

„Monsieur le Président,

Mesdames et Messieurs les Congressistes,

En ce qui concerne le point 2 du programme „Statut international des diplômes (équivalence des diplômes) ", j'ai l'honneur de vous demander la faveur de poser une question de principe.

Quelle est notre spécialité ?

Que sommes- nous ?

Avons-nous une profesions consacrée et reconnue par l'opinion publique et le monde officiel ?

L'enseignement commercial est, certes, un enseignement de spécialité. L'expériance de la vie économique a prouvé, en effet, que les anciens et anciennes élèves des écoles supérieures de

commerce sont des éléments très utiles, précieux même, comme comptables, corespondants, administrateurs et directeurs d'entreprises, commercants, trésoriers, contrôleurs. inspecteurs etc; *ce sont des éclairéurs dans la vie économique.*

Voila autant de spécialités qui sont les nôtres, mais qui souvent sont usurpées par d'autres, faute d'une réglementation universelle consacrant la valeur de ces spécialités, en les réservant seulement à ceux qui sont munis d'un diplôme d'enseignement commercial.

Dans tous les pays du monde, la situation des anciens et anciennes élèves des écoles supérieures, de commerce, est aujourd' hui celle d'aspirantes à une fonction publique ou privée. Il est vrai qu'ils sont préférés, tandis qu'ils devraient avoir un droit consacré, et exclusif en vertu de leur diplôme. C'est le cas chez nous pour les professeurs de comptabilité.

Une seule profession est en partie réservée aux aciens et anciennes éléves des écoles supérieures de commerce: c'est celle d'expert comptable.

En Roumanie, nous avons réussi, grâce au puissant et bienveiļlant appui de notre illustre collègue Mr. Le Ministre Trancolassy, et de Mr. le Député et ancien ministre D. R. Ioanitzesco à légiférer la profession d'expert comptable en la réservant aux anciens et aux anciennes éléves des écoles supérieures de commerce et aux licenciés des Académies de Hautes Etudes Commerciales, ce qui n'est cependent pas encore le cas partout.

La professions d'expert comptable, qui ne s'est pas assez bien affirmée, demanderait à être l'objet d'une attention particuliére de la part de l'enseignement commercial, vu l'importance de cette professions, vers laquelle s'acheminent les èlus.

Et maintenant, une explication en ce qui regarde l'équivalence des diplômes. Je crois qu'il serait bien d'elaborer un statut international des diplômes, non seulement pour l'énseignement commercial dans tous les pays, mais encore l'équivalence des divers degrés d'enseignement commercial aux degrés des autres branches d'enseignement.

En exprimant le désir que les anciens et anciennes éléves des écoles supérieures de commerce soient aussi animés de l'esprit de commerce, ce qui n'inplique point toutefois l'obligation d'être commerçant, mais ce qui aide à illuminer les grandes voies de l'économie mondiale, j'achève en leur souhaitant et en leur prévoyant un brillant avenir".

MOȚIUNILE

la Congresul internațional al Absolvenților Școlilor Superioare de Comerț

Congresul formulează dorința ca solidaritătea între absolvenții școalelor superioare de comerț de pretutindeni sa fie desvoltată cât mai mult posibil, căci fără ea, nici un rezultat nu se poate obține.

In chestiunea stagiilor în străinătate Congresul socoate că trebuește generalizată, în toate țările unde încă nu există, crearea unor organe — asociațiuni — pentru trimiterea absolvenților în străinătate.

Că o înțelegere și conlucrare trebue să existe între aceste asociațiuni și serviciile publice.

Că secțiunea franceză a Societății internaționale de învățământ comercial, care are deja o documentare importantă în această privință, să pună cât mai curând în studiu realizarea propunerilor făcute în acest congres.

Că o înțelegere și o conlucrare permanentă să fie stabilită între asociațiunile existente sau cele ce se vor crea, în fiecare țară, de acord cu serviciile publice, în vederea asigurării plasamentului tinerilor absolvenți în străinătate.

Că o propagandă eficace să fie făcută pe lângă diferiteie case comerciale și industriale spre a cunoaște existența și însemnătatea stagiilor comerciale și a-i îndemna și hotărî să trimită în străinătate stagiari aleși printre funcționarii lor absolvenți de școale comerciale.

In chestiunea echivalării diplomelor, Congresul crede că studiul chestiunii unui statut internațional al diplomelor școalelor superioare de comerț să fie întreprins de Biroul de legătură al congreselor internaționale care este la Bruxelles, în vederea stabilirii unui, tablou al echivălarii diplomelor liberate de diferitele institute de învățământ comercial superior.

Că toate cercetările și anchetele necesare să fie făcute în fiecare țară de către asociațiunile absolvenților școalelor superioare de comerț sau de grupările federale, de acord cu Biroul de legătură al congreselor internaționale dela Bruxelles, spre a aduna orice documentare necesară privind protejarea, în fiecare țară, a diplomelor liberate de institutele de învățământ comercial superior.

Că rezultatele acestor cercetări și anchete să fie prezentate viitorului congres internațional.

In chestiunea plasamentului absolvenţilor, congresul e de părere că atât între asociaţiunile (federaţiunile) aceleiaşi ţări, cât şi din ţări diferite, să se stabilească relaţiuni strânse, în vederea înlesnirii plasamentului absolvenţilor şcoalelor superioare de comerţ, de acord cu serviciiie publice ale fiecărei ţări.

Că Uniunea Asociaţiunilor absolvenţilor şcoalelor superioare de comerţ din Franţa să fie însărcinată a studia realizarea acestui desiderat.

Că rezultatele să fie prezintate la viitorul congres.

Congresul viitor a fost fixat peste doi ani (în 1939) la Liège.

Socotim că aceste congrese ale Absolvenţilor Şcoalelor de Comerţ ar trebui să fie îmbrăţişate cu toată căldura şi de A. L. A. C. I-şti întrucât scopurile urmărite să referă la toţi Absolvenţi Şcolilor Comerciale de diferite grade, bine înţeles menţinându-se o erarhie a drepturilor şi îndatoririlor. **BRATEŞ**

S p e s e

Corpul Contabililor şi Corpul Absolvenţilor au obţinut următoarele subvenţii pentru participarea delegaţilor la Congres :

Dela Banca Naţională a României	Lei	15.000,—
„ Camera de Comerţ din Bucureşti . .	„	5.000,—
„ Cartea Românească	„	3.000,—
Total . .	Lei	23.000,—

S'au cheltuit :

Taxa de înscriere a Consiliului Superior.	Frs. fr.	500,—	
Taxa de înscriere a Corpului Absolvenţilor	„	150,—	
Telegrame	„	74,95	
Scrisori, curieri, telefoane .	„	66,—	
Autobuze, taximetre . . .	„	264,—	
Cărţi de vizită, fotografii .	„	35,—	
Banchet, vizite	„	785.—	
Bacşişuri, garderobă, flori .	„	78,—	
	Frs. fr.	1.952,95	
	sau Lei	11.718,—	
P. chelt. pers. d-lui Drăgănescu-Brateş	„	10.000.—	21.718,—
Rest vărsat la Cons. Sup. al Corp. Cont.			Lei 1.282,—

MOȚIUNILE

dela al VIII-lea Congres al Corpului, ținut la Galați în zilele de 19—21 Iunie 1937

I. Studiul Contabilității la Academiile de Inalte Studii Comerciale.

Ascultând raportul D-lui *Profesor Sp. Iacobescu* și discuțiunile urmate, Congresul a constaiat că: Invățământul Contabilității la Academiile noastre comerciale pregătește cu grije deosebită rolul utilitar și creator pe care îl are știința contabilității în toate problemele ce interesează: economia noastră națională, luminarea căilor dreptății precum și problemele din doctrina contabilă modernă:

Că, în domeniul întreprinderilor de tot felul, comercialiștii s'au făcut repede folositori și au menținut cu prestigiul deosebit profesiunea contabilă, in toate direcțiunile unde au fost utilizați;

Că, prin îmultirea anilor de atunci, (dela 3 la 4) pentru dobândirea licenței Academiei, se impune a se rezerva și în ultimul an ore pentru aprofundarea studiului Contabilității, prin inființarea studiului de sinteză, denumit „Intreprinderea model".

Congresul constată, cu toate rezultatele fericite dobândite până azi, că — ținând seamă de problemele de înalta cultură contabilă, ce se întâtnesc continuu în activitatea noastră patrimonială, — un interes superior, cere intensificarea studiilor teoretice și practice prin:

a) Infiiuțarea de cursuri de aplicațiune contabilă, în materie de calculație, materie fiscală, technica bilanțului, expertize, etc.

b) Inființarea de seminarii obligatorii, încadrate în programul oficial al academiilor.

c) Inmulțirea tezelor de doctorat cu subiect contabil, care urmează a fi admise în aceleași condițiuni ca și la celelalte materii.

In vederea realizării acestor deziderate, Congresul propune înființarea unei Secțiuni Contabile pe lângă Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București.

II. Aplicarea legii Corpului Contabililor.

Congresul, discutând darea de seamă a Consiliului Superior constată că, dispozițiunile art. 5 din Legea Corpului. privind verificarea curatelelor, tutelelor și administrării falimentelor nu se aplică, ceeace a dat prilej, în unele cazuri, la nereguli și fraude.

Asemenea constată, că nu se aplică peste tot și cu toată rigoarea, dispoziția aceluași articol, privind contrasemnarea regis-

trelor comerciale și a extraselor de cont curent, de un expert contabil sau contabil autorizat.

Față de această situație, Congresul cere stăruitor organelor în drept aplicarea integrală a Legii Corpului, dispozițiile din această lege, fiind de interes general.

III, Importanța economică a porturilor Galați și Brăila.

Ascultând rapoartele D-lor *George Eșanu, D. Panaitescu și L. Cioranu*, precum și discuțiunile urmate, Congresul cere ca autoritățile conducătoare să ia imediate măsuri pentru readucerea la viață a porturilor Brăila și Galați, prin toate mijloacele și deocamdată prin;

a) Deschiderea liniei ferate Buzău-Nehoiași-Brașov.

b) Infăptuirea zonelor libere în porturile Galați și Brăila.

c) Modernizarea magaziilor și docurilor în porturile Galați și Brăila, precum și completarea utilajului lor technic pentru import și tranzit.

d) Acordarea de tarife preferențiale pentru porturile dunărene cari să facă posibilă concurență cu celelalte porturi din Marea Nordului și Adriatică.

e) Luarea unor măsuri extraurgente, în scopul asigurărei unei bune stări de navigabilltate la Gurile Dunărei, întrucât în starea de astăzi se deplasează traficul dela Dunăre în favoarea porturilor străine.

f) Asigurarea navigabilității de iarnă și de noapte pentru intensificarea traficului.

g) Acordarea de avantajii din partea statului. județelor și municipiilor Brăila și Galați, pentru creiarea industriilor naționale de export și de tranzit.

h) Completarea parcului de vase fluviale-maritime.

i) Refacerea creditului bancar în ambele porturi.

j) Afirmarea unei politici hotărâtă și de continuitate pentru intensilicarea comerțului de tranzit.

IV. Importanța situațiilor contabile pentru conducerea unei întreprinedri.

Ascultând raportul Domnului *Dr. P. Drăgănescu Brateș*, precum și discuțiunile urmate, având în vedere importanța situațiilor contabile pentru conducerea unei întreprinderi, exprimă deziderатul ca aceste situațiii să fie astfel întocmite, ca în afară de

controlul contabil, să dea o evidență clară a stărei patrimoniului grupat din punct de vedere economic și juridic și să arate activitatea întreprinderei cu desprinderea în orice moment a rezultatelor.

Situațiile contabile trebue, în acelaș timp, să servească și ca evidență fiscală și statistică, precum și pentru controlul budgetar, acolo unde sistemul prevederilor bugetare este introdus.

V. Situația membrilor Corpului față de statutul funcționarilor particulari

Luând cunoștință de rapoartele Domnilor *N. Butculescu și Gh. Panait*, și pe baza discuțiunilor urmate, considerând că o mare parte dintre membrii săi sunt funcționari particulari cere extinderea reglementărei raporturilor dintre patroni și salariați, prin asigurarea stabilității în serviciu a funcționarilor calificați.

In ce privește calificarea, Legea Corpului prevăzând condițiuni severe, nu este cazul ca din acest punct de vedere membrii Corpului să intre sub regimul unui eventual statut al Funcționarilor Particulari.

Vi. Inființarea unei Case de pensiuni, asigurare și asistență a Corpului.

Luând cunoștință de raportul D-lui *Profesor Huber*, de lucrările anterioare și discuțiunile urmate, propune întiințarea unei Case de pensiuni, asigurare și asistență a Corpului Contabililor din România sub formă de persoană morală, funcționând ca instituție de drept privat cu caracter de mutualitate, fără scop lucrativ ori patrimonial.

Pentru aceasta Congresul autorizâ Consiliul Superior, ca în cazul înființărei acestei Case, să autentifice Statului respectiv, și să intervină în acelaș timp la forurile în drept, pentru a se legifera obligativitatea asigurărei la această Casă a tuturor membrilor făcând parte din Corp, și care n'au Case de pensiuni creiate prin lege, cerând totdeodată și legiferarea timbrului de expertiză, cu obligație pentru organele juridice, administrative ori fiscale, să nu dea curs nici unui raport de expertiză ordonat de acestea dacă, raportul nu are timbrul sau viza respectivă de plata taxei de 5 % asupra onorariului de expertiză, asemenea se va stări asupra introducerei timbrului control.

VII. Membrii Corpului contabililor și Statutul funcționarilor publici

Luând cunoștință de raportul d-lui Profesor, Al. Costache și discuțiunile urmate Congresul exprimă desideratul ca :

1. Prin modificarea actualei legi a Corpului Contabililor Experți și Autorizați, să se delimenteze domeniul contabil, cum și funcțiunile aferente.

Corpul tehnic contabil trebue să fie unitar pentru toți profesioniști, stabilindu-se o ierahizare cu respectarea drepturilor câștigate și o salarizare conformă cu celelalte Corpuri tehnice.

2. Funcțiunile de contabilitate (conducere și execuție) de control și inspecție cu caracter economic și financiar, ca și în administrațiile publice și privatc să fie îndeplinite numai de specialiștii titrați, calificați în baza legii de organizare a Corpului Contabililor Experți și Autorizați.

S'a citit apoi următoarea propunere făcută de d-l Victor Ionescu Președinte Alaci.

„Pentru menținerea prestigiului liceelor comerciale și academiilor comerciale, Congresul cere desființarea școalelor de technică și practică comercială dela București și Iași"

Rugăm pe D-nii ABONAȚI să bine-voiască a ne semnala, printr'o carte poștală erorile strecurate în scrierea adreselor, cum și orice MODIFICARE DE ADRESA necesară.

COLEGI, Conform art. 26 din Reg. Legei Corpului Contabililor, toți membrii sunt obligați să-și achite la zi cotizația și abonamentul. Vă rugăm să achitați la prima cerere abonamentul la Revista „Comerț și Contabilitate", organ oficial de publicații al Corpului Contabililor.

Cei întârziați cu plata nu vor mai fi trecuți pe tabloul anual al contabililor profesioniști și nu-și vor mai putea exercita profesiunea lor înaintea instanțelor judecătorești.

Al IV-lea Congres Internațional al Experților Contabili 1938

România a fost invitată să participe la al IV-lea Congres Internațional al experțilxr contabili, care se va ține la Berlin în 1938.

Consiliul Superior al Corpului contabililor experți și autorizați s'a ocupat în ultima sa ședință de organizarea acestei participări.

Chestiunile ce se vor discuta sunt următoarele :

1. **Budgetul întreprinderii** : Etapele și obiectivele organizării, metodele de realizare, exemple tipice de organizare bugetară, totală sau parțială, în special pentru vânzare, producție, cumpărare, finanțare ; compunerea și cuprinsul automatic al planului total.

Acest raport va cuprinde un rezumat al metodelor practice de buget.

2. **Chestiuni profesionale** : Istoricul desvoltării, organizării și a dreptului profesional, organism corporativ și sistem judiciar, principii fundamentale ale practicei, responsabilitate, reglementarea publicității, a concurenții, delimitarea datoriilor profesionale, statistică.

Acest raport va servi drept comparație a situației profesională în diferite țări în interesul desvoltării viitoare a profesiunei.

3. **Verificarea bilanțului și a contului de Profit și Pierdere** : Bazele legale ale stabilirii și verificării bilanțului, limitele și technica verificării, certificarea bilanțului și raportul de expertiză, verificare obligatorie și facultativă.

Acest raport va prezenta succint regulele de urmat într'o verificare model a unui bilanț, precum și realizarea practică a mandatului.

4. **Dreptul societăților pe acțiuni** : Istoricul desvoltării, principii de finanțare, administrare, contabilitate, verificări, Rezumat al stării actuale a dreptului material și reformele necesare.

Acest raport va servi de bază pentru o comparație internațională a dreptului soc. pe acțiuni.

5. **Verificarea concernelor** : Definiția și forma concernelor problemele bilanțului și verificării, în special chestiuni valutare, situația juridică, technică a consolidării bilanțului general, concernele internaționale și situația lor fiscală.

Acest raport va fi un studiu al particularităților în diferite țări

în legătură cu desvoltarea concernelor şi cu verificările contabile.

6. **Verificarea fiscală :** Starea actuală şi organele însărcinate cu verificarea, expertize în materie fiscală, raportul între bilanțul fiscal şi cel comercial, asemenea între verificarea fiscală şi aceea a bilanțului sau a datelor economice, verificare de fisc sau verificare comercială şi fiscală prin expert numit.

Raportul va descri numai situația actuală a sistemului de impozite, a verificărilor şi expertizelor în materii fiscale în țara respectivă.

7. **Funcțiunile diverse de verificator şi de expert :** Reprezentarea şi administrarea financiară, oficii de consultare, expertize judiciare şi extrajudiciare, verificări speciale în afară de aceea a bilanțului anual.

Se va trata funcțiunile exercitate în țara respectivă de experți contabili, în afară de verificarea anuală a bilanțurilor.

8. **Principii de calculație şi influență guvernamentală asupra prețurilor :** Determinarea şi controlul prețurilor de autorități, regăli şi probleme relative la stabilirea prețurilor, cheltueli comune, capacitate, calculație pentru producție, combinată, preț de cumpărare sau preț actual, adaus pentru profit, comparații.

Acest raport va fi un studiu al principiilor teoriei prețului de cost şi al politicei prețului de vânzare conducând la o prezentare practică a controlului prețurilor de către autorități.

Membrii Corpului cari vor dori să întocmească vreun raport asupra vreunei din aceste chestiuni se vor anunța Consiliului Superior al Corpului, *cel mai târziu până la 25 Noembrie 1937.*

Rapoartele vor trebui depuse la Corp cel mai târziu până la 10 Decembrie a. c., urmând a fi trimise cel mai târziu la Berlin până la 31 Decembrie a. c.

Consiliul Superior va stabili cari anume rapoarte se vor tipări pentru Congres.

Referatele nu vor conține mai mult de 30 pagini în care va intra şi un rezumat de două pagini.

Colegii Absolvenți ai Şcoalelor Superioare de Comerț şi ai Liceelor Comerciale, sunt cu insistență sfătuiți să își reclame în 1937 carnetele de contabili dela Secțiile respective, unde s'a decis, ca la Secția Ilfov. înlocuirea celor vechi cu altele noui. Altfel, riscă să nu li se recunoască exercitarea profesiunei de contabili experți sau autorizați.

Recenzii

Dr. Dimitrie Ioanițescu-Dere : **Das Problem der modernen Sozialversicherung,** Bukarest 1937. — D-l Dimitrie Ioanițescu-Dere, publică într'un volum oe 410 pagini teza sa de doctorat susținută la Universitatea din Berlin.

La lumina unui bogat material literar și statistic și pe baza observațiunilor sale personale, ca unul care a cunoscut de aproape străduințele părintelui său pentru noua așezare a acestei instituții în România, autorul a făcut o sinteză fericită a asigurărilor sociale, atât din punct de vedere problematic, cât și din punct de vedere al aplicațiunii ideei în practică.

Începând cu istoricul mișcării. se oprește mai mult asupra principiilor călăuzitoare în asigurările moderne, analizează organizarea și rezultatele cu privire specială la Germania și România, ținând seamă și de criticele aduse; termină apoi cu examinarea tendințelor în acest domeniu social, stăruind asupra problemei unificării asigurărilor sociale, atât din punct de vedere administrativ, cât și din punct de vedere financiar.

Peste tot o expunere clară, documentată în care se oglindesc la chestiunile mai importante opiniile pro și contra ale celor mai distinși autori în această materie.

Față de rezultatele favorabile obținute oriunde asigurările sociale au fost introduse și în special în Germania și într'o măsură apreciabilă și în România, d-l Dimitrie Ioanițescu-Dere nu putea fi decât aselaș susținător și admirator al acestei organizații ca și tatăl său, aducând în sprijinul acestei atitudini opera constructivă de armonie socială înfăptuită de aceste instituții.

Autorul nu ignorează criticele ce se aduc acestor asigurări, critici pe care reducându-le la adevăratele lor proporții, le consideră cu drept cuvânt ca nefiind caracteristice sistemului în sine, ci se datoresc lipsurilor și scăderilor inerente oricărei înfăptuiri omenești.

Optimist în ce privește viitorul asigurărilor sociale, autorul crede că aceste lipsuri și scăderi se pot corecta printr'o mai bună educație, atât a asiguraților, cât și a celor însărcinați cu aplicarea legii.

Poate ar fi fost locul ca să se stărue ceva mai mult asupra acestor defecte ale asigurărilor sociale în special asupra tendinței de birocratizare și asupra amestecului prea mare al administrației

Centrale, cari de multe ori, în loc să exercite o acțiune binefăcătoare de îndrumare și control, contribue la destrămarea instituției prin nevoia de a satisface cerințele electorale din ce în ce mai stăruitoare și numeroase.

Din această cauză, noi credem că o examinare minuțioasă a gospodăriei interne a asigurărilor sociale, ar dovedi că aparatu administrativ este mai costisitor decât cota ce se arată prin legi sau dări de seamă oficiale, iar infracțiunile la legile și regulamentele instituției sunt mai numeroase decât apar la lumina zilei.

Când autorul va fi chemat să lucreze pe teren, va avea desigur posibilitatea să cunoască mai deaproape aceste lipsuri și scăderi, cari umbresc lumina, pe care soarele asigurărilor sociale, cum le numește Grieser, o aruncă asupra muncitorilor. **Dr. Vim.**

Revista **„Le chef de Comptabilité"**, Paris, August 1937, conține ca prim articol *„Le role économique et sociales du comptable"*, semnat de Directorul nostru d-l Dr. Drăganescu-Brateș. Cu această ocazie confratele nostru reproduce și scrisoarea cu care a fost trimis acel articol și care are conținutul următor:

> „Am ascultat azi la Radio desfășurarea sărbătoririi zilei de 14 Iulie la Dvs. *Regele* nostru era acolo, alături de iubitul vostru *Președinte*. Inimile tuturor Românilor au simțit firul invizibil care îi unește de confrații francezi.
>
> De îndată m'am gândit la Dvs. și am scris articolul aci alăturat, pe care vă rog să binevoiți a'l face să apară în buletinul Dvs.
>
> Binevoiți a primi, iubite d-le *Președinte*, salutările mele cordiale".

Buletinul mai conține articole cu privire la învățământ, confederația muncitorilor intelectuali, comunicări profesionale, probleme de contabilitate, Luna fiscală, etc.

Revista **„Învățământul Comercial"** anul I No. 4-5, Aprilie-Mai 1937, sub conducerea d-lui Prof. Aurel I. Lepăpatu, cuprinde: Omagiul adus d-lui Prof. C. Kirițescu, cu ocazia sărbătorirei sale; Naționalims-Antisemitis? de Prof. Aurel I. Lepădatu; Bilanțul Didactic, de Prof. Toma Voiculescu; Aspecte Juridice ale Intreprinderii, de Prof. C. G. Demetrescu. Un proect foarte reușit și simpatic al d-lui Prof. Dr. Ioan Răducanu, Rectorul Academiei

de Inalte Studii Comerciale şi Industriale din Bucureşti şi alte articole în legătură cu Invățământul Comercial.

A apărut

Catalogul general al cărţilor de curs secundar, gimnazii şi licee comerciale pentru anul şcolar 1937—1938, Editura Naţională „Ciornei" S. A. R. Bucureşti I, Str. Sft. Vineri No. 12, care înseamnă uu început ce ar putea da roade remarcabile pentru Corpul Didactic şi chiar elevi şi studenţi din Invăţământul Comercial.

In Conferinţa Societăţii Internaţionale de Invăţământ Comercial, care a avut loc la începutul lunei Octombrie la Karlsbad, Directorul nostru d-l Drăgănescu-Brateş a făcut propunerea ca Societatea Internaţională de Invăţământ Comercial, să editeze un catalog cât mai bogat, ca să nu zicem complect, pentru că ar fi prea pretenţios, care să cuprindă clasificate pe materii, ţări şi limbi manualele dîdactice pentru învăţământul Comercial de diferite grade, cari au apărut până acum.

Propunerea a fost adoptată cu umanitate.

Incurajaţi şi răspândiţi Revista Generală de Comerţ şi Contabilitate, organul oficial de publicitate al Corpului Contabililor.

E. WOLFF
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ
BUCUREŞTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcţiuni de fier. — Destilatoare şi Agitatoare. — Transmisiuni Moderne. — Injectoare de ars Păcură. — Instalaţiuni de încălzire Centrală.

Mare depozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru, 3
Motoare «DEUTZ», Maşini-Unelte, Scule, Pompe, etc.

Jurisprudențe fiscale

TRIBUNALUL SIBIU SECȚIA II-a

No. Ca. II fisc. 787/1936/13,

Legea timbrului, Art. 15 & 3. Nu se plăteşte 1.40% la notele de comenzi intervenite între comercianți, dacă factuiele sunt timbrate conf. art 13 & 13. Ar fi o altă impunere.

In cauza fiscală a apelantelor firma Fabrica de maşini And. Rieger S. A. din Sibiu, şi firma Societatea Națională de Gaz Metan S. A. R. din Bucureşti, în contra Ministerului de Finanțe.

Sentință:

Tribunalul admite apelurile firmelor Fabricile de maşini Andrei Rieger S. A. Sibiu şi Soc. Națională dn Gaz Metan S. A. R. Bucureşti, îndreptate impotriva procesului verbal de contravenție din 17 Ianuarie 1936, dresat de controlor-şef Stratorul Neagu de pe lângă Ad-ția de constatare mixtă Sibiu, si aprobat de Ministerul Finanțelor Direcția Timbrului, sub No. 360.141 din 18 Fevri 1936, şi anulând în întregime acel proces-verbal, apără pe apelanț de plata impozitului şi amenzii.

Motive:

Prin procesul-verbal de contravenție dresat la 17 Januarie 1936, de controlul-şef Straton Neagu, de pe lângă Ad-ția Fin. de constatare mixtă Sibiu, şi aprobat de Ministerul Finanțelor, Direcția Timbrului sub No. 368.141 din 18 Fevr, 1836, firmele Fabr. de Maşini And. Rieger S. A. din Sibiu şi Societatea Națională de Gaz Metan S. A R. Cucurbşti, au fost supuse la plata solidară a impozitului proporțional sustras da 18.960, lei, plus o amendă de 56.880, lei de trei ori impozitul sustras, totalul amenzii şi impozitului lei 75.840, conform art. 88 L. T. pr baza constatării că aceste nu au supus taxării cu impozitul proporțional de 1,40%, conform prevederilor art. 15 paragr. 3 L. T. contractul ce au încheiat între ele prin comenzile scrise No. 78 în 17.8 1936, şi No.79 din 21 8.1936, prin cari Societatea Națională de Gaz Metan, cere către Fabrica Rieger, executarea unor lucrări, prima în valoare de 1.292.088, lei şi a doua de 62.084 lei în total în valoare de 1.354.172, lei.

Impotriva acestui proces-verbal de amendare şi a deciziunii de amendare a făcut în termen legal apel, ambele firme numite, cari apeluri în vederea soluționării unitare a cauzei a fost conexate.

Apelantele au cerut anularea suszisului proces-verbal precum şi a deciziunii de aprobare şi în consecință scutirea dela plata impozitului proporțional şi a amenzii. susținând în esență atât în

scris cât și în oral, că marfa ce formează obiectul celor două comenzi s'a vândut de către o firmă comercială unei alte firme comerciale și eliberându-se facturi, aceastea au fost timbrate conform art. 14 paragr. 13 L. T. și odată percepându-se în acest mod impozitul proporțional de 0,20%, pentru același act nu se mai poate percepe și impozitul proporțional prevăzut de art. 15 paragr. 3 L. T. care de altfel privește numai contractările dintre particulari și nu contractările dintre firmele comerciale, cum este cazul din speță, întrucât art. 15 paragr. 8, lit. a L. T. exceptează dela plata acestui impozit facturile comercianților și industriașilor după cari se plătește impozitul proporțional prevăzut la art. 14 paragr. 13 L. T. reprezentantul fiscului a cerut respingerea apelurilor, susținând atât în scris cât și în oral, că impozitul proporțional prevăzut de art. 15 paragr. 13 Legea Timbrului este cu totul distinct de timbrul aplicabil pe contracte sau facturi conform art. 14 paragr. 13 L. T. întrucât primul se referă la impozitul propriu zis pentru operațiuni (acte juridice) iar al doilea este un impozit special fixat pentru facturi ca acte probatoare al vânzărilor făcute de comercianți și industriași.

Ce privește celelalte susțineri ale părților — se face referire la conținutul apelurilor înreg. sub No. Ca. II 787/1936 și Ca. I. 2180/1936 precum și la conținutul scriptelor și procesului-verbal de ședință aflate la dosar la No. ord. 10, 11 și 12.

Tribunalul

Asupra apelurilor de față,

Având în vedere procesul-verbal de contravenție, actele dela dosar și susținerile părților,

Având în vedere că, în fapt se constată că firma Fabricile de mașini And. Rieger S. A. Sibiu, în urma comenzilor făcute prin scrisorile de comandă No. 78 din 17.8.1935 și 78 din 21.8.1935, de către firma Soc. Națională de Gaz Metan S.A.R. București, a furnisat acesteia mărfuri, adică materiale pe care în mod curent le produce eliberând facturi cari au fost timbrate conform art. 14 paragr. 13 din L. T.

Având în vedere că, prin procesul-verbal de contravenție, din speță, se constată că scrisorile de comandă acolo menționate, prevăd diferite condițiuni de plată, de livrare și tehnice, adică obligațiunile luate între părți în vederea furnisării și executării acestor lucrări, și ca atari învederează că este vorba de un contract supus impozitului de 1,40% prevăzut de art. 15 paragr. 3. L. T.

Considerând că art. 15 paragr. 3 L. T. aliniatul ultim, prevede că contractele relative la executările de lucrări, de aprovizionări sau furnituri de orice fel intervenite între particulari, fie în scris fie verbal, sunt supuse impozitului proporțional de 1,40 %.

Că Legea Timbrului, în mod general face o distincție esențială între comercianți și industriași de o parte și particulari de altă

parte, astfel că denumirea de particular este a se înțelege în sensul restrictiv și în opoziție cu ceea de „comerciant și industriaș".

Considerând că potrivit art. 14 paragr. 13 L. T. vânzările curente de mărfuri dintre industriași și comercianți și dintre aceștia și particulari coustatate prin facturi și efectuate, fie chiar pe bază de comeuzi prealabile, scrise sau verbale, sunt supuse impozitului de 0,20 % pe facturi și din acest motiv legea, prin alin. 2 și 4 al art. 13 paragr. 13 L. T. a dispus că cliberarea facturilor de comercianți și industriași este obligatorie și de asemenea este obligatorie și păstrarea facturilor timp de doi ani pentru a se putea face controlul de agenții fiscului, dacă s'a plătit sau nu acest singur impozit la care sunt supuși comercianții și industriașii pentru vânzările în ordice condițiuni a mărfurilor lor.

Așa dar, piata impozitului prevăzut de art. 14 paragr. 13 L. T. este obligator numai după vânzările efectuate asupra cărora s'a eliberat facturi, căci simple note și scrisori de comandă, cari conțin numai un proect în vederea contractării și sunt condiționate de acceptarea lor, nu fac dovada existenții contractului și deci nu pot servi ca bază pentru plata acestui impozit.

Că nu se poate admite teza, că legiuitorul ar fi intenționat să creieze pentru aceleași operațiuni un al doilea impozit, pentrucă:

1. excepțiunea din art. 15 paragr. 8 L. T. nu ar mai avea nici o rațiune și o aplicațiune,

2. prin legislația fiscală română, se evită dubla impunere,

3. legiuitorul încurajează transacțiunile comerciale și nu caută să reguleze situația comercianților și industriașilor, față de particulari cari nu sunt obligați decât la plata impozitului de 1,4 % prevăzut de art. 15 paragr. 3, și nu cumulativ si la plata de 0,20 prevăzut de art. 14 paragr. 13 L. T. cum ar fi supuși după susținerea reprezentantului fiscului comercianții și industriașii: și tocmai pentru acest raționament legiuitorul preocupat a trecut actele și faptele de comerț de înlesnirea încheierii cât mai rapidă și ușoară a actelor de comerț cari constituiesc ocupațiunea zilnică a comercianților și industriașilor la secția I-a a Cap. III din L. T. unde se poate percepe impozitul prin viză, coli timbrate sau timbre mobile după alegerea celui obligat la plata impozitului spre deosebire de impozitul proporțional prevăzut l-art. 15, care figurează la secția II-a din Cap. III a L. T. unde sunt trecute actele ocazioncle mai rare în viața cetățenilor și întreprinderilor comerciale și industriale, aproape toate necomerciale și la cari legiuitorul a stabilit cote mai mari de impozit cari se pot achita numai prin viză și în fine,

4. Legiuitorul în afară de încurajarea comercianților și industriașilor prin asigurarea rapidității absolut necesară la încheierea actelor de comerț, desigur că a înțeles să acorde prin excepția prevăzută la art. 15 paragr. 8 L. Tt. și o ușurare fiscală prin care să se evite scumpirea generală a produselor industriale.

Considerând că, deciziunea din 20. 6. 1934 a Comisiei Cen-

trale Fiscale a Timbrului, invocată de reprezentantul fiscului, abstrăgând dela faptul că emanând dela un organ ad-tiv obligativitatea ei, pentru instanțele judecătorești, este cel puțin discutabilă, dar nici nu este concludentă în cauza din speță pentrucă se referă la impozitul prevăzut de art. 14 paragr. 17 L. T. plătibil numai la vânzările de făină, cari în mod special și excepțional (ca excepție la excepția prevăzută la art. 15 paragr 8 L. T.) supune la impozitul de 1,40% vânzările derivatelor agricole, de altfel această deciziune vine să confirmeteze, că vânzările comercianților și industriașilor ca să poată fi aupuse și la altul impozit decâtcel prevăzut la art. 14 paragr. 13 L. T. a trebuit să se prevadă într'un paragraf special care se referă numai la vânzările derivatelor agricole, ceeace nu este în cazul din speță.

Considerând, că acest mod de interpretare a taxelor din discuție, s'a adoptat deja și prin deciziile Curții de Apel din Tg.-Mureș din 8. 2. 1932, și No. 185 din 14. 10. 1936, precum și a Curții de Apel București No. 110 din 6 Mai 1936, (Vezi Bul. UGIR No. 10—12 din 1936 și Bul. Curților de Apel No. 10 din 15 Mai 1936.)

Având în vedere că, în speță se constată pe baza recunoașterii însuși a reprezentantului fiscului că, facturile au fost timbrate potrivit prevederilor art. 14 paragr. 13 L. T. iar din considerentele expuse mai sus rezultă că aceleași operațiuni de natură comercială nu mai puteau să fie taxate și cu impozitul de 1,40 % prevăzut de art. 15 paragr. 3 L. T. deoarece nu cad sub prevederile acestui articol și sunt chiar exceptate prin prevederile art. 15 paragr. 8 L. T.

Că astfel fitnd este inexistentă contravențiunea menționată în procesul-verbal ce face obiectul procesului din speță și prin consecință apelurlle fiind fondate trebuie să se admită ca atare conform dispozitivului.

Sibiu la 11 Februarie 1937.

Citiți și răspândiți „Revista de Comerț și Contabilitate" apreciată mult și în străinătate.

Domnii abonați rămași în restanță cu plata abonamentului sunt rugați cu insistență a achita abonamentului, fie direct, fie prin intermediul Secțiunilor Corpului Contabililor, sau la prezentarea încasatorilor noștri.

O sfântă realizare

Ca urmare la cele două apeluri făcute prin coloanele acestei reviste, am reușit, este drept cu foarte multă greutate, să pornim dela proect la fapt

Placa comemorativă destinată să arate viitoarelor generații de elevi ai liceului comercial Crețulescu datoria făcută pentru țară de foștii elevi ai Școalei Superioare de Comerț din Bulevardul Domniței, a început să fie executată de D-l I. Onofrei, sculptor, după modelul ce se vede aci.

Placa de marmoră având înălțimea de 1,80, lățimea de 1,20 m. și grosimea de 0,05 m., fixată pe o altă placă de piatră de Câmpulung va fi așezată la bifurcarea scării de onoare dela numita școală.

Costul întregei lucrări este de Lei 37.000.

S'a strâns până azi la revistă lei 27.000, — Lei 15.000 fiind donați de Banca Națională în urma stăruinței D-lui Ilie Mecu, ne mai trebue încă Lei 10.000.

Fac un călduros ultim apel la cele câteva serii ce nu au avut cunoștință încă de această inițiativă să contribue la complectarea sumei, trimițând rezultatul subscrierii pe adresa revistei „Comerț și Contabilitate".

Nu numai atât, rog insistent pe colegi, prieteni și șefii de promoții ale seriilor de absolvenți ai Școalei Comerciale Superioare din Bulevardul Domniței *să cerceteze încă odată numele celor căzuți în războiul pentru întregirea neamului și să ne arate din timp numele celor scăpați a fi trecuți.*

AURELIU MARINESCU

Octombrie 1937.

Direcțiunea Revistei face un călduros apel la membrii Corpului Didactic Comercial și în general la toți colegii, cari se ocupă cu chestiuni de contabilitate, să trimeată studii și observații cu caracter contabil. Rugăm să fie scrise la mașină.

Articolele publicate se plătesc.

PRO PATRIA
FOȘTI ELEVII
ACESTEI ȘCOLI
Morți în războiul
pentru întregirea neamului
(1916—1918)
Seria 1896-1901 Huber Anton
„ 1898-1902 Marineanu Marin
„ 1898-1903 Crivăț Ion
„ 1899-1904 Stănculescu Vasile
„ 1900-5 Ionescu Marin
„ 6 Șitucă Constantin
„ 1903-7 Filip Gheorghe
„ 8 Mihăescu Alexandru
„ 1904-9 Slăvescu Ion
„ 10 Burețea Marin
„ 1907-11 Bereșteanu Nicolae
„ 12 Constantinescu P. D.
„ 13 Margine Mihail
„ 1908-14 Făgărășanu Const.
„ 15 Tripcovici Marin
„ 1909-16 Bătrânu E. Nicolae
„ 17 Țanovici D. Gh.
„ 1911-18 Iuliani P. Ion
„ 1914-19 Ioanin Gh. Ștefan
„ 20 Știrbescu Mihai
„ 1915-21 Israilovici A. Herman
M. ONOFREI

De la Consiliul Superior
al Corpului Contabililor Experți și Autorizați

Vineri 8 Octombrie a avut loc ședința plenară a Consililului Superior.

Inainte de deschiderea ședinței domnul Decan N. Butculescu a adus un omagiu memoriei lui Chr. D. Staicovici, fost consilier și președinte al secției Ilfov, arătând meritele defunctului pe tărâmul economic, social și contabil.

După un minut de tăcere, se intră în ordinea de zi.

Se fixează examenul de experți contabtli în București la 5—6 Decembrie.

Comisia de examinare se formează din Domnii Prof. Sp. Iacobescu, Ilie Mecu și Cezar Miron, profesor.

După propunerea domnului I. Manoilescu, se admite să se țină și la Iași un examen pentru Iași și județele învecinate cu comisia din București, desemnându-se ca delegat al Consiliului Superior un profesor din localitate.

Domnul Gr. L. Trancu Iași Președinte de onoare, comunică rezultatele participării României la Congresul Iuternațional de Contabilitate și după propunerea domnului Prof. Sp. Iacobescu, delegația română va face o expunere a lucrărilor Congresului în ședința de deschidere a Cercului de Studii.

Domnul V. M. Ioachim prezintă anteproectul organizării Cassei de pensiuni și asistență a Corpului întocmit de D-nii Gh. Huber și Cezar Miron.

Se decide ca această casă să ia ființă ca instituție autonomă după legea persoanelor juridice cel mai târziu la 1 Ianuarie 1938, după ce anteproectul va fi revăzut de Consiliu.

In chestiunea registrelor pentru micii comercianți, Consiliul constată că se face un rău serviciu negustorilor îndemnându-i să nu țină nici un fel de contabilitate.

Ne fiind uici o obligație de a se ține contabilitate după un anumit sistem, se poate ține însemnări sumare de orice negustor.

COLEGI, Citiți și răspândiți
„Revista Generală de Comerț și Contabilitate"

† Chr. D. Staicovici

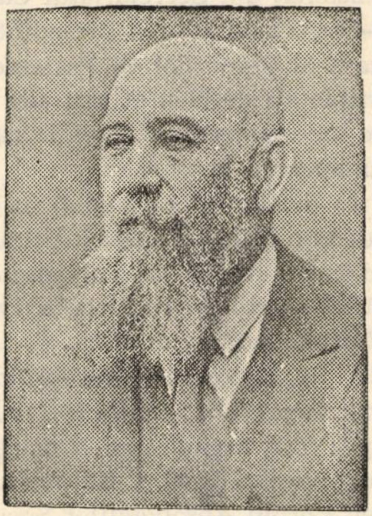

Vineri 1 Octombrie s'a stins din viață Chr. D. Staicovici, unul din cei mai entuziasmați promotori ai vieței noastre economice din ultimele patru decenii.

Născut în București 1870, ca fiu al marelui industriaș și negustor de coloniale Dimitrie Staicovici, el a urmat Școala Comercială Superioară din B-dul Domniței, de unde a plecat apoi la Paris, obținând cu succes diploma Școalei de științe politice.

A fost câtva timp funcționar la Primărie, în care calitate a făcut împreună cu actualul Secretar General al Primăriei, Domnul Roban, primele culegeri de date statistice.

A lucrat apoi alături de tatăl său, fiind mai târziu unul din conducătorii fabricei transformată ulterior pe acțiuni.

In 1905 a fost numit Secretar al Camerei de Comerț și Industrie, post pe care l-a ocupat cu cinste și demnitate timp de 20 ani.

In această calitate, a dat un prețios impuls comerțului și industriei, ridicând împreună cu foștii Președinți G. Assan și D-l D. Hagi Theodoraky — Palatul Camerei de Comerț și al Bursei.

In 1911 a fost delegat ca Secretar General al Ministerului de Industrie și Comerț, în care calitate a lucrat împreună cu de-

functul Ministru Neniţescu la legea meseriilor şi a creditului meşteşugăresc din 1912.

După ce a demisionat din Secretariatul Camerii, a fost ales în Consiliul, Vice-Preşedinte şi apoi Preşedinte, fiind trimis în 1933 ca reprezentant al Camerilor în Parlament.

Marea sa activitate s'a desfăşurat mai ales în cei 20 ani cât a ocupat postul de secretar general, post în care de fapt se întruchipa atunci conducerea instituţiei.

Activitatea sa s'a desfăşurat nu numai în cadrul funcţiunei sale, pe care a ştiut să o ridice la mari înălţimi, dar şi în afară, înfiinţând şi conducând organe de publicitate, precum revista „Creditul" în 1905 împreună cu Domnii Prof. G. Alesseanu şi Ulpiu Hodos, Ziarul „Argus" în 1911, ziarul Plutus în 1924 etc., participând la înfiinţarea de întreprinderi cu iniţiativă, capital şi priceperea sa precum : Banca Poporului, al cărei conducător mult timp a fost, organizând asociaţiuni profesionale al căror suflet a fost precum U. G. I. R., Cercul Comerţului, Industriei şi Finanţei, Corpul Absolvenţilor Şcoalelor Comerciale Superioare al cărui membru de onoare a fost, Corpul Contabililor Experţi şi Autorizaţi, al cărui Preşedinte a fost la secţia Ilfov, Asociaţia Economiştilor etc.

Chr. Staicovici a fost un larg sprijinitor al învăţământului comercial, înfiinţând împreună cu D-l Hagi Theodoraky şi cu prieteni mai tineri primele şcoale Comerciale pentru ucenici şi funcţionarii din comerţ pe lângă Camerile de Comerţ.

A activat câtva timp şi în cariera profesională, ca profesor de Economie Politică la Şcoala Politechnică, fiind şi membru al primei comisiuni, care a examinat pe profesorii de contabilitate.

Dar activitatea lui Chr. Staicovici a fost atât de variată şi bogată că nu se poate încadra într'un necrolog.

In istoria economică a ţării noastre, Chr. D. Staicovici va ocupa un loc de cinste, pentrucă şi el a ştiut să cinstească munca şi profesiunea, căreia i s'a dedicat cu tot sufletul şi cu toată fiinţa lui.

* * *

La ceremonia înmormântării, care a avut loc Duminică 3 Octombrie, organizaţiunile noastre au fost reprezentate prin numeroşi membrii în frunte cu Decanul N. Butculescu fost coleg al defunctului.

După terminarea Serviciului divin, au vorbit d-nii Ing. *C. Osiceanu* în numele Ununei Camerelor de Comerț și Industrie, al cărei Vice-președinte a fost defunctul, d-l *Tem. Alexandrescu* în numele Camerii de Comerț și Industrie, d-l prof. *V. Stoicovici* în numele funcționarilor Camerei, d-l deputat *Ionescu-Brăila* în numele Casei de Depuneri, al cărei Președinte a fost decedatul, d-l Ing. *Jean Arapu* în numele UGIR-ului, d-l *D. P. Niculescu-Ritz* în numele Uniunii. Sfaturilor Negustorești, d-l prof. *Gr. R. Trancu-Iași* în numele Academiei de înalte Studii Comerciale.

D-l Gr. L. Trancu-Iași, a caracterizat viața defunctului prin două cuvinte : luptă, devotament.

„Luptă împotriva prejudecăților.

Era în primele rânduri ale acelora care înfruntând ideile curente din acea epocă a învățat școala de comerț.

Devotament.

In orice clipă nu a făcut decât să se consacre înălțării ramurilor de activitate, cărora le-a închinat viața sa și anume : comerțul și industria.

Când ajuta pe elevii școalelor de comerț, când sprijinea mișcările absolvenților acestor școli, la Camera de Comerț sau când era în Consiliul de administrație al Academiei de Comerț, nu urmărea decât un singur scop : înălțarea viitorilor luptători pe câmpul economiei naționale, unde el a fost înaintaș.

Viața lui, reprezintă trăsătura de unire între România mică de odinioară, când se puneau primele fundamente ale ordinei economice și epoca de pregătire a cadrelor în România Mare de astăzi.

Cei ce vin după noi să nu uite că patrimoniul ce lăsăm e făurit din luptă, din devotamentul și din jertfa înaintașilor care nu a cunoscut nici o limită".

D-l dr. V. M. Joachim, în numele Corpului, a evocat figura blândă, voioasă și prietenoasă a lui Chr. Staicovici.

„Nu a fost inițiativă, mișcare sau înfăptuire pe tărâmul comercial, industrial, financiar la care să nu fi luat parte activă și să nu fi adus contribuția sa de gospodar harnic și priceput.

Prin toate aceste manifestări, Chr. Staicovici a reabilitat în-învățământul nostru comercial, care nu totdeauna a reușit să îndrumeze pe absolvenți către comerț și industrie.

Chr. Staicovici a umplut golul pe care atâțea comercialiști l'au lăsat, îndreptându-se către alte cariere decât acelea, pentru cari s'au pregătit în școli.

Și ca un omagiu adus acestui învățământ, el a păstrat totdeauna contactul cu școala, care l-a format fiind un larg sprijinitor al tinerilor comercialiști,, cărora ținea să se rezerve toate locurile pentru care îi indica specialitatea lor.

Ori unde s'a aflat, a întins o mână camaraderească tinerilor studioși, fără să-i cunoască altfel decât prin ceeace valorau prin ei însă-și, diploma cu bunele notări fiind cea mai bună recomandație pentru el.

Ajuns secretar general al Ministerului de Industrie și Comerț, primul său gând a fost să trimită o serie de tineri în Apus pentru a se forma la Școala și technica comerțului de acolo și nu a fost o satisfacție mai mare pentru el decât atunci când unii din aceștia au intrat apoi în afaceri ori l'au secondat în acțiunea sa de ridicare a comerțului și industriei.

Comercialiștii pierd în Chr. Staicovici un devotat prieten care a apărat cu multă căldură și cu hotărîre drepturile atât de puțin considerate odinioară ale absolvenților școalei comerciale.

De aceea, când prin legea din 1921 s'a reglementat profesiunea de expert contabil în România, ca un omagiu adus activității sale, Chr. D. Staicovici a fost ales cu unanimitate primul președinte al Corpului,

In această calitate a pus temelia Corpului și a trasat drumul, pe care merge astăzi.

Cu prestigiul numelui dar mai ales cu blândețea sufletului său, cu permanentă grijă de a nu supăra pe nimeni și cu preocuparea continuă de a ajuta adevărul și dreptatea ca să răsbată, Chr. Staicovici a știut să țină strâns unite rândurile în jurul său, asigurând Corpului mijlocul ca să-și îndeplinească misiunea pentru care a fost creiat.

Astăzi când ființa pământească a distinsului nostru coleg ne părăsește, rămâne între noi vie ființa spirituală a lui Chr. Staicovici, care — din înălțimile luminoase ale infinitului — ne va călăuzi pașii pe drumul muncii, dreptății și al onestității, — virtuți, cu care el ne-a dovedit că se poate invinge peste toate greutățile și răutățile omenești.

Corpul Absol. Șc. Com. superioare și Corpul Contabililor experți și autorizați nu pot aduce un mai pios omagiu aceluia care a fost simbolul muncii conștiincioase de cât legământul în fața mormântului său că ne vom călăuzi în viață de aceleași gânduri ca și marele dispărut".

Colegiale

— Promoția 1912 a Școalei Superioare de Comerț din București a sărbătorit 25 de ani de absolvire sub președinția d-lui prof. Alesseanu. Au vorbit d-nii profesori Rădulescu, directorul Liceului Comercial Crețulescu, cum și foști elevi: A. Vasilescu și Cezar Miron.

D-l N. G. Niculescu, propune ca promoția 1912, să ofere școalei o bursă pentru elevii săraci și meritoși. Gestul merită toată lauda și ar trebui să aibă cât mai mulți imitatori.

— **D-l Octav Lăzărescu,** inspector contabil C. A. P. S. a fost numit cenzor la Soc. de Radio Difuziune din partea Ministerului de Finanțe în calitate de expert contabil.

— **D-l Vasile Blaj,** din Direcția financiară C. F R. a fost autorizat să semneze acte și corespondență pentru Directorul financiar în timpul lipsei titularului.

— **D-l Ghristodorescu,** Directorul General al Uniuni Camerelor de Comerț și Industrie a fost numit membru în Oficiul Central al licitațiilor în locul defunctului Chr. O. Staicovici.

— Sediul Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili, Secția Pitești, este stabilit de aci înainte în B-dul Elisabeta Doamna No. 7 la Liceul Comercial de băeți, iar consiliul, în urma plecării d-lui Ioan Coruia, directorul Băncii Naționale, care a fost președintele Corpului, s'a format astfel: Președinte d-l Hugo Mrazec; Vice-președinte d-l P. Dumitrescu; Membrii: D-nii prof. Gh. Vrăbiescu, Ion Comănescu, Nicolae Stoianovici; Casier d-l Simon Bunescu; Contabil d-l Ion Stănescu; Secretar d-l M. Trandafir.

— D-l Dr. Alexandru Vasilescu, profesor de științele comerciale, dela Liceul Comercial „Regele Carol I" din București a bine voit să acorde la elevii săraci și merituoși două burse a

4000 lei fiecare. Aceste burse au fost repartizate la doi elevi, în urma unui examen.

— Revista **«Le Commerce»** apărută la Paris în Septembrie 1937 într'un număr special consacrat Congresului Internațional de Contabilitate conține un articol interesant semnat de d-l prof. Gr. L. Trancu-Iași, cu privire la trecutul contabilității și un articol semnat de directorul revistei noastre d-l Dr. Drăgănescu-Brateș, cu privire la legătura strânsă între Comerț și Contabilitate.

— Institutul American al Experților Contabili **„The American institute of Accountants"** din New-York a sărbătorit la 18 Octombrie a. c. aniversarea celor 50 ani de existență ai institutului.

Urăm colegilor noștri americani mulți ani înainte cu succes pe tărâmul contabil și economic.

— Societatea Internațională de Invățământ Comercial a ținut un consiliu la Karlsbad în ziua de 3 Octombrie 1937, la care din România a luat parte d-l Dr. Drăgănescu-Brateș.

S'a discutat programul congresului internațional al învățământului comercial care se va ține la Berlin în Iulie 1938, pe care'l vom reda în numărul viitor al Revistei noastre.

Cu această ocazie d-l Drăgnescu-Brateș, autorizat de Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București, a făcut în numele Academiei Comnrciale, și a grupării naționale Române ivitația ca următorul congres, — probabil în 1941 — să fie ținut la București.

Consiliul a aprobat în principiu rămânând ca propunerea să fie din nou pusă și aprobată de Corpul din Berlin.

Corpul Neuchâtelois

Congresiști care veniseră dela Neuchatel-Elveția, au invitat pe colegii lor francezi foști elevi și studenți ai Școalei Superioare de Comerț și ai Facultății Comerciale din Neuchatel, la o masă comună, dar în mare ținută, la restaurantul Astoria din Paris, sub președenția d-lui Paul Richême.

Colegi, susțineți revista prin plata promptă a abonamentelor.

Cereri de înscriere

In Corpul Contabililor Autorizați și Experți Contabili:

Secția Brașov: Ion Creangă, Augustin Szekely, Knopof Wilchem Francisc și Rotenbächer Ernest.

Secția Botoșani: Talic Lazarovici, Sin Iancu Haim siz Haim Goldenberg, Sin Litman Avram și Cohn D. Iacob, contabili stagiari.

Secția Cahul: Gareț Ioan și Marinescu Nicolae, contabili stagiari; Aurel Livezeanu, contabil autorizat.

Secția Cetatea Albă: Ionescu I. Ion, Mutschler Alexandru și Isac Farladomschi, contabili stagiari.

Secția Chișinău: Sebastianov Vasile.

Secția Galați: Albu V. Vasile, Enciu Neculai, Focșa Elisabeta, Constantin Gheorghiu Duvlidis, Vasile A. Fartenie, Weinberg S. Mendel, Paul Goldstein, Nec. G. Eftimie, Bernarde Bercovici, Spiru N. Șerban, Săvulescu G. Gh., Haim Solomon, Colman Simion, Weintraub Jacques, Talic Weintraub, Popescu S. Pavel, Brofman S. Zussi și Macovei Costică, contabili stagiari; I. Weisenberg, Paul Sperling și Ioan Ștefănescu, contabili autorizați.

Secția Huși: Vasile Moldovanu, contabil stagiar.

Secția Ialomița: Dumitru C. Mitra, Georgică Str. Drăgan, Mihail L. Elias contabili stagiari.

Secția Iași: Anton Bălan, Mihail Mikeș, Michel Leiba, Gaman Nicolai, Vainstein Iancu, Lupu Talic, Ghițescu I. Alexandru, Gold Marcel, Marcovici Moise, Schwartz Herșcu, Moritz Meerovici și Chisil Froim, contabili stagiari.

Secția Ilfov: Petre Ivanovici, Pătru I. Dumitru, Berger O. Wolf, Popescu C-tin, Pechet Stelian, Vasilescu Corneliu, Iuster Sami, Grunberg A., Christodor Atanasiade, Buium Moise, Covaci Nicolae, Ionescu Nicolae, Diaconescu Vasile, Elena Oprea, Gherșcovici Seniamin, Mazere Tache, Bernard Moises, Necșulescu Niculae, Nadler Isac, Nica C-tin, Nicolau Aurel, Crețu Eustațiu, Irimia Petre, Drăgășanu Vasile, B. Cristofor, Slavinciu Ștefan, Lederhandler Isac, Gh. Crețulescu, Eisenberg Samuel, Anca Carol, Remer Alfred, Andreescu I. M., Costache Paul, Cristescu Florin, Ghindes Vladimir, Lazăr Wolf, Oprescu Elena, Gerogescu V. Ioan, Dârlea Theodor, Floroiu Alex., Belicov Petre, Mihuț Marin, Motancea Ioan, Axeli Nicolae, Bereșteanu Mircea, Ovidiu Emanuel, Heichis Iosub, Vasile Lovin, Morărescu Niculae, Răducan Ștefan, Stoian I. Iordan, Ciosescu N. Gh. Lobel R. Lucian Mircea, contabil stagiari.

Secția Pitești: Ion D. Marinescu, Duminică I. Truică, Dumitru P. Constantin, Ovidiu Gh. Tomescu, contabili stagiari.

Secția Oradea: Antal Emilian, Farkaș Maurițiu, Popp Alexandru, Serman Andrei și Stein Gheza, contabili stagiari; Baciu Ilie, contabil autorizat.

Secția Simleul Silvaniei: Theodor Moga, contabil autorizat.
Secția Tg.-Mureș: Agoston Wilhelm, contabi stagiar; Iuliu Fischer și Urmanezi Ștefan, contabili autorizați.
Secția Vaslui: Jean N. Andreescu, contabil stagiar și M. Z. Solomon, contabil autorizat.
Secția Vâlcea: Ioan A. Cernea, contabil stagiar.

Avansări:

Secția Botoșani: Iancu Abramovici la gradul de cont. autorizat.
Secția Galați: Nicolae T. Florea, Constantin Panaitescu, Simion Abramovici, Froim Herșcovici, Hristodor Sârbu, Ionescu V. Sebastian, Dumitru Dumitriu, Davidovici R. Samy, Constantin Floru, Mircea Teodorescu și L. M. Goldstein la gradul de cont. autorizați.
Secția Ialomița: Nicolae Bădică, la gradul de cont. autorizat.
Secția Pitești: Armenag Eluhian, Constantin Despa, Ion Rădulescu, Dumitru M. Mușat și Nicolae I. Grigore, contabili autorizați.
Secția Oradea: Paul Gal și Schlessinger Nicolae, cont. autorizați.
Secția Vâlcea: Dumitru Gh. Iliescu, Ioan D. Pârvulescu, Ioan N. Blajan și Vasile Florescu la gradul de contabil autorizat.

Transferări:

Din Secția Galați: Leibovici Avram transferat în Secția Putna; Resnic W. Leib și M. Tudic transferați în Secția Brăila.
Kessler M. Avram, Ermire Begotti, Samuel Barasch, Eduard Weintraub, David Davidsohn, Alex. Spătărel, Aurel Weintraub, Nachminovici Talic, George Eșeanu și P. Ravitzcky, transferați în Secția Ilfov.
In Secția Galați: Petrescu I. Vasile, transferat din Secția Constanța; Portoni Abram din Secția Chișinău și Traian Tănăsescu din Secția Focșani.
Din Secția Oradea: Gheldman Gheza, contabil autorizat la Secția Arad.
In Secția Pitești: Nic. M. Petrescu, expert-contabil dela Secția Slatina.
Dela Secția Ialomița: Stelian Ganea la Secția Brașov.
In Secția Ialomița: Levon Ohanesian, contabil stagiar dela Secția Durostor.
In Secția Ilfov: Walter Schoppel, contabil autorizat dela Secția Brașov și Dumitru Gh. Iliescu dela Secția Vâlcea.

Reveniri asupra suspendării din Corp:

Secția Oradea: Szeles Carol, Fleischer Ladislau, Gellmann Gheza.

Ștergeri din Corp după cerere proprie:

Secția Oradea: Bernat Veturia, contabil stagiar.

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PRODUSELE UZINEI CALAN :

RADIATOARE, CAZANE
DE INCALZIRE CENTRALA
BAI DE FONTA EMAILATA

etc., etc.

BIROUL DE VÂNZARE „SOCOMET“ BUCUREȘTI Calea Victoriei, 15

PRIMA SOCIETATE ROMÂNA DE EXPLOSIVI BUCUREȘTI

Bilanț general încheiat pe Decembrie 1936

ACTIV				PASIV			
Privilegiul Statului				**Capital:**			
Emis I & II	5.500.000			Deplin vărsat	71.500.000		
30% emis III	1.650.000	7.150.000		Vers. neefectuate	38.500.900	—	110.000.000
70% „ „ nevărsat		3.850.000	11.000.000	Fond rezervă legal		13.081.558	
Acționari		—	34.650.000	Fond rezervă special		4.000.000	17.081.568
Casa		—	4.145.377	Rezervă pentru iond. asig. în caz de explozie		—	45 751.724
Conturi curente debitoare		—	28.560.173	Fond ajutor pentru personai		—	690.698
Investiții:				Dividende nereclamate		—	86.592
Locuințe		11.581.760		Clienți avans M. A. N.		—	10.000.000
Fabrici		48.288.114		Furnizori		—	24.194.915
Mașini, instalațiuni		74.533.034	11.402.908	Div. conturi creditoare		—	39.040.552
Imobil, București		—	2.543.359	Amortizări ef. art. 12 și 13 din legea pentru constituirea Soc. Române de explosivi			
Materii prime		—	6 888.278	*a)* Fond p-tru rambursarea capitalului		24.150.641	
Materiale de întreținere		—	1.182.742	*b)* Fond p-tru reînoirea clăd. și instal.		98.083.032	122.236.678
Produse fabricate		—	2.738.841	Fond p-tru amort. imobilului București		—	5.644.557
Efecte publice și acțiuni:				Beneficiul net pe anul 1936		—	10.162.995
În portofoliu		23.241.429					384.886.404
Dep. garanție		15.327.853	8.569.282				
Clienți		—	27.445.934				
Furnizori		—	5.460.847				
Diverse conturi debitoare		—	36.796.602				
Mobilier		—	1				
			384.886.404				
Conturi de ordine:				**Conturi de ordine:**			
Scrisori de garanție		—	2.750.000	Divers. garanții		—	2.750.000
Efecte primite în garanție		—	2.099.630	Dep. efecte în garanție		—	2.099 635
Convenții de gaj și hipotecă		—	2.030.000	Constituitori ee gaj și h'potecă		—	2.000.000
Creanțe în garanție		—	2 800.009	Dep creanțe la garanție		—	2.800 000
Casa Dep. ct. titluri în garanție		—	22.308.000	Titluri consiit. garanție		—	22.308.000
Titluri în depozit liber		—	663.000	Depon. de titluri în dep. liber		—	663.000
Garanții statutare		—	345.000	Dep. garanții statutare		—	345.000

Contul de Profit şi Pierdere încheiat pe 31 Decembrie 1936

DEBIT			CREDIT		
Cheltueli generale (salariile personalului, onorarii reprezentanţilor guvernului, chirii, iluminat, încălzit, întreţineerea imobilului şi mobilieru ui, imprimate, furnituri de birou, subvenţii, ajutoare, spese de poştă, asigurări sociale, etc.)	—	7.407.890	Beneficiu net	—	37.136.687
Impozite	—	6.855.669			
Rezervă p-tru fondul de asigurare în caz de explozie	6.161.199				
Rezervă p-tru rambursarea capitalului	2.150.641				
Rezervă pentru amortismentul investiţiilor	3.771.120				
Rezervă pentru amortismentul imobilului Bucureşti	627.175	12.710.133			
Beneficiul net pe anul 1936	—	10.162.995			
Total lei	—	37.136.687	Total lei	—	37.136.687

Preşedintele Consiliului de Administraţie, **G. G. Mironescu.**

Director general, *Leon Sculy Logotheti.*

Director, *I. Ciocârlie.*

Verificat conform art. 186 din codul comercial şi găsit în concordanţă cu registrele.

Cenzori: *N. Budurescu, C. Nestor* expert-contabil, *C. Sturdza, I. Apostolescu.*

„STEAUA ROMÂNIEI"

SOCIETATE ROMÂNĂ DE ASIGURĂRI

Bilanțul general pe 1936, încheiat la 31 Decembrie 1936

ACTIV

		Ramurile elementare	Ramura viața	Total
		Lei	Lei	Lei
Numerar în casă, la Banca Națională și la alte bănci		36.086.843	68.092.395	104.179.238
Efecte publice și diverse acțiuni		—	87.459.848	87.459.848
Imobile urbane		—	108.125.248	108.125 248
Împrumuturi cu ipotecă		—	16.187.149	16.187.149
„ pe asigurare		—	76.155.333	76.155 333
Depozite de rezerve la cedenți		—	1.864.880	1.864.880
Cambii		1.842.481	—	1.842.480
Mobilier		1	—	1
Debitori:				
Ramurile elementare:				
Direcțiuni regionale și reprezentanțe	9.334.051			
Societăți de asigurare și reasigurare	17.491.390			
Diverși	630.696	27.456.173	—	27.456.137
Ramura viața:				
Direcțiuni regionale și reprezentanțe	15.195.702			
Societăți de asigurare și reasigurare	7.530.092			
Diverși	459.279	—	23.145.073	23.155.073
Contul curent al ramurilor elementare		—	9.850.925	9.850.925
		65.385 461	390.890 851	456 276.312
Conturi de ordine:				
Depozite de efecte în tezaur și la bănci		—	—	48.759.550

PASIV

Capital social			16.000.000	4.000.000	20.000.000
Fond de rezervă pentru capital *)			1 902.010	1.121.327	3.023.346
„ „ „ extraordinar			—	4.000.000	4 000.000
„ pentru fluctuațiuni de curs			—	2.400.000	2.400.000
„ „ amortizări			—	1.600.000	1.600.000
„ de asigurare pentru funcționari			1.260.500	—	1.260.500
„ „Fritz Bauer"			450.000	—	450.000
Partea din prime cuvenite pentru riscuri pe anul viitor:					
Partea societății:	Ramura incendiu	2.981.282			
	„ transport	66.941			
	„ accideute și accesorii	3.?33.296			
Partea reasigurătorilor		9.971.844	16.253.363	—	16 253.363
Ramura viața:	Partea societății	182.972.024			
	„ reasigurărorilor	186.493 862	—	369.420.886	369 420.886
Despăgubiri în curs de lichidare la 31 Decembrie 1936:					
Partea societății:	Ramura incendiu	1.045.835			
	„ transport	841.051			
	„ accidente și accesorii	1.06 .821	2.950.707	—	2.950.707
Ramura viața:	Partea societății		—	4.538.139	4.538.139
	Report din venitul imobilelor cuvenite anului 1937		—	1.602.103	1.602.103
Creditori:					
Ramurile elementare:	Diverși	8 098.178			
	Societăți de asigurare și reasigurare	7.033.789	15.131.967	—	15.131.967
Ramura viața:	Diverși	1.076.264			
	Societăți de asigurare și reasigurare	846.157	—	1.922.421	1.922.421
	Contul curent al ramurei viața	—	9.850.925	—	9 850.925
	Beneficiul raportat din 1935	417.902			
	„ exercițiului 1936	1.168.078	1.585.980	285 975	1.871.955
			65.385.980	390.800.851	456.276.312
Conturi de ordine:					
Efecte drept garanție și în depozit liber			—	—	48.759.550

Daune plătite în 1936 Lei 46.045.764
„ „ dela fondarea Soc. „ 650.000.000

Censori: *Gh. Ștefănescu*, contabil autorizat
Alex. R. Protopopescu, Alfred Kerkez

*) Se sporește prin alimentație statutară la lei 3.168.751.

Actuar autorizat, *T. Dumitrescu*

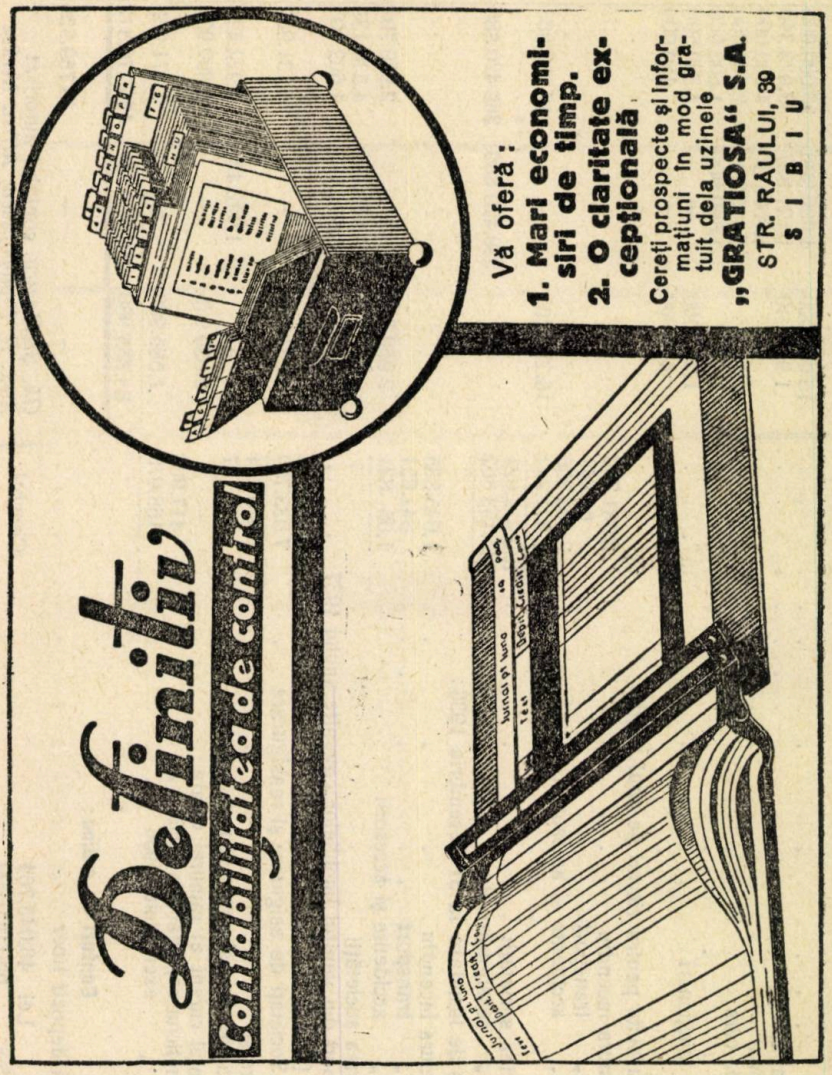

Manuscrisele, cari se primesc după 5 ale lunei, nu se publică de cât în luna următoare, dacă bineînțeles Comitetul de redacție a admis manuscrisul. Rugăm a ni le trimite scrise numai la mașină.

UZINELE DE FIER ȘI DOMENIILE DIN:

REȘIȚA

CAPITAL SOCIAL 750.000.000 LEI

BUCUREȘTI III, STR. VASILE ALEXANDRI No. 4

ADRESA TELEGRAFICĂ: „REȘIȚANINA"

TELEFON: 219-47, 219-48, 219-49

Fier de comerț, Grinzi I și U, Fier fasonat, Table groase și mijlocii, Șini și material mărunt pentru ecartament normal și îngust, Schimbători, Macazuri, Incrucișări, Poduri și alte construcțiuni de fier, Plăci turnante, Vagoane, Piese de vagoane, Osii, Bandaje, Roți de oțel turnat, Perechi de roți complete

LOCOMOTIVE

PENTRU ECARTEMENT NORMAL ȘI ÎNGUST

Materiale turnate din oțel și fontă, Piese de foraj, Buloane, Șuruburi, Nituri, Etc., etc.

Electro-Motoare, Dinamuri, Generatoare, Transformatoare

Instalațiuni complecte de centrale electrice, industriale și comunale, Echipament electric pentru industria petroliferă, Atelier de construcțiuni pentru aparate și unelte de sondaj, Armament și muniținni, Pluguri și alte unelte agricole, Nicovale, Lopeți, Sape, Etc. Mortar și cărămizi refractare în calități superioare garantate, Mangal, Etc.

MINE, FABRICI ȘI DOMENII

La Reșița, Anina, Bocșa, Oravița, etc.

Adresa :

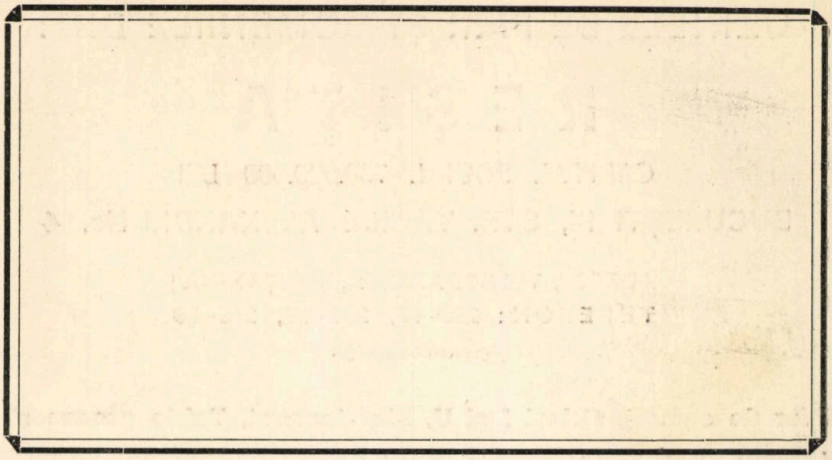

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREŞTI, I. — STR. TEILOR No. 12

ANUL XXVI. — No. 11 NOEMBRIE 1937

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

BIBLIOTECA ... „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

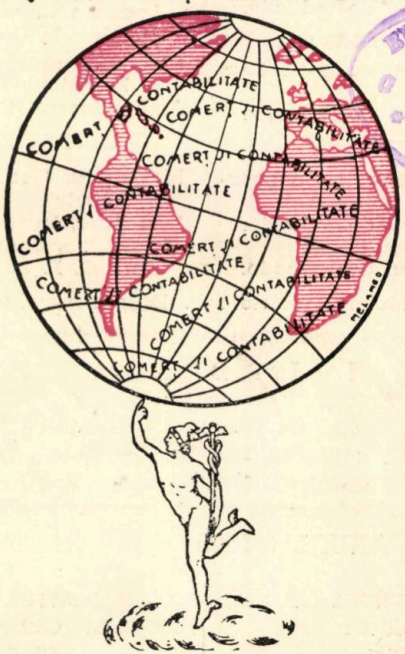

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR No. 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuș Lucian, Dr. în științe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** fost Dir. Oficiul de vânzare al fabr. de hârtie din țară.
Hodoș Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Națională a României.
Negrescu C. I., Director Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Nați
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Șef Invent. C. F. R.
† **Rasidescu St. I.,** fost președ. al Corp. Absol. Șc. super. de comerț.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la școala com. „Cultura".
† **Stănculescu I .V.,** fost contabil șef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREȘEDINTE :

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab. Membru în Comitetul de redacție.

VICE-PREȘEDINȚI :

N. Arghir, Primarul Comunei Vălenii de Munte.
Membru în Comitetul de redacție.
V. M. Ioachim, Secretar Camera de Comerț.
Membru în Comitetul de redacție.

SECRETAR GENERAL :

Theodor Nitzu, Subdirector la Creditul Industrial.
Membru în Comitetul de redacție.

CONSILIERI :

D. Bobină, Director Centrala Cooperativelor de consum.
Membru în Comitetul de redacție.
S. M. Blumenfeld, Comerciant.
Membru în Comitetul de redacție.
N. K. Constantinescu, Expert contabil.
Membru în Comitetul de redacție.
P. Drăgănescu-Brateș, Membru în Comitetul de redacție.
Andrei Gheorghiu, Profesor.
Casier al Corpului.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M.
Fost Președintele Corp. Contab.
I. C. Negrescu, Director, Soc. Com. Locuințe Eftine.
Membru în Comitetul de redacție.
Ștefan Popescu, Director Soc. de Gaz și Electricitate.
A. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI :

Marinescu, Florian, Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert contabil.
Th. Sersea, Șeful Serviciului Inventarierii C. F. R.

Directorul revistei : **P. Drăgănescu- Brateș.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., Hodoș Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamțu C., Gr. Trancu-Iași, Ștefănescu Alex. N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUȚIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BĂNCI POPULARE LEI 200

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENȚA

ANUL XXVI. — No. 11 NOEMBRIE 1937

CUPRINSUL:

Redacţia:	Studiul Contabilităţii	551
Dr. V. M. Ioachim:	Conturi de ordine — Conturi de evidenţă	555
Theodor Ludu:	Literatura noastră contabilă dela 1837 înapoi	563
S. M. Blumenfeld:	Impunerea sucursalelor societăţilor anonime	566
Puflea Mihail:	Serviciul financiar la Administraţiile comunale	571
Iancu Ilie:	Observaţiuni în legătură cu descoperirea nepotrivirilor	577
Mihail Florescu:	Câteva rânduri despre comercianţi	580
***	Conferinţa d-lui Prof. Prion din Berlin	582
***	Din activitatea Secţiunilor	585
***	Jurisprudenţe fiscale	587
***	Recenzii. — Revista Revistelor	590

Studiul Contabilităţii
la Academiile de Inalte studii comerciale

In ziarul Argus No. 7390 d-l Dr. V. M. Ioachim a scris un judicios articol „Contabilofobie" cu ocazia desfiinţărei conferinţei de „Contabilitate, finanţe şi comerţ" de la Şcoala Politechnică şi a conferinţei de „Contabilitate publică" de la Academia de Inalte Studii Comerciale.

In acel articol, D-sa relevă faptul că studiul Contabilităţii nu este pus nici la Academia de Comerţ pe aceiaşi treaptă cu celelalte studii, Academia neavând în budget nici măcar un asistent pentru lucrări practice de seminar, iar contabilitatea este una din puţinele materii, ai cărei titulaturi nu pot să prezideze teze de doctorat *).

La acest articol, Rectoratul Academiei a dat următorul răspuns (Argus No. 7391).

„Este inexact că a dispărut obiectul, care era predat la Conferinţa de Contabilitate publică. Aceasta se predă de către profesorii titulari de contabilitate şi de profesorul titular de finanţe.

Academia are doi profesori titulari de contabilitate şi co-

*) In ultimul moment aflăm cu plăcere, că s'a admis zilele acestea o teză de doctorat cu subiect contabil.

respondență comercială (Spiridon Iacobescu și Gr. L. Trancu-Iași), cu mai multe ajutoare pentru lecțiunile practice.

In programul Academiei Contabilitatea se predă:

4 ore în anul I. Contabilitatea generală și Corespondența comercială.

2 ore în anul II. Idem.

2 ore în anul III. Secția II-a Administrativă și Contabilitatea publică.

2 ore în anul III. Secția III Intreprinderile de Bancă, asigurări, comerț și industrie. Contabilitate bancară și industrială".

Acest răspuns nu face de cât să confirme cele relatate în articolul D-lui Dr. V. M. Ioachim, căci se recunoaște că se predă în Anul II și III numai două ore de *contabilitate* și *corespondență comercială*, — că nu sunt asistenți ci ajutoare, cari n'au o situație determinată la Academie, că s'a desființat conferința de contabilitate publică pentru a se îngloba în cursul general de contabilitate o parte și o altă parte în cursul general de finanțe.

In replica sa, (Argus No. 7392), d-l V. M. Ioachim, arată că scriind acel articol s'a făcut numai ecoul discuțiunilor urmate la Congresul Corpului Contabililor Experți și Autorizați de la Galați, unde aceste chestiuni s'au pus chiar de D-l Prof. Sp. Iacobescu, profesorul titular de contabilitate de la Academie.

In moțiunea votată de Congres se cere a se da o mai mare desvoltare studiului contabilității la Academie și se reclamă cu drept cuvânt un tratament cel puțin egal în ce privește temele admise pentru doctorat.

Ziarul „Argus" No. 7395 intervine în această polemică publicând un articol redacțional semnat „A" prin care se lasă să se înțeleagă că Școala Politechnică a înființat unele cursuri cu alt caracter de cât cel technic pentru considerațiuni de persoane, întrucât asemenea materii nu au de cât o foarte mică însemnătate sau poate nici una în activitatea unui inginer.

Constatăm o contradicție vădită între ceeace crede acum Școala Politechnică și între ceeace spuneau cu câțiva ani în urmă cei mai distinși reprezentanți ai acestei Școli în ce privește pregătirea economică a inginerilor.

Asemenea constatăm o contradicție între ceeace susține Școala și ceeace ambiționează absolvenții acestei Școli, cari vor să fie de multe ori în primul rând economiști și apoi ingineri, pretinzând în prima calitate conducerea întreprinderilor economice.

De sigur că și într'un caz și în altul se exagerează.

Inginerul nu se poate lipsi de anume cunoștințe economice-comerciale, dar acestea nu-l consacră numai de cât ca specialist și ca îndrumător al vieței economice.

In ce privește partea a doua a articolului redacțional, suntem de acord că, prin transformarea Școalelor Comerciale în Licee Comerciale s'a imprimat un caracter teoretic și mai pronunțat acestor școli, în loc să se desvolte caracterul practic.

Această situație întărește constatarea făcută de colegul nostru, — constatare care se mărginea numai la Academie, pentrucă era în legătură cu o moțiune votată la un Congres și cu niște dispoziții recent luate.

Revista de Comerț și Contabilitate înțelege să sprijine acțiunea pentru punerea contabilității cel puțin pe plan egal cu celelalte studii la Academia de Inalte Studii Comerciale, luptând pentru înfăptuirea deziderateloř votate la Congresul de la Galați, — deziderate ce suntem siguri că se vor înfăptui poate chiar cu concursul acelora, cari par azi a nu fi de acord cu forma, sub care s'a pus chestiunea de colegul nostru.

In legătură cu desființarea conferinței de „Contabilitate publică" dăm mai jos cuprinsul unei interesante scrisori adresată Rectoratului de d-l Prof. G. Alesseanu, Prim Președinte al Inaltei Curți de Conturi, cu ocazia retragerii sale din învățământ.

* * *

„Conferința de „Contabilitate publică" a fost creiată la Academie pentru a prepara elemente tehnice în vedera ocupării funcțiunilor în serviciile de contabilitate din Administrațiile publice.

In acest scop caracterul acestei Conferințe a fost pe deoparte de a se prepara o nouă reformă în organizarea serviciilor de Contabilitate al diferitelor Administrații publice, pe de altă parte de a introduce pe Licențiații Academiei, chiar practic, în diferitele manifestări ale administrații și mântuirei banilor publici.

Conferința de contabilitate și-a îndeplinit cu prisosință misiunea sa, căci pe deoparte în 1929 s'a votat noua lege a Contabilității publice, care în cea mai mare parte este opera acestei conferințe, iar la examenele ținute la Ministerul de Finanțe, Curtea de Conturi și alte Administrații, licențiații Academiei au dat dovadă de o bună preparare în această direcție și cu rezultate foarte satisfăcătoare.

Este dar de absolută necesitate ca această conferință să fie păstrată în spiritul ei actual, ea servind și mai departe pentru aceleași scopuri ca și până acum.

Ea nu se poate îngloba nici în Studiul Științei Financiare, nici în Studiul Dreptului Administrativ, având caracter propriu de aplicație directă și de preparație practică așa cum a avut și până azi".

* * *

Ne însușim în totul aceste argumente și credem că dacă cel puțin s'ar fi citit această scrisoare în Consiliu, alta ar fi fost rezoluția, ce s'ar fi luat, pentru binele învățământului, al țării și al viitorilor Alaciști.

REDACȚIA

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN"

S. A. R.

Tablă neagră, galvanizată, decapată, dublu decapată, cu rezistență, **albă,** plumbuită, **ondulată.**
Fier cerc, comercial, beton, profilat.
Fier cerc laminat la rece.
Cazane și **radiatoare** „Calan" pentru încălziri centrale.
Băi de fontă emailată „Record".
Articole sanitare negre și emailate.
Tuburi și **accesorii** de fontă pentru canalizare.
Tucerie comercială.
Mașini de **gătit** și **sobe** „Vesta".

Articole noui:

Cilindrii din fontă dură pentru luminat tablă.
Mese și **capace** de **recoacere** din oțel rezistente la temperaturi înalte.
Cărămizi și **pământ refractar.**

Conturi de ordine — Conturi de evidență

Conturi de ordine și Conturi de evidență în literatura și practica contabilă din România

Dacă cercetăm literatura și practica contabilă din România, constatăm că s'a produs în ultimii ani o clarificare în denumirea și cuprinsul acestor conturi, rămânând încă o etapă de străbătut și anume: *separarea conturilor de ordine de conturile de evidență*, cari nu sunt din punct de vedere juridic și economic absolut identice.

După Th. Ștefănescu, care nu pomenea nimic de conturile de ordine și nici nu le întrezărea funcțiunea, a apărut manualul Profesorului C. Petrescu de la Iași „Contabilitate și Administrație" (1900).

Deși nici el nu pomenește de conturile de ordine și conturile de evidență, totuși se folosește de ele sub denumirea de *„conturi speciale"*, explicând că asemenea conturi sunt necesare pentru înregistrarea bunurilor, ce nu sunt proprietatea întreprinzătorului.

Astfel la pag. 229 vorbește de contul „Mărfuri în consemnație" care, spune el, reprezintă „un activ în posesie, ce trebue să se distingă din activul ce întreprinzătorul posedă în propriu".

Insă funcțiunea acestor conturi în asemenea cazuri nu îi era cunoscută, pentrucă el creditează contul „Mărfuri în Consemnație" cu valoarea mărfurilor vândute, ca și când ar fi vorba de mărfuri proprietate.

Este interesant că pentru altă categorie de conturi speciale cari ține seamă de angajamentele din reescont, profesorul C. Petrescu aplică regula de la conturile de ordine, spunând că „pentru giruri, avaluri, etc. conturile ce servesc pentru contabilizarea acestora sunt totdeauna egale și opuse" (pag. 240).

Primul autor român, care se ocupă în mod special de conturile de ordine este, credem, profesorul I. C. Panțu din Brașov în manualul său: *„Știința conturilor"* din 1907.

El vorbește la pag. 309—311 de conturi de ordine sau de evidență pe cari le mai numește, *„conturi interimale sau de formă"*.

Se întrebuințează aceste conturi, spune autorul, la efectele publice sau mărfuri primite în gaj, la evidența reescontului, la

înregistrarea girurilor, pentru care profesorul Panțu deschide un cont „Giruri", având drept contrapost însă-și contul clientului girat.

Spre deosebire de conturile de ordine, contul „girurilor" funcționează ca un cont de pasiv propriu zis, debitându-se cu girurile plătite prin creditul contului „Cassa" iar contul debitorului rămâne să fie lichidat prin ceeace se poate încasa pe baza acțiunei de regres și prin „Profit și Perdere" pentru ceeace nu se mai poate încasa.

Autorul arată că în practică, nu se trece în contabilitate astfel de giruri, deși când reescontăm polițe, luăm un obligo.

Este prin urmare, adaugă autorul . . . „de lipsă să însemnăm în registrele principale din contabilitatea noastră, acest obligo, căci se poate întâmpla ca să fim siliți să plătim noi suma din cambie, astfel ca să se ivească în afacerea noastră, o eșire de bani, eventual o pierdere".

Observăm că Panțu întrebuințează contul „Interimal" nu numai pentru inregistrările de mai sus, ci și pentru a ține socoteală provizorie despre diferite părți de avere, până se alege ce este de făcut cu acea avere. Ex: când trimitem sau primim polițe spre încasare, când trimitem monete sau efecte pentru vânzare în comision, când primim bani fără a fi înștiințați pentru ce s'au trimis banii.

Vedem de aici că autorul dă contului „Interimal" un înțeles mult mai larg, cuprinzând și conturi de ordine (efecte primite spre încasare) și conturi de evidență (Giruri) și Conturi, care nu au nici unul din aceste caractere, ci sunt conturi propriu zise de activ sau pasiv (Efecte trimise spre încasare, „Diverși").

Domnul Prof. Mihăilescu în „Tratatul său de contabilitate" la pag. 87 se ocupă de conturile de ordine, pe cari le tratează în spiritul ideilor lui Léautey întrebuințând denumirea de *„conturi de ordine* și *conturi de metodă"*. D-sa scrie:

„Conturile de ordine" sunt conturile deschise în contabilitate, cu scop de a stabili situațiuni mai exacte ale unor anumite conturi, având în vedere unele mișcări ale acelor conturi sub raportul juridic economic și statistic".

„Aceste conturi reprezintă pe Capitalist, întreprinzător sau intreprindere, așa că ele se deschid la constituirea intreprinderii, în timpul gestiunei, dar mai cu seamă la încheerea socotelelor, la bilanț, când este să se stabilească un acord al inventarului intra-

contabil — Bilanțul cu inventarul extra contabil — Inventarul".

„*Conturile de metodă*" sunt conturile cari iau naștere la punerea în aplicațiune a unui metod și mai cu seamă a unei modalități contabile, adică o necesitate a organizațiunii contabile pentru a stabili fie anumite raporturi juridice, economice și statistice cât și un anume control.

„In general privite, atât conturile de ordine cât și conturile de metodă au de scop stabilirea unei ordine în ordinea contabilă, așa că în aplicațiune aceste feluri de conturi au aceiaș caracteristică, izvorâtă însă din necesități deosebite, deaceea se cunosc în genere sub denumirea de: Conturi de ordine".

„Aceste conturi sunt: „Tranzitorii" sau „Permanente" și fiecare grupă de conturi cuprind un număr mai mare sau mai mic de aceste conturi, din care unele sunt de cea mai mare importanță; deaceea conturile de ordine devin, în unele întreprinderi mai cu seamă foarte mult întrebuințate: iar în unele ocaziuni o necesitate imperioasă.

Astfel avem conturile:

Acțiuni subscrise, Acțiuni ireductibile, Mărfuri în expediție, Dobinzi cuvenite anului viitor. Cheltueli de repartizat, Rezerve de inventar, Plus valoare la inventar, Minus valoarea la inventar, Bilanț, etc.

Conturile de ordine și de metodă nu formează o grupă aparte de conturi, din cauza diversităților de conturi; dar ele devin o o categorie de conturi la fiecare grupă".

Această concepție despre conturile de ordine — luată după Léautey — nu are nici o legătură cu concepția modernă despre conturi de ordine și nici nu dă o noțiune clară despre caracteristica acestor conturi:

D-l Prof. Sp. Iacobescu (Contabilitate Comercială Generală Vol. III pag. 271—273), vorbind despre Conturile de ordine și de evidență spune:

„Vom avea din contră la acest fel de conturi, acele cantități și raporturi juridice patrimoniale provenind din operațiunile de posesiune pentru mandat, cum ar fi: Depozitul de păstrare, Depozitul pentru vânzare, Depozitul pentru folosința cu contrapartidele creditoare respective.

Apoi, spune D-sa mai jos, operațiuni de garanție personală și posesiune de garanție, precum:

Garanții personale, Gaj, Ipoteca cu contrapartidele creditoare corespunzătoare.

Și în fine „alte raporturi de neproprietate și de necreanță bănească", precum:

Contracte de închiriere, Efecte reescontate, etc.

Așa dar, conchide D-sa, „la conturile de ordine sau de evidență numele de persoane nu reprezintă obligațiuni pecuniare, ci alte obligațiuni deosebite, cum am văzut: obligația de a ține gajul, obligația de restituire, de răspundere, de păstrare etc.

„Asemenea conturi se deschid, arată D-sa, ca și când concedăm altora posesiunea bunurilor noastre de proprietate".

După cum vedem, D-l Prof. Iacobescu, ne dă o noțiune justă a conturilor de ordine, când le consideră că exprimând bunuri ce sunt numai în posesiunea întreprinzătorului, însă D-sa le pune în aceiași categorie cu conturile de evidentă, astfel la pag. 273 D-sa vorbește despre conturi de ordine sau de evidență.

Titlul capitolului însă „Conturi de ordine și de evidență" credem că este mai corespunzător diferențierii ce D-sa o face între cele trei categorii de posturi, cari intră în acest capitol, întrucât, după cum vom încerca să arătăm mai jos, noi credem că există deosebiri destul de caracteristice între conturile de ordine și cele de evidență, chiar dacă din punct de vedere contabil funcțiunea lor ar fi analogă și dacă uneori locul lor în în bilanț este acelaș.

D-l Prof. G. Alesseanu în „Cursul de Contabilitate" predat la Academia Comercială deși la pag. 265 spune: Pentru guvernarea contabilă a acestor valori cari pot intra în patrimoniu, dar cari nu aparțin în plină și deplină proprietate, avem la dispoziție ceeace se chiamă: „Conturi de ordine sau evidență" totuși când tratează această materie, D-sa păstrează expresiunea conturi de ordine numai pentru bunuri în posesie: Mărfuri în comision, Mărfuri în gaj, Efecte în degozit etc., iar la pag. 230—231 vorbind de angajamente prin gir întrebuințează expresiunea „Conturi də evidență.

Asemenea în explicațiunile sale orale a ținut totdeauna să facă deosebirea între aceste două categorii, cari, spune D-sa, „sunt puse alături, pentru că au aceeaș regulă de funcționare s. a.:

„Ele funcționează două câte două, neputându-se separa nici amesteca cu alte conturi de alt gen până la sfârșitul acțiunei, care se desfășoară în operația respectivă. (pag. 269).

„Funcționarea acestor conturi este deci limitată la un anumit fel de operațiuni, cari bazate pe principiul de situație juridică nu durează decât atât cât situația juridică este în ființă (257)".

Găsim că această caracterizare exprimă exact natura conturilor de ordine și a conturilor de evidență și este un merit pentru literatura contabilă română de a fi pus aceste conturi în adevărata lor lumină.

Expresiunea germană „Durchlaufende Konti" — conturi provizorii sau interimare cuprinde în sine — aceeași noțiune, fără ca în literatura respectivă să găsim explicația juridică, pe care a dat-o cu atâta claritate d l Prof. G. Alesseanu.

Domnul Prof. Gr. Trancu-Iași, care în Manualul său de Contabilitate denumește conturi de ordine conturile ce servesc la închiderea la bilanț și deschiderea conturilor, în cursul ce-l face la Academia de Comerț dă conturilor de ordine înțelesul ce se dă azi în literatura contabilă.

Corpul contabililor în 1923 cu ocazia discuțiilor asupra bilanțului tip, propus de d-l Drăgănescu-Brateș, în lucrarea sa[1]) „Bilanțul tip", a admis scoaterea conturilor de ordine din corpul bilanțului pentru a nu prezenta o situație umflată a patrimoniului.

Locul Conturilor de Ordine și al Conturilor de evidență în Contabilitate

Am văzut că adesea conturile de ordine sunt tratate la un loc cu conturile de evidență, din cauza unor asemănări de ordin juridic și funcțional. Dacă aceste asemănări pot explica într'o oare care măsură asimilarea conturilor de evidență cu cele de ordine, nu este nici un motiv pentru a pune aceste conturi în aceiași categorie cu unele conturi de activ și pasiv propriu zis precum : conturi *tranzitorii* (chirii avansate, salarii de plată, dobânzi de încasat) cari reprezintă persoanele ce au încasat și pentru anii viitori ori au de încasat sume pentru exercițiu închis în contul serviciilor prestate.

Asemenea nu au nici o legătură cu posturile rectificative de activ sau pasiv (Fond de amortisment, Rezerve pentru creanțe

1) „Bilanțul Tip". Insemnătatea lui din punct de vedere contabil, economic și științific, propuiere pentru uniformizarea bilanțurilor, de Petru Drăgănescu-Brateș. Cartea Românească, București 1920.

dubioase etc.) cari sunt numai o modalitate contabilă de a exprima anume valori ori obligațiuni în bilanț.

Dacă conturile de ordine și conturile de evidență au puncte de asemănări între ele, nu trebue totuși nici ele să fie confundate într'atât încât să se creadă că reprezintă una și aceeași noțiune.

Conturile de ordine reprezintă bunurile terților în posesiunea noastră, cari nu influențează patrimoniul.

Conturile de evidență reprezintă anume raporturi secundare de drepturi și obligații în legătură cu un act economic sau juridic principal, de cari depind. Aceste conturi pot privi bunuri din patrimoniul propriu.

O deosebire esențială între conturile de ordine și conturile de evidență este că de unde la primele nu poate fi vorba de o evaluare în bilanțul celui ce are în posesie bunurile respective, ele având totdeauna aceeași valoare în debit și credit, la conturile de evidență se poate face estimațiuni la încheerea bilanțului sub forma unui post rectificativ sau de rezervă, dacă nu voim să atingem echilibrul permanent între conturile de evidență din activ și pasiv, păstrând formal norma de funcționare de la conturile de ordine, deși unii autori propun chiar să se facă estimațiunea direct la contul respectiv de evidență.

Astfel Reisch și Kreibig propun următoarea înregistrare pentru angajamentele din efecte reescontate, dacă subscriitorii nu sunt solvabili.

Obligațiuni din giruri

Drepturi de regres

Se poate acoperi pentru evaluarea obligațiunii din giruri cari prin acțiune de regres. 80.000

Debitori dubioși

Evaluarea părții neacoperite 20.000 100.000

Apoi contul „Debitori dubioși" se închide prin Profit și Perdere.

Fiind deci vorba de evaluare, conturile de evidență pot influența patrimoniul intreprinderii, spre deosebire de conturile de ordine.

Este atât de adevărat acest lucru, că legea noastră bancară nici nu mai admite ca să figureze angajamentele de reescont printre conturile de ordine, ci printre conturile de pasiv propriu zis, ră-

mânând în activ totalitatea efectelor, adică atât cele din portofoliu, cât și cele reescontate.

Chiar dacă printr'un articol de contabilitate facem separația între efectele din portofoliu și cele reescontate, contul „Efecte reescontate" nu are de loc caracterul unui cont de ordine, ci el trebue să apară printre conturile de activ propriu.

Este adevărat cu suntem poate singura țară care pune această obligație.

Dar chiar acolo, unde nu există această obligație, este uzul ca în vederea riscurilor ce le poate comporta unele acte juridice chiar necomptabilizate (reescont, contracte de cumpărare, vânzare pe termen, răspunderi pentru obiecte vândute etc.) să se prevadă o rezervă în pasivul bilanțului.

O altă deosebire este că uneori se poate înlocui o înregistrare de evidență printr'o înregistrare, obicinuită de transfer de la un cont de valori la alt cont de valori, reprezentând noua situație juridică a valorii respective.

Legea noastră bancară ne poate oferi un exemplu:

Obligându-ne să trecem angajamentele din reescont între conturile de pasiv propriu zis, nimeni nu ne poate opri ca pentru efectele reescontate să facem articolul:

— *Efecte reescontate* la *Efecte scontate* —

In acest caz, contul Efecte reescontate nu mai este legat de angajamentele din efecte reescontate, ci exprimă noua situație juridică a efectelor eșite din portofoliu, considerate totuși de legea bancară ca proprietatea noastră.

Cu această înregistrare se dă oarecum o satisfacție și acelor contabili cari, spun că din moment ce a eșit din portofoliu o serie de efecte, contul Efecte scontate trebue neapărat creditat.

Până aci pot să aibă dreptate, dar nu pot să aibă dreptate când susțin că o valoare eșită din întreprindere și aflată în altă parte nu mai trebue să figureze în registrele și respectiv în bilanțul întreprinderii, din a cărei posesiune au eșit.

Din contră, am văzut că sunt autori, cari susțin că de ex.:

Mărfurile trimise în comision trebue să figureze numai în bilanțul consemnatului proprietar al mărfii, nu și în bilanțul, respectiv inventarul Comisionarului, care este numai posesor.

Mărfurile ne oferă un alt exemplu de înlocuire a conturilor de evidență prin conturi obicinuite de activ propriu zis.

Intr'adevăr la trimiterea unor mărfuri în comision, se poate face articolul, pe care de altfel mulți îl fac în practica s. a.

— *Mărfuri trimise în comision* la *Mărfuri* — sau

Depozitari de mărfuri în comision la Mărfuri, — cu condiția însă să se facă înregistrarea pe prețul de cost, spre a nu se scoate un beneficiu înainte de a vinde marfa și să reiasă în evidență asemenea posturi, pentru a nu fi adăugate la cifra de afaceri acolo unde impozitul pe cifra de afaceri și chiar unde nu există pentru a nu mări deverul cu mărfuri aflate încă în depozit la terți.

Iată de ce noi preferim înregistrarea prin *conturi de evidență Depozitari de Mărfuri în comision* la *Mărfuri trimise în comision.*

Acestea însă nu sunt conturi de ordine, pentrucă mărfurile sunt proprietatea noastră și sunt susceptibile de evaluare, bineînțeles nu la aceste conturi, ci la contul Mărfuri, de unde nu s'au scos prin înregistrarea de mai sus; dar înregistrarea de mai sus ne atrage atenția să fim mai prudenți cu evaluarea, evaluare, care de obiceiu se face cu un procent în minus față de mărfurile aflate în depozitul nostru, din cauza spezelor de transport, ce ar fi necesare în cazul înapoierii mărfurilor ori din cauza deteriorării mărfurilor în timpul depozitării etc.

Dr. V. M. IOACHIM

E. WOLFF
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ
BUCUREȘTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcțiuni de fier. — Destilatoare și Agitatoare. — Transmisiuni Moderne. — Injectoare de ars Păcură. — Instalațiuni de încălzire Centrală.

Mare depozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru, 3
Motoare «DEUTZ», Mașini-Unelte, Scule, Pompe, etc.

Literatura noastră contabilă
dela 1837 înapoi

Credem, că se poate vorbi de o literatură contabilă română din secolul al XIX-lea, începută prin traduceri ca Emanoil Ioan Nichifor (1837), adaptări şi personalizări, oprite în anul 1908, când cu apariţia la Bucureşti a „Revistei Generale de Comerţ şi Contabilitate" se hotărăşte a doua etapă, neterminată.

Dacă un conspect poate fi oricând întocmit, o *istorie* se arată încă plină de piedici, încât o judecată definitivă nu se poate încerca.

Prezentarea bio-bibliografică critică, cronologii şi precizări „mărunte", rămâne singura cale de ales.

Socotind traducerea *„Allgemeine Handlungs und Wechsel Ordnung sau Pravila comercială*, care cuprinde regulile comerţii, ale catastifelor, şi ale.... Acum întâi tâlmăcite după cea germanicească de EMANOIL IOAN NICHIFOR şi dată în tipar cu cheltuiala d. GEORGIE NICA, inspectorul şcoalei comerciale a capelei româneşti din cetatea Braşovului"..., ca întâia carte de contabilitate din România, ne dă o sută de ani şi bucuria multor paşi înainte.

Lăsăm discuţia cuprinsului pentru altă dată.

Cartea s'a tipărit la Braşov, în 1837 [1]), la Yohann Gött (există şi astăzi), în XXVI + 152 pagini, în 12^0, cu litere cirilice.

Din rândurile adresate „Iubiţilor cetitori" se vede că s'au scris în Braşov în anul 1836, de autorul Emanoil Ioan Nikifor" (p. XXI).

Cheltuiala tiparului, cum se arată, a suportat-o Georgie Nica, „Inspectorul şcoalei comerciale a capelei [2]) româneşti din cetatea Braşovului", negustor bogat, pe care-l întâlnim deseori în viaţa de afaceri a omului şi în acţiunile de binefacere.

Pentru ce *„Inspectorul şcoalei comerciale"*, nu ştim, când la 12 Septembrie 1836, propunerea lui Gheorghe Bariţ pentru întoc-

1) In ION C. GÂRLEANU: *Catalogul alfabetic de cărţile aflate în Biblioteca centrală*. Bucuresci 18 5, p. 319 găsim anul 1831 iar DIMITRIE IARCU traducătorul lui Jaclot, în *Bibliografia chronologica romana*... Ediţiunea doua.... Bucuresci 1873, p. 30, foarte corect o trece la traduceri, sub anul 1830 însă, deasemenea aceea apărută în 1837, cum am afla'-o.

Intrucât 1830 şi 1831 sunt adevăruri (?) rămâne de cercetat.

2) „Contractul de învoire pentru întemeierea capelei române din cetatea Braşovului". Braşov 1831, Iulie 16, este semnat de Gheorghe Nica. Publicat în D. Z. FURNICĂ: *Din trecutul românesc al Braşovului. Documente comerciale 1741—1860*. Bucureşti 1937, p. 20—22.

mirea unei astfel de școli, rămânea nerealizată din lipsă de fonduri [3]).

Dacă nu *de faptul* înființării unei școli comerciale cum scria d-l T. V. PĂCĂTIAN în 1921, a tradus Nichifor, cert este că *în vederea* acesteia, pe care o prosperă negustorime românească strâns legată, o cerea.

Dar înainte de 1837 ?

Până acum — și aceasta este formula sub care se scrie istoria literaturii contabile române, deocamdată — singura tipăritură cunoscută este: *Învățătura sistematică complectă de toată știința comercială, pentru întrebuințarea cu deosebire a comercianților și a școalelor de comerț.* Iași 1817, o traducere din germană în grecește.

In mâinile negustorului nu vom mai afla cartea de învățătură contabilă [4]) cu regulile catastifelor, sau descrierea comerțului, nici nenumăratele epistolare în care trebuesc căutate urmele corespondenței comerciale.

Cum nu se poate închipui să nu fi primit cât de puțin influența comercială în privința ținerii socotetilor, a scrisorilor, prin două drumuri cari ne-au stat la îndemână: cel italian, fie indirect, cel german prin frumosul drum al Brașovului, când „s'a întemeiat la noi în veacul al XVII-lea o clasă a negustorilor de țară, clasă destul de mare la număr, de bogată și de înfloritoare..." [5]); să urmărim unii termeni, care desigur presupun existența *într'un fel,* în scrisoarea negustorească, întâiul și singurul isvor.

Așa, aflăm: *comision* într'un act din 4 Martie 1743 [6]); *debitor* și *creditor* (1768) [7]); din Hunedoara, 16 Mai 1797 scrisoare adresată Companiei: *capital* [8]); ba mai mult: „Iată el singur se osândește cu o pildă vie, după socoteala care au dat lui chir Dumitru Chiriți pentru câtă marfă a mea au primit și au vândut și au strâns datorii, *au trecut provizionul lui cu adaus, dar nu precum*

3) D. VOINA: *Scurtă privire asupra învățământului comercial din Transilvania, înainte și după unire.* Cluj 1934.

4) Semnând Lionel, GH. IONESCU—GION scria la moartea negustorului Nicolae Hagi Stoica: „La vârsta de 18 ani, în anul 183 , ispravise cartea, pentru ca să intre „la stăpân" în București. *Tatăl său îl pusese să învețe mai mult decât se cerea pe acele vremuri unui negustor. Știa grecește și ca știință comercială, rarissimă în vremurile acelea la Pitești și în alte orașe, știa și „Socotelile negoțului" și „dopvia Scriptura"* (Sublinierea noastră). Citat după dr. NICOLAE I. ANGELESCU: *Nicolae Hagi Stoica* 1818 1900. București 1929, p. 7.

5) N. IORGA: *Negoțul și meșteșugurile în trecutul românesc....* București 1906, p. 10 .

6) N. IORGA: *Acte românești și câteva grecești din archivele companiei de comerț oriental din Brașov.* Publicate cu o introducere despre istoria companiei Vălenii de Munte 1932, p. 24.

7) Op. cit. p. 31—32.

8) Op. cit. p. 120.

regula cere" sublinierea noastră (protestează chir Stavru Spiru contra lui chir Ioan Mizot, la 19 Septembrie 1799 [9]). *Balanță* la 1800, iar acel *bilanx* din 1808 [10]) nu poate fi altceva decât o balanță.

Drept și cuprinzătoare *bilanțuri* sunt cele din 1819 ale negustorului Nicolae Hagi Gheorghe Ciurcu din Brașov [11]).

Pentru registre — și se poate vorbi numai de jurnal — cuvântul cel mai des întâlnit este *catastif* (1787) [12]); *scartzo* (strate?) în corespondența Companiei de comerț oriental din Brașov [13]); „a face *inventarium* deplin" [14]) era ușor (ca lexic) pentru știința de latină mai largă în Ardeal la 1799.

Inaintea școlii și cărții, știința comerțului, mai bine să zicem, a fost cunoscută vechilor negustori, care o transmiteau în norme tot mai evoluate, oral și prin tradiție.

Prin 1805, pe vremea lui Tudor Hagi Tudorache (Tudor Tudoran) negustor mort în 1848 — scrie d-l dr. Nicolae I. Angelescu = „contabilul se numea pe atunci „*grămătic*" sau „*buchalter*".

Cu îngăduință, exista chiar un „expert", negustor cunoscător de catastife, pe care, starostele îl numea să le cerceteze în caz de neînțelegeri.

Importanța acestei profesiuni ce se ridică, fără a fi organizată în breaslă, nu putea isvorî decât din elemente determinând o viață românească, pe care — cu tristețe — nu o cunoaștem.

Altfel cum ar fi putut scrie ION HELIADE RĂDULESCU pentru anii de după 1823: „A fi gramatic, pe atunci, înseamnă a fi primul secretar la o cancelarie, a fi mâna dreaptă în contorul unui negutător. Era mare lucru pe atunci când zicea cineva *grămăticul postelniciei*, grămăticul lui Hagi Moschu sau al lui Bolyzache..," [15]).

Și dacă aceasta ar fi singura măgulire, tot o putem lua ca îndemn pentru cunoașterea unui trecut ce ne împlinește.

THEODOR LUDU

---

9) Op. cit. p. 141.
10) Op. cit. p. 299.
11) D. Z. FURNICĂ: *Din trecutul românesc al Brașovului*.... București 1937, p. 102 urm.
12) D. Z. FURNICĂ: *Documente privitoare la comerțul românesc*. 1473—1868.... București 1931, nota 105, scrisoarea lui Tudoran Mihai către Hagi C. Pop.
13) N. IORGA: *Acte românești și câteva grecești*.... Vălenii de Munte 1932, p. 112.
14) Op. cit. p. 143.
15) G. BOGDAN-DUICĂ și C. POPA-LISSEANU: *Viața și opera lui Gheorghe Lazăr*... București 1924, p. 266.

Impunerea sucursalelor societăților anonime

O chestiune mult controversată în jurisprudența fiscală este și aceia a impunerii sucursalelor în primul lor an de activitate, atunci când nu sunt înființate dela începutul întreprinderii, ci în cursul exercitării ei.

Fiscul pretinde în acest caz, că, sucursalele urmează a fi impuse în primul lor an de funcționare prin apreciere, conform art. 39 punctul 2 lit. b, din Legea contribuțiunilor directe, deoarece sucursala constitue o întreprindere nouă, ale cărei venituri nu au fost luate în considerare la stabilirea venitului net impozabil al Centralei, fie că impunerea s'a făcut pe baza registrelor conform art. 39, punctul 1, avându-se în vedere beneficiul gestiunii anului precedent conform art. 30 al. 4 L. C. D. fie că s'a făcut prin apreciere, deoarece în momentul impunerii nu s'au avut în vedere afacerile sucursaiei, care a fost înființată mai târziu.

Ba chiar o instrucțiune din 1932, prevede impunerea separată și în anii următori dacă impunerea s'a făcut prin apreciere.

Se pune deci întrebarea : Este sucursala o întreprindere nouă sau numai o extindere a vechii întreprinderii, care va funcționa în viitor sub titlu de Centrală, adică este vorba de un comerț nou care începe sau de extinderea unui comerț extstent ?

Aceasta chestiune este de o importanță decisivă în rezolvarea problemei, căci conform art. 73 punct. *3* și 92 punct. b. din L. C. D., *o impunere se face sau se anulează în cursul anului numai când începe sau încetează un comerț în cursul anului de impunere.*

La începere, impunerea va avea loc „din prima zi a lunei în care se petrece faptul ; iar la încetare, scăderea impozitului se va face din prima zi a lunei, care urmează încetarea, dacă declarația a avut loc în cursul lunei de încetare".

Iar dacă este vorba de „întinderea sau restrângerea operațiilor" (par. 291 instr. min. de sub art. 91 L. C. D.), impunerile nu pot fi modificate în cursul anului, deoarece „Impunerile elementare care se constată anual (adică impozitul comercial și cel profesional, (Vezi instr. min. suscitate), nu se vor putea modifica decât dela 1 Aprilie al fiecărui an, pe care zi se stabilește impozitul pentru un an întreg" (Art. 91 al. 1 din L. C. D.).

In această privință părerile sunt împărțite; unele instanțe de impunere, consideră sucursalele drept întreprinderi noui, iar altele drept extinderi de întreprinderi vechi, cărora nu li se poate, din punct de vedere legal, prescrie conform codului de comerț, o contabilitate separată care să stea la baza impunerii acestor întreprinderi comerciale noui create.

Ediținea oficială a Legii contribuțiunilor directe și a instrucțiilor aprobate, a D-lor C. Procopiu și St. D. Tănăsescu din 1937, reproduce (pag. 345) sub Nr. 440/1 două jurisprudențe favorabile tezei fiscului, deși e vorba de o singură decizie prin care se consideră sucursalele drept întreprinderi noui, fără a menționa însă jurisprundețele contrarii, care de altfel au văzut și ele lumina tiparului în coloanele Revistelor Financiare de specialitate.

Vom reproduce în mod imparțial ambele puncte de vedere, spre a putea trage din expunerea lor concluzia, pe care o credem justificată.

„Sucursalelor li se face impunere separată pentru primul an de funcționare conform art. 92 L. C. D. și numai pentru anii următori, se înglobează impunerea împreună cu a centralei conform art. 37 din lege, întrucât în această privință nu este vorba de o extindere a operațiunilor, ci de un comerț, industrie sau profesie nou înființate și care se impun conform cu art. 92" (C. A. B. S. 4 Nr. 146/1936. Finanțe Publice Nr. 17-18, 1936).

„Impunerea sucursalelor la sediul principal a întreprinderii se aplică numai pentru anii următori, iar nu și pentru primul an când impunerea la sediul principal a fost deja făcută și când *Sucursala nou înființată urmează a fi impusă ca orice întreprindere comercială nou creată*" C. A. B. S. 4 Dec. 146/1936 Rev. Tribuna Financiară Nr. 47/1936).

Un punct de vedere contrariu exprimă următoarele considerente ale onor. C. A .B. S. 1 prin dec. fiscală Nr. 143 din 9 Iunie 1936, publicată în Revista Administrația Financiară Nr. 108 din 15 Noembrie 1936, pag. 21.

„Având în vedere că prin primul motiv de casare se invoacă violare, greșită interpretare și rea aplicare a art. 41 din L. C. D. *exces de putere* violare art. 37, 134 din aceiaș lege și art. 24 cod. comercial și *exces de putere*, comise de instanța de apel prin aceia că socotește o sucursală a societății recurente, drept o întreprindere nouă, aplicându-i disp. art. 41 din lege.

„Având în vedere că din deciziunea atacată cu recursul de

față, rezultă că instanța de apel a constatat în fapt că magazinul este o sucursală".

„Având în vedere că potrivit art. 37 din legea contribuțiunilor directe, se prevede că impozitul societăților comerciale se așează acolo unde are loc principala activitate a intreprinderii;, că rolul sucursalelor fiind a se ocupa cu desfacerea în detail a produselor unei firme nu necesită o contabilitate separată operațiunile lor contabilizându-se la sediul principal".

„Având în vedere că și potrivit dispozițiunilor art. 134 din legea contribuțiunilor directe și art. 24 din codul de comerț, *comercianții sau societățile comerciale, sunt obligate la ținerea unui singur rând de registre, și la încheerea unui singur bilanț; că deci dacă s'ar admite ca și sucursalele să fie impuse separat de intreprinderea principală, a fi a le obliga a ține alte registre și să închee un alt bilanț, ceia ce ar duce la concluziunea că aceiași intreprindere comercială să închee mai multe bilanțuri*".

„Că din intrepretarea acestor texte rezultă că venitul sucursalelor se impune în venitul general al întregei intreprinderi în contabilitatea căreia este centralizat".

„Că procedând altfel, impunând separat sucursala instanțele de fond au violat art. 37 și 134 din L.C.D. și art. 24 din codul comercial și deci au pronunțat o hotărâre casabilă".

Din această din urmă jurisprudență rezultă limpede că o sucursală nu *constituie o intreprindere nouă* cu capital propriu, cu registre separate, și prin urmare cu un bilanț separat, cum ar dori să i-l prescrie Decizia com. centr. fiscale, publicată în Mon. Of. Nr. 40 din 1931, și circulara Ministerului Finanțelor Nr. 225700 din 28 Iulie 1932 cu privire la impunerea sucursalelor pe primul an de funcționare și reprodusă în instrucția ministerului par 132 de sub art. 41 L.C.D..

Numai prin exces de zel al organelor fiscale s'a ajuns la categorisirea unei sucursale sau depozit de desfacere, ba chiar a unui simplu birou de primire de comenzi drept intreprindere nouă, atunci când această anexă a intreprinderii centrale, nu are nici una din caracteristicile indispensabile unei asemenea desemnări, ca firmă, capital și registre proprii, etc.

Până la lămurirea acestei controverse, care cu cât e mai simplă, cu atât pare mai greu de rezolvat, țin să lămuresc interpretarea art. 37 și 41 L. C. D. cu privire la impunerea sucursalelor unei societăți anonime, din punct de vedere tehnic contabil și să

arăt că chiar dacă presupunem că sucursala este o intreprindere nouă, ea tot *nu este impozabilă.*

In această privință menționez mecanismul de compensare precizat în ultimul aliniat al art. 41 L. C. D. și a par. 132 din instr. ministeriale de sub acest articol partea rămasă încă în vigoare cu privire la calcularea și rambursarea diferențelor rezultate din această compensare.

De fapt operațiunile din primul an de funcționare a sucursalelor și din ceilalți ani, sunt impuse totdeauna în anul următor pe baza bilanțului încheiat la finele fiecărui an pentru toate operațiunile întreprinderii.

Dacă sucursala ar fi impusă separat primul an, am avea o dublă impunere, căci odată ar fi impusă, prin apreciere, conform art. 30 pct. 2 alin. b. și a doua oară în anul următor pe baza bilanțului central și unitar în care sunt înglobate și operațiile sucursalei din anul precedent, la o laltă cu celelalte operații ale întreprinderii.

Dar pretinde fiscul că, operațiile sucursalei sunt impuse cu un an în urmă și deci există riscul — aici este baza sofismului fiscal — ca sucursala să rămână neimpusă în anul în care ea se desființează.

M'am servit intenționat de termenul brutal „sofism" căci altfel nu se poate califica o asemenea procedare din partea unor specialiști, care pretind că stăpânesc principiile și practica legii Contribuțiunilor directe.

Să presupunem o sucursală înființată în Iulie 1937; pentru anul 1938/39, impunerea se face pe baza bilanțului încheiat la 31 Decembrie 1937 deci cuprinzând operațiile din cele 5 luni de existență ale sucursalei.

In anul 1939/40 impunerea se face pe baza bilanțului încheiat la 31 Decembrie 1938, care conține toate operațiunile sucursalei dela 1 Ianuarie — 31 Decembrie 1938, deci nu s'a pierdut nimic și tot așa mai departe.

Presupunem că se desființează sucursala în Septembrie 1939; la impunere pe 1940/41 pe baza bilanțului încheiat la 31 Decembrie 1939, se vor avea în vedere operațiunile sucursalei dela 1 Ianuarie — 30 Septembrie 1939, deci nici-o operațiune nu a rămas neimpusă.

Presupunem însă alternativa că sucursala nu se desființează separat ci odată cu intreprinderea în Sept. 1939, aceasta este

singura alternativă posibilă. In acest caz intreprinderea este inpusă pe 1939/40 conform bilanțului încheiat la 31 Decembrie 1938, iar la desființarea ei se procedează conform art. 41 al. ult. și par. 132. instr. L.C.D. (pag. 126 Ediția D-lor, Procopiu și Tănăsescu op. crt.), care prevede încheierea unui ultim bilanț de exercitare și impunerea pe baza acestui bilanț *deși societatea a încetat.* Din impozitul stabilit pe baza acestui bilanț, „se scade impozitul stabilit pe (venitul prezumat dinprimul an).

Deci se va încheea un bilanț la 30 Septembrie 1939, pentru stabilirea compensării, și în acest bilanț vor figura toate operațiunile sucursalei dela 1 Ianuarie — 30 Sept. 1939.

Desfid pe oricare din reprezentanții teoriei fiscale de impunerea sucursalelor sosietăților anonime separat pe primul an de funcționare, să mi arate dacă măcar o centimă din operațiile sucursalei a rămas neimpusă, atunci când sucursala n'a fost impusă prin apreciere în primul an de funcționare și dacă această impunere prin apreciere nu constituie o dublă impunere abuzivă și deci absolut nejustificată.

Aceasta este chestiunea.

Cerem organelor fiscale mai multă sinceritate în aplicarea legii ca să aibă îndreptățirea de a cere la rândul lor aceiași sinceritate contribuabililor în suportarea sarcinilor atât de grele ale impozitelor de tot felul.

S. M. BLUMENFELD

COLEGI, Conform art. 26 din Reg. Legei Corpului Contabililor, toți membrii sunt obligați să-și achite la zi cotizația și abonamentul. Vă rugăm să achitați la prima cerere abonamentul la Revista „Comerț și Contabilitate", organ oficial de publicații al Corpului Contabililor.

Cei întârziați cu plata nu vor mai fi trecuți pe tabloul anual al contabililor profesioniști și nu-și vor mai putea exercita profesiunea lor înaintea instanțelor judecătorești.

Serviciul financiar la Administrațiile comunale

Intrucât reținerea și vărsarea impozitelor la Administrațiile publice este o operațiune cu caracter financiar, ea căzând în competința aceluiaș serviciu, în scurt vom trata organizarea și repartizarea complexului de operațiuni financiare în compartimentul fiecărei secții.

Un serviciu financiar de Administrație comunală își are următoarele subdiviziuni :

1. Secția contabilității.
2. Secția Percepției.
3. Secția casieriei.

Comunele se deosebesc natural unele de altele ținând seama de anumite considerente în care intră și importanța lor, fără însă ca atribuțiunile serviciului financiar să difere dela caz la caz ele rămânând pretutindenea aceleaș.

Atribuțiunile serviciului financiar le putem divide în două mari categorii :

a) Atribuțiuni privind controlul veniturilor.

b) Atribuțiuni privind controlul cheltuelilor.

In atribuțiunile controlului veniturilor intră, constatarea, perceperea și încasarea veniturilor dimpreună cu controlul lor.

In atribuțiunea controlului cheltuelilor intră : controlul angajamentelor lichidărilor, ordonanțărilor și al casei comunale.

Controlul de executarea bugetului se face simultan cu controlul veniturilor și cheltuelilor. Fiecărei faze de control al veniturilor sau al cheltuelilor îi corespunde unul sau mai multe registre. Spre ex. în cazul constatărilor la bugetul de venite, este așa zisă matricola de constatare, pentru faza perceperilor sunt rolurile de impunere, iar pentru încasarea veniturilor este strața, jurnalul de cassă și registrul recapitulativ al tuturor veniturilor.

Exact acelaș lucru îl găsim la cazul atribuțiunilor de control al cheltuelilor. Aici pentru controlul angajamentelor se poartă așa numita evidență a registrului de prenotare sau an-

gajamente. Acest registru în unele instituțiuni de obiceiu pe lângă coloana privind angajarea de cheltueli întâlnim o a doua coloană privind lichidările acestor angajamente.

Pentru controlul mandatelor de plată în instituțiuni publice, așa zise ordonanțe de plată este jurnalul ordonanțelor de plată în care întâlnim complexul ordonanțelor de plată emise în cursul unui exercițiu financiar.

Pentru controlul cheltuelilor casei comunale este jurnalul de cassă care cuprinde operațiunile atât de încasări cât și de plăți.

Pe lângă aceste registre corespunzătoare fiecărei faze de control al veniturilor și cheltuelilor mai sunt registrele principale de partizi de venituri și cheltueli, în partidă dublă corespunzătoare registrului cartea mare, precum și alte multe registre auxiliare necesare înregistrării, centralizării, mișcărilor de lucrări și materiale, relațiuni de drepturi și datorii din diferite încredințări date mânuitorilor de bunuri publice.

Reținerea și vărsarea impozitelor la unele instituțiuni o desprindem după registrul de ordonanțare care poartă evidența unicelor reținere cuvenite diferitelor Case.

In rezumat vom arăta necesitatea acestui registru, precum și formularul tip din care va reeși dubla lui atribuțiune, de evidență a ordonanțelor emise, precum și a diferitelor reținere din impozite.

El este un registru centralizator în ordine cronologică a tuturor ordonanțelor emise. Se încheie zilnic.

Cuprinde dela stânga spre dreapta coloane privind Nr. curent, data, Nr. de înregistrare, numele titularului, explicația cheltuelii și suma netă de plată. Am zis suma netă de plată intrucât imediat acestei coloane de regulă îi urmează un 10-12 coloane mai mici din care reese arătarea specifică a fiecărui impozit reținut, totalul reținerilor și suma generală de plată, care va acumula și reținerile imediat urmându-i o a treia coloană unde vom găsi desmembrate plățile pe cele trei părți ale bugetului: ordinare, extraordinare și destinație specială.

Intre suma netă de plată și totalul general de plată cele 10-12 coloane deservesc caracterul al doilea a registrului pentru evidența debitului cuvenit statului din impozite.

In volumul de operații financiare ce se execută anual la

contabilitaea cheltuelilor a administrațiilor comunale adeseori survin mandate de plată unde vom avea două sume, una netă și alta brută de plată, diferența dintre ele constituind impozitele cărora atât la reținere cât și la vărsare li se vor da o deosebită atenție.

Deosebim două faze în apariția și dispariția acestor impozite. Una e faza inițială de reținere și o a doua a cea de vărsare a ei Casei în drept. Prima fază cea a reținerii dă naștere la operațiuni care cad în competența atribuțiunilor serviciului financiar (recte secția contabilității), iar cea de a doua adecă faza de vărsarea acestor rețineri Caseriei comunale.

Prin faptul că, în instituțiunile publice (comune urbane) spre exemplu cu un buget de lei 240.000.000 anual se vor reține cu aproximație sub titlu de impozite și contribuțiuni în mediu cca lei 1.000.000 — până la 1.500.000 — acestor rețineri li se vor da o deosebită atenție. In amănunt studierea acestor rețineri și vărsarea lo rne fac a le grupa după cum urmează :

1. *Rețineri pentru Casa Pensiilor :*

a) 10% asupra salariilor bugetare lunare reținut conform art. 1 Legea publicată în monitorul oficial Nr. 288 din 25 Decembrie 1929.

b) 1/4 din salariul de bază pe primele două luni pentru cei numiți din nou în serviciu sau reintrați reținerii conform. art. 58 din Legea Generală de Pensiuni.

c) Sporul salariului brut bugetar pe o lună a celor inaintați scăzându-se anticipativ cota de 10% conform art. 58 L. G. P.

2. *Rețineri pentru Casa Centrală.*

Sunt rețineri conform legii pentru unificarea asigurării sociale promulgate cu inualtul decret Regal în Monitorul Oficial Nr. 83 din 8 IV. 1933.

3. *Impozite pe salarii.*

Reținut conform art. 43 al Legii contribuții directe pentru angajații la stat precum și angajații particulari. Pensiile și rentele se supun acestui impozit până la valoarea de lei 25.000.

Impozitul pe salarii il dividem astfel :

a) Procentul de 4% aplicabil până la concurența sumei de lei 4.000.

b) Procentul de 8% aplicabil dela 4000 în sus.

c) Impozitul drumurilor este de lei 0,30%.

d) Taxa camerelor de muncă se va plăti de către membrii ei din brutul bugetar lei 0,50% conform Legii de înființarea consiliului superior economic și camerelor profesionale din 29 IV 1936 aplicabil tuturor angajaților care nu intră în prevederile statului funcționarilor publici chiar și cu un salar de sub minimum de existență.

e) La calcularea impozitului se va lua în considerare și scădea anual lei 9.000 lunar 750 și zilnic 25 lei ca minimum de existență.

Sumele plătite sub titlul de cotizație Casă Cercuală sunt scutite de impozit, la fel drepturile de rentă viageră și pentru fondul de pensii.

La lucrători se poate scădea afară de cele de mai sus și valoarea salarului peste 20 zile lunar, 5 săptămânal sau 48 ore.

f) O subdiviziune nouă a impozitului pe salar și impozitul supracotă.

Sunt supuse acestui impozit veniturile elementare ale persoanelor fizice dacă aceste venituri vor fi superioare sumei de lei 10.000 după reținери legale. Cei care după efectuarea reținerilor legale ar avea un venit inferior sumei de 10.000 vor fi impuși cu supracotă minimală de 0,7%.

La stabilirea supracotei din baza elementară se scade impozitul elementar, adiționalele precum și 15%.

Restul se impune cu supracotă când depășește suma anuală a venitului de lei 10.000.

De relevat greul calcul al supracotei care se va face conform ordinului circular Nr. 6.981 din 5 Aprilie 1935.

Spre exemplu un calcul: unui salar brut bugetar de lei 220 minimum de existență de lei 7,50 impozitul 4% de 64, adiționale drumuri, lei 5 rămânând un rest de lei 1.161 asupra acestuia se va scădea 15% ceeace reprezintă lei 174 iar diferenței celei nouă se va adăuga de exemplu accesoriile (indemnizație, ajutor de familie) de lei 375. obținând o sumă nouă de lei 1.362. impozabilă lunar la supracotă.

Această sumă se intregește la un an inmulțindu-se cu 12 produsul obținut va constitui venitul impozabil căruia îi vom căuta în tabela impozitului de supra cotă, cota lunară sau anuală corespunzătoare. In cazul nostru după suma de lei 16.344

consultând tabela vom găsi impozit supracotă lei 10 lunar și 112 anual.

Toate aceste impozite apar pe statul de plată a salarilor, apoi pe ordonanța de plată și în registru de ordonanțare cu arătarea specifică și enumerativă a fiecărui impozit rezervat în coloana registrului de evidența reținerilor.

A doua fază a acestor impozite este vărsarea lor. Ea se face ținând seama de prevederea art. 47 Legea contribuțiunilor directe unde se spune clar că vărsarea impozitelor se face de către cei ce plătesc salariile deci de casier. Tot art. 47 a Legii contribuțiunilor directe parag. 152 se ocupă de vărsarea impozitului care se va face neapărat în cursul lunei ce urmează aceleia pe care se cuvine plata salariului și în care reținerea urmează a se face chiar dacă efectiv nu s'a plătit salarul.

Casierul comunal înainte de a proceda la vărsarea acestei rețineri va întocmi pe formular tip înscriind nominal fiecare poziție după titularii statelor de plata salariilor. Vărsarea se va face circumscripției de percepere. In cazul când sunt mai multe state de plată salariilor pentru diferite servicii se va întocmi un stat pentru fiecare personal în parte urmând ca totalul fiecăruia să fie trecut într'un nou stat colectiv și centralizator după care se face efectiv plata.

Totalul statului colectiv de vărsarea lunară a reținerilor de impozite va trebui să fie exact cu totalul provenit din diferența rezultată din totalul transport de rețineri a registrului de ordonanțare și a aceluia de la finele lunei.

La finele de an statele colective lunare se vor centraliza într'un singur stat a cărui total va trebui să fie exact cu acela a registrului de ordonanțare unde la fel se va putea vedea cuantumul fiecărei reținere.

O punere de acord lunară înainte de a se face vărsarea la stat a registrului de vărsarea reținerilor cu aceluia de evidența lor ne va asigura exactitatea acordului de fine de an.

Cât privește rețineri pentru Casa Pensiilor ele se fac lunar pe baza mandatului de plată ne fiind nevoie de formalități și se pot vărsa circumscripției de percepere sau direct adminsitrației financiare obținând recipisele de vărsare.

La fel cât privește reținerile mai bine zis cotizațiile de Casa Cercuală reținerea lor se va face de serviciul economic, iar

vărsarea pe bază de conspecte lunare care pe lângă cotizațiile lunare mai cumulează:

a) Taxa de 2 lei cu caracter individual și săptămânal cotizație suportată în intregime de patron.

b) Taxa profilaxiei T. B. C. care intră deasemenea în conspectul de vărsare lunar ea se va încasa dela patron și asigurat în părți egale după cum urmează:

Lei 2 săptămânal până la 100 salarul zilnic.
Lei 4 săptămânal dela 101 până la 200.
Lei 6 săptămânal dela 201 în sus.

Multiplu și diferit adesea chiar fluctuant e volumul operațiunilor financiare dirijat azi în majoritatea cazurilor numai de membrii corpului de contabili autorizați și experți contabili. E de dorit nouă celor din adminstrațiunile publice să persistăm în modificarea art. 149 din Regulamentul de aplicarea legii administrative cu încadrarea și a noastră în funcțiunile de specialitate, punându-ne pe picior de egalitate alăturea de colegii din diferite corpuri, spre exemplu Corpul Technic etc. E de dorit o afirmare mai pronunțată a Corpului Technic contabil în scopul creerii stimulentului tuturor membrilor atât din instituțiile publice cât și cele private, o recunoaștere a drepturilor câștigate și o perfectă asigurare a stabilității atât în serviciile cu caracter economic cât și cele cu caracter financiar.

Buna gospodărie a patrimoniului public atât în trecut cât și azi este în funcție în primul rând de afirmarea corpului nostru profesional impunându-se, iar nouă membrilor lui asigurarea ordinei unității și continuității factori atât de necesari consolidării unei structuri financiare definitive precum și a vădităului progres național.

PUFLEA MIHAIL
Contabil autorizat

Domnii abonați rămași în restanță cu plata abonamentului sunt rugați cu insistență a achita abonamentului, fie direct, fie prin intermediul Secțiunilor Corpului Contabililor, sau la prezentarea încasatorilor noștri.

Observaţiuni
în legătură cu descoperirea nepotrivirilor

Partea cea mai obositoare și enervantă a contabilității, o constituie fără îndoială, verificarea nepotrivirilor provenite dintr'o transcriere greșită. Câte zile, câte nopți nu-și pierde contabilul, atunci când, vrând să încheie bilanțul, situația lunară sau zilnică, constată că „nu-i ese situația".

Un progres în legătură cu cele de mai sus, este introducerea contabilității prin decopiere (Definitiv, Ruf, etc.) în care Cartea Mare se scrie odată cu Jurnalul prin indigo și auxiliarele sunt suprimate.

In contabilitatea obișnuită însă, plaga nepotrivirilor există și voi face mai jos câteva observațiuni culese din practică și care vor prinde bine multor colegi care lucrează efectiv, sau care au de controlat nepotriviri semnalate de subalterni.

Erorile de inversiune fac parte dintre cele mai frecvente erori de transcriere. De ex. : S'a transcris din Jurnal în Carte Mare 43 în loc de 34, 68 în loc de 86, 362 în loc de 326, 4265 în loc de 4256, 6832 în loc de 6382, 5265 în loc de 5625, 36812 în loc de 38612, etc. După cum se vede sunt inversiuni la sfârșitul cifrei sau în mijlocul ei.

Dacă analizăm cifrele inversate vom observa :

1) Diferența între ele face 9, 90, 900 sau totalul cifrelor care compun diferența face 9.

De ex. : Diferența între 34 și 43 = 9. Diferența între 68 și 86 = 18 (adică 1 + 8 = 9). Diferența între 362 și 326 = 36 (3 + 6 = 9). Diferența între 6832 și 6382 = 450 (4 + 5 + 0 = 9). Diferența între 5265 și 5625 = 360 (3 + 6 + 0 = 9). Diferența între 38612 și 36812 = 1800 (1 + 8 + 0 + 0 = 9).

Vasăzică, dacă diferența noastră este 9, 90, 900 prima noastră presupunere este că avem de a face cu o inversiune. Această primă observație care dealtfel este cunoscută de o bună parte din contabili, nu ne este de nici un folos practic, întrucât deși presupunem că este o inversiune, totuși trebuie să punctăm toate sumele până ce găsim diferența.

Dacă analizăm însă cifrele și în alt mod ajungem la încă o observație.

2) Dacă diferența noastră este 9, 18, 36 sau se termină în orice cifre *(în afară de zero)* care compun un 9, diferența inversată este între zeci și unități. Dacă diferența noastră este 90, 180, etc., adică cu zero la unități, diferența inversată este între sute și zeci. Dacă diferența este de 1800, 900 etc., adică zero la unități și zero la zeci, diferența inversată este între sute și mii ș. a. m. d.

Pentru exemplificare a se consulta cifrele dela No. 1.

O altă observație de mai mare importanță practică pentru identificarea diferenței inversate este:

3) Diferența între cifrele inversate este cu 1 mai mare decât prima cifră cu care începe diferența ce o căutăm.

Vom lua din nou exemplele de mai sus:

Diferența între 34 și 43 = 9. La 9 adăugând 1 = 10. (Diferența între 3 și 4 = 1).

Diferența între 68 și 86 = 18. La 1 adăugând 1 = 2. (Diferența între 6 și 8 = 2).

Diferența între 362 și 326 = 36. La 3 adăugând 1 = 4. (Diferența între 6 și 2 = 4).

Diferența între 6832 și 6382 = 450. La 4 adăugând 1 = 5. Diferența între 8 și 3 = 5 (inversiunea este între sute și zeci, fiind 0 la sfârșit conf. obs. dela No. 2).

Diferența între 5265 și 5625 = 360. La 3 adăugând 1 = 4. (Diferența între 2 și 6 = 4). Inversiunea este între sute și zeci fiind 0 la unități conf. obs. dela No. 2.

Diferența între 36812 și 38612 = 1800. La 1 adăugând 1 = 2. (Diferența între 6 și 8 = 2) (inversiunea este între mii și sute fiind 00 la unități și zeci conf. observației dela No. 2).

Exemplele de mai sus desigur că se pot executa cu orice cifre.

In concluzii cum se poate găsi o diferență provenită din inversiune fără a fi nevoiți să punctăm sutele sau miile de cifre din Jurnal în Cartea mare, etc.?

a) diferența ce o căutăm să fie neapărat 9 sau totalul cifrelor din diferență să fie 9.

b) presupunând că este o inversiune, vom puncta întâiu cifrele care sunt egale cu diferența noastră, pentru a fi siguri că nu cumva am omis a transcrie o cifră de 9,18 etc. deci să fie o omisiune nu o inversiune.

c) negăsind o omisiune avem aproape certitudinea că este o inversiune și atunci vom puncta *numai* cifrele care *diferă între ele cu 1* mai mult decât prima cifră a diferenței noastre, între unități și zeci, zeci și sute, sute și mii etc. după cum diferența noastră este terminată cu 1-9, 0, 00, conf. observațiilor detaiate dela 2 și 3.

Voi încheia prezenta expunere cu un exemplu.

Presupunem că extrăgând contul „Debitori" nu ne corespunde virimentul creditor față de creditul din cartea mare cu lei 270 având un plus la „Debitori".

Observăm că cifrele care compun 270 adunate dau 9. Probabil că avem de a face cu o inversiune. Totuși punctăm mai întâiu toate cifrele din „Debitori" de lei 270 spre a ne convnge că n'am trecut de două ori aceiași cifră. Punctăm apoi cifrele care diferă cu 3 între sute și zeci (întrucât diferența noastră are un 0 la sfârșit și începe cu 2 la care trebuie să adăugăm 1 deci conf. observ. dela No. 1 și 2). Vom puncta deci numai acele cifre de ex.: 3632, 526, 14745, 6146 și vom găsi presupunem că 6146 am trecut 6416 deci am găsit diferența de lei 270. Desigur că se pot da un număr infinit de exemple, dar sper că am fost destul de explicit și că prin observațiunile făcute voi aduce o ușurare colegilor în unele cazuri când ½½ „nu ese balanța".

IANCU ILIE
Contabil autorizat

Arătați înaintașilor voștri că ați știut să trageți profit din sfaturile și lucrările lor și încredințați publicitatea reclamelor, precum și bilanțului întreprinderii unde lucrați, la:

REVISTA GENERALĂ DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

care este condusă de colegi ce reprezintă și apără interesele noastre.

Câteva rânduri despre comercianți

Există în mentalitatea poporului român — în special la lumea dela sate — prejudecata că profesiunea de comerciant este inferioară aceleia de funcționar.

Vom vedea numai decât dacă această prejudecată este susținută de vreun motiv serios.

Credem că nu exagerăm dacă spunem că orice comerciant trebue să posede câteva din cele mai principale virtuți omenești, virtuți fără de care întreprinderea lui comercială este dela început falimentară.

Astfel, este necesar, în primul rând, să fie econom, în sensul administrării bunurilor. Acel comerciant care va considera că vânzarea făcută într'o zi se poate cheltui pentru foloase neproductive, poate fi sigur că merge spre ruină;

Trebue să fie foarte cinstit, atât cu aceia care îi acordă credit cât și cu aceia care îi cumpără marfa. Fără această însușire de căpetenie va pierde și creditul și clienții;

Trebue să fie cât se poate de culant față de toată lumea cu care are legături de afaceri. Să nu lase impresia că pentru nimicuri șicanează clientul sau furnizorul. Comerciantul trebue să aprecieze foarte mult faptul, un client care a fost bine servit, îi poate răsplăti acest serviciu prin reclama pe care o va face magazinului său. In câteva cuvinte, un client bine servit, valorează mai mult de cât un afiș de reclamă; este o reclamă vie, sinceră și desinteresată. El va recomanda călduros cunoștințelor sale pe comerciantul care ține seamă de acest principiu.

Comerciantul prudent trebue să aibă deosebită grijă în eșalonarea angajamentelor sale, pentru ca la un moment dat să nu se găsească în jenă financiară, — cea mai mare greutate de învins în materie de comerț.

De asemenea este necesar ca el să aibă o judecată sănătoasă pentru ca să poată lua o hotărâre dreaptă în diversitatea chestiunilor cari i se ivesc spre rezolvare.

In sfârșit el trebue să țină seamă de mișcarea prețurilor pentru ca să nu cadă în greșala de a nu putea vinde la prețul zilei, din cauza fluctuațiunii prețului de cost al mărfurilor.

Sunt epoci de criză și epoci de prosparitate pentru comerț.

Cei mai mulți comercianți apar în epocile de prosperitate, dar ei trebue să țină seamă că pot veni și epoci de criză și dacă nu știu să-și consolideze situația în epoca prosperă, când va intra în epoca de criză, care e fatal legată de jena financiară, întreprinderea va porni către declin.

Nu se poate spune că am enumărat aci toate însușirile cu care trebue să fie înarmat un comerciant desăvârșit, credem însă că oricine va lua ca bază de conducere aceste principii, poate păși cu încredere în viața comercială.

Afirmăm cu toată convingerea, că aceia dintre comercianți cari nu au reușit în întreprinderea lor, au fost lipsiți de aceste însușiri de seamă.

Pentrucă la începutul acestor rânduri am făcut o paralelă între un comerciant și un funcționar trebue să adăogăm că acesta, chiar dacă nu posedă însușirile necesare profesiunei sale, el va continua să fie funcționar, pentrucă el având totdeauna un șef, va apela la cunoștințele acestuia ca să-și poată îndeplini datoria. Comerciantul nu are șef. El trebue să fie și la comandă și la executare. De felul cum el rezervă chestiunile care i se prezintă, depinde situația lui.

Iubiți Colegi!

Luptați pentru nimicirea prejudecăților care compromit profesiunea de comerciant și ridicați-o la rangul care i se cuvine.

Va reveni Corpului Contabililor onoarea de a fi spulberat o mentalitate complect greșită referitoare la această profesiune și de a fi înlocuit'o cu adevărata valoare a comerciantului în viața socială a poporului român.

MIHAIL FLORESCU
Contabil autorizat

D-nii abonați cari nu primesc regulat revista sunt rugați a ne aviza de îndată ce nu primesc un număr. Reclamațiunile târzii sunt greu de rezolvat și de multe ori imposibil de soluționat în mod favorabil.

Conferința d-lui Prof. Prion din Berlin
la Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale

In urma invitației d-lui Prof. Răducanu, d-l Prof. Prion dela Universitatea Politehnică din Berlin, a ținut în Aula Academiei din București două interesante conferințe:

Expertul economic. Știința întreprinderilor în Germania

Dăm rezumatul primei conferințe:

EXPERTUL ECONOMIC ÎN GERMANIA

Conferențiarul a început prin a arăta străduințele ce au avut loc după războiul mondial în Germania pentru a se delimita cadrul profesiunei de expert economic calificat.

Aceasta nu s'a putut realiza decât prin legea Societăților pe acțiuni din 1931, care a introdus obligațiunea de verificare a bilanțurilor societăților anonime pe acțiuni de către experți bilanțieri independenți. Expertiza bilanțului nu este numai o comparație formală de cifre, ci expertul economic trebue să cerceteze dacă s'au respectat dispozițiile legale la alcătuirea biianțului și a contului de profit și pierdere, precum și la estimațiunile la inventar și la fixarea cotelor de amortisment. Pe lângă această ezpertiză a bilanțului mai există oficiul de experți contabili și financiari ai Ministerului de Finanțe care controlează dacă s'au respectat dispozițiunile din legile fiscale și care e alcătuit dintr'o serie de experți oficiali.

Experții economici nu controlează numai bilanțurile, ci sunt folosiți și în alte expertize economice de către întreprinderi, și asociații economice.

Pentru a deveni expert economic se cere vârsta de cel puțin 30 ani, o practică de cel puțin 6 ani și hotărârea ca în viitor să exerciți această profesiune, drept ocupațiune principală. Candidații sunt supuși unui examen în fața unei Comisiuni, iar între materiile de examen Dreptul și Știința întreprinderilor ocupă locul cel mai important: In perioada de tranziție, s'au făcut oarecari înlesniri. Numirea experților economici oficiali se face de către Ministerul Economiei Naționale. Expertul economic este obligat să consemneze în procesul verbal de expertiză că bilanțul a fost al-

cătuit conform normelor legale și că a primit din partea societății respective toate informațiunile de care a avut nevoe.

El trebue să păstreze secretul operațiunilor controlate față de oricine, cu excepția Statului atunci când constată unele abateri în dauna acestuia.

Expertul economic nu este funcționar public; el își exercită profesiunea sa liberă ca și notarul public. Este independent și hotărăște după libera sa voință. Statul îi acordă încrederea, deoarece el exercită controlul conform normelor legale și potrivit cunoștințelor sale de specialitate și a normelor științifice. Intreprinderile economice văd în el un om de încredere care le apără interesele față de măsurile legale de politică economică. Experții economici sunt organizați într'o mare asociaițe denumită „Institutul experților economici".

Profesiunea de expert economic este încă tânără. Până în prezent există 1000 de experți economici individuali și 350 în diverse mici asociații de experți economici. Cu toate că această profesiune este de dată recentă s'a fixat o concepție unitară asupra rostului acesteia precum și asupra modului în care trebue exercitată.

Elemente distinse se dedică acestei cariere care pune în aplicare normele Științei întreprinderilor.

Conferențiarul și-a încheiat interesanta sa expunere cu câteva considerațiuni asupra viitorului profesiunei de expert economic.

CITIȚI ȘI RĂSPÂNDIȚI

REVISTA GENERALĂ DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

Cine a fost I. G. Bibicescu

Vălul uitărei a fost ridicat depe figura unuia din marii români.

In ciclul marilor biografii pornit din inițiativa unui grup de tineri inimoși sub patronajul d-lui Prof. univ. Gr. Trancu-Iași, fost ministru, s'a creiat Revista Marilor Biografii, care tinde ca prin scris și vorbă să proslăvească faptele marilor înaintași.

Seria conferințelor a început Duminică 7 Noembrie a. c. la Sala „Dales".

D-l, Drăgănescu-Brateș, a vorbit despre viața lui I. G. Bibicescu.

Bibicescu descedent dintr'o familie de negustori modești din Cerneți, Jud. Mehedinți, și-a făcut studiile în Cerneți, la T. Severin, Craiova București și Paris.

Tânăr deputat cu idei democratice a susținut în Cameră Colegiul unic.

Ca ajutor de primar și locțiitor de primar la București, a pus toată priceperea sa în conducerea lucrărilor de canalizarea Dâmboviței, aducerea apei potabile dela Bâcu și altele.

A fost prim redactor la Românul, colaborator al lui C. A. Rosetti și a scos mai târziu ziarele „Unirea" și „Telegraful Român".

Intrat în 1895, ca Director la Banca Națională a României, el lucrează în tăcere și continuă să scrie și să susție cauza națională.

Ajuns la conducerea Băncii la 24 Ianuarie 1914, ca vice guvernator și dela 8 Dec. 1916, ca guvernator, el ține frânele marelui institut financiar al țării în momentele cele mai grele, până la 31 Dec. 1921.

In acest timp a pus în aplicare tot ceiace mintea lui luminată concepuse pentru binele țării.

A făcut ca Banca Națională să finanțeze răsboiul pentru întregirea neamului în colaborare cu marele financiar Emil Costinescu și a contribuit cu vederile sale limpezi la îndrumarea și naționalizarea vieții economice a țării noastre.

A scris „Mișcarea poporației în România 1870—78", „Embaticul" les revendications de la Roumanie 1913 — Câteva cuvinte asupra convențiilor comerciale".

Apoi „Rectificări și constatări cu privire la Banca Națională a României", publicată în 1914. „Opt ani în Banca Națională a României" în 1921, și ne-a lăsat o însemnată culegere de poezii populare din Transilvania.

Patriot cu adâncă convingere, financiar, economist, filantrop și suflet de poet, Bibicescu a trăit o viață care poate servi ca pildă.

Din activitatea Secțiunilor Corpului Contabililor Experți și Autorizați

Secțiunea Constanța

Joi 4 Noembrie, a avut loc în sala de festivități a liceului „Mircea cel Bătrân", din Constanța conferința d-lui expert-contabil Nicolae Comăneanu, vice președintele Corpului Contabililor Experți și Autorizați, secțiunea Constanța, tratând despre *„Registrele comerciale"*.

D-sa dovedește importanța registrelor comerciale regulat ținute atât pentru constatarea mersului afacerilor, cât și pentru stabilirea impunerilor fiscale. Arată și sfătuește cum trebue înregistrate operațiunile, spre a satisface cerințele Ministerului de Finanțe.

Din cele citate scoate în evidență contrazicerile ce există între diferite deciziuni ale comisiunilor fiscale de Apel, ale Curților de Apel și Inaltei Curți de Casație, date asupra aceleași spețe și câteodată de acelaș complet.

Pentru micii comercianți este bine ca în viitoarea lege a contribuțiunilor directe, să li se permită a face înregistrările operațiunilor lor, numai odată pe lună, notând în dreptul lor data, când s'a efectuat fiecare operațiune.

Cu atât mai mult acest deziderat poate fi legiferat, cu cât instanțele superioare judiciare au dat decizii, cari admit acest fel de înregistrări.

Conferențiarul a arătat, care sunt și care trebue să fie relațiunile dintre comercianți și contabili și necesitatea pentru negustori de a se folosi de serviciile unui specialist, pentru ținerea registrelor. Pentru un comerciant registrele sunt tot atât de indispensabile și folositoare ca busola și cârma pentru un navigator.

D-l Comăneanu a propus să se recunoască dreptul Contabililor Experți, ca și avocaților de a susține interesele comercianților în chestiuni fiscale, în fața comisiunilor de Apel și a instanțelor judiciare.

De asemenea, în interesul fiscului chiar, Contabililor Experți să li se acorde prin lege, dreptul de a face parte, în mod permanent, cu vot deliberativ, în comisiunile fiscale de impuneri și de Apel. Ei vor avea rolul de arbitru între comerciant și fisc.

Sfatul Negustoresc din Constanța a dat o circulară către negustori îndemnându-i să țină registrele lor comerciale prin membri ai Corpului Contabililor.

* * *

Pentru o complectare a pregătirii profesionale și ridicarea nivelului acestei pregătiri la cerințele timpurilor actuale, conducerea Corpului, sub președinția Domnului *Dumitru Tascovici*, a luat următoarele măsuri :

Pentru obținerea gradului de contabil autorizat, toți stagiarii după împlinirea termenului de 2 ani dela înscrierea în corp, vor trebui să depună un examen prin care vor trebui să dovedească însușirea cunoștințelor practice necesare unui contabil autorizat.

Contabili autorizați vor trebui să urmeze cursurile unui seminar gratuit cu frecvență obligatorie pentru toți. Cursurile cu caractere practice vor fi ținute de D-nii Experți Contabili membrii ai corpului și vor fi puse sub conducerea și supravegherea D-lui *Ilie Manolescu* Expert Contabil, secretarul general al Corpului.

In anul acesta cursurile vor începe la 21 Octombrie și vor avea loc în fiecare Joi seara între orele 7-8 în localul Liceului Comercial de băeți din localitate.

Pentru a se cunoaște scăderile profesioniștilor contabili în exercitarea meserii lor, s'a cerut tuturor experților să depună copii depe ultimile rapoarte de expertiză în materie fiscală.

Constatându-se că, multe registre sunt ținute de *Contabili neautorizați* cari din neștiință sau neglijență aduc prejudicii negustorilor prin modul în care le țin registrele s'a intervenit printr'o adresă pe lângă D-l președinte al sfatului negustoresc, D-l Gheorghe Stețcu, să explice și să roage pe membrii Sfatului Negustoresc ca la angajarea unui contabil să i se ceară cartea de membru eliberată de conducerea corpului, sau să se adreseze acesteia pentru a lua informațiuni asupra persoanei celui angajat.

Secțiunea Mercurea Ciuc

Tribunalul Ciuc, aplicând legea Corpului Contabililor experți și autorizați, a aplicat o amendă de lei 2.000 d-lor Lazar Iosif, Vaida Ladislau și Vákár Ladislau din Gheorghieni pentrucă au contrasemnat bilanțuri drept „contabili autorizați", deși nu au decât gradul de „contabili stagiari" fără drept de a semna bilanțuri.

Jurisprudențe fiscale*)

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI S. III

Deciziunea Fiscală Nr. 117

din 7 Aprilie 1937

Impozit pe clădiri. — Scăderea sarcinilor ipotecare. — Cont curent garantat cu ipotecă. — Scădere. — Art. 67 l. c. d.

Intrucât art. 67 l. c. d. nu face nici distincțiunea după natura creanței garantată cu ipotecă, urmează a se scădea din impozit partea corespunzătoare sumei plătită drept dobânzi la un contract de cont curent garantat cu ipotecă, ce grevează imobilul.

* * *

Asupra recursului făcută de Tudor Popescu împotriva deciziunei Nr. 517 din 1935, a Comisiunei de Apel, depe lângă Ad-ția Financiară a Capitalei S. IV Verde, prin care i s'a respins apelul făcut contra deciziei Nr. 17/935, dată de Comisia de Constatare depe lângă Circ. 12 și prin care nu s'a ținut seamă cererea sa de scăderea dobânzilor ipotecare, plătite în cursul anilor 1934/1935.

Având în vedere că recurentul în sprijinul recursului prin motivul de casare se plânge că decizia atacată este dată cu violarea și greșită aplicare și interpretare a art. 65 și 67 din legea contrib. directe, nemotivare, violarea art. 81 și 141 legea contrib. directe prin aceia că a dovedit că contractul de ipotecă și actul adițional ipotecar, precum și cu scrisoarea creditoarei quantumului dobânzilor ipotecare pe anul 1934/1935, iar Comisia de Apel deși constată existența datoriei și a dobânzilor, totuși refuză a-i admite scăderea sarcinei ipotecare pe motivul că împrumutul garantat cu ipoteca fiind în cont curent, nu se poate admite scăderea impozitul aferent dobânzei plătite la asemenea împrumuturi, fără însă să se întemeieze pe vreun suport juridic legal.

Având în vedere că din examinarea deciziei atacată, se constată că recurentul a cerut scăderea dobânzilor ipotecare ce a plătit în cursul anului 1934/1935 la Creditul Technic din București, iar în sprijinul acestui capăt de cerere a depus la dosar contractul de ipotecă, actul adițional precum și o scrisoare din partea creditoarei, cu care făcea dovada quantumului dobânzilor ipotecare ce a plătit pe anul 1934 și 1935.

Având în vedere că Comisia de Apel pentru a ajunge la soluția dată, motivează că potrivit dispoz. deciziei Nr. 5 a comisie

*) Din Revista Administrația Financiară Nr. 118/119.

centrale fiscale, de sub art. 67 din legea contrib. directe împrumuturile în cont curent, nu pot fi socotite ca împrumuturi ipotecare propriu zise și deci impozitul aferent dobânzii, plătit de recurent la un asemenea împrumut, în cont curent nu poate fi scăzut din impozitul pe clădiri.

Considerând că potrivit art. 67 din legea contrib. directe din impozitele elementare asupra veniturilor imobiliare se scade partea din impozit elementar corespunzătoare la suma plătită drept dobânzi la datoriile ipoteeare sau priveligiate care grevează imobilele.

Considerând că într'ucât acest text nu vorbește de natura creanței pe care o garantează ipoteca și nu face nici o distincțiune asupra ipotecilor garantate în cont curent și întrrucât recurentul a făcut dovada quantumului dobânzilor ipotecare la Creditul technic din București pe anul 1934—1935 în asemenea împrejurări, Comisiunea de Apel numai prin violarea sus menționatului text de lege a respins apelul contribuabilei și a dat decizia atacată.

Deci recursul este fondat și urmează a se admite ca atare.

Deciziunea Fiscală Nr. 142

din 13 Octombrie 1936

Recurentă: Societatea Consumul Ateneu Palat.

Impozit comercial. — Intreprindere comercială. — Amortismentul mobilierului. — Admisibilitatea. — Art. 31 l. c. d.

Amortismentul mobilierului este admisibil și la întreprinderile comerciale.

Asupra recursului de față;

Având în vedere că prin motivele de casare formulate se invoacă de recurenta Soc. „Consumul Ateneu Palat" violarea art. 31 al. C și 7 din l. c. d. paragraful 96 și 97 din instrucțiuni comise de instanța de apel prin aceia că i s'a respins dela scădere suma de 155 000 lei amortisment mobilier.

Având în vedere că din deciziunea comisiunii de apel, atacată cu recursul de față, rezultă că acea instanță motivează refuzul său de a scădea dela beneficiul impozabil suma de 155.000 lei prevăzută drept amoriisment mobilier pe considerațiunea că textul care încuviințează o asemenea scădere se referă numai lmobilele și instalațiunile firmelor industriale iar nu și la cele comerciale cum este cazul în speță, interpretare confirmată și de deciziunea comisiunei, centrale fiscale, publicată în M. Of. Nr. 125/934;

Având în vedere însă că în cap. IV al. l. c. d. se tratează în general impozitul pe venitul întreprinderilor comerciale și industriale dela art. 30—42 inclusiv și prin urmare dispozițiunile cu-

prinse în aceste articole sunt generale atât pentru întreprinderile comerciale cât și pentru cele industriale pentrucă în această privință în acele texte nu se face nici o distincțiune și astfel și disp. art. 31 privitor la amortismentul mobilierului este admis și la întreprinderile comerciale nu numai la cele industriale ;

Că în ce privește deciziunea comisiunei centrale fiscale, aceasta are putere legală atât cât lămurește legea și interpretează dispozițiunile ei iar nu și în cazul când adaugă la lege ;

Că, în cazul din speță, textul legii neprevăzând nici o distincțiune între amortismentul mobiliar al întreprinderilor industriale și cele comerciale, comisiunea centrală fiscală, făcând o asemenea distincțiune a adăogat la lege și deci deciziunea sa nu are nici o valoare legală și nu poate fi ținută în seamă.

Recenzii

Revista **Biroul Modern** No. 1 și 2, care e o publicațiune pentru organizarea modernă a întreprinderilor apare în editura „Lupta Economică" S. A. R. din București, sub îngrijita conducere a d-lui Ing. Comercial, C. T. Filipescu și d-l Ing. L. Georgescu.

In primul număr al Revistei găsim un articol semnat de d-l Profesor Universitar Gr. L. Trancu-Iași, intitulat „Biroul Modern".

Mai scriu d-nii : Avocat Cont. Vicol, Ing. C. Dulfu, D. P. Niculescu Ritz, Ing. Russu Abrundeanu, Mircea Florentin, Ing. Comercial C. T. Filipescu, Ing. Lucian Georgescu, Th. Ludu, Prof. Al. Tănăsescu, I. Jaleș, Profesor Dr. Hurmuzescu, Profesor Ing. Steru, Dr. V. M. Ioachim, Al. Botez și alții.

Revista este scoasă pe hârtie crom, cu litere de tipar foarte citețe, în condițiuni tehnice ireproșabile.

Felicităm pe inițiatori și dorim noului contrfate isbândă bună.

Brateș

COLEGI,

Pentru a ține regulat registrele, pentru a evita contravenții fiscale, pentru încheerea bilanțului, consultați

REGISTRELE DE CONTABILITATE

de *N. K. Constantinescu*, Expert-contabil

(VIII + 181 pag. Lei 120).

La comenzile prin Administrația *Revistei Generale de Comerț și Contabilitate* se acordă un rabat de 20 %.

Revista Revistelor

Relevăm articolul **„Contabilitatea"**, din Gazeta Acționarilor și Societăților anonime din 3 Decembrie 1937, în care d-l *Dr. Drăgănescu-Brateș*, arată însemnătatea Contabilității și situațiilor contabile, cari nu ar trebui să lipsească dela nici o ședință a Consiliilor de Administrație.

„Tratado practico moderno de contabilidad comercial" par *Cezar Fernandez Davila.* Lima (Peru) 1937. — Primim dela colegul nostru Peruvian lucrarea D-sale, de contabilitate care după cât se vede dintr'o adresă a Ministerului Educației Publice de acolo, este recomandată pentru învățământul comercial al țării.

Autorul începe cu noțiuni generale de comerț, apoi trece la o introducere în studiul contabilității, analizează diferite înregistrări contabile, dă exemple practice de încheeri de conturi curente și reproduce numeroase documente comerciale.

Materia este împărțită pe lecțiuni și după fiecare lecțiune urmează un chestionar foarte sugestiv. La urmă dă un vocabular cu terminologia comercială și contabilă.

D-l *Prof. M. J. Mihăilescu* a scos două cărți intitulate: **Le Comptable** et **La Comptabilité**, având două capitole; *a)* Le Comptable; *b)* La Comptabilité; iar cea de a doua lucrare e intitulată: „Comptes d'Orde et Comptes de Méthode.

In cea de a doua lucrare autorul arată cum trebue considerate conturile de ordine; alte denumiri ce se dau conturilor de ordine, iar la finele lucrărei formulează un bilanț.

Ambele lucrări sunt editate în București, în tipografiile Artelor Grafice, „Tzaran & Co. S. A.".

E.S.C. Sept. — Oct. 1937. — Cuprinde o interesantă cronică a evenimentelor interesante internaționale, insistând asupra urmărilor economice, de D-l Jean A. Zema D-l E. Rene Delaporte se ocupă de Contul de Amortisment.

The Acconntant Student. Oct. — Novem. 18 — 19 1937. — Relevăm un articol interesant despre etica profesională de D-l H. A.R.J. Wilson, F.C.A.F.S.A.A., F.C.I.S. & Comp. în care atrage atențiunea asupra îndatoririlor expertului contabil față de public, față de colegii lui și față de el însuși în exercitarea profesiunei.

Jurisprudența Română a Inaltei Curți de Casație și Justiție No. 17 — 15, din Noembrie 1937, cuprinde chestiuni juridice bine tratate, expunând chiar și articole din lege.

Revistă Alianță Economică din Iulie 1937 care e tribuna neocooperatistă de îndrumare economică socială are ca prim articol „Cooperația și sufletul țărănesc", articol ce e semnat de D-l C. Rădulescu Motru articol de o deosebită importanță care tratează felul cum trebuie să fie formată cooperativa la sate.

Domnia-sa spune, că menirea cooperativei la sate înainte de a fi comercială trebuie să fie educativă.

Mai conține articolul. Munca la Domiciliu în cadrul neocooperației de Col. Dr. Al. Costea Dobre, Comisia Europeană a Dunării și Canalul Sulina de Comandor C. Negru; Coperativa Capitalei, de Căp. Fr. Mess.

Buletinul Institutului Economic Românesc. — Iulie-Sept. 1937, No. 7-9. — Buletinul Institutului Economic Românesc, Iulie-Sept. 1 conține articole foarte interesante ca:

Intreprinderile și avuțiile Statului în România de Lucian I. Turdeanu; Casa poștală de economii din Austria de Dr. Calus Bardoși; Evoluția interdependinței dintre buget și fenomenele monetare între 1918-1936 de Constantin Tătărescu;

A doua parte numită „Arhiva presei economice" are două articole foarte importante; experiența Rosvelt și Experiența Blum, și Situația Căilor Ferate în principalele țări în 1936, etc.

„France Comptable" No. 10 din Octombrie 1937, are ca prim articol săptămâna contabilității tratând chestiunile care au fost discutate la al 9-lea Congres Internațional de Contabilitate la Paris în zilele de 16-19 Sept. 1937.

Sub președinția D-lui Rene Delaporte, Președintele Asociației Internafionale de Contabilitate: Registrele Comerciale, printr'un decret din 26 Mai 1937, sunt obligați toți comercianții și meșteșugarii care fac o cifră de afaceri de 50.000 fr. frs. pe an, să țină următoarele registre; un jurnal, un copier și un inventar, conform codului de comerț art. 2. Comitetul d'Etente et d'Action Artisoanales de France" pentru a ușura meșteșugarilor ținerea unei contabilității admisă de justiție și fise, au creat un carnet contabil special amenajat pentru profesiunea de meșteșugar, unde operațiunile contabile foarte reduse, pot fi centralizate și servi ca bază declarațiilor fiscale și verificărilor.

Miile de meșteșugari se servesc de această metodă și realizează astfel o serioasă economie de timp și bani, cunoscând în permanență situația financiară și obligațiile lor fiscale.

Un alt articol este cel prezentat de d-l Emil Schwing intitulat „La confection des Bilans fiscaux après des Périodes d'Innstabilité monetaire".

Brateș

Rugăm pe colegi să ne trimită scurte știri colegiale.

Dela Cercul de Studii
Comerciale, Industriale și Contabile

In sala de ședințe a Camerei de Comerț și Industrie s'a făcut în ziua de Miercuri 24 Noembrie a. c., redeschiderea Cercului de Studii a Corpului Contabililor Experți și Autorizați de sub președinția d-lui Profesor univ. Sp. Iacobescu.

Această primă ședință a fost rezervată comemorării fostului președinte al Corpului Contabililor Secția Ilfov Chr. Staicovici.

D-l Profesor universitar Sp. Iacobescu, președintele Cercului a relevat meritele defunctului, activitatea depusă pe tărâmul economic și sprijinul dat pentru promovarea științei și tehnicei contabile din România.

D-l *N. Butculescu*, decanul corpului vorbește din partea foștilor săi colegi de clasă, exprimându-și toată durerea pentru marele gol pe care l-a lăsat Chr. D. Staicovici, în seria absolvenților școlilor superioare din anul 1886.

D-l Prof. univ. *Grigore L. Trancu-Iași*, fost ministru, exprimă credința că activitatea lui Chr. D. Staicovici, va fi un exemplu pentru tinerele generații.

Viața unui om se măsoară după faptele lui bune.

In legătură cu această comemorare, D-sa propune ca prin Corp să se înființeze o galerie de portrete a înaintașilor disciplinei contabile și un muzeu de registre și documente comerciale vechi.

Colegiale

— D-l **N. Arghir**, fostul Președinte al Corpului Contabililor Autorizuți și Experți Contabili Secția Ilfov, numit primar al Comunei Vălenii de Munte, jud. Prahova, va da, suntem siguri, o înfățișare mai buuă conducerii gospodăriei acestei însemnate comune, unde primul cărturar al țărei noastre, d-l Profesor N. Iorga, intreține de mult timp o faclă luminoasă pentru țara întreagă.

Suntem informați că d-l Primar N. Arghir, colegul nostru, a luat inițiativa înființărei unei mari societăți pentru exploatarea lemnului în acea regiune.

Ne unim în totul la această frumoasă creațiune.

Cu toți îi vom pune la dispoziție întreg sprijinul nostru.

— D-l **Em. Brancovici** împlinând vârsta de 70 ani, a fost

sărbătorit de instituțiile și organizațiile, în care D-sa, a activat și continuă să activeze cu aceiași însuflețire.

Camera de Comerț și Industrie din București, Academia de Comerț, Bursa, Frontul Negustoresc al Unirei, Asociația Exportatorilor de Cereale, Camera de Comerț Român-Palestiniană, etc., și-au spus cuvântul, aducând binemeritate elogii sărbătoritului.

— D-l **N. Constantinescu,** Directorul „Gazetei Acționarilor", a reorganizat această interesantă publicație, punând-o sub conducerea d-lui Profesor Universitar Constant Georgescu.

— D-l **Dr. V. Scărlătescu** a fost numit cenzor al Casei de Asigurare București.

— D-l **V. M. Ioachim** a fost însărcinat să predea un curs de „Verificări și Expertize fiscale", la Școala Superioară de tehnică și practică comercială.

— D-l **Romulus Popescu** dela U. C. B. a fost numit cenzor la Industria Națională Aeronautica în calitate de expert-contabil.

— D-l **Nicolae Caraianu,** Secretarul Secțiunei Ilfov, a fost distins cu insemnele „Crucea pentru merit" (Polonă).

Congresul internațional de învățământ comercial

se va ține la Berlin în zilele de 25—29 Iulie 1938, cu următorul program :

Luni 25 Iulie. — Solemnitatea deschiderii Congresului. Darea de seamă generală.

Marți 26 Iulie. — Formațiunea profesională, economie și națiunea. Organizarea metodică și formațiunea practică a comerciantului. Omul și munca. Organizațiunea metodică și formațiunea practică a meșteșugarului și industriașului. Contactul de lucru al școalelor tehnice și profesionale cu viața economică și tehnică.

Miercuri 27 Iulie. — Expoziția.

Joi 28 Iulie. — Orientări, selecționări și aptitudini profesionale pentru: *a)* cariere comerciale; *b)* aplicări tehnice. Desvoltarea cunoștințelor comerciale la oameni de tehnică și Desvoltarea cunoștințelor tehnice ale comerciantului. Indrumarea profesională a adulților.

Vineri 29 Iulie. — Ședința de închidere. Raport general asupra lucrărilor și perspective de viitor. Inaintea congresului se va vizita în grup regiunea industrială din vestul Germaniei și portul Hamburg, în timp de 14 zile dela 10—24 Iulie 1938.

Vom reveni cu detalii.

Cereri de înscriere

In Corpul Contabililor Autorizaţi şi Experţi Contabili:

Secţia Botoşani: Gheorghe V. a. Petrei, Iosef Rahmut, Moritz Segall, Blumenfeld Iancu, în gradul de contabili stagiari.

Secţia Câmpulung-Muscel: I. Săndulescu, în gradul de contabil autorizat.

Secţia Călăraşi-Ialomiţa: Mihail D. Năstăsoiu, Dumitru Petrescu, Ioan Petrescu, în gradul de contabili stagiari.

Secţia Focşani: Ţalic Schaines, contabil stagiari.

Secţia Sf. Gheorghe: D-ra Bogathy Vilhemina, contabilă stagiară.

Secţia Focşani: Simion V. Bela, cont. stagiar şi Nemeş Gheorghe, cont. autorizat.

Avansări

Secţia Botoşani: Buium Zeilic, la gradul de contabil autorizat.

Secţia Câmpulung-Muscel: Petre I. Ditescu, la gradul de contabil autorizat.

Secţia Sf. Gheorghe: Surariu Iancu, la gradul de contabil autorizat.

Secţia Focşani: Mercan S. Stoica, Samoil Rabinovici, Gustav Reisner, la gradul de contabili autorizaţi.

Suspendări ridicate!

Secţia Tg. Mureş: Blum Isac, expert; Popa Pavel, staciar.

Suspendări aplicate:

Secţia Tg. Mureş: Eltető Estera, Fischer Ileana, Kallay Francisc, Csäkany Ana, contabili autorizaţi.

Şterşi de pe tablou:

Secţia Tg. Mureş: Urmanczy Ştefan, autorizat; Okrös Arpad, stagiar.

Transferări:

Secţia Focşani: Ancel Weissman, cont. stagiar, Alecsandru Georgescu, cont. autorizat tranferaţi la Secţia Ilfov (Bucureşti). Constantin P. Gheorghiu, expert contabil transferat în secţia Putna dela secţia Mercurea-Ciuc.

Secţia Hotin: Bezrucenco Gheorghe. contabil autorizat, transferat la Secţia Lăpuşna.

Decedaţi

Secţia Focşani: Novac M. Gheorghe, contabil autorizat.

Abonamente

In cursul lunilor dela 15 Septembrie — 31 Octombrie 1937, am primit următoarele sume *)

Incasate din țară prin încasatorii noștri sau cu mandate poștale:

Arad: Stanciu Ioan 1936 - 37, 400; Aurel Dămăcuș 1936, 200; Eugen Popa 1936, 200; Oliviu Sârbu 1934—35, 400; Abel Iuliu 1936, 200; Pavel Farsany 1937, 200; George Irimia 1936, 200; Mayerhoffer Francisc 1937, 200; Lazăr Mănuilă 1937, 200; Alfred Schnitzer 1937, 200.

Bazargic: Ioachim Athanasof 1937, 50; C. N. Biju 1937, 200.

Braila: D. Athanasiu 1937, 200.

Deva: Machd Francis 1937, 200; Zeitler Oscar 1937, 200; I. Rappaport 1936—37, 300; Borduș Cornel 1936, 200.

Craiova: Pandele Chirata 1936, 200; I. Ungureanu 1935, 200; Ilie Matei 1936, 200; M. Duțulescu 1937, 200; N. Mihăilescu 1936, 200; Ștefan Bobe 1936, 200; Ef. Panoiu 1936, 200; Carol Janischefscky 1936—37, 400; Mih. Mărășescu 1935—36, 400; Th. Boiangiu 1936, 200; Alfred Mendl 1936—37, 400; N. Iovănescu 1935, 200; N. Angelescu 1935, 200; Ioan Mănescu 1936, 200; Iancu Ceoică 1935, 200; Filip Popescu 1936, 200; Ștefan Stanoevici 1936, 200; Marin Nedeianu 1936 200; Matei Zidăroiu 1936—37, 400; D. D. Grigorescu 1936 200; Corpul Contabililor 1936—37, 400; Fr. Suteanu 1936—37, 400; David S. Alscheck 1936, 160; Anastase Georgescu 1937, 160.

Cernăuți: Krell Carol 1937, 200; Arnold Bandman 1937, 200.

Cluj: Mihail Șerban 1935—36, 400; Gh. Bărbuceanu 1937, 200.

Chișinău: Aron Rabinovici 1937, 160.

Câmpulung: Iancu Ioan 1936—37, 320; Andrei Vuțescu 1937, 160; Ioan Dancovici 1936, 200; A. I. Boboc 1936 200; Ralea Gheorghe 1936—37 260; Cost. Dumitrescu 1935—36 300; Ioan Bumbulici 1936 - 37, 400; D-tru Stuparu 1936—37, 250; Victor Suicescu 1937, 200; I. C. Jinga 1936, 200.

Galați: Grigore Deacu 1937, 160.

Ghimeș: Băiaș Andrei 1937, 200.

Lugoj: Florian Surdulescu 1937, 200; Novac Coriolan 1937, 200; Wolf Iosef 1937, 200; Corpul Contabililor 1935—36—37, 600; Petre V. Popescu 1937, 200; Nistor Sesctil 1937, 100.

Petroșani: Max Hofman 1937, 200; Socol Iuliu 1937, 200; Radermayer Adalbert 1937, 200; Felsner Solomon 1937, 200; C. Galeriu 1936—37, 400; Nagy Ludovig 1934—35 și 36, 500; Serb. Virgil 1937, 200.

*) Mulțumind d-lor abonați, rugăm a ni se comunica orice schimbare de adresă, sau reclamațiuni pe cuponul m. p.

Pitești: Hugo Mrazck 1936—37, 400; Onofrei Marinescu 1936 200; I. Boață 1936—37, 320; Marin Andreescu 1936, 160; Nic. Mamulea 1937, 160; Ioan Trașcă 1936—37, 320; Simion Bunescu 1937, 160; Ion Pavlovici 1937, 160; Spiru Stoianovici 1937, 160; Corpul Contabililor 1937, 200; Aurel Gruianu 1937, 100; Mih. Ionescu 1937, 100; Gh I. Marinescu 1935, 100; Maxim Berechet 1935, 160; Anton Isvoranu 1935. 40; Gh. Linculescu 1936—37, 400; Ioan Glonțescu 1936—37, 400; Mihail Steriade 1936—37, 400; Avram Lazarovici 1935, 160.

Slatina: Ninulescu Nic. 1936—37, 400; Gh. Mușuroaia 1934—35, 300; Adrei Diaconescu 1936, 200; Al. Dumitrescu 1935—36, 400; Ioan S. Cozia 1934, 200; Nichită Pretorian 1937, 200

Sibiu: Hâncu Grigore 1936—37, 400; Herman Müller 1937, 200; Fr. Wopalca 1937, 200; Nic. Petrutiu 1935—36—37, 600; Wagner Rudolf Victor 1937, 200; Eugenia Onu 1936—37, 400; Gustav Kaiser 1937, 200; Adolf Sontag 1935—36—37, 600; Ioan Luputiu 1935—36—37 600; Ioan Ghidu 1935, 200; Nic. Frâncu 1935—36— 37, 600; Paladescu Clement 1937, 200; Gustav Gründisch 1937, 200; Julius Kroner ab. 1938, 200; Dr. Gustav Reissenberg ab. 1938, 200; Siegert Klemens 1937, 200; Andrei Ghighiniță 1936 - 37, 400; Banca Albina 1935—36—37, 1500.

Timișoara: Ioan Fenesan 1934—35, 400; I. Teodorovici 1935—36—37, 520; C-tin Țenovici 1936, 200; C-tin Macici 1935—36—37, 600; Camil Manuilă 1937, 200; Camera de Comerț 1936—37, 1000; Enghel Eugen 1936—37, 400; Direcția Tramvaelor 1937, 500; Enrich Mezceratth 1936, 200; Schmidt Ernest 1937, 200; Iulian Potra 1937, 200; Ilie Popițoiu 1936, 200; Sever Brânzariu 1937, 200; Petrovici Aurel 1937, 200; Băncile Bănățene Unite 1937, 500, Schuldesz Iosef 1937, 200; Watz, Eugen 1937, 200; Baader Enrich 1937, 200; Antoniu Lederer 1936—37, 400; Alimentația cu apă 1937. 400; Sagovici Petru 1937, 100; Farber Eugen 1936—37, 400; Margan Ioan 1936, 200; Magdalena Bolgar 1937, 200; Bandenburg Ioan 1937, 200; Ioan Tutencu 1936. 200; Sphal Wiliam 1935—36, 400; Biblioteca Comunală 1937, 500.

București:

Gh. Ardeleanu 1937, 100; Aron Solomon 1937, 100; C-tin Gh. Andrei ab. 1938, 200; Alexe P. Nicolae 1937, 100.
Nic. Boilescu 1937, 160; Pascal Bădulescu 1936—37, 320; Elias Barad 1937, 100; Bogdan Alexandru 1937, 100; Alfred Brand 1937, 100; Victor Bădulescu 1937, 200.

David Cohn 1936, 100; Ioan Canciu 1937, 100; Cristache Evoescu 1937, 100; Gh. Chibu 1937, 200; Cazacu Aurelia 1937, 100.

Dr. I. Dumitrescu 1937, 200; Valeriu Dordea 1937, 200; Dumitrescu C. Ioan 1937, 160.

Mihail Florescu 1937, 50; Ilie I. Florescu 1937, 200.

Gottlieb Marcus 1937, 100; D. Georgescu 1937, 200; A. Georgescu 1937, 100; Gheorghiu A. Const. 1937, 100; Th. I. Geor-

gescu 1937, 200; Iulian Greber 1937, 100; Gramescu Nic. 1937, 200; Const. Georgescu 1937, 160; I. L. Grigore 1937, 200; C-tin Grama 1937, 100; C-tin Ghenciu 1937, 200.

Ion Gh. Iliescu 1936, 200; Heinrich Iacobescu 1937, 100; Nic. N. Ionescu 1937, 160; Rudolf Haggi 1937, 100; N. Ionescu 1937, 160; Ion Gh. Ionescu 1937, 200; Alex. Ignat 1937, 100; Gh. Ivan 1937, 100; N. R. Ionescu 1937, 200.

I. C. Lucaci 1937, 200; I. Luchian 1937, 200; Mittman Mundi 1937, 100; Lebovici Mandy 1937, 100; Leibovici Nathan 1937, 200; Leiba R. Leibovici 1937, 180; Lucaci Moise 1937, 100.

D. D. Margescu 1937, 200; Traian Mărculescu 1937, 200; Mihai Marin 1937, 100; Florian Marinescu 1936, 200; Dumitru Marandieiuc 1937, 200; Ilie Mecu 1937, 200; Chersim Mendl 1936, 200: Gh. Marinescu 1937, 200; I. Mihăilescu 1937, 200; B. Mielescu 1937, 100.

Negoescu Gr. Pascal 1937, 100; Sami Nathansohn 1937, 100; Iacob Negru 1937, 100; I. Al. Nache 1936, 100.

Isidor Pavel 1937, 180; Elena Popescu-Voiteşti 1937, 200; C. M. Preda 1937, 160; Petricu Petre 1937, 200; C. Plopeanu 1937, 100; Aurel Pavel 1937, 200; Popovici Mihail 1937, 200; Al. Matrăşencu 1937, 100.

Roşu Anton 1937, 200; Rosenberg Felix 1937, 200; Rusescu Paul 1937, 200; Emanuil Rumberg 1937, 160; Stelian Rădulescu 1937, 160; M. Rosen 1937, 200.

Sandu M. Lazăr 1937, 200; I. M. Stănescu 1936, 160; Gh. Sersea 1937, 200; Dragomir Stătescu 1937, 200; Al. Stănescu 1937, 160; Chr. Sapian 1937, 200; B. Spiegel 1937, 200; Gh. N. Stănescu 1937, 200; Lulu Sain 1937, 200; Mauriciu Schapira 1936, 100; Schield Leopold 1937, 200; Seewald Reinhold 1937, 200; Schuman Sigmund 1937, 100; Săndulescu Pantelimon 1937, 160; I. Slama 1937, 200; Iosif Sapira 1936, 100; I. Stănescu 1937, 200; Simion Lazăr 1937, 160; Julius Strauch 1937, 200; M. Stănescu 1937, 200; Mihail Spiratos 1937, 200; Leopold Solomovici 1937, 200; Ignat Soil 1936, 100; Iosif D. Surulescu 1937, 160; Eraclie Săsâna 1937, 200; Herman Schwartzman 1937, 160; Ion Săvescu 1937, 200; I. Ştrominger 1937, 200; Soare C. Petre 1937, 200; Olimp Stelorian 1936, 200; Gh. Suşnea 1937, 100; N. Săndulescu 1937, 200.

C-tin Ţirea 1937, 160; Tiberiu Neustadt 1937, 160; A. Tomasian 1937, 160; Al. Tănăsescu 1937, 200; Iulian Ţigănăşeanu 1937, 100; D. Ţuţuianu 1936, 160.

Ungureanu M. L. 1936—37, 330.

Gh. Voican 1937, 200; Vociu Carol 1937, 200.

Wolfgang Greichan 1937, 200; Ionel Weiss 1937, 200; Herman Wechsler 1937, 160; Emil Z. Weisberg 1937, 160; I. Weisberg 1937, 1937, 160; Vladimir M. Nicolae 1937, 200; Wagner Eleck 1937, 100; W. van. Zonnenfeld 1937, 200.

C-tin Zacopceanu 1937, 200; Einerich Ziper 1937, 200; Haim Zaidman 1937, 100.

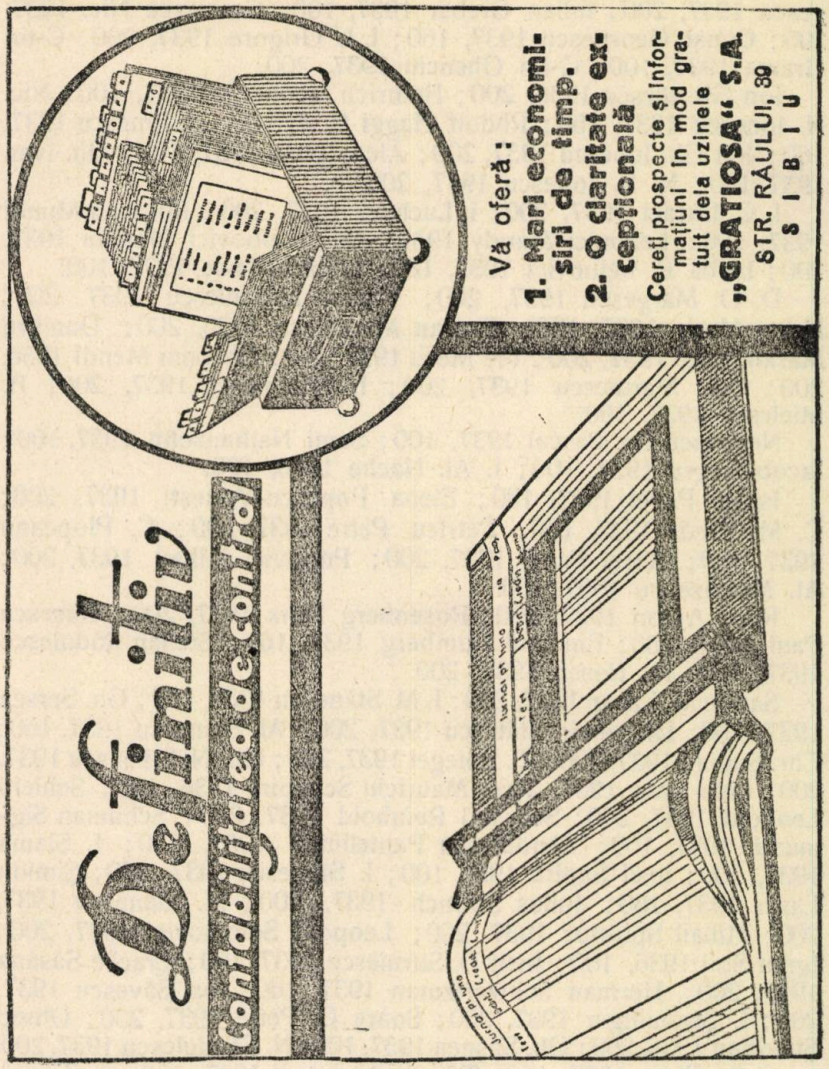

Manuscrisele, cari se primesc după 5 ale lunei, nu se publică de cât în luna următoare, dacă bineînțeles Comitetul de redacție a admis manuscrisul. Rugăm a ni le trimite scrise numai la mașină.

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PRODUSELE UZINEI CALAN :

RADIATOARE, CAZANE
DE INCALZIRE CENTRALA
BAI DE FONTA EMAILATA

etc., etc.

BIROUL DE VÂNZARE **„SOCOMET“** **BUCUREŞTI Calea Victoriei, 15**

UZINELE DE FIER ŞI DOMENIILE DIN:

REŞIŢA

CAPITAL SOCIAL 750.000.000 LEI

BUCUREŞTI III, STR. VASILE ALEXANDRI No. 4

ADRESA TELEGRAFICĂ: „REŞIŢANINA"
TELEFON: 219-47, 219-48, 219-49

Fier de comerţ, Grinzi I şi U, Fier fasonat, Table groase şi mijlocii, Şini şi material mărunt pentru ecartament normal şi îngust, Schimbători, Macazuri, Incrucişări, Poduri şi alte construcţiuni de fier, Plăci turnante, Vagoane, Piese de vagoane, Osii, Bandaje, Roţi de oţel turnat, Perechi de roţi complete

LOCOMOTIVE

PENTRU ECARTEMENT NORMAL ŞI ÎNGUST

Materiale turnate din oţel şi fontă, Piese de foraj, Buloane, Şuruburi, Nituri, Etc., etc.

Electro-Motoare, Dinamuri, Generatoare, Transformatoare

Instalaţiuni complecte de centrale electrice, industriale şi comunale, Echipament electric pentru industria petroliferă, Atelier de construcţiuni pentru aparate şi unelte de sondaj, Armament şi muniţiuni, Pluguri şi alte unelte agricole, Nicovale, Lopeţi, Sape, Etc. Mortar şi cărămizi refractare în calităţi superioare garantate, Mangal, Etc.

MINE, FABRICI ŞI DOMENII

La Reşiţa, Anina, Bocşa, Oraviţa, etc.

„Prietenul Dv. fidel"
este gata...

Zeci de modele, culori și desene, stofe de calitate, execuție ingrijită croială irenroșabilă.

Iată ce vă oferă „Cehoslovaca" la prețuri potrivite, după punga fiecăruia.

Prietenul Dv. fidel: Paltonul „Ceho" este gata la

CEHOSLOVACA

BUCUREȘTI: STR. BERZEI 100 BUL. ELISABETA 8-10
CAL. GRIVIȚEI 159 • STR. ȘELARI 13
PLOEȘTI • GALAȚI • CRAIOVA • BRAȘOV • TIMIȘOARA • CERNĂUȚI

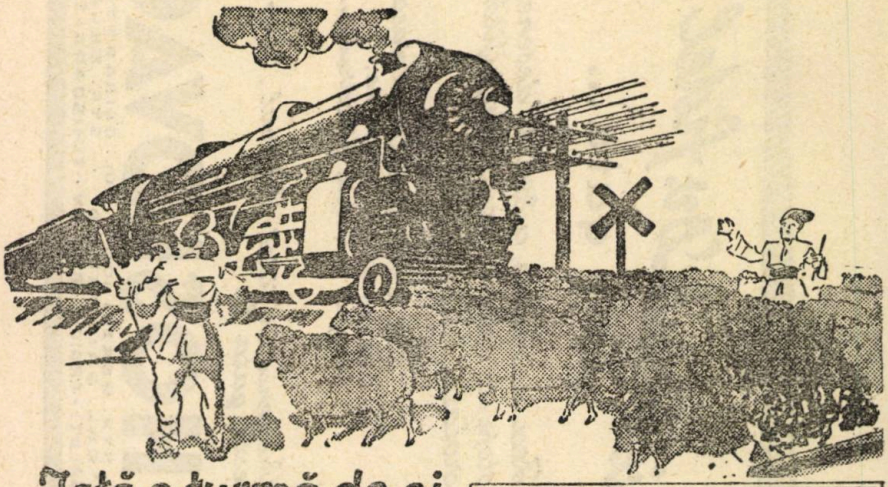

Iată o turmă de oi care poate opri un tren rapid

Pe aceeași linie pot să treacă sute de trenuri, dacă linia este liberă și traficul bine aranjat.

Intre traficul căilor ferate și acela al telefonului automat, este o oarecare asemănare. Și acei ce întrebuințează telefonul automat trebue să știe câteva lucruri elementare, întocmai cum mecanicul trebue să știe să conducă locomotiva.

Ridicând receptorul fără să cunoașteți numărul, formând numere greșite sau necomplecte, abonatul creiază în centrala automată situații care trebuesc ajustate tot automat și care îngreunează serviciul, pentru un întreg grup de abonați.

SOCIETATEA ANONIMĂ ROMÂNĂ DE TELEFOANE

Iată câteva

INDICAȚIUNI SIMPLE

pentru

ABONAȚII LA TELEFON

1 Consultați cartea de telefon înainte de a deschide aparatul. Când aveți un dubiu asupra numărului pe care voiți să-l cereți, căutați-l în carte.

2 După căpătarea tonului, formați numărul dorit, fără intervale lungi între cifre, lăsați apoi ca discul să revină singur și nu-l conduceți cu degetul Dv.

3 Priviți discul atunci când îl manipulați pentru formarea unui număr.

4 Formați toate cele cinci cifre din care se compune un număr de telefon. Sunt abonați cari neglijează să formeze numărul 2, 3 sau 4, cu care încep toate numerile telefonice din București.

5 Nu lăsați telefonul deschis.

6 Când căpătați tonul de „ocupat", închideți imediat telefonul și formați numărul peste câteva minute.

„ARAGAZ“

Unanim recunoscut ca cel mai bun combustibil pentru GOSPODARIE ŞI INDUSTRIE

Oricare ar fi întrebuinţarea, fie numai aceia într'un rechaud simplu, fie în cel mai complicat proces termic industrial, „Aragaz“ dă cea mai deplină satisfacţie, realizând

ECONOMII DE MUNCA TIMP ŞI BANI

DEPOZITE IN TOATĂ ŢARA

La Bucureşti, demonstraţiuni la:

REPREZENTANŢA „ARAGAZ“
CALEA VICTORIEI No. 51

MAGAZINUL „SANITAS“
B-DUL BRATIANU No. 36

Adresa :

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ției Revistei :

BUCUREȘTI, I. — STR. TEILOR No. 12

1938 — 1937 complect

ANUL XXVI. — No. 12 DECEMBRIE 1937

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

CTV R 107

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

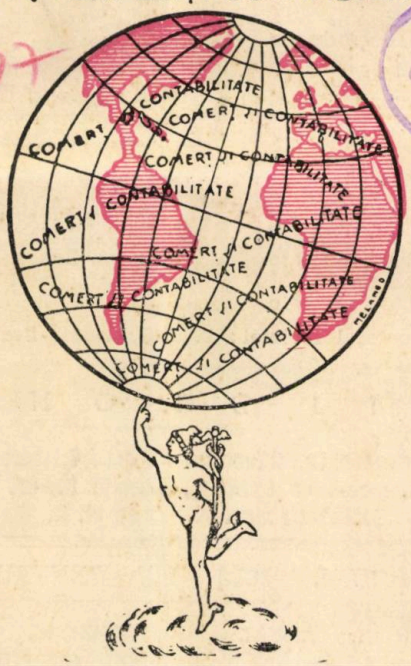

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR No. 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuș Lucian, Dr. în științe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** fost Dir. Oficiul de vânzare al fabr. de hârtie din țară.
Hodoș Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Națională a României.
Negrescu C. I., Director Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Nați
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Șeful Serv. Invent. C. F. R.
† **Rasidescu St. I.,** fost președ. al Corp. Absol. Șc. super. de comerț.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la școala com. „Cultura".
† **Stănculescu I .V.,** fost contabil șef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREȘEDINTE :

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab.
Membru în Comitetul de redacție.

VICE-PREȘEDINȚI :

N. Arghir, Primarul Comunei Vălenii de Munte.
Membru în Comitetul de redacție.
V. M. Ioachim, Secretar Camera de Comerț.
Membru în Comitetul de redacție.

SECRETAR GENERAL :

Theodor Nitzu, Subdirector la Creditul Industrial.
Membru în Comitetul de redacție.

CONSILIERI :

D. Bobină, Director Centrala Cooperativelor de consum.
Membru în Comitetul de redacție.
S. M. Blumenfeld, Comerciant.
Membru în Comitetul de redacție.
N. K. Constantinescu, Expert contabil.
Membru în Comitetul de redacție.
P. Drăgănescu-Brateș, Membru în Comitetul de redacție.
Andrei Gheorghiu, Profesor.
Casier al Corpului.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M.
Fost Președintele Corp. Contab.
I. C. Negrescu, Director, Soc. Com. Locuințe Eftine.
Membru în Comitetul de redacție.
Ștefan Popescu, Director Soc. de Gaz și Electricitate.
A. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI :

Marinescu, Florian, Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert contabil.
Th. Sersea, Șeful Serviciului Inventarierii C. F. R.

Directorul revistei : **P. Drăgănescu-Brateș.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., Hodoș Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamțu C., Gr. Trancu-Iași, Ștefănescu Alex. N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUȚIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BĂNCI POPULARE LEI 200

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENȚA

La Revue
de Commerce et de
Comptabilité
vous présente ses
meilleurs voeux

A nostri lettori
auguriamo

Revista Generală
de Comerţ şi
Contabilitate
vă urează
LA MULŢI ANI !

Beste neujahrs
Glückwünsche

With all the good
wishes and the
compliments
of the season !

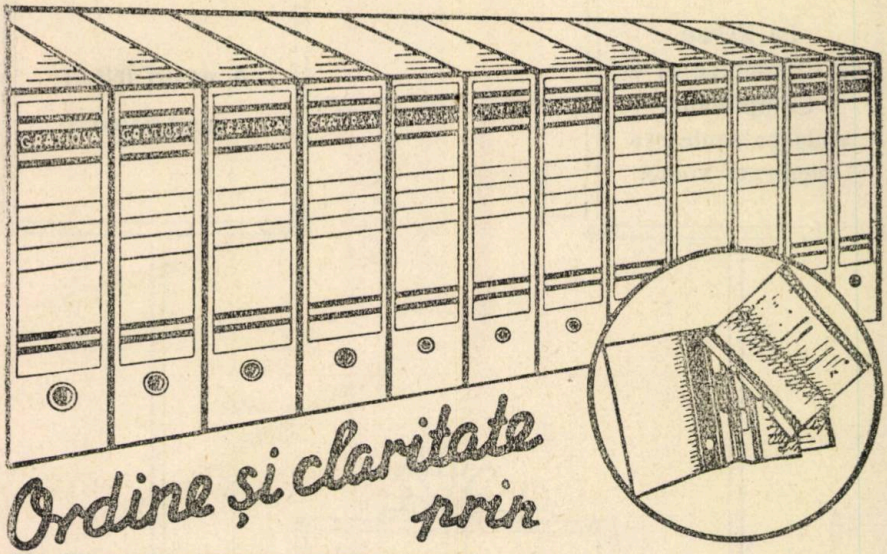

Ordine și claritate prin

REGISTRATURA

GRATIOSA

CEREȚI PROSPECTE GRATUITE

GRATIOSA S.A. SIBIU STR. RÂULUI 12

CITIŢI ŞI RĂSPÂNDIŢI

REVISTA GENERALĂ DE COMERŢ ŞI CONTABILITATE

CUPRINSUL:

Dr. V. M. Ioachim: Conturi de ordine — Conturi de evidenţă 601
Dr. Drăgănescu-Brateş: Rolul contabilităţii în trecut şi azi . . 608
Th. Nitzu: Consideraţiuni speciale la întocmirea bilanţului pe 1937 614
C-tin Igrişan: Simplificarea în reg. operaţiunilor de Cassă ale Ad-ţiilor financiare de încasări şi plăţi 617
Brateş: Autour de deuse Congrès de Paris . . . 626
*** Sărbătorirea Prof. V. I. Radu dela Iaşi . . 628
*** Jurisprudenţe fiscale 636
*** Recenzii 640
*** Colegiale. — Cereri de înscriere . . . 643
*** Repertoriul general pe 1937 645

Conturi de ordine — Conturi de evidenţă *)

După ce am făcut o caracterizare, sperăm, mai lămurită a Conturilor de ordine şi Conturilor de evidenţă, ne întrebăm.

Sunt necesare aceste Conturi în contabilitate?

Cu alte cuvinte operaţiunile care dau naştere la aceste Conturi trebue contabilizate şi trecute în bilanţ sau este suficient să se menţioneze în bilanţ, ori nu este necesar să se facă nici-o menţiune.

Am văzut din articolele precedente că părerile sunt împărţite şi mai ales erau împărţite până acum câţiva ani. In ultimii ani însă s'a produs un reviriment în favoarea consemnării acestor operaţiuni sub o formă sau alta.

Desigur că în epoca când Conturile de ordine nu erau cunoscute, era oarecum explicabil — refuzul contabilităţii de a înregistra bunurile în posesie şi obligaţiunile condiţionale.

Am văzut că H. Deschamps pentru mărfurile primite în comision face numai o notă în jurnal, fără conturi şi fără sume.

Arată totuşi că s'ar putea face şi un articol de jurnal pentru asemenea mărfuri, pe care la vânzare îl stornează, aplicând deci principiul funcţionării Conturilor de Ordine.

Autorul însă dă Conturilor de Ordine cu totul altă semnificaţie.

*) A se vedea Revista No. 11.

Alți autori propun să se treacă asemenea operații numai în registrele auxiliare, iar alții propun că, dacă este vorba de o Societate Anonimă, să se dea explicații în dare de seamă asupra gajurilor primite, asupra obligațiunilor din reescont etc.

Argumentele celor ce nu văd o necesitate în înregistrarea operațiunilor de ordine și de evidență sunt :

1) Aceste operațiuni privesc bunuri sau valori care nu sunt proprietatea întreprinzătorului.

2) Nefiind bunuri în proprietate nu sunt susceptibile de estimațiune, deci nu-și au locul în inventar.

3) Aceste operațiuni nu aduc nici-o modificare în patrimoniu propriu, nici din punct de vedere al compunerii patrimoniului, nici din punct de vedere al rezultatelor.

4) Se complică inutil contabilitatea prin înregistrări cu caracter provizoriu.

Toate aceste argumente pleacă dela concepția greșită care a dăinuit mult timp — în literatura contabilă s. a.

Contabilitatea ar înregistra numai fapte economice, cari aduc direct o schimbare în patrimoniul propriu al întreprinderii. „Numai fapte comerciale, cari direct au ca urmare o schimbare în avere formează obiectul contabilității", scrie o autoritate ca aceea a profesorului Robert Stern.

Chiar dacă am pleca dela această premiză, încă înregistrarea gajurilor primite sau date, a mărfurilor în consemnație, a contractelor de vânzare-cumpărare pe termen lung, a mărfurilor expediate, a obligațiunilor de avaluri și giruri este necesară pentru că aceste operații modifică sau pot modifica patrimoniul întreprinderii, înțelegând prin patrimoniu tot ceiace concură la atingerea scopului întreprinzătorului.

Ori, întreprinzătorul răspunde de tot ce are în administrația sa : fie avere proprie, de care poate dispune liber, fie avere în posesie de care dispune numai condiționat, ba am putea spune chiar că pentru această din urmă avere are o răspundere și mai mare, pentru că dispariția gajului sau a mărfii în consemnație poate avea caracter penal.

Asemenea întreprinzătorul răspunde de toate obligațiunile luate, chiar dacă pentru moment nu aduc vreo schimbare în constituirea patrimoniului.

Acest lucru este atât de adevărat că noua lege bancară obligă băncile a trece reescontul la Banca Națională în grupa

conturilor de pasiv propriu, neadmiţând vechea teorie, după care se compensează obligaţia din gir cu dreptul de regres contra debitorilor anteriori.

Dealtfel, încă înainte de a se cunoaşte conturile de ordine, legiuitorul a dat o atenţiune deosebită acelor bunuri, cari nu sunt proprietatea intreprinderii şi pentru cari la societăţile anonime atât codul de comerţ italian din 1881, cât şi codul de comerţi român (art. 186), prevede pentru cenzori obligaţia: „Să constate cel puţin odată pe lună, *prin mijlocul registrelor sociale*, existenţa titlurilor sau valorilor de tot felul *depuse în gaj, cauţiune sau în păstrarea societăţii*". Ori, cari sunt registrele sociale, decât cele obligatorii ?...

Dar chiar dacă s'ar da o altă interpretare cuvintelor „registre sociale", se vede clar că legiuitorul a înţeles să se facă controlul existenţei valorilor în posesie pe baza contabilităţii — care ea însăşi exercită un control asupra păstrătorilor de asemenea valori, — având la rândul lor registre auxiliare pentru acestea.

Acelaşi lucru pentru mărfurile primite în comision, pentru cari art. 407 prevede următoarele: „Comisionarul trebue să ţie deosebite între dânsele şi *chiar de ale sale proprii* lucrurile diferiţilor comitenţi şi să aibă în *registrele sale partidă deosebită pentru fiecare operaţiune*".

Despre care registre poate să fie vorba, decât despre registrele legale ?

Dar art. 23, cod. comercial, nu este oare destul de categoric când spune că „orice comerciant este dator ca în registrul jurnal, să înscrie în fiecare zi ori ce are să ia şi ce are să dea, *operaţiunile comerţului său, convenţiunile, acceptaţiunile, sau girurile efectelor comerciale* şi în genere *tot ce primeşte* şi plăteşte sub *orice titlu*".

Nu este oare această dispoziţie destul de categorică cuprinzând nu numai operaţiunile privind bunuri proprietate, ci şi operaţiunile privind bunuri primite sau date *sub orice formă*.

Asemenea art. 23, precizează că se înregistrează şi girurile precum şi convenţiunile, indiferent dacă s'a început sau nu executarea.

Este adevărat că în codul de comerţ german nu este o dispoziţie atât de larg cuprinzătoare, ci acolo se vorbeşte de „ope-

rațiunile comerțului" și „de situația averii" arătată însă după normele unei contabilități ordonate.

Ori o contabilitate ordonată nu poate lăsa fără controlul ei, bunuri cari deși nu sunt proprietate, dar fiind în administrarea noastră, avem o răspundere pentru ele, asemenea nu poate lăsa necontabilizate, convenții, giruri, etc. cari înseamnă obligațiuni luate, ce nu totdeauna sunt echivalente cu drepturile ce le avem din aceste convenții, giruri, etc.

Dealtfel însă-și premiza de la cari pleacă partizanii neînregistrării acestor operațiuni este falsă, pentrucă patrimoniul unei întreprinderi nu trebue înțeles numai în sensul averii-proprietate, ci într'un sens mai larg de „totalitatea mijloacelor, cari concură la realizarea scopului.

Ori, aceste mijloace sunt și bunurile în posesie pentru că ele servesc fie pentru realizări de beneficii (comision, taxe de conservare, etc.) fie pentru asigurarea unei afaceri producătoare de beneficii.

Aceste bunuri de posesie nu sunt chiar fără nici-o influență asupra patrimoniului și estimarea lor poate să preocupe pe întreprinzător spre a vedea la un moment dat, dacă gajul mai are valoarea suficientă ca să garanteze operația pentru care s'a constituit.

Apoi, altfel vom aprecia o întreprindere care are gajuri serioase pentru creditele acordate și altfel o întreprindere cu credite personale, de aceia legile bancare în mai toate țările cer să se separe creanțele garantate cu gajuri de celelalte creanțe.

In ce privește evaluarea, la giruri și avaluri de multe ori este necesară estimarea pagubelor ce ar putea rezulta din insolvabilitatea debitorului girat sau avalat, așa încât în asemenea cazuri nu se poate spune că girurile, respectiv avalurile nu influențează situația patrimoniului și rezultatul la sfârșitul anului.

Asemenea când este vorba de contracte de garanție pentru bună funcționare a lucrării executate, contracte cari de multe ori pot să dea naștere la cheltueli de refacere, întreținere, etc.

Dar contractele cari n'au început să fie executate de nici o parte, nu pot — printr'o schimbare a conjucturii — să fie generatoare de pierderi sau de beneficii?

Nu trebue și acestea să fie avute în vederea la alcătuirea

bilanțului mai ales la soc. anonime cel puțin sub forma unei rezerve din beneficiu, când este vorba de pierderi sau de evidențierea unei plusvalute în bilanț, când este vorba de beneficiu ?

In ce privește argumentul că se complică contabilitatea prin înregistrări cu caracter provizoriu, observăm că dacă am ține seamă de acest argument, o seamă de operațiuni n'ar mai trebui înregistrate, pentru că au un caracter temporar, precum regularea unei facturi printr'o cambie, intrarea materiei primă în fabricație etc.

Ori, tocmai aceasta este caracteristica Contabilității moderne că se urmărește fiecare mișcare de bunuri după criterii economice și juridice, pentru a cunoaște în fiecare moment situația patrimoniului din aceste puncte de vedere.

Contabilitatea are tocmai misiunea de a prinde și reține în scripte orice fapte de ordin economic sau juridic, cari se produc în orice moment, ea este istoria în cifre a întreprinderii.

Depinde de priceperea contabilului și de importanța și felul întreprinderii, în ce măsură urmează să fie înregistrate convențiunile, cari nu au început să se execute. Dacă este vorba de contracte ce se execută repede ex. cumpărări și vânzări obișnuite de marfă, este indicat de multe ori ca înregistrarea să se facă numai în momentul când s'a început executarea contractului.

Dacă însă este vorba de contracte de furnituri, de executări de lucrări cu termen mai îndelungat, ce poate trece în exercițiul viitor sau de convenții cari sunt făcute în preajma încheerii bilanțului, este indicat să se țină seamă în contabilitate de asemenea contractele, cari pot fi generatoare de beneficii sau pierderi pentru întreprindere, chiar pentru exercițiul expirat.

Ordonanța germană asupra societăților anonime din Sept. 1931 obligă societățile anonime să menționeze în bilanț, în afară de conturile obișnuite, angajamentele din contracte cu preluare de garanții, iar angajamentele din efectele reescontate trebue menționate în darea de seamă.

Art. 174, din legea germană a contribuțiunilor directe dă dreptul intreprinderilor să facă să apară în pasivul bilanțului angajamentele din avaluri, accepte, etc. cu condiția să fie trecute în activ „drepturile de regres", — drepturi pe care contri-

buabilul le poate evalua după normele uzitate pentru creanțe, după cum reese și din studiul lui K. SCHLOR, Consilier în serviciul central de verificări fiscale „Die steuerliche Buchprüfung vom Standpunkt des Unternehmers (pag. 147).

In acest sens găsim în lucrarea lui Karl Schlichting (Cot bus. 1935) — „Die finanziellen Buch und Betriebsprüfung" o interesantă jurisprudență a Curții Superioare fiscale din 4 Noembrie 1925 cu următoarele considerente :

„In general este un principiu juridic comercial ca drepturile și obligațiunile derivând din contracte să fie luate în considerație în bilanț, numai dacă s'a început executarea dintr'o parte. Totuși dacă între epoca de încheere a contractului și epoca de executare este un timp mai îndelungat, se poate ca raportul de valoare între cele două prestațiuni să se schimbe. Dacă prin aceasta se provoacă o diminuare a patrimoniului atunci, conform art. 40 din codul comercial, se poate exprima în bilanț această pierdere, sau prin înregistrarea bunului după noua valoare scăzută sau prin formarea în pasiv a unui post rectificativ pentru diferența de valoare".

Aceiași părere o susține d-l prof. Leitner în lucrarea sa mai recentă : „Die Kontrolle in Kaufmännischen Unternchmungen".

Asemenea J. Reiser în „L'organisation du contrôle et la technique des vérifcations comptables" consideră că „este bine să creeze prin bilanț o rezervă pentru pierderi eventuale la contractele de aprovizionare pe termen îndelungat, dacă între timp prețurile pieței au scăzut și întreprinderea nu are angajate suficiente comenzi pe baza contractelor de materii prime".

Ce rezultă din toate acestea ?...

Că sunt convenții cari la sfârșitul anului pot influența patrimoniul, chiar dacă nu s'a început executarea din nici-o parte.

O dispoziție similară este cuprinsă în instrucțiunile cu privire la bănci în Germania (legea asupra organizării creditului din 1934), „Obligațiunile eventuale din andosament nu au să apară ca activ și pasiv propriu în bilanț, ci într'o notiță.

Instrucțiunile întrebuințează expresiunea „Sollen nicht" ceia ce ar însemna că nu sunt obligate să le treacă în bilanț, dar dacă vor pot să o facă, ceiace de altfel legea fiscală admite.

Am văzut că legea noastră bancară merge mai departe și

cere trecerea obligațiunilor din reescont printre conturile de pasiv propriu.

In concluzie, orice bunuri, cari intră sau ies din patrimoniu — indiferent de caracterul lor juridic — trebue să fie contabilizate, contabilitatea modernă având la dispoziție mijloace de separare a bunurilor proprii de bunurile în posesiune.

Asemenea convențiile, din cari poate să rezulte drepturi și obligații ce nu se compensează între ele urmează să fie contabilizate, chiar dacă executarea nu a început din nicio parte.

Dr. V. M. IOACHIM

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN"

S. A. R.

Tablă neagră, galvanizată, decapată, dublu decapată, cu rezistență, **albă,** plumbuită, **ondulată.**
Fier cerc, comercial, beton, profilat.
Fier cerc laminat la rece.
Cazane și **radiatoare** „Calan" pentru încălziri centrale.
Băi de fontă emailată „Record".
Articole sanitare negre și emailate.
Tuburi și **accesorii** de fontă pentru canalizare.
Tucerie comercială.
Mașini de **gătit** și **sobe** „Vesta".

Articole noui:

Cilindrii din fontă dură pentru luminat tablă.
Mese și **capace** de **recoacere** din oțel rezistente la temperaturi înalte.
Cărămizi și **pământ refractar.**

Rolul Contabilității în trecut și azi *)

Omul a simțit, din cele mai depărtate timpuri, nevoia să facă oarecari însemnări și să țină o socoteală, de îndată ce legăturile de schimb s'au înmulțit. Mijloacele prin cari își făcea însemnările au evoluat, în decursul timpului, dela rudimentarile crestături în lemn, funii înodate, mărgele înșirate, tăbliță de ceară sau de lut, și stil, până la hârtie, peniță și mașini de calculat".

Reminiscența metodelor primitive de însemnare o găsim și în Codul Civil art. 1187. „Despre Răboaje" care sună: „Răboajele când crestăturile după amândouă sunt egale și corelative sunt un mijloc de probare între persoanele care au obiceiul de a se servi cu un asemenea mijloc de probațiune". Prin urmare însemnările contabile au fost și sunt un mijloc de probațiune.

Și astăzi se mai întrebuințează încă răbojul și tibișirul pentru însemnări și ca să facem această constatare nu e nevoe să mergem la triburile sălbatice din Africa, ci prin cuprinsul țării noastre, chiar pe aci în jurul Bucureștiului; doar să ne uităm, nu mai departe, la pervazurile ușilor dela bucătărie, unde furnizorii înseamnă cu creta ce dau pe datorie.

La Egipteni socotelile erau ținute de preoți.

Regele David ținea o contabilitate a casei sale printr'un levit.

Fenicienii, grecii și romanii au lăsat multe însemnări privind negoțul lor.

La greci, bugetul, săpat în piatră, era expus în piețele publice spre a fi cunoscut de popor.

La romani țineau socoteli nu numai comercianții, dar și capii familiei (pater familias). Un sclav numit „Celarius" era însărcinat cu această misiune.

In evul Mediu cetățile italiene, germane și engleze care făceau un comerț întins pe apă și pe uscat, încep a ține contabilitatea mai regulată. Casele de negoț hamburgheze, florentine și genoveze ne-au lăsat primele registre comerciale.

Astfel de însemnări și socoteli parțiale constituiau numai un început de contabilitate și nu alcătuiau o contabilitate științifică.

NOTĂ. — *) Curs de comerț și contabilitate de Constantin G. Demetrescu, Ediția II-a Vol. II, Iași 1927, pag. 1 și urm.

Curs de Contabilitate Comercială Generală, de prof. Sp. Iacobescu și Al. Sorescu, București 1928, pag. 5, 7 și urm.

Un călugăr Italian, Luca Paciolo din San Sepulcro, într'o lucrare „Suma et Arithmetica, geometria proporzioni-e proporzionalità“ [1]) din 1434, studiind metodele de contabilizare folosite de negutătorii veneţieni şi florentini, pune bazele contabilităţii în partidă dublă şi imprimă contabilităţii un caracter ştiinţific.

Lucrările care tratează despre contabilitate scrise în veacul al XVI în Germania, Anglia, Olanda, sunt inspirate de lucrarea lui Paciolo. Pentru noi, ca urmaşi ai Romei, este îmbucurător faptul că sub cerul limpede al Italiei, unde atâtea minţi geniale au formulat principii de bază şi legi în drept, fizică, astronomie, matematică, politică şi au creiat opere de artă nepieritoare, tot acolo s'au pus bazele ştiinţifice ale contabilităţii.

La sfârşitul veacului al XVIII şi dealungul secolului al XIX, prin înmulţirea căilor de comunicaţie şi implicit a legăturilor comerciale, în urma perfecţionării invenţiunilor, contabilitatea se impune ca o necesitate pentru intreprinderile economice din ce în ce mai vaste şi a căror viaţă se desfăşura într'un ritm tot mai accelerat.

O serie de autori de valoare se ocupă de problemele de contabilitate şi de aplicările ei practice, între cari citäm: (Edmondt Degranges (în 1795) (Ad.) Giulbault (1865) (Eugene) Leautey, Gabriel Faure, (L.) Daubresse (1889) în Franţa, (F.) Besta, Pisani, (C.) Chiesa, Rossi, Cerboni, (V.) Gitti, Giovani Massa în Italia, Kurzbauer, (F.) Hügli Iulius Ziegler, Iohan Friederich Schär, Robert Stern (ş. a.) în Germania.

In România prima lucrare care se ocupă de contabilitate este a lui Nichifor, „Pravila comercială“ (1837), iar la 1844 profesorul Iarcu publică „Doppia Scriptură sau Ţinerea Catastişelor“. Ca uu răspânditor al ştiinţei contabilităţii şi un luptător pentru aplicarea ei, apare Teodor Ştefănescu, care publică la 1874 „Cursul de Contabilitate în partidă dublă“. Mai citäm pe Constantin Petrescu, Zamfir Petrescu, Constantin Panţu, profesor la Şcoala Comercială din Braşov, şi alţii.

Pe la jumătatea veacului trecut contabilitatea negustorilor români din Braşov o ţinea, ca profesionist, un român din Principate, Chir Marinovici, care învăţase contabilitatea in partidă dublă la Padova.

---

1) Curs de comerţ şi contabilitate, de Gr. Trancu-Iaşi, Bucureşti 1913, pag. 209 şi urm.

2) L. Paciolo şi alţii „Opere Antiche di Ragioneria“, Milano 1911.

Sunt foarte interesante paginile Istoriei Comerțului Românesc de d-l prof Nicolae Iorga[1]), în care putem citi legăturile noastre de comerț și modul cum se răfuiau socotelile în trecut.

De asemenea între documentele comerciale „Din Trecutul Românesc al Brașovului" publicat de d-l Dumitru Z. Furnică, găsim unele date foarte sugestive cu privire la încheiere de conturi.

Citez următorul pasaj din Istoria Comerțului Românesc a d-lui Prof. Iorga, din care aflăm spiritul comercial al unui negustor, la începutul secolului al XVIII-lea: „Grecul Spiro Panu, negustor venețian, care aducea pergament, mărgean bun roșu, zăbranice și alte în schimb pentru ceară, cu privire la care făcea următoarea socoteală concludentă": Aici (în Muntenia) prețul cererii a eșit de 80 de bani și acolo, la Veneția, face 25 galbeni". Diferența, mai puțin cheltuielile constituia un câștig destul de însemnat pentru vremea aceea și chiar pentru vremurile noastre.

Iată un inventar pe care-l găsim între documentele publicate de d-l Furnică. Inventarul averii rămase de pe urma starostelui de negustori Gavril Hagi Hristu, din Brașov, la 1 Februarie 1788:

Casă în str. Ecaterinei, cu grădină cu pomi și orangerie	6000	fl.
9 pogoane vie la Cernătești în țară	1000	fl.
Diferite efecte în valoare de	204,49	creițari
O casă la Cluj	1887,23	„
Datorii active la Cluj	250	„
Alte datorii de încasat	72,42	„
Bani numerar	228	„
Total fl. . . .	10.896,14	

Deși reprezint o știință pozitivă, înrudită cu matematica, mă simt nevoit să spun, că cifrele contabile trebuesc privite sub un larg și înțelegător unghi de aproximație și relativitate, nu în ce privește exactitatea lor, ci cu privire la împrejurările în cari se găsesc realitățile pe cari cifrele contabile tind să le exprime.

De aceia, în compararea cifrelor contabile, trebue să avem

---

1) Istoria Comerțului Românesc până la 1700, de prof. Nicolae Iorga, Vălenii de Munte 1915. pag. 332. 333, 336.

Chir = Domn; Se vede aci influența grecească în Principate; astfel citim în documentele publicate de d-l Furnică pag. 198, pe o factură din 1829 Fevruar 12: „Maria ce trimit, pă seama dumnealui chir Andrei Gogu la Câmpulung".

totdeauna în vedere împrejurările economice ale timpului. Nu putem compara un Bilanț de acum, cu unul dinainte de război, punând numai cifrele alături; dar nu putem compara un Bilanț de azi, nici cu unul de acum un an.

Prețurile sunt în continuă fluctuare; dar ce este mai exasperant, în timpul din urmă, este faptul că unitatea monetară fluctuează, devenind un mijloc de manevră în politica economică. In mai toate țările s'a făcut din problema valutară, o chestiune de politică de Stat.

Contabilitate înregistrează cifrele așa cum se prezintă și așteaptă să se găsească, dacă se poate, o monetă unică universală, care să nu mai sufere modificări.

Contabilitatea în partidă simplă înregistrează numai sumele pe cari cineva are să le ia și să le dea.

Contabilitatea în partidă dublă înregistrează și valorile date și primite simultan, printr'o îndoită înscriere la cele două conturi respective și astfel ne oferă un mijloc sigur de control.

Goethe, entuziasmat de rezultatele precise ale acestei discipline, a spus: „Contabilitatea în partidă dublă este cea mai ingenioasă născocire a minții omenești".

In aplicarea principiilor Contabilității trebue să ținem seama și de prescripțiunile legale care dau norme [1]) pentru anumite lucrări contabile, astfel: codul de comerț legea bancară, legea Contabilității publice, legea contribuțiunilor directe, cu toate deciziile și instrucțiunile Ministerului de Finanțe, jurisprudențele instanțelor judiciare și în fine de codul penal.

Astfel, Contabilitatea este știința care ne arată cum să ținem și să prezentăm socotelile în mod regulat și sistematic, înregistrând după acte și piese justificative, toate mișcările și modificările de valori și obligațiuni din cuprinsul unui patrimoniu, în conformitate cu legile țării.

Contabilitatea este necesară nu numai în comerț și industrie, unde îndeplinește rolul busolei pentru navigatori, ci și în toate administrațiunile de fonduri ale Statului, comunelor și județelor, unde știința Contabilității este farul care luminează calea pe care trec fondurile și arată felul cum ele se întrebuințează.

Pentru agricultori, industriași sau comercianți Contabilitatea

---

1) Vezi „Chestiunea Bilanțului Tip" referat către Congresul de Contabilitate ținut la Chișinău, la 14 Octombrie 1927 de P. Drăgănescu-Brateș.

stabilește exact: producția, prețul de cost, prețul de vânzare, cheltuelile și beneficiul sau paguba.

In literatura modernă găsim în toate țările lucrări de seamă în domeniul contabilității. Nu le mai înșir. Numai pentru literatura contabilă din țara noastră mi-ar trebui o serie de comunicări.

Relev numai că, dela apariția Revistei Generale de Comerț și Contabilitate, în 1908, s'a creiat la noi un curent de cercetări contabile și economice.

Tot datorită curentului format de această Revistă, care împlinește în curând treizeci de ani de existență, un grup de tineri cu studii din străinătate cu sprijinul oamenilor superiori și înțelegători, au creat în Iulie 1921 Organizația Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili în România, având ca lozincă principiul care la italieni sună: „ad ognuno il suo mestiere", la englezi „The right man, in the right place" sau cum am zice noi „fiecare la locul lui".

Congresele naționale și cele internaționale de Contabilitate ținute în marele centre mondiale, din cari la unele am avut cinstea să iau parte, sunt tribuna la care se discută problemele cele mai importante referitoare la știința și practica Contabilității.

In zilele noastre, când avionul sboară cu iuțeală de 300—500 km. pe oră și la înălțimi de 2-3000 m. deasupra pământului, când Radio ne aduce veștile cu iuțeala fulgerului, Contabilitatea, urmând ritmul vremii, a trebuit să recurgă la mijloace rapide de lucru, ca mașini de calculat, de înregistrat și la metoda raționalizării lucrului.

Cu toată mecanizarea, directivele rămân totuși pe seama creerului omenesc și în Contabilitate, ca și în toate domeniile de activitate, iar încordarea atențiunii conducătorilor este acum cu mult mai mare, întrucât o eroare sau o slăbiciune ar avea urmări mult mai întinse.

Contabilitatea este oglinda trecutului și lumina viitorului.

Istoria unui popor se scrie pe bază de documente; Contabilitatea înscrie istoria unei întreprinderi economice și cu ea istoria economică a Țării, bazându-se pe acte și piese justificative.

Ca încheiere, mă refer la cuvintele D-lui G. Tătărescu, fost Prim Ministru prin cari D-sa anunță că „noui organe de control vor fi așezate în toată ierarhia de Stat pentru a asigura executarea unei administrații oneste și cruțătoare de banul public".

Pentru contribuabil, consumator și Stat situațiile contabile prezintă, mai ales azi, o deosebită importanță.

Primul e interesat de manipularea banului public; consumatorul vrea să știe dacă obiectul cumpărat este echivalentul prețului și Statul vrea să intre în drepturile sale prin impozite just calculate.

Contabilitatea, organ de luminare și control, se impune ca o necesitate imperioasă a dreptății sociale și fiscale. Pentru aceasta ea trebue să fie aplicată în toate domeniile prin specialiști pregătiți la luminile științei, căutând să înfăptuiască dictonul roman „suum cuique tribuere" fiecăruia ce este al său.

Dr. DRĂGĂNESCU-BRATEȘ

E. WOLFF
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ
BUCUREȘTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcțiuni de fier. — Destilatoare și Agitatoare. — Transmisiuni Moderne. — Injectoare de ars Păcură. — Instalațiuni de încălzire Centrală.

Mare depozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru, 3
Motoare «DEUTZ», Mașini-Unelte, Scule, Pompe, etc.

Considerații speciale la întocmirea bilanțelor pe 1937

Se apropie sfârșitul anului și deci și încheerea socotelelor orcărei întreprinderi comerciale, industriale și agricole cu administrație și contabilitate ordonată.

Anul 1937, fără a fi optimiști, dar nici pesimiști, ne reamintește, într'o bună măsură, de anii de prosperitate, de după războiu, fiindcă cu drept cuvânt întreaga viață economică a țării a fost nu numai reînviată, după groasnica și îndelungata criză începută cu catastrofa bursieră din toamna anului 1929, în America, dar a luat un mare avânt, aproape necunoscut până acum, mai ales în ceia ce privește industria.

E o situație generală mulțumitoare, care nu poate decât să ne bucure pe toți, țara noastră fiind poate singura care nu cunoaște șomaj propriu zis în nici-o ramură de activitate, bine înțeles, neluând în considerație profesiunile prea încărcate, unde va fi o permanentă jenă întotdeauna.

Această situație generală înfloritoare va trebui desigur să fie înfățișată și de bilanțurile tuturor întreprinderilor de ori-ce fel și sub orice formă, — și de roadele ei să se bucure toți factorii, care au contribuit într'un fel sau altul la obținerea lor.

Prin aceasta aș dori să spun că bilanțurile trebuie să fie sincere pentru că atât fiscul cât și capitalul și munca, cei doi colaboratori principali în orice afacere — să-și ia partea ce li se cuvine din rezultatele obținute.

Aceasta o pretinde nu numai un comandament social equitabil dar și unul moral și uman.

Dar la facerea repartiției trebue să aibă cuvânt hotărâtor și un alt factor, de cari cu toți trebue să ținem seamă, — e vorba de „prudență" ,cari înseamnă bună administrare și prevedere.

A face un bilanț fără participarea acestui important colaborator înseamnă a încheia numai un bilanț teoretic, scolastic, poate, foarte bun, dar unul reclamat de viața practică a afacerilor foarte slab, rău chiar, cu urmări dezastroase pentru întreprindere.

Mai ales în acest an excepțional — și poate vor mai fi

încă 2—3 la fel — se recomandă o mare prudență la întocmirea bilanțului, în special la fixarea dividendului de distribuit acționarilor.

Rezultatele fiind frumoase s'ar putea pretinde și din partea acționarilor dividende excepționale.

Mai sporite față de anul precedent pot fi, excepționale și nici chiar proporționale cu rezultatele obținute, îndrăsnesc să spun nu.

Aceasta nu înseamnă că aș fi împotriva justei remunerări a capitalului, cari reprezintă baza unei întreprinderi, ci din potrivă socotesc că cel puțin anul acesta capitalurile sociale, reprezentate prin acțiuni, cari de atâția ani în cea nai mare parte în țara noastră au fost înlăturate sau cu totul uitate la întocmirea bilanțelor — vorbesc de societățile anonime — să fie mai equitabil remunerate.

Inseamnă însă, că rezultatele bune ale anului 1937, sunt rezultate excepționale așa cum e și situația care le-a creiat — fiindcă nu trebuie să uităm că activitatea economică actuală — în general vorbind — excepție făcând agricultura, — se datorește în cea mai mare parte operei de înzestrare a armatei, la a cărei înfăptuire s'a angajat guvernul.

Prin urmare atât anul 1937, cât și alți câțiva următori își datoresc rezultatele lor nu unei situații normale și stabile, căci e în deobște cunoscută actuala situație internațională nu se poate mai critica, ci uneia excepțională.

Și deaceia socotesc că cea mai elementară prudență ne recomandă ca să chibzuim bine la fixarea dividendului cum și la întreaga repartiție a beneficiilor.

Ar fi riscat ca în situații anormale ,excepționale, să pășim la o politică nouă a întocmirii de bilanțe — bazate pe distribuțiuni de beneficii, cari se datoresc tocmai acestor situații.

Ținând seamă de cele ce preced, mi-aș permite să recomand deci, în rezumat și în linii generale :

1) Bilanțe pe cât e posibil fiscale — cuprinzătoare a veniturilor integrale obținute, pentru ca fiscul, respectiv, țara și cetățenii ei — cărora în cea mai mare parte li se datorește beneficiile obținute prin importantele fonduri puse în circulație și luate din bugetul statului — să-și capete drepturile lui.

2) Prudența în repartiția beneficiilor — neuitând nici drepturile capitalului, dar în același timp nici faptul că având de

a face cu o situație excepțională, pasageră, se cuvine a fi înarmați pentru viitor, printr'o politică bine chibzuită de creiare de fonduri de rezervă și amortizări.

3) Intreprinderile industriale, în special, cari au făcut mari investițiuni, pentru a face față comandelor de înzestrare a armatei, trebue să pună mare chibzuială în aceste investițiuni, cari nu trebue să ducă la totala imobilizare a fondurilor întreprinderii, cum și în amortizarea lor cât mai repede, chiar, dacă trebuie să plătească impozite pentru sumele alocate peste cotele prevăzute de legea contribuțiunilor directe.

La toate celelalte dificultăți cu cari trebue să lupte un șef de contabilitate pentru întocmirea unui bun bilanț, s'ar mai adăoga, deci și aceste recomandații, ce mi-am îngăduit a le evidenția pentru colegii, ce țin să întocmească un bilanț cât mai complect și real.

TH. NITZU

COLEGI,

Pentru a ține regulat registrele, pentru a evita contravenții fiscale, pentru încheerea bilanțului, consultați

REGISTRELE DE CONTABILITATE

de *N. K. Constantinescu*, Expert-contabil

(VIII + 181 pag. Lei 120).

La comenzile prin Administrația *Revistei Generale de Comerț și Contabilitate* se acordă un rabat de 20 %.

Arătați înaintașilor voștri că ați știut să trageți profit din sfaturile și lucrările lor și încredințați publicitatea reclamelor, precum și bilanțului întreprinderii unde lucrați, la:

REVISTA GENERALĂ DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

care este condusă de colegi ce reprezintă și apără interesele noastre.

Simplificarea

în registrele operațiunilor de casă ale administrațiilor financiare de încasări și plăți

Potrivit noului sistem scriptic introdus în serviciile exterioare ale Ministerului de Finanțe încă dela 1 Aprilie 1936, toate operațiunile de casă (încasările ca și plățile) sunt înregistrate în Jurnalul unic de casă. Cum însă la Ad-țiile de încasări și plăți, despre a căror operațiuni înțelegem să tratăm în rândurile de față, ele nu privesc numai Statul ci și unele Administrații locale, a căror conturi sunt cuprinse sub denumirea de „Case Speciale" cont centralizator, precum și ale unor Instituțiuni cu caracter autonom centralizate sub denumirea de „Case și Regii Autonome", credem că este cazul de a le distinge potrivit caracterului lor specific. Vom avea așa dar :

a) Operațiuni de casă privind contul Statului.

b) Operațiuni de casă privind conturile Caselor Speciale și

c) Operațiuni de casă privind conturile Caselor și Regiilor Autonome.

In genere aceste operațiuni cuprind înregistrările de venituri în numerar și valori ce alimentează în mod permanent cele trei conturi principale colective și numai numerar ridicat dela B. N. R. drept disponibil pentru achitarea unor plăți ale Statului și ale Caselor Speciale—Casa Gen. de Pensii și Casa de depuneri. La eșiri, sunt înregistrate toate plățile și ridicările făcute în conturile deja menționate.

A) Caracterizând operațiunile de casă ale Statului, remarcăn ; că din totalul încasărilor, partea de numerar se varsă de regulă în dimineața zilei ce urmează, la B. N. R. în conturile beneficiarilor respectivi, rămânând în sold numai partea încasată în valori, că numai disponibilul în numerar pus la dispoziția Ad-ției prin B. N. R. cu ajutorul și în baza Acreditivelor emise de către Direcția Mișcării Fondurilor din M. P., se află în soldul casei și servește la plata creanțelor de tot felul contra Statului, până la epuizarea creditului respectiv.

B) Pentru a caracteriza operațunile de casă ale așa ziselor Case Speciale, din care cităm pe cele mai frecvente în opera-

țiunile de casă ale Ad-țiilor de Incasări ca : Județul, Camerele Profesionale, Casa de Depuneri și Consemn., Casa Gen. de Pensii, Comitetul Școlar Județean, etc., este suficient să arătăm că în contul acestora există solduri aproape în permanență creditoare, constând din numerar și uneori și valori. Așa dar putem afirma că Ad-țiile de Incasări și Plăți sunt casierele acestora pentru județul respectiv, unde se concentrează în cont veniturile lor și unde acestea se adresează fie spre a obține disponibilul lor, fie pentru a se face plăți la ordinul și în contul lor.

C) Operațiunile de casă ale Caselor și Regiilor Autonome, din care menționăm pe unele din cele mai principale, de pildă: C. A. M., M. A. T., C. A. R. S., C. F. R. etc., etc., se caracterizează prin încasări făcute numai în numerar, cari se varsă apoi în dimineața zilei următoare, în conturi la B. N. R. (fiecare din acestea având conturi proprii speciale sau de trezorerie deschise la B. N. R.). De aceia conturile lor se soldează în permanență și în mod normal. Ad-țiile de Incasări nu păstrează niciodată numerarul încasat în favorul acestora.

Tot aci este locul să arătăm că aceași funcțiune o au toate conturile deschise unor alte autorități, Case Speciale sau Regii Autonome, ce posed conturi deschise la B. N. R., unde Ad-țiile de Incasări sunt solicitate a le vărsa disponibilitățile de numerar, că deci aceste operațuni nu sunt exclusiv ale Caselor și Regiilor Autonome.

In rezumat ori de câte ori o autoritate oarecare, are cont deschis la B. N. R., operațiunile de casă ale acestora, pentru Ad-ția de Incasări respectivă, ia caracterul unor operațuni de ale Caselor și Regiilor Autonome.

Cunoscând aceste amănunte, indispensabile spre a cunoaște mecanismul operațiunilor și pentru a ne da seama de cele ce urmează, putem să enunțăm că :

1. Jurnalul unic de casă trebue modificat, simplificat.

2. Jurnalele Caselor Speciale, ținute pentru fiecare în parte, necesită unele (dintre acestea) adaptări mai potrivite operațiunilor lor speciale creditoare, ținând cont și de faptul că ele se cuprind odată printre înregistrările jurnalului unic.

3. Jurnalele Caselor și Regiilor Autonome, câte unul pentru fiecare Regie și Casă în parte, cu operațiuni cuprinse deasemenea și în jurnalul unic, n'au o uniformitate constantă și

nu sunt destul de potrvite (mai ales unele) acestor operaţiuni, deşi acestea sunt constante şi aceleaşi pentru toate Casele.

Faptul că operaţiunile Caselor Speciale şi ale Caselor şi Regiilor Autonome, sunt cuprinse odată printre cele ale jurnalului unic de casă pe Administraţie şi apoi din nou în aceiaşi formă înregistrate şi în jurnalele de casă ale Caselor respective, a căror număr poate varia între 10—15 pentru Casele Speciale şi 10—20 pentru Regii, face să credem în posibilitatea şi necesitatea unor simplificări şi adaptări ale jurnalelor, potrivit cu nevoile operaţiunilor lor.

I. Jurnalul unic de Casă pe Administraţii.

Ştim că acest jurnal înglobează toate operaţiunile de încasări şi plăţi ; Stat, Case Speciale şi Regii Autonome. Pentru orientarea noastră, sub No. I prezentăm dispozitivul acestuia, pe lângă următoarele noastre observaţiuni :

1. Dacă specificarea naturei operaţiunilor se face şi în jurnalele proprii ale Caselor, pe lângă că operaţiunile se mai înscriu încă odată şi în registrele contabile, iar cele ale Statului sunt înregistrate imediat în registrele contabile, această coloană apare ca fiind dispensabilă, cu atât mai mult, cu cât complectarea ei necesită cel mai mult timp.

2. După cum în contul Statului, tot aşa şi în cele ale Caselor Speciale, provin adeseori încasări şi plăţi reprezentate şi în valori, deci ar fi cazul să se rezerve şi pentru acestea coloană specială.

3. Intratele ca şi eşitele sunt înscrise pe aceiaşi pagină, având număr curent comun. Sistemul acesta nu este recomandabil, deoarece amestecă natura operaţiunilor şi întrerupe numărul curent al recepiselor, pe lângă că pot fi disparate cu mai mult folos ; cele privind intratele, în cadrul special din stânga, ar cele pentru eşite în dreapta aceleiaşi pagini.

4. Jurnalul unic de casă trebue *condus efectiv de casier* (de cel al încasărilor sau al plăţilor) fără de a mai fi nevoe pentru a se ajuta şi de o ştraţă improvizată ; de aceia la înregistrarea operaţiunilor se cere cât mai multă economie de timp (renunţându-se deci la coloana specificării operaţiunilor).

5. Jurnalul unic de casă nu trebue să fie de o dimensiune prea mare ; de aceia se recomandă ca atât partea intratelor cât şi aceia a eşitelor să fie pe câte o pagină separată. In felul acesta registrul e şi mai practic deoarece se evită mai uşor

operarea în alte coloane a sumelor, pe lângă că este și mai ușor de mânuit.

6. La Ad-țiile de Incasări, unde funcțiunea casierului este repartizată între casierul primitor, plătitor și central, primul va conduce jurnalul numai pentru încasări, al doilea numai pentru plăți și cel central, *va centraliza* operațiunile globale ale zilei în al treilea jurnal, unde va stabili și soldul ce trebue să se găsească asupra Ad-ției.

7. In schimbul fișei actuale de control, am găsit că este mai practic sistemul operării eșitelor asupra totalului intratelor (jurnalul având aceleași coloane) pentru stabilirea soldurilor, deoarece obține în plus numai trecerea plăților sub intrate și soldarea, în timp ce fișa este a se complecta în întregime cu toate datele, pe lângă faptul că fixarea ei într'un cadru special cere aproximativ 1/4 loc din actuala coală-pagină, mult prelungită. Certificarea este a se scrie de mână după operațiunile fiecărei zile.

Dispozitivul de sub II îl prezentăm drept model spre o mai precisă orientare a cititorului nostru, asupra formei în care înțelegem să se întocmească viitorul jurnal unic de casă, în cadrul actualului sistem scriptic.

Cele mai numeroase din aceste Case n'au operațiuni zilnice la cele mai multe din Ad-țiile Financiale din țară, iar dintre ele cele cu operațiuni mai frecvente sunt: M. A. T., C. A. M., D. M. Of., Dir. Gen. Drum., și M. L. P.

Pentru Casele care pun registre speciale la dispoziția Ad-țiilor, ar fi să se dea doar norme comune în ceia ce privește forma jurnalelor —cu sau fără copie detașabilă ce se întocmesc concomitent cu înregistrările zilnice— iar pentru restul Caselor (cu operațiuni mai puțin numeroase în decursul unei luni) s'ar utiliza: „Registru jurnal al conturilor de casă" deschinzându-se partizi cu repartizarea filelor necesare pentru un întreg exercițiu.

Din toate jurnalele existente, găsim ca fiind cel mai potrivit pe cel al M. A. T-ului și pe care-l prezentăm —cu mici modificări sub No. III.

Avantajul unui asemenea registru jurnal constă în înlăturarea a numeroase jurnale existente azi pentru fiecare Casă în parte și întrebuințat numai pentru perioada unui exerc. în loc de a se întrebuința pentru mai multe.

Loc rezermat fişei de control

JURNAL DE CASĂ

pentru operaţiunile din ziua ..... 193.....

Nr. curent	Nr. recipisei	Nr. ordonanţei (mandatului) sau mandat de vărsământ	Specificarea naturii operaţiunilor	INTRĂRI						IEŞIRI								
				Stat		Case speciale	Case şi Regii Autonome	Acreditive ridicate		Total	Vărsăminte — Plăţi — Rambursări din acreditive							Total General
				Numer.	Diverse titluri şi valori			Case speciale	Stat		Vărsăminte Stat la B. N. R.	Plăţi prin div. titluri şi valori	Inaintări Case speciale	Vărsăm. Case şi Reg. aut. la B.N R	Plăţi Case speciale	Stat: Plăţi în numer.	Stat: Ramb. din acr.	Total

FIŞĂ DE CONTROL

Model I, 23.

Situaţia în ziua de . . .	Stat		Case Speciale	Case şi Regii Autonome	Total
	Numerar	Diverse			
Incasări total . . .					
Acreditive ridicate . .					
Total intrări . .					
Vărsăminte total .					
Plăţi în ramb. de acred. .					
Total ieşiri . .					
Sold în Casă . . .					

Casier,

Verificat de noi soldul şi operaţiuile făcute de casierie şi înregistrările contabilităţii şi certific că sunt exacte şi în conformitate cu L. C. P.

Administrator,

Se certifică de noi confruntarea şi exactitatea operaţiunilor cu acelea contabilizate în registrele partizi.

Şeful serv. contab.

Ad-ția de Incasări-Plăți

JURNALUL UNIC DE CASĂ

I N T R Ă R I

Data			N-rul curent	N-rul recipisei	Denumirea conturilor	Stat		Case și Regii Autonome	Case speciale		Acreditive ridicate		Total
Anul	Luna	Ziua				Numerar	Valori		Numerar	Valori	Stat	Case speciale	
1937	Apr.	1	1	1	Stat	15000	5000						20000
	„		2	2	M. A. T.			50000					50000
	„		3	3	Depuneri				60000	40000			100000
	„		4	4	Pensii							500000	500000
	„		5	5	Stat						680000		680000
					Total	15000	5000	50000	60000	40000	680000	500000	1350000
					Plus preced. (soldul la 31. IX. 937)		650000		1100000	250000			2000000
					Total general	15000	655000	50000	1160000	290000	680000	500000	3350000
					Minus plățile de azi				160000	250000	65000		475000
					Sold nou	15000	655000	50000	1000000	40000	615000	500000	2875000

E Ș I R I

Data			N-rul curent	N-rul actului	Denumirea conturilor	Stat		C. și R. A.	Case speciale		Acreditive		Total
											Stat	Case spec.	
Anul	Luna	Ziua				Vărsări B. N. R.	Plăți valori	Vărsăm. B.N.R.	Numerar	Valori	Plăți ramburs.	Plăți ramburs.	
1937	Apr.	1	1	1650	Stat						65000		65000
			2	1110	Depuneri				50000				50000
			3	4218	„				100000	250000			350000
			4	5860	„				10000				10000
					Tolal				160000	250000	65000		475000

Ad-tor Inc. Plăți, Șef contabil, Casier,

Certificăm exactitatea operațiunilor și existența soldurilor ca fiind reale asupra casierului.

Notă. — 1) Cadrul eșirilor imprimat sub intrate este a se înțelege ca fiind paralel în partea stângă a registrului.

Ad-ția de Incas. și Plăți
a jud.....
Fila Nr. 1.....

MIȘCAREA OPERAȚIUNILOR PE LUNI

Luna	Incasări			Vărsăminte		
	Precedente	In lună	Total	Precedente	In lună	Total
Aprilie		81100	81100		81100	81100

JURNAL DE CASĂ AL *).....

Cuprinde operațiunile dela..... la.....

N-rul curent	Numele și Pronum. plătitorului	Domiciliul	Pentru ce anume s'a incasat suma	N-rul Recepisei	Data incasării	SUMA Incasată	SUMA Depusă B. N. R.	N-rul Mandatului	Data depunerii	Observațiuni
1	Stan Popescu	Cluj	Cost spirt	540	1937.IV. 5	25.850	25.850	25	1937 IV. 6	
2	Anton Ionescu	"	" "	625	" " 8	40.250				
3	Nic. Vlad	"	amenda spirt	675	" " 8	5.000	45.250	26	" " 9	
4	Const. Ștefănescu	"	" "	720	" " 10	5.000				
5	Iuliu Șerbănescu	"	" "	725	" " 10	5.000	10.000	28	" " 11	
					Total . .	81.100	81.100			

Certificăm exactitstea

Ad tor de Inc. Plăți,

*) Denumirea titularului contului.

Totalizarea și certificarea se face lunar, bilunar, adică odată cu remiterea documentelor de casă!

CONTUL DE CASĂ AL *) .....

D E B I T — I N C A S Ă R I

Nr. crt.	Data	Nr. recep.	Dela cine s'a incasat	Domiciliu	Felul incasării	Incasat Numerar	Incasat Valori
1	937.XI.1	7921	Ad-ţia Inc.	M. Ciuc	Adiţionale	170.425	67.900
2	„ „ 1	7922	„ „	„	„	25.965	4.500
					Total G-ral	196.390	72.400
3	„ „ 2	7965	„ „	„	Adiţionale	26.480	15.100
4	„ „ 2	7966	„ „	„	„	14.535	5.600
					Total	41.015	20.700
					Precedente	196.390	72.400
					Total G-ral	237.405	93.100
5	„ „ 3	8511	„ „	„	Adiţionale	25.790	22.500

C R E D I T — P L Ă Ţ I

Nr. crt.	Data	Nr. actului	Cui s'a făcut plata	Domiciliu	Ce reprez.	Achitat Numerar	Achitat Valori
1	937.XI.1	425	Cam. Comerţ	T. Mureş	Adiţ.	70.500	30.900
			Sold			125.890	31.500
					Total General	196.390	72.400
2	„ „ 2	579	Un. Cam. C.	Bucureşti	cota leg.	17.250	
3	„ „ 2	525	Cons. S. Ec.	„	„	8.415	
4	„ „ 2	1252	Ad-ţia Inc.	Ciuc	remiza	4.715	
5	„ „ 2	1798	Cam. Comerţ	T. Mureş	in cont	100.000	41.500
					Totalul zilei	130.380	41.500
					Precedente	70.500	30.900
					Total	200.880	72.400
	„ „ 2		Sold			36.525	20.700
					Total General	237.405	93.100

Notă. — *) Camera de Comerţ Tg. Mureş.
1. Certificarea se va face lunar.
2. Totalul intratelor ca şi cel al eşitelor se raportează mereu cu suma majorată.

Operațiunile de casă ale acestora se ivesc aproape zilnic. Cum plățile nu se pot face decât din solduri efectiv creditoare, se cere ca soldarea conturilor acestora să se facă zilnic. Cazurile cele mai frecvente provin desigur la Casa de Depuneri și la Casa Județului. Ambele având registre proprii cât se poate de bune, registrele lor vor fi exceptate propunerilor noastre.

Pentru restul Caselor speciale însă, fără a pomeni despre actualele registre, propunem deasemenea un registru jurnal al conturilor de casă, potrivit dispozitivului prezentat sub IV.

In acest registru urmează să se deschidă conturi partizi, cu repartizarea paginilor necesare pentru un întreg exerc. Ca avantagii remarcăm și aici că tinde să înlăture încă 8—10 registre, pe lângă că la unele n'ar mai fi cazul de a se conduce alte asemenea registre însă denumite contabile.

Dacă pentru încasări și plăți în genere există acte justificative, pentru vărsările la B. N. R. în favorul Caselor cu conturi de virament, se întocmește doar foaia de vărsământ din care se predă Ad-ției una confirmatoare și cum aceasta se remite lunar la autoritatea respectivă, asupra Ad-ției nu mai rămâne nici un act contabil justificativ, afară de copia adresei (act administrativ).

Deasemenea cu trecerea la cheltueli a adiț. și drum, se ivește neajunsul că nu există un act formal de casă pentru această operațiune și Ad-țiile sunt nevoite a se servi de acte create pe cale administrativă, adică dându-se ordin formal de trecere la cheltueli și prin urmare de repartizare a acestor venituri, caselor beneficiaire respective : județ., camere profesionale, etc.

CONSTANTIN IGRIȘAN

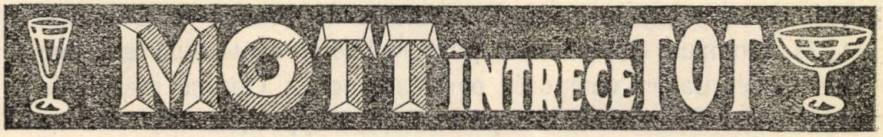

Autour de deuse Congrès de Paris

Le Cercle D'Etudes Commercials, Industriels Et Comptables sous le présidence de Mr. professeur universitaire Spiridon Iacobesco a tenu sa séance solennel à la Chambre de Commerce et d'Industrie de Bucarest le 1-r décembre crt.

Le but a été de rèlever l'importance du Congrès tenu à Paris au mois de septembre 1937 par les Associations d'Anciens Elêves des Ecoles Supérieures de Commerce sur le présidence d'honneur de Mr. H. Luc, président Mr. F. Merlant, vice-président Mrs. Gaston Rogé et Th. Marcas, secrétaire général Mr. G. Duché et trésorier M. E. Pâris.

La délégation roumaine par la voix de Mr. le professeur universitaire Gr. Trancu-Iassy ancien ministre, Dr. Draganesco-Brates le directeur de notre Revue ont montré l'importance de cette réunion, l'atmosphère cordiale et enthousiaste qui a règné pendant les travaux du Congrès et ont rendu hommage á l'hospitalité de nos collègues français qui s'est manifesté surtout pendant le banquet de clôture présidé par Mr. Jeulien sous-sécretaire d'Etat.

Le Congrès de Comptabilité qui a eu lieu dans la maison de la Chimie sous le haut patronage de Monsieur Albert Lebrun Président de la République Française et Mrs. les Ministres des Affaires Etrangères, des Finances, de Education Nationale et de Commerce a été présidé par M. Le Gorgeu sénateur et président de la Société de Comptabilité de France.

Le pivot de ce Congrès a été M. C. Commesnil, commissaire général et directeur des Revues „Le Commerce“ et „l'Organisation“, un vrai organisateur et très amiamble et accuillant amphitrion.

Le comité d'organisation completé par M. Barbut vice-président, M. Monneret, M. Trouvignon, M. Tricoche secrétaire général, M. A. Kapp trésorier, M. I. Chevalier vice-président pour les Finances, M. Pasquier vice-président pour la propagande, M. Rêné Delaporte vice-président du Congrès et président de l'Union Nationale des Groupements Comptables de France et Colonies, M. M. Grimault vice-présient pour la Presse a été aidé par une Comité des dames composée par Madame Le Gorgeu présidente et Medames Commesnil, Delaporte, Fixel, Kapp, Sénéchal, Tricoche

et mesdemoiselles: Boutin, Vinchon, Grosley, membres et tous et toutes d'une extrême amabilité.

A ce Congrès ont participé les pays suivants:

Almagne, Argentine, Australié, Autriche, Belgique, Besil, Grande-Bretagne, Holalande, Hongrie, Luxenbourg, Perou, Pologne, Suisse.

Les délégués roumains: M. Le Prof. Universitaire Gr. L. Trancu-Iassy, M. Prof. Al. Tanasesco et le Directeur Draganesco-Brates et M. Eug. Staia ont été tous d'accord d'apporter leur hommage d'admiration pour la brillante réussite des travaux du Congrès dont le point principal a été le contrôle budgetaire et ont rélevé l'atmosphère de cordial fraternité qui a réuni les délégués de toutes les nations pendant le séance du Congrès et au banquet de clôture parcemé de quelques fleures qui étaient les épousses, parents et fils de nos collegues.

BRATEȘ

Încurajați și răspândiți Revista Generală de Comerț și Contabilitate, organ oficial de publicitate al Corpului Contabililor.

COLEGI, Conform art. 26 din Reg. Legei Corpului Contabililor, toți membrii sunt obligați să-și achite la zi cotizația și abonamentul. Vă rugăm să achitați la prima cerere abonamentul la Revista „Comerț și Contabilitate", organ oficial de publicații al Corpului Contabililor.

Cei întârziați cu plata nu vor mai fi trecuți pe tabloul anual al contabililor profesioniști și nu-și vor mai putea exercita profesiunea lor înaintea instanțelor judecătorești.

TRIBUNA ANIVERSĂRII MARILOR NOȘTRI INAINTAȘI

Sărbătorirea Profesorului V. I. Radu

Cuvântarea d-lui profesor universitar Gr. Trancu-Iași ținută în ziua de 7 Noembrie 1937 la Liceul Comercial din Iași

Sunt mai bine de 50 de ani, de când un băiat sărac și umilit venea la Școala de Comerț din Iași, atras de cei 40 lei lunar care ni se împărțeau pentruca elementele românești să fie atrase către îndeletnicirile comerciale.

Era cel ce vă vorbește azi.

Am venit la Școala de Comerț, luptând cu toate prejudecățile de atunci, din acele timpuri. Invățasem la unul din pensionatele cele mai strălucite ale Moldovei, unde își făceau educația toți fii de boeri din acea parte a Țării și toți mă priveau cu milă că eu călcând peste ceeace era normal atunci, bacalaureatul și licența, am intrat la Școala de Comerț, care era un soi de „paria" a societății. Toți trebuiau să învețe latinește, uitând parcă de epitaful lui Jules Vallès: *„A tous ceux qui nourris de latin et de grec sont morts de faim"*.

Erau primele elemente din Țara plecate pe acest drum al Școalelor de Comerț. Imi aduc aminte de toți din jurul nostru. Imi aduc aminte de Drancă și de prietenul lui Iliescu. Erau primii țărani, cari îmbrățișau cariera comerțului. Pe mine Dvs. mă făcuse-ți secretar la Școala de Comerț, prima slujbă pe care am ocupat-o în viața mea.. Pe acești doi băeți îi țineam în odaia de pe Str. Colonel Langa. Eu trăiam în „lux" mare, culcându-mă pe un pat de 10 lei, iar ei, se culcau amândoi pe jos.

Cu ciubote, cum era atunci, cu surtuce de lustrin, cu o pălărie de paie, paie însă aduse din satul lor, paie care aveau ceva din razele care le lumina satul, erau primele elemente românești care intrau în școlile comerciale. Astăzi mentalitatea s'a schimbat cu totul. Observ altă mentalitate. Eu consider că a fost o mare greșală schimbarea numelui din „Școli Comerciale în Licee Comerciale, ca și când elementele ar trebui să vie la școală pentru titlul școlii, iar nu pentru cariera pe care trebue s'o îmbrățișeze.

S'a scurs de atunci, dragă Domnule Director, mai bine de o jumătate de veac, dar ce înseamnă o jumătate de veac în relativitatea timpului: când aștepți, clipele îți par veacuri ; când îți amintești veacurile îți par clipe.

Se vorbea aci de 80 de ani, de bătrânețe, etc.

Eu nu am obiceiul să sărbătoresc pe cineva după mulțimea anilor.

Sunt oameni care mor de vreme și toată lumea îi jelește, „săracul, cât de tânăr a murit!"

Omul care n'a făcut nimic pe lumea aceasta, care nu lasă nimic bun pe urma lui, în spiritul de creație de care omul trebue să fie animat, putea să mai fi trăit încă 10 ani, putea să fi murit cu 10 ani mai înainte, tot acelaș lucru era. Era absolut indiferent pentru omenire.

Dacă sărbătorim viața Domnului Vasile Radu, e că această viață e plină, e rodnică și astăzi venim și noi ca acei din *Evanghelia talanților,* fiecare cu talanții înmulțiți și spunem :

„Iată talanții pe care ni i-ați dat prin învățătură, iată și talanți dobândiți prin muncă, prin activitate, entuziasmul și prin devotamentul nostru".

Ce înseamnă viețele, care nu sunt rodnice, mai ales viața de profesor ?

Fostul mareșal al Franței spunea că nu e el înfăptuitorul Franței, ci profesorul dela Rouen, care a descoperit în Foch calități speciale. Invingătorul francez e numitul profesor dela Rouen, poate mort în mizerie. El însă e acela care a găsit momentul suprem. Spun într'una dacă unui profesor nu i se poate calcula numărul lecțiilor, dacă într'un singur moment al vieții lui, lovind cu amnarul în cremenea sufletului studentului scoate scânteia divină, în momentul acela, el și-a plătit toate lefurile, indiferent dacă a semnat regulat în condică, indiferent de programele analitice.

Am învățat cartea Dvs. de Economie Politică. La Congresul de la Londra din 1933, Congresul contabililor (în Anglia contabilii au o mare situație, dețin toată forța economică financiară ,industrială și comercială a Angliei) și pentru că acel Congres a urmat după congresul economic, am făcut tranziția spunând economiștilor: ce înseamnă legile Dvs? Sunt trecătoare, mai mult u nistoric de doctrină. O singură lege este eternă, e a noastră: *Legea debitului și a creditului.* Ba e o singură lege

economică, în ființă, a lui Gresham:*moneda rea alungă pe cea bună*. Când sunt două monezi pe piață, aceea bună e strânsă și cea rea rămâne pe piață!.

Unui economist german îi demonstram dăunăzi la București legea lui Gresham. Erau sandwichuri cu salam de Sibiu și cu icre moi. Cele cu icre s'au mâncat toate. Cele cu salam au rămas intacte. Din nefericire această lege economică a lui Gresham își are aplicația socială: rămân în circulație monezile rele și oamenii răi, și cei buni dispar ca sandwischurile cu icre moi.

Am venit să vă aduc devotamentul și recunoștința noastră Acestea se întâlnesc foarte rar. Se pare că Dumnezeu a făcut o mare sărbătoare când s'au întâlnit virtuțile mari și mici (se pare că pe vremea aceia erau și virtuți) și în fundul sălii stăteau două femei care nu se cunoșteau. Era devotamentul și recunoștința. Dumnezeu le prezintă: Devotamentul, Recunoștința. Era pentru prima oară când se întâlneau.

Astăzi avem o sărbătoare la fel.

In materie de aviație nu se prea-mărește nici decolarea, nici planarea, greutatea e aterizarea.

Ați aterizat în condițiuni admirabile, Domnule Director, ați putut lumina atâtea generații care să aibe și ele mândria că au pe alții care le urmează lor. E ceva asemănător cu pilda pe care mi-a dat-o un rabin, din Talmud (se pot lua pilde și din Talmud câteodată)) Un călător a dormit sub umbra unui copac plin de fructe și cu umbra deasă. A mâncat fructe, s'a odihnit bine și când să plece spune:

Ce să-ți urez copacule ? să fi mai plin de fructe ? Să dai mai multă umbră ? aceasta nu se poate. Iți doresc însă ca din tine, să se nască alți copaci, care la rândul lor să dea acelaș adăpost și aceleași fructe ca tine.

Dvs, ați dat fii în familia Dvs fii prin fii Dvs sufletești, dintre care unii se găsesc de față și vă aduc omagiile lor, ceiace în Talmud se spune că s'a dorit copacului acela.

Să-mi dați voie să fac o observație. In acest moment, întâmplarea face — eu cred că deasupra oamenilor sunt fire nebănuite care leagă toate acțiunile omenești, întâmplarea face ca în acest lăcaș să fi fost o școală tehnică. Azi e o Școală de Comerț. Și ceva extraordinar, să fie o biserică care poartă numele de Biserica „*Sf. Ilie*", biserica purtând numele unui sfânt

care înseamnă patron al „Aviației. Iată cum și școala tehnică și cea de comerț care pregătesc elemente necesare zilei de mâine apărării și expansiunei economice, tehnice și comerciale, să fie în jur simbolului aviației pe care eu o consider ca arma viitorului și a expansiunei economice, pentru că viitorul Țărei va răsări din două brazde, una pe care o trage aripa sus și alta pe care o trage plugul pe pământ.

Pe mine să mă credeți am așteptat ziua de astăzi cu o mare bucurie, pentru că am considerat că cea mai bună lecție de educație, e lecția pe care noi o dăm cinstind pe inaintașii noștrii.

Ori cât de greșite ar fi programele, și mă gândesc la profesorul Simionescu care spunea : „La o clasă fereastra era deschisă, și intră creanga pe fereastra deschisă și aduce și școlarilor și profesorului fructe, frunze și crengi, profesorul însă șade la tabelă și desemnează frunza cu creta".

Educația elevilor trebue să fie dată ținându-se seama de tumultul vieții, de clocotul care te cheamă la adevăr, la o viață nouă.

Mie, Domnule Director, mi-a fost dat ca să întemeez Ministerul Muncii în România Mare.

A fost dat și sunt sigur de lucrul acesta, ca ceeace am aplicat eu să fie luată după inspirațiile pe care Dvs. mi le-ați dat prin graiul Dvs., prin sufletul Dvs., prin talentul desăvârșit al Dvs. prin lecțiile de Economie politică, din ceia ce ați sădit în sufletul meu.

Lloyd George spunea într'o zi: „Primul meu parlament a fost potcovăria din satul meu natal, unde se discutau diferite chestiuni religioase, și primul meu profesor a fost unchiul meu".

Când a venit războiul, spune Lloyd George, și mă găseam fie în Camera Comunelor sau în Camera Lorzilor, învățătura era aceiași pe care o primisem în potcovăria din sat și dela primul meu profesor".

Imi dați voie, Domnule Radu, ca păstrând toate proporțiile între ceeace spunea Lloyd George și ceeace spun eu, să consider că învățătura de la Dvs., a fosa aceea care mi-a ajutat în toate drumurile vieței mele.

Când ocupăm o situație superioară, să nu uităm însă că altul se găsește în suferinți și să-i întinzi o mână frățească și să-l înalți până la tine.

Aceasta e marea învățătură pe care am dobândit-o dela Dvs. și aplicând o altă Evanghelie, aceia a Semințelor, pot zice, că din sutele de băeți, sămânța pe care o aruncăm azi nu va cădea nici pe piatră și nici în buruieni, ci va cădea pe pământul sănătos al sufletelor acestor copii. Datoria noastră ne-am făcut-o față de Dumnezeu, de părinți, de Dvs., profesor și față de lumea aceasta. Vom avea satisfacția că făcliile pe care ni le-ați dat, să le putem transmite celor tineri și dela ei, din generație în generație, în eternitate.

Iată dece sărbătoarea de azi ne dă un nou prilej de muncă. O lecție bună am găsit-o în Henry Bordeaux. Maestrul scoate la câmp pe tânărul avocat și-i spune: „iată omul acesta care ară, poate nu a avut ploaie la timp, poate nu a avut o recoltă deloc în unii ani, dar uite-l cu ce optimism și cu ce entuziasm pornește la muncă". Era ultima lecție de drept pe care maestrul o dădea ucenicului.

Domnule Director, sărbătoarea de azi, pentru noi și pentru toți cari se găsesc aici e un imbold la muncă. Să trăiți pentru ca să ne putem bucura încă și de sfaturile și de îndrumările Dvs. Să trăiți în mijlocul familiei Dvs., pentru ca să putem să spunem :

Vedeți, Dvs., avem și noi înaintași noștrii. E foarte greu când rămâi singur în primele linii. Avem pe d. I. G. Munteanu de la Galați, și sunteți Dvs. ultimul supraviețuitor din toți profesorii noștri.

Să trăiți mulți ani, pentru ca noi să nu rămânem decât foarte târziu în primele rânduri. Să nu ne apese așa de greu toată răspunderea.

După cum odinioară Dvs., ne dădeați premii, cărți, dați-mi voie să vă dau numai două. Dar pe când acele erau făcute de alții ,din diferiți autori, de data aceasta, cărțile pe care vi le dau sunt cărțile vieții mele. Aveți bucuria cultivatorului când culege roadele muncii sale, a devotamentului său. Iată talanții înmulțiți după puterea ucenicului Dvs.

Domnul V. Radu profund emoționat îl sărută pe Domnul profesor Trancu Iași.

Discursul d-lui profesor universitar Gr. Trancu-Iași la Banchetul dela «Bragadiru»

Domnilor dați-mi voie să închei bilanțul zilei de azi. Am început'o cu Evanghelia Talanților și-o sfârșim sub impresia cuvântării Părintelui Luchian, din Tg. Frumos din orășelul meu. Eu am să fac un bilanț cât mai scurt, pentru ca să fie unul cât mai exact. Eu sunt dator să trag învățătura din ziua de azi. Și azi, Domnule Radu, ne-ați dat o lecție mare care a intrat în sufletele elevilor Dvs.

Domnilor, întâmplarea face ca acest banchet să fie dat aproape de Piața Unirei pe strada aceasta care după cererea mea adresată Primarului s'a admis să se numească Str. Victor Place, după numele consulului Franței care a luptat pentru Unire. Intâmplarea face ca la masa noastră să fie Domnul Siby, profesor de franceză, care a insuflat dragostea de Franța atâtor generații și eu să fiu sub impresia zilelor petrecute la Paris la Congresul Internațional de Contabilitate. Acolo la Paris am fost solicitat să trimit un articol la o revistă de comerț.

In acel articol am amintit de Montgolfier care în 1789 zicea : „Lumea într'o 100 de ani, va fi transformată prin electricitate și prin contul curent".

Domnilor, vedeți Dvs. cum conturile Dvs. curente au o mare importanță. Noi tragem o învățătură că suntem la aniversarea 300 de ani, discursul asupra metodei a lui Descartes și că primii aplicatori ai metodei sunt acești contabili care s'au adunat la această sărbătoare.

Domnilor, deși contabilii au fost caricaturizați de diferiți autori toți sunt în slujba metodei, ordinei și a propășirii. Deși s'a stabilit contabilitatea economică în partidă dublă la Comuna Genova, în urma unei revoluții a poporului care a cerut ca la Municipiul Genova, contabilitatea să fie ținută după sistemul băncilor, Contabilii sunt elemente de pace și progrès.

Actualul Rege al Angliei la congresul nostru din Londra la 1933 spunea că prin contabilitate se poate face înțelegere între popoare.

Iată că astăzi contabilii dau o lecție de recunoștință.

Dăunăzi am ținut o conferință: „Debitul și Creditul", când și cum s'au întâlnit în contabilitate.

Debitul și Creditul s'au întâlnit târziu însă au rămas nedespărțiți și azi nu se pot concepe decât unul în fața celuilalt.

Astăzi ne-am întâlnit și am sărbătorit pe D. Vasile Radu, debitorii pentru învățătura ce ne-a dat pușI în fața creditului profesorului nostru.

Domnilor, se vorbea de solidaritate. Trebue să fim solidari. E cea mai mare calitate. Goethe în Faust, de abea la sfârșitul părții a doua așează un popor liber pe un pământ liber. Dar poporul acela era amenințat de valurile mărei, și fiecare era dator să ajute pe celălalt. Solidaritate ! Atunci Goethe spunea clipei să steie, că e prea frumoasă. Nici știința, nici dragostea nu e nimic fără de solidaritate socială.

Am vorbit la București și am spus : Contabilul trebue să aibe două cărți: Cartea Mare și Cartea Mică. Cartea Mare pentru nevoile profesiunii lui, iar a doua, cartea sufletului. Nu se poate Carte Mare fără Mică.

Dacă am evoluat, și dacă dintr'un contabil de bancă am ajuns deputat, ministru, este că am scris și Cartea Mare dar din coloanele strâmte de debit și credit am dezertat în cele libere, găsind refugiu în Cartea Mică

M'am convins de ceiace un doctor de la Genova a lăsat să i se scrie ca epitaf: Am trăit 80 de ani, am învățat mereu, și de abea m'am convins de ignoranța mea". Sunt azi convins de ignoranța mea și de aceia spun că am evoluat mult de la funcțiunea de contabil până în ziua când vă vorbesc.

Vreau desigur să arăt ce am învățat de la Iași; în conferința pe care o voi ține în seara aceasta în Aula Universității. Am învățat în primul dragostea de aproape.

Am stat, Domnule Siby, într'o zi în fața statuei lui Voltaire de Ferney. Pe de o parte erau scrise operile lui filosofice, pe de altă parte înbunătățirile făcute față de satul lui ; și am reflectat care e mai mare bine, acela pe care un om prin cărți îl face în viața lui și care se reflectează la distanțe mari sau cel făcut imediat aproapelui.

Iată dece să nu se mire nimeni că eu la corespondența comercială citez pe Voltaire, Rembrandt. Și acum vorbind de Mozart am ajuns la o asemănare între artă și comerț. Arta e un schimb al sufletului între popoare, pe când comerțul e schimbul mărfurilor între ele. Iată cum e o interdependență socială și o interpenetrație a tot ceeace este omenesc.

Voi ține o altă conferință „Arta și Tehnica". Pentru a arăta că Edmond Labbé care a fost decorat la cinquantenarul corpului contabililor spune acum în calitate de comisar general al Expoziției din Paris, că arta se îmbină cu tehnica, ceiace e un triumf și o pârghie de înălțare a profesiunei noastre.

Iată dece, Domnule Director, să fiți bucuroși că ne fiind profesor și ne având ore dela 10 la 12 dimineața și dela 2 la 5 după masă, ne-ați dat una din lecțiile cele mai bune.

Romain Rolland spune că omul e dator să se înalțe odată pe an pe munte și să-și primenească aerul plămânilor săi și sângele vinelor sale. Dați-mi voie să consider ziua de azi ca o ascensiune, o primenire a sângelui vinelor, a aerului plămânilor noștri, a sufletului nostru. Aproape de această piață simbolică unde s'au făcut toate unirile, care formează baza Patriei noastre, să năzuim la o altă unire, unirea tuturor elementelor de forță, muncă, energie și entuziasm. Așa vom fi demni de a înainta și dacă vom fi la înălțimea eroismului sau niște păcătoși dacă vom fi inferiori eroismului lor.

Oricine să știe că nu se poate realiza nimic fără dragoste și voiu încheia cu un vers d'intr'o poetă germană pe care-l traduc în graiul nostru.

Un cântec mic, tu cum îl faci, încât așa de mult să-mi placi. Ce pui într'însul dragă ? puțin amor, puțin noroc, puțină patimă și foc și o inimă întreagă.

Rugăm pe D-nii ABONAȚI să bine-voiască a ne semnala, printr'o carte poștală erorile strecurate în scrierea adreselor, cum și orice MODIFICARE DE ADRESA necesară.

D-nii abonați cari nu primesc regulat revista sunt rugați a ne aviza de îndată ce nu primesc un număr. Reclamațiunile târzii sunt greu de rezolvat și de multe ori imposibil de soluționat în mod favorabil.

Jurisprudențe fiscale*)

Venitul sucursalelor se impun la venitul general al întregii întreprinderi în contabilitatea căreia este centralizat.

Având în vedere că prin motivele de casare se invoacă violarea art. 37 și 41 din legea contribuțiunilor directe, exces de putere și omisiune esențială, comisia de apel, prin aceea că socotește o sucursală a societății recurente din Bârlad Str. Regele Carol No. 96, drept o întreprindere nouă, aplicându-i dispozițiunile art. 92 din lege;

Având în vedere că din deciziunea atacată cu recursul de față rezultă că instanța de apel a constatat în fapt că magazinul din Bârlad Str. Regele Carol 96, este o sucursală a Societății anonime Dermata din Cluj;

Având în vedere că potrivit art. 37 din legea contribuțiunilor Directe se prevede că impozitul societăților comerciale se așează acolo unde are loc principal activitatea întreprinderii că rolul sucursalelor fiind a se ocupa cu desfacerea în detail a produselor unei firme nu necesită o contabilitate separată, operațiunile lor contabilizându-se la sediul principal.

Având în vedere că deși potrivit dispozițiunilor art. 134 din legea contribuțiunilor directe și art. 24 din codul de comerț, comercianții sau societățile comerciale sunt obligate la ținerea unui singur rând de registre și la încheerea unui singur bilanț, că deci dacă s'ar admite ca și sucursalele să fie impuse separat de întreprinderea principală, ar fi a le obliga a ține alte registre și să închee un alt bilanț ceeace ar duce la concluzia că aceeași întreprindere comercială să închee mai multe bilanțuri.

Că din interpretarea acestor texte rezultă că debitul sucursalelor se impune la venitul general al întreprinderii în contabilitatea căreia este centralizat.

Că procedând altfel, impunând separat sucursala din Bârlad Str. Regele Carol Nr. 96, a Uzinelor Dermata din Cluj, instanțele de fond a violat dispozițiunile art. 37 și 41 din legea contribuțiunilor directe, și deci a pronunțat o hotărâre casabilă;

In consecință, recursul cată a fi admis și evocând fondul infirmă procesul-verbal de impunere Nr. 118/936 al d-lui controlor Circ. I-a Urbană Bârlad, ca fiid făcut de o instanță incompetentă.

Admite recursul.

(Curtea de Apel Galați S. I. Decizia fiscală Nr. 99/937).

---

*) Din revista „Administrația financiară" No. 121/937.

CURTEA DE APEL DIN BUCUREȘTI S. IV

Deciziunea fiscală Nr. 37 din 4 Februarie 1937

Impozit comercial. — Adiționale și drumuri. — Amortisment comercial. — Salarii. — Lipsa dovezii plății impozitului. — Pagubă prin furt. — Scădere.

Art. 31 l. c. d.

Impozit complimentar. — Rezerve din anul precedent. — Art. 42 l. c. d. — Impozitele adiționale și drumuri se scad din venitul brut.

Amortismentul pentru investițiunile mobiliare se scad și la întreprinderile comerciale.

Simpla dovadă a plății efective a salariilor este suficientă pentru scăderea lor din venitul brut, fără să fie necesară și dovada reținerii și vărsării impozitului pe salarii.

Diferența între valoarea totală a unei pagube provenită din furt și suma primită ca despăgubire dela Societatea de asigurare se scade din venitul brut.

Complimentarul se calculează la suma capitalului cu rezervele cari au concurat la operațiunile anului impunerii.

Asupra recursurilor declarate pe deoparte de către Ministerul de Finanțe, iar pe de altă parte de societatea anonimă română „Siltex".

Având în vedere că fiscul a invocat un singur motiv de recurs și anume că s'a violat art. 31 al 10, 69 și 70 din legea contribuțiunilor directe și 29 din Legea Drumurilor deoarece s'a admis scăderea din venitul comercial a impozitelor adiționale pentru drumuri, considerându-le că ele nu fac parte din impozitul elementar comercial, când art. 69 prevede că aceste impozite se aplică și se calculează în total asupra veniturilor impozabile supuse fiecărui impozit elementar.

Având în vedere că, în adevăr, din postul de 21.942 lei impozite adiționale, comisiunea a admis la scădere suma de lei 5.163 impozite pentru drumuri și respinge de la scădere suma de 16779 lei sub motiv că aceste sunt impozite adiționale impozitelor elementare și urmează soarta lor, adică că nu se scad de la impunere.

Având în vedere că fiscul a atacat cu recurs deciziunea Comisiunei de Apel cu privirea la scăderea sumei de 5163 lei impozite pentru drumuri, iar societatea „Siltex" a atacat-o prin motivul III, pentrucă i s'a refuzat scăderea sumei de 16779 lei, care sunt impozite adiționale.

Având în vedere că legea contribuțiunilor directe este o lege specială și de strictă interpretare și din întreaga ei economie cât și din legea drumurilor modificată în anul 1929, rezultă în mod neîndoios că impozitul prevăzut de legea drumurilor are un ca-

racter cu totul distinct de impozitele elementare prevăzute de legea contribuțiunilor directe; că ei se alimentează din fonduri deosebite și nici nu se administrează de stat, ci de Casa Autonomă a drumurilor, conf. articolelor 57 din această lege. Că, prin urmare, impozitele adiționale pentru drumuri nu pot fi socotite ca un accesoriu al impozitelor elementare, ci ca impozite distincte, și urmează a fi scăzute ca cheltueli privind strict intreprinderea conf. art. 31 al. 10 din legea contribuțiunilor directe.

Prin urmare, Comisiunea de apel admitând la scădere suma de lei 5163 impozite pentru drumuri, a făcut o justă aplicațiune a art. 30 al. 10,69 și 70 din legea contribuțiunilor directe, și deci recursul făcut de fisc este nefondat, și urmează a ff respins.

Că deasemenea, refuzând să scadă suma de 16779 lei impozite adiționale, pentru aceleași motive a violat dispozițiunile menționatelor texte de lege și deci motivul III, din recursul Societății „Siltex" este intemeiat, și cată să fie admis.

Asupra motivului I din recursul Societății „Siltex" astfel formulat: violarea art. 31 din legea contribuțiunilor directe, și 52 din codul de comerț fiindcă i s'a refuzat scăderea sumei de lei 10.500 amortisment de mobilier.

Având în vedere ca Comisiunea de Apel a refuzat scăderea acestei sume pentru motivul că conform art. 31 al. 6 și 7 din legea contribuțiunilor directe asemenea amortismente pentru investițiuni mobiliare se acordă numai intreprinderilor industriale, nu și celor comerciale, cum este recurenta.

Având în vedere că art. 31 din legea contribuțiunilor directe nu face asemenea distincție. Că din contră, din prejurarea că acest text de lege se găsește sub capitolul „impozitul pe veniturile comerciale și industriale", rezultă că dispoziția de amortisment din art. 31 se aplică deopotrivă ambelor feluri de intreprinderi.

Prin urmare, Comisiunea de Apel refuzând scăderea sumei de 10.500 lei amortisment mobiltar, a violat dispozițiunile art. 31. al. 6 și 7 din Legea contribuțiunilor directe, și deci și motivul I de recurs este întemeiat.

Având în vedere motivul II de recurs, prin care se invoacă, că, cu violarea art. 31 legea contribuțiunilor directe i s'a respins de la scădere suma de 74.816 lei salarii, numai pentru motivul că n'a justificat plata impozitelor la aceste salarii, condițiune pe care legea n'o cere.

Având în vedere că Comisiunea de Apel motivează respingerea acestei sume pe considerațiunea că deși impozitul pe salariu cade în sarcina salariatului conf. art. 47 din legea contribuțiunilrr directe, însă intreprinderea care plătește salariile are obligațiunea să-i rețină și să-i verse impozitul.

Având în vedere însă că din împrejurarea că intreprinderile au obligațiunea să rețină salariaților cărora le plătește salarii impozitele cari cad conf. art. 47 din legea contribuțiunilor directe în sarcina salariaților, nu se poate creia o decădere intreprinderii,

care deși dovedește plata salariilor funcționarilor săi cum este în speță, însă n'a făcut dovadă ca a reținut și vărsat aceste impozite, fiindcă art. 31 din legea contribuțiunilor directe prevede numai că venitul net impozabil se obține scăzându-se între altele salariile, retribuțiile, etc., fără nici o condițiune. Ca atare, simpla dovadă că în mod efectiv s'au plătit salarii, e suficientă pentru a îndreptăți pe întreprindere să ceară și să obțină scăderea salariilor plătite funcționarilor săi.

Că, prin urmare, Comisiunea refuzând scăderea sumei de 74.816 lei salarii, a violat dispozițiunile art. 31 al. 3 din legea contribuțiunilor directe și deci motivul II este întemeiat.

Având în vedere motivele IV și V de recurs prin care recurenta se plânge că tot cu violarea art. 31 din legea contribuțiunilor directe i s'a respins cererea din apel de a i se scade sumele de 30.426 lei, cheltueli mărunte și 84.082 lei, speze de voiaj.

Având în vedere însă pentru aceste două sume Comisiunea de apel constată în fapt în deciziunea sa că nu s'au depus acte justificative, — constatate de fapt care scapă de sub controlul instanței de casare.

Deci, aceste două motive de recurs nu sunt întemeiate.

Având în vedere motivul VI de recurs, prin care recurenta invoacă că tot prin violarea art. 31 din legea contribuțiunilor directe i s'a refuzat scăderea sumei de 111.589 lei, pagubă încercată în urma unui furt cu spargere, când i s'a furat bani și mărfuri în valoare de 181.839 lei, din care însă și-a recuperat de la Societatea de Asigurare numai suma de 70.000 lei.

Având în vedere că recurenta a depus, pentru a face dovada acestei pagube, certificatul Comisariatului Circ. XII de Poliție București, însă Comisiunea de Apel, i-a respins cererea de scădere, întemeindu-se pe împrejurarea că paguba a fost evaluată de Societatea de Asigurare „Britania" numai la suma plătită de 70.000 lei.

Având în vedere însă că despăgubirea de 70.000 lei, acordată de Societatea de Asigurare pentru paguba de 181.939 lei, suferită incontestabil de recurentă, nu poate servi ca un element de dovadă a pagubei întregi, pe de o parte știut fiindcă Societățile de Asigurare nu despăgubesc complect pe dăunații asigurați, iar pe de altă parte fixarea despăgubirii și acceptarea lor de către dăunații au efect numai în raporturile dintre dăunați și Societățile de Asigurare, iar nu și când este vorba de impunerea fiscală, unde trebue să le aibe în vedere paguba efectiv încercată.

Prin urmare, cum în speță, recurenta a făcut dovada pagubei efective de 181.839 lei din care a fost despăgubită numai cu 70.000 lei, cu exces de putere și violarea art. 31 din legea contribuțiunilor directe Comisiunea de Apel i-a respins cererea de a i se scade diferența pagubei de 111.389 lei.

Ca atare și motivul VI de recurs este întemeiat.

Având în vedere motivul al VII-lea ultim invocat de recurente prin care invocă că s'a violat art. 42 din legea contribuțiunilor directe, fiindcă a cerut să i se calculeze complimentarul la suma de 2.397.612 lei, adică capitalul împreună cu rezervele, iar Comisia a hotărât să i se calculeze numai la capitalul de 2.000.000 lei, fără rezervele de 397.612 lei.

Având în vedere că Comisiunea de Apel a respins această cerere a recurentei pe motiv că rezervele de 397.012 lei, sunt alese prin bilanțul din Decembrie 1935 și prin urmare suma lor n'a concurat la operațiunile anului impunerii.

Având în vedere însă că în speță impunerea este pentru anul 1936, și rezervele fiind făcute prin bilanțul încheiat la Decembrie 1935 au concurat la operațiunile anului impunerii,

Ca atare s'au violat dispozițiunile art. 42 din legea contribuțiunilor directe și deci acest ultim motiv de recurs este fntemeiat.

Recenzii

I. Sindaci nelle Soc. per Azioni *Dr. Mario Moro.* Milano 1937, pag. 160. — In Italia, ca și în celelalte țări cu numeroase societăți anonime, controlul acestora formează obiectul preocupărilor guvernanților și comercialiștilor.

Dr. Mario Moro examinează această chestiune la lumina celor două decrete din 1930, privind responsabilitatea administratorilor și cenzorilor și din 24 Iulie 1936, privind special organul cenzorilor.

Autorul face mai intâiu un istoric al revizuirii contabile, expune apoi regimul controlului societăților anonime din diverse țări, regretând că printre acestea nu figurează România, care încă din 1921 a introdus ideia cenzorului de specialitate, ceeace italienii au făcut-o abia prin decretul din Iulie 1936. Dar după cum ne spune autorul, și acest decret nu se aplică decât pentru societățile cu un capital între 1—5 milioane lire, căci societățile sub un milion lire nu au obligația de a avea un cenzor expert-contabil, iar pentru societățile cu un capital superior cifrei de 5 milioane s'a suspendat aplicarea legii, atât în ce privește alegerea cenzorului dintre „revisori ufficiali", cât și în ce privește durata mandatului, care, după noul decret, este de 3 ani.

Dr. Mario Moro constată cu satisfacție că deși sub regim fascist cu autoritate centrală și cu supremația statului, totuși Ducele a înțeles să lase libertate societăților să-și aleagă cenzorii punând numai condiții în ce privește pregătirea unuia cel puțin dintre cenzori.

Cartea d-lui Dr. Mario Moro exprimă preocupările comercialiștilor din Italia, cari cer cu drept cuvânt să aibă un rol mai im-

portant în conducerea și controlul societăților anonime, pentru cari au pregătirea necesară.

Se pare că s'a creiat acum un curent favorabil în această direcție însă, după cum ne arată acum autorul, se păşeşte cu paşi timizi în această direcție, deoarece trebue înfrânte anume prejudecăți și anume stări de lucruri, cari nu se pot schimba uşor.

Noi putem fi mândri că societățile anonime nu numai că nu s'a opus la introducerea cenzorului de specialitate conform legii din 1921, dar din proprie inițiativă au aplicat această măsură, chiar când după capitalul ce-l aveau, nu erau obligate s'o facă.

Cunoştinţe de Comerţ şi Contabilitate pentru cl. V—VII primară de *Mih. Popescu-Telega, A. C. Ionescu-Sinaia* şi *Gh. Const. Christescu* doi institutori cu colaborarea d-lui Gh. Christescu contabil-autorizat, au întocmit un succint manual de „Cunoştinţe de comerţ şi contabilitate pentru clasele primare.

Manualul format din 3 părți de 50 și 90 pagini dă într'o formă uşoară și clară noțiunile necesare în materia comercială și contabilă.

Deşi este vorba de o carte de cursul primar, totuşi autorii au ținut seamă de ceeace s'a scris în ultima vreme adoptând explicațiile și regulele, asupra cărora în general disciplina contabilă s'a fixat în ultima vreme.

Astfel, la capitolul „Inventar" autorii recomandă principiul prudenței în evaluare.

La bilanț propune aşezarea conturilor după gradul de lichiditate la activ și după gradul de exigibilitate la pasiv.

Manualul cuprinde un interesant capitol despre „Buget", ceeace înseamnă un mare progres pentru învățământul comercial.

Salutăm cu multă satisfacție acest început de a populariza cunoştințele comerciale și contabile prin inițiarea elevilor de curs primar, în regulele comerțului și ale contabilității.

Numai aşa vom contribui la ridicarea micului comerț dela sate și la pătrunderea elementului românesc în comerț.

Dr. Vlm.

Domnii abonați rămaşi în restanță cu plata abonamentului sunt rugați cu insistență a achita abonamentului, fie direct, fie prin intermediul Secțiunilor Corpului Contabililor, sau la prezentarea încasatorilor noştri.

Colegiale

— Cu ocazia sărbătorirei patronului Corpului nostru în ziua de Sf. Nicolae, s'a oficiat o slujbă religioasă la biserica Sf. Nicolae-Șelari, după cari colegii noștri au luat o gustare la bodega „MIRCEA". S'au ridicat toasturi în sănătatea Decanului nostru și a celorlalți colegi, cari își sărbătoreau patronul în aceiași zi.

— D-l Profesor Universitar **Spiridon Iacobescu**, a fost sărbătorit de ziua patronului d-sale, pe ziua de 12 Decembrie a. c. printr'un banchet dat la Casa „Capșa".

— Aflăm cu plăcere că colegul nostru înaintaș d-l **I. D. Clinceanu**, expert contabil și fost Director la Banca Națională a României, a făcut un act de donație autentificat de Tribunalul Ilfov prin care lasă după moartea sa, Societății Copiilor săraci din Capitală, vila sa de lângă hipodromul dela Șoseaua Kisseleff, casa, grădina, toate îmbunătățirile în valoare de circa lei 4.000.000, și având un venit anual de circa lei 150.000.

Felicităm călduros pe generosul donator, dorindu-i sănătate și mulți ani.

— D-l **N. Paicu**, a fost numit Secretar general al Ministerului de Industrie și Comerț.

DELA LICEELE COMERCIALE

„In ziua de 23 Decembrie a. c., a avut loc la Liceul Comercial „Regele Carol I" tradiționalul Pom de Crăciun, în prezența Corpului Didactic al școalei, în frunte cu d-l Director I. A. Constantinescu.

Părintele C. Năescu a vorbit asistenței despre datinele poporului nostru în legătură cu sărbătorile Nașterii Domnului.

Corul Liceului sub conducerea d-lui Prof. I. Moruzov, a cântat diferite colinde. S'a executat un frumos program străjeresc cu recitări și datini, sub conducerea d-nei Prof. Claudia Mustăcescu și a d-lui Prof. Morțun, comandant străjer.

Cu această ocazie s'a acordat ajutoare elevilor cl. VIII pentru a putea participa la pelerinajul dela Roma.

Serbarea a luat sfârșit împărțindu-se elevilor săraci haine și ghete".

Cereri de înscriere

In Corpul Contabililor autorizați și experți contabili

Secția Arad: Moisescu Gh. Mihai, Emil Kirch, Mariș Ioan, contabili stagiari; Szecsi Zoltan, contabil autorizat.

Secția Brașov: Iancu I. Gheorghe, Iliescu C. Ioan, Cociașu Ioan, Seewald Rudolf, Lengyel Adalbert, Barabas Adalbert, contabili stagiari.

Secția Câmpulung-Muscel: I. Săndescu contabil autorizat.

Secția Cetatea Albă: Gavrilman Leib, Gvirțman Beniamin, Abramovici Ghert, contabili stagiari; Petre Dușca, contabil aut.

Secția Iași: Turculeț Alexandru, Finkelstein A. Eugen, Spigler Aron, contabili stagiari.

Secția Piatra-Neamț: Berman Izu, Berman Smil zis Sandu, Veis Nisen Davîd, contabili stagiari.

Avansări:

Secția Câmpulung-Muscel: Gh. Mondoc la gradul de cont. aut.

Transferări:

Secția Arad: Eugen Szilagyi, transferat la Secția Ilfov; Gellman Geza, transferat dela Secția Bihor.

Secția Brașov: Davidescu Gheorghe, transferat dela Satu-Mare; Manu G. Teodor, transferat la Secția Trei Scaune.

Abonamente

In cursul lunilor dela 1 Noembrie — 31 Decembrie 1937, am primit următoarele sume: *)

Incasate din țară prin încasatorii noștri sau cu mandate poștale:

Agăș-jud. Bacău: Ștefan Cautiș 1937, 200.

Alba-Iulia: Oscar Cirlea 1936, 160.

Bazargic: Jacque Sevila 1937, 200; Moise A. Levy 1937, 200; N. Baltagiev 1937, 200; S. Panaitescu 1937, 200; N. Răiculescu 1937, 200; Florea C. Bunget 1937, 200; Semo D. Cazacov 1937, 200; Jelescu Dimitrof 1937, 200; Th. I. Theodorof 1937, 200; Alex. Jemăneanu 1937, 200; Vasile Udriste 1937, 200; Pompiliu Papahagi 1937, 1937, 200; Preda Nicolae 1937, 200.

Brăila: Filip Löbel 1936, 160; R. Herscovici 1936, 160.

Brașov; Erich Speck 1934-35-36, 595.

Călărași: C. Graif 1937, 160.

Cluj: Farkas Iosif 1936, 160.

Cetatea-Albă: Lazăr Papaciubeiuc 1937, 200.

*) Mulțumind d-lor abonați, rugăm a ni se comunica orice schimbare de adresă, sau reclamațiuni pe cuponul m. p.

Câmpia Turzii: Faţian Ion ab. 1938, 200.
Cernăuţi: Arnold Brandman 1937, 81; Udrich Ervin 1936, 160; Goldstein Isidor 1937, 160; Bărbulescu I. Const. ab. 1938, 200.
Constanţa: Albert Bachl 1936, 200; C-tin Tacorian 1935-36,
Făgăraşi: Ion Rădulescu 1936-37, 200; George Frâncu 1937 200.
Galaţi: Simion Abramovici 1936-37, 200; Aurel I. Pandele
Fieni: Aristotel Cojocaru 1937, 200.
Hunedoara: Suciu George 1937, 200.
Huşi: Constantin I. Darie 1937, 160·
Lugoj: Urosu Romeo ab. 1938, 200.
Neatârnarea: Ionel Leabu 1937, 160.
Sibu: Eugen Vancu 1936, 200.
Tulcea: Petre Penescu 1937, 160; Storin Buiuca 1937, 160; S. A. Abdurahan ab. 1937, 160.
Stolnici: Alexandru T. Ioniţă 1937-38, 200.
Silistra: Anton Gherghief 1936, 100; Ohanesian Levon 1937, 160.
Roşiorii de Vede: I. I. Urucu 1936-37, 320; Victor Popescu 1937, 160; Nic. Grigore 1937, 100.
Tg.-Jiu: Grigore I. Vică 1936-37, 320.

Bucureşti:

Victor Alexandrescu 1936-37, 200; Agop Simion 1937, 100; Al. Agapovici 1937, 200; Alexandru Anton 1937, 200; Abram Arnold 1937, 200; Gh. Ardeleanu 1937, 100; Petre Alexandrescu 1937, 100; Moise Abramovici 1937, 50; Aurel Arghiropol 1937, 100; Albu Isac 1937, 100; Solomon Adler 1937, 200.

Băcanu V. Grigore 1937, 200; Bucea Ilie 1937, 200; D. G. Botez 1937, 200; D. T. Botez 1936, 200; Birău V. Matei 1937, 100; S. M. Blumenfeld 1936, 100; Bogdan Alaxandru ab. 1938 lei 200; D-tru T. Bănescu 1936, 100; Bulai Anton 1937, 200; G. V. Bondoc 1937, 100; Benedict D. Cain 1937, 100; Berman Mihail 1937, 160; Binder Solomon 1937, 200; Benedect Dezideriu 1937, 100.

D. Canciu 1937, 100; Cornea Romulus 1936, 160; C. Cantacuzino 1937, 200; Osvald Conzelman 1937, 160; N. Ciuciulete 1935, 100; Costicea Coman 1937, 80; C. B. Constantinescu 1938, 200; Câmpeanu Lazăr 1936, 200; M. M. Criegel 1937, 100; Eugen Carpen 1936, 200; Victor Cauly 1936, 200; Mihail V. Creţu 1937, 160; Jean Constantinescu 1937, 200; David Cohn 1936, 100.

Drăgan Dumitru 1937, 200; Marian Dumitrescu 1937, 100; G. Dragomirescu 1937, 100; Costică I. Dan 1937, 200; Ion G. Dumitrescu 109 pe 1937 şi 100 pe 1938; Sofia Diaconescu 1937, 100; Vasile M. Dane 1937, 200; N. G. Dumitrescu 1937; 100; Dichter Herman 1937, 100; Jean Dimitriu 1937, 200; Dumitru Dragomir 1937, 200; Gaorge Dobrescu 1937, 100; Jaques Draht 1937, 100; N. Dăscălescu 1937, 200; Dimitrie I. Dimitriu 1937, 200; Drăgoi Ştefan 1937, 100; Ion Dumitrescu 1937, 200.

Repertoriul General
al materiei publicate în anul al XXVI-lea pe 1937

No. 1. IANUARIE

Comitetul: Un pas înainte 1
Dr. V. M. Ioachim: Considerațiuni contabile în legătură cu importurile în compensație . 3
Gr. Mladenatz: Intreprinderea cooperativă în noua economie 6
Al. Tănăsescu: Contabilitatea prin imagini . . . 13
C. Fleischacker: Prețul de cost în Industrie și Comerț 16
Theodor Ludu: Literatura Contabilă Română . . 20
Fr. Horac: Economia dirijată și contabilitatea . . 24
N. N. Păunescu: Academia Comercială și studiul contabilității 29
Gr. L. Trancu-Iași: Realizări românești în legislația muncii 32
Drăgănescu-Brateș: Dela Cercul de Studii Comerciale 36
* * * Conferința D-lui Iosef D. Lazăr . 38
* * * Serbarea de sfârșit de an dela fabricile D. Mociornița . . . 39
* * * Jurisprudențe 40
* * * Recenzii 42
* * * Dela Consiliul Superior al Corpului Contabililor 48
* * * Consiliul Superior al Corpului Contabililor Experți și Autorizați . 50
Toma Voiculescu: O amintire 51
* * * Colegiale 52
* * * Cereri de înscriere 53
* * * Abonamente 54

No. 2. FEBRUARIE

Dr. Drăgănescu-Brateș: Indemnuri Regale . . . 57
Dr. V. M. Ioachim: Expertize și Contra-Expertize . . 58
M. Șipoș: Cheltueli, Monedă și dever 61
M. D. Wechsler: Valoarea facturată a produselor și legea impozitului pe cifra de afaceri 69
Dr. Drăgănescu-Brateș: Dela colegi americani . . 76
* * * Mici firimituri pentru contabili . 78
* * * Sărbătorirea D-lui Prof. Spiridon Iacobescu dela Academia de

Inalte Studii Comerciale și Industriale București 79
* * * Jurisprudențe fiscale 86
* * * Recenzii 93
* * * Reviste 99
* * * Dela Cercul de Studii al Corpului Contabililor secția Ilfov . . 103
Aureliu Marinescu: Pentru colegii morți în războiul pentru întregirea neamului . 107
* * * Felicitări Regale 109
* * * Colegiale 110
* * * Din lucrările Consiliului Superior al Corpului Contabililor Experți și Autorizați 111
* * * Din activitatea Secțiunilor Corpului Contabililor Experți și Autorizați 114
* * * Societatea Istoriei noui pentru pacea universală 116
* * * Dela Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din România 118
* * * Cereri de înscriere 125

No. 3. MARTIE

Dr. V. M. Ioachim: Controlul Societăților Anonime în Franța 129
Olimpiu I. Barna: Intreprinzătorul și rolul său . . 132
M. D. Wexler: Prețul de cost 138
Comitetul: Concursul pentru lucrarea: „Obligativitatea ținerii registrelor la sucursale" 146
* * * Dela Cercul de Studii Comerciale 147
* * * Dela Consiliul Superior al Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili 148
* * * Din activitatea Secțiunilor Corpului Contabililor Autorizați și Experți 150
* * * † Prof. Giovani Fumagalli din Galați 155
* * * Vizitele conducătorilor Corpului de Contabili și Experți Contabili la Secțiunile din țară . . . 157
Decan N. Butculescu: Actualități economice . . 159
* * * Recenzii 166
* * * Reviste 173

* * * Jurisprudențe fiscale . . . 177
* * * Colegiale 178
* * * Cereri de înscriere 179

No. 4. APRILIE

Dr. V. M. Ioachim : Standardizarea Contabilității . . 185
* * * Al VIII-lea Congres al Corpului Contabililor Experți și Autorizați din România 189
Dr. Ioan Al. Petrescu : Costul fabricațiunii . . . 190
Stelian Popescu : Micii comercianți și obligativitatea
* * * ținerii registrelor comecriale . . 199
Const. Igrișan : Intreprinderi economice neglijate : Composesoratele 203
Dr. Nic. Badea-Buzău : Rolul Experților Contabili . . 207
* * * Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din România, convocare 209
Mihail Dumitru : Rolul social al Contabilității 210
* * * Sărbătorirea D-lui Prof. Universitar Gr. L. Trancu-Iași 214
Dr. Drăgănescu-Brateș : Un monument al lui Caragiale la Craiova 219
* * * Comemorarea dela Liceul Comercial „Regele Carol I" . . . 220
* * * Dela Asociația Pensionarilor Băncii Naționale a României . . 221
* * * Dela Cercul de studii Comerciale 223
* * * Contabilitatea în partidă dublă în Administrația Municipiului. Conferința D-lui Prof. Alex. Costache 227
* * * Din activitatea Secțiunilor . . 232
N. Butculescu : O nechibzuință 233
* * * Jurisprudențe fiscale . . . 234
* * * Recenzii 235
* * * Dela Secția Galați 237
* * * Cereri de înscriere 239

No. 5 MAI

* * * Al. VIII-lea Congres al Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili 241
Dr. V. M. Ioachim : Privire retrospectivă în legătură cu Congresul Corpului dela Galați 243
Toma Voiculescu : Bilanțul didactic 247

Dr. Ioan Al. Petrescu : Costul Fabricațiunii . . . 251
Const. C. Dănilă : Contabilitatea cu fișe 259
* * * Dela Consiliul Superior al Corpului Contabililor 270
* * * Dela Asociația Economiștilor din România 271
* * * Dela Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din România 272
* * * Dela Cercul de studii comerciale și Contabile 276
* * * Din activitatea Secțiunilor . . 278
* * * Congresul Internațional de Contabililor Experți și Autorizați . 285
* * * Jurisprudențe fiscale . . . 286
* * * Recenzii 291
* * * Colegiale 296
* * * Cereri de înscriere 297

No. 6 IUNIE

* * * Cuvânt omagial 305
Prof. C. G. Demetrescu : Istoricul Contabilității . . 312
Ștefan Romanescu : Constatări asupra stărei noastre național-economice . . . 321
Const. Igrișan : Din neajunsurile sistemului de contabilizare a contribuțiunilor directe 325
Demetru Rădulescu : Politica Petroliferă a României 334
Dr. Felix Liess : Soluția în problema calculațieie .Contabilitatea ca factor principal al calculației 338
V. M. Mateescu : Jurisprudențe fiscale 342
* * * Recenzii 347
* * * Colegiale 349
* * * Cereri de înscriere 350

No. 7-8 IULIE-AUGUST

Dr. S. Drăgănescu-Brateș : Rolul Contabililor Autorizați și Experți în Economia Națională Modernă 353
Dr. V. M. Ioachim : Obligativitatea tinerii registrelor pentru micii comercianți . . 359
M. Șipoș : Viteza de dever 363
I. Tăcutu : Anomalie fiscală 368
M. D. Wechsler : Intrebuintarea fondului de amortizamente 372

C. Igrișan : Obligativitatea ținerii și timbrării registrelor la sucursale 378
Gh. Sassu : Considerațiuni cu privire la titlul profesoral de contabil 388
* * * Dela Consiliul Superior al Corpului Contabililor Experți și Autorizați 393
* * * Dela Secțiuni 398
I. Th. Carp : Festivitatea Distribuirii premiilor la Liceul Comercial „Nicolae Kreţulescu 401
* * * Jubileul de 50 ani al Corpului Contabililor americani . . . 403
* * * Dela Cercul de Studii Contabile 403
* * * Dela Consiliul Superior al Corpului Contabililor Autorizați și Experți 404
* * * Al VIII-lea Cogres al Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili dela Galați . 405
* * * Al IX-lea Congres Internațional al Absolvenților Școalelor Superioare d eComerț dela Paris . 416
* * * Al XIX-lea Curs Internațional al Expansiune comercială din Grecia 418
Consiliul Superior al Corpului Contabililor Autorizați și și Experți : Congresul Internațional de Contabilitate dela Paris 418
* * * Sărbătorirea a 25 ani de activitate a Asociației Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț curs seral 420
* * * Jurisprudențe fiscale . . . 421
* * * Recenzii 424
* * * 10 ani dela moartea lui Mihail Brătilă 429
* * * Colegiale 430

No. 9 SEPTEMBRIE

Dr. V. M. Ioachim : Schema de conturi pentru comerțul de detaliu n Germania . 433
Dr. Christea Marcov : Organizarea Intreprinderilor pentru fabricarea zahărului în România 438
V. N. Mateescu : Inviorarea Economică 444
Const. Igrișan : Regimul legal al restituirii impozitelor rău încasate 445

I. Tăcutu : Chestiuni fiscale 454
Paul Marc : Sugestii pentru raționalizarea contabilității 457
Demetru Rădulescu : Oprirea declinului producției petrolifere a României . . . 467
* * * Avantagii acordate licențiaților și absolvenților liceelor și gimnaziilor comerciale, care se stabilesc ca negustori 470
* * * Dela Consiliul Superior al Corpului Contabililor Experți și Autorizați 471
* * * Jurisprudențe fiscale 472
* * * Recenzii 478

No. 10 OCTOMBRIE

Dr. V. M. Ioachim : Conturi de ordine, conturi de evidență 487
Al. Tănăsescu : Contabilitatea prin documente . . 494
Arnold Brandman : Contabilitate în partidă dublă pentru Municipii 500
Dr. P. Drăgănescu-Brateș : Al. IX-lea Congres Internațional de Contabilitate ținut la Paris 504
* * * Congresul Internațional al Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț la Paris . . . 516
Dr. Drăbănescu-Brateș : Moțiunile la Congresul Internațional al Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț . 519
* * * Moțiunile dela al VIII-lea Congres al Corpului, ținut la Galați în zilele de 19-21 Iunie 1937 . . 521
* * * Al IV-lea Congres Internațional al Experților Contabili 1938 . . 525
* * * Recenzii 530
Aureliu Marinescu : O sfântă realizare 534
* * * Dela Consiliul Superior al Corpului Contabililor Experți și Autorizați 536
* * * † Chr. D. Staicovici 537
* * * Colegiale 541

No. 11 NOEMBRIE

Redacția : Studiul Contabilității la Academiile de Inalte Studii comerciale . . . 551
Dr. V. M. Ioachim : Conturi de ordine, Conturi de evidență 555

Theodor Dudu : Literatura noastră contabilă dela 1837 înapoi 565
S. M. Blumenfeld : Impunerea sucursalelor Soc. anon. 571
Puflea Mihail : Serviciul financiar la Administrațiile comunale 571
Iancu Ilie : Observațiuni în legătură cu descoperirea nepotrivirilor 577
Mihail Florescu : Câteva rânduri despre comercianți 580
* * * Conferința D-lui Prof. Prion, din Berlin la Academia de Inalte Studii Com. și Ind. 582
Dr. Drăgănescu-Brateș : Cine a fost I. G. Bibescu . .
* * * Din activitatea Secțiunilor Corpului Contabililor Experți și Autorizați 585
* * * Jurisprudențe fiscale . . . 587
* * * Recenzii 589
* * * Dela Cercul de Studii Comerciale Industriale și Contabile . . 592
* * * Colegiale 592
* * * Congresul Internațional de învățământ comercial 593
* * * Cereri de înscriere 594

No. 12. DECEMBRIE

Dr. V. M. Ioachim : Conturi de ordine — Conturi de evidență 601
Dr. Drăgănescu-Brateș : Rolul contabilității în trecut și azi 608
Th. Nitzu : Considerațiuni speciale la întocmirea bilanțului pe 1937 614
C-tin Igrișan : Simplificarea în reg. operațiunilor de cassă ale ad-țiilor financiare de încasări și plăți 617
Brateș : Autour de deux Congrès de Paris 626
* * * Sărbătorirea Prof. V. I. Radu dela Iași 628
* * * Jurisprudențe fiscale 636
* * * Recenzii 640
* * * Colegiale 642
* * * Cereri de înscriere 643
* * * Repertoriul general pe 1937 . . 645

UZINELE DE FIER ŞI DOMENIILE DIN:

REŞIŢA

CAPITAL SOCIAL 750.000.000 LEI

BUCUREŞTI III, STR. VASILE ALEXANDRI No. 4

ADRESA TELEGRAFICĂ: „REŞIŢANINA"

TELEFON: 219-47, 219-48, 219-49

Fier de comerţ, Grinzi I şi U, Fier fasonat, Table groase şi mijlocii, Şini şi material mărunt pentru ecartament normal şi îngust, Schimbători, Macazuri, Incrucişări, Poduri şi alte construcţiuni de fier, Plăci turnante, Vagoane, Piese de vagoane, Osii, Bandaje, Roţi de oţel turnat, Perechi de roţi complete

LOCOMOTIVE

PENTRU ECARTEMENT NORMAL ŞI ÎNGUST

Materiale turnate din oţel şi fontă, Piese de foraj, Buloane, Şuruburi, Nituri, Etc., etc.

Electro-Motoare, Dinamuri, Generatoare, Transformatoare

Instalaţiuni complecte de centrale electrice, industriale şi comunale, Echipament electric pentru industria petroliferă, Atelier de construcţiuni pentru aparate şi unelte de sondaj, Armament şi muniţiuni, Pluguri şi alte unelte agricole, Nicovale, Lopeţi, Sape, Etc. Mortar şi cărămizi refractare în calităţi superioare garantate, Mangal, Etc.

MINE, FABRICI ŞI DOMENII

La Reşiţa, Anina, Bocşa, Oraviţa, etc.

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PRODUSELE UZINEI CALAN :

RADIATOARE, CAZANE
DE INCALZIRE CENTRALA
BAI DE FONTA EMAILATA
etc., etc.

BIROUL
DE VÂNZARE

„SOCOMEI“

BUCUREȘTI
Calea Victoriei, 15

ERATĂ

La pag. 626, la titlu: Autour de deuse Congrès de Paris, a se ceti Autour de deux Congrès de Paris.

Manuscrisele, cari se primesc după 5 ale lunei, nu se publică de cât în luna următoare, dacă bineînțeles Comitetul de redacție a admis manuscrisul. Rugăm a ni le trimite scrise numai la mașină.

„ARAGAZ“

Unanim recunoscut ca cel mai bun combustibil pentru GOSPODARIE ŞI INDUSTRIE

Oricare ar fi întrebuinţarea, fie numai aceia într'un rechaud simplu, fie în cel mai complicat proces termic industrial, „Aragaz“ dă cea mai deplină satisfacţie, realizând

ECONOMII DE MUNCA TIMP ŞI BANI

DEPOZITE IN TOATĂ ŢARA

La Bucureşti, demonstraţiuni la:

REPREZENTANŢA „ARAGAZ“
CALEA VICTORIEI No. 51

MAGAZINUL „SANITAS“
B-DUL BRATIANU No. 36

Adresa :

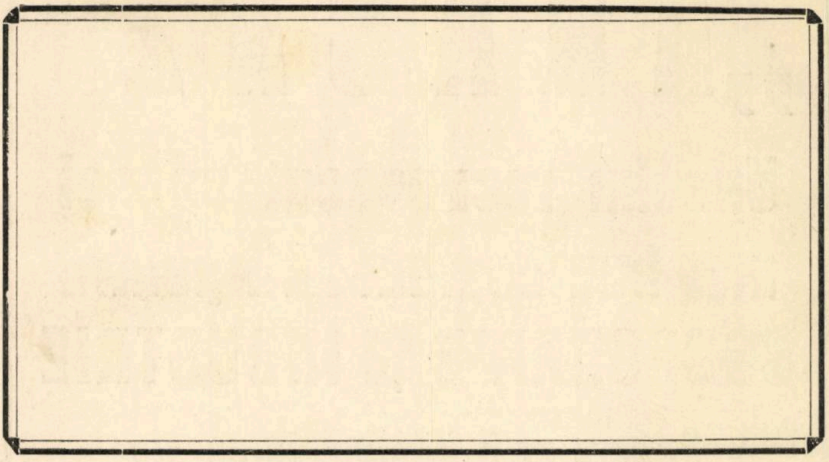

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ției Revistei :

BUCUREȘTI, I. — STR. TEILOR No. 12